

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

888

I 8

1347

1888

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM
TEUBNERIANA.

878

IS

1347

1888

ISOCRATIS
ORATIONES.

RECOGNOVIT PRAEFATUS EST INDICEM NOMINUM

ADDIDIT

GUSTAVUS EDUARDUS BENSELER.

EDITIO ALTERA

CURANTE

FRIDERICO BLASS.

VOL. II.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCLXXXVIII.

BIBLIOTHECA

RIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM TEUBNERIANA.

	M. S.		M. S.
Manius ed. Hercher. 2 voll.	9.—	Cebetis tabula ed. Drosihn	— 60
— varia historia	— 90	Celsus ed. Daremberg.	3.—
Aeneae comment. ed. Hug.	1.35	Censorinus ed. Hultsch.	1.30
Aeschines ed. Franke.	— 90	Cicero ed. Müller. Pars I. Opera	
Aeschylus ed. Dindorf.	1.20	rhetorica ed. Friedrich. Vol. I	1.35
— einzelne Stücke	— 30	— Pars II. Vol. I. II. III.	
— tragoediae ed. Weil.	1.50	— Pars IV. Vol. I. II. III. jeder à	2.10
— Einzelne Stücke	— 30	— ed. Klotz. 5 part. 11 voll., kplt.	22.35
Alberti Trolius ed. Mersdorf.	3.—	— orat. selectae ed. Klotz. 2 part.	1.50
Ammianus M. ed. Gardthausen. 2 voll.	7.20	— orationes sel. edd. Eberhard	
Anacreon ed. Rose. Ed. II.	1.—	et Hirschfelder	2.—
Andocides ed. Blafs. Ed. II.	1.20	— epistolae selectae ed. Dietsch.	
Annae comnenae porphyrogenitae		— 2 partes	2.50
Alexias ed. Reifferscheid. 2 voll.	7.50	— epistolae ed. Wesenberg. 2 voll.	6.—
Anthimus ed. Rose.	1.—	Commodianus ed. Ludwieg. I & II	2.70
Anthologia latina ed. Riess. I. 1. 2.	7.50	Cornelius Nepos ed. Fleckeisen	— 30
— lyrica ed. Bergk. Ed. III.	3.—	Cornutus ed. Lang.	1.50
Antiphon ed. Blafs. Ed. II.	2.10	Corpusculum poes. eplc. Iudib.	
Antoninus ed. Stich.	1.80	— edd. Brandt et Wachsmuth. 2 voll.	6.—
Apollodorus ed. Bekker.	1.—	— Curtius Rufus ed. Vogel.	1.20
Apollon. Rhodius ed. Merkel.	1.—	— Dares Phrygius ed. Meister.	1.20
Applan ed. Mendelssohn. 2 voll.	9.—	Demosthenes ed. Dindorf. 3 voll.	4.50
Archimedis opera omnia. Ed.		— Auch in 6 Partes, à pars	— 75
Heiberg. 3 voll.	18.—	— Editio maior. Vol. I.	2.40
Aristophanes ed. Bergk. 3 voll.	3.—	— Dictys Cretensis ed. Meister	1.50
— einzelne Stücke	— 45	Dinarchus ed. Blafs.	1.—
Aristoteles de partibus animal.		Dio Cassius ed. Dindorf. 5 voll.	13.50
ed. Langkabel.	1.80	Dio Chrysost. ed. Dindorf. 2 voll.	5.40
— de arte poetica ed. Christ.	— 60	Diodori Siculus ed. Vogel. Vol. I.	3.60
— physica ed. Prantl.	1.50	Diod. Siculus ed. Dindorf. [Vergr.]	
— Ethica Nicomachea ed. Susemihl	1.80	Dionysi halicarn. antiqu. roman.	
— Ethica Eudemia ed. Susemihl	1.80	— ed. Jacoby. Vol. I.	3.60
— de coelo etc. ed. Prantl.	1.20	Dracontius ed. de Duhn	1.20
— de coloribus, audibilibus,		Eclogae poet. latin. ed. Brandt	1.—
— physiognomica ed. Prantl	— 60	— poet. graec. ed. Stadtmüller	2.7()
— politica ed. Susemihl	2.40	Epicorum Graecorum fragm. ed.	
— magna moralia ed. Susemihl.	1.20	Kinkel. Vol. I.	3.—
— de anima libri III ed. Biehl.	1.20	Erotici scripti. ed. Hercher. 2 voll.	7.5()
— ars rhetorica ed. Römer.	2.10	Eucledis elem. ed. Heiberg. I—V.	24.6()
— metaphysica ed. Christ	2.40	Eudociae violarium ed. Flach	7.5()
— fragmenta ed. Rose	4.50	Euripides ed. Nauck. Ed. III. Vol. I	
— oeconomica ed. Susemihl.	1.50	— und II.	à 1.50
— quae feruntur ed. Apell.	— 30	— Vol. III. Fragmenta	2.7()
Arriani expeditio ed. Abicht	1.20	— Einzelne Stücke à	— 30
— scripta min. ed. Eberhard.	1.80	Eusebius ed. Dindorf. 4 voll.	15.—
Athenaeus ed. Meineke. (vergr.)	4.80	Eutropius ed. Dietsch.	— 30
— ed. Kaibel. Vol. I und II. à	4.80	— ed. Rueli	— 41
Augustinus iter. ed. Dombart. 2 voll.	6.—	Fabulae Aesopicae ed. Halm.	— 91
Aulularia ed. Peiper	1.50	Fabulae Roman. ed. Eberhard. Vol. I	3.75
Ausonius ed. Peiper	6.60	Florus ed. Halm	1.—
Autolyceus ed. Hultsch	3.60	Frontinus ed. Gundermann	1.50
Avienus ed. Breyssig	1.—	Gaius ed. Huschke	2.70
Babrius ed. Schneidewein	— 60	Galeri scripta minorz. Vol. I.	
Boetius de inst. math. ed. Friedlein	5.10	— ed. Marquardt	2.10
— de consolatione ed. Peiper	2.70	Gellius ed. Hertz. Ed. II. 2 voll.	
— comm. in lib. Aristotelis $\pi\alpha\pi\lambda\iota$		Heliodor ed. Bekker	2.40
— $\iota\sigma\upsilon\gamma\mu\alpha\tau\alpha\varsigma$ rec. Meiser. 2 voll.	8.70	Herodian ed. Bekker	1.20
Bucolici Graeci ed. Ahrens	— 60	Herodotus ed. Dietsch. 2 voll.	à 1.35
Caesar ed. Dinter, kplt.	1.50	— Auch in 5 eins. Fasc.:	
— ed. Dinter. 3 voll.	à 1.—	Vol. I. fasc. I. lib. I. II.	— 75
— de bello Gallico. Ed. min.	— 75	" I. " II. lib. III. IV.	— 71
— civili. Ed. min.	— 60	" II. " I. lib. V. VI.	— 65
— ber III ed. Dinter	— 3.—	" II. " II. lib. VII.	— 45
— ix ed. Rose	3.—	" II. " III. lib. VIII. IX.	— 63
— Müller	— 45	Hesiodus ed. Flach	— 45
— Ibulus, Propertius	2.70		

Isocratus.

ISOCRATIS
ORATIONES.

RECOGNOVIT PRAEFATUS EST INDICEM NOMINUM

ADDIDIT

GUSTAVUS EDUARDUS BENSELER.

EDITIO ALTERA

CURANTE

FRIDERICO BLASS

VOL. II.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXXIX.

LIPSIAN: TYPIS B. G. TEUBNERI.

PRAEFATIO EDITIONIS ALTERIUS.

In recensendo hoc volumine in universum eandem rationem atque in priore secutus sum. Sed in rebus ad orthographiam pertinentibus quaedam novavi, de quibus hoc loco breviter exponam. Verbi quod est *τινω* formas derivatas non per *ι* sed per *ει* scribendas esse iam pridem suspicabamur, nuper autem id dedita opera demonstravit Herm. Sauppius in commentatione de duobus titulis Tegeaticis scripta (Gottingae 1876), inscriptionum testimoniis locupletissimis plurimis undique collectis. Quibus testimoniis postea nova alia accesserunt: nam ut mittam nomina propria a *Τεισ* — incipientia, quorum exempla plurima iam apud Sauppium exstant, habemus *ἐτείσωσιν* et *τά τε ἐτεισ[θέντα]* C. I. A. II, 14, *ἀποτεισάτω* 617, *ἀπο]τεισάτω* 634, *ἐκτείσει* 203^b. Itaque hae sunt huius verbi formae: *τινω* *τεισώ* *τεισα* *τέτεικα* *τέτεισμαι* *έτείσθη*. Adde unum, cuius me olim monuit Andr. Weidnerus, quod in codice Σ Demosthenis vera scriptura aliquot locis servata est. Or. XXI, 62 *Τεισάν* pr Σ. XXXIX, 15' *έκτεισθή* pr Σ. XLI, 28 *ἀποτετείλει* Σ (male emendant *ἀποτετιμήσει*). XLIX, 33 *ἀπέτεισεν*. 63 *ἀπετείσθη*. LVIII, 18 *έκτεισειν*. 19 *έκτετεικότος*. *έκτεισαι*. Quae cum ita essent, quominus Isocrati easdem formas redderem causa nulla erat; neque enim verebar ne hoc volumen in eorum manus perveniret, qui propter imperitiam in his formis haerent. — Eandem rationem esse verbi *μίννυμι*, scribendumque esse *μείννυμι*, et sic reliquas formas praeter *έμίνην*, mihi quidem ex inscriptionum quibusdam testimoniis satis constat; sed ne quis audaciorem me putaret, plura exempla expectanda duxi. *Ποτείδαία* autem et *Φλειάσιοι* et si qua similia sunt sine ulla dubitatione Isocrati restitui. Debui fortasse etiam *Τροξήν*, quod Atticos quoque dixisse cognoscimus ex inscriptione C. I. A. II, 614. — *Λητουργεῖν* *λητουργία*, non *λειτουργεῖν* *λειτουργία* bonae aetatis esse docuit Paulus Foucart (Revue de philologie N. S. I, p. 37); illud igitur ubique restitui. Nempe diphthongus quae est

322237

a*

HI iam quarto a. Chr. n. saeculo corrumpi et in *EI* abire coepit, ita tamen ut paullo tenacius in mediis vocabulis primoribusve quam in extremis resideret: itaque quamquam extremo saeculo quarto longe saepius *τεῖ τιμεί, πράττει* in coniunctivo quam *τῆι τιμῆι* et *πράττηι* scriptum invenitur, tamen scripturae quales sunt *παρεϊτήσατο, ἐπεινέκασι* tertio demum saeculo frequentius occurrunt¹⁾, *λειτουργεῖν* autem scripturae nullum adhuc exstat exemplum hoc saeculo antiquius. Accedit grammaticorum testimonium, qui docent *λητουργεῖν* Atticorum esse. Isocratis autem libri omnes ubique quod sciamus *λειτουργεῖν* praebent. Qua ex re perspicitur, quam paulum fidei in rebus orthographicis vel Urbinati tribuendum sit: qui quum secundam passivi fere semper in *ει* exeuntem habeat, putarunt inde de Isocratis scribendi more idem colligi posse. Deficimus in hac re ab inscriptionibus; itaque nescire fatendum, sequendi autem fortasse codices eorumque errores nostri faciendi. — Adhuc duo genera corruptelae attigi, quae in orthographiam Graecam invecta ad nostra usque tempora duravit: nam et *ηι* in *ει* mutatum est et *ι* vocalis cum *ει* diphthongo confusa; tertium genus continetur omissione iota adscripti. Quae vocalis quum in aliis vocibus perantiquo tempore evanuerit, in aliis Alexandrinorum aetate, de singulis separatim quaerendum est, neque quidquam cuiquam scriptori obtrudendum sine aequalium inscriptionum testimonio. *Σώζειν* quidem unice Atticum esse certissimum est: quare haud cunctanter Isocrati reddidi. — Sunt omnino hae res in edendo aliquo scriptore, ut minime neglegendae, ita non nimis magni faciendae, neque bonitas editionis inde aestimanda. Sit igitur vitiosum, quod scripturam *ὄός* pro *νός* non introduxi, quam solam Atticam esse idem quem modo laudavi P. Foucart planissime docuerit; sed et nimis insolens ea scriptura visa est in vocabulo notissimo, et certe natum est *ὄός* ex eo quod vulgo scribimus *νός*, quod haud perinde est in reliquis quae attuli omnibus. Unum concessi, ut cum Dindorfio *ὐιδεῖς* scripturam (Ep. VIII, 1) Urbinatis quoque auctoritate comprobata restituerem.

De subsidiis editionis haec habeo quae addam. Urbinatis codicis lectiones in una certe oratione, quae est XVI., nunc penitus cognitae habemus, opera laudabili virorum doctissimorum C. F. Leo et C. Fuhr, quorum alter codicem contulit, alter

1) In inscriptionibus IV. saeculi, quae exstant in C. I. A. volumine II., huiusmodi exempla non invenio praeter *ελοῖθη* (et fortasse *ελοηται*) 114, nisi huc referas *Αλυεῖς Αλυεῖδος* pro *Αλυῆς Αλυῆδος* (sic enim scribendum) quaeque similia sunt (56 *Ολυεῖς*, 168. 178. 255 *Αλυεῖδος*, 186. 247. 248 *Ολυεῖδος*).

eas lectiones quae alicuius momenti essent publici iuris fecit (v. Mus. Rhen. XXXIII, p. 566). Videmus Bekkerum in hac quoque oratione, sicut in Epistulis, pauca quaedam praetermisisse quae scire opus esset. Deinde quum apud Dionysium Halicarnasensem multi amplique loci Isocratei exscripti exstarent, idem ille Fuhrius, vir non minus industria quam doctrina insignis, Useneri copiis usus lectiones omnes, quas in illis locis Dionysiani libri manuscripti praebent, diligenter collectas proposuit (Mus. Rhen. XXXIII, p. 325—363). Ad emendandum quoque scriptorem Fuhrius non pauca contulit, quum in duabus quas modo laudavi commentationibus tum in dissertatione quae inscripta est „Animadversiones in oratores Atticos“ (Bonnae 1877). Cf. etiam K. F. Hertlein, Herm. XII, p. 182.

Ceterum operae pretium videtur, ut ex posterioribus quoque his orationibus ea colligam, quae demonstrent Urbinatem Ambrosianumque codices, si eos temere sequaris, longe ab recta via interdum deducere (v. praef. vol. I, p. VII sq.). — Or. XII, 13 ἀλλήλους] τοὺς Ἕλληνας Γ, ortum ex τοὺς Ἕλληνας quod praecedit. — 48 ἀλλοτριῶς] ὡς θυνατὸν ἀλλοτριῶς Γ (praecessit ὡς θυνατὸν οὐκείοτατα). — 55 αὐτοὺς ἀπώλεσαν] αὐτοὺς ἅπαντας ἡμῖν ἀπώλεσαν ΓΕ, quod intellegere nequeo qua ratione ortum sit. Sed non minus perverse idem ἡμῖν in Γ additur § 89 post λέγων, § 125 post ἔφουσαν, § 162 post χρόνοις, [§ 190 post ἦλθε(ν)]. Non est haec vulgaris interpolatio; etenim ἡμῖν his locis plerumque sensu prorsus cassum est; neque vero e proximis potest irrepisse, quae nihil simile habent. — 75 τυχεῖν αὐτόν] τυχεῖν θυνατόν Γ. — 80 θυναμέως] μὴ θυναμένος Γ. — 98 ἐν τοῖς πραττομένοις] ἔνοχοι τοῖς πεπραγμένοις Γ (Bs.). — 106 οἵτινες ὅτε] οἵτινες ὄντες ὅτε Γ. Dittographia videtur. — 162 τε post ἐκείνοις et δ' post σφᾶς om. Γ (Bs.). — 172 τάναντία] τάναντία τῇ πόλει Γ (ortum ex τῇ πόλει quod praecessit). — 199 μικρὰ πάνν] μικρὰ τῶν πάνν Γ (Bs.). — 200 δὲ post προσημένιον (et supra μὲν post ἐμολ) om. ΓΕ. — 249 σεμνοῦς] τεχνικούς Γ. — 260 μεθέξεν om. Γ; item 261 ἄλλοις. — XIII, 10 γραμμάτων] πραγμάτων Γ. — XIV, 8 βιασθεῖσαν Θεβαλοῖς συντελεῖν] β. ἡμῖν Θ. σ. Γ, cf. XII, 55 ceterosque locos quos supra attuli. Sed hic quidem ἡμῖν ex versu superiore (ὕμῖν) illatum esse potest. In Ε exstat β. ὕμῖν καὶ Θεβαλοῖς συντελεῖν, videlicet ex correctione illius lectionis parum felici. — 30 δεῖν] συγγνώμην add. ΓΕ, quod et Benselero et mihi merum interpretamentum videtur. — 61 καθιστάμενους] γιγνομένους Γ. Praecessit γιγνομένον, in sequentibus est γεγενημένους. — XV, 26 διαβολάς] μεταβολάς Γ. — 170 ἀληθείαις] ἀδικαίαις pr Γ (propter ἀδικῶς quod praecedit). — 174 τηλικούτοις] τοιούτοις ΓΔΕ (Turr. Bs.). Sequitur τοιαύτης.

— 179 τρόπον] χρόνον pr Γ (sequitur χρόνου). — 244 φιλοτίμως διακειμένους] φ. μοι διακ. ΓΔΕ (Bk.). Proxime praecedit μοι παρεστηκός. — XVI, 30 πρεσβύτερος ἦν] πρ. ὧν ἔτυχεν pr Γ, propter νέος ὧν ἔτυχεν quod praecedit. — 36 οὐδὲ γὰρ . . ὥσπερ οὐδ'] οὐδέ γε . . οὐδὲ γὰρ Γ (Bs.). — XVII, 34 χορηγῶν] ποιηρῶν ΓΕ (Bs.). — 44 μοι ἐγένετο] μοι κατέστη ΓΕ (Bs.), sicut exstat § 43 extr. — XIX, 5 γὰρ om. ΓΕ. — 25 συγγενῶν] τάλαιπωριῶν Γ ex proximis iteratum. — 36 κάλλιον ἐχορήγησαν] καλλίω χρήματ' εἰσήνεγκαν Γ ex proximis iteratum. — XX, 4 μείζονος οὗτοι τιμωρίας τυγχάνοιεν] μείζονος ζημίας τυγχάνοιεν Γ (praecedit ἀζημίους). — Epist. IV, 7 τυχόντων] ἄλλων Γ ex proximis iteratum. — VII, 10 γράψαι] γράψαι σοι Γ (Bk. Turr. Bs.) ex proximis iterato pronomine. Circumspiciendum semper in lectionibus dubiis, numquid in proximis simile exstat, neque recipiendae quarum origo eo modo explicetur. — De omissis in Γ pr vocabulis, quae satis multa sunt, caute prudenterque nuper C. Fuhrius egit (Mus. Rh. XXXIII, 567 sq.), ostendens ea retinenda esse, nisi quid ex sententia ipsa argumenti accederet.

Denique adnotationem criticam, quae priori volumini praemissa est, his locis vel auctam vel correctam velim. — Or. I, 3 ἐπανορθῶ τοὺς φιλοσοφούντας Th. Henkel (Progr. Rudolst. 1877, p. 13). — Idem v. d. ci. § 11 καταριθμησαίμεθα τὰς ἐκείνου πράξεις, 20 τοῖς μὲν τρόποις . . τοῖς δὲ λόγοις, 34 δόξαντα. πάνταν ἡγοῦ vel δόξαντα. νόμιζε, 38 δύνασθαι μὲν πλεονεκτεῖν, ibd. ἴσον delete τὸ, ibd. μόνον ὀνίνησιν, ἢ δὲ, 40 τῶ μὲν σώματι φιλόπονος εἶναι, 49 πάντως ἔλαττ. vel παντὶ τῶν ἄλλων ἔλ. — 51 χρώμενόν σ' scripsi: χρωμένους v. Bk., χρωμένοις Γ Bs. — II, 37 καὶ φρόντιζ'] φρόντιζε δ' Havet in editione Antidosis. — III, 5 τῶν ἄλλων ζῶων etiam in Antidosi cod. Θ. — IV, 51 dele verba „itaque . . delendum“. Etiam Antid. § 77 τῶν κινδύνων exstat. — 57 ἦττους αὐτῶν del. Havet l. c. — 66 ἄλλως τ' del. Havet. — VI, 14 περιγίγνεσθαι Fuhr Mus. Rh. XXXIII, p. 568. — 86 ἡμῖν ἐστίν idem p. 592. — VII, 48 σκντορραφείους E teste Maio. — VIII, 29. ἐξ αὐτῶν] τούτων add. cum Corae Havet l. c. — 36 ὥσπερ προσῆκον. . οὕτω πρόχειρον] ita ante Kayserum, cuius palmarem hanc coniecturam dixi vol. I. p. VIII, Orellius Antid. p. 449 f. (nisi quod is οὕτω καὶ πρόχ. proposuit). — 46 ἰδίους λυμαινόμεθα] διαλυμαινόμεθα cum Corae et Cobeto Havet. — 43 γενέσθαι καὶ κληθῆναι itidem habet vulgata loco consimili XII, 72, neque minus καὶ κληθῆναι ibi in Γ omissum est.

Or. XI. Inscr. ΒΟΤΣΕΙΠΙΣ Γ, diphthongi in hoc nomine usque tenax. — 1 μὲν ἀναξίως v. — 2 ἦν ποτ' . . ἔλθωμεν Γ Bk.: ὅποταν . . συνέλθωμεν v. — χρῆναι Γ Bk.: δεῖν v. — 3 νουθετημένων Γ. — τις ἀκριβέστερον αὐτῶν v. — 4 αἰσθανόμενος v. — τοῦ δέοντος πολὺ v. — προσόντ' Γ Bk. (ci. Langius): τὰ προσόντα. — 5 τοσοῦτον Cor. Γ Bk.: τοσοῦτω. — δεῖς Cobet: δέεις. — τοσοῦτον E Turr.: τοσοῦτο. — ἦτιάσω] „hoc an aliud verbum habeat Γ, incertum est“ Bk. — ἐγχειρήσας v. — ἄλλων] ἐλλήνων Γ (sicut § 35). Cf. 16, 10. — 6 ὁ μὲν . . εἰθισμένων add. Γ Bk. (legebatur ὁ μὲν χάριν ἂν εἰδείη σοι ex ci. Wolfii). — ἂν ante ἄγαν. add. Γ. — μηδεμιᾶς ἀποσχ. Γ Bs.: μηδεμ. ἂν ἀποσχ. — ὑπ' αὐτοῦ v. (ἕφ' αὐτοῦ ci. Auger.). — 7 ὡστ' ἔφη v. — ἀποφαινεις δ' αὐτὸν οὐδὲν v. — πότερον v. — παρατάξωμεν] παραβάλλωμεν v. — τὰς αὐτῶν Turr. coll. or. 5, 87: αὐτῶν. — πιστεύειν τοὺς ξένους θύσας v. — 8 ἢ τοῖς Ὄρφ. Γ Bk.: ἀλλὰ καὶ τοῖς Ὄ. v., ἀλλὰ τοῖς Ὄ. A Cor. — εἰδείην ὅτι v. — 9 μηδὲν ἐπιδεικνὺς τῶν ἐμαντοῦ om. pr Γ (E et rc Γ pro ἐπιδεικνὺς habent ἐνδεικνὺς). Inseruit nescio quis ex Hel. § 15, quo loco ἐμαντοῦ opponitur ei quod praecedit τοῖς ἄλλοις; contra hic opponuntur inter se ea quae dicta sunt (εἰρημένα) et ea quae dicenda erant (ἐξ ὧν ἔδει κτέ.). — δηλωᾶσαι τὰ περὶ v. — ἐξ ὧν ἔδει Γ Bk.: ὡς δεῖ v. — 10 μόνοις add. Γ Bk. — 11 παρόντων . . ἀπάντων v. — ἐκεῖ cum Wolfio Cor. Γ Bk.: ἐκεῖσε. — 12 σύμπαντος κόσμου φύσει v. — παντοδαπάτα Gregor. Walz. VII, 1234, 27 Dd.: παντοδαπά ἀγαθὰ E et corr. Γ, qui a pr. m. et prioris vocabuli ultimam litteram aliam habuit et pro altero penitus diversum; παντοδαπά τὰγαθὰ Z v. (τὰγ. uncis incl. Bk.). — 13 δυσμάχης v. — εἰρημένοις v. — αὐχμῶν Auger. (Γ) Bk.: αὐχμῶν ὧν EZ. — 14 περιόντων] ὄντων v. — 14 ἅμα τὸν τε τόπον ΓA Bk.: ἅμα τόπον. — καὶ τὴν τροφήν v. Bs. (τὴν del. ci. Cor.). — ταῖς ἱερωσύναις v. — περὶ τοὺς θεοὺς v. — 16 οὐδὲ πρὸς ἔν Γ Bk.: πρὸς οὐδὲν. — ἐπιμένοντας v. — 17 περὶ τὴν σύντ. v. — λέγειν . . εὐδοκίμ.] haec a corr. sunt in Γ. — πολιτεῖαν v. Bs.: πολ. ἐπαινεῖν Γ Bk. — 18 μηδενὸς . . ἀπορούντας ΓZ v. Dd.: μηδὲν . . ἀπορούντας E Bs., μηδένα . . ἀπορούντα cum Claverio Cor. Bk., μηδένας . . ἀπορούντας Bait. Turr. — ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ὄπλοις Γ Bs. — προσέχειν τὸν νοῦν v. Bs.: τὸν νοῦν προσέχειν Γ Bk. — 19 τοσοῦτον δὲ χ. τούτοις κέχρηται v. — 20 χρῆσθαι νομίμοις v. — 21 αἰτίων εἶναι νομίσ. v. — 22 ἔχει ὁμοίαν v. — καὶ μακροβιωτ. εἶναι v. — κατέδειξεν Stephan. et Langius. — δύναται ζητῆσαι v. — 23 μέγιστα τῶν πραγμάτων Γ Bk.: βέλτιστα. — ἔταξαν Γ Bk. — ἐν ἀστρονομίᾳ v. — ἐπεισαν Γ Bk. — ἔνια Γ Bs.: ἔτερα. — πλειστον v. — 24 δ' ἄξιον . . αὐτῶν Γ Bk.: δ' . . αὐτῶν ἄξιον. — σοφίαν Γ Bk.: φιλοσοφίαν. — μὲν post οὔτοι add. Γ Bk. (ci. Cor.). — εἶναι

δοκεῖν Z v.: δοκεῖν εἶναι Γ Bk. — ἀκριβεστέρας v. Bk.: μείζους ΓΕ Turr. Bs. Praecessit μειζόνως. — τῶν συμβαινόντων om. pr Γ. — τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον v. — 25 ἐργασάμενοι v. — τοῦτον αἴτιοι cum Wolfio Dd.: τούτων αἴτιοι Cor. (Γ) Bk., αἴτιοι τούτων A cet. cod. — καὶ σεμνῶς περὶ ταῦτα v. — παρ' ἄλλοις καθεστηκότας v. — παρόντα om. pr Γ. — 26 ὁσιότητος Γ Bk.: θειότητος. — ἅπασιν ἐμμένειν v. — 27 ἔχωσιν v. (ἔχουσιν ci. Cor.). — τυχὸν ἂν καὶ v. — βεβαίως ἔσεσθαι cum Wolfio Cor. Γ Bk.: ceteri cod. βεβαιώσεσθαι vel βεβαιώσασθαι. — 28 θανατοστά Γ Bk.: μεγάλη. — Σάμιος εἰς ἐστίν v. — θυσίας τε καὶ v. — οὖν post ἀλλ' add. Γ Bk. — 29 θαναμάζομεν v. — 30 ἔτι δὲ καὶ τήν v. — τὴν Αἰγυπτίαν Γ Bk.: τῶν Αἰγ. v. — ἐπιληψιν ci. Cor. Cobet: ὑπόληψιν. — 31 ἀφικνουμένους θύων Γ Bk.: εἰσαφικνουμένους. — μηδὲ] μὴ pr Γ. — κερημένους τυγχάνεις v. — 32 ἂν post οὐδεὶς om. pr Γ. — 33 ψευδῆ] τὰ ψευδῆ v. — τούτοις κέρημαι v. — 34 ἐπιπλήξειεν Γ Bk.: ἀπιστήσειεν v. — ὁ post φανερός ex conl. Baiteri om. Turr. — ἂ ἐγὼ v. — exspectaveris λίαν ἂν εἶναι .. ἠπίσταντο .. ἐπεχειροῦν. — 35 τοῖς ἄλλοις v. Turr.: τοῖς Ἑλλησιν ΓΕ Bk. — τοὺς ἅπασι τούτοις v. — ἢ ἐκείνον .. ἐξεργέτην γενησθαι v. (εὐρετὴν ci. v. d. ap. Cor.). — 36 τῆς τε .. ξενοφονίας Γ Bk.: τῆς .. ξενοκτονίας. — 37 τέτρασι v. Dd., τέταρσι cod. Langii. — διαλύσασθαι τὰς ὄ. ἐκ. διαβολὰς v. — 38 οἶους] οὐς v. — τολμήσειεν εἰπεῖν v. — δεσμούς Γ Bk.: συνουσίας v. — ἔλογοποιήσαν κατὰ τούτων v. — 39 ἀλήται Ε Dd. Turr. (ἀλήται Γ Bk.): κλανῆται Z v. — ἄλλοι δὲ φεύγοντες .. οἰκείους πολεμοῦντες .. διετέλεσαν v. — τούτων τῶν Γ Bk.: τῶν τιοούτων. — 40 τῆς ἀλλήλων κατηγορίας v. (κακηγ. ci. Wolf.). — ὁμοίως τοὺς τε λεγ. τ. τ. πλημμελεῖν v. — 41 τε τὰς πάσας ἔχοντας ἀρετὰς v. — γενέσθαι v. — νομίζομεν v. — 42 κατασταίη Cor. Γ Bk.: cet. cod. καταστῆ. — δὲ οὐ καταγιγνώσκουμεν εἰ τοὺς .. περὶδοιεν v. — βελτίστους v. — 43 μηδὲν δέονται Γ Bk.: μηδὲ βούλονται v. — ποιήσουσιν ΓΕ. — 44 δὲ ὄντων Γ, δ' ὄντων Bs. cf. Bs.² ad 14, 63. — σὺ γέγραφας γρ rc Γ: συνέγραψας. — ἐγκαλουμένων v. — 45 αἰτιῶν Γ Bk.: ἀμαρτιῶν v. — οὐ ῥάδιον v. — κατακευδάσαιμεν v. — 46 γεγονυῶν v. Bs.: γενομένων Γ Bk. — σοι τὸν τρόπον v. — γὰρ post μὲν add. Γ Bk. — μᾶλλον ἂν Γ Bk.: πολὺ μᾶλλον. — 47 τῶν νῦν σοι συνόντων Γ Bk. Voculam νῦν h. l. male additam ante ὄντων quod proxime sequitur recte inseruit Bs. — γράφειν] συγγράφειν v. — 49 ἐμοί] μοι v. — ποιήσει Strangius Turr.: ποιήσεις. — λυμανεῖ Z Bk.: λυμαίνει Γ, λυμανῆ v. — 50 θαύμαζε v. — νεώτερος ὢν καὶ et οὐ τῶν πρεσβ. οὐδὲ om. pr Γ. — subscribit Γ: βούσειρις ΗΗΗΠ² ΔΔΔΔ. ἐλικώνιος ἅμα τοῖς ἐταίροις θεοδώρωι καὶ εὐσταθίωι.

Or. XII. ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΚΟΣ. — 1 αὐτῶν Turr.: αὐτῶν.

— εἰρησθαι δοκοῦντας v. Bs.: δοκοῦντας εἰρησθαι Γ Bk. —
 κομψότητος Γ Bk.: κοσμιότητος. — 3 ἐννενήκοντα v. — τέ-
 ταρσιν Cor. Γ Bk.: τέσσαρσιν. — ἀγὼ Γ ut videtur (Δ ap.
 Bk. traditur) Bk.: ὦν ἐγὼ v. — εἰ βουλ. Γ Bk.: ἦ β. v. —
 4 ἔνεκεν Γ Bk. — λόγος λεχθήσεσθαι v. — διαδεδομένων Cor.
 Γ Bk.: διδομένων. — 5 τε post περί add. Γ Bk. — post μάλ-
 λον in Γ deletae litterae II vel III. — 6 βούλομαι δ' οὖν Bs.
 — περί ἃ τυγχ. διατρίβων Γ Bk. (ci. Cor.): περί ἃ τ. διατρίβειν
 pr Λ, περί ἃ προαιρούμενος τ. διατρίβειν v. — 7 οὔτε νῦν
 τῆν νῦν . . ταραχὴν delenda censet Dobr., saltem tollendum
 νῦν. Mihi duorum membrorum, quae sunt οὔτε . . ταραχὴν et
 οὔτε . . γιγνώσκων, alterum alteri ab Isocr. postea substitutum
 videtur. — ὦν Γ Bk.: ἦν. — ἔτυχεν v. — ἠτύχηκόσιν v. —
 ὥστε Γ Bk.: οὔτως ὥστε v. — 8 ἔτι δὲ τοῦ v. Bs. cf. § 31. 38.
 — τούτων δ' ἀπάντων Θ Hi. — οὔτω Γ E Stobae. 116, 40 Turr.:
 οὔτω μοι. — τῆν τε Cor. Γ Stob. Bk.: τῆν μὲν v. — ἦς Stob.
 v.: ὡς Γ Bs. — τύχην] ψυχὴν Γ. — 9 ἐγκαλεῖν v. — προσ-
 ειλόμην pr Γ. — ἀτυχίαι] αἰτίαι Hi. — τινὲς Γ E Turr.: τινὲς
 μοι. — οὔτε τελείαν Bait. Turr.: οὐ τελείαν v., om. pr Γ. —
 ἐν ante συλλόγῳ om. Γ. — ante ἀνθρώπων in plerisque codd.
 additur παρησιᾶ, quod cum E et H. Wolfio om. Turr., cir-
 cumscribit Bk., ante πολλῶν ponit cod. Langii, post εἰπέιν δὲ
 Auger. Cor. — 10 φωνῆς δ' Jacob: φωνῆς. — περιέρχονται Γ
 Bk.: γίνονται. — τὸ δοκεῖν (ci. Wolf.) Γ pr Λ: τῷ μὴ δοκεῖν.
 — ἐκτίσειν scripsi: ἐκτίσειν. — 11 ἐπειδὴ Γ Bk.: ἐπεὶ. —
 τοῦ πολιτεύεσθαι cum Wolfio Cor. Γ Bk.: πεπολιτεύεσθαι. —
 ποιούμενος cum H. Wolfio Γ Bk.: αἰρούμενος. — ᾄμην v. Bs.:
 φόμην Γ Bk. — ὅσῳ περί v. — 12 φητόρων πολλοὺς v. — αὐτῶν
 add. Γ Bk. — 13 μεσεγγυήματος Saupp. Turr. (cf. Harp. s. v.):
 μεσεγγυώματος Γ E Bk., μεσεγγυημάτων v. — ὃν ἂν Cor. Γ
 Bk.: ὦν ἂν. — τούτων ἡγεμόνα v. — ἀλλήλους] τοὺς Ἕλληνας
 Γ. — 14 πάντας ἐπὶ τοιαύτην χ. καὶ τοσαύτην v. — πρὸς
 ἀλλήλους ut e superioribus (§ 13) illatum circumscripsi, cf. or.
 V, 88. ep. IX, 14. — ἂν post ταχέως add. Γ Bk. (ci. Cor.). —
 15 ταραχώδῃ . . ἀλόγιστον v. — γὰρ ἄλλων φητόρων v. — ἀπάν-
 των Γ Bk.: αὐτοὺς cet. cod. — δι' οὐδὲν om. pr Γ. — 16
 τῶν post θανμάξειν om. pr Γ. — οὔτω διακ. πεφωκ. πρὸς ἀπά-
 σας τὰς ὑπεροχὰς v. — τινὲς om. pr Γ. — μοι post ἔχουσί
 add. Γ Bk. — καὶ τισι Cor. Γ Bk.: καὶ τι. — τούτων add. Γ
 Bk. — 17 ἡμῶν E v. Bs.: μου Γ Bk. (del. K.). — τῶν μεγά-
 λων Παναθ. Harp. v. Παναθ. — 18 μοί τινες v. — σοφιστῶν
 τῶν καὶ Dobr. Bs. — τῶν Ἡσ. καὶ Ὀμήρου ποιήσεων v. — 19
 τολμηρότατον ἐκείνων ἐπιχ. v. — ἐπιχειρήσαι με codd. v. Turr.:
 ἐπ. ἐμὲ Bk. — 20 ὡς . . ἀκούσας om. pr Γ. — ἀναλέξασθαι
 Γ. — τούτους εἶναι ἐμούς οὐκ v. (τοὺς ἐμούς οὐκ Λ). — μηδέν'

ἄν Turr.: μηδὲν ἄν Γ Bk. Dobr. (sicut dicitur οὐδὲν ὄγιες
 τούτου), μηδένα v. — 21 παρακολουθήσασαν v. — ἐν τοῖς Cor.
 Γ Bk.: τοῖς. — περὶ με Γ Turr.: περὶ ἐμὲ. — ὁμολογουμένης
 Γ: τῆς ὁμολ. cf. § 260 (μήτε τῆς ὁμολ. μήδ' ἦν ci. Dobr.). —
 μοι] ἐμοὶ v. — 22 ἀντικατηγορῶ Wolf. Cor. Γ Bk.: ἀντικατη-
 γορῶν, addito γενήσομαι ante καὶ λέγειν. — περὶ μου Γ Turr.:
 περὶ μου Ε, περὶ ἐμοῦ v. — ἀνεπιτήδειον τολμῶντων codd.
 praeter pr Γ; τολμῶντων uncis inclusit Bk., del. Bs. — 23
 ὑπεριδῶν . . φθονοῦντας Γ Bk.: ὑπεριδῶν ὡς φθονοῦντας. —
 καὶ ante πειρῶμαι add. Γ Bk. — περὶ μου Γ Turr.: περὶ μου
 Ε, περὶ ἐμοῦ v. — διὰ post ἦ add. Γ Bk. (ci. Wolf.) — ἀλ-
 γήσειν] malim ἀλγεῖν ποιήσειν. — κἂν Γ Bk. (ci. Cor.): ἄν
 καὶ. — πεπανμένος παραληρῶν] ita Γ Bk.; παραληρῶν Δ, μὴ
 παραλ. v. Praecessit παύσειν. — 24 μεταξὺ add. Γ Bk. —
 καταβαλόντι Cor. Γ Bk.: καταβάλλοντι. — ποιῶν Cor. Γ Bk.:
 ποιούμεν. — 25 τὸ τελευταῖον . . λέγειν περὶ ὧν add. Γ Bk.
 — διανοήθην εἰπεῖν οἶμαι v. — φανερόν Γ. — 26 totam §
 τῆς μὲν . . εἶναι φήσειεν add. Γ Bk. — ἄν ante ἀνεκτοῦς cum
 Strangio add. Turr. — 27 παρακελεύομαι πονεῖν καὶ προσέχειν
 Cor. Γ Bk.: παρακελεύω μὴ πονεῖν καὶ μὴ προσέχειν. — δυνή-
 σεται v. — 28 ἀπηκριβωμένους Γ. — 29 ὅλως δὲ καὶ περὶ v.
 — περὶ τὰς τέχνας καὶ add. Γ Bk. — διοικήσαντας v. — με-
 τασχεῖν v. — 30 καλῶ Γ Bk. cum Clem. Alex. Strom. V, 69.
 Stob. 1, 44: ἔχω. — 31 ἐλαφροτάτους Clem. Stob. ll. c. Har-
 pocr. s. v. Auger. Γ Bk.: ἐλαφροτέρους. — ἔτι τοῦς Γ Bk. cum
 Stob.: ἔτι δὲ τοῦς v. Clem. — αἰὶ om. Clem., idem pro διακει-
 μένους habet ἀναστρεφόμενους. — ἐν αὐταῖς] πρὸς αὐτάς Hi.
 — 32 ἐξισταμένους Cor. cum Clem. Stob. Γ Bk.: ἐξανιστα-
 μένους. — ἐπιμένοντας Clem. — τῇ post τάξει add. Γ Bk.
 (om. Stob. Clem.). — γενομένοις mal. Cor. — καὶ post ἀλλὰ
 add. Γ Bk. (om. Clem. Stob.). — τελείους Clem. Stob. v. Bs.:
 τελέους ΓΔ Bk. — 33 ταῦτα γινώσκων τυγχάνω v. — τῆς
 Ἡσιόδου καὶ τῆς add. Γ Bk. — τὰ ἐκείνων v. — ληροῦντας
 τὰ περὶ v. (τὰ del. ci. Cor.). — 34 ἔστι δ' a corr. est in Γ;
 ἀνδρὸς om. pr Γ. — ἦν ἔχη Cor. Γ Bk.: ἦν ἔχει. — ὑπὲρ Γ
 Bk.: περὶ v. — ἦ περὶ . . ἔχω τι Γ Bk.: περὶ γὰρ . . ἔχομεν
 v. — 35 ἐν λόγοις Γ Turr.: ἐν τοῖς λόγοις v., ἐν τοῖς λ. τοῖς
 Cor., ἐν λόγοις [τοῖς] Bk. — 37 ὅμως add. Γ Bk. — ἔστιν
 αὐτῶν v. — με add. Γ Bk. — ἀπειρῶς v. — καταδεέστερον
 ΓΕ. — 38 εὖ λέγειν v. — ἀπανθρωπίνως Γ. — 39 πρὸ τοῦ
 ἀγῶνος cum K. circumscripti: πρὸ ἀγῶνος Bs., πρὸ τάγῶνος
 Fuhr. — ποιεῖσθαι περὶ αὐτῆς v. — 40 τὰς πόλεις ταῖς πόλεσι
 παριστ. mal. Bk. — ἅπαντα Fuhr.: πάντα. — ταῖς πάντα τὸν
 χρόνον ἄρχειν v. — 41 σκοπῇ τε καὶ ci. Cor. — παραβάλλη v.
 — πολιτενομένων poscit Bk. — εὐεργεταῖς Γ Bk.: εὐπραγταῖς.
 — 42 γενομένους v. — Ἀχαιῖδας ΓΔ Bk.: Ἀχαιῖδας. — 44 ἐκα-

τέρας ex ci. Wolfii Bk. (coll. 4, 35, 5, 112, 12, 166): *ἐκάτερα* Γ v., *ἐκατέρων* E, *ἐκατέρω* Bs. — *τῆς ἠπείρου* v. (sicut exstat locis modo laudatis): *τῶν ἠπείρων* Γ Bk. — βαρβ. *ἀνέστησαν* v. — *θαλάττης* Dd. Turr.: *θαλάσσης*. — *ἄν* post *μεγάλην* add. Γ Bk. — 46 *μάλιστα* Γ Bk. (ci. Cor.): *κάλλιστα*. — *τοὺς πολεμίους ἐν ταῖς μάχαις* v. — *ἕως ἀπάσας κατεστρέφοντο* Γ Bk.: *καὶ καταστρέφοντες* (καὶ om. A). — 47 *πράττομεν* pr Γ. — *τε post ἀξάν.*, item *ἐκ post ἐκπίπτειν* add. Γ Bk. — *δ' ἄλλαις φοβεράν* Cor. Γ Bk.: *ἄλλαις φανεράν*. — 48 *γενομένην* v. — *ἄλλους ὡς δυνατὸν ἄλλοτρίως* Γ. Totum locum ita refingit Hi.: *τοὺς πρὸς σφᾶς . . οἰκειότατα, πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους ἄλλοτρίως καὶ πολεμικῶς διακειμένους, deletis illis τὴν αὐτῶν διοικοῦντας.* — *ταῖν πολέοιν ἐκάτερα* v. — 49 *τριακοσίας*] *διακοσίας* v. — *μὲν post πεντακ.* add. Γ Bk. — *πάντων* v. — 50 *φοπήν*] *τροπήν* Γ Bs. — *γενόμενοι* v.: *γεγενημένοι* Bs., *γεγονασιμμενο*

^{v μνο}
(h. e. *γεγονασι*) Γ, unde *γεγονότες* Fuhr. — *παρέσχον* v. — 51 *ἐκάλυσεν* v. — 52 *ἀγῶσι* Γ Bk.: *κινδύνοις*. — *τις δ' ἄν* pr Γ Bs.: *τίνα δ' ἄν τις*. — 53 *εἶναι* Γ Bs.: *γενέσθαι* (E) v. Bk. — 54 *ταύτην*] *τοιαύτην* v. *malim τὴν αὐτήν*. — *γενομέναις* v. — *τῆς post ἐκείτης* add. Γ Bk. — 55 *κατὰ πάντων* v. — *ἐμποιήσειεν ἄν* Γ Bk.: *ἐμποιήσουσι*. — *ἄν* post *ἴσως* add. Cor. Γ Bk. — *ἀλλ' ἄπερ ἅπασιν* Γ Bk.: *ἀλλὰ παρὰ πᾶσιν* cet. cod. — *αὐτοὺς ἅπαντας ἡμῖν ἀπώλεσαν* ΓE. — *διαβάλλοντες* v. — *τοσαύτας καὶ τοιαύτας* ΓE. — *ἐνέβαλον* v. Turr.: *εἰσέβαλον* ΓE Bk. — 56 *ὑφ' ἐτέρους* v.: *ὑφ' ἐτέρων* Γ Bs. — 57 *κατὰ γῆν* Wolf. Γ Bk.: *κατὰ τὴν*. — 58 *ἐν ἐλάττοσιν* Cor. Turr.: *ἐλάττοσιν*. — *τὴν αὐτήν* Γ Bk.: *τὴν αὐτῶν*. — 59 *ἄλως πεζῶ στρατοπέδῳ* Γ Bk.: *ἄλως ποταμοῦ πεζῶ* v. — *ἐπὶ τὰδε* Γ Bk.: *ἐπὶ τὰνδον* v. — *ὅπου* vel *ὅπη* v. — 60 *καὶ μεγαλοφρονεστέρας* om. pr Γ. — *τῆς μὲν Ἀσίας* v. — *τοὺς μὲν πολεμίους* Cor. Γ Bk.: *τοῖς μὲν πολεμίοις*. — 61 *δίκαιόν ἐστιν ἐπαινεῖν* v. — *παρ' ἄλληλα* del. Dobr. — *τῶν ante ἅμα* add. Γ Bk. — *εἶχομεν* v. — 62 *οὐδὲν ἀντερεῖν* Cor. Γ Bk.: *οὐδὲν ἄν ἀντερεῖν*. — *γενόμενοι* Cor. Γ Bk.: *γιγνόμενοι*. — *ἐπιχειρήσει* Γ Bk.: *ἐπιχειροῦσι* cet. cod. — 63 *διαβαλοῦσι et διατρύφουσι* v. — *καὶ Τορωναίων* add. Γ Bk. (cf. quae suspicabatur Cor. p. 338). — *οἰόμενοι* v. — *καταρρυπανεῖν* Bait. Turr., *καταρρυπανεῖν* Γ Bk.: *καταρρυπαίνειν* v. — 66 *τὰ ante τοιαῦτα* add. Γ Bk. — *τῶν . . δηθέντων* v. — 67 *προσταχθέντες* ci. Bait. — *ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ* v. — *περ post ὅτε* add. Γ Bk. — *θάλατταν* Γ: cet. cod. *θάλασσαν*. — 68 *δεκαρχιῶν* ΓE Bk.: *δεκαδαρχιῶν*. — 69 *ἐλάττονας ἔχειν τοὺς οἴκους* Γ Bk. (*ἐλ. ἔχειν αὐτοὺς οἴκους* Cor., *ἐλάττονας ἔ. τοὺς οἴκους* ci. Wolf.): *ἐλάττον* (vel *ἐλάττους*) *ἔχειν τοὺς οἰκέλους* v., *ἐλάττον αὐτοὺς ἔχειν* om. *τοὺς οἴκους* Hi. — 70 *ἐξαμαρτάνειν* v. — *οὐδ' εἰ γέγονεν Ἰσασιν* Cob. Hi.;

οὐδ' Ἰσραὴν ὅπου ποτ' ἐστίν vel οὐδ' Ἰ. ὄντα Dobr.; quos refutat Jacob. — τῶν ἐν Πελ. Γ Bk.: τὰς ἐν Π. — ἄλλων Γ Bk.: Ἑλλήνων. — 71 πρότερον αὐταῖς ὑπῆρξεν v. — σφᾶς αὐτὰς v. — παρέσχον Cor. Γ Bk.: παρείχον v. — καὶ τοὺς Γ Bk.: τοὺς θ' v. — τῶν φαύλων Γ Bk.: φαῦλοι v. — δυνηθεῖη Cor. Γ Bk.: δυνηθῆ. — 72 γενομένων] γερόμενον Bk. — καὶ δικαιοσύνην add. Γ Bk. — γενέσθαι καὶ κληθῆναι κηδεστήν v., cf. ad or. 10, 43. — μόνον ἔχοντα v. — ἔχοι τις ἂν v. — 73 τινες ἀπιστήσιαν Γ Bk.: ἀπιστ. πολλοὶ v. — μικρὸν ergo Bk. — 74 ποίοις λόγοις . . ὀρθῶς ἂν εἶην v. — μὲν post αἰσχύνομαι add. Cor. Γ Bk. — 75 πολλοῖς ἄλλοις πεπονθότι v. (cf. § 77). — τυχεῖν αὐτόν] τ. δυνατὸν Γ. — μὲν post μεγίστων add. Γ Bk. — 76 αὐτὸν Turr.: αὐτόν v. Bk. Bs. — 77 τοῦ περὶ τινος . . Ἑλληνας Γ Bk.: τούτου ὡς καὶ τινος v. — πολλοῖς ἄλλοις κακοῖς v. — αὐτοὺς om. pr Γ. — 78 οὔτε post πράξας om. Γ. — οὔτε τῶν ὕστ. Cor. Γ Bk.: οὐδὲ τ. ὕ. v. — ἀκείνος Bs.: ἃ 'κεινός Bk., ἃ ἐκ. v. — 79 ἐπαινεῖσιεν αὐτόν Γ Bk. — τῆς πόλεως Γ Bk.: τῶν πόλεων. — βασιλέας E Bs.: βασιλεῖς. — ὃ τι βουληθεῖεν Γ Bk.: ἃ βούλονται. — ἠγήσεται v. — ἀφέντας add. Γ Bk. — 80 Μενελάου ΓE Turr.: Μενέλεω. — δυνάμεως] μὴ δυνάμενος Γ. — 81 τοσοῦτον τὸ πλήθος Γ Bk. (τοσοῦτο τὸ πλ. Cor.): τοσοῦτο πλήθος. — ὃ πολλοὺς εἶχεν ἐν αὐτῷ Turr.: ὃ πολλοὺς εἶχεν αὐτῷ Γ Bk., πολλ. ἔχειν v. — 82 τὸ τοιοῦτον Γ Bk.: τοὺς τοιούτους. — αἷς a corr. est in Γ, videtur fuisse η. — πάντες v. — τῷ καὶ τῇ Γ Bk.: τῷ πολλῷ καὶ τῇ. — καὶ μὴ δύνασθαι Γ. — 83 προσέθηκεν v. — οὐδ' ἀπῆλθε Cor. Γ Bk.: οὐκ ἀπῆλθε. — 84 τοσοῦτων ὄντων post τούτων om. Γ, propter ὁμοιοτέλετον ut videtur, del. Bk. — ἀποδοκιμάσαιεν et ἐπιτιμήσαιεν ΓE Turr.: ἀποδοκιμάσαιεν et ἐπιτιμήσαιεν v. Bk. Bs. — ἀφελεῖν αὐτῶν v. — 85 τολμησάντων v. — παραλείπω v. — 86 δίκαιον προσιλόμην v. — 87 ὁμοίως Γ Bk.: ὅπως v. — εὐ ῥηθέντων Cor. Bk.: εὐρεθέντων ΓEΛ, ῥηθέντων ceteri. — μηδὲν συμβαλοῦμην Γ Bk.: μηδὲν ἕτερον σ. v. (μηδὲν μέρος σ. Cor.). — ἐπιθεῖεν v. — εἰδῆιεν ἐμὲ v. — 88 ὅποι Γ Bk.: ὅπως cet. cod. — αἶε γὰρ οἴομενος add. Γ Bk. — γέγονα Γ Bk.: γεγονότα v. — ἐξέπεσον v. — 89 θ' ἤδη Γ Bk.: δεῖ εἶν v. — ἡμῶν Wolf. Γ Bk.: ἡμῖν. — τῶν τοιούτων τῶν πολ. Γ. — οὐχ ὡς οὐχ corr. A Cor. Γ Bk.: ὡς οὐχ. — μείζους καὶ πλείους πόλεις v. — ἀρετῆς Γ Bk.: ἀρχῆς v. — λέγων] λέγων ἡμῖν Γ. — 90 δόξειεν Γ; δεῖξειεν v. — ἀλλὰ γὰρ Γ Bs.: ἀλλὰ γὰρ ἴσως. — 91 τοὺς τοιούτους (ci. Cor.) Γ Bk.: τοιούτους A, τούτους v. — ἑξαμαρτάνειν v. — κοινῶς v. — πολιορκοῦντες add. Γ Bk. — Ἀργεῖοις Cor. Γ Bk.: Ἀργεῖοι. — 92 Πλαταιάς v. Bs. — μεθ' ἡμῶν] μετ' αὐτῶν Cor. — 93 Πλαταιᾶς Dd. — μόνους λαβόντες v. — διαλιπόντας Γ. — 94 περὶ τε E v. Turr.: περὶ τὸ pr Γ, περὶ τε τὸ corr.

Γ, περὶ Bk. in oxon., ἐπὶ eiusdem operae berlin. et Dd. — ἐχοιμεν v. Bs. — ταῖν v. — εἶναι] ἦν ἂν K. — 95 καὶ πλάνον add. Γ Bk. — τ' ἐπιχειροῦντα Γ Bk.: ἐπιχ. ταῦτα v. — φόρην v. — ὦν λέγω Γ Bk.: λέγω Λ, λέγω δὲ v. — 96 παρρησιόασασθαι v. — μοι post εἶναι add. Γ Bk. — γεγενημένην ἡμῶν v. — malim γενομένου. — ἐξημαρτηκίους v. — 97 τοῖν Λ, corr. Γ, Bk.: ταῖν v. — 98 μικρότερα errore Bk. — ἐν τοῖς πραττομ.] ἔνοχοι τοῖς πεπραγμένοις Γ Bs. — 99 ἄς ἀμφοτέροις . . ἐπιφέρουσιν add. Γ Bk. — οὐδ' ante εἰπεῖν add. Γ Bk. — ἐν ante Ἑλλησπ. om. Γ. — διαπραξαμένην ΓΕ Turr.: διαπραγαμένην v., διαπραξαμένη ἦν Cor. Bk. — 100 ἀποκρῦφμαι Γ Bk. (ci. Cor.): ἀποκρῦφαιμ. — 101 ἂν post δικαίως add. Γ Bk. — ἐγκαλέσαιμεν v. — διδάσκαλοι v. τοιούτων γεγόνασιν ἔργων Γ, διδασκάλους τ. γ. γεγόνασιν ἔ. Bs., quod si verum est, delendum γεγενημένοις. — δ' ἡμετέροις Γ Bk. (et ex ci. Langii Cor.): μέντοι vel μὲν δὴ ἡμετ. cet. — ἐχοιμεν v. — 102 καὶ post μόνοι add. Γ Bk. — ἡμῖν θαμινὰ v. — καὶ τεμνομένης add. Γ Bk. — ἐβλέψαμεν E Turr.: ἐβλάψαμεν Γ, ἀπεβλέψαμεν v. — 103 κατοικούντας Γ Bk.: οἰκούντας. — 104 τούτοις Γ Bk.: τούτων. — ἀμφοτέροις Cor. Γ Bk.: ἀμφοτέροι. — ἄμωσαν Γ Bk.: ἀμολόγησαν. — συναγαγόντες Γ Bs. (suctore Saupprio): συναγαγόντες καὶ (E) v. — Κλέαρχον στρατηγὸν v. — Κλέαρχον del. Cob., def. Jacob coll. 8, 98. — 105 ὅσον εἰκὸς τοὺς περὶ v. — 106 πᾶποτε Γ Bk.: ποτὲ. — οἴτινες ὄντες ὅτε Γ. — αὐτοὺς add. Γ Bk. (et ex ci. Wolfii Cor.). — τῶν Ἑλλήνων ante παρέδωκαν add. Γ Bk. — 107 κατασχεῖν v. — 108 προειρημένων v. — νομίζειν v. — τοῖν corr. Γ Bk.: ταῖν. — ἐπιχειρησάντων v. — 109 ὁμολογήσειν v. — 111 τοὺς δὲ τοιούτους Wolf. Cor.: τοὺς δὴ τοιούτους. cf. 133. — παραβάλλοντας Γ Bk.: παραθέντας v. — καὶ πειθαρχίαν ΓΕ Turr.: καὶ τὴν πειθαρχίαν. — 112 τοιοῦτο ἐπιχειροῦσι ποιεῖν v. (τοιούτων τι ci. Cor.). — ἀξίαν ἢ τὴν Λακεδ. v. — ἐποιησάμην v. — 114 ταύτης τῆς πολιτείας E Bs.: ταύτης πολιτείας Γ, ταύτης v. — καθεστηκυῖαν Bs. — ἐκείνην add. Auger. Γ Bk. — ταύτην Wolf. Γ Bk.: αὐτήν. — νομίσαντες ci. Cor. — καλῶς add. Γ Bk. — 115 οὐδὲν add. Wolf. Γ Bk. — τῶν κακῶν οὔτε τῶν ἀγαθῶν v. — ἐπ' εὐταξίας v., ἀπ' εὐτ. ci. Cor. — 116 τε post ἐκ add. Γ Bk. — τῆς πρότερον ὑπαρχούσης πολιτείας v. — 117 τῆ post πόλει add. rc Γ Bk. (qui uncis inclusit) Turr. Bs. — καὶ δυοῖν πραγμάτων προτεινομένων v. — μὴ σπουδαίον Γ Bk.: καὶ μὴ σπουδαίων vel καὶ σπουδαίων v.; μὴ σπουδαίων Cor. — αὐτοὺς ἐνόμισαν καὶ v. — 118 ἂν post ὀλίγοι δὲ add. Γ Bk. — φήσειαν Bs. — 119 δὲ περὶ ἧς Γ Bk.: δ' ὑπὲρ ὧν v.; δὲ περὶ θ' ἧς omissio θ' post ἧς errore Bs.; in Γ particula τε omnino deest. — οὔτε δημοκρατίας οὔτ' ὀλιγαρχ. v. — καὶ post μοναρχίαι om. pr Γ. — τὰ post γένη add. Γ Bk. — 120

ποιησασθαι πόρρωθεν v. — δ' ἔμοι E Bk. — 121 τὰς δυνα-
 στείας v.: τοιαύτας δυν. Γ Bk., τὰς τοιαύτας δυν. voluit Bs.
 (v. eius praef. p. XL). — πρῶτατοι καὶ φρονιμώτατοι v. —
 διενέγκαιεν v. — οὐκ ἂν Γ Bk. (ἂν οὐχ Cor.): οὐχ v. — πε-
 πραγμένον Cor. Γ Bk.: τῶν πεπραγμένων. — ἔν τε ταῖς ἄλλαις
 π. μάλιστα δ' v. — παμπληθεῖ Γ. — 122 ἐπιβουλενομένην v.
 — ἕκαστον τὸν A Bk.: ἕκαστον. — γενομένας v. — 123 τοιοῦτο
 v. — 124 πρῶτους Cor. Γ Bk.: πρῶτως. — οὐσίαντας ci. Cor.
 — πάντα v. — 125 ἔφυσαν ἡμῖν καὶ Γ Bs. Item ἡμῖν in Γ
 perverse additum est § 55. 89. 162. 190. — συμβῆναι Γ Bk.:
 συμβαίνει cet. cod. — 126 Γῆς Turr.: γῆς. — δ' ἀρξάμενοι
 Cor. Γ Bk.: δραξάμενοι. — περὶ τῆς ἀρετῆς Γ Bk.: καὶ τῆς ἀρ.
 vel ἡ τῆς ἀρ. v. — τῷ post λόγω om. Γ. — 127 ὃν οὐ προ-
 ῆδειν Γ Bk.: οὐδὲ προῖδεῖν v. (ὃν οὐδὲ προῖδεῖν ἦν Cor.). —
 σημειῶν τ' εἶναι v. — 128 γὰρ τὴν βασιλείαν v. — περὶ διοίκ.
 Γ Bk.: κατὰ δ. v. — 129 τῶν παρόντων ἀγαθῶν v. — τὴν
 μὲν πόλιν ὡς λέγεται Γ Bs.: ὡς λέγεται τὴν μὲν πόλιν v. —
 ὑπὲρ τε ταύτης Fuhr Rh. Mus. XXXIII, p. 334. — 130 ἀξίως
 Wolf. Cor. Cob. — καὶ τοῖς χρωμένοις Γ E Turr.: τοῖς χρω-
 μένοις καὶ. — 131 εἶναι add. Γ Bk. (omissum est consimili
 loco 7, 20). — χρησίμην v.; πανταχοῦ χρησιμωτ., vel χρῆσιν
 tentabat Dobr. — τῶν ante τιμημάτων add. Γ Bk. — δεόν-
 των Γ E Turr.: τοιούτων v. — 133 πονηροτάτοις καὶ θραυστά-
 τοις v. — πονηρίαις τοὺς δὲ Γ, pr A, Bk.: πονηρίαις θέλοντας,
 τούτους αὐ τοῦναντίον καιρίστους ἑαυτοῖς τε καὶ τοῖς πόλιταις
 εἶναι νομίζω τοὺς δὲ v. — οὕτω E Turr.: οὕτως. — τοὺς δὲ
 τοιούτους Cor. Γ Bk.: τοὺς δὴ τ. — 134 μὲν ἑτέροις E v. Turr.:
 ἑτέροις μὲν. — πασῶν v. — οὐσαν ἢ τὴν ἐν Σπ. καθεστη-
 κυῖαν v. — 135 ἔμπροσθεν v.: πρότερον Γ Bk. cf. § 191. —
 εἰρημένοις post h. v. del. Dobr., „nisi sequens εἰρημ. hinc or-
 tum est.“ — ἢ post ἐγκωμιάξ. add. Γ Bk. — 136 τοῖς ἄλλοις
 Γ Bk.: τῶν ἄλλων. — ἐκείνων] ἐκεῖνα Γ Bs. — παντὸς λόγον
 v. — τῷ δὲ πλήθει Γ. — βούλονται v. — 137 ποιήσαιεν Γ
 Bk. — ὅπως Γ Bk. (ci. Cor.): ὁπῶς — 138 ἐπενέγκαιεν v.
 — διελέχθην Wolf. A Cor. Γ Bk.: διελίχθην. — καὶ δικαιოსύνη
 καὶ corr Γ E v. Turr.: [καὶ δικ.] καὶ Bk., καὶ pr Γ Bs. — ὅπερ
 ci. Cor. — φανείην ἂν Cor. Γ Bk.: φανείην. — συμβαινόντων
 ἀγαθῶν v. — 139 ἂ μαθῶν Γ Bk.: ἦς. — τὸν νοῦν add. Bs. aucto-
 ribus Turr. — οὐδεὶς ἂν οὐδὲν τῶν ἰδίων Cor. Γ Bk.: οὐδεὶς
 οὐδὲ τῶν ἰδίων τι (τι om. pr A). — 140 τὴν φωνὴν Γ Bk.:
 φωνήν. — malim διαθεμένων. — διοικήσουσι καὶ ὅπως σωφρο-
 νοῖεν v. — 141 τοὺς τε Γ Bk.: τοὺς γε. — 142. αὐτούς add.
 Γ Bk. — 143 φρονιμωτάτους καὶ βελτίστους v. — εἴ ποῦ Γ E
 Turr.: εἴ ποι Bk., εἴ ποτε v. — πᾶσι v. — συνέβαιεν Γ E
 Turr.: καὶ συνέβαιεν. — 144 ἑώρων] εωρον Γ. — ὁμολοῦς
 (ci. Cor.) Γ Bk.: ὁμολῶς, quo servato scribere possis κειμένους.

— ἐναντίων Γ. — συνιδεῖν post δυνηθῆναι add. Γ Bk. (ante h. v. add. Cor.). — ραδίους Wolf. Γ Bk.: ραδίως. — συνιδεῖν post h. v. uncis incl. Bs., καὶ ραδ. συν. del. K. — 145 συμ-
 φυλετῶν καὶ τῶν δημοτῶν v. (φυλ. ci. Cor. p. 339). — προστι-
 θείσαις v. — ἄν post τίς om. pr Γ. — 146 περὶ ταῦτα A cod.
 Langii Cor. — γενομένους ci. Cor. — τότε φεύγειν αὐτάς ἢ
 νῦν scripsi: τότε ταύτας φεύγειν ἢ νῦν Bk., τότε φεύγειν ταύ-
 τας ἢ νῦν Γ sec. Bk., τὸ ταύτας φ. ἦδὺ ἢ v. — 147 μηδὲ
 βεβαιότεραν add. Γ Bk. — δίκην λαβεῖν . . ἐξαμαρτανόντων v.
 — 148 ἡγὼ Γ Bk.: ἃ ἐγὼ. — ἀποκτένων Γ. — ἔλαττον v. —
 περ ἔλαβεν Γ Bk.: παρέλαβε v. — γενόμενος a corr. est in
 Γ. — 149 διαβαλεῖν v. — μὲν post εἰ add. Γ Bk. — γραμμασι]
 πράγμασι Γ. — ἐπετιμώμην E. — πεπονθότες Γ Bk.: πάσχον-
 τες. — 150 καὶ λόγον add. Γ Bk. — παραγιγνόμενοι v. —
 ἐπιλήψεων Cob.: ὑπολήψεων. — οὔτ' αὖ a corr. sunt in Γ. —
 ἀντιλέγοντα Γ Bs. — ὑποδείξαντα Γ. — αὐτοὺς ἄν v. — ἐπι-
 δεῖξαιμεν Γ Bs. — λέγειν καὶ περαινέειν v. — 151 διετελέσαμεν . .
 δεδῆλωται v. — πολιτεύεσθαι καλῶς v. — ἔτι add. Γ Bk. — καὶ
 ante συμβούλοις om. errore Bk. — οἷος Wolf. Cor. Bk.: οἷους
 codd. — 153 καθεστῶτων ἐκεῖ v. — 155 ἔσται ΓA Bk.: ἔστι. —
 πολέμων καὶ τῶν ὁμολογημένων v. — ὥστε μήτε Bk. E: ὥστε
 μηδὲ. — τὰμά τε θαναμάζοντας Bs. (cf. Fuhr Rh. Mus. XXXIII,
 357): τὰ ἡμέτερα ἅμα τε θ. Γ Bk., ἅμα τε θ. v.; τὰμά θανμ.
 θ' ἅμα ci. K. — 156 τὸ πόλεε τούτω (ci. Cor.) Γ Bk.: τὰ
 πόλεε ταῦτα v. — εἰδόσι τι Wolf. Γ Bk.: εἰδ. τισὶ. — 157
 πράξασαι] πράξαι Γ. — 158 ἄν post ραδίως om. pr Γ. —
 τὸν χρόνον συνεγράψαντο v. — φιλονικίαν Γ: φιλονεικίαν. —
 τ(ε) post σφᾶς add. Γ Bk. — ἐποίησαν ex ci. Cor. Turr.: ἐποιή-
 σαντο. — 159 ἐπιβουλεύοι v. — 160 μὲν post κοινῇ add. Γ
 Bk. — διατεθῆ (ci. Cor.) Γ Bk.: διατεθείη. — ἀντιταττομένους
 Cor. Γ Bk.: ἀντιπραττομένους. — 161 τοῖς προσηρημένοις uncis
 incl. Bk. — οἰκειοτ. ἄν λόγους v. — 162 τε post ἐκείνοις et
 δ' post σφᾶς om. Γ Bs. — χρόνοις] χρ. ἡμῖν Γ. — τὰς ἄλλας
 πόλεις v.: τοὺς ἄλλους Ἕλληνας Γ Bk. — νῦν δὲ τῶν Γ Bs. —
 μὲν ante Ἑλλ. add. Γ Bk. — [τὸν] βασιλέα Bk. — πᾶν add.
 Γ Bk. — 163 εὐσεβεστάτοις Γ Bs. — εἶναι add. Γ Bk. — τὴν
 post ἀγριότητα om. ΓE Turr. — γιγνόμενον Cor. Γ Bk.: γενο-
 μενον. — 164 οἰκουμένην v. — 165 ἦττον νοσοῦσῶν Wolf. Γ
 Bk.: ἦττόνων οὐσῶν. — πραγμάτων αὐταῖς Γ Bk.: παρ' αὐταῖς
 πρ. v. — ζῆν πατρίσι καὶ v. — τοῦ νῦν παρόντος v. — 166
 ἐμβάλλοντες v. — κατακισμένας v. — ὑφ' αὐτοὺς v. — 167
 τῆς πραγματείας Sauppe: πραγματείας. — εὐπορωτέροις Cor.
 Bk.: εὐπορωτέρους. — δοκεῖν add. Γ Bk. — 168 τούτου add.
 Γ Bk. — φανερόν v. — ἐν Διονυσίοις v. — Θεβαλός v. —
 169 παριδεῖν v. — 170 ὁ δῆμος add. Γ Bk. — γεγεννημένης v.
 — τῶν post ἀπάντων add. Γ Bk. — 171 ὧν ἀκούσ. Γ Bk.:

ἀκούσαντες δ'. — τότε κύριοι v. — Θηβῶν ὄντες Turr.: ὄντες
 Θηβῶν ΓΕ Bk., Θηβαίων ὄντες v. Bs. cf. 174. — ὅμοια ci. Bk.,
 contra dicunt Turr. — 172 post τάναντία Γ iterat τῆ πόλει.
 — λέγων τυγχάνω v. — ἐπαινέσειεν ἐμὲ v. — οὕτω Ε Turr.:
 οὕτως. — 173 ἡμῶν ἢ πόλις v. — τὸν Ἀργείων Bait. Turr.:
 τῶν Ἀργείων. — 174 Θηβαίων Γ Bs. — ἐκπεμφθεῖσιν v. —
 οἶόν pr Γ. — 175 πράξεις καὶ περὶ v. — ἐποίησ. τὸ τελευταῖον
 v. — 176 ὁμοίως] ὁμῶς Stephanus Auger. Frohberger (Philol.
 XXXIII, 508). — πότερον v. Cob. — τὰς τῶν Σπαρτ. v. —
 καταλύσω ci. Cor. — 177 τὰς τε πόλεις Γ: τὰς πόλεις. Lectione
 Γ codicis recepta inserui ἄς. (τὰς τε πόλεις τρ. διελ. καὶ τ.
 γ. ἀφ. Fuhr). — τὰ ἐκείνων v. — 178 ἐν post ἔχειν add. Γ
 Bk. — κοινωνοὺς ὡσθ' ἀπάντων v. — ἀρχῶν Wolf. Γ Bk.:
 ἀρχόντων. — τιμῶν μετέχειν αὐτοὺς οὐκ ἂν φρ. v. (μετέχειν
 om. pr Λ; οὕς ante οὐκ add. Lange Cor.). — ἡγεῖσθαι Σπαρ-
 τιατῶν Wolf. Cor. Γ Bk.: ἡγεῖσθαι εἰκός (vel εἰ μὴ) ἐκρίθη
 Σπαρτιατῶν — πολιτεύεσθαι H. Wolfius. — καταδουλωσα-
 μένων Wolf. Γ Bk.: καταδουλωσαμένων. — 179 τὰ καθ' ἡμ.
 Hertlein: τὸ κ. ἢ. — εἰς ἐλάχιστους εἰς τόπους Γ Bk.: εἰς
 ἐλάχιστον τόπον v. (ἐλάχιστον εἰς τόπους Hi.). — κατοικίσαι
 Wolf. Γ Bk.: κατοικεῖσθαι. — 180 προσῆκε v. — τε post ἐν
 add. Γ Bk. — ἡγεῖτο v. — κατ' ἄνδρα ἠνάγκαζον συμπαρ. v.
 — πρώτης φάλαγγος ἤρουντο προτάττειν v. — που v. Turr.:
 ποι ex ci. Cor. Bk. cf. § 143. — φοβηθῶσιν ex ci. Langii Cor.
 Γ Bk.: ἵνα βοηθῶσιν (ἵνα om. pr Λ). — ἀποστέλλειν Γ Bk.:
 ἀπ. ἤθειλον. — προκινδυνεύσαντας Γ. — 181 πάσας v. — ἀκρί-
 τας . . ὄσους v. — τοῖς Ἑλλήσι τοῖς ἄλλοις v. — 182 εὐσεβεῖς
 et καὶ ante καλὰς add. Γ. — 183 ὁσίους Γ Dd. — γιγνομένης
 v. — 184 ἐπιδεικνύοντες Bs.: ἐπιδεικνύντες. — τολμησοντας Γ.
 — καὶ ante περὶ add. Cor. Γ Bk. — γνώμην ἔχειν v. — 185
 γιγνομένης (ci. Cor.) Γ Bk.: γενομένης. — μεγάλα μὲν δυν.
 ci. Bs. — προαιρουμένων v. — 186 δικαιοτέρον ἂν ἐπαινοῖημεν
 v. — ἀποθνήσκειν ἐτόλμως v. — φήσειεν Cor. Γ Bk.: φήσαιεν
 v. — 187 χρῆσθαι . . γεγεννημένης v. — τὸ . . λεγόμενον καὶ
 πραττόμενον v. — 188 ὡς post ὅπως add. Γ Bk. — κρίσιν
 ἀληθεστέραν οὐδὲ v. — 189 μεγίστοις add. Γ Bk. — 190 ἤλθε]
 ἤλθεν ἡμῖν Γ Bs. cf. § 55. 89. 125. 162. — τῶν post ἄλλων
 add. Wolf. Γ Bk. — τὸν ἄλλον χρόνον add. Γ Bk. — 191
 εἰρήκαμεν Γ Bk.: ἡμῖν εἰρηται v. — ἐφ' ὧν] σφῶν Γ. —
 πόλεμοι] πόνοι Cob. Sed totus locus ita comparatus est, ut ab
 Isocrate parum perpolitus esse videatur. — συνέπεσον Γ Bk.:
 συνέβησαν v. — οὐτ' ἂν εὐρεῖν οὐτ' ἂν εἰπεῖν δυν. v. — 192
 ὄχλον Wolf. Γ Bk.: χρόνον. — καὶ ῥηθῆναι ex ci. Cor. circumscr.
 Bk. Bs.; quod insequitur καὶ add. Γ Bk. (ἀξ. ῥηθῆναι καὶ
 μνημ. ci. K.). — αὐτῶν Γ Bk.: ἡμῶν. — πρὸς οἷς Γ Bk.: πρὸς
 ἂ. — 193 ἐνέβαλον v. — γενομένων Γ Bk.: γενέσθαι λεγο-

μένων. — ἐφ' Ἰππολύτην Γ Bk.: ἐπὶ Ἀντιώπην τὴν Ἰππολύτης.
 — ἐποίησαντο (ci. Auger.) Γ Bk.: ἐποίησαν. — 194 ἤμαρτεν
 v. — ἐκληφτομένους Γ. — βία add. Γ Bk. — ἐδέησε γράψας
 (πράξας Cor.) κύριος v. — ἐξαιτήσων v. — 195 ἐπὶ Μαραθῶσι
 v. — 196 ὡς om. pr Γ. — βούλεσθαι] συμβουλευσασθαι v. —
 συνεπιπίπτειν pr Γ. — ταυτόν Bs.: ταυτό. — 197 πάντα τὰ
 τοιαῦτα Γ Bk.: ταῦτα πάντα. — μελῶ v. — θαναμαζόμενοι
 Auger. Γ Bk.: θαναμάζεσθαι v. — παραγινομένην ci. Cor. —
 198 ἄπαντες v. — κακονογίαις] κακίαις v. — πάντας] τῆς Γ.
 — προσηρημένον v. — 199 μάλιστα] μᾶλλον Γ. — ταυτόν Bs.:
 ταυτό. — ὀλίγων Γ Bk.: ποιῶ v., om. A Cor. — μικρά τῶν
 πάντων Γ Bs. — προδιαλεχθεῖς Γ Bk.: περὶ αὐτῶν διαλεχθεῖς
 v. — 200 μὲν post ἐμοὶ om. ΓΕ. — πεπολιτευμένον et προσηρη-
 μένον corr. Γ Turr. Bs. — δὲ ante Λακεδ. om. ΓΕ Bs. — ψευ-
 δῶς v. — 201 διαναγνοῦς Wolf. Γ Bk.: διαγνοῦς. — ἐπ' add.
 Γ Bk. — γινώσκωμεν Γ. — 202 δι' ἐκεῖνο auct. Turr. Bs.
 (coll. § 216): ἐκεῖνο (ἐκεῖνου Cor.; ἐκεῖνό γε δι' ὃ δικ. altera
 soniect. Turr.). — τ' ἐχρῶντο v. — 203 τραχὺ καὶ μικρὸν Hi.
 (cf. 218). — 204 ὁποῖα v. — κάλλιστα νομίζουσιν Cor. Γ Bk.:
 κάλλιστ' ἂν νομίζωσιν. — οὐ τῶν μὲν Γ Bk.: οὐχὶ τῶν v. —
 προκρινεῖ Bk.: προκρίνει v. Bs. — 205 εἰ μὲν ΓΕ Turr.: εἰ
 μὲν οὐ. — τῶν νῦν ὑμνουμένων v. — 206 δὲ τοὺς Cor. Γ Bk.:
 δὲ καὶ τοὺς. — κεχηῖσθαι v. — ἐπιγενομένοις A Cor. —
 ἀκούουσιν v. — παρανόμως] παραβόλως Dobr. — ἔπειτ' εἰ μὲν
 εὐλόγεις Γ Bk.: οὐς δὲ ἐπιτιμᾶν δεῖον εὐλογεῖς cet. cod. —
 μηδὲν] οὐδὲν Γ Bk. cf. 14, 52. — ἐλήφεις μὲν γὰρ καὶ πρὶν ἂν
 v. — 207 ἐπηνεότι Γ, pr A, Bk.: ἐπενεγκότι vel ἐπενεγκόντι
 cet. cod., ἐπηνηκότι Auger. — σοι Γ Bk.: μοι (om. Auger.).
 — ἐπιδεικνύοντα Bs.: ἐπιδεικνύοντα. — 208 σε λέληθεν Γ Bk.:
 ἐθαύμαζον εἰ λέλ. αὐτόν. — ὅτι τὰ] ὅτι pr Γ. — πλεόν Γ Bk.:
 πλεῖστον (πλεῖον ci. Auger.). — 209 ἐπισταμένους αὐτὰ καὶ
 χρομένους ὀρθῶς αὐτοῖς v. — 210 ἐπιτηδευμάτων Γ Bk. (ci.
 Cor.): παιδευμάτων. — γενήσεσθαι Stephan. Γ Bk.: γεγενῆσθαι.
 — 211 ἀπάσας v. — τὴν post ἐκαστὴν add. Γ Bk. — προ-
 πέμποσι v. — κλοπίαν v. — 212 λαθεῖν A Cor. Γ Bk.: λαβεῖν.
 — παισιν] πᾶσιν Γ. — ἐπειδὴν τ' ci. Bk.: ἐπειδὴν δ'. — συν-
 τελέσωσιν Hi. — τῶν ἀρχῶν τῶν μεγίστων v. — 213 ἀληθῆς
 add. Γ Bk. — ἐξεστῶτας Bs. — 214 ἄλλοι add. Γ Bk. —
 πονηροτέρους v. — ἐν τοῖς τοιοῦτοῖς τῶν Cor. (Γ) Bk.: τοιούτων
 A, τοιούτους τῶν vel τοιούτων τῶν v. — τρεῖς add. Γ Bk. —
 215 ἀντειπεῖν Γ. — ὡς ἂν ἄπαντ' v. — τὰ κείνων v. — περὶ
 μὲν τῆς τῶν παιδῶν Bk.: εὐπερὶ μὲν τῆς τ. π. Γ, ὑπὲρ τῆς
 τῶν π. μὲν v. — 216 χρόνον ΓΕ Turr.: χρ. αὐτοῦς. — τυχα-
 νοιεν v. — 217 καθεστηκότα ΓΕ Turr.: καθεστῶτα v. Bs. —
 καὶ πρὸς τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὸ σύνολον v. — ἐπαινοῖεν Wolf.
 Cor. Turr.: εἵποιν v. Bs. — φῆσαιεν v.: φῆσαιεν Γ Bk. —

218 αὐτοῦ μοι διαλ. v. — ἀπολύμενον v. — τούτων om. Γ Bs. — περὶ post ἤ del. K. — κλοπίας v., κλωπίας A. — 219 ἀπόλεσαν v. — ἄν post ἅπαντας add. Γ Bk. (ante ἄπ. add. Cor.). — ὄφελία v. Bs.: ὄφελία Γ Bk. — 220 μὴ πρὸς Γ Bk.: μὴδὲ πρὸς. — φάσκειν Γ E Turr.: [τούτους] φάσκειν Bk., τούτους φάσκειν v. — ἀπολλύοντες Γ E Turr.: ἀπολλύντες. — 221 καλῶς] κακῶς Γ Bs. — ἐπειδὴ Γ. — περὶ τι τῶν δοκούντων εἶναι καλῶν ἐπιτ. v. — 222 βουλομένους Γ: προαιρουμένους v. — περὶ τῶν Auger. Γ Bk.: καὶ περὶ τῶν. — 223 οἷς ἐμελέτησαν cum Corae Bk.: οἷς ἐμελέτησεν Γ, οἷς ἄν ἐμελέτησαν v. — ἀλλ' ὡς αἰ Γ E Turr.: ἀλλ' αἰ. — 224 καίτοι οὐ τὸ τήν v. (οὐ del. Wolf). — ἐναντίαν v. Dobr.: τήν ἐναντίαν Γ Bk. — αὐτήν αὐτῇ Γ Bk.: αὐτῇ. — μὴ τήν] μάτην Γ. — εὐλογον v.: εὐκολον Γ Bk. — ἀσελγῶς καὶ κακῶς v. Fuhr (Rh. Mus. XXXIII, 334). — τίνι] τίσι v. — ἄν εἰκότως (ci. Wolf) A Cor. Γ Bk.: ἀπεικότως. — ταῦτα] τοῦτο Cor. — 225 εἰσὶν add. Γ Bk. — ἀνόμοιοι Saupprius. — 226 τῷ ταῦτά γιννώσκειν περὶ τῶν ἔξω πραγμάτων Γ Bk. (ci. Cor. ope A codicis, qui a pr. m. praeter τοὶ pro τῷ eandem lectionem praebet): ἀφορμῇ τοῦ ταῦτά γ. εἰδότες παρὰ τῶν ἔξω παραγενομένων. — ταῖς om. Γ. — ἔχοντες ἐποιοῦν Γ, pr A, Bk. (ἐχ. τοῦτο ἐποιοῦν ci. Cor.): ἐχ. τὸ ἀρπάξαι οὕτως ἐποιοῦν. — τοῦδ' αὐτοῖς Cor. Γ Bk.: τοῦτ' αὐτοῖς. — συμφορῶν. ἀπάντων v. — τὰς γὰρ re Γ, E, Turr.: τὰς pr Γ, τὰς οὖν v. — βούλοιντο v. — δικαίως ἄν ἐπαινέσειεν v. — καὶ ληστὰς add. Γ Bk. — 227 πάντες v. — 228 τήν τῆς. . δύναμιν Γ Bk.: τῆς. . τήν δύναμιν v. — 229 τοῦτοις παραγενημένα v. — ἔσχεν Γ E Turr.: ἔσχον. — νεαρῶτερον v. — 230 τήν τῶν Λακεδ. v. — προσῆκε Γ E Turr., sed cf. 180. — 231 διαλειπουσῶν v. — αὐτὰ] αὐτὸν ci. Cor. — περὶ ταύτης v. — 232 ἐξορμήσας v. — κατακαίειν v. — τὸ ἔμαντοῦ v. — 233 καθεστηκότι Γ E Turr.: καθεστῶτι v. Bk. Bs. — μεταβολὰς Γ Bk.: μεταμελείας. — ἔδοξε Γ Bk.: ἔδοξέ μοι v., ἔδ. μὲν Bs. — ἔσται v. — μεταλαμβάνειν ὀποτέρως v. — τούτων δὲ γνωσθ. v. — οὗς Wolf. Γ Bk.: ὡς. — τετυχηκῶς Cor. Γ Bk.: τετ. ἦν. — ὦνπερ Wolf. Γ Bk.: ὥσπερ. — ἐπιδείξεισιν Wolf. Γ Bk.: ἀποδείξεισιν. — 234 τὸν Λακεδ. Bait. Turr.: τὸν τῶν Λακ. — πρὸς ἐμὲ βλέψας Γ Bk.: προσεμβλέψας. — 235 εἶθ' Γ Bk.: εἰ. — σπουδάσασιν v. — αὐτῶν Bk. in berol.: αὐτῶν. — 236 παράκλησιν Wolf. Γ Bk.: παραδόσιν. — 237 προσελέσθαι Γ Bs. — τῷ post πλήθει add. Γ Bk. — ἡμᾶς v. (ὁμᾶς Wolf). — ταῦτα δὲ v. — θουλλοῦσιν v. — 238 ὁμολογουμένως καὶ] ὁμολογουμένως ci. Cor. — παραβάλλης Bk.: παραβάλλης. — αὐτῶς add. Γ Bk. — ἐνεργέστερος v. (ἐναργ. ci. Cor.). — τῶν ἐν τοῖς ἰλλοῖς v. — 239 οὕτω μοι φαίνει Γ Bk.: μοι δοκεῖς οὕτω v. — τάξασθαι Γ Bs. cf. 13, 16. — διοίκησιν Γ Bk.: πόλιν. — ἡς] δ' ἐξῆς Γ. — εἶναι post ἐκατέρους add. Γ Bk. — δόξιας

Γ, δόξειας ἂν ν. — μὲν σοὺς προγόνους ν. — τοιοῦτο ν. — 240 τῶν post ἤ add. Γ Bk. — περι post καὶ add. Γ Bk. — καλὸν καὶ φιλόσοφον Cor. (ἐξ ἑτέρ. διορθ.) Γ Bk.: καλῶν καὶ φιλοσόφων. — 241 διαναγνωσθεῖς Wolf. Bk.: διαγνωσθεῖς. — ᾧ σὺ πεποιήκας ν. — πλεονεκτικούς ν. — πάντες ὑπεῖλ. εἶναι ν. — δ' post τοιαύτην om. Γ. — ἐχόντων ἐκατέρων ν. — ἐπαινεῖν Γ: καὶ ἐπαινεῖν. — 242 ἅπασι] ἅπαντας Γ Bs. (παντάπασι K.). — μεγαλοπρεπεστέρους ν. — οὔτε κτητικούς] ουτεκτικούς pr Γ, οὐδ' ἐκτικούς corr. — 243 καὶ post ἀλλὰ μὴν add. ΓA cod. Langii Cor. Bk. — ἀποστέροντας Γ Bk. (non E). — τοὺς post καὶ add. Γ Bk. — δικαίως καλεῖσθαι Γ Bk.: δικαίους ἀλλὰ. — πάντας ν. Bs.: ἅπαντας Γ Bk. — 244 δὲ τοιοῦτον εἶναι τὴν φύσιν Γ Bk.: δὲ τὴν φύσιν εἶναι (τοιοῦτον add. Steph.). — τυχῶνα ν. — ᾧ Steph. Γ Bk.: δ. — τὸ ante πλέον add. Γ Bk. — 245 μελήσει ν. — συνήγαγες ν. — num δοκεῖς? — 246 ὅτε Γ. — προελομένου σοῦ scripsi: προελόμενος οὐ Γ, προελομένος ν. — δόξοντα Cor. E Bk.: δόξον pr Γ, ceteri δοξанта. — δ] malim ᾧ. — φανοῦμενον Cor. Γ Bk.: φαινόμενον. — παιδείας Γ Bs.: παιδιάς. — ἢ τέρπειν del. K., καὶ τ. ci. Cor. — 247 ἐάσαντα Γ Bk.: ἐξετάσαντα. — τοῦτον τὸν τρόπον ν. — ἀδοξότερον pr A, Γ, Bk.: ἐνδοξότερον. — γερόμενον vel λεγόμενον ν. — γνωριμώτερον (ci. Steph.) Γ Bk.: γνωριμώτατον. — με Γ Bk.: ἐμὲ μὴ (μὴ om. pr A). — ἂν αὐτῷ διὰ Γ Bk.: αὐτῶν. — 248 ὑμετέρας Saupp. Turr.: ἡμετέρας. — φρονεῖν δοκούντες Γ Bk.: φρονούντες. — 249 τοιοῦτό ν. — μάλιστα μὲν εὐδοκ. ν. — διαλάθης Langius Γ Bk.: διαλεθθῆς. — αὐτὸν Wolf. Γ Bk.: αὐτός. — τάχιστα (ci. Cor.) Γ Bk.: τάχιστ' ἂν. — τ' add. Γ Bk. — σεμνοῦς] τεχνικούς Γ. — 250 ἐπέδειξεν (ci. Cor.) Γ Bk.: ἐπίδειξεν. — γεγραφότι Γ. — καθ' Γ Bk.: περι. — ἐμμενεῖν Cor. Bk.: ἐμμενεῖν. — γεγραμμένοις ν. — 251 τῆς αὐτῶν Bs., τῆς αὐτῶν Γ Bk.: αὐτῶν. — τῇ βίβλῳ ν. — ὑποβαλεῖν Cor. Γ Bk.: ὑποβάλλειν. — 252 ἐφ' οἷς Γ. — πάσας αὐτάς Γ Bk.: ἀπάσας αὐτάς καθ' αὐτάς. — τοῦ τοὺς πολλοὺς vel τοὺς πολλοὺς ν. — διεξέλθειν ν. — ἀλλ' ὅπως ν. — 253 ἐστράτεον ν. — 254 αὐτοὶ δὲ Cor. Γ Bk.: αὐτοὶ τε. — τότε add. Γ Bk. — καὶ θεοφιλεστέρων om. pr Γ. — 255 πάντων τῶν ν. Hertlein: πάντων Γ Bk. — ἐπεὶ ν. — 256 διανοηθέντες . . ἐπιχειρήσαντες ἀπέειπον ν. — ἐν om. Γ. — γιγνομένους Γ Bk.: γερόμενοι. — αὐτάς auct. Turr. circumscripti coll. § 46; αὐτάς E. — τῆς πόλεως τῆς Ἀργ. ΓE Bs., τῆς Ἀργ. πόλεως ν. Bk.; ipse circumscripti τῆς π. auct. Bk., coll. § 46. — 257 ἀπάντων ν. — 258 πλὴν εἰ EA. — τῶν ante πόλεων add. Γ Bk. — οὐδέν' ἂν Dobr. (sive οὐδεμίαν οὐδέν' ἂν) Bs.: οὐδεμίαν codd., sed extremas syllabas correctas habet Γ, οὐδεμίαν ἔστιν Wolf. Bk. (οὐ ῥάδιον Strangius, οὐ δύναιτ' ἂν Saupp., οὐδεμίαν δυνη-

θεῖμεν ἂν εὐρεῖν K.). — περιέπεσε v. — 259 τῆ] ταῖς Γ. — οὔτε στάσιον add. Γ Bk. — post σοῦ deletum aliquid in Γ; videtur fuisse κάμου. — τ'] γ' mal. Bk. — 260 νῦν τε καὶ v. — τὴν ante φιλοπονίαν om. Γ Bs. — ζηλω σου . . τὴν εὐδαιμονίαν v. — μείζω μὲν (ci. Cor.) Γ Bk.: μ. δὲ. — παρὰ πλείοσι Γ Bk.: παραπλήσιον. — τελευτήσας Auger. Γ Bk.: τελευτήσαντα. — μεθέξειν om. Γ. — 261 ἐπήνεσας v. — τὴν post δόξαν add. Γ Bk. — nonne λογισμὸν τὸν τῶν? — ἄλλοις om. Γ. — 262 παρόντι πρὸς τὸ λέγειν Γ Bk.: καιρῶ τῶ πρὸς τοὺς ἄλλους cet. cod. — ἔτι add. Γ Bk. — τῶν πόλεων v. — δὲ post τούτων add. Cob. — συμβουλεύω (ci. Cor.) Γ Bk.: συμβουλεύσα. — καλεῖν v. — γενομένας v. — διαδιδόναι Saupprius coll. 233: διδόναι. — 263 χαρίζεσθαι Γ Bs. — ὡς ἀληθῶς re Γ, E, Turr.: ἀληθῶς. — μὲν τὰ σά Γ Bk.: σε. — εἰσὶν οἱ καθεύδοντες Γ Bk.: εἶναι τοὺς καθεύδοντας cet. cod. — γενήσεσθαι Steph. Γ Bk.: γεγενῆσθαι. — εἰδότες Γ E Bk.: εἰδότες A Cor. Turr. Bs. — πλείον v. — 264 ἐπὶ Γ Bk.: πᾶσι. — μοι add. Γ Bk. — 265 ἐπὶ v. — 266 ὅσα περ Γ Bk.: ἄπερ. — 267 ἐγγενομένου Γ Bs. — τέτρασιν Γ E Dd. — διετέλουν v. — ὥστε καὶ τοὺς v. — num ἰδόντας? — τούτων Γ Bk.: τῶν εἰδόντων. — με add. Γ Bk. — 268 τινὲς με] τινὲς μὲν Γ Bs. — προσχεῖν Cor. — 269 τὰ ante γεγραμμ. om. pr Γ. — ante ἤκουον in Γ deletae litt. II vel III — 270 ἐφ' οἷς εἰπεῖν ἐτόλμησαν Γ Bk.: ὡς ἴσως ἂν εἰπεῖν τινὲς ἐτόλμησαν. Videtur lacuna esse ante οὗτω δ' ἔχων. — μακρολογεῖν Γ Bk.: μακρὸν λόγον. — πρὸς τῆ . . πραγματεία Γ Bk.: περὶ τὴν . . πραγματείαν. — λόγον ἂν γράφειν Γ Bs. — 271 γεγενημένα Γ Bk.: γενόμενα vel γινόμενα. — τούτων Γ. — τους τε διδασκαλ. v. — 272 διηκόντων διανοίας v. — ὅστις ἂν Γ Bk.: ὅπως ἂν τις.

Or. XIII. ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΟΦΙΣΤΩΝ. § 2 μέγιστος Γ. — ἐπὶ σοφία δόξαν εἰληφῶς Γ Δ Bk.: δόξαν ἐπὶ σοφία σχῶν. — ὑπὲρ Γ Δ Bk.: περὶ. — ἔν Γ Δ Bk.: ἔν τι v. — 3 πλησιάζωσιν Γ Δ Bk.: πλησιάζουσιν. — αὐτοὺς διδ. καὶ κυρ. Γ Δ Bk.: διδ. καὶ κ. σφᾶς αὐτοὺς. — τρεῖς ἢ τέτταρας Γ Δ Bk.: τέτταρας ἢ πέντε. — 4 ἡμφισβήτησαν Δ E Z v. Bs. (cf. 12, 193. 18, 52): ἡμφεσβ. Γ Bk. — ὡς οὐκ] οἷς Γ, ὡς ci. Dobr. — τιμῶντες Γ Δ Bk.: παλοῦντες. — γίγνεσθαι A Cor. Γ Δ Bk.: γενέσθαι. — ποιήσειν τοὺς αὐτοῖς συνόντας v. — 5 παρὰ . . αὐτοὺς del. Cob. — μὲν post παρὰ add. Γ Bk., rursus om. Bs. — λαμβάνειν v. — παρὰ τούτοις δὲ τὰ Cob., quem contra dicit G. Gebauer de argum. ex contr. formis p. 379. — μεσεγγυῶνται v. — 6 περὶ ante ἕτερα om. Γ. — ἐργαζομένους v. — μὴ τοῖς Γ Δ Bk.: μὴ οὐ τοῖς Γ mg., Δ re., v. — μάλιστα Γ Δ Bk.: μᾶλλον. — 7 λόγων] λογιδίων v. — τῶν μελλόντων μὲν v. — 8 τὰς διατριβὰς τὰς τοιαύτας v. — 9 ομικρότητι v. — τῶν μισθῶν Δ E, mg Γ, Turr.: τοῦ μισθοῦ. — παραλείπειν mal.

Cor. cf. § 17. — 10 τῇ post φύσει add. ΓΔ Bk. — γραμμάτων] πραγμάτων Γ. — 11 μὲν post πολλῶν add. ΓΔ Bk. — γὰρ οὐκ ΓΔ Bk.: γὰρ οὐτ'. — τοὺς ante φλυαροῦντας del. ci. Dobr. — μόνον περι] μόνον εἰς mg Γ. — τὴν αὐτὴν ΓΔ Bk.: ταύτην τὴν. — 12 τοῦτους τῶν μαθητῶν v. (τῶν iam Cor. del.). — ποιητικοῦ] πολιτικοῦ Δ et mg Γ; ποικίλου Dobr. — ὅστις ΓΔ Bk.: ὅς. — 13 πρέποντος v. — καὶ τοῦ καινῶς ἔχειν E Bk.: καὶ καινῶς ἔχειν ΓΔ, si Bekkero fides est; ικανῶς ἔχειν Z sec. Turr., ικανῶς v. Sed non puto Isocratem coniunxisse μετέχειν τοῦ ἔχειν, praesertim quum praecesserit καλῶς ἔχειν. — αὐτοὶ ΓΔ Bk.: οὗτοι. — τοὺς ἄλλους παιδεύειν v. Nescio an praestet παιδεύειν om. τοὺς ἄ. propter ea quae sequuntur. — 14 εἰ δὲ δεῖ usque ad πλησιάζοντας (§ 18) recepta sunt in Antidosin, § 194; sed in Γ ibi prima tantum et extrema verba leguntur, omissis intermediis. — κατηγορῆσαι v. hic. — 15 ζητεῖν Cor. ΓΔΘ² (= Θ in Antid.) Bk.: ζῆν E² v. hic. — γὰρ καὶ νῦν E² v. hic, μὲν νῦν Θ². — τυγχάνουσι E²Θ². — αὐτοὺς add. ΓΔE²Θ² Bk. — προαγάγοιτο v. hic E², προαγάγοι τε ex ci. Cor. Orellius. — φρονιμωτέρας Γ et mg Δ Bk.: χρησιμωτέρας mg Γ, χρησιμωτέροις Δ², χρησιμωτέροις E², φρονιμώτερον Θ² v. hic, χρησιμώτερον Orellius. — 16 εἰς τοῦτο ΓΔE²Θ² Bk.: ἐνταῦθα. — τὴν ante ἐπιστήμην add. ΓΔ Bk. (om. etiam Planudes Walz. Rh. Gr. V, 447). — παραδῶ E¹ et ap. Planudem librorum pars, Turr.: παραδιδῶ. — εἰδῶσι τι ΓΔ cod. Langii Δ Planud. Bk.: εἰδῶσι E²Θ² v. hic. — προσελῆσθαι ΓΔE²Θ² Plan. Bk. (ci. Cor.): προδιελῆσθαι. — μῖξαι Plan. et corr Δ Bk. (ci. Cor.): μῆξασθαι Γ pr Δ E²Θ² v. hic Bs. — τάξασθαι ΓΔE²Θ² Orell. Bs. cf. 12, 239. — ἔτι δὲ τῶν ΓΔ Ant. Bk.: ἔτι τε καὶ τῶν Plan., ἔτι δὲ καὶ τῶν v. hic. — ἀλλὰ num delendum? cf. § 13. — 17 δὲ post ταῦτα om. Plan. — δεῖσθαι ΓΔE²Θ² Plan. Bk.: δέχεται. — δοξαστικῆς] στοχαστικῆς Hi. et Brückner (de Cic. Arist. Is. p. 12 adn.) coll. Plat. Gorg. 468 A. — εἶναι καὶ δεῖν ΓΔ Bk.: εἶναι διελθεῖν καὶ δεῖ E²Θ² Orell., ἔστι καὶ δεῖ v. hic. — τὰ post εἶδη add. ΓΔE² Bk. (om. etiam Θ²). — παραλείπειν ci. Cor. — 18 μῆξασθαι ΓΔE²Θ² Bk.: μιμείσθαι. — δυνηθέντας Ant. v. hic. — πάντων . . τὸ τέλειον v. hic. — ἔλλειψθῆ ΓΔ utrobique E²Θ² Bk.: ἔλλείπη. — τι] τις postulat Bk. Cf. 3, 48 vulg. — χεῖρον διακεῖσθαι ΓΔ utrobique E²Θ² Bk.: χεῖρους εἶναι. — 19 malim εἰ καὶ νῦν πλεον. ταῖς ἀλας., cf. Cor. — εὖ add. ΓΔ Bk. — ὑπόθεσιν] ὑπόσχεσιν Δ. — εἰσὶν ἡμῖν v. — ὑπέσχοτο μὲν non recte ci. Bk. — λέγειν del. Dobr. — 20 κακοῖς] κακός v. — περι αὐτῶν ΓΔ Bk.: ὑπὲρ αὐτῶν. — 21 ὠφελήσειαν v. — τέχνην τοιαύτην εἶναι v. et Stob. Flor. 9, 28. — πρὸς ἀρετὴν] πρὸς αὐτὴν Stob., ἀρετὴν Bs. coll. 15, 274. — σωφροσύνην ἢ δικαιοσ. ἂν v., δικαιοσ. ἂν Stob., ἂν καὶ δικαιοσ. Bs. — συμ-

παρακελεύσασθαι Γ Bk.: συμπαράσκευάσασθαι Δ, καὶ συμπαράσκευάσασθαι ν. — 22 διαλύειν ΓΔ Bk.: διαβάλλειν. — subscribit Γ κατὰ τῶν σοφιστῶν. ἐλικώνιος ἄμα ὑπατίωι. Multa autem deesse iam Angerus vidit.

Or. XIV. Inscr. ΠΛΑΤΑΪΚΟΣ] Πλαταῖκος E. — § 1 γενομένου ν. — ἡγοῦμεθα . . προσήκειν ΓE Bk.: πολλὴν ἡγοῦμεθα μάλιστα προσήκειν ὑμῖν ν. — 2 γὰρ ἀδικώτερον οὐδένας ἂν ν. — οἰκειότερον] εὐνοϊκώτερον Θ. Duplex comparativus suspectus est Dobraeo. — ἐτι] ἐπι Bs.¹ — δὲ περὶ τοιούτων ν., δὲ τοιούτων καὶ τοιαύδε Bs.¹ tanquam ex Prisciano 18, § 294, qui habet: Ἰσ. Πλαταῖκῳ „ἐτι δὲ τοιούτων δεησ. πάρεσμεν“, καὶ „τοιαῦτα δεησόμενοι“ — πάντες . . κειδομένους νομιοῦσιν ὑμᾶς ν. — 3 μὴ post οὖν add. Γ (non E), corr Δ, Bk. — ὑμᾶς om. pr Γ. — τῶν ἤητ. τοὺς ἰκανωτάτους ν. (πρὸς addendum ci. Wolf.). — ἀναγκαιῶν pr E. — 4 ἡμαρτημένων ΓEΘ Bs.: εἰς ἡμᾶς ἡμαρτ. — πειρατέον ἐστὶν οὕτως E. — 5 Priscian. XVIII, § 257 sq.: ὅτι οὕτως δέομεν . . εἰρήνης καὶ συνθήκης . . ἔλευθ. οὐ μετέχομεν. — ἡξιώθημεν τυχεῖν ν. — 6 ὦ add. Δ Cor. ΓE Bk. — τοῖς μὲν ΓE Bk.: Θηβαίοις μὲν τοῖς. — γένοσθε ΓE Bs.² cf. Gebauer. de hypot. et parat. arg. ex contr. form. p. 202 sq., or. 15, 165. 18, 68. ep. 2, 15. — 7 καὶ post ὅτι om. E. — ἔξαπ., περὶ τούτων ὑμᾶς ν. — 8 ἐνίστε ΓEΘ Bk. (ci. Wolf.): ἐνιοι τε. — μὲν γὰρ ν.: γὰρ ΓEΘ Bk. — ἐπιχειροῦσι ΓE Bk.: τολμῶσι Θ ν. — ἐθέλομεν ν. — ἐγκλημάτων om. pr Γ. — δοκεῖν Γ. — βιασθ. ἡμῖν Θηβαίοις Γ, β. ὑμῖν καὶ Θ. E. — πόλεις] πολιτείας Hi., delens quod sequitur πολιτείας. — 9 Θεσπιεῖς ΓE Turr. — 10 ἀφορῶντες καὶ πῶς πάποτε ν. — μάλλον ὄν ὀρχομενοῖς Γ. — οὕτω] οὕτω γε E. — εἶναι κελεύουσιν ν. Bs.: κελεύουσιν εἶναι cum hiatus ΓE Bk. — 11 αὐτούς] αὐτὰς pr E. — 12 μεῖζω ν. — τῶν ante συνθηκῶν add. ΓE Bk. — προεκρίθησαν ν. — 13 περὶ ante πλείονος om. pr Γ. — ποιῆσθαι ν. — πατρίδα ΓE Bk.: πόλιν. — 14 μόνον οὐκ ἂν ἔλαττον ἦ ν. — ἦ Θηβαίων Bs.: ἦ ὑπὸ Θηβαίων ΓE ν. Bk. — τούτοις ν. — γενομένων ν. — 15 οὐκ ἀγνοεῖν ΓE Bk.: οὐδὲ τοῦτο ἀγνοεῖν. — τὸν Ἀθηναίων Dd. Turr.: τῶν Ἀθ. ΓE ν. Bk. Bs.² (qui ci. τῶν τῶν Α.). — ἐστι post οὐδενός om. Θ. — 16 οὐ γὰρ ΓE Bk.: οὐδὲ γὰρ. — τῆς ἡμετέρας πόλεως ν. — ἀποδεδώκασιν Γ. — διαλλάξει καὶ ποιήσει Cor. ΓE Bk.: διαλλάξη καὶ ποιήση. — σωτηρίαν εἶναι ν. — 17 ὑπογνώστατον ΓE. — ὑμετέρας] ὑμετέρας σωτηρίας Γ, sed corr., et E Bs. — ἔλευθερίας] hoc quoque in Γ correctum est. — ἡμῖν Γ. — φεσθε Cor. ΓE Bk.: ὀλεσθε. — 18 δορυαλώτους E. — παύσονται κακῶς ποιοῦντες πρὶν E ν. — 19 κατηγοροῦν E. — καθιστάσιν ν. — ἀπολλύντες E Turr.: ἀπολύοντες Γ (Turr.), ἀπολλύντες ν. — ἀναισχυντίας καὶ πονηρίας ἔλελ. cf. 28. — 21 ὑπὲρ πεπραγμένων om. τῶν Dobr. — 23

φανερὸν εἶναι Z v. Turr.: εἶναι φανερόν ΓΕ Bk.; διότι ΓΕ Turr.: ὅτι v. Bk. — 24 γεγενῆσθαι ΓΕ Bk.: εἶναι. Quae post hoc v. insequebantur in v.: ποιεῖν ὃ τῷ ἄν βουληθῶσιν, cum ΓΕ om. Turr. „Glossema videtur ortum esse e § 37.“ — ἀπάντων v. — 25 οὐδ' αὐτοῖς v.: οὐδὲν ΓΕ Bk. — οὐδὲν πάποτε v. — δὴ add. A Cor. ΓΕ Bk. — εἰς τοὺς μεγίστους κινδ. δικαίως v. — 26 ταυτηνὴ τὴν v. — 27 τὴν ante τούτων om. E. — εἰς αὐτοὺς στρ. δι' ὑμᾶς σωθ. Prisc. XVIII, § 257 sq. — διελύσαθε Prisc.: διελέλυσαθε Γ Bk., διελύσαθε E v. — ἀπολείποντες Prisc. — 28 Μυτιληναῖοι Bk. (cf. epist. VIII inscr.): Μυτιληναῖοι. — ποιησάμενοι καὶ ἀφροσύνης ἦλθον v. — δίκας v. — καὶ τῆς ΓΕ Bs.: τῆς. — καταλειφθείσης v. (καταληφθ. ci. Wolf. Cor.) — ὄθεν] οὐ vel ἔνθα Dobr. — 29 ἀνέμειναν Θ Dobr. Hi.: ἐνέμειναν ΓΕ v. Bk. Bs. — τε post τοὺς add. Γ Bk. — ἐκώλυν v. — μετὰ τῶν ἡδικηκότων] μετὰ τῶν Γ, μετ' αὐτῶν E. — 30 ἡμῖν δ' ΓΕ Bk.: ἡμᾶς δ'. — συγγνώμην post δεῖν add. ΓΕ Bk.; rursus del. cum Z v. Bs. — 31 ἐχθιστοὶ E, corr Γ. — δεκελικῶ Γ. — malim τῶν ἄλλων ἀπάντων τῶν. — εἰσβαλόντων v. — ἐξανδραποδισθῆναι v. — 32 ἔσχον γνώμην v. — ἐκώλυν ὑμᾶς τοὺς v. — ὑπάρχουσαν Steph. ΓΕ Bk.: ὑπάρξουσαν. — 33 οὖν om. ΓΕ. — συναγορεύειν ΓΕ Turr.: συνηγορεῖν. — διαπραξάσθε Γ. — 34 καὶ γὰρ . . ὑπὲρ τούτων ΓΕ Bk.: οὐδὲ γὰρ . . ὑπὲρ ἄλλων τινῶν ἢ τούτων v. — τῆς ὑμετέρας συμμαχίας v. — ὡς δυοῖν] ὅτι δυοῖν E. — αὐτοῖς ἐστίν v. — πασῶν ἀποστρεῖσθαι v. — 36 ἐπαλελθεῖν αὐτοῖς οἷον τ' ἐστίν v. — πλείονα Cor. (πλείονα Wolf.) ΓΕ Bk.: πλέον. — δεδίασιν E. — 37 αὐτοῖς ἐξουσίαν ἤλπισαν v. — ὅτι] τί Γ. — ἄπερ ΓΕ Bk.: ὥσπερ. — ἦλθον εἰς ὑμᾶς v. — 38 φητόρων λέγοντες ὡς v. — τῶν πολεμίων Γ Bk.: Λακεδαιμονίων v. — ὑπομείνεια Bs.¹ — 39 διοικοῦντας] malim διοικεῖν δοκοῦντας propter τὴν δόξαν ταύτην § 40. cf. 12, 248. — 40 ὑμῶν ΓΕ. — ὅτι καὶ Λακεδ. v.: om. καὶ ΓΕ Bk. — προσαγαγόμενοι v. — τῆς ante πόλεως om. E. — κακῶς πρατιούσης ΓΕ Bk.: πρατιούσης ἀσθενῶς v. — 41 ἔξω . . γεγενημένου ΓΕΘ Bk.: Ἐξέξῃ γὰρ αὐτῶ πραγμάτων γεγενημένων v. (sed A ut Γ, nisi quod τῶν om.). — τοσοῦτον αὐτῶν v. — 42 ἐθέλητε ΓΕ Bk.: ἐθέλησητε Θ, ἐθέληση τις v. Malim autem ἂν ἄελ τοῖς ἀδικ. κτέ. — 43 βούλεσθαι om. Γ Bs. — καταδουλομένων εἶναι Γ Turr.: καταδ. εἶναι τὴν Ἑλλάδα E, κατ. τὴν E. εἶναι v. — αὐτῶν Turr.: αὐτῶν ΓΕ Bk. Bs., ἐαυτῶν v. — ἐκδώσετε v.: ἐκδώσετε ΓΕ Bk. — 44 οὐχὶ καὶ τάναντια v. — εἶναι νομοῦσιν ὑμᾶς Z v. Bs.: ὑμᾶς νομοῦσιν εἶναι (cum hiatu) E Bk., ὑμᾶς νομίσουσιν εἶναι Γ. Num sanus sit locus valde dubito. — 45 δεινότετον ΓΕ Bk.: ἀλογώτατον. — γενέσθαι ΕΘ Turr.: γεγενῆσθαι (Γ) v. Bs.² — ἀπάντων v. — 46 εὔροι τις] εὔροι τε (i. e. εὔροίτε) E. — ἀναγκαιοτάτων v. — ποῖ v. — τραπώμεθα

καὶ ΓΕ Bk.: τραχώμεθα. — ἐκπεσόντες γὰρ ἐκ τῆς οἰκείας, ἀθθυμοῦντες καὶ ἀλώμενοι τὴν Ἑλλάδα περιίμεν v. — τὰς οἰκήσεις δυσχεραίνοντες ΓΕ: δυσχερ. τὰς οἰκήσεις. — 47 εὐπραγούντας v. — ἀδακρυτεῖ E. — 48 οἰσεθε ἡμᾶς v. — καὶ τοὺς γονέας ΓΕ Bk.: τοὺς γονέας ἡμῶν. — αὐτῶν ἀναξ. Cor. Turr.: αὐτῶν ἀν. Bk. Bs. — τὰ καθ' ἡμέραν Hertlein: τὸ κ. ἡ. cf. 12, 179. — αὐτῶν ἡλικίας Cor. Turr.: αὐτῶν ἡλ. Bk. Bs. — 49 πάντων ἐστὶν ἀλγεινότατον v. — θυγατέρας ΓΕ Bk.: τέκνα. — ἡμετ. [πολιτῶν] Bs. — τὰς ἀπορίας v. — τὰς post ἰδίας add. ΓΕ Bk. — ἄλλων κακῶν φέρομεν v. — 51 ὑμᾶς αὐτοὺς v. — 52 ἀπάντων v. — μηδὲ τὴν] οὐδὲ τὴν Γ. — παρ' ὑμᾶς ΓΕ Bs.: πρὸς ὑμᾶς. — καταφυγόντας ΓΕ. — 53 καθύστερος ΓΕ Bk.: χρόνους. — ἐπὶ τοῖς] ἐν τοῖς ΓΕΘ Bs.² — 54 τὰς δεήσεις ποιησόμενοι v. — στρατεῦντες v. — 55 μηδεμίαν] μίαν Γ. — ὑπερβέβηκεν v. — 56 βοηθεῖν v. — 57 μόνοις v. — γεγεννημένοις v. Bs.¹: γενομένοις Γ Bk. Bs.² — Πελοποννήσου E. — 58 τὴν τε χώραν E. — ἀνασχέσθαι v. — καταλέλειπται v. — 59 ἄλλα om. Γ Bs.² — 60 ἡμεῖς . . ὑπέστημεν E. — 61 οἱ πῶς ΓΕ Bs.: ἐνθυμονομένους ὅπως v. — ὑμῶν ὄντων ΓΕΛ Bk.: ὄντων ὑμῶν. — Ἑλλήνων post ἄλλων add. v. — καθίσταμένους E v.: γιγνομένους Γ. — κινδυνευσάντων v. — ἐποιούντων ΓΕ Bk.: ποιούντων. — παραταξαμένους ΓΕ Bk.: διαπραξαμένους. — 62 ὅτι καὶ Λακεδ. v. — ὑμᾶς v. — ταύτην τὴν βλασφημίαν v. — 63 δ' ἐνότων] δ' ὄντων Γ Bs.¹, δὲ ὄντων E. cf. 11, 44. — ἐπαγάγοι pr Γ Bs.¹ coll. 6, 58: ἐπαγάγοιτο Γ corr. v. Bk. Bs.², ἐπάγοιτο E. — δύναμαι βραχεῖ λόγῳ πάντα v., δ. πάντα τῷ λόγῳ Θ. — αὐτοὺς ΓΕ Turr.: αὐτοὺς ὑμᾶς. — τι περὶ ἡμῶν δίκαιον ΓΕ Bs.: τὰ δίκαια περὶ ἡ. v., τὰ δίκαια Θ, τὸ περὶ ἡ. δίκαιον Fuhr.

Or. XV. Inscr. ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΔΟΣΕΩΣ Γ Bk.: ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΔΟΣΕΩΣ (E) v. Havet (Le discours d'I. sur lui-même, traduit par Aug. Cartelier, revu et publié par Ernest Havet, Paris 1862). — τοῖς πρὸς om. ἦ v. — γιγνομένοις ΓΔΕΘ Bk.: γεγραμμένοις. — οἴμαι Γ Bk.: ἔδει ΔΕ v. (οἴμαι δεῖν Hertlein). — προσειπεῖν pr ΓΔΘ. — 2 Ζεῦξίδα v. — τέχνην φαίη v. (non Λ; φαίη per errorem om. Bk.). — 3 ἔχειν δύναμιν v. — 4 καὶ τούτων τινὰς ἔγνων vel συγγενῶν καὶ τ. τ. ἔ. v. — τι post ἀνεπιτήδ. om. Γ. — ἄ om. Γ. — περὶ μου Γ Bait. Turr.: περὶ μου ΕΘ, περὶ ἐμοῦ v. Bk. — 5 λέγοντος ΓΔΕ Bk.: ἀντιλέγοντος Θ v. — τῶν λόγων τῶν ἑμῶν τὴν δύν. Θ v. — 6 περὶ μου Γ Bait. Turr.: περὶ μου Ε Bk., περὶ ἐμοῦ Θ v. — ἐνεθυμούμην μὲν πῶς Λ v. ante Cor. — 7 ἄλλως ἂν E. — διαπραξάμενος ΔΕΘΛ Auger. Cor. Bk.: διαπραξόμενος Γ v. antiqua Turr. Bs. — πλὴν om. pr Γ. — βεβιωμένων Γ Bs.: ἐμοὶ βεβ. ΔΕ v. — γνωσθήσ. μάλιστα Θ; μάλ. et καὶ τὸν αὐτὸν . . καταλειφθ. om. v., simul post κάλλιον inserit ἦ δια. —

8 ἑμαυτὸν ἐπαινεῖν v. — ἐγχειροῖην E v. — περιβαλεῖν Γ. — οὐτ' ἀνεπιφθ. ci. Cor. — μὲν τινα καὶ κινδ. Θ v. — καὶ τὸν πραγμ. ΓΔE Bk.: καὶ τὸν τὰ πρ. v., καὶ πρ. Bs. (γεγραμμένοις καὶ τὸν del. Cob.). — ἐγγενέσθαι v. — 9 φαίνεται v. Bk.: φανῆται ΓΔE Bs. Cf. or. 12, 4. — παρ' ἐμοῦ ΓΔE Bk.: ὑπ' ἐμοῦ Θ v. — 11 καὶ συναγαγεῖν add. ΓΔE Bk. — 12 δὲ καὶ τοὺς διεξ. corr ΔE v. — λυπήσει Cor. ΓΔEΘ Bk.: λυπήση. — 14 πάντων δ' ἡγοῦμαι Θ v. — ταῖν χερσῶν v. — 15 παρέχειν v. mg E: ποιεῖν ΓΔEΘ Bk. — 16 φαίνωμαι v. — ἡγήσασθε v. Bs.: ἡγήσασθαι Θ, ἡγεῖσθε ΓE, ἡγεῖσθαι Δ, ἡγήσθε Orell. Bk. — 17 δέομαι δ' οὖν Bs. — πω] πώποτε v. — οὐδ' ἂν ἔδει ci. Cor. — ἐψηφίσθαι ΓΔE Bk.: ψηφίσασθαι Θ v. — εὐ τυγχάνει κατηγορηκῶς Cor. ΓΔEΘ Bk.: ἐντυγχάνει κατηγορικῶς. — 18 ἡμαρτηκῶς ΓΔEΘ Bk.: ἡδικηκῶς. — ἀφαντίζειν ΓEΘ. — 19 ἐπιτιμήσατε cum H. Wolfio Cor. Bk.: ἐπιτιμήσητε ΔEΘ, ἐπιτιμήσετε ceteri. Γ extr. syllabas correctas habet. — φανήσεσθε (ci. Cor.) ΓΔE Bk.: φαίνοισθε. — μὴ ante μετ' om. Γ et pr Δ. — 20 τῶν ante ἄλλων om. pr Γ. — 21 μέρος τῶν om. τι Θ v. — ἀκροᾶσθαι v. — 22 τοῦτους om. pr Γ. — (τούτου] ταύτο Orelli, Madvig. — 23 κατηγορεῖ] ἀξιοὶ κατηγοροῦν v. — τυχεῖν v. — αὐτό v. Γ Turr.: ἐμαυτοῦ ΔEΘ Bk.; αὐτοῦ Havet (positum pro ἑμαυτοῦ). — 24 εἰσάγουσιν] ἄγουσιν Θ v. — 25 τουτου] τούτον Θ v. — ποιήσειν om. v. — ἐμοῦ Cor. ΓΔEΘ Bk.: μου. — 26 τοῦτο βλάβως Θ v. — διαβολὰς] μεταβολὰς Γ. — 27 εἶναι μῆτε ΓΘ v. Bk.: εἶναι μου ΔE. — φανήσεται Γ, pr Δ, Bs.: φανήσεται κριτῆς E v. Bk. — περὶ τῶν ἀμφ.] περὶ μὲν τῶν ἀμφ. pr Γ. — 28 ἀνεγκλητὴ ΓΔΘ Bk.: ἀνεγκλητὰ E, ἀνεγκλητῶς v., ἀνεγκλητὴ B. A. 400, 28. — παντάπασί γ' ἄθνη v. — πεπεισμένους . . βλασφημεῖν ΓΔE Bk.: ῥέποντας ἐπὶ τὸ πείθεσθαι τοῖς ἀνεπιτήδειόν τι λέγουσι περὶ ἡμῶν (ex § 4) Θ v. — περὶ αὐτῶν om. Θ v. — 29 τὴν γραφὴν ἀνάγνωθι v. Bs.: ἀν. τὴν γραφὴν ΓΔEΘ Bk. — 30 ἰδιώτας μόνον φησὶ μοι γενέσθαι Θ v. — 31 περὶ μου Γ Turr.: περὶ μου ΔE, περὶ ἐμοῦ Θ v. Bk. — καὶ τοῦ πλοῦτου καὶ τοῦ πλῆθους τ. μαθητῶν circumscripti utpote illata ex § 5 (cf. § 28 vulg.). — χαλεπώτεροι Θ v. — ποιήσειν Γ et pr Δ Bk.: ὑμῖν ποιήσειν Θ v., ποιήσειν ὑμῖν E, rc Δ. — 32 λόγοις οὐδς Θ v. — περὶ μου Bait. Turr.: περὶ μου Bk., περὶ ἐμοῦ v. — μῆτε ταῖς δόξαις v. — γεγενημέναις Θ v. — 33 ἡγοῦμαι μοι μέγιστον Θ v. — τοῦ παρόντος καιροῦ Θ v. — καταμαρτυρησάν (ci. Cor.) Γ Bk.: καταψευδομαρτυρησάν ΔE v. — τηλικούτων Θ v. — ἢ που σφόδρα γ' oi ci. Cor. — παρα μου Γ. — 34 δῆ] δῆπου v. — τούτο γ' ΓΔΘ Bk.: τοῦτο E v. — 35 μᾶλλον ante δικαιότερον add. ΔEΘ v., om. ΓBk. — 36 ἢ post ἄλλων add. ΓΔE Bk. — πάντες Θ v. — ἔχω Θ v. — 37 τόπον] τρόπον Γ. — 38 ἴδοι τις ἂν v. — ἀνακρίσεις] κρίσεις Θ v. — 39 ποι πλεύσειαν

Cor. ΓΔΕΘ Bk.: που ἐπιπλεύσειαν v. — ἂν post ἐνδεεῖς om. Θ v. — οὗτος] οὕτως ΕΘ. — εἰρηκε μειζόνως Θ v. — τοῖς μὲν ΔΕ Bk.: τοῦτοις μὲν Θ v., τοὺς μὲν Γ. — ἄγοντας τῶν Ἑλλ. v. — 40 τῶν τῶν Σαλαμ. ΕΘ v. — καὶ τοῦτο τίνι Θ v. (καίτοι τοῦτο τίνι cī. Cor.). — μοι] ἐμοὶ ΓΔ. — αὐτὸς εἰρηκεν οὔτω v. (α. εἰρ. τοῦτο Cor.). — 41 κάκεινό γε πᾶσι Θ v. — ἐστὶν add. ΓΔΕΘ Bk. — τοὺς . . ἀγωνιζομένους ΓΔ. — δια-
 τρίζοντες circumscripsi, quod et recurrit statim idem verbum et διατρίφαντες potius dicendum erat (cf. § 30) et eodem modo § 42 interpolatum est. — τοὺς τοσοῦτον ΓΔ Bk.: τοὺς οὔτω v., τοσοῦτον ΕΘ. — ἀφεισῶτας καὶ διαφέροντας περὶ v. — 42 τοῦ ἔμου . . τῶν περὶ τὰ δικαστήρια διατρίβοντων ἐκείνους v. — ἀφεισθαι Cor. Turr.: ἀφεισθαι codd. et B. A. 127, 18. — γε-
 γεννημένους ΕΘ v.: γιγνομένους ΓΔ Bk. — 43 διάνοιαν om. pr Γ. — στοχάσασθαι Δ Cor. — παρηρησιάσασθαι γε πρὸς ὑμᾶς οἶμαι δεῖν v. — 44 δηλοῖην αὐτοῖς om. ὑμῖν Θ v. — 45 ποιη-
 μάτων] πεποιημένων Hi. coll. § 46. 47. — τὰ post γένη om. v. — ἀναζητούντες ΓΘ v. Bk.: ἂν ζητ. Δ, ἐκζητ. Ε. — 46 πάσας τὰς ἰδέας . . ἐπιχειροῖην v.; τὰς post ἰδ. add. ΓΔ Bk. — ὑμετέρων Γ et pr Δ Bs. (cf. § 38): ἰδιῶν ΕΘ v. — καὶ πανηγυρικοὺς circumscripsi. Nam Ἑλλην. καὶ πολιτικοὺς idem valet atque τοὺς περὶ τῶν συμφερόντων τῇ τε πόλει καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσι συμβουλευόντας (Panath. 2, cf. ibid. 11), neque est praeterea locus τοῖς πανηγυρικοῖς. — 47 ποιητικωτέρα καὶ ποικιλωτέρα Cor. Γ et pr Δ Bk.: ποιητικωτέρας καὶ ποικιλω-
 τέρας Ε, ποιητικωτέρα Θ. — ἔτι δὲ καὶ ταῖς v. — ἐν μέτρῳ Hi. — γενέσθαι v. — 48 τοὺς . . ἐμπείρους . . γεγεννημένους Auger. Cor. ΕΘ Turr.: τοῖς . . ἐμπείροις . . γεγεννημένοις Δ v. Bk., eadem sed ἐμπείρους Γ. — φιλοπραγμοσύνην Δ corr., mg. Ε, Θ v. — ἀρτίως v. — μόνον Θ v. — ἐν ἧ ἂν v. — 49 ἐλεῖν] λέγειν Θ v. mg Ε; λύειν corr Δ. — 50 ἀπολελειμμένος ΕΘ v.; cf. or. 13, 11, 12, 209, 5, 82. ἀπεληλ. est etiam in schol. Aldinae ap. Orell. p. 137. — πολλῶν cum Strangio Bs.: πολλῶ. — 51 παρ' ὑμῖν ΓΔΕ Bk.; παρ' ὑμῶν revocaverunt Turr. — οἷος H. Wolfius ΓΔΕ Bk.: οἷς Θ v. — ἀλλ' οὐχ οὔτω γ' ἂν v., οὔτω δ' ἂν Γ. — 52 τάληθῆ H. Wolf. ΓΔ Bk.: ἀληθῆ cet. cod. — 53 ὑμῖν ἰδεῖν v. — ἀναγκαιῶς Γ Turr. (coll. § 103): ἀναγκαιῶς ἂν ΔΕΘ v. — ἔτυχε ΓΘ v. — 54 δόξαντες Θ v. — ἀλλ' ὁποῖοι τινές εἰσι σαφῶς εἰδότες v. — τούμῶν v. — τῶν λόγων ἀπάντων τὴν δύναμιν Θ v. — 56 πάντων ἂν Θ v. — τούτους] τοὺς λόγους Θ v. — ἀπολύσασθαι ΓΔΕ Bk.: διαλύσασθαι Θ Orell., διαλύσαι v. — ἔχειν] ἔξειν Γ. — τοῖς δ(ἐ) ἄλλοις Γ Bk.: τοὺς δὲ λόγους Ε, corr Δ, v.; τοῖς ἄλλοις, δὲ λόγους Bs. — ἔτι] τι Θ v. Havet. — εἰπὼν ΓΔ. — οὐθῆτε v. — 57 ἐπιδειχθῆσεσθαι v. — τῶν βαρβάρων k. (cf. § 77): κατὰ βαρβ. Ε v. — 59 νῦν δὲ μοι γ. —

αὐτοῖς] αὐτῆς v. ante Cor. — μέγρι τοῦ Γ Bk. omissis inter-
mediis, quae tota ponunt ΔE v. Sic et infra § 66. 73. —
61 ἐγκεκ. καὶ τὴν πόλιν v. — νυνὲ E v. — ἀλλὰ καὶ καταμ.
v. (καὶ del. ci. Cor.). — 62 τὸ γὰρ εὗ ΓΔ Bk.: τοῦτο γὰρ οὐ
EΘ v. — ὑπὲρ] περὶ Θ v. — 64 διαλύσασθαι τῇ πόλει Θ v.
— 65 τε post ἐπὶ om. ΓΔ. — μελλόντων om. pr Γ. — 66 vid.
ad § 59, et de varia lectione ad or. VIII. — ἂν ἐπανορθω-
σαίμεθα EΘ Turr., ἂν ἐπανορθώσασθαι v. — ποιήσασθαι EΘ
v. Turr. — 67 τοῦ ante τρίτου del. Dobr. — μᾶλλον ἔτι E v.
— δειχθήσεσθαι Γ et pr Δ Bk.: δηθήσεσθαι EΘ v. — βασιλεῖ
ΓΔ Bs.: βασιλεύοντι EΘ v. — 68 τοῖς προειρημένοις EΘ v. —
συγκεκλειμένον ΓΔ Bk.: συγκεκλεισμένον cum H. Wolfio Cor.
EΘ, συγκεκλιμένον v. — διαλύσας mg E Θ v. — χωρὶς Cor.
EΘ Bk.: χωρίσας ΓΔ v., Fuhr (Mus. Rh. XXXIII, 565), qui
del. ποιήσας. — 69 μάλιστα ἂν ὠφελήσεν ΓΘ v. et Bekkeri
Anecd. p. 127, 31. — λοιπῶν λόγων γεγρ. EΘ v. — 70 καὶ
οὐ] οὐδὲ Havet. — οὔτε τὴν δύν. v. (οὐδὲ ci. Cor.). — ἀλλὰ
καὶ τοῖς E v. — καθ' ὅσον ἠδυνάμην del. mal. Cor. — αὐτοῖς
ΓΔ Bk. (ci. Cor.): αὐτὴν EΘ v. — 71 χεῖρον Γ Bs.: οἱ δὲ
χεῖρον ΔEΘ v. Havet. — πεκαίδενται v., πεδενονται E. —
βάσι. ἀμελῶς οὕτω ΔEΘ v. — 72 τοὺς μὲν χείρους ΓΔEΘ Bk.
— κρειτόνων v. — ἄνοιαν ΓΔEΘ Bk.: ἄγνοιαν v. ante Langium
Bs. v. var. lect. or. II, 14. — ποιησάμενος usque ad § 309 ἐν
τοῖς συκοφάνταις ante Mustoxydem deerant. — 73 v. ad § 59.
— 74 ἀναγιγνωσκόμενων Orell. Turr.: ἀναμνησκόμενων codd.
Bk. — τῶν ὑπ' ἐμοῦ πάλαι mg Γ, ΔE. — 75 ἀξίολην scripsi
coll. § 51: ἄξιος εἴην. — δίκην ὑμῖν Bk. Turr.: δίκην τὴν
μεγίστην ὑμῖν (ΓΔ) E, δίκην ὑμῖν τὴν μεγίστην Θ et mg ΓΔ
Bs. — ὑπέλαβόν με τότε E et rc ΓΔ. — 76 ἀπολογίασθαι
scripsi: ἀπολογήσασθαι. cf. Dem. 24, 108 (ἀπολογήσασθαι vulgo):
Aesch. 3, 247. — ποῖός τις γένοιτ' E. — ἢ δικαιοτέρος om.
pr Γ; καὶ δικ. Fuhr Rh. Mus. XXXIII, 567, 2. — ἐγκωμιάζεσθαι
E et corr Δ. — 78 περὶ τούτων] περὶ μέγρι τ. pr Γ. — 79
τῷ post βίω add. Bs. — ὠφελεῖν ἡμᾶς μόνον EΘ. — ἡμᾶς]
ὑμᾶς errore Bk. — ἂν post καλῶς add. Θ Turr. — 81 λόγους]
τῶν λόγων Θ. — 82 εἰκὸς Δ: εἰκὸς ἦν ΓE Bk. — 83 τοὺς τα
παρὰ EΘ (emend. Orell.). — πειρασθῆναι E. — ἂν ὅστις οὖν
Hertlein. — ἀμφοτέρους . . τοὺς . . δυναμένους EΘ. — 90 καὶ
εἰ] ἀλλ' εἰ Hav. — τοῦτον ΓΔ Bk. (ci. Orelli): τούτων EΘ. —
ἀπαγαγὼν ὡς ἀνδρ. Hertlein. — ἢ κλέπτῃν ἢ λωπ. Θ. — 91
οὔτως Θ Orell.: αὐτὸς ΓΔE Bk. — 92 ἐπιχειροῦμεν EΘ. — 93
Ὀνήτωρ Orell. Γ Bk.: ὁ δῆτωρ EΘ et corr Δ. — Φιλόμηδος
E, Φυλόμηδος Θ. — 95 ἢ τοῖς] ἦν τοῖς E. — 96 ἐγεγνόμην αὐ-
τὸς, ὡς EΘ. — καταγνωσθεῖσθαι Orelli p. 305. — 98 ἐχράμην
οὐδ' ὅσον E, ἐχρ. μὴ δὲ ὅσον Θ. — post ὑμᾶς addebatur: ἐχω
γὰρ λόγον δε ἐξελέγει καὶ διαλύσει πάσας τὰς τοιάσδε (του-

αὐτας Θ) βλασφημίας, quae om. Γ, pr Δ, Turr., uncis inclusit Bk., revocavit Havet. Est sane ὁμοιοτέλετον (ὑμᾶς . . βλασφημίας). — 100 ταπεινότερα pr Γ Bs.: δικαιοτέρα. — ὑποσχέιν Γ Bk.: ὑπέχειν corr Δ cum EΘ. — οὐχ ante ἡδέως om. ΓΔE. — καταγενομένων Orell. cum Θ et Bekkeri Anecd. p. 128, 23. — ἡμῖν EΘ (ὑμῖν iam Orelli). — ἐκείνης EΘ. — 101 καὶ οὐκ] καὶ om. ΔE, οὐδ' Bs. — πόλει γεγεννημένου βλασφ. Hi. Bs. (or. 18, 11 confert Fuhr). — 102 διὰ τὴν] διατριβὴν pr Γ. — φιλίαν Γ Bk.: ὁμιλίαν ΔEΘ et corr Γ Havet. — ἀφελούμην pr Γ. — 103 ἀγώνων post ἐπεστάτησαν add. ΔEΘ mg Γ Bs. — κατέστη κύριος πολὺν χρόνον Θ Bs. — ἐπιτηδεῶν post ἄλλων add. ΔEΘ mg Γ. — χρῆσθαι EΘ. — 105 δίκαιός Θ Orell.: δίκαιόν ΓΔE Bk. — οὐδεὶς ἂν αὐτῶ rc Δ, οὐδεὶς ἂν αὐτῶν EΘ (αὐτῶ ci. Orelli). — 106 ἡμᾶς E. — 107 ἀθροώτατον] ἀπλούστατον γρ ΓΔ mg EΘ Orell. — λειψθεῖσάν ΔEΘ (ληψθ. iam Orell.). — 108 Κέρκυραν ΔEΘ; sic et infra. — ἐπικαιροτάτῳ τόπῳ καὶ EΘ. — τῶν ante ἐν Ἰωνίᾳ add. Γ Bk. — Ποτειδαίαν scripsi: Ποτίδαιαν. — 109 ἠνάγκασε αὐτοὺς Bk., αὐτοὺς ἠνάγκασε Θ Turr. — 110 τὸν post ἕκαστον add. Θ Turr. — Μαλείας E, Μαλαίας Θ. — δι' Ἰσθμοῦ Bs.: διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ. — ὅπερ . . γεγεννημένον del. Cob. — Λεύκτρας EΘ. — 111 νεῶν cum Θ (qui διακοσίων καὶ χιλίων habet) del. Orell. Cob. Weil (Jahn. Ann. 1863, p. 690 sq.) Havet, coll. Corn. Nep. Timoth. c. 1; sed Or. quidem sententiam retractavit. — παρ' ὑμῶν λ. οὐδὲ παρὰ ex ci. Bk. Dd., οὔτε παρ' ὑμῶν λ. οὔτε παρὰ Bait. Havet. — φόνους post ἐκλέξας add. ΔEΘ mg Γ. — ἐν δέκα Γ Bk.: ἐν ἑνδεκα ΔE, ἑνδεκα Θ. — 113 Ποτιδαίαν omnes; v. ad § 108. — τὸ ante πρότερον om. EΘ. — ἀνάλωσε ΔEΘ. — Χαλκιδεῶς Θ Bs.: Χαλκιδεῖς ΓΔE Bk. — ἀνάλωσαν ΔEΘ. — 115 ἠγοῦμαι Γ Bk.: αἰτοῦμαι EΘ. — ἡδέως] ἀδεῶς Γ et pr Δ Bs. — παρ' ὑμῖν ἀνδρῶν Θ, quod mal. Bait. — ἀλλὰ Θ Orell. Bs.: ἀλλ' ὁ ΓΔE Bk. — 116 εἶχεν Θ Turr.: ἔχειν ΓΔ, ἔχην E, ἔσχεν cum Mustoxyde (qui εἶχεν vel ἔσχεν) Bk. — ἐχειροτονεῖτε Cob. — διαπραξόμενοι Bait. Turr.: διαπραξάμενοι codd. Bk. Bs. — post ταξίαρχοις add. EΘ rc Δ: ὧν ἔνιοι διὰ τὴν μετ' ἐκείνου στρατείαν ἀξιοὶ λόγον καὶ χρήσιμοι τῇ πόλει γέγονασιν, quae uncis incl. Bk., del. Turr., revocavit Havet. — 117 φρόνιμον εἶναι del. Cob. — τίνα Orell.: τινὰ EΘ; τίνα, καὶ τίνα ci. Bk. — 118 τοῖς Ἑλλ. ἅπασιν Θ, ἅπασιν τοῖς Ἑλλ. E sec. Turr.; τοῖς Ἑλλ. mal. abesse Bait.; [ἅπασιν] τοῖς ἄλλοις Bs. — 119 τί ποιεῖν προσήκει Cob. — 120 ἐκείνον cum Orellio Bk.: ἐκείνον E, ἐκείνοις Θ. — τῷ πολέμῳ] τῶν πολεμίων Bs. — 121 τοὺς τ' ἀπειλοῦντας EΘ Bs. — ἄλλας del. Dobr. — θαρσύνουσι ΓΔ Bk. — 122 δευδιότας EΘ. — post γενομένην add. ἂν ΔE, idem voc. post εὐδαίμον. add. Θ. — τοὺς τῆς πόλεως πολεμίους scripsi: τῇ τῆς πόλεως τοὺς πολεμίους (τῇ τῆς π. del.

Havet). — ἦθει Bs. Hav.: ἦθει τῷ ξαντοῦ (αὐτοῦ Θ, αὐτοῦ Bait.; γ' αὐτοῦ Ssauppe, τοῖς δ' ἦθεισι τοῖς αὐτοῦ K.). — 123 αὐτοῦ Bs.: αὐτοῦ. — 124 εἰ δὲ Θ Orell. Turr.: εἴτε ΓΔΕ Bk. — κτημάτων Θ et corr Γ: χρημάτων. cf. or. 1, 19. ep. 8, 3. — εὐδοκίμησιν ΔΕ. — 125 δορυαλώτους ΔΕΘ (δοριάλ. etiam B. A. 90, 21). — ὡς Orell. Γ Bk.: ὡς ΔΕ, om. Θ. — 126 κατέλιπε ΕΘ. — 127 μόνος Or. ΓΔ Bk.: μόνον ΕΘ. — 128 ἄριστον Bk.: ἄριστον ἄριστον Γ, ἀγαθὸν καὶ ἄριστον ΔΕΘ et corr Γ. — ὁ μῆδενι . . συμβέβηκεν del. Cob. — νοῦν ἐχόντως Turr.: νουνεχόντως. — 129 οἶμαι δ' ΔΕΘ et corr Γ Bs.: οἶμαι οὖν Γ Bk. — μὲν post τσαύτας add. ΓΔ Bk. — 130 πεπραγμένα Θ Bk.: πεπραγμένα ἃ ΓΔΕ, πεπρ. τὰ Orelli. — ἅπαντες Fuhr: πάντες. — ἐγγιγνομένους E Bs.: ἐπιγιγνομένους. — περὶ αὐτόν Orelli. — 131 συμπιπτόντων ΕΘ. — 133 τὴν post φύσιν add. ΓΔΕ Bk. — διάκεινται ΕΘ. — 134 τὸ δὲ κατορθ.] καὶ τὸ κατ. Γ et pr Δ. — 136 ἀμελεῖς ἀλλὰ a corr. sunt in Γ. — ἀτίμως] ἐντίμως pr Γ. — post εἶναι v. additur: πόσους δὲ τῶν προγεγενημένων ἀνωνύμουσ εἶναι, quae om. Γ (propter homoeotel.?), rc in mg. addita. Uncis incl. Bk., del. Turr., revocavit Havet. Ego locum ita refingendum putaverim: πόσους οἶει διὰ τ. τ. ψ. ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς περιεπιπτικῆναι; πόσους δὲ τῶν προγ. κτέ. — 137 ἕμνησαντας ΔΕΘ. — εὐδοκίμῃς Θ. — σαντοῦ] αὐτοῦ Δ. — 138 μεταβάλλειν pr Γ. — ἦν καλὸς μὲν Γ Fuhr: ἦν μὲν κ. Θ Turr.: ἦν κ. E Bk. — ὅσοι] ὅσοις ΓΔ. — 139 ἄν ante ἡμᾶς add. ΓΔΕ Bk. — 140 χρῆσθαι Bs.: χρῆσομαι. — μὲν post ἴσως om. pr Γ Bs. — ἕκαστον αὐτῶν τύχη ΔΕΘ. — ἃ δ' οὖν ΔΕ et corr Γ Orell. Bk.: ἃ δ' οὖ. — 141 γραφὴν ταύτην ἐσκόπουν ΔΕΘ. — 143 δρῶσιν οὐκ ἀγνοοῦντες Θ Dobr.: δρῶντες οὐκ ἀγνοοῦσι. — φθονήσεσθαι scripsi: ὀφθήσεσθαι. cf. ep. 2, 22. — οὖν] δ' οὖν ci. Bk. — 144 πολιτευόμενοι Bs.: οἱ πολιτευόμενοι (οἱ π. τυγχάνουσιν ὄντες mal. K.). — 145 ὀφελειῶν ΔΕΘ Bs.: ὀφελιῶν Γ Bk. sic et § 164. — αὐτόν] σαντόν Orelli p. 305. — καὶ ante τρις add. ΓΔ Bk. — τετριτηρηραρχήκατε E. — λειτουργίας et λειτουργήκατε omnes. sic et § 146. — 146 πόνων καὶ τάλαιπωριῶν Θ Orelli. — 147 τὴν ante φιλοσοφίαν om. ΔΕ. — καὶ ante διαγωνίζ. add. Bs. cum Θ, qui καὶ καταγωνίζ. — 148 διδόντας Hi., coll. § 164. — αὐτούς Bs. — 149 δυσχερανοῦσι Θ mg E γρ ΓΔ Orelli. cf. § 153. — 150 λειτουργαῦντα omnes. sic et infra 154. 156. 158. — ποιούντα πᾶν τὸ Hi. — δὲ post μῆδεν om. ΓΔ. — τῶν ἀρχῶν ΓΔ Cob.: τῶν ἀρχῶν ἐνέκα. — 151 ταῖς ante ἐμαῖς errore om. Bk. — 152 εἰ δυνάμενος om. pr Γ. — λαβεῖν . . πόλεως del. Hi. — περιουσίαν mal. Dobr. — 153 δι' αὐτὰ ταῦτα Orell. ΔΕ et rc Γ Bk.: διὰ ταῦτα pr ΓΘ. — λυπῶ] λυπήσω pr Γ. — 155 καὶ βιούς ΓΕ: βιούς. — 156 καὶ πολυτελεστάτης in mg. rc habet Γ, om. Bs. — 157 ἐν

post ὁμοίαν om. pr Γ. — τὴν δύναμιν Bs.: δύναμιν. — 158 με] μοι E. — ἐργασασμένην ΓΔ Turr.: ἐργασομένην E teste A. Maio, ἐξείργασμένην Θ Bs. — 159 πολιτενομένους ΓΔ: πεπολιτενομένοις. — δεῖ pr Γ. — 160 ἢ ante συγγνώμης om. E. — πλείους ἂν] ἂν om. E. — ὄντων] ὄντων ἂν E, ἂν Θ. — 161 malim ἐπαίδευσεν. — ἡλικιώταις . . ἐν τοῖς om. pr Γ. — 163 περὶ με Γ Turr.: πρὸς ἐμὲ Θ, περὶ ἐμὲ ΔE Bk. — 164 πιέξουσαν Γ, πιέξουσ' ἂν Δ Bs.; πιέξουσά τε ci. K. — πάποτ' Θ Orell. Bs.: πότ' ΓΔE Bk. — ὀφείλις Γ Bk. — 165 προσήκει EΘ. — περὶ με Γ Turr.: περὶ 'μὲ Δ, περὶ ἐμὲ EΘ. — verbi συμβαίη primam et tertiam syllabam corr habet Γ. — εἰ μὲν οἱ Bs. (εἰ 'κείνοι μὲν οἱ ci. K.). — μοι Or. ΓΔ Bk.: με EΘ. — ἔχοιεν] ἔχουσι s. εἶχον Hertlein. Cf. Gebaueri librum p. 203. — ἐπιθυμήσετε EΘ. — 166 ἐγγένοιτο Γ Bk.: ἂν ἐγγ. ΓΔ, ἂν ἄν γένοιτο Θ. — καταβιῶναι Θ Orell. Bs.: ἐπιβιῶναι ΓΔE (propter ἐπιλοιπον); βιῶναι mal. Bait.; ἔτι βιῶναι Jacob. — 168 περὶ τὴν] πρὸς expect. K., idem pro altero διακειμένους ci. ἔχοντας vel διατιθεμένους. Et profecto aliquid vitii subest. — κοινῆς καὶ τῆς περὶ codd.; καὶ del. Turr., καὶ τῆς del. Bs. — 169 ἐγγιγνομένων ΓΔE Bk.: γενομένων Θ; ἐπιγιγνομένων Bs. tamquam ex EΘ. — ἐνέπεσον Θ. — χρήσομαι ΓΘ Turr.: χρήσιμον ΔE, χρήσομαι Bk. — ὑπολογισάμενος E Bs.: λογισάμενος ΓΔΘ Bk. — 170 ποιῶμαι Θ. — ἀληθείαις] ἀδικίαις Γ pr. — ἡ μισουμένην Γ Bk.: ἡ διαβαλλομένη καὶ μισουμένην cett. — 171 οὐδ' εἰ] οὐδὲ Γ et fort. pr Δ. — εὐρεθεῖμεν Bk.: εὐρέθημεν ΓΔ, εὐρεθείημεν EΘ. — 172 οὐκ ante εὐσύννοτος om. pr ΓΔ. — 173 μηδ' ὁμοίως in mg. ponunt ΓΔ. — καὶ τῶν νόμων om. pr Γ. — 174 τηλικούτοις (Θ) Mustox. Bk.: τοιοῦτοις ΓΔE (propter τοιαύτης quod sequitur) Turr. — 175 συνοφάντας ΓΔ: συνοφαντοῦντας. — ἀτιματέον Cob. — 176 τοῦτον ante τὸν κίνδυνον add. EΘ cum re ΓΔ. — 177 τοιαύτην εἶναι νομίζειν ΓΘ: τοιαύτην νομίζειν. — πολυπλασίω Γ Bk.: πολὺ πλείω cett. Malim πολλαπλασίον, sicut exstat 6, 8. — ἡμῖν EΘ. — 178 τὴν τε] τὴν γε pr Γ. — ὁμοιοειδῆς ΓΔ Bk.: ὁμοιοειδῆς EΘ. — ὀφείλει Θ Bk.: ὀφείλῃν cett. — ἡμεῖς ποιούμεθα τὰς ὑποσχ. Bs., quod postea ex Γ prodiit: ποι. ἡμεῖς τὰς ὑπ. ΔE, ἦ. τ. ὕ. ποι. Θ, π. τὰς ὑπ. ci. Saupp. — 179 χροῖνον] τρόπον pr Γ. — ἀναλώσαι με] ἀναλωσαμεν Γ. — 180 ὁμολογεῖτε EΘ. — βουλευέσθαι τὰ περὶ E, βουλευέσθαι περὶ Θ. — 181 τοιοῦτο Γ Bk. — διττὰς Θ Bk.: δὲ τὰς ΓΔE. — 182 αὐταῖς ὁμολογουμένας Or. Bk.: codd. αὐτοῖς ὁμολογουμένους, sed ΓΔ correcti. — ἐπιμελείαις] ἐπιστήμαις mg E. — 183 τὰ post σχήματα om. Γ. — 184 malim ἵνα ταῦτά τε. — 185 ἐπιμελόμενοι Γ Bk. — σχεῖν scripsi: ἔχειν. — ποιήσειαν Bs. — ἐπιμελείαις] ἐπιστήμαις Θ et re γο ΓΔ. — 186 ἂν post μάλλον add. ΓΔ Bk. — 187 πρὸς ὅπερ] cf. 12, 68 (Turr.). — ὅπερ Θ

Bs.: δ cett. — 188 δεῖν γὰρ Γ Bk.: δεῖ γὰρ corr Γ cum ΔΕΘ. — δ' ἐγκρατῶς] δὲ κρατος pr Γ. — 189 τοῖς λεγομένοις om. pr ΓΔ. — 190 μὴ τὴν ΓΔ Bk.: μὴ τῆς ΕΘ. — εἰ τις ἄλλος τῶν ΕΘ. — 191 ἐπιμελείαις αἰς πρ. ΓΔ. — προέχοντας c. Orellio (p. 305) Turr.: προσέχοντας. — ἂν post ἀνυπέβλ. om. E. — 192 γὰρ ὁμοίαν Θ Orell. Turr.: παρομοίαν ΓΔΕ Bk. — 194 vid. ad § 59. sed Γ hic integrum locum exhibet. ΤΩΝ ante ΣΟΦ. add. Bs. — 195 ποιῶν . . . οἴσειν c. Bk. Turr.: ποιῶ . . . οἴσειν pr Γ, ποιῶ . . . οἴσειν διατελῶ ΔΕΘ et corr Γ. — αὐτῆς] ἀκμῆς ci. Bk. — περὶ μου Bait. Turr.: περὶ μου Bk., περὶ ἐμοῦ Orelli. — ἢ δικαιότερος om. pr Γ. — 197 θάτερον ποιησομεν ἢ ΕΘ. — καὶ τὰς κατηγ. Θ. — αἰς νῦν χρῶνται ΕΘ. — καθ'] „τάφ' ni fallor pr Γ“ Bk. — γένοιτό τις ἂν ΔΕ Bk.: γ. τις Γ, ἂν γ. τις Θ. — 198 καὶ γίνεσθαι χείρους] haec a corr. habet Γ loco nonnisi VI litterarum capaci. Omissa fuisse puto illa καὶ γίνεσθαι propter ὁμοιοτέλετον. Sauppium tamen pro illis tribus verbis πάντως scribendum ci. Cf. 241. — 200 μόνον om. ΕΘ. — τελείους Θ Bs.: τελέους. — 201 τούτων] τοῦτο Ε, τοιοῦτο Θ Orell. — 202 δυνάμεις τὰς Bk.: δυνάμεις rc γρ ΓΔ, mg E, Θ Or.; δυναστείας ΓΔΕ. — οὐδ' εἶναι Θ. — ὅπ' αὐτῶν Θ. — 203 τῶν τοῖς σοφ. συγγενημένον Hi. — 205 ἐπὶ πασῶν Θ Orell. Turr.: ἀπὸ πασῶν Ε Bk. — 206 κοινοῦ Γ Bk.: ἱκανοῦ corr Δ cum ΕΘ. — 207 τοῦτω διηγεγαν Madvig. — 208 τὴν αὐτῶν (αὐτῶν Or.) ἐπιμέλειαν ΕΘ. — τὰ δ' αὐτὸν Orell. Bk.: τὰ δ' αὐτῶν. — ἔτι ΕΘ Turr.: ἐπὶ ΓΔ Bk. — διενέγκειαν Or., διενέγκοιεν K. — 209 ἄνοιαν ci. Bs. Areop. p. 371. — ἀλισκομένας] ἀξανομένας Θ Or. — 210 πονῆσαν] διαπονηθὲν Hi. coll. § 267. — νομίζοιεν ΕΘ. — 213 θαύμασι] θεάμασι ci. vir doctus, sed cf. Ath. X, 452 F. — καλινδουμένας] prima syllaba corr. est in Γ. — 214 ποτέρον Γ. — τοιοῦτων om. pr Γ. — 215 οὐ ante καταφρ. add. ΓΔ Bk. — τὰς post πονηρ. om. ΕΘ. — 217 εἶτε καὶ ψευδεῖς Θ. — πάντα om. Θ. — 218 πότερον ἂν ἢ. Ε Bs.: πότερον ἢ. ἂν Θ, πότερ' ἂν ἢ. cett. — αὐτὸν Turr.: αὐτόν. — 219 καὶ μισηθεῖμεν rc. manu habet Γ. — τῆς παιδείας ΓΔΘ Bs.: παιδείας Ε Bk. — 220 δῆπον in mg. habet Γ. — οὕτως Ε. — 221 λογισμοῖς] λόγους pr Γ. — ἡδονὰς] ἐπιθυμίας mal. K. — 222 ἀλλ' ὅμως . . 223 τολμήσειεν om. Θ; contra quae sequuntur 224 ἀλλὰ γὰρ . . πλείοντας om. ΓΔΕ. Quae deinde excipiunt (περὶ ἂν ἂν κτέ.), a Bens. secundum recensionem cod. Θ posita sunt; at in ΓΔΕ (Bk.) post τολμήσειεν § 223 ita pergitur: ἡδέως δ' ἂν κἀκείνο πωθολίμην παρὰ τῶν χαλεπῶς ἐχόντων πρὸς ἡμᾶς, τίνα ποτὲ γνώμην ἔχουσι περὶ τῶν ἐν κτέ., et deinde scriptum est οἴονται pro οἴεται. Cum igitur manifestum sit, duplicem tractationem eiusdem loci recensionemque traditam esse, quaeritur ultra prior ultra posterior sit; nam quin utraque ab Isocrate perfecta sit,

dubitari non debet. Equidem cancellos, quos Bs. recensionei cod. ΓΔΕ addidit, manere sivi; cum enim ea quae ibi § 223 tractantur, recurrant quodammodo § 225, apparet scriptorem, quum haec posteriora scriberet (quae in omnibus codicibus exstant), priora illa iam eliminata habuisse. — 222 ἀκρόσιαν A. Maius Bk.: ἀκρόσιον codd. — δύναιτο cum Or. et Ang. Maio Bk.: δύναιτο. — 223 τίς ἂν ᾧ Bk.: τίς ᾧ E, τις ἂν ΓΔ. — 224 πολιτῶν] σοφιστῶν Bs., errore ductus Orellii (apud quem v. p. 458). — δηλώσαι in Θ omissum cum Orellio add. Bs. (v. etiam Turr.). — ἡμᾶς (Or. Bk. Bs.) et ἐκατέροις (Bk. Bs.) in Θ exstare testatur Cobetus, non ἡμῶν et ἐκατέρων. — ἐκατ. τῶν αὐτῶν ἕνεκα συν. cum Or. Bs.; τ. αὐτ. ἔν. συν. ἐκατ. A. Maius. — ἀπάσαις scripsi: ἐν ἀπ. Θ. — αὐτοῦς Bs.: πρὸς αὐτοῦς Θ. — ἔχει scripsi: εἶχε Θ. — ὡς ἡμᾶς om. pr Γ Turr., recte secundum illam recensionem (v. supra). — 225 ἀλλ' ἵνα κτέ.] male haec cohaerent cum superioribus; parum enim recte ei qui malitiosi astutique evadere cupiunt opponuntur eis qui consuetudine malorum hominum indigent, et de omnibus discipulis nunc sermo fit, non ut antea de peregrinis tantum. Itaque secundum illam recensionem, quam priorem statui, aliud quid hoc loco exstitisse videtur, cum praesertim his sententiis quodammodo repetitio fiat eorum, quae in recensione priore antea iam posita erant (§ 223). — ἂν post τίνες add. ΓΔ Bk. — εἶναι τοιούτοις Saupp. Turr.: εἶναι τοῦτοις codd. — 227 ὄντας τῶν ἐν] ὄντων ἐν pr Γ, ὄντας ἐν E. — 229 θησανριζομένους ΓΘ Bk.: ταμιεύοντας ΔΕ Havet. — 230 εἶπερ ἢ] εἰ pr Γ. — ταῦτό (τὸ αὐτό) γάρ Orell.: τὸ γάρ. — ταῦτό πέφ. Θ Orell. (ci. etiam Bk.), ταῦτὸν πέφ. Bs.: τοῦτο πέφ. cett. Aliis modis sententiae subvenire temptavit Dobr.: τὸ γάρ αἰτιόν τινος ἐν ἅπασι τοῦτο κτέ., vel ἐργάζεσθαι pro ἐνεργ. manentibus ceteris quae tradita sunt. — 232 ἐκείνος μὲν γάρ Orellius. — ἀγαπᾶσθαι] ἀγασθαι Θ cum mg E rc γρ ΓΔ. — 234 ὦν Or. ΓΔ Bk.: ἦν ΕΘ. — ἀξίαν εἶναι τῶν Ἑλλ. ἄρχειν Θ. — ἀνήγαγε Θ. — 235 τῶν post ἀνδρῶν add. ΓΔ Bk. Ceterum quae hic inferuntur ita repetitionem eorum quae modo dicta sunt continent, ut hunc locum § 231—236 appareat non satis perpolitum esse. Atque cum eadem prorsus tertio recurrant § 306—308 (cf. etiam 313), coniecero duas recensiones in libris nostris confusas esse, eliminavisseque scriptorem secundis curis § 231—236, quippe quae merito sibi non satis placerent. — πολιτῶν] σοφιστῶν Θ cum mg E rc γρ ΓΔ Orell. — 236 τὴν post τοιαύτην add. ΓΔ. — φύσιν] παραίνασιν h. e. προαίρεσιν Θ. — 237 καὶ τοὺς τόπους Θ. — ταῖς ὑπὸ τῶν θεσμοθετῶν Γ (sed notata praepositione) Bk. — τοὺς ἀναίτιους ἐφεστῶτας K. — τοὺς τ' ἐν Bs. Turr.: τοὺς ἐν. — 239 παιδεύομεν οἰά περ Or. ΓΔ Bk.: παιδευόμενοι ἄπερ Θ, παιδευό-

μενοι οἳ περ E. — 240 ποιούμεν EΘ. — 241 ὅταν . . μεθ' ἡμῶν αὐτοὺς διημερεύοντας Θ (διημερ. Orell. Hi., cf. 286). — γενομένων EΘ. — 242 ἀπάσας om. EΘ. — αὐτῶν Turr.: αὐτῶν. — 243 δέ τι Or. ΓΔ Bk.: δ' ἔτι E, δὲ Θ. — 244 φιλοτίμων διακειμ. Θ Orell. Turr.: φιλοτίμος μοι διακ. ΓΔE. — 245 τεταραγμένας Γ. — 246 μὲν post μακαρ. om. E. — 247 ὡς περὶ Orelli Turr.: ὡσπερὶ Θ, ὡσπερ ΓΔE. — 248 τούτοις post λέγουσι del. Hi. — ὅ τι ἂν Γ et pr Δ Turr.: ὅ τι ἂν [αὐτοῖς] Bk., ὅτι ἂν αὐτοῖς cett. — 249 ὃ δ' ΓΔ Bk.: τούτο δ' EΘ. — τ. θεῶν νομίζουσι εἶναι E, εἶναι τ. θ. νομίζουσι Θ, om. εἶναι Orell. — τῶν ἐνιαντῶν ΔE. — 250 ταῦτα πάντων Γ Bk.: ταῦτ' ἀπάντων Δ, ταῦθ' ἀπάντων EΘ. — ἀνδρὸς Γ et pr Δ Turr.: [ἐνὸς] ἀνδρὸς Bk., ἐνὸς ἀνδρὸς cett. cod. — 251 ἦγὼ Bait. Turr. (ἠγωνισμένων Θ): ἦ ἐγὼ. — ἐνεστιν Orell. ΓΔ Bk.: ἐν ἐστιν E, ἐστιν Θ. — τοὺς αἰτίους τοῦ πλοῦτου Γ et pr Δ Bk.: ὡς αἴτιον τούτων τὸν πλοῦτον EΘ. — τοὺς post αὐτοὺς om. pr Γ. — 252 διαφθείρειαν Bs. — 253 πρὸς τὸ τοιοῦτο EΘ. τοιοῦτον pro τοιοῦτο scr. Bs. — Quae sequuntur usque ad νοῦν ἔχοντας § 257 sumpta sunt ex or. III § 5—9. — τῶν post πάντων add. Or. Γ Bk. cum or. III. — ἄπερ] ὄπερ Θ (ci. Bk.) Havet. cf. 5, 81, 12, 138. — τῶν ἄλλων ζώων Θ or. III. — 254 πάντα EΘ. — 256 ταύταις om. pr Γ. — 259 δυνηθείμεν ἂν EΘ. — ὁμοῖος (ci. Bk.) Turr.: ὁμοίως ΓΔ, ὁμοίους EΘ Bk. — ἂν om. Θ. — ὑμεῖς] ἡμεῖς E. — διακῆσθε cum Bk. Turr. (διακῆσθε Orell.): διακείσθε Δ, διακείσθαι cett. Bk. (διακείσεσθε om. ἂν ci. Hi.). — ἐκάστους] ἐκατέρους Orell. — 260 ὅτι περὶ or Γ Bk.: ὅτι καὶ περὶ cett. — 261 γὰρ om. pr Γ. — „τὴν post καὶ add. ΓΔ“ Bk. falso; exstat enim apud priores quoque; idem mitti in eisdem cod. dicit Bs., qui delevit. — τοῖς ἄλλοις] τοῖς πολλοῖς ci. Orell. — 262 μικρολογίαν] μαρολογίαν Cobet, quem refutat Jacob coll. 13, 8. — 263 ἔγνων EΘ. — 264 ζῆν om. E. — 265 μένειν Θ Orell.: λέγειν cett. (propter λεγομένους mod sequitur). — ἔχειν] ἔξειν Γ. — δύνασθαι ΓΔE. — 266 ὡς ante φιλοσοφίας adiecit Bs. — 268 διατρέφαι] διαγράψαι Γ. — ὁ μὲν . . ἔφησεν ΓΔ Turr.: οἱ μὲν . . ἔφησαν EΘ Havet Weil. In hac sententia ipse fuit Is. (Hel. 3), quare fuit Anaxagorae nomen inter eorum quos ridet nomina prore. — Ἀλκμείων E: Ἀλκμαίων. cf. 16, 25. — Παρμενείδης ΓΔ. — μέλλισος Γ. — 269 τερατολογίας Θ, mg E, rc γρ ΓΔ Orell. Havet (sicut exstat § 285): περιττολογίας cett., quod e § 264 misse videtur. — 270 ἀλλότριον corr Δ cum EΘ. — φιλοσοφίαν κείνω οὐκ EΘ (προτείνω del. ci. Or.). — 271 ἐν post ἐνεστι Fuhr. — ἐπὶ πολὺ E. — 272 αἰσχυνόμην corr Δ cum EΘ. — κοῦ EΘ. — 273 δέομαι οὐκ ἔμ. Θ. — ταῖς ὑμετέροις Θ Turr. Bk.): καὶ ταῖς ὑμ. — 274 πεφνκόσιν πρὸς E, πεφνκόσιν om. Bs. Θ Turr. Cf. § 284; 13, 21. Istud πεφνκόσιν nullius

momenti est; nam etiam in Γ ν ἐφελευστικόν plerumque ante consonantes quoque additur (Mus. Rh. XXXIII, 566). Ego cum Orellio σωφροσύνην post ἀρετὴν addere malui. — ἐργάσαι' ἂν E, ἐργάσαιτο Θ. — εἶναι πω τοιαύτην τοὺς τε E, εἶναι πω τοιαύτην οὔτε πρότερον εὐρησθαι τοὺς τε Θ (εἶναι πω, τοὺς τε τοιαύτας Orell.). — περὶ αὐτῶν Orell. — ἀπορεῖν EΘ. — 275 γενέσθαι Θ Orell. — ἐπιθυμήσειαν Θ Bs. — 277 πρεπωδεστέρας EΘ. — ἔξει τάτη $\Gamma\Delta$ Bs., τάτην ἔξει Θ. — ἄμα τε λέγειν εὖ καὶ φρ. Θ (ἄμα τὸ τε λ. κτέ. ci. Bs. Areop. 292). — 278 κείθειν pr Γ Bs.: κείθειν τινὰς. — τούτω] τούτων $\Gamma\Delta E\Theta$ (corr. iam Orell.). — ὡς post δόξαν add. $\Gamma\Delta$ Bk. — τοῖς εὖ συμπολιτ. ΔE , τοῖς εὖ πολιτ. Θ. — εὖ διακ.] εὐδοκιμούντων Hi. — ὄσῳ περ Bs.: ὄσῳ. — ἐπιθυμῶ E. — 280 ὄπερ Θ Bs.: ὄ. — 281 τὴν ante πλεονεξ. add. $\Gamma\Delta$ Bk. — ὑπολαμβάνη EΘ (corr. iam Orell.). — ἐν ante ἅπαντι om. ΔE . — 282 τούτους] τούτοις EΘ. — αὐτούς] om. Θ, αὐτοῖς Orell. — 283 ἀντίστραπται Cob., sed cf. 5, 132. — οὐδὲ] οὐδ' ἐν E. — ὀνόματι pr Γ Turr.: ὄν. ἐν τῇ διαλέκτῳ. — 284 τοὺς μὲν γὰρ EΘ. — βωμολοχουμένους E, μωμολοχουμ. Θ. — καὶ ταῖς $\Gamma\Delta$ Bk.: ἡ EΘ. — πλεονεκτικούς $\Delta E\Theta$ Bs.: πλεονεκτεῖν Γ Bk. — νομίζουσι] malim ὀνομάζουσι. similis locus est § 256 = or. 3, 8. — οἵπερ Dobr.: οἱ περὶ. — 285 ἄλλ' οὐ] ἀμελήσαντες $\Gamma\Delta E$, quod vix dubium quin ex ἀμελοῦντας quod praecedit natum sit (Dobr.); adde quod ipsum ἀμελήσ. exstat § 286. Ἄμελ. ἐπαινεῖν Θ Bs., quae est manifesta interpolatio. Ἀπελάσαντες ci. Sauppe, οὐ Bake Havet; ipse ἄλλ' οὐ quamvis dubitanter posui. — καλῶς add. $\Gamma\Delta$ Bk. — 286 παιδιαῖς] λαγνεῖαις Θ, mg E, rc γρ $\Gamma\Delta$, Orell. Havet. — ἀμελήσαντας Or. Turr.: ἀμελήσοντας Θ, ἀμελήσαντες cett. Bs. — διημερεύειν Hi. (coll. 7, 48), cf. 241. — 287 σκιραφείους Orell. Γ Bk.: σκηνοραφείους vel σκηνοραφείους. — κνεύουσι Δ . — ἡμῖν δὲ καὶ κακὰ ΔE . — 288 λυομένοις τὰς ἐταίρας εἰκοσι $\Delta E\Theta$. — συναιρήσειαν EΘ. — 289 ἐν αὐταῖς μὲν ταῖς Θ; ἐν μὲν ταῖς vel ἐν ταῖς μὲν Dobr., delens in proximis τῶν τηλικούτων. — 290 καλὴν τὴν ἄ. Θ. — μηδὲ ζητεῖν Bait. Turr.: καὶ ζ. Θ Bs., μήτε ζ. cett. — 291 ὄσαι] ὅτι pr Γ . — 293 ζῶων pr Γ Turr.: ζῶων διήνεγκε cett. — 294 ἀπάντων διαφθ. Γ pr Bk.: ἀπάντων τούτων διαφθ. cett. (ἄ., τούτους διαφθ. Orell.). — τοῖς . . χρωμένοις $\Gamma\Delta$. — περιβαλοῖτε ut videtur Γ . — 295 τὰ τοιαῦτα Havet: ταῦτα Θ, τὰς τοιαύτας cett. (τὰς τ. διατριβὰς ci. Maius). — 296 συμβάλλεσθαι Θ. — 297 ἡγῶ Bait. Bs.: ἡ ἐγῶ. — ἄλλ' ἡ Bs.: ἄλλ' ἡ. — 298 ποιήσετε Bait. Turr.: ποιήσητε Θ, ποιήσεσθε cett. Bk. — 299 οἱ μὲν τοιοῦτοι] οἱ μὲν τοιαῦτα Orell., οἱ μὲν αὐτῶν Θ. — τῆς ὅλης Ἑλλάδος rc Δ cum EΘ. — 300 κατοπραγμοσύνας Θ. — 302 προκρίναιεν Θ. — τοὺς καὶ μικρὰ Bait. coll. 8, 60. 5, 71: καὶ τοὺς μ. Θ, τοὺς μ. cett. — 303 δημοτι-

κατέρους EΘ corr Δ Turr.: δημοτικούς Γ, pr Δ, Bk. — 305 ποιήσεσθαι EΘ (corr. iam Orell. et Maius). — ἀπολαύσονται Or. Γ Bk.: ἀπολαύσονται EΘ. — καὶ τῆς πόλεως om. pr Γ Bs. — 306 τρόπον καὶ πεπαιδευμένους Γ et pr Δ Bs. — 307 προαγωγῶν cum Orell. Bk.: προσαγωγῶν. — Πειραιῶς Δ et corr Γ Bk.: Πειραιέως v. Turr. Bs. — 308 προέχοντας E Orell. Turr.: προσέχοντας. — τῶ φρονεῖν εὖ καὶ ci. Orell. — τῶν post ἀπάντων cum Θ addidi. — 309 τὴν πόλιν E (teste Maio), Θ, Jacob: τὰς πόλεις. — 310 reliqua orationis inde ab hac § in ceteris quoque codicibus exstant. — αὐτοῖς διὰ τὸ κληῖθος in mg ponit Γ. — 311 μὲν post ἐπαινοῦμεν om. pr Γ. — ἔτι] ὅτι ΓΔ. — 312 γενέσθαι E v. (non item Θ). — μεῖζον cum Cor. ΓΔE Bk.: μεῖζω Θ v. — 313 τῶν συνοφαντιῶν] τῶν συνοφαντιῶν cum Langio Or., τοῦ συνοφαντεῖν et in proximis (314) κατὰ δὲ τούτου K. — ἄλλων pr Γ Bs.: ἄλλων καουοργιῶν mg Γ cett. — 314 τὰς κλίσεις v. — ἐποιήσαντο Θ v. — ἄλλους ἀλλ' οὖν ΓΔΘ Bk.: ἄλλους E v. Bs. — 315 χρῆσθε Cor. E Bk.: χρῆσθαι ΓΔ v., ἐχρῆσθε Θ. — καὶ ante κατηγοροῖς add. ΓΔEΘ. — 316 ἐγκυκλίους (ci. Wolf.) Cor. ΓΔE Bk.: ἐγκωμίους cett. cod. Havet (sensu ἐνδήμιος). — ἐπειδὴ δ' νυνὶ δὲ v. — ἀρχὴν ἣν οἱ πατέρες ἡμῶν εἶχον μᾶλλον Θ v. — 317 διὰ δὲ] διὰ τε Γ et pr Δ. — ἐκ ταύτης δὴ τῆς Θ v. — συνέπεσε] συνέπ. γενέσθαι Bekkeri anecd. p. 113, 28. — πόλει] πολιτεία Θ v. — εἰ δὲ τῶν μεγ. κακῶν] καὶ (add. H. Wolf.) τῶν μεγ. κ. ὧν v., τί τ. μ. κ. ὧν Θ. — οὐ post φύσιν add. ΓΔΘ Bk. — 318 οὐ τοῦς] οἱ τοῦς Θ v. — ὁμοίους] ἐνόχους Cobet. — τῶν ὄντων] τῶν ὑπαρχόντων Θ v. — ἀποστῆναι Cor. ΓΔEΘ Bk.: ἀποσθῆναι v. — 319 ἐπὶ τοῖς] ὑπὸ τοῖς Θ v. — πολέμοις ΓΔ. — 320 βία ΓΔEΘ Bk.: ἔξω. — ἦδη add. ΓΔEΘ Or. Bk. — καταλύσω . . (323) τὴν ψῆφον] haec in Δ ab alia manu scripta sunt, a Γ absunt, postea in mg posita: in contextu autem, sine ulla lacunae nota, illa τοῖς ἰδίους (or. XVI, 3) inferuntur. — 321 ἱκετεύοντας καὶ δεομ. Θ v. — καὶ τοὺς παῖδας καὶ τοὺς φιλ. v. — οὔτε πρέπειν cum H. Wolfio Turr.: οὔτε [τὸ] πρέπειν Bk., οὔτε τὸ πρέπειν codd. (οὔτ' ἐτι pr. Strangius). — ὅπ' ἐμοῦ καὶ γεγραμμένους (propter ὁμοιοτέλ.) om. ΓΔE Bk. Turr. Bs. cf. § 54. — πραγμάτων αὐτοῖς v. — οὐδὲ τῶν] ἐκ δὴ τῶν ΔEΘ, ἐκδοτον τῶν Γ Bs. — 322 μέλλον μοι συμβῆσ. v. — ἡμῖν] ὑμῖν ΔEΛ; abesse mal. Sauppis, om. Bs. — σημεῖον χρώμενος ΘA v. Turr.: χρωμένους Γ, χρώμενος ΔE Bk. — ταυτησί v. — 323 οὖν om. Γ. — χάλρει καὶ βούλεται A v. Bk.: χάλρη καὶ βούληται ΓΔEΘ, quod recepit Orell. ad dito ἂν post ὕμῶν, idem probavit Fuhr addens ἂν post ὅπως. — τῶ τρόπῳ τούτῳ περαινέτω τὴν v.

Or. XVI. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΖΕΥΓΟΥΣ. — ΠΕΡΙ . . (§ 3) αἰτίας] haec desunt Γ. Sed in ceteris quoque codd. mutilam esse orationem viderunt Turr.; lacunae signa posuit Bs. — 1 Τει-

οίαν scripsi: Τισίαν. sic et infra. — τῆς Ἀργείων cum Bait. Bs.: τῶν Ἀργείων. — 3 τὴν post φυγὴν add. Γ Bk. — ἡμετέρων v. — 4 ὕστερον v. — πόρρωθεν v. — 5 τὸ πρῶτον Γ Bk.: πρότερον. — οὐχ ἡγοῦντ' v. Bk.: ἡγοῦντ' Γ Bs. — οἷον τ' Γ. — 6 μάλιστα ὄργ. Γ. — τὴν δημοκρ. τολμῶν Γ Bk.: τολμῶν τὸν δῆμον. — συναγει μὲν v. — ἑταιρίαν v. — Πολυτίωνος v. — 7 αὐτοὺς ἀπέδειξε v. — 8 πρὶν τὸν Γ Bk.: πρὶν ἂν τὸν cett. cod. (πρὶν αὐτὸν τε om. πατέρα Cor.). — ὡς Γ Bk.: οὕτως. — 9 ἔσχεν (ci. Cor.) Γ Bk.: εἶχεν. — ἐξαρμαρτάνειν v. — εἶχεν Γ Bk.: ἤγεν. — τοσοῦθ' Γ Bk. — στήλην v. — τελευταῖον v. — 10 γεγενημένα v. — τοσοῦτον .. ὅσπε add. Γ Bk., contra om. quod vulgo post οὕτως sequebatur δέ. — τοῦ πατρὸς add. Γ Bk. — καὶ διαβάλλειν ἐπιχειροῦσιν (propter ὁμοιοτέλ.) om. Γ Bs., inclusit Bk. — τ' add. Γ Bk. — κατέστη διδάσκαλος v. — 11 νῦν δὲ πάντων v. — γενομένων v. — τὴν (om. Δ) τέχνην διδάσκειν v. — 12 ἐχρῆσθε v. — εἶχεν Γ, εἰ et εν in ras., item κινδυν in κίνδυνον, et § 13 δεῖσθαι et τίνος. — 13 ἀπέχεσθε v. et ut videtur pr Γ. — πειρωμένοι κατελθεῖν add. Γ Bk. — προσεβάλετε cum rasura Γ. — 14 αὐτῶν πραγμάτων ὑμῖν v. — φεύγοντες Hertlein: φυγόντες. — 15 ἀπ' ἐκεῖνου v. — ἔχων ὀπλίτας v. — ὑμῖν Γ: ὑμῶν. — περὶ Σικ. Γ Bk.: εἰς Σικ. τοὺς ἐκβαλόντας cum rasura post λ Γ. — 18 μὲν οὖν] μὲν Γ Bs. — μὲν ὑμῖν v. — παρέχοντος Γ Bk.: χορηγούντος. — ἐννεμήκοντα v. — τοιούτοις Γ Bk.: τοσοῦτοις. — 19 αὐτῶν pr Γ. — στρατιωτῶν Fuhr: στρατιῶν Γ, στρατηγῶν v. — οὐκ ἀπολέσαι Bk.: οὐκ ἀταπολέσαι Γ, οὐ καταπολεμήσαι ceteri. — 20 τὰς ναῦς τὰς ἐκ Φοινίκης v. — 21 ἕκαστον] στον in ras. habet Γ. — πλεῖστον pr Γ. — καιρὸν Γ Bk.: χρόνον. — οὐδέποτε Γ Turr.: οὐδέποτε. — τρόπαιον καθ' ὑμῶν v. — 22 τὸν post βίον add. Γ Bk. — ποιήσασθαι Γ Bk.: ποιούμενοι. — τοῦ ante ζῶντος add. Bs. — 23 εἰπεῖν λόγους v. — ἐστὶν ἀνόητον v. — 24 ὑμῖν ὑπάρχειν Γ. — 25 ἦν πρὸς μὲν ἀνδρῶν v. — Ἀλκμεωνιδῶν Γ Fuhr.: Ἀλκμαιωνιδῶν. — μνημεῖον Γ Bk.: σημεῖον. — Ἀλκμείων Γ Fuhr.: Ἀλκμείων. — ἐπέδειξαν Γ (19, 24 conferunt Turr.). — εἴλοντο φυγεῖν Bk., εἴλ. φεύγειν Γ Fuhr.: ἠγγήσαντο κρεῖττον εἶναι φυγεῖν τὴν πατρίδα v. — 26 τοσοῦτ' ἄλλοι τῶν ἄλλων Γ Bk.: τοσοῦτων ὄντων cett. cod. — κρατῆσαι v. — φυγάδων v — οὕτω] ω in ras. Γ, fuit ξ. — τῆς φυγῆς] τῆς φυλῆς corr Γ, ἐκ τῆς φυγῆς ex ci. Wolfii v. — 27 ἀνδρείαν Γ. — τὸ μέγεθος add. Γ Bs. Sed praeterea ante καὶ τῇ (propter ὁμοιοκταρκτον) excidisse puto καὶ τοσοῦτον ὑπερβάλλουσαν vel simile quid. — ἀλληθῆ Γ. — 28 αὐτὸς Γ Bk.: οὗτος. — Κορωνεῖα (ci. Wesseling) Auger. Γ Bk.: Χρωνία Δ pr, Χαιρωνεῖα vel Χερων. (Γ) cett. cod. — ὁμολογήσαιεν ὡς σωφρ. v. — γεγενῆσθαι v. — τοῦθ' ἔν εἶναι ci. Cor. — 29 καὶ τάκεινων Γ Bk.: καὶ οὐ διὰ τάκεινων. — Θρᾶκας v. —

Ἀθηναίων Γ Bs.: Ἀθ. ὀπλίτας. — ἀρίστους καὶ μετὰ v. — 30
 ζῆν νομίζειν ποιεῖν τὸν v. — ἀντιστράτηγοντ. Γ. — πᾶσι v.
 — αὐτῶν H. Wolfius Γ pr Bk.: αὐτόν. — ἦν] ὦν εἴνχεν Γ.
 — 31 ἐμὴν Γ Bk.: ἡμετέραν. — πρώτος ὦν Γ Bk.: ἦν πρώτος.
 — 32 ἐν Ὀλυμπία Γ Bk.: Ὀλυμπιάσι. — καὶ θανατοζομένην
 (propter ὁμοιοτέλ.) om. Γ Bs. — ἐπιδείξεις v. — τὰς post γι-
 γνομένης add. Γ Bk. — λητουργίας scripsi: λειτουργίας. sic et
 infra § 35. — malim πρὸς ἅπασαν. — 33 ταῦτα Cor. (coll. or.
 XVII, 9) Γ Bk.: ταῦτα δὲ. — 34 οὐδ' αἶ] οὐδὲ Γ. — τῶν
 ἄλλων πόλεων v. — τοιαῦτα δὲ τὴν ἀρετὴν] τοιαύτην δὲ ἀρετὴν
 Γ. — καὶ τρίτος γενέσθαι v. — τὰ post κοινὰ add. Γ Bk. —
 προτέρων Γ Bk.: πρώτων v.; πρότερον Cor., qui etiam πρότερον
 proposuit. — δόξας v. — 35 καὶ γυμνασιαρχῶν (propter ὁμοιο-
 τέλ.) om. pr Γ (add. m. s.), inclusit Bs. — τοσοῦτω v. — ἐν
 τοῖς ἄλλοις Γ Turr.: τῶν ἄλλων. — ὑπὲρ ἐκείνων δ' v. —
 μικρῶν Γ Bk.: τούτων. — 36 οὐδὲ γὰρ] οὐδέ γε Γ Bs. —
 ὥσπερ οὐδ'] οὐδὲ γὰρ Γ Bs.; K. autem Urbinatis lectionibus
 refutatis in proximis ἀλλὰ et περὶ τὸν δῆμον delenda censet.
 — ἐκείνοις Γ. — ἐγεγόνει v. — ἐγγενόμενον v. — 37 σαφῶς
 Γ Turr.: σαφῶς ὑμῖν. — καὶ τοὺς δημοτικούς καὶ τοὺς ὀλίγ.
 (propter ὁμοιοκἀταρτον) om. pr Γ (add. m. s.) Bs. — μετέ-
 χειν . . πρότερον om. pr Γ (add. m. sec.). — ἐφθασαν Bs.:
 ἐφθησαν. — φυγεῖν Γ Bs. — κακῶν Γ Bk.: καλῶν. — 38 ὡς
 πρὸς τυραννεῖν ἐπιβουλεύοντα Γ Bk.: ὡς τ. ἐπιχειροῦντα v. —
 ἐκείνον ἂν v. — αἰτίαν ταύτην μόνος τῶν πολ. ἦν ἄξιος v. —
 δεῖν αὐτῷ καὶ v. — 39 καὶ ποῖα in ras. habet Γ (m. II?). —
 ὅτω Γ Bk.: ᾧ. — πλείστον Γ: τὸ πλείστον. — 40 ἢ ζηλωτότερος
 add. Γ Bk. — τὸ ante τελευταῖον om. Γ. — ἔφυγον scripsi:
 ἔφευγον. — κτείνει v. — καταλάβοιεν Γ. — ἀπολέσειαν Bs.
 — 41 τὰ δὲ δι' ὑμᾶς, τὰ δ' ὑπὲρ ὑμῶν, τὰ δὲ μεθ' ὑμῶν Γ
 Turr.: τὰ δὲ μ. ὑ., τὰ δὲ δι' ὑμᾶς, τὰ δ' ὑπὲρ ὑμῶν. — 42
 γενόμενος v. — εἶχεν Γ Bk.: ἦγε v. — 43 πρότερον v. — ἢ
 μοι scripsi: ἢ μοι Γ, ἢ ἐμοι v. Bk. — 44 ὑπὲρ add. Γ Bk. —
 οὐδ' ἀναγκ. . . ἀμυνόμενος om. pr Γ (add. m. sec.). — παρ'
 αὐτῶν Γ Bk.: περὶ αὐτῶν. — 45 Τεισία scripsi (sicut § 1. 50):
 Τισία Γ Bk., τότε v. — καὶ ante διὰ add. Γ Bk. — ἱκανῶν
 v. — τοῦ πατρὸς σώματος Γ. — 46 Πειραιεῶς (sic) Γ (Rh.
 Mus. XXXIII, p. 566), Πειραιέως Turr. — ἡμῖν ἀπέδωκεν Γ A
 Bk.: ἀπέδ. ἡμῖν (ὑμῖν ἀπ. est ap. Bs.). — προδεδυστηχηκῶς Γ:
 δεδυστηχηκῶς. — 47 ἐπιγεγραμμένων Cor. Γ Bk.: ἀπογεγραμ-
 μένων. — 48 δέομαι δ' οὖν Γ (Rh. Mus. l. c.) Bs.: om. δ' A
 Cor. Bk. — περιιδεῖν με ὑπὸ v. — ἀποστρατηθέντα v. — θυνά-
 μενος ἐπὶ τοῦθ' ὑμᾶς Γ Bk.: βουλόμενος ὑμᾶς ἐπὶ τοῦτ'. —
 ἔλειεν Γ Bk.: ἐλείσθαι. — 49 ὀδύρεσθαι v. — δ' εἶ] δὲ Γ.
 — δωρεὰς Γ Fuhr.: δωρεάν. — 50 τὴν πόλιν (ci. Cor.) Γ Bk.

τῇ πόλει. — πράξετε Γ Bk.: ἐπράττετε (πράττετε Cor.). — γνώμην ἐκείνοις v.

In hiatibus admittendis ut ceteras orationes iudiciales ita hanc quoque paulo liberiores esse a Benselero dudum expositum est. Inveniuntur in oratione Γ codicis ope emendata eiusmodi hiatus, qui elisione tolli non possint, XVII numero: inter hos post καὶ XI (§ 10. 15 ter. 19. 22. 41. 43. 44. 50 bis), singuli post ἦ et ante ἄν (42; πολὺ ἄν 21), tres in pausa vocis (40. 43 sq. 50). Mitto enim tales qualis est § 43 διότι ὀπόταν, utpote ubique ab Isocrate toleratos. Elisio autem longe frequentius quam in orationibus ut ita dicam scholasticis adhibenda est. In ceteris codicibus pauci praeterea hiatus sunt neque multo eis quos enumeravi graviores (§ 29. 36. 48).

Or. XVII. ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΣ. E titulis paginarum removi uncas, quos nomini Isocratis addidit Bs. Cf. librum meum qui est de eloqu. Attica vol. II p. 211 sq. — Initium orationis § 1—12 affert Dionysius Halic. (de Isocr. c. 19); cf. Fuhrum in Mus. Rh. XXXIII, p. 355 sq. — 1 μὴ δοκεῖν] μὴ om. ΓE, inclusit Bk. — οὐσία γὰρ μοι ἰκανή Dion. — δόξαιμι μηδὲν Dion. Fuhr.: δόξω μηδὲν. — προσῆκον . . ἐγκαλεῖσαι ΓE Dion. Cor. Bk.: προσηκόντως . . ἐγκαλεῖσθαι. — βίον ΓE Dion. Bk.: χρόνον. — 2 τὰ ante πρὸς add. ΓE Bk. — ταῖς ante τραπέζαις om. E. — πρὸς τοὺς τοιούτους v. Dion. — πολλὰ om. Dion. teste Fuhr. — διαχειρίζουσι] διύσχυρίζουσι E. — πᾶσι φανερόν Fuhr. l. c. p. 329. — τοσούτων χρημ. v. Dion. Bs. — 3 οὖν] δὲ Dion. — ὅπως ἂν δύνωμαι Dion. Bs.: ὡς ἂν δ. v., om. ΓE Bk. (est ὁμοιοτέλ.). — Σωπαῖος] Σινοπεύς D(ion). Bs. — Ἰσασιν. οὗτος . . διακεῖμενος E. — μὲν post πολλῆς om. pr Γ. — 4 ἄλλης ΓE D. Bk.: ὄλης. — γεμῖσας οὖν] γ. δὲ v., ἐπιδημήσας δὲ vel δὲ sine particip. codd. Dionysii, ἐμπλήσας οὖν rc γρ Δ. — μου] malim μοι. — ναῦς σίτου] ναῦς πον D. — ἄμα καὶ κατ' Γ Bs. — κατὰ ante θεωρ. om. D. F(uhr). — 5 ὡς καὶ ὁ D. Bs.: ὡς. — οὐμὸς ΓE Bk.: ὁ ἐμὸς. — τε ante χρήματα om. D. — κελεύει et ποιῆ D. — 6 πρὸς αὐτὸν οὐκείως v. — περὶ τῶν χρημ. D. — verba ἡγοούμεν . . Σάτυρον in codicibus omissa a D. inseruit H. Wolfius. Casu autem excidisse non videntur; itaque uncas cum Bk. Turr. addidi. — προσομην D. hic Turr.: προείμην D. c. 20, ubi ante h. v. μὴ additur. — κινδυνεύειν D. c. 19: κινδυνεύσειν c. 20 Bk. — κείνος scripsi: ἐκεῖνος. — Σάτυρον D. Turr.: τοῦ Σάτυρον Bk. — 7 post εἶναι verba v. addita, apud D. et in ΓE omissa: προσομολογεῖν . . καὶ, cum Bk. uncis inclusi (om. Bs.). Non videntur interpolatoris esse, sed a scriptore ipso primum posita, post secundis curis circumscripta. Quod idem de prioris § verbis in codicibus omissis dictum velim. — καὶ τούτῳ καὶ ἑτέροις ἐπὶ τόκῳ φαίνεσθαι ΓE Bk.: καὶ τούτῳ καθάπερ εἴγε ἐπὶ τ. φ. Dionysii codex F,

eadem om. καὶ τοῦτο Dionysii v., unde illa verba deletit Bs., φαίνεσθαι καὶ τ. καὶ ε. ἐπὶ τ. v. — 8 ἐπειδὴ δὲ ταῦτα πρὸς τοὺς περὶ Σατύρου D. — οὗτος] αὐτός D. — κάλλιστον αὐτῶ καίρον ΓΕ Bk.: κάλλ. καιρὸν αὐτῶ D. Bs., αὐτῶ κάλλ. κ. v., om. αὐτῶ Turr. — τὰ μὲν γὰρ ΓΕ D. Bk.: καὶ τὰ μὲν. — παρ' αὐτῶ Turr.: παρ' αὐτῶ. — καὶ ante ἄξια om. D. — πᾶσι τε φανερόν D. Bs.: πᾶσι δ' (τ' Cor.) εἶναι φ. — ὁμολογούντα D. — 9 ἐνόμιζεν ΓΕ D. c. 19 (c. 20 ἐνόμιζον) Turr.: νομίζων (del. ci. Fuhr p. 359). — αὐτῶ μελήσειν D. v. αὐτῶ ipse restitui. — εἰσπλευσοίμην ΓΕ D. Cor. Bk.: εἰσπλευσαίμην. Verum fort. εἰσπλεύσαιμι. — εἰς τὸν Πόντον e D. (c. 19 et 20) addidi cum F., qui transponendum putat εἰ δ' εἰς τ. Π. εἰσπλ. — με ante μετὰ om. ΕΛ. — διαλογιζόμενος D. Bs.: λογιζόμενος (an δὴ λογ.? F.). — διανοεῖτό μ' ἀποστρεφῆν ταῖς χορήματα D. c. 19 (διεν. καὶ ἄ. κτλ. c. 20) Bs.: eadem omisso με v., διανοεῖτ' ἀποστ. με τῶν χορημάτων ΓΕ Bk. — ἀπορεῖν et καὶ (ante οὐκ ἂν) add. ΓΕ D. Bk. — ἐπειδὴ δ' ἐγὼ βουλόμενος D. Bs.; eadem om. σαφῶς. — ἀπαιτήσοντας om. ΓΕ Bk., reduxit Bs. — 10 προσπετικώτων v. D. Bs.: συμπεπτ. ΓΕ Bk. — ὧ γ' ὑπῆρχε Auger. tamquam ex D. Bs.: ὥστε ὑπῆρχέ μοι D. sec. F., ὧ ὑπῆρχε codd. Bk. — σιωπῶντι D. — ἀποστρεφῆσθαι ταῖς χορήματα v. — ταῦτα μὲν μηδὲν D. Turr.: ταῦτα μηδὲν ΓΕ Bk., μηδὲν v. — πρὸς om. E. — καὶ ante ἔμαυτὸν om. D., καταστήσαι καὶ ἐμ. καὶ τὸν πατέρα v. — εἶναι ante ἡσυχίαν add. ΓΕ Bk. — 11 μετὰ ταῦτα D. — ἀφικνούνται μοι of c. Wolfio Bs.: om. of D. v., μοι of om. ΓΕ Bk. — τε post πίστεις addit Dion. c. 19. 20, sed idem habet ὡς pro ὥστε. — αὐτῶ τὰς μεγίστας v. — γυναῖκα add. ΓΕ D. Bk. (γ. τῷ ἑαυτοῦ υἱεὶ ἐλληφῶς Dion. c. 19. 20.) — υἱῶ v. — ἤδη add. ΓΕ D. Cor. Bk. — περὶ utrumque et Κίττον om. D. — 12 ἐξήτουν ΓΕ Bk. (ci. Cor.): ἐξήτουν v., ἐπεξήτουν D. — ἔλ. σαφέστερον τοῦτον ἂν v., ἔλεγεν αὐτοῦ τὸ σαφέστερον Dionysii F; reliqui σαφέστερον cum lacuna ante h. v. — πάντων om. D. Bs. — αὐτὸν ἐπὶ] τὸν ἐπὶ D. Bs. — παρ' αὐτοῦ λάβοιμεν v. — αὐτῶ Bs., αὐτῶ ΓΕ D. (praeter F¹, qui αὐτὸν) Cor. Bk.: αὐτὸν. — ἀφῆκέ με E. — καὶ μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες D. — 13 οὗτος ἡμᾶς ΓΕ Bk.: ἡμᾶς αὐτός. — 14 οὐδὲ δεδοίκει E. — ὑφ' ἡμῶν ἔφασκεν v. — κατεγγυῶντος ΓΕ Turr.: διεγγυῶντος. — Πασίαν αὐτὸν] Π. ὡς ἔλευθέρου ὄντος αὐτοῦ v. — 15 αὐτῶ πεπραγμένον ΓΕ Bk.: οὕτω διαπερ. — δὲ δέκα βασαν. ΓΕ. — ἀπῆντησαν μὲν εἰς E. — Ἡφαιστήιον v. — καὶ ἐγὼ v. — ἕως Dobr.: ἕως ἂν. — Πασίαν δ' οὕτω ΓΕ Bk.: οὗτος δ' v. Est pausa vocis ante οὐ δημον., qua excusatur hiatus. — ἐλέσθαι αὐτούς v. — 16 οὐκ ἂν ἔφασαν βασανίσαι v. — οὕτω δ' οὗτος σφ. ἔφυγε v. — ἔθελεν ΓΕ Bs. — malim ἀργύριον δ' om. τὸ. — ἦν ἄπαν ἀποτίσειν v. — 17 τὸν ante παιδα om. E. — ἐπειτα (ἐπ. δὲ

Α) ληφθέντα v. — ὄντα add. ΓΕ Bk. — ἐκέλευε v. — post σωτηρίαν in Γ deletae sunt litterae duae. — ἐλθόντα αὐτῶ v. — 18 ἔκλειε v. — αὐτῶ Bs.: αὐτῶ. — τοιαῦτ' τοιαῦδ' v. — τούτῳ ΓΕ Bk.: τοῦτο. — τὰ ἔμαντοῦ v. — 19 ἀλλήλοις ΓΕ Bk.: ἡμῖν αὐτοῖς. — οὗτος ΓΕ Bk.: αὐτός. — ὑμεῖς om. E. — Πόντον εἰσπλεύσεσθαι v. — ἀποδάσειν μοι τοῦ χρυσίου v. — τὰ συμβόλαια v. — καταλλαγῆς ΓΕ Bs. — αὐτὸς ante βούλ. add. ΓΕ Bk.; contra αὐτῶ ipse circumscripsi. — μὴ ταῦτα ΓΕΛ Bk.: ταῦτα μὴ. — ἐπιτρέψειν v. — 20 Πύρωνα ΓΕ Bk.: παρὰ Σατύρωνα v. — προστάξαντες] συντάξαντες v. — διαλλαγῶμεν] ἀπαλλαγῶμεν ΓΕ. cf. § 25. — 21 Πασίων om. ΓΕ. — ἐξήτειτο v. — ἔνυχεν v. — εἴ τι] ἐπὶ ΓΕ. — κατεροῖ Bk. in add., Bs., κατεροῖη Cb. — 22 μὲν ante Μενέξενον add. Cor. ΓΕ Bk. — αὐτὰ τὰ συγκ. E. Malim πρὸς δ' ἑμαντὸν ποιεῖν τὰ σ., vel πρὸς δ' αὐτὸν ἐμὲ κτλ. cf. 28. — συγκείμενα] ὁμολογημένα rc. γρ Γ. — ἐκείνης ἐδεδοίκει τῆς εἰληγμένης ΓΕ Bk.: τῆς εἰλ. ἐδεδ. — συλληφθεῖη v. — 23 τοῦ ξένου τοῦς παιδας Dobr. Turr.: τοῦ Μενέξενου τ. π. v. E, τοῦς παιδας Γ Bk. Bs. — ἀπάντων add. ΓΕ Bk. — ἐγένετο ΓΕ Turr.: ἐγέννητο. — συμπλεύσεσθαι v. — πρὸς ἔμ' αὐτῶ Bk.: πρὸς ἑμαντῶ ΓΕ, αὐτῶ πρὸς ἐμὲ v. — ἄν οὖν ὑμῖν v. — γεγραμμένον del. Dobr., sed ne hiatus existeret, ἐν τῷ γρ. quoque delendum erat. — γεγραμμένος Bs. — ἐγκλημάτων ΓΕ Bk.: συμβολαίων v. — 25 σκοπεῖτε v. — τῷ ξένῳ τὴν συνθ. ΓΕ: τὴν συνθ. τῷ ξένῳ. — φησι τῶν . . χρυσίου om. pr Γ. — δ' ὡς ἔδει ΓΕ Bk.: δὲ δεῖν. — κομίσασθαι παρὰ τούτου v. — ὁμολόγηται v. — 26 παθόντες H. Wolfius. — τὸ γραμματεῖον add. ΓΕ Bk. — ἄν Γ: ἔαν. — ἦν Πασίων v. — ἡμῖν add. ΓΕ Bk. — ἡμῖν ἔτι πραγμάτων ὄντων v. — διαλύεσθαι v. — 27 τὴν αἰτίαν . . δι' ἣν v. — ἐπειδὴ v. — ἐγένετο ΓΕ Bk.: ἦν v. — παρακαταθήκης (ci. H. Wolf.) E Turr.: καταθήκης et in mg. παρα Γ, καταθήκης v. Bk. — 28 δὲ κελεύσασθ' ἀποδ. ut videtur pr Γ: δ' ἐκελεύσασθ' ὑμῖν ἀποδ. E, δὲ κελ. ὑμῖν ἀπ. v. Bk. — ἀφῆκα τούτου v. — οὐ δικαίως ἄν v. — 29 ἄπασι ci. Fuhr l. c. p. 329, 8. — ὅς] ὅς' ΓΕ, ὦν v. — ποιησάμενον Γ Turr.: ποιησάμενῳ. — τῶν χρημάτων add. ΓΕ Bk. — τὰς συνθήκας ΓΕ Bk.: τὴν συνθήκην. — 30 ἔτι δὲ κάκειν' ΓΕ Bk.: ἐπειτα καὶ τοῦθ' v. — συγγράφαι v. — ποιήσεσθαι περὶ αὐτῶν v. — ἐπειδὴ δὲ v. Bk.: ἐπεὶ δὲ E Bs., ἐπειδὴ Γ. — 31 Ἀγύρριον] ἀργύριον hic et § 32 E, in Γ videtur esse ἀργύριον. — ὅρθ' ἡμῖν ἀμφοτέροις v. — με ἦ add. ΓΕ Bk. — 32 ἐξελέγγειν E v. — γε add. ΓΕ Bk. — κατέφυγε v. — μάρτυρα v. — 33 ἐπιχειρήσει E, ἐπεχειρήσει v. — ὕδρεας E. — 34 ἔνεκα v. Dd.: ἔνεκεν Γ Bk. — ἐπανόγειν Γ. — κατεσφραγισμένοι ΓΕ Bk.: iterum σεσημασμένοι v. Turr. (Dobr.) — χορηγῶν] πονηρῶν ΓΕ, quod nollem receptum a Bs. — γραμματεῖον v. — μετέγραψαν post

κερδαίνειν ΓΕ Bk., post μηχανησάμενοι ν. — πλείω δεῖ ν. — 35 ἤδη ν. Bk.: ἡ Γ, εἰ Ε Bs. — μοι ἐνθάδε ν. — οὖν post ἄξιον om. Ε Bs. — ἀποστερεῖ με τὰ χρήματα ν. — Στρατοκλέους post ἰδεήθην del. Dobr. — αὐτοῦ Turr.: αὐτοῦ. — 36 Λακ. ὑπαρχόντων . . χρόνον κυρίων τῆς ν. — μὲν οὖν] μὲν Ε. — ἐνθάδε μοι ν.: μοι ἐνθάδε ΓΕ cum hiatu. cf. § 35. — ἐμοὶ δὲ μέγιστα ἐσεσθαι σημαία τὰ ν. — 37 οὐμός scripsi: ὁ ἔμός. — αὐτὸς δ' scripsi: αὐτὸς ΓΕ, ἢ αὐτὸς ν., καὶ αὐτὸς ci. Sauppe. — ἐμὲ ἐνθάδε ν. — συνέστησα καὶ ᾧ καὶ ὁμολόγησεν Ε. — μου add. ΓΕ Bk. — 38 ἀπελαμβάνετο Ε. — ἐμαντοῦ] ἐμαντῶ ν. — 39 δυνηθεῖην ΓΕ Bk.: οἶός τ' ἦν ν. — προσομ. τὰς τριακοσίας ν. — ἐξ ὧν ἐκείνους μάλιστα πείθειν ὄφθην μηδὲν εἶναι μοι ν., quod recepi addito ἄν: ἐξ ὧν ἐκείνοι μάλιστα ἤμελλον πεισθῆσεσθαι μὴ εἶναι μοι χρήματα ΓΕ Bk., quod e § 7 perperam repetitum videtur. — 40 καὶ ταῦτά θ' Γ. — ὑπ' ἐκείνων codd. praeter ΓΕ (emend. iam Wolf.). — ἄν post γνώσεσθε add. ν. — μὲν γὰρ] μὲν οὖν ν — πλείον ΓΕ Bk.: πλείους. — 41 ἐπιγραφῶν Baier: ἐπιγραφῶν. — αὐτὸς τε αἰρ. . . εἰσφορὰν ΓΕ Bk.: αὐτὸς τε καὶ οἱ ἐμοί. καὶ ἐμαντῶ μὲν ἐπεγραψάμην εἰσφορὰν μεγίστην ν., εἰσφορὰν deleri posse censet Dobr. — ὑπὲρ Πασίωνος δ(ε) ΓΕ Turr.: ὑπὲρ δὲ Π. ν. — τυγχάνει χρήμασι ν. — 42 τοῦτοις ΓΕ Bk.: ταῦτα. — δέ μου Ε ν. — διέθεσαν] ἔθεσαν ΓΕ Bs. — τὸ μὲν πρῶτον post ὥστε Dobr.: post ἀποθανεῖν ΓΕ Bs. (Ε omisso τελευτῶντες δ'), om. ν. Bk. — ἦλθον ἀκριτος ἀποθ. ΓΕ Bk.: ἐθέσθα ἀποθ. ἀκρ. ν. — παρα μου Γ. cf. or. 15, 38. — 43 ξένος ὧν om. μοι ν. — τὸν ἐπὶ τῆς τραπ. ci. Cor. — ἐπεστερεῖτο Ε. — μοι χρημάτων ἐγγυητῆς ν. cf. 37. — 44 μοι ἐγένετο] μοι ἐγίνετο Α, μοι κατέστη hic quoque (cf. 43 extr.) ΓΕ Bs. Pro μοι Sauppe ci. μου cl. 87. 43. Mihi delendum videtur. — ἱκανὴν πίστιν ἔχειν παρ' ἐμοῦ τὸ ν.; pro illo ἱκανὴν γρ Γ ἀποκρῶσαν. — ἐαυτῶ ν. — τέ post ἦν add. ΓΕ Bk. — ἐκεῖτο ν. — τῶν ἄλλων add. ΓΕ Bk. — ἐξειδύτων corr Γ. — 45 ἐκείνων τῶν χρόνων ν. (sed Α ut ΓΕ). — ἐτόλμυσε τὸ πρῶτον ν. — ἐμὲ δ' . . ὄντα Ε. — 46 ἐπαρθῆναι καὶ τὴν ν. (καὶ del. ci. Cor.). — εὐθὺς ἐμοὶ ΓΕ Turr. Bs. — ἡμῶν ἐκάτερος ν. — 47 ἐνθάδε μένειν ν. — ἐξαιτολίη ν. — τῶν post πάντων om. ΓΕ Bs. — 48 ἔστιν post ἄξιον om. Ε. — τὴν ante ὑπιστίαν add. ΓΕ Bk. — ἐπεχειρεῖ ΓΕ Bs.: ἐπιχειρεῖ. cf. § 50. — εἰ om. Γ. — τὰ χρήματα ν. — τοῦτον ὄντο ἅπαντες ὄφλ. τὴν δίκην ν. — 49 ἀλλὰ γὰρ ἴσως . . ἀλλ' οὐ ΓΕ Bk.: ἀλλὰ γὰρ οὐ . . ἀλλὰ ν. — ἀφρηεῖθ' ΓΕ Bk.: ἀφειλετο ν. — 50 ἡμῖν add. ΓΕ Bk. — ἔχομεν ΓΕ Turr.: ἔχομεν. — φανερῶν cum H. Wolf. Cor. ΓΕ Bk.: φανερῶς. — ἐπιχειρεῖ ν. — 51 Σάτυρον εἰσπλεύσειν ν. — μου προσκαλεσάμενον ν. (προκαλ. Wolf.). — ἐξέπεμψε ν. — ἐκεῖσε μὲν ἔλθων ν. — εἴη καὶ τὸ γένος ΓΕ Bk.: ἔστι καὶ τὸ γ. εἴη ν. — εἰσπέμψεις Turr.: εἰσπέμψει Γ, εἰσπέμψ Ε, πέμψεις ν. Bk.

— 52 δὲ ὁ Σάτυρος ν. — τούτου] του Γ. — δὲ σφόδρ' . . ἀδικεῖσθαι με E Bk. et qui μὲν pro με habet Γ: δέ με σφόδρα . . ἀδικεῖσθαι ν. — ἐγγράφας ν. — αὐτοῖς add. ΓΕ Bk. — 53 ἀποστρεφῖν E. — τὰ χρήματα ν. — βασανίζειν add. ΓΕ Bk. — τούτου add. ΓΕ Bk. — γ' αὐτῶν] γ' αὐτῶ E. — 54 cf. Isae. VIII, 12. — μὴ γενομένους scripsi: ἡγουμένους ΓΕ Cor. Bk., cet. γεγενημένους. — πεπραγμένων Fuhr.: παραγενομένων ΓΕ, γεγενημένων ν. — σαφῶς ΓΕ Bk.: φανερώς. — οὐ γὰρ δήπου ci. Cor. — 55 ὑπὸ τούτου cum H. Wolfio Cor. ΓΕ Bk.: ἐπὶ τούτου. — μ(ε) Γ: ἐμ(ε). — 56 μου πονηρίαν ν. — ὡς cum H. Wolfio Cor. Bk.: ὅς codd. — 57 ἀπέρχεσθαι ΓΕ. — 58 ποιήσαισθε cum H. Wolfio Cor. Bk.: ποιήσεσθε codd. — ἐπιστολὰς . . ἐκείνων om. pr Γ. — ὑπὲρ ἐκείνου ro Γ. — πιστοτέρους . . ἐμῶν om. pr Γ.

De hiatibus huius orationis haec addo. Gravissimos reliqui XIII: § 10 τούτου ἀπεστερήσθαι. 11 Σάτυρω οὕτως et αὐτοῦ νλεῖ. 12 αὐτοὶ ἠφανίσαμεν. 13 ἤξιλον αὐτόν. 19 πορρωτάτω ἀπὸ. 20 et 25 Σάτυρω ἀποδοῦναι. 21 μου ἀπαλλάττειν. 34 τρώω ᾧ ἠδύναντο. 37 αὐτῶ ἀποδώσει. 38 ἐμοῦ ὀφείλειν. 43 κινδύνου ἀπιῶν. Alii multi a pausa excusationem habent, quos enumerare longum est (§ 15 οὔτος. 16 βασανιστά), neque prorsus damnandi ei qui efficiuntur voculis δῆ (ἐπειδὴ) οὐν καίτοι μοι (§ 18. 29; 56. 58; 32. 34. 37. 50; 11. 32. 37. 41. 44. 45. 52). Sunt praeterea qui existant appellatione iudicum ᾧ ἄνδρες δικασταί, fortasse non tolerandi, quippe qui deleta δικασταί voce facile tollantur (§ 8. 9. 11. 21 bis. 27. 32. 33). At nolui quicquam mutare, nisi codices adessent. Contra multi hiatus ex auctoritate codicum, Urbinatis Ambrosianique maxime, sublatis sunt. Optimis codicibus propter hiatus obtemperandum non esse visum est tribus locis (§ 10. 36. 44); deteriores tali modo peccant non minus decies (§ 9. 14 bis. 15. 19. 23. 26 bis. 35. 44).

Or. XVIII. Non exstat in codicibus ΓΕΔ. Bk. unum tantum codicem Δ contulit. — Inscr. ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ (Δ Bk.: παραγραφικὸς ν.) ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΝ. — 2 (item 7. 38. 50) Πειραιῶς Dd. — 3 ἐπαβέλλαν cum H. Stephano Bk.: ἐπαβελείαν codd. — 5 λαβόμενος δ(ε) αὐτοῦ pr Δ Bk.: λ. (vel cum Stephano βουλόμενος) δ(ε) αὐτοῦ ἀφείλεσθαι αὐτό ν. — Πάμφιλον Stephanus Cor.: ἄν φίλον ν., φίλον pr Δ Bk. (ἀμφίλον Δ corr.), Φίλον Turr. Bs. (Φίλωνα s. Φίλινον ci. Dobr.). — ἔφασκεν αὐτό Δ Bk.: τοῦτο ἔφ. αὐτῶ ν. — καὶ δημόσιον Dobr.: δημ. pr Δ Bk., ὥστε δεῖν δημ. ν. Bs., δεῖν δὴ δημ. ci. Scheibe. — post γίνεσθαι add. αὐτό codd. praeter pr Δ. — ἀμφισβητούντος δὲ τούτου scripsi: ἀμφισβητούντες δὲ περὶ τ. ν. Bk., ἀμφισβητούντος δὲ π. τ. Bs., ἀμφισβητούντων δ. π. τ. Sauppe. — 6 ἄλλοι τε Fuhr (Mus. Rh. XXXIII, p. 347, 9) coll. v. l. 6, 24.

12, 8: ἄ. μὲν. — 7 οὗτος addidi. — 8 Πύωνα e conii. Sauppri add. Turr. Bs. — 9 ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις Cb. — λόγους] τοὺς λόγους ex conii. Bs. — 10 ἀποτελοῦντι scripsi: ἀποτίσαντι. — τί θ' ἂν ὑμῖν v. — τὰ πολλὰ διηγοίμην; οὐδὲν γὰρ scripsi coll. 17, 23 (τί ἂν ὑμῖν τὰ πολλὰ λέγοιμι; εὐρέθη γὰρ): codd. καθ' ἕναστον διηγοίμην, ἃ πολλὰ (ἃ . . παρέλιπον del. Cor.). Verba καθ' ἕναστον explicandi causa ad τὰ πολλὰ adscripta fuisse puto. — in extrema § lacunae signa addidi (excidit καὶ μοι κάλει τούτων μάρτυρας vel simile quid). — 11 διαφθεύοντος c. Wolfio Cor. Bk.: libri διαφθεύοντος. — προβαλομένου ci. Cor. — μάρτυρα Bk.: libri μάρτυρας. cf. § 15. — ἐκείνη v. — μὲν οὖν οὐκ ἐπέξ. A Bs. — 12 ἐπαβελίαν Bk.: ἐπωβελίαν. — 13 δίαιταν (ci. Cor.) Bk.: διαιτῶν codd. Bs. — 14 δνεῖν A. — 15 θανμάξω κτέ.] respicit ad h. l. Aristot. Rhet. II, 19. — νομίζειν A. — 16 μάρτυρες A Bk.: οἱ μάρτ. v. (μοι μάρτ. Cor.). — ἔδει Wolf. Cor. Bk.: δεῖ. — τοῦτον] τούτων A. — 17 τοιοῦτο A. — ἐκράτες Wolf. Cor. Bk.: codd. ἐκρατεῖτο. — 18 οὐδὲν πάποτε A Cor.: οὐδεπώποτε. — 20 ἄλλο τι τῶν τοιοῦτων ci. Wolf. — 23 οὐδὲ τόδ' ci. Cor. — 24 μόνου] μὲν A. — ἐμμένετε Dobr. Turr.: ἐμμενεῖτε, quod offensionem nullam habeat si in proximis scribas ἀναγκάσετε. Cf. Gebauer de hypot. et parat. argum. ex contr. formis p. 195. — ἔασατε A. — 26 ὠργίξεσθε A (sec. Bk.) Wolf. Cor. Turr.: ὄργίξεσθε. — ποιήσετε A. — 29 κατεφύγομεν (ci. Cor.) Bk.: A καταφεύγομεν, alii κατεφεύγομεν. — εἰ Λακεδ. (ci. Cor.) Bk.: εἰ οἱ Λακ. — σφόδρ' ἂν Cor. Bk.: σφόδρα. — 30 φανοίμεθ' v. — 31 στάσεως A Bk.: συστάσεως v. — 32 ἄλλ' ἢ A Cor. Turr. Bs.: ἀλλ' ἢ. — ὑμετέραν A. — γενέσθαι (ci. Cor.) Turr.: γεγενῆσθαι. — 34 τῶν μὲν τοῖς] τοῖς μὲν A. — νόμους μόνον A. — 35 μὲν οὖν οὐ Dobr.: μὲν οὖν. — ὀδυρεῖσθαι (ci. Cor.) Turr.: ὀδύρεσθαι. — αὐτῷ Turr.: αὐτῶ. — λέξειν] λέγειν v. — ἐπωβελίαν et § 37 ἐπωβελίας cum Ald. Dd.: ἐπωβελίαν et -είας. cf. 3. 12. — 37 ζημιώσασθαι A. — 39 ἔλεον scripsi: ἔλεους. — αὐτός ἐστι A Bs.: ἐστὶν αὐτός. — 40 ἐκείνον A. — τὰπολωλότα scripsi: τὰ ἀπολωλότα. — 41 τάχα] τάχ' ἄλλα ci. Sauppe. — 42 ἦν . . φαινῆσθε Bk.: ἦν' . . φανήσεσθε A Bs., εἰ . . φανήσεσθε Turr., ἦν . . φανήσεσθε v. — 43 ὀρώσι A Bk.: εἰδώσι v. — 44 ταῦτά cum Langio Cor.: ταῦτα Bk. — διδάξαιτε Cor. Bk.: libri διδάξτε. — 45 περὶ αὐτῶν Bk.: περὶ τῶν αὐτῶν. — 47 οὐδέ μίαν Turr.: οὐδεμίαν. — 48 φησὶ μὲν Bk.: φησὶν A v. Turr. — ἐκείθουμι cum Wolf. Cor. Turr.: ἐπιθυμεῖ. — ἐκείνης Bk., fort. cum A: ἐκείνων v., ἐκείνοις Cob. — οὐδ' ἐπεὶ Cb. — αὐτὸν Bait.: αὐτόν. — 49 φυγόντων scripsi: φευγόντων. — 50 τυγχάνειν codd. Turr. Bs.: τυγχάνων Cor. Bk. — ἡμῶν et ἡμᾶς c. Ald. Bs. — 51 ἄς post γραφᾶς add. Cor. Jacob. — 52 ὑποκρυψάμενοι A Cor. Bk.: ἀποκρ. — συντρίψαι κατὰ τῆς κ. v. —

αὐτῆς post κεφαλῆς del. Fritsche (Ann. Jahn. X [1829] p. 22) Sauppe. — 53 δὲ μεμαρτυρηκῶς Bk.: δὲ ὁ μεμ. v. Bs. — ἡ μὴν c. Wolf. Bk.: ἡμῖν A Bs., ὑμῖν cett. cod. — 54 μετέλαβον scripsi (scil. Callimachus eiusque socii): μετέλαβεν, quod ad C. solum ferri deberet. — 56 ἀπεδείχθη v. — 57 Φιλογογὸς Suid., Phot., B. A. 315, Turr.: Φιλογογὸς A Bk., Φιλεργὸς v. — Γοργόνειον Suid. (s. v. Φιλ.) Bk.: libri γοργόνιον. — μάρτυρας (ci. Cor.) Bk.: μάρτυρα v. Bs. — 58 ἐξέσται e conii. Bk. Turr.: ἐξεστι. — ἀπάσας Fuhr (Mus. Rh. XXXIII, p. 329): πάσας. — κρήσεσθαι A. — 59 τὰς ναῦς τὰς scripsi coll. 7, 64: τὰς ναῦς. — διήνεγκα v. — 61 εἰσάγοι scripsi: εἰσάγει. — τὸν σφέτερον c. Wolf. corr A Cor. Bk.: τῶν σφετέρων. — πρόσθεν v. — 62 αὐτὸς c. Wolf. Cor. Bk.: libri vel αὐτῶν vel αὐτοῖς (hoc A). — 63 ὃς post γεγενημένος om. pr A. — 65 οὐδ' οὕτω A Bk.: μηδ' οὕτω (οὐδέπω οὕτω Ch.). — 67 ὑμᾶς scripsi: ἡμεῖς. — ἀξιούντες δὲ τοῖς ὄροισι . . ἐμμένειν scripsi: τοῖς δ' ὄροισι . . ἐμμένοντες v., sed A ante τοῖς lacunam litterarum VIII vel IX habet, post τοῖς omittit δ'; itaque Bk.: τοῖς ὄροισι κ. τ. σ. ἐμμένοντες (Sauppian ci.: οὐ μὴν ἀλλὰ τοῖς κτ.). — 68 τιμασίας ἀφείναι κύριαi] „haec ambigua sunt in A. Locus est litteris X vel XI, quarum prima fuit i“. Bk. Locus prave interpolatus videtur: Isocr. scripserit ἱκανὰ σώζειν vel κύριαi σ. — γένοιτο Ald. Bs.: ἐγέναντο A Cor. Bk. cf. Gebauer l. c. p. 203. — ἦδη A Bk.: αἶ v. Bs. Sed sic quoque sententia perversa est; itaque μᾶλλον, quod legebatur ante ὁμονοεῖν, ante στασιάσαι inserui, illo autem loco lacunae signa posui. — ψηφισασθαι Wolf. Cor.: ψηφίζεσθαι A Bk.

Hiatibus vitiosis haec oratio fere caret. Non raro hiatus voce καὶ efficitur (§ 1. 10. 13. 21. 22. 23. 24. 35. 39 bis. 54), ter voce εἰ (15. 24. 25); adde ἡ ὅστις 56, δοκεῖ ἄν 18, ὁ ἀγών (ἀγών) 33. Pausa maxima excusatur hiatus § 4 sq. 5 sq. 15. 28. 34 sq. 41 sq. 46 sq. Aliis locis et pausa minor et correctio facilis est: § 2 ἐπιδειξάι ὅτι, 15 νομίζει ὅτι (ubi in promptu est διότι reponere); 21 ἄ ἄνδρες [δικασταί] οὕτως; 5 γίγνεσθαι, κείνον; 21 λόγοις τοῖς ἑαυτοῦ ὥστε (ἑαυτοῦ λόγοις ὥστε); 61 προειπόντος Ἀνσάνδρου, εἰ (Ἀνσ. προειπ. εἰ). Praeterea minor pausa est his locis: § 19. 23. 35. 40. 40 sq. 56 bis.

XIX. ΑἴΓΙΝΗΤΙΚΟΣ. 1 αἶς ΓΕ Turr.: ἄς. — καθέστημεν Bk. v. — τῶν δικαίων τυγχάνειν περὶ Bk. v. — 2 τοῦτον τὸν ἀγ. Bk. v. — 3 χρῆν Γ Bk.: χρῆ v., ἐχρῆν cum Wolfio Cor. Bs. — αὐτῆς (ci. Cor.) Γ Bk.: αὐτὴν Bk. v. — ἄμα add. Γ Bk. — 4 ἀποτίσειν scripsi: ἀποτίσειν. — ἐπειθ' ὑμῖν add. Γ Bk. — δόξουσι Γ. — ἀρξομαι] ὀλομαι Γ. — 5 Θερασύλογος Bk. v., et sic per totam orationem patri vulgo idem cum filio nomen est. — γάρ om. ΓΕ. — διαθήκην ἐμοὶ παρὰ Bk. v. — παρέλαβεν Γ Bk.: κατέλιπε Bk. v. — Πολεμ. μάντει Bk. v. (emend. iam Cor.)

— 6 ταύτας τὰς ἀφορμὰς ἐχο. ταύτη τῇ τέχνῃ \mathfrak{B} v. — πλάνος v. — ἀκείνος] ἃ ἐκεῖνος codd. cf. 12, 78. — 7 ἐπόθησεν \mathfrak{B} v. — ἄλλον Γ Bk.: λοιπὸν \mathfrak{B} v. — τοῦ ἐμοῦ Γ E Turr. — 8 ἀνεψιῶν Γ Bk.: τὴν ἀνεψ. \mathfrak{B} v. Bs. — αἰσπερ Γ Bk.: αἰς \mathfrak{B} v. — 9 μετὰ δὲ ταύτην \mathfrak{B} v. — αὐτῶν Turr.: αὐτῶν. — θυγάτηρ add. Γ Bk. — παῖδας γνησ. καταλιπὼν Γ Bk.: γνησ. παῖδας ποιησάμενος \mathfrak{B} v. — 10 πλείονος ἡγοῦμεθα ἡμᾶς αὐτοὺς \mathfrak{B} v. — ἡγάγομεν \mathfrak{B} v. — καὶ φίλοις . . ἐχρώμεθα add. Γ Bk. — 11 φεύγοντες Dobr. — τὸ δὲ Γ \mathfrak{B} Bk.: τὸ δὴ v. — φθόγ σχόμενον Bs.: φθ. ἰσχόμενον (φθ. κατεχόμενον ci. Fuhr.). Σχέσθαι sensu passivo usurpari satis constat; cf. Plat. Soph. 250 D *συνεσχόμεθα*, aliaque exempla ap. Kühnerum Synt. p. 102 sq. — αὐτῶ] αὐτοῦ \mathfrak{B} v. — παρούσης Γ. — ἐπὶ τοςαύτης ἐρημ. \mathfrak{B} v. — ἀξίαν μοι Γ Bk.: ἀν ἀξίαν \mathfrak{B} v. — 12 τὸν Ἀλγιν. Turr.: τῶν Ἀλγ. — 13 τοῦτον τὸν \mathfrak{B} v. — Ἀλγινῆται fort. delendum. — ὄντα om. Γ E. — χεῖρον Cor. Γ Bk.: χεῖρω. — αὐτῶ Bait.: αὐτῶ. — μᾶλλον ἂν \mathfrak{B} v. — κελύει τοὺς ὁμοίους \mathfrak{B} v. — δὴ μοι Γ Bk.: δὲ \mathfrak{B} v. — Κεῖων Turr.: κίων Γ E, ceteri codd. κίων, Σιφνίων c. Wolfio Bk. — ἡμεῖς (Γ) E Bk.: πάλιν (πάλαι H. Wolf. Cor., ἡμεῖς πάλαι Sauppe). — 14 αὐτῶν] αὐτὸν \mathfrak{B} v. — λάβε μοι \mathfrak{B} v. — 15 ἔστιν add. Γ Bk. — τούτους Γ Bk.: ταύτην \mathfrak{B} v. — καίτοι Γ Bk.: καὶ \mathfrak{B} v. — κατὰ τούτους ὁμοῦ. \mathfrak{B} v. — 16 μοι ante νομίζω add. \mathfrak{B} v., sicut est or. XVIII, 19, ubi desunt Γ E codd.; contra deest μοι XVII, 33. XII, 266. — μικρὰς] μακρὰς Γ. — πρὸς Θρασ. \mathfrak{B} v. — πεισθήσεσθε \mathfrak{B} v. — 17 τσοῦτῶ \mathfrak{B} v. — 18 Πασίνος (Πάσινος) Πάρον Vatri ap. Augerum ex Harpocr. (v. Πασ., Ἴσοκρ. Ἀλγινητικῶ) Γ E Bk.: πᾶσιν ὄδς παρῶν (παρὸν) cet. — ταύτην μάλιστα τῶν νήσων \mathfrak{B} v. — ἀπολωλεμένα \mathfrak{B} v. — 19 τε ante πατέρα om. Γ. — 20 τοιούτου Γ E Bs.: τσοῦτου. — ἀμελεῖν αὐτῶν \mathfrak{B} v. — οἰκείους E v. Bk.: οἰκέτας Γ Bs. cf. § 26. — ἔχειν προσήκει ἢ \mathfrak{B} v. Totam sententiam καίτοι . . εἰληφῶτα del. Hi. — νυνὶ \mathfrak{B} v. — 21 εἰρημμένα ταῦτ' ἐστὶν \mathfrak{B} v. Bs. — ἐδεῖτο ἡμῶν \mathfrak{B} v. — malim τὴν τ' ἀρρωστ. — ἔξει \mathfrak{B} v. — 22 τέταρα καὶ δέκ' ἔτη \mathfrak{B} v. — ἐκείνης add. Γ Bk. — γνώμην οἰεσθὲ με \mathfrak{B} v. cf. 14, 48. 17, 10. — 23 ἦν Cor. Γ Bk.: εἶην. — μὲν post ἐτέροις add. Γ Bk. — ὄρῶν] ἑώρων Cor. Turr., sed ὄρῶν etiam Priscian. XVIII § 174. — αὐτοῦ Bs., ἐαυτοῦ Prisc. l. c.: ἐμαντοῦ. — ἐκπεπτωκυῖαν Prisc. — ξένοις δὲ E, ξένης δὲ Turr., δὲ ξένοις \mathfrak{B} . — μετοικισάμενος . . τσοαύταις \mathfrak{B} v. — 24 τοῦτὸ γ' ἔξουσιν \mathfrak{B} v. — ταῦτα πάνθ' ὑπέμεινα \mathfrak{B} v. — ἐνεπεδειξάμην Bs. cum Priscian. XVII, § 169: ἐπεδειξάμην (ἐνεδειξέ. ci. Cor. II, 344). — κατοικισάμενος Cor. Γ Bk.: κατοικησάμενος. — ἦσπερ Γ Bk.: ἦς \mathfrak{B} v. — ὅστις Γ Bk.: εἰ τις ἄλλος \mathfrak{B} v. — τὸν μὲν πλείστον Bk.: τὸν πλείστον Γ E, τὸ μὲν πλείστον \mathfrak{B} v. — ἔτι] οὐ \mathfrak{B} v. — ἔξ μῆρας δὲ Γ E Turr.:

Ξξ δὲ μῆνας. — 25 συγγενῶν] τάλαιπωριῶν iterum Γ. — ἀπέστην οὐδ' ἀπέπειον ν. — 26 ὑπέμεινε(ν) Ξ ν. (h. e. remanserat : ὑπέμεινε Γ Bk. — ἀνταρκεῖν (ita Cor.) ἤδυνάμην Γ Bk. : ἔδυνάμην ἀνταρκεῖν. — μὲν ἦν ex ci. Wolf. Cor. Γ Bk. : μὲν ἐμείν ἦν. — 27 πάσχειν δὲ Γ. — ὥστε μηδεμ. ἡμέραν ἡμᾶς ἀδακρυτι Ξ ν. cf. 14, 47, ubi in omnibus codd. exstat ἀδακρυτι vel -τελ. — διάγειν Ξ ν. : διαγαγεῖν Γ Bk. — διέλειπεν Γ Bs. : διέλιπεν. — ἦν ἢ Γ Bk. : ἦν μοι τοῦ μὴ Ξ ν. — ὁ μοι Ξ ν. Bs. : ὁ ἐμοὶ Γ Bk. — παρόντων om. Γ. — 28 οἶόν τ' εἶναι Ξ ν. — σκοπεῖσθε Ξ ν. — ἂν τις post θεραπεύσειεν habent Ξ ν. — 29 ὅσοι περ Γ Bk. : ὅσοι ποτ' Ξ ν. — δεδιέναι ἔφασαν Ξ ν. — ὡς πλείστοι Ξ ν. — κείνον E Turr. : κείνον. — 30 ἐκάστην τὴν Dd. Turr. : ἐκάστην. — δ' post ραδίας om. Γ. — ἀδελφζειν αὐτὸν Ξ ν. — ὡσπερ Γ Bk. (ci. Cor.) : ὡς Ξ ν. — ὅσῳ ἂν Bs. : ὅσῳ ἂν. — δόξουσαν (ita Cor.) αὐτὴν . . ἔξαμαρτεῖν Γ Bk. : δόξουσιν εἰς αὐτὸν . . ἔξαμαρτάνειν. — 31 ἐπειδὴ ἔτελεύτα om. ἡμ. τὸν β. Ξ ν. — ἀφικέσθαι Γ Bk. : γενέσθαι. — ἀμφισβητήσουσα Ξ ν. — 32 αὐτῇ Saupp. Bs. : αὐτῇ. — ἠβουλήθη μᾶλλον Ξ ν. Bs. : μᾶλλον ἐβουλ. Γ Bk. — μηδεμιάς] μιάς Γ. — ἂν δήπου Turr. : om. δήπου ΓE Bs., uncis incl. Bk. — γίνοντο Γ Bs. : γένηται Ξ, γένοιτο ν. Bk. — 33 ἀμφ. αὐτῷ αὐτῶ Ξ ν. — ὅμᾶς ἐστὶ Ξ ν. — εἰ τινες] οἳ τινες ci. Cor. — προσήκειν φασίν Ξ ν. — μηδὲν Γ Bk. : μηδ' Ξ ν. — 34 φασίν add. Γ Bk. — τῆς δ' υἱὸν Ξ ν. — 35 ἄρα γὰρ ἐκεῖνος ἄμεινον ἂν Ξ ν. — τὴν δ' ἀδ. ΓE Turr. : τὴν τ' ἀδ. Ξ ν. Bk. — τὸν αὐτοῦ ἀνώνημον γενόμενον περιεῖδε Ξ ν. — 36 μαρτυρήσειαν] λαιδορήσειαν Γ (μοι δοίησαν Buecheler ap. Fuhr.). — κάλλιον ἐχορήγ.] καλλιῶ χρήματ' εἰσήνεγκαν Γ. — πλείους Γ Bk. : πλείστοι Ξ ν. — 37 ὥστε Θρ. τ(ε) Cor. Γ Bk. : ὥστε καὶ Θρ. τε ν., ὥστε καὶ Θρ. Ξ. — καὶ μηδὲν μοι τούτων Γ Bk. : καὶ τούτων μηδὲν Ξ ν. — ἀλλὰ καὶ φανλότατος Ξ ν. — 38 τὰδελφῶ Bs. : τῶ ἀδελφῶ. — ἠγεῖτο Γ Bk. : ἐνόμιζεν Ξ ν. Bs. — τε post ἄλλοις om. Γ. — ἄρχων Ξ ν. — προσέλετο Ξ ν. — ἀπάντων add. Γ Bk. — 39 πρὸς τὴν πόλιν Γ Bk. : πρὸς Σίφνον Ξ ν. — ἀλλὰ λειποψυχόντα Ξ ν., ἀλλὰ λιποψ. Cobet Hyper. p. 58. — τοῦμαντοῦ Bs. : τοῦ ἔμαντοῦ Γ Bk. : τοῦ ἐμοῦ Ξ ν. — εἴην] ἦν Γ. — αὐτῶ Bs. : αὐτῶ. — 40 ταύτης μελίων Ξ ν. — ἐόρταζεν Γ. — δ' ἐπένηθ' cum Bk. scripsi : δὲ πενήθησας Γ, δ' ἐπένηθουν ν. Bs. — 41 ταύτης τῆς Ξ ν. — ἡμῶν ἕκαστος Ξ ν., ἐγένετο add. Γ Bk. — 42 αὐτῇ Dobr. Turr. : αὐτῇ. — ὁ πατήρ ταύτης Ξ ν. — 43 ἐναγχος Γ Bk. : ἐγγιστα Ξ ν. — διαδόχους αὐτῶ τῆς Ξ ν. — οἷς] οὗς Fuhr. sed cf. Isae. 7, 1. 10, 2. — 44 ἂν αὐτὸν πάντων Γ Bk. : αὐτὸν π. ἂν ν., ἂν αὐτὸν π. ἂν Ξ. — αὐτοῦ] αὐτὸς Bk. — καὶ πολλοῦ ἂν Ξ ν., πολλοῦ γ' ἂν Gebauer p. 61 coll. Dem. 57, 61. — κατὰ] καὶ Γ. — γεγεννημένος Ξ ν. — εἶχεν ci. Sauppe Fuhr. — αὐτῶν μ' scripsi :

αὐτῶν (vel cum Cor. αὐτοῦ). — εἰσακοίησαντο ci. Sauppe. — 45 τὰ ante χορήματ' add. Γ Bk. — δωρεᾶς τύχοι ἥσπερ Δ v., ἥσπερ ἐκεῖνος del. Fuhr. — 46 ἀδελφῆν τοῦ πατρὸς Δ v. — ὡνπερ Δ v.: ὡν Γ Bk. — υἱὸν add. Γ Bk.; item Prisc. XVIII, § 236, qui οὐκίας ἄλλον ἥθιον υἱὸν εἶδεν αὐτῶ. — καὶ ante φῦσει add. Γ Bk. — 47 ἐμοί] ἐμὸν Δ v. — πρὸς ἐκείνου Δ v. — ἂν δ' Γ: ἦν δ'. — γενόμενον Δ v. — 48 αὐτῆς Turr.: αὐτῆς. — μὴ δυνάμενον μηδενὸς Δ v. — ἐκείνης Γ: ἐκεῖνον σώσαντας Δ v. — τίς με Γ Bk.: τίς Δ v. (εἰ τις σκοποῦτό με ci. Cor.). — πολλοῦ Γ Bk.: πλείστου Δ v. — 49 οὗτός ἐστιν ὁ νόμος. διὰ Δ v. — ἐπιμελοῦνται Δ v. Bs.: ἐπιμέλονται. — 50 πλείω Γ Bk.: ceteri cod. πλείονα. — ἅπασι add. Γ Bk. — 51 περὶ γὰρ ἄλλων πολλῶν διαφερόμενοι περὶ τούτου Bk.: περὶ γ. ἄ. π. περιφερόμενοι περὶ τ. ΓΕ Bs., περὶ μὲν γὰρ ἄλλων διαφέρονται, περὶ δὲ τούτου πάντες Δ v. — δέομαι δ' οὖν Bs. cf. 15, 17; 16, 48. — ἀξιώσασατε] ἀξιώσετε ΓΕ, ἀξιώσητε Δ v.

Hiatus in hac oratione non plures sunt quam in or. XVIII. — Καὶ § 10. 12. 21. 32. 38 bis. 40 bis. 49 bis; πολὺ ἂν 18. 29. 32. 44 (πολλοῦ ἂν 44? ὄσφ ἂν codd. 30); καίτοι ᾧ 34; δέομαι οὖν 51. Pausa eaque maxima excusantur ei qui sunt § 46 sq. 49 sq. 50 sq. (minor pausa est § 16 post νομίζω et § 1 post Αἰγινήται; sed haec appellationis pars et eo loco et § 18 delenda esse videtur. — Urbinatis ope his locis hiatus sublatus est: § 20. 29. 31. 35. 46. 47; contra illatus ab eis qui Urbinatem sequebantur § 32. Coniectura sustulit Bs. eos qui exstabant § 11 et 30 (v. supra).

Or. XX. Inscr. ΚΑΤΑ ΔΟΧΙΤΟΤ] κατὰ Δοχίτων αἰκίας ἐπὶ κλογος Γ, sed rc, ΚΑΤΑ ΤΟΤ ΔΟΧΙΤΟΤ v. — Lacunae signa addidi; titulum μαρτυροῦμαι (cum Sauppio) add. Bs. cf. or. XVI. — 1 δεῖ om. Γ. — καὶ περὶ τ. ἔλευθ. μαχόμεθα om. Γ pr (propter ὁμοιοτέλετον) Bs.; καὶ om. etiam rc Γ. — ἐνεκεν v. — ἐστὶν ὑμᾶς v. — 2 ἡμῶν ἕκαστος v. — καὶ ante δυνάμενος om. Γ Bk. Bs. — καὶ βουλόμενος om. Γ pr (propter ὁμοιοτέλετον) Bs., contra quem dixit Fuhr Rh. Mus. XXXIII, 567. — μόνω τῷ παθόντι κακῶς ὁ v. — ὄντος om. ΓΕ Bs. — 3 καὶ ante περὶ add. Γ Bk. — ἔργα κακῶς πεπονθότων v. — φανήσεσθαι Γ. — 4 νομείτε v. — τὰ αὐτὰ v. — καίτοι γε δικαίως v. — μεῖζονος ζημίας τυγχάνοιεν Γ. — παρανομεῖν εἰς τοὺς πολίτας ὅτε v. — καὶ ante χάριν add. Γ Bk. — 5 κατ' ἀξίαν v. — ἄλλης add. Γ Bk. — 6 τέρησιν Γ Bk.: τιμαρίαν v. — καταγιγνώσκοντας Γ Bk.: κατακρίνοντας v. — κολάζειν v. — 7 παρέβησαν] παραβέβηκεν Γ, παραβεβήκασι Fuhr. — τυχόντος v. — παντός v. — 8 καὶ διότι v. Bs.: καὶ ὅτι Γ Bk. — διὰ τοὺς τ. ε. εἰς τοῦτ' ἥδη τινὲς Γ Bk.: πολλοὶ τῶν πολιτῶν (vel cum Wolfio τῶν τε ξένων καὶ τῶν πολιτῶν) διὰ

τοὺς τ. τ. εἰς τοῦτ' v. — καὶ θανάτους καὶ φυγὰς Γ Bk.: καὶ σφαγὰς καὶ θαν. v. — ἀγέννητον v. — ἅπαντα τὰ προειρη-
 μένα πέπρακται v. — 9 ὀργισθῆναι περὶ τοῦ v. — ἀμαρτημά-
 των] ἀδικημάτων v. — διὰ ταύτην v. — γενομένας v. — 11
 οὕτως εἰς ὧν τυγχάνει Γ Bk.: εἰς ἐστὶν οὗτος v. — εἰσὶν αἱ
 φύσεις v. — ἀκρίτους ex cf. Wolfii Cor. Γ Bk.: ἀκρίτως. —
 12 τιμωρήσασθαι v. — λυμνηναμένους Γ E Turr.: λυμνη. ὑμᾶς.
 13 περιμένειν et deinde τιμωρήσασθαι νομίζοντας v. — προ-
 φάσεως ὑμῖν v. — 14 γὰρ ἂν ἦν v. — πρὶν] καὶ πρὶν v. —
 ἐστὶν add. Γ Bk. — τινὰς Γ: τινὰ. — γ' post ἀλλ' οὖν om.
 v. — γνωσθῶσι v. — 15 περὶ τῆς οὐσ. v. — πάντες v. — 16
 ὧν οὖν ἔνεκα Γ Bs. — ἀποτελέσας scripsi: ἀποτίλας. — παύσασθαι
 v. — 17 περιαιρήτης τὰς οὐσίας Γ Bk.: περιαιρήθησθε τ. οὐσ. pr
 A Cor., ceteri περιαιρήθησθε τὸ τὰς οὐσίας ἀφαιρεῖν. — νομίζηθ'
 ἱκανῆν Γ Bk.: ἱκανῆν ἠγγῆσθε v. — εἰ τινες ἂν v. — δια-
 πράξασθε Γ. — 18 γὰρ καὶ περὶ v. — 19 δίκαιόν ἐστὶν ἐλάτ-
 τους v. — ὠνομασμένων v. — ἢ τοὺς π. κεκτημένους Γ Bk.:
 τῶν π. κεκτημένων v. — πολλῶν scripsi: πολιτῶν. — 20 δημο-
 κρατουμένης τῆς πόλεως Γ Bk.: δημοκρατίας οὕσης. — ἀξιοῖμεν
 v. Bs.: ἀ. τὸ ἴσον Γ Bk. (ἀ. ἴσον coll. 16, 38 K.). — ἐθέλομεν
 Γ Bs.: ὁμοίως ἐθ. — 21 μοι πεισθῆτε v. Dobr.: σωφρονηθ'
 Γ Bk. (cf. 22 init.). — ὡς ὑπὲρ Γ Bk.: ὡσπερ ὑπὲρ. — οὕτως
 add. Γ Bk. — ἅπαντες errore Bk. — τοῦτον add. Γ Bk. —
 22 τῶν κειμένων] τῶν pr Γ, τούτων corr. — ἐνταῦθα v. —
 ταῦτα add. Γ Bk. — ἔχοι μοι τῶν παρόντων om. τι v.

Hiatus paullo gravior in hac oratione iam nullus relictus
 est, sublatis a Bs. duobus (§ 8. 20) quos ex Γ intulit Bk.

Or. XXI. Non exstat in cod. ΓAE. Bk. unum tantum
 codicem A contulit. — E titulis paginarum removi uncōs, quos
 nomini Isocratis addidit Bs. Cf. librum meum qui est de eloqu.
 Attica vol. II, p. 208 sq. — Inscr. ΠΡΟΣ ΕΤΘΤΝΟΤΝ ΑΜΑΡ-
 ΤΤΡΟΣ A Bk.: πρὸς Ε. ὑπὲρ Νικίου ἀμάρτυρος. — 2 ἐνέγραφον
 Cor. Bk.: ἀνέγραφον. — οὐκίαν Auger. Cor. Turr.: οὐσίαν. —
 4 ἀλληθῆ A cod. Langii Bk. cf. or. 17, 54. — 5 δὴ πάντας
 Turr. cum Planude Walz. V, 292, 21 et Anonym. VII, 361, 10.
 364, 16: οὖν ἅπαντας pr A Bk., δ' οὖν ἅπ. corr. A v. — 6
 αἰτεῖσθαι Hertlein. — 7 πλεον ἦν A Bk. — 8 ἔτι δ' εἰ Cor.
 Bk. Bs.: ὅτι δ' εἰ codd. Turr. — δεδίασι cum Wolfio et B.
 A. p. 128, 13 Cor. Bk.: δεδίασιν. — πράττειν] λέγειν καὶ pr.
 ci. Sauppe. — 9 τοῦτον A Bk.: τουτονί. — 10 ἀρχαιότερον ἦν
 A cod. Langii; om. ἦν cet. cod. Locus est male corruptus.
 Ἀπ' ἀρχῆς ἕτερον ci. Strangius, ἄρ' ἦν ἕτερον Sauppis; fort.
 ἄρα διάφορον ἦν vel ἄρα διέφερον. — οὐκ ἄλλον cum Cor.
 Bs.: οὐκ ἂν ἄλλον. Fort. οὐδέν' ἄλλον. — 18 περὶ τοῦτ' . . Νι-
 κίαν Auger. Froberger; περὶ τούτου . . Νικία Cor. — ὅπως
 μὴ οὐδέν scripsi: ὅπως μηδέν (ὅπως μὴ μηδέν ci. Bk.; ὅπως

μηδὲν ἀδίκως κακὸν ἔτι Strangius; εἰ μηδὲν ἀδικῶν κτέ. vel ὅπως, μηδὲν' ἀδικῶν, μηδὲν αὐτὸς κακὸν πείσ. Dobr.). — ὅσον A cod. Langii Cor.: ὡσερ. — 14 ὑμῖν codd. Turr.: ἡμῖν Cor. Bk. cf. 20, 1. — 15 ἐλπίζειν cum H. Wolfio Bait. Bs.: ἤλπιξε (ἐλπῖσαι cum eodem Wolfio Cor.). — πράξεσθαι Cor. — 16 ἐβουλεύετο A. — 18 πῶς cum Wolfio et cod. Langii Cor.: ὡς. — ὑπολείφονται cum Wolfio Cor. Bk.: ὑπολήφονται. — 19 καὶ post εἶπερ del. Cor. Turr.; mihi contra ἐξεῖναι inserendum esse visum est, coll. § 8. — 21 καὶ μὲν δὴ Νικ. mal. Sauppe. — οὕτως add. Dobr. — ἔνεκα Dd.: ἔνεκεν. — παρακατέθετο cum H. Wolfio Bs.: κατέθετο.

Hiatibus haec oratio ita abundat, ut dubitare possis, an nullam eius rei scriptor curam habuerit. Verum quum longe maior pars hiatus aut in pausa vocis aut post voculas quales sunt καὶ ἢ inveniatur, ei autem quibus nulla excusatio est vix viginti sint numero, malo sic statuere, Isocratem ita ad hanc partem respexisse ut consentaneum erat in eo opere, quod ceteris quoque partibus adumbratum magis quam elaboratum est.

Epistula I. Inscr. ΔΙΟΝΤΣΙΩΙ ΓΔΕ Bk.: Φιλίππῳ τῷ τῶν Μακεδόνων βασιλεῖ v. Ἰσοκράτης et χαίρειν nescio an hic quoque delenda sint, sicut in inscriptionibus reliquarum epistularum ex auctoritate Γ codicis a Bk. factum est. — 1 ἐν-ταῦθα] ἐν ταύτῳ ci. H. Wolfius. — καὶ τῶν ΓΕ et cod. Helmst Matthaei, Turr.: καὶ ὁ τῶν. — σῶν add. Γ Bk. — 2 ἐπιχειροῦσιν Γ H(ercher). — γραμμάτων] ὦ in rasura Γ. — συνοσίαν] συμβουλίαν? — παρόντα ΓΕ H.: παρόντας. — οὐδ' Γ Bk. (ci. H. Wolfius): οὐχ. — πιστεύουσιν Γ H. Cetera quae sunt eiusmodi non tangam. — 3 ἔτι δὲ Γ Bk.: ἀλλὰ v. — καὶ γεγραμμένοις add. Γ Bk. — ἦν Γ Bk.: ἂν v. — τοιοῦτο Γ. — ἀφέντα σε Bk.: ἀφέντες Γ, ἀφέντα. E, ἀφελόντα σε v. — δυνάμεισχε-ρῆας Γ. — προσέξειν cum H. Wolfio Cor. Γ Bk.: προσέχειν. — 4 ὡς σὺ cod. Matthaei Cor. Γ Bk.: ὡς δὴ. — τοῦτους Γ Bk.: τοὺς. — ὡς οἶόντ'] ὥσοντ' Γ adraso ω, ut ο factum sit. — ταῖς πράξεσι καὶ τῇ γνώμῃ v.; pro τῇ pr Γ τὴν habuit. — τις] τι Γ cum litura; erat της. — εὐρετῆς Γ Bk.: εὐεργετῆς. — προσαγάγηται Γ Cor. Bk.: προσάγεται. — 5 μέλλων v. — μεγάλων (μεγάλλων sec. H.) πραγμ. Γ Bk.: πραγμάτων καὶ μεγάλων. — ζώντων Γ Bk.: ὄντων. — καὶ μὴ νόμιξέ με ΓΕ Bk.: νομίξω δεῖν με v. — πρὸς τὰς ἐπιδείξεις et ἤδη add. Γ Bk. — 6 ἐκεί H. Wolf. Bk.: ἐκείσε Γ v. — πλήστοις Γ. — διαπαράξασθαι Γ. — 7 εἰ μὲν Γ pr., εἰάν corr. — τίν' ἂν] τίγα Γ, ut in litura sit ιγ. γ a rec. manu est, pro ι olim fuit η. — 8 verba quae sunt inter πράττειν et πράττουσιν add. ΓΕ Bk. (πράττειν ἅμα καὶ νῦν λακεδαιμονίοις μὲν οὕτω πράττουσιν cod. Matthaei). — ἐπειδὴ δὲ Λακεδαιμόνιοι ΓΕ: ἐ. δ. Καρχη-δόνιοι Bk. — ἦν τι πράττης v. (πράττης etiam Γ). — πῶς δὲ ἂν v. — καλλῶ Γ pr., ν add. rec. — 9 θαναμάσης cum H. Wolfio Cor. Γ Bk.: θαναμάσης. cf. or. V, 81. — αἴρομαι Γ Bk.:

αἰροῦμαι. — εἴη ἔργον v.; μοι add. Γ Η. — ἄμοιρος Γ Bk.: ἄπειρος. — 10 δυνηθεῖη Γ. — εἰκῆ Γ Cor. Bk.: ἐκεῖ. — εἰληφότων Γ Bk.: ἐσχηκότων. — Deesse multa indicavit Bs.

Epist. II. Inscr. ΦΙΛΙΠΠΩΙ Γ Bk.: Ἰσοκράτης Φιλίππῳ χαίρειν. — 1 κἄν Γ Bk.: καὶ ἂν v. — τις ἐπιχειροῖ v. — μάλιστα τὰ πρόποντα om. ἂν v. — 2 εἰ ante περὶ om. Γ. — ταῦτ' εἰδώς Cor. Γ Bk.: ταυτί πως. — τῆς σῆς σωτηρίας ci. Cor. Dobr.: σωτηρίας Bs. (ci. idem Cor.), τῆς σωτηρίας Γ v. cf. v. l. § 6. 17. ep. 1, 1. 3, 3. — περὶ σοῦ] παρὰ σοῦ Γ. — 3 ἀνδρείαν Γ Η. — αὐτόν] αὐτόν Γ cum litura; erat αὐτῶν. — ἐμβάλλειν v. — ἂν post ἀπασαν add. Γ Bk. — 4 καταρροπαινούσας Turr.: καταρροπαινούσας. — αἰτίας πολλῆς ἀδοξίας Γ Bk.: αἰτίους ἀδοξ. v. — 5 συμβουλευόμενον v. — δὴ καὶ συμβαίνει v. — μὴ μίας scripsi: μηδεμίας Bk., μηδὲ μίας cum Augero Cor. Turr. — ἀνηρῆσθαι om. Γ. — 6 τῆς σῆς σωτηρίας Dobr. cf. § 2. — καὶ τὰς ἀτοχ. . . δόνην add. Γ Bk., rursus omisit Bs. Additus hiatus existit. — 7 τῷ τῆς Cor. Bk.: τῷ Γ, τῆς v. — οἶδεν ἄλλοις Bk.: οὐδὲν ἄλλαις (οὐδ' ἐνάλλαις) ΓΕ, ἄλλοις οἶδε Cor., ἄλλος οἶδε v. — ψυχὴν τὴν τε cum H. Wolfio Cor. Γ Bk.: ψ. καὶ τὴν τε. — οὔτοι Γ. — 8 κρατήσας ἂν τ. πρ. εἰ μὴ διὰ cum Sauppio Bs.: κρατήσας τ. πρ. εἰ μὴ διὰ ΓΕ, κρατ. τ. πρ. διὰ v. Bk. — συνακολουθοῦντας v. — 9 ὧν] ὄν Γ cum rasura, erat ὧν. — ἀλογίστου add. Γ Bk. — ἰδίων add. Γ Bk. — προκαιρομένους errore Bk. — 10 τῶν ἄλλων Ἑλλήνων v. — μόνος ἂν ΓΕ Turr.: μόνος ἂν σὺ. — 11 ἐξόν] ἐξ ὧν Γ. — ξαδίους Γ Bk.: ἡδίους. — ποιήσεις add. Γ Bk. — ἐξαρκέσει σοι] ἐξαρκέσοι Γ. — βασιλέα τὸν addidi coll. ep. 3, 5. — τὴν τε σουτοῦ v. Bs.: om. τε Γ Bk. — ἐπιδείξῃς πρὸς οὗς v. — 12 περιέπεσες Γ Cor. Bk.: περιπεσεῖν. — ἠπίστησας Γ Bk. et ante illum Valcken. Cor. (coll. Harpoer. v. ἀπιστεῖν): ἠπελῶσας. — μὴ συμβουλ. Bs.: μὴ ἐγὼ συμβ. v. Bk. — 13 τοῖς εἰρημένοις προσθήσειν v. — ἀκαιρίαν Γ Bk.: ἀκριβειαν. — 14 τὰ περὶ ΓΕ Turr.: τὰ γε περὶ. — τὴν post καὶ add. Γ Bk. — προστεθέντας Γ. — προσέχειν ΓΕ Turr.: πρ. σε. — 15 ἀποπον ἂν v. — τὴν ante τέχνην abesse mal. Bk., om. Dd. — μὴ γινώσκεις Γ Cor. (Bk. μὴ γινώσκεις): plerique cod. μὴν γινώσκεις. — ἀποφαίνονται v. — ὅ τι ἂν Γ Bk.: ἃ ἂν v. — ἀποτοχεῖν Γ Bk.: τοχεῖν (ἀτοχεῖν cum H. Wolfio Cor.). — Post παρ' ἡμῶν lacunae signa posuit Bs. — 16 ἡμῶν post πόλεως add. Γ Bk. — ἀντιτάττειν v. — τε ταῦτ' εἶναι ΓΕ Bk.: γε ταύτης εἶναι v., γε ταῦτ' εἶναι Bs., qui deinde om. τοὺς ante μήτε. Locus corruptus vel lacunosus videtur. Τοὺς τάναντία περὶ αὐτῆς λ. ci. Cor., τοὺς πάντα μετ' αὐτῆς εἶναι Strangius, τ. πάντ' ἀγαστά τ' εἶναι Sauppe, τ. π. τε ταῦτα μὴ εἶναι dubitanter proposuit K. — τῶν μὲν ἄλλων v. — ἡ πόλις ἡμῶν in mg. habet Γ, om. v. Cf. or. XII, 64. — πεπλημελέκαμεν v. — 17 ἐκείνο γ' ἔχω Cor. — σοῖς add. Γ Bk. — οὐ γὰρ μόνον ΓΕ Η.: οὐ

μόνον γὰρ ἄν. — ἀλλὰ καὶ λικῶς ἔχειν Γ. — μόνον δοκοῦσα ν. — 18 σοὶ νῦν ὄντας Γ Cor. Bk.: σοῦ (sol) συνόντας (Wolf. ci σοῦ νῦν ὄντας). — δι' ἧς ν. — ἀρχὴν Γ Bk.: ἰσχὺν ν. — 19 στρατόπεδα errore om. Bk. — δαπανῶνται ν. — μίαν ἐν. τ. πόλεον Γ Bk.: πόλιν μίαν ἐκάστην ν. — ξύμπασαν ν. — 20 σε ante τοιοῦτον add. Γ Bk. — προσάγεσθαι ν. — 21 τοιαῦτα τῶν ἔργων add. Γ Bk. — τὴν ante αἰτίαν om. Γ. Dispicet repetitum τῶν τοιοῦτων. — ἐπαινέσουσι ν. — 22 πιστεύουσιν ν. Bk.: πιστεύουσιν ΓΕ Turr. An πιστεύσεις; — ἐπιτετημηκῶς Γ. — εὖ cod. Augeri Γ Cor. Bk.: αὐ. — ὡσπερ sol Γ. — τοσοῦτον Γ Bk.: τοῦτο ν. — τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν δύναμιν ν. — δ' ἐμὲ Γ Bk.: ἐμὲ δὲ ν. — προσκοινοῦμαι τι βέλτιον ci. Cor. — αὐτῶν Γ. — ἐμοί] μοι ν. — 23 ἡβουλοῦμαι Γ sec. H. — ὁμοίως Γ Bk.: ὁμογνωμόνως ν. — 24 οὐκ οἶδ' Γ Bk.: ὡστ' οὐκ οἶδ' ν. — δεῖ κλειῶ Turr.: δὴ κλειῶ ΓΕ, κλειῶ δεῖ ν. Bk. Bs. cf. epist. 8, 8. or. 17, 34. 12, 105. — παρακαταθέσθαι (παρακαταθέσθαι ci. Cor.) τῇ τῶν Ἐ. εὐδαιμονία καὶ εὐνοία ν.

Epist. III. Inscr. ΦΙΛΙΠΠΩΙ Γ Bk.: Ἰσοκράτης Φιλίππῳ χαίρειν ν. — 1 καὶ τῶν τῇ πόλει σοὶ συμφερόντων Γ, καὶ τ. σοὶ συμφ. Bk.: συμφερόντων καὶ σοὶ ν. — γράψαι καὶ πρὸς σέ ν. — μὲν post παρακλήσια add. Γ H. — συντομωτέραν Γ, sed adraso ω, ut iam o sit. — 2 τὴν τε πόλιν ν. — τὴν ante ἡμετέραν in Γ add. sec. in mg. — προσετώσας Γ Bk.: προεχούσας ν. Bs. — ὑπονοοῦσι(ν) ci. Cor. Γ (sec. H.) E Bk.: ἐπινοοῦσι cod. Matthaei, ἐπενοοῦσιν ν., ὑπενοοῦσιν Bs. — 3 καὶ πολλοὶ . . ἐμοῦ Γ Bk.: πρὸς δὲ τούτοις κάκεινο πολλοὶ παρ' ἐμοῦ πυνθάνονται ν. — ποιῆσαι ν. — τὴν ante ἐπὶ add. Γ Bk. — σαῖς om. Γ. — πάντες add. Γ Bk. — οὐδ' ἐν καιρῷ mal. Spp. — 4 παρῶν Γ cod. Matthaei Bk.: παρῶν νῦν. — ἔστι δὲ H. Wolf. Cor. Bk.: ἔστι δὲ ΓΕ Bs., ἔτι δὲ ν. — τῶν δεόντων ΓΕ Bs. cf. or. V, 185. — 5 αὐτὴν ἀνυπέροβλητον ν. — συναγωνιζομένην ν. — 6 τι ἄν Γ Bk.: ὃ ἄν. — verba οὐδὲν γὰρ . . γενέσθαι post προστάτης transposuit Dobr.; legebantur paullo infra post ὑπαρξίας. — οὐδὲν cum Matthaeo Cor. Γ Bk.: οὐδὲ. — τῶν παρόντων scripsi coll. or. V, 115: τῶν νῦν παρόντων (quod displicet propter repetitum mox adverbium). — προσελθεῖν Γ. — ἐκ τῆς] παρὰ τῆς ν. — 6 ταῦτα νῦν τὰ μὲν ἤδη Γ Bk.: τούτων ἤδη τὰ μὲν νῦν.

Epist. IV. Inscr. ΑΝΤΙΠΑΤΡΩΙ Δ (cuius tituli omnes re) cum cod. Matthaei et E (qui Ἰσοκράτης Ἀντίπατρῳ teste A. Maio p. 133) Bk.: πρὸς Ἀντίπατρον mg Γ Prisc. XVIII, § 206, ἀσήμεως περὶ Διοδότου ΓΔ (addit hoc etiam E), Ἰσοκρ. Φιλίππῳ χαίρειν ν. — 1 ἐκινδύνου ν. Bs.: κινδύνου Γ Bk. — ἐλλόμην ν. — ἅπαντας Γ H.: πάντας. — διὰ αὐτὸν τὴν ἄλλην om. ν. — ὅμᾶς Γ. — 2 συγγενομένων ν. — αὐτὸν τὸν λόγον Γ Bk.: αὐτὸν λόγον Bs., τὸν λόγον ν. (αὐτὸ τὸ λέγειν mal. K.). — 3 ἔσχηκεν Γ H.: ἔσχεν. — 4 εἶη] εἰν . . Γ. — μηδενός Bs., quod postea ex Γ prodiit: οὐδενός. — αὐτὸν post σωφρονέστα-

τον iterant Γ Η. — *συνημερεύσαι καὶ συμβιῶναι* Γ Bk.: καὶ σύμβιον v. — πάντων E Turr.: ἀπάντων. — *παρηρησιανενουχη* Γ. — 6 εἰκὸς μὲν γὰρ διὰ τοὺς v. — *διαμένειν, αἶ* Bs.: διαμείναι Γ, διαμείναι, αἶ Bk., v. *ποιεῖν δυνάμεις, αἶ* vel *ποιεῖν διαμένειν, αἶ* (hoc cod. Matth. Cor.). — *διὰ δὲ* Cor. Γ E Bk.: *δεῖ δὲ*. — *σώζεσθαι* Γ Bk.: *σώζειν δύνασθαι* v. — *προσήμε* v. — *ἄξιον χάριτος* v. — *συνέβη* v. — 7 δ] ὁ δ. (h. e. ὁ δὴ?) Γ pr. cf. § 8. ep. II, 5. or. XIV, 17. — *τῶν τὴν Ἀσίαν* (περὶ τ. Α. ci. H. Wolfius) *δυναστευόντων* v.; pro *τὴν* habet *τιν* Γ. — *περὶ πολλὰ* Γ E Turr. (coll. or. 3, 51): *πολλὰ cum* Cor. Bk., *πολλὰ μὲν* v. — *γενόμενος*] *γενος* Γ pr., quod correxit sec. m. — *ἀπεστερήθη* v. — *τυχόντων*] *ἄλλων* Γ. — 8 διὸ Γ Bk.: *δι' αἶ*. — *ὑπὲρ αὐτῶν* Γ. — *πρὸς ἐκείνους*] *παρ' ἐκείνων* v. — *ἀθυμότερος* Γ Bk.: *οὐ προθυμότερος*. — *ὡς ἐμοὶ* Γ Bk.: *ἐμοιγε* v. — *οἱ πρῶτον* v. — *εἰσβαίνουσιν* om. Γ. — *εἰς τὴν θάλα* v. — 9 ἡδιστὸν ἐστὶ Γ Η.: *ἐστὶν ἡδιστον*. — *λυσiteléstaton* (λυσitelēs) τὸ πιστοῦς v. — *πολλοὶ* om. Γ. — *χάριν ὑμῖν* v. — *ἀνδρῶν* Γ Bk.: *ἀνθρώπων*. — 10 *σε μάλιστα* v. — *προτρέφεσθαι* Matthaei Auger. Cor. Bs. (posse scribi etiam *μάλιστ' ἂν προτρέφασθαι* Cor.): *προτρέφασθαι*. — *τούμπροσθεν* Γ v. Η. — *προσελθεῖν* Γ. — 11 *ἐκείνους τε* Cor. Γ Bk.: *ἐκείνους*. — *παρ' ὑμῖν* ci. Cor. — *οὐκ ἐφίξεσθαι δ' αὐτὸν* (αὐτῶν Cor.) v. — *ἄττα σίγη* Γ E Bk.: *πρόφασιν ἦν*. quae inferuntur, *νομίζειν ἐμποδεῖν αὐτὸν* (ita Turr. pro αὐτὸν), non liquet quomodo scripta fuerint in Γ. — *πρὸς τὰ πολλὰ* v. — 12 *δοκῆ αὐτῶ* v. — *περὶ ὑμᾶς* Γ E Turr.: *ἢ περὶ ὑμᾶς*. — *ὦν τυγχάνει* v. — *τοῦτον* circumscripsi; *τούτους* ci. Augerus. — *τυγχάνοι* Cor. Γ Bk.: *τυγχάνη*. — *ὑπαρχούσης* cum H. Wolfio Γ Bk.: *ὑπερχούσης*. — *τῆς ante εὐνοίας* add. Cor. Γ Bk. — *πρὸς ὑμᾶς* Hier. Wolf. Fuhr.: *περὶ ὑμᾶς* codd. Bk. Bs. — 13 ἢ *πρεσβ.* v. — *μόνον* Γ Bs. Η.: *μόνον*. — *φίλων καὶ προσφιλεστάτων* sanum non puto (cf. Dobr.).

Epist. V. Inscr. *ΑΛΕΞΑΝΔΡΩΙ* Γ Bk.: *Ἰσοκρ. Ἀλεξ. χαίρειν*. — 1 *ἐκείνω μήτε*] *εκείνω ὡῖτε* Γ. — *γράφω τι*] *γράφωι* Γ. — *ἀναγνόντας* Γ Bk.: *ἀγνοούντας*. — *μοι μέρος* v. — *καὶ λοιπὸν* (λοπὸν Γ pr) *δὲν* circumscr. cum Matth. Cor. — *ἧς ἔσχον* mal. Bait. — 2 *ἀφρόνως ποιῶν ἀλλὰ* v. — *τ(ε)* post *συνδιατρ.* add. Γ Bk. — *συμβάλων* Γ. — 3 *οὐδὲ γὰρ* Γ E Turr.: *οὐ γὰρ*. — *συμφερον οὐδὲ πρέπον ἐστὶ* Γ Bs.: *συμφέρειν οὐδὲ πρέπειν*. In Γ post *συμφ.* οὐδὲ, quod in extr. versu collocatum est, membrana aqua exesa est, ita ut III litterae periisse videantur. — *τοῖς μᾶλλον τῶν ἄλλων* Γ Η. — 4 *δοξάζειν* scripsi: *δοξάζεις* Γ Bk., *δοκεῖς* v. Opponuntur *νῦν* — *τῶν μελλόντων*. — *τοῖς ἀρχομένοις προστάττειν καὶ οὐκ* v. — *πράττειν* Γ Bk.: *ποιεῖν* v. — *ἐπιστήσει* add. Γ Bk. — *περὶ δὲ* Γ Bk.: *περὶ τε*. cf. or. 19, 35. — *καὶ δικαίων*] *καιων* pr Γ, corr. eadem. — *τιμᾶν τε* Γ E Turr.: *τιμᾶν*. — 5 *νῦν* add. Γ Bk. — *ἐλπίδα* v. — *τῷ τε*] *τό τε* Γ. — *ὡσάν* Γ, *ὡς ἂν* v. Bs. Η.: *ὡς ἔάν* Bk.

Epist. VI. Inscr. *ΤΟΙΣ ΙΑΣΟΝΟΣ ΠΑΙΣΙΝ Γ* Bk.: Ἰσοκράτης τοῖς Ἰ. παισὶ χαιρεῖν v. — 1 ὡς post πρεσβευσ. om. Γ. — ἤρωτήσατε v. — ἂν post πεισθείην add. Γ Bk. — τε post ἀποδημ. v. additum om. Γ Bk. — Πολυαλικούς Γ Bk.: Πολυνάκους. — ἀφικόμεν cod. Matthaei. — οἶμαι Γ Bk. (ci. Cor.): οἶδα v., ἦ cod. Matth. — τὴν γενομένην] γενομ. vel ταύτην γενομ. Dobr. — ἡμῖν] ὑμῖν Γ. — 2 ἔπειτα δ' ὅτι v. — ἦν add. Γ Bk. — ἄλλοσέ ποι v. — ὑπογύου Γ. — 3 εἰ καὶ Γ Bk. (ci. Cor.): καὶ cod. Matth., ceteri πῶς ἂν καὶ. — δ' .. αἰσχυροθείην (propter ὁμοιοτέλ.) om. pr Γ, add. sec. m. in mg. — αἰσχυροθείην γ' ἂν Hi. — ὑμῶν ἀμελεῖν Γ H.: ἀμελεῖν ὑμῶν. — ἂν post ὅπως add. Γ Bk. — τοιαῦται Γ cod. Matth. Cor. Bk.: τοσαῦται. — 4 περὶ γε τῶν v. — ἀγνωεῖν pr Γ. — οὐκ ἂν (ci. Cor.) Bk.: κἂν Γ sec. H., οὐδ' ἂν v. — ὕστερων Γ, ω in litura. — 5 τουοῦν pr Γ. — ἦς οὐ χαλεπὸν v. — ἀ post μάλλον om. Γ. — ταύτην ἔχων v. — 6 ὁρῶν ἐν] ἐώρων Γ. — ἠγοῦμαι δὲ ΓΕ Turr.: ἠγοῦμαι. — ποιούσι Γ Bk.: δοκούσι v. — ἡλικίας ἔργον ἐστὶ v. — εἰ μὴ] in Γ τὰ post μὴ add. m. sec. — 7 θαναμάζετε Γ Bk.: θαναμάξτε cet. cod. — τῶ .. ἐντόχοιμι Γ Bk.: τῶν .. τόχοιμι v. — εἰς τὸν λόγον εἶη Γ Bk.: ἐστὶ λέγειν v. — προσλάβοιμι] λάβοιμι ΓΕ Turr. — τῶν γ' ὑπ' v. (emend. iam Cor.). — τούτου ΓΕ cod. Matth. Turr.: τούτων. — ἐπιφαινόμενον .. θρουλλονμένων v. — 8 τοῦτο] τούτω Γ. — μέρεσι τοῦ λόγον v. — ταῦτ'] τοῦτ' Ern. Henr. Haupt. — φράζω μὲν E Bk.: φράζωμεν Γ, φράζομεν cet. cod. — ἐπὶ Γ cod. Matth. Bk.: περὶ. — τοῦτο στοιχ. Γ Bk.: τοῦτο τὸ στοιχ. v. Bs. Fort. ταῦτό τοῦτο στοιχ. — 9 λογισησθε Γ corr. (ab eadem m.; pr. λογισησθαι) Cor. Bk.: λογιῆσθε. — βουλήσησθε Γ. — ὀρεχθῆναι v. — ἀγαπήσαι πότερον τὰς v. — τῶν ante πολιτῶν evanuit in Γ, supplevit altera. — ἦδη Γ Bk.: ἰδίᾳ. — συντενοῦσι Γ Bk. (ci. Cor.): συντείνωσι. — γενομένης Γ Bk. (ci. Cor.): γηγομένης v. — 10 καὶ φιλοσοφούντες om. Γ (propter ὁμοιοτέλετον) Bk. cf. ep. VII, 3. — τῇ ψυχῇ .. ἐπιτεύξεσθε om. pr Γ (propter ὁμοιοτέλετον). — 11 οὖν ἂν v. — ἤρημένος v. — ἀξιολή v. — ἀρετώτερος ὁ βλος Γ Bk.: ἀσφαλέστερος βλος. — ἦ τῶν cod. Matth. Turr.: ἦ ὁ τῶν. — τυραννοῦντων Bk.: τυραννιῶντων (τυραννιτῶν, τυραννεύοντων) v.; τυραννοῦντων Γ. — τημὰς Γ pr. — ἠδύους .. μοναρχίας add. Γ Bk. — 12 πολλὰ add. Γ Bk. — καὶ τοὺς φόβους om. Γ Bk. — 13 μὲν post ὅσον add. Γ Bk. — τῷ πράγματι del. Haupt. — σφᾶς .. εἶναι Γ Bk.: σφᾶς κινδύνων ὄντας v. — 14 ἔμαντῶ propter hiatus om. Bs.; ego malim τὸ συμφέρον ἔμαντῶ. — τῷ ἐμ. et πολὴν pr Γ. — καὶ τῶν ὠφελειῶν om. pr Γ. — οὕτω μοι Γ sec. H.: οὕτως ἐμοί. — Lacunae signa posuit Bs.

Epist. VII. Inscr. *ΤΙΜΟΘΕΩΙ Γ* Bk.: Ἰσοκράτης Τιμοθέῳ χαιρεῖν. — 1 συγχωρῶ Γ pr. (corr. m. sec.). — πρῶτον μὲν ὅτι Γ Bk.: ὅτι πρῶτον μὲν. — χρᾶ v. — καλήν] καλλήν pr Γ.

— 2 τὰ διηγούμενα περὶ τοῦ σοῦ πατρὸς v. — συμβαλεῖσθαι Dobr.: συμβαλεῖσθαι Γ H., συμβάλλεσθαι v. Bk. — μεγάλην] μεγάλητην v. — πίστην pr Γ. — συμβάν v. — 3 ὅτου Γ Bk.: οὐ v. — ἐργασίας] εὐεργεσίας Γ. — τυραννεύοντων Γ, τυραννεύοντων E Turr.: δυναστεύοντων v. — 4 ἄλλον Γ pr. — τὸν βίον add. Γ Bk. — καὶ πλουσιωτάτους add. Γ Bk.; καὶ φρονιμ. ipse circumscripsi. — λυμανοῦνται ex ci. Valcken. Auger. Γ Bk.: ἀμυνοῦνται. — καὶ τοὺς τὴν τιμὴν v. — 5 οὕτως Γ; quod infertur μὲν add. Γ Bk. — οὐδένα αὐτοῖς τολμᾶν v. — τοιαύτης v. (τοσ. etiam cod. Matth.). — εἰεν ἔξω τ. κινδύνων v. — ἄλλοις Turr.: Ἑλλησιν Γ E, ἄλλοις Ἑλλησιν v. — ἔστιν εὐρεῖν v. — 6 ἀναγκαῖον ἦν Γ Bk.: cet. cod. ἀναγκαίως. — μετὰ βίας καὶ τυραννικῶς καὶ μετὰ πολλῆς Γ sec. Bk.: μετὰ βίας τυραννικῶς καὶ μετὰ πολλῆς Γ sec. H. H.; τυραννικῶς μετὰ βίας καὶ πολλῆς Bk., τ. μ. βίας πολλῆς καὶ v. — καλῶς Γ Bk.: καλῶς τε. — σε] pr Γ σοι. — 7 μεζονος Γ Bk.: πολλῆς v. — καλῶς] καλοῖς error Bekkeri. — 8 δὲ καὶ Κλέομμιν v. — καλὸν Γ Bk.; καλόν τε. — τῶν πολιτῶν add. Γ Bk. — ἢ φυγαδεύειν] καὶ φ. Γ. — μὲν post πολλὴν add. Γ Bk. — φεύγοντας Γ cod. Matth. Bk.: φυγόντας v. — 9 ἡγούμενον Γ H.: ἡγούμενος. — μᾶλλον post πολίταις Γ Bk.: post τεθνήσκει v. — πλείω Γ. — χρόνον τῶν ἄλλων τῆ v. — αἰτιον γεόμενον Γ H.: αἰτία γεομένη cum hiatu. — 10 πλείω Γ. — δ' post ἴσως add. Γ Bk. — ἐδέησε v. — σοι post γράφαι add. Γ Bk. — κωλύη v. — 11 τὰς αὐτὰς διατριβὰς γέγονα v. — τητετερχη Γ. — πολλάκις h. l. add. Γ Bk., post τελευταῖον v. — αὐτοῦ Γ E Turr.: τῆ αὐτοῦ. — τε. . . λευταῖον Γ. — χρῆσθαι v. — ὑμῖν E et pr Γ (qui ἡ a sec. in.) Turr. (ci. Cor.): ἡμῖν. — φανερός cod. Matthaei. — καὶ δι' ἐμὲ] καὶ add. Cor. Γ Bk. cf. epist. 8, 10. — τι τῶν δεόντων Γ H.: τῶν δεόντων (τὰ δεόντ' Ob. coll. epist. 8, 10). — 12 φασιν ὁμοιον εἶναι τοῖς κρατίστοις v. — ὅσοι περ Γ Bk.: ὅσοι ποτὲ v. — 13 τὰς αἰτίας ταύτας v. — ποιησαίμην γ' ἂν v. (γ' del. ci. Cor.). — ἔχεις γνώμην v. — καὶ εἴ του ἄλλου δέη καρ' v. — ἡμῖν Γ: ἡμῶν.

VIII. Inscr. ΜΤΤΙΑΗΝΑΙΩΝ Cor. Γ Bk.: Μιτυληναίων. — 1 οἱ μὲν Ἀφ. Bs. — ὕδεις Γ Dd.: υἱδείς. — ἐπειδὴ . . κατηγάγετε v. Dobr.: ἐπειδὴν . . καταγάγητε Γ Bk. — τοῦτον] τούτων Γ. — καταδέξασθαι Γ pr (corr. eadem). — δέ μου Γ v. H.: δ' ἐμοῦ Bk. — εἶναι add. Γ Bk. — 2 ὑπὲρ Γ Bk.: περὶ v. — 3 ἐπιδεικνυσθε Bk.: ἐπιδεικνυσθαι Γ, ἐπιδεικνυτε v. — χρημάτων v. — 4 ὀνομαστοτάτους om. pr Γ. — ἐν ταύτῃ τυγχάνειν καρ' ὑμῖν v. — περὶ ti Cor. Bk.: περὶ Γ sec. H., περὶ γε vel περὶ τε cet. cod. — καὶ μηδὲν προσήκοντας v. — μετέχοντας vel μετίζοντας Haupt. — 5 τῶν χρησίμων εὐρίσκοντάς τι v. — 6 αὐταῖς καλὴν συμβάλλεσθαι v. — δείγματι cod. Matth. Bk., δείγμά τι Γ: δείγματι v. — τούτοις Cor. Γ Bk.: τοῖς τοιούτοις v. — 7 ὅτι προσήκει Γ Bk.: προσήκειν v.

— ὧν ποιῶνται Γ: ὧν ἂν ποιῶνται. — ἔσχον cod. Matth. Cor. (cf. or. V, 81): εἶχον. — οὐ μὴν δέ γε παντάπασιν v. — τοῖς τε E Turr.: τοῖς v. — λέγειν προηρημένοις Γ: προηρ. λ. (E) Bk., προαιρουμένοις λέγειν v. — τῆς τῶν Ἑλλ. E Turr.: τῶν Ἑλλ. — 8 οἶμαι δ' ἂν E cod. Matth. Turr.: οἶμαι δ' v. Bk. Bs. — Κόνων μὲν καὶ Τιμ. ΓE Turr.: Κ. καὶ Τ. Bk., Τιμ. καὶ Κ. v. — ἦκεν ἐκ τῆς Ἀ.] hactenus Γ a Bk. collatus est. H. refert (ad § 9 init.), in ultima Γ pagina antitypum paginæ ex adverso positæ exstare, maximam partem, ut ipsam illam, detritum; posse tamen nonnulla legi. — τυγχάνω δεόμενος Δ Bk.: cet. cod. ἐτύχχανον χρεῖαν ἔχοντες. — οἶδα τί ΔE Turr. cf. or. 17, 34. ep. 2, 24. — 9 δοκίητε v. — βουλευσασθαι Bk.: βουλευσεσθαι Γ sec H. ΔE, βεβουλευσθαι v. — σκέψαισθε cum H. Wolf. Cob.: σκέψεσθε. — γὰρ] τολῶν Δ Bk. cf. or. 17, 45. 20, 9. — ὧν δὲ δέομαι cod. Matth. (Δ) Cor. Bk.: δ' ὧν δέομαι. — κρέπουσιν error Bekkeri. — 10 θαναμάζετε E Turr. (cf. ep. 6, 7): θαναμάζητε cet. cod., θαναμάσητε Cor. Bk. — προθυμότερον . . ἐπιστολήν Δ Bk.: φάδιως οὕτω γράφω καὶ περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἀπάντων καὶ τῶν φιλιτάτων τὴν ἐπιστολήν πέπομφα v. Circumscripsi autem τῶν ἄλλων, coll. ep. 4, 13; v. l. 7, 9. — αὐτοῖς add. Δ Bk. (del. Haupt). — μηδὲ στρατηγῶσιν add. Δ Bk. — διάξουσιν ἐν τοῖς Ἑλλ. Δ Bk.: ἔξουσιν ἐν τοῖς ἄλλοις v. — Ἄγ. τε δηλώσατε Δ Bk.: δηλοῦν Ἀγήνορδ τε v. — ἐπεθύμουν Δ Bk.: αὐτοὶ λίαν ἐπιθυμοῦσι τυγχάνειν v.

Epist. IX. Inscr. ΑΡΧΙΔΑΜΩΙ Γ Bk.: Ἰσοκράτης Ἀρχ. Λακεδαιμονίων βασιλεῖ v. — 1 στρατηγίας] στρατείας pr Γ. Aut στρατηγ. καὶ aut καὶ στρατείας delendum videtur Dobraeo. — ἐνεστηκυῖαις] εν a m. sec. Γ. — 2 τῶν λόγων cod. Matth. pr Γ Cor.: τὸν λόγον corr Γ (m. sec.) v. Turr.; errore om. Bk. — μεταχειριστότατον cod. Matth., εὐμεταχειριστότατον Cor. — μεγάλας] μεγίστας Δ. — οὐ γὰρ ἂν δεῖ παρ' cod. Matth.; οὐ γὰρ ἂν ἔδει με παρ' Cor. — ἐναμύλλους ἂν γενέσθαι cod. Matth. Cor. — 4 ἀνδρίαν] ἀνδρείαν Γ, om. Bs. — πόσοις codd. Matthæi et Augeri Cor. Bk.: πρὸς οἷς Γ v. — 5 τῶν τοιούτων ΓΔ Bk. v.: om. τῶν codd. Matth. et Augeri Cor. — πατρίδα καὶ μὴ τὴν codd. Matth. et Aug. Cor. — ἄλλ' ἐξαριθμησας om. pr Γ, add. sec. m. in mg. — εὐδοκίμησεν cod. Matth. — 6 malim κάκεινα. — γινώσκω Γ eraso v. — εὐπόρως] ἐπιεικῶς vel ἀνεκτῶς expect. Dobr. — πλείω Γ sec. H. E v. H.: μείζω Bk. tamquam ex Γ. — βουλευσούν Γ. — ὄντας add. ΓΔ Bk. — ἀποδέχονται] ὑπολαμβάνουσι codd. Matth. et Augeri. — 7 ἠθρόντων codd. Matth. et Augeri Cor. Bk.: ἠθροσμένων v. Γ sec. H. — τοὺς ἐπιεικέας codd. Matth. et Aug. Cor. ΓE H.: τοὺς περὶ ἐπ. v. Bk. Bs. — 8 διακειμένης corr Δ. — πλείστων adraso ω Γ. — 9 εἰς ἣν ἂν] εἰς ἂν Γ, εἰς ἂς ἂν cod. Matth. — 12 τε γὰρ . . ποιεῖσθαι om. pr Γ. — 13 ἐκείνος] εἰκονος Γ. — ἐν ἅσασι v. Fuhr (Rh. Mus. N. S. XXXIII, p. 329):

ἐν πᾶσι ΓΔ Bk. — 14 *ἐταίρων*] *ἐτέρων* Γ. — *πόλεμον* ΓΕ Turr.: *τὸν πόλεμον*. cf. or. V, 88. — *τις* om. codd. Matth. et Auger. Cor., item codd. or. V l. c. — *φιλονεικίας* Δ v. Bs. — *περὶ ὧν* codd. Matth. et Auger. Cor. Bk.: *περὶ ἧς* Γ v. — 15 *μηδεμιάς* Δ v. (*οὐδεμιάς* etiam cod. Matth.). — *τὰ ἐμὰ* v. — *ἀνανδρείαν* Γ. — 16 *καίπερ ἔτη*] *καὶ περὶ τῆ* pr Γ, *καὶ περὶ ἔτη* corr. — *ἀπερηκῶς* Γ. — *ποιούμενον* ΓΕ v. Turr.: *ποιούμενος* codd. Matth. et Aug. Cor. — *ἀπ' αὐτῶν* pr Γ codd. Matth. et Auger. Cor. Bk.: *ὅπ' αὐτῶν* corr Γ (eadem m.) v. — 17 *τοὺς ἄλλους Ἑλληνας* ΓΔΕ Turr.: *τοὺς Ἑλληνας*. — *αὐτοὺς* (*αὐτοῖς*) ἐξ *αὐτῶν* (*αὐτῶν*) codd. Matth. et Aug. — *κάλλιςτ' ἄν* codd. Matth. et Aug. Cor. Bk.: *κάλλιςτα* Γ v. — *προκρίναι* Dobr. — *εἰ . . ἀμελήσαιμεν* add. codd. Matth. et Aug. (om. etiam Γ). — *ἀξιόσαιεν* E cod. Matth.: *ἀξιώσειεν* v., *ἀξιώσειεν* Γ. — 19 *τοῖς ἄλλοις πᾶσιν* v. — *ἤδη* add. ΓΔ Bk. — Lacunae signa appositus Bs.

Epistulam X (*ΔΙΟΝΤΣΙΩΙ*), quam constat Theophylacti Simocattae esse (Theoph. epist. nr. LXXIX), cum Turr. ex Isocrate tollendam putavi. Omittunt eam codd. (Γ) ΔΕ.

Fragmenta.

I. *ΛΟΓΟΙ ΕΠΕΙΣΦΕΡΟΜΕΝΟΙ*. De indice orationum suppositarum, in quo emendando Benselerus minus prospero successu usus est, exposui quae sentirem in libro meo qui est de eloqu. Attica vol. II, p. 95 sq.

II. *ΤΕΧΝΗ*. Plenius ea quae ex Isocratis quae ferebatur Arte supersunt exhibentur a Sauppio Or. Att. II, p. 224 sqq. Ego Benseleri fragmentis duo adieci, quae apud Sauppium quoque desiderantur, quaeque in epistula Socratica trigesima tradita sunt (fr. 2 et 5). — Frg. 2 *ἐκ τῆς προγόνων εὐεργεσίας* scripsi Allatium secutus (qui *ἐκ τῆς τῶν προγ. εὐ. ci.*): *ἐκ τῆς προγον* cum lacuna cod. Paris., *ἐν τοῦ Ἀσιν προγόνων ἢ τοὺς* alius ap. Allatium, *ἐκ τοῦ τῶν προγ. ἐπαίνου* Bremi cum hiatu, qui apud hunc quoque scriptorem vitiosus est. — Frg. 5 Bs. (= 15 Sauppe, ap. Max. Planud. V, p. 497, 26) delendum censui; non enim Ars laudatur, sed Enagorae locus § 9.

III. *ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ*. Sententiis a Benselero collectis in hac quoque editione locum concessi, demptis quibusdam quae vel manifesto ab Isocrate alienae essent vel in orationibus invenirentur. — (γ') 1 *λέγειν* Meineke ap. Fuhrium Rh. Mus. N. S. XXXIII, p. 360: *λαλεῖν*. — 5 *ἐκμάθειν* cum Photio Salmasius: *ἐκμάθη* v., *ἐκμάθοι* Duebnerus. — *πολοῦσιν* Coraes: *πολοῦμεν*. — 6 *ἦκειν . . θεάτρον . . ἀντ' ἀκροατηρίου* scripsi: *ἦξειν . . τὸ θεάτρον . . ἐν ἀκροατηρίῳ* (ita Wolfius; *ἀκροατηρίῳ* libri). — 7 *διὰ τί* codd. Westermann: *διότι* v. — *τέμνειν* ex Photio Coraes: *τεμῖν*. — (δ') 9 *μᾶλλον* addidi.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Hac parte (II.) continentur:

Oratio XI. *Bustris*. (p. 1—12.)

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΒΟΥΣΙΡΙΔΟΣ ΔΛΗΛΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΨΑΝΤΟΣ.

Τούτον τὸν λόγον γράφει πρὸς Πολυκράτη τινὰ σοφιστὴν, ἐξ ἀνάγκης ἐλθόντα ἐπὶ τὸ σοφιστεῦν δια πέναν, Ἀθηναῖον μὲν τῷ γένει, σοφιστεύοντα δὲ νῦν ἐν Κύπρῳ. γράφει δὲ αὐτῷ ὡς φίλος, ἐπανορθούμενος αὐτὸν δῆθεν ὡς σφαλέντα ἐν τούτοις τοῖς λόγοις εἰς ἔγκωμιον τοῦ Βουσίριδος καὶ ἐν τῇ κατηγορίᾳ τοῦ Σωκράτους. αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ὁ παρασχὼν τὸν λόγον τῆς κατηγορίας Σωκράτους τοῖς περὶ Ἄνυτον καὶ Μέλητον, ἵνα κατηγορηθῆις ἀποδάνῃ. κατηγοροῦν δὲ αὐτοῦ, ὡς ὅτι καινὰ δαιμόνια εἰσφέρει τοῖς Ἀθηναίοις, λέγων δεῖν σέβειν ὄρνεα καὶ κύνια καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ διὰ τοῦτο διαφθείρει τοὺς νέους τοὺς μανθάνοντας. Ἐξήτησαν δὲ τινες, διὰ ποίαν αἰτίαν μὴ φανερῶς τὸν κατ' αὐτοῦ λόγον εἰσηλθῆν, εἰ γὰρ κήδεται τοῦ διδασκάλου; καὶ λέγομεν, ἵνα μὴ ὀργισθῶσιν οἱ Ἀθηναῖοι, ἀρτίως Σωκράτους καταψηφισάμενοι. δοκεῖ οὖν διὰ τούτου ὥσπερ ἐλέγχειν αὐτοὺς ὡς κακῶς καταψηφισάμενους. καὶ γὰρ καὶ αὐτοὶ μετέγνωσαν ὕστερον, ὅτι ἀσεβῶς ἐπραξάν καταψηφισάμενοι Σωκράτους, εἶτα καὶ σωφρονισθέντες διὰ τοῦ λοιμοῦ τοῦ ἐγκατασκήψαντος αὐτοῖς διὰ τὸν Σωκράτους θάνατον. ἀπέθανε δὲ ἐπὶ Λάχητος ἄρχοντος. ὕθεν λοιπὸν ἐκέλευσαν μηδὲνα δημοσίᾳ, οἷον ἐν κοινῷ θεάτρῳ, λέγειν περὶ Σωκράτους. ἀμέλει λέγεται τι τοιοῦτον, ὡς ὅτι Ἑὐριπίδου βουλομένου εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ καὶ δεδιότος, ἀναπλάσασθαι Παλαμήδην, ἵνα διὰ τούτου σχολίῃ καιρὸν τοῦ ἀνίξασθαι εἰς τὸν Σωκράτη καὶ εἰς τοὺς Ἀθηναίους „ἐκάνετε, ἐκάνετε τῶν Ἑλλήνων τὸν ἀριστον“ ὃ ἐστὶν ἐφρονεῦσατε. καὶ νοῆσαν τὸ θεάτρον ἄπαν ἐδάκρυσε, διότι περὶ Σωκράτους ἦν ἵκτετο. Γράφει οὖν αὐτῷ τὸν λόγον τούτον, ὥσπερ εἰπομεν, ἐπιλαμβανόμενος αὐτοῦ. εἰ δὲ τις ζητήσει τὴν αἰτίαν, διὰ τί μὴ καὶ τὸν ἄλλον λόγον εἶπεν εἰς τὸν Σωκράτην, λέγομεν, ὡς ἦδη περὶ τούτου προειρήκαμεν, ἵνα μὴ ὀργισθῶσιν αὐτῷ οἱ Ἀθηναῖοι ἐναγχοῦς καταψηφισάμενοι.

Ἡ δ' ὑπόθεσις τοῦ Βουσίριδος τοιαύτη. Βουσίρις τῆς Λιβύης καὶ Ποσειδῶνος ἐγένετο καὶς· οὗτος τεχθεὶς ἐν Λιβύῃ τῇ χώρᾳ, ὑπερῖδον τῆς ἐκείᾳ οἰκίσεως εἰλετο τὴν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ κτίζει πόλιν ὁμώνυμον αὐτῷ Βουσίριν, ἣτις καὶ νῦν οὕτω κέκληται. αἰτίαν δ' ἔσχεν ὡς ξενηλάτης καὶ ὡς θύων τοὺς ξένους. ὁ οὖν Πολυκράτης, ἄτε δὴ καὶ σοφιστὴς καὶ λογογράφος, ἠθέλησε καὶ ἀπολογία γρά-

φαι ὑπὲρ τοῦ Βουσίριδος καὶ ὑπὲρ τούτων ὧν ἐνεκαλεῖτο· εἰς ἣν αὐτοῦ ὁ Ἰσοκράτης ἐπιλαμβάνεται καὶ ὑποτίθεται αὐτὸς, πῶς ἔδει αὐτὸν γράφαι τὸ ἐγκώμιον. διὸ καὶ ὁ λόγος οὗτος τῶν τεσσάρων ἐγκωμίων ἐστίν.

Orat. XII. Panathenaeicus. (p. 13—80.)

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΦΩΤΙΟΥ.

Ὁ δὲ Παναθηναϊκὸς ἐγκώμιον ἐστὶ τῆς Ἀθηναίων πόλεως καὶ τῶν προγόνων, ὃν ἀπάρξασθαι μὲν φησι συγγράφειν ἐνενηκοντα καὶ τετάρων ἐτῶν ἄγων ἡλικίαν, νόσον δὲ χαλεπῆς τριετίαν κατασχούσης ἐν τῷ ἐνενηκοστῷ ἑβδόμῳ εἰς πέρας ἀγαγεῖν τὸν λόγον.

Orat. XIII. Contra Sophistas. (p. 81—86.)

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΩΝΤΜΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Οὗτος ὁ λόγος τῶν ἄγων τεχνικῶς γεγραμμένων ἐστὶν Ἰσοκράτους, εἴπερ τις ἄλλος· ἐν τούτῳ γὰρ σχεδὸν ἅπασαν διέλαβε τὴν ρητορικὴν. διδάσκει γὰρ ἡμᾶς ἐν αὐτῷ, ὅποιος ὀφείλει εἶναι ὁ μαθητῆς, οἷος δὲ ὁ διδάσκαλος, καὶ διαιρεῖ τὸν λόγον εἰς δύο, εἰς τε τὴν ἐριστικὴν φιλοσοφίαν καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν [ἀρετὴν], ὃ ἐστὶ τὴν ρητορικὴν, τοὺς ἐν αὐταῖς κακῶς ἐξεταζομένους ἐξελέγξει βουλόμενος. καὶ λέγει πρῶτον περὶ τῶν ἐριστικῶν, εἶτα περὶ τῶν πολιτικῶν· τέμνει δὲ τοῦτο εἰς δύο, εἰς τε τοὺς ἐπαγγελλομένους διδάσκειν, μὴ εἰδότας δὲ, καὶ εἰς τοὺς γράψαντας τέχνην ρητορικὴν, πάλιν δὲ καὶ αὐτοὺς ἀγνοοῦντας. ἐξήτησαν δὲ τινες, διὰ ποίαν αἰτίαν οὕτως ἦλθεν ἐπὶ τοῦτον τὸν λόγον ὥστε ἀπλῶς καταδραμεῖν τούτων. καὶ οἱ μὲν ἀπελογήσαντο, λέγοντες τὴν αἰτίαν, ἣν προείπομεν, διὰ τὸ τὸν Ἀριστοτέλην λυπήσαι αὐτὸν διὸ τὸ ἀφελῆσθαι τὸν μαθητὴν αὐτοῦ, Θεοδέκτην ὀνόματι. αὕτη δὲ ἡ αἰτία ὡς ἐστὶν εὐήθης οὐ δύσκολον καταμαθεῖν· οὐδὲ γὰρ κατὰ μόνων φιλοσόφων ποιεῖται τὸν λόγον ἀλλὰ καὶ ρητόρων αὐτῶν. Ποία οὖν εἴη ἂν ἀληθὴς αἰτία ἢ αὕτη, διότι ἑώρα ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ λόγου τούτου πολλοὺς ἐπιπηδῶντας ταῖς τέχναις ἀπερισπῆτως καὶ ἐπαγγελλομένους διδάσκειν ἄπερ οὐκ ἴσασιν, καὶ σοφίζομένους τὴν ἀλήθειαν. διὸ καὶ ὁ λόγος αὐτῷ ἐπιγεγραπταὶ κατὰ τῶν σοφιστῶν, οὐχ ἀπλῶς τῶν σοφιστευόντων, ἀλλὰ κατὰ πάντων τῶν σοφιζομένων τὴν ἀλήθειαν. τριχῶς γὰρ τοῦτο τὸ ὄνομα λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς· οἷον οὕτω σοφὸν καλοῦσιν αὐτὸ τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ καλόν· ὅθεν καὶ ὁ Πλάτων φιλόσοφον καλεῖ τὸ πρῶτον αἰτιον, τὸ φιλοῦν αὐτὸ τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ καλόν, ὅθεν καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ μετιῶν τὴν φιλοσοφίαν ἐκ τούτου παρωνόμασται, καθὰ καὶ αὐτὸς μιμεῖται τὸν θεὸν κατὰ τὸ δυνατόν· καὶ πάλιν σοφιστὴν καλοῦσιν αὐτὸν τὸν ρήτορα, τὸν διδάσκοντα τοὺς ρητορικοὺς λόγους· σοφιστὴν δὲ καὶ τὸν σοφιζόμενον τὴν ἀλήθειαν, περὶ οὗ νῦν διέρχεται. ἐξήτησαν δὲ τινες πάλιν καὶ διὰ τί αὐτὸς ὁ λόγος, εἴ γε εἰς ἐστὶ τῶν τεσσάρων ἐγκωμίων, κατὰ τῶν σοφιστῶν ἐπιγράφεται, καὶ νόμος ἐστὶ καὶ μὴ ὅπερ οἰκείον ἐγκωμίου, τὸ μᾶλλον ὑπὲρ τινος

λέγειν ἢ κατὰ τινος. καὶ λέγομεν, ὅτι, ἐὰν σκοπήσῃ τις, ὑπὸ τί ἀνάγεται καὶ ὁ φόγος καὶ τὸ ἐγκώμιον, ὅτι ἐκάτερον ὑπὸ ἓν εἶδος τὸ πατηγυριδόν, εὐρήσει τὴν αἰτίαν· ἢ γὰρ οὐκείότης πρὸς τὸ ἐγκώμιον καὶ τὸ τοῖς αὐτοῖς κεφαλαίοις τέμνεσθαι τὸν φόγον, ὡσπερ καὶ τὸ ἐγκώμιον, ἐπόλησε καὶ τὸν φόγον ἐγκώμιον ὀνομάζεσθαι κατὰ ἀντίφρασιν. εἰ δὲ τίς εἰποι· διὰ τί δὲ μὴ δικανικοῦ εἶδους ἐστίν, εἰ γε καταδρομῇ κέχρηται, λέγομεν, ἐπειδὴ οὔτε ἐν δικαστηρίῳ ἐλέχθη οὔτε ἡ τιμωρία ὄρισται.

Orat. XIV. *Plataicus*. (p. 87 — 101.)

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΩΝΤΜΟΤ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ.

Περὶ τοὺς χρόνους τοῦ λόγου τούτου πολλοὶ πλανῶνται. ζητοῦσι γὰρ, πῶς δυνατόν εἰρημέται τὸν Ἰσοκράτην ὑπὲρ Πλαταιέων, κατασκαφέντων ἐν τῇ γ' ἱστορίᾳ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, τὸν ὕστερον μετὰ πολλὰ ἔτη γενόμενον τῶν Πελοποννησιακῶν. ἐγένετο γὰρ ἡ κατασκαφή τῶν Πλαταιέων ἐν τῷ ἑ' ἔτει τοῦ Πελοποννησιακοῦ· κατέσχε δὲ κ' καὶ ἑπτὰ ἔτη ὁ πᾶς πόλεμος καὶ τὰ λοιπὰ κβ'· εἶτα ἐν τῷ ἦρ-ξον Λακεδαιμόνιοι, τριάκοντα. ἰδοὺ πεντήκοντα δυο πρὸ τοῦ Φιλίππου ἐτη εἰρηται ὁ λόγος, ὡς ἀνάγκη τὸν Ἰσοκράτην τριῶν ἑτῶν ὄντα εἰπεῖν τὸν λόγον, ὅπερ ἀδύνατον. πρὸς δ' καὶ τινες ἀπολογούμενοι λέγουσιν, ὅτι πρὸς μελέτην εἰρηται ὁ λόγος ζητήματος· οὐκ ἔστι δέ. ἀλλὰ τὸ δευτερον κατεσκαφῆσαν οἱ Πλαταιεῖς· ὅτε μὲν ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ ὑπὸ Λακεδαιμονίων χαριζομένων Θηβαίοις, εἶτα ὅτε ἐπολέμησαν Λακεδαιμόνιοι Θηβαίους μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον καὶ ἐνίκησαν ὁ Λακεδαιμόνιοι καὶ πολεμῖους ὁμορους ἀναστήσαι Θηβαίους βουλόμενοι ἀνέψικσαν Πλάταιαν, εἶτα ὕστερον νικήσαντες οἱ Θηβαῖοι ἐν Λεύκτροις, κατέσκαψαν αὐ τοὺς Πλαταιεῖς, οὗς ὕστερον ἀνοικίξει πάλιν Φίλιππος κατὰ Θηβαίων, κατασκαφέντες οὖν τὴν τὴν δευτέραν κατασκαφὴν ἔρχονται εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀναλαβεῖν βουλόμενοι τὴν πόλιν διὰ τῶν Ἀθηναίων, εἰς οὗς κατέφυγον, ὡς φησὶ ὁ Ἀριστέιδης. καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις αὕτη· ἡ δὲ στάσις πραγματικὴ ἀγραφος.

Orat. XV. *De Permutatione*. (p. 101 — 177.)

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΕΚ ΤΟΤ ΦΩΤΙΟΤ.

Ὁ δὲ περὶ τῆς ἀντιδόσεως ἐπιγραφόμενος λόγος δικανικός τις εἶναι δοκεῖ καὶ ἀπολογίαν ἔχων, ὡν Λυσιμάχος κακῶς εἶπεν Ἰσοκράτην. Δύο δὲ καὶ ὀδοήκοντα ἑτῶν ὄντι οὗτος αὐτῷ μέγιστος ὡν τῶν ἄλλων ὁ λόγος συντεταγῆ. Ἔστι δ' ὁ λόγος σύμμικτος καὶ ποικίλος μαλλον ἢ οἱ ἄλλοι· παρατίθεται δὲ καὶ τῶν ἄλλων αὐτοῦ λόγων περικοπᾶς τινας, ἐξ ὧν οὐ φθίρειν τοὺς νέους ἀλλ' ὠφελεῖν τὸ κοινὸν ἐπιδεικνυσιν ἑαυτόν.

Orat. XVI. *De Bigis*. (p. 178 — 190.)

Orat. XVII. *Trapeziticus* (ὃν ἔγραψε ξένῳ τινι τῶν μαθητῶν κατὰ Πασίωνος τοῦ τραπεζίτου. Dion.). (p. 190 — 205.)

- Orat. XVIII. *Adversus Callimachum.* (p. 205 — 221.)
 Orat. XIX. *Aegineticus* (ὑπὲρ κλήρου ἀγωνιζόμενος. Phot.).
 (p. 221 — 233.)
 Orat. XX. *Contra Lochitem* (ὑβρεως καὶ πληγῶν δίκην ἀπαι-
 τῶν. Phot.). (p. 234 — 238.)
 Orat. XXI. *Adversus Euthynum* (πρὸς Εὐθύνου ὑπὲρ
 Νικίου. Phot.). (p. 239 — 243.)
 16 — 21.

ΕΚ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ.

Τοιοῦτος μὲν δὴ τις ἐν τοῖς συμβουλευτικοῖς λόγοις ὁ ἀνήρ· ἐν δὲ τοῖς δικανικοῖς τὰ μὲν ἄλλα πάνν ἀκριβῆς καὶ ἀληθινὸς καὶ τῷ Λυσίου χαρακτήρι ἔγγιστα μὲν προσεληλυθὼς, ἐν δὲ τῇ συνθέσει τῶν ὀνομάτων τὸ λείον ἐκείνο καὶ εὐκρεπὲς ἔχων ἕλαττον μὲν ἢ ἐν ἄλλοις λόγοις, οὐ μὴν ἀλλ' ἔχων γε. Μηδεὶς δ' ἀγνοεῖν ὑπολάβη με, μὴθ' ὅτι Ἀφαιρέτης, ὁ πρόγονός τε καὶ εἰσπολιῆτος Ἰσοκράτει γενόμενος, ἐν τῷ πρὸς Μεγακλείδην περὶ τῆς ἀντιδόσεως λόγῳ διορίζεται μηδεμίαν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ὑπόθεσιν εἰς δικαστήριον γεγράφθαι, μὴθ' ὅτι δέσμας πάνν πολλὰς δικανικῶν λόγων Ἰσοκρατεῖων περιφέρεισθαι φησιν ὑπὸ τῶν βιβλιοπωλῶν Ἀριστοτέλης· ἐπίσταμαι γὰρ ταῦτα ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων λεγόμενα· καὶ οὐτ' Ἀριστοτέλει κείθουμαι ὀνειδαίνειν τὸν ἄνδρα βουλομένῳ, οὐτ' Ἀφαιρεῖ, τοῦτου γ' ἕνεκα λόγον εὐκρεπῆ πλαττομένῳ, συντίθεμαι· ἱκανόν δ' ἠγησάμενος εἶναι τῆς ἀληθείας βεβαιωτὴν τὸν Ἀθηναῖον Κηφισόδωρον, ὃς καὶ συνεβίωσεν Ἰσοκράτει καὶ γνησιώτατος ἀκουστής ἐγένετο καὶ τὴν ἀπολογίαν τὴν πάνν θαυμαστὴν ἐν ταῖς πρὸς Ἀριστοτέλην ἀντιγραφαῖς ἐποίησατο, πιστεύω γεγράφθαι λόγους τινὰς ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς εἰς δικαστήρια, οὐ μόντοι πολλούς.

- Epistola I. *ad Dionysium.* (p. 243 — 246.)
 Epistola II. *ad Philippum.* (p. 246 — 251.)
 Epistola III. *ad Philippum.* (p. 252. 253.)
 Epistola IV. *ad Antipatrum.* (p. 253 — 257.)
 Epistola V. *ad Alexandrum.* (p. 257. 258.)
 Epistola VI. *ad Iasonis liberos.* (p. 258 — 262.)
 Epistola VII. *ad Timotheum.* (p. 262 — 265.)
 Epistola VIII. *ad Mytilenaeorum magistratus* (p. 265 — 268.)
 Epistola IX. *ad Archidamum* (p. 268 — 273.)

Praeterea

- Orationum Isocrati falso adscriptarum enumeratio.*
 (p. 274.)
Ars rhetorica. (p. 275.)
Dicta quaedam et sententiae. (p. 276 — 279.)
Indea nominum. (p. 280 — 374.)

(α΄.) Τὴν μὲν ἐπιείκειαν τὴν σὴν, ᾧ Πολύκρατες, 221
καὶ τὴν τοῦ βίου μεταβολὴν παρ' ἄλλων πυνθανόμε-
νος οἶδα· τῶν δὲ λόγων τινὰς, ᾧν γέγραφας, αὐτὸς
ἀνεγνωκῶς ἤδιστα μὲν ἂν σοι περὶ ὅλης ἐπαρρησιασά-
μην τῆς παιδεύσεως, περὶ ἣν ἠνάγκασαι διατρίβειν·
ἠγοῦμαι γὰρ τοῖς ἀναξίως μὲν δυστυχοῦσιν, ἐκ δὲ
φιλοσοφίας χρηματίζεσθαι ζητοῦσιν ἅπαντας τοὺς
πλείω πεπραγματευμένους καὶ μᾶλλον ἀπηκριβωμέ-
νους προσήκειν ἐθελουτὰς τοῦτον εἰσφέρειν τὸν ἔρα-
2 νον· ἐπειδὴ δ' οὐπω περιτετυχήκαμεν ἀλλήλοις, περὶ
μὲν τῶν ἄλλων, ἣν ποτ' εἰς ταῦτόν ἔλθωμεν, τόθ'
ἡμῖν ἐξέσται διὰ πλειόνων ποιήσασθαι τὴν συνουσίαν,
ἃ δ' ἐν τῷ παρόντι δυναίμην ἂν εὐεργετῆσαι σε, ταῦτα
δ' ᾧήθην χρῆναι σοὶ μὲν ἐπιστεῖλαι, πρὸς δὲ τοὺς ἄλ-
3 λους ὡς οἶόν τε μάλιστα' ἀποκρύψασθαι. γιννώσκω
μὲν οὖν, ὅτι τοῖς πλείστοις τῶν νουθετουμένων ἐμ-
φυτόν ἐστι μὴ πρὸς τὰς ἀφελείας ἀποβλέπειν, ἀλλὰ 222
τοσοῦτον χαλεπώτερον ἀκούειν τῶν λεγομένων, ὅσῳ
περ' ἂν αὐτῶν τις ἀκριβέστερον ἐξετάξῃ τὰς ἀμαρτίας·
ὅμως δ' οὐκ ὀκνητέον ὑπομένειν τὴν ἀπέχθειαν ταύ-
την τοῖς εὐνοικῶς πρὸς τινὰς ἔχουσιν, ἀλλὰ πειρατέον
μεθιστάναι τὴν δόξαν τῶν οὕτω πρὸς τοὺς συμβου-
4 λεύοντας διακειμένων. (β΄.) Αἰσθόμενος οὖν οὐχ ἦκι-
στά σε μεγαλαυχούμενον ἐπὶ τε τῇ Βουσίριδος ἀπολο-
γίᾳ καὶ τῇ Σωκράτους κατηγορίᾳ, πειράσομαι σοὶ β

ποιῆσαι καταφανές, ὅτι πολὺ τοῦ δέοντος ἐν ἀμφοτέ-
 ροις τοῖς λόγοις διήμαρτες. ἀπάντων γὰρ εἰδότεων,
 ὅτι δεῖ τοὺς μὲν εὐλογεῖν τινὰς βουλομένους πλείω
 τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν αὐτοῖς προσόντ' ἀποφαίνειν,
 5 τοὺς δὲ κατηγοροῦντας τὰναντία τούτων ποιεῖν, το-
 σούτου δεῖς οὕτω κεκρῆσθαι τοῖς λόγοις, ὥσθ' ὑπὲρ
 μὲν Βουσίριδος ἀπολογήσασθαι φάσκων οὐχ ὅπως τῆς
 ὑπαρχούσης αὐτὸν διαβολῆς ἀπήλλαξας ἀλλὰ καὶ τη- **c**
 λικαύτην αὐτῷ τὸ μέγεθος παρανομίαν προσῆψας, ἧς
 οὐκ ἔσθ' ὅπως ἂν τις δεινότεραν ἐξευρεῖν δυνηθείη·
 τῶν γὰρ ἄλλων τῶν ἐπιχειρησάντων ἐκείνουν λοιδορεῖν
 τοσοῦτον μόνον περὶ αὐτοῦ βλασφημούντων, ὡς ἔθυσε
 τῶν ξένων τοὺς ἀφικνουμένους, σὺ καὶ κατεσθίειν
 αὐτὸν τοὺς ἀνθρώπους ἠτιάσω· Σωκράτους δὲ κατη-
 γορεῖν ἐπιχειρήσας, ὥσπερ ἐγκωμιάσαι βουλόμενος
 Ἀλκιβιάδην ἔδωκας αὐτῷ μαθητὴν, ὃν ὑπ' ἐκείνου **d**
 μὲν οὐδεὶς ἦσθετο παιδευόμενον, ὅτι δὲ πολὺ διήνεγκε
 6 τῶν ἄλλων, ἅπαντες ἂν ὁμολογήσειαν. τοιγαροῦν εἰ
 γένοιτ' ἐξουσία τοῖς τετελετηκόσι βουλευσάσθαι περὶ
 τῶν εἰρημένων, ὁ μὲν ἂν σοι τσαυτήν ἔχοι χάριν ὑπὲρ
 τῆς κατηγορίας, ὅσῃν οὐδενὶ τῶν ἐπαινεῖν αὐτὸν εἰ-
 θισμένων, ὁ δ' εἰ καὶ περὶ τοὺς ἄλλους πραότατος ἦν,
 ἀλλ' οὖν ἐπὶ γε τοῖς ὑπὸ σοῦ λεγομένοις οὕτως ἂν
 ἀγανακτήσειεν ὥστε μηδεμιᾶς ἀποσχέσθαι τιμωρίας.
 καίτοι πῶς οὐκ αἰσχύνεσθαι μᾶλλον ἢ σεμνύνεσθαι
 προσήκει τὸν παρὰ τοῖς λοιδορουμένοις ὑφ' αὐτοῦ **e**
 μᾶλλον ἀγαπώμενον ἢ παρὰ τοῖς ἐγκωμιαζομένοις;
 7 (γ'). Οὕτω δ' ἠμέλησας, εἰ μηδὲν ὁμολογούμενον ἐρεῖς,
 ὥστε φῆς μὲν αὐτὸν τὴν Αἰόλου καὶ τὴν Ὀρφέως ζη-
 λῶσαι δόξαν, ἀποφαίνεις δ' οὐδὲν τῶν αὐτῶν ἐκείνοις
 ἐπιτηδεύσαντα. πότερα γὰρ τοῖς περὶ Αἰόλου λεγομέ-
 νοις αὐτὸν παρατάξωμεν; ἀλλ' ἐκείνος μὲν τῶν ξένων **223**

τοὺς ἐπὶ τὴν χώραν ἐκπίπτοντας εἰς τὰς αὐτῶν πατρί-
 8 δας ἀπέστειλεν, ὃ δ' εἰ χρη τοῖς ὑπὸ σοῦ λεγομένοις
 πιστεύειν, θύσας κατήσθιεν. ἢ τοῖς Ὀρφείως ἔργοις
 ὁμοιωσωμεν; ἀλλ' ὁ μὲν ἐξ Ἄιδου τοὺς τεθνεῶτας
 ἀνῆγεν, ὃ δὲ πρὸ μοίρας τοὺς ζῶντας ἀπώλλυεν. ὥσθ'
 ἠδέως ἂν εἰδείην, τί ποτ' ἂν ἐποίησεν, εἰ καταφρο-
 νῶν αὐτῶν ἐτύγχανεν, ὃς θαυμάζων τὴν ἀρετὴν τὴν
 ἐκείνων ἅπαντα φαίνεται τὰναντία διαπραττόμενος. b
 ὃ δὲ πάντων ἀτοπώτατον, ὅτι περὶ τὰς γενεαλογίας
 ἐσπουδακῶς ἐτόλμησας εἰπεῖν, ὡς τούτους ἐξήλωσεν,
 ὧν οὐδ' οἱ πατέρες πῶ κατ' ἐκείνους τὸν χρόνον γε-
 γονότες ἦσαν.

9 (δ'.) Ἴνα δὲ μὴ δοκῶ τὸ προχειρότατον ποιεῖν,
 ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν εἰρημύτων [μηδὲν ἐπιδεικνύς τῶν
 ἔμαντοῦ], πειράσομαι σοι διὰ βραχέων δηλῶσαι περὶ
 τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, καίπερ οὐ σπουδαίαν οὔσαν οὐ- c
 δὲ σεμνοῦς λόγους ἔχουσαν, ἐξ ὧν ἔδει καὶ τὸν ἔκαι-
 νον καὶ τὴν ἀπολογία ἀποιήσασθαι.

10 (ε'.) Περὶ μὲν οὖν τῆς Βουσίριδος εὐγενείας τίς
 οὐκ ἂν δυνηθείη ῥαδίως εἰπεῖν; ὃς πατὴρ μὲν ἦν
 Ποσειδῶνος, μητὴρ δὲ Λιβύης τῆς Ἐπάφου τοῦ Διὸς,
 ἦν φασὶ πρώτην γυναῖκα βασιλεύσασαν ὁμώνυμον
 αὐτῇ τὴν χώραν καταστῆσαι. τυχῶν δὲ τοιούτων προ-
 γόνων οὐκ ἐπὶ τούτοις μόνοις μέγ' ἐφρόνησεν, ἀλλ' d
 ᾤθηθαι δεῖν καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς αὐτοῦ μνημεῖον εἰς
 ἅπαντα τὸν χρόνον καταλιπεῖν.

11 (ς'.) Τὴν μὲν οὖν μητρῶαν ἀρχὴν ὑπερείδεν
 ἐλάττω νομίσας ἢ κατὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν εἶναι, πλεί-
 στους δὲ καταστρεψάμενος καὶ μεγίστην δύναμιν κτη-
 σάμενος ἐν Αἰγύπτῳ κατεστήσατο τὴν βασιλείαν, οὐκ
 ἐκ τῶν παρουσῶν μόνον ἀλλ' ἐξ ἀπασῶν προκρίνας
 12 τὴν ἐκεῖ πολὺ διαφέρειν οἴκησιν. ἑώρα γὰρ τοὺς μὲν e

- ἄλλους τόπους οὐκ εὐκαίρως οὐδ' εὐαρμόστως πρὸς τὴν τοῦ σύμπαντος φύσιν ἔχοντας, ἀλλὰ τοὺς μὲν ὑπ' ὄμβρων κατακλυζομένους, τοὺς δ' ὑπὸ κανυμάτων διαφθειρομένους, ταύτην δὲ τὴν χώραν ἐν καλλίστῳ μὲν τοῦ κόσμου κειμένην, πλεῖστα δὲ καὶ παντοδαπάτα φέρειν δυναμένην, ἀθανάτῳ δὲ τείχει τῷ Νεῖλῳ τε- 224
- 13 τειχισμένην, ὅς οὐ μόνον φυλακὴν ἀλλὰ καὶ τροφὴν ἱκανὴν αὐτῇ παρέχειν πέφυκεν, ἀνάλωτος μὲν ὢν καὶ δύσμαχος τοῖς ἐπιβουλεύουσιν, εὐαγωγὸς δὲ καὶ πρὸς πολλὰ χρήσιμος τοῖς ἐντὸς αὐτοῦ κατοικοῦσιν. πρὸς γὰρ τοῖς προειρημένοις καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν πρὸς τὴν τῆς γῆς ἐργασίαν ἰσόθεον πεποίηκεν· τῶν γὰρ ὄμβρων καὶ τῶν ἀνχμῶν τοῖς μὲν ἄλλοις ὁ Ζεὺς ταμίας ἐστίν, ἐκείνων δ' ἕκαστος ἀμφοτέρων τούτων αὐτὸς ἔσται ἡ
- 14 αὐτῷ κύριος καθέστηκεν. εἰς τοσαύτην δ' ὑπερβολὴν εὐδαιμονίας ἤκουσιν, ὥστε τῇ μὲν ἀρετῇ καὶ τῇ φύσει τῆς χώρας καὶ τῷ πλήθει τῶν πεδίων ἠπειρον καρποῦνται, τῇ δὲ τῶν περιόντων διαθέσει καὶ τῇ τῶν ἐλλειπόντων κομιδῇ διὰ τὴν τοῦ ποταμοῦ δύναμιν νῆσον οἰκοῦσιν· κύκλῳ γὰρ αὐτὴν περιέχων καὶ πᾶσαν διαρρέων πολλὴν αὐτοῖς εὐπορίαν ἀμφοτέρων τούτων πεποίηκεν.
- 15 Ἦρξατο μὲν οὖν ἐντεῦθεν, ὅθεν περ χρὴ τοὺς εὐφρονοῦντας, ἅμα τὸν τε τόπον ὡς κάλλιστον καταλαβείν καὶ τροφὴν ἱκανὴν τοῖς περὶ αὐτὸν ἔξευρειν. (ζ.) Μετὰ δὲ ταῦτα διελόμενος χωρὶς ἐκάστους τοὺς μὲν ἐπὶ τὰς ἰερωσύνας κατέστησε, τοὺς δ' ἐπὶ τὰς τέχνας ἔτρεψε, τοὺς δὲ τὰ περὶ τὸν πόλεμον μελετᾶν ἠνάγκασεν, ἠγούμενος τὰ μὲν ἀναγκαῖα καὶ τὰς περιουσίας ἔκτε τῆς χώρας καὶ τῶν τεχνῶν δεῖν ὑπάρχειν, τούτων δ' εἶναι φυλακὴν ἀσφαλεστάτην τὴν τε περὶ τὸν πόλεμον ἐπιμέλειαν καὶ τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν. d

- 16 (η΄.) Ἄπαντας δὲ τοὺς ἀριθμοὺς περιλαβὼν, ἐξ ὧν ἄριστ' ἂν τις τὰ κοινὰ διοικήσειεν, ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς τὰς αὐτὰς πράξεις μεταχειρίζεσθαι προσέταξεν, εἰδὼς τοὺς μὲν μεταβαλλομένους τὰς ἐργασίας οὐδὲ πρὸς ἕν τῶν ἔργων ἀκριβῶς ἔχοντας, τοὺς δ' ἐπὶ ταῖς αὐταῖς πράξεσι συνεχῶς διαμένοντας εἰς ὑπερβολὴν ἕκαστον
- 17 ἀποτελοῦντας. τοιγαροῦν καὶ πρὸς τὰς τέχνας εὐρῆσομεν αὐτοὺς πλέον διαφέροντας τῶν περὶ τὰς αὐτὰς ἐπιστήμας ἢ τοὺς ἄλλους δημιουργοὺς τῶν ἰδιωτῶν, καὶ πρὸς τὴν σύνταξιν, δι' ἧς τὴν τε βασιλείαν καὶ τὴν ἄλλην πολιτείαν διαφυλάττουσιν, οὕτω καλῶς ἔχοντας ὥστε καὶ τῶν φιλοσόφων τοὺς ὑπὲρ τῶν τοιούτων λέγειν ἐπιχειροῦντας καὶ μάλιστα εὐδοκιμοῦντας τὴν ἐν Αἰγύπτῳ προαιρεῖσθαι πολιτείαν, καὶ Λακεδαιμονίους μέρος τι τῶν ἐκεῖθεν μιμουμένους ἄρι-
- 18 στα διοικεῖν τὴν αὐτῶν πόλιν. καὶ γὰρ τὸ μηδένα τῶν μαχίμων ἄνευ τῆς τῶν ἀρχόντων γνώμης ἀποδημεῖν καὶ τὰ συσσίτια καὶ τὴν τῶν σωματῶν ἄσκησιν, ἔτι δὲ τὸ μηδενὸς τῶν ἀναγκαίων ἀποροῦντας τῶν κοινῶν προσπαγμάτων ἀμελεῖν, μηδ' ἐπὶ ταῖς ἄλλαις τέχναις διατρίβειν, ἀλλὰ τοῖς ὄπλοις καὶ ταῖς στρατείαις προσέχειν τὸν νοῦν, ἐκεῖθεν ἅπαντα ταῦτ' ἐλήφασιν. b
- 19 τοσοῦτῳ δὲ χειρὸν κέχρηται τούτοις τοῖς ἐπιτηδευμασιν, ὅσον οὗτοι μὲν ἅπαντες στρατιῶται καταστάντες βία τὰ τῶν ἄλλων λαμβάνειν ἀξιοῦσιν, ἐκεῖνοι δ' οὕτως οἰκοῦσιν, ὥσπερ χρὴ τοὺς μήτε τῶν ἰδίων ἀμελοῦντας μήτε τοῖς ἀλλοτριῶν ἐπιβουλεύοντας. γνοίη δ' ἂν τις ἐνθένδε τὸ διάφορον ἑκατέρας τῆς πολιτείας.
- 20 εἰ μὲν γὰρ ἅπαντες μιμησαίμεθα τὴν Λακεδαιμονίων ἀργίαν καὶ πλεονεξίαν, εὐθύς ἂν ἀπολοιμέθα καὶ διὰ τὴν ἔνδειαν τῶν καθ' ἡμέραν καὶ διὰ τὸν πόλεμον τὸν πρὸς ἡμᾶς αὐτούς· εἰ δὲ τοῖς Αἰγυπτίων νόμοις χρῆ-

σθαι βουλευθήμεν, καὶ τοῖς μὲν ἐργάζεσθαι, τοῖς δὲ τὰ τούτων σφῆξιν δόξειεν, ἕκαστοι τὴν αὐτῶν ἔχοντες εὐδαιμόνως ἄν τὸν βίον διατελοῦμεν.

- 21 (θ΄.) Καὶ μὲν δὴ καὶ τῆς περὶ τὴν φρόνησιν ἐπιμελείας εἰκότως ἄν τις ἐκείνῳ αἷτιον νομίσειεν. τοῖς γὰρ ἱερεῦσι παρεσκεύασεν εὐπορίαν μὲν ταῖς ἐκ τῶν δ ἱερῶν προσόδοις, σωφροσύνην δὲ ταῖς ἀγνείαις ταῖς ὑπὸ τῶν νόμων προστεταγμέναις, σχολὴν δὲ ταῖς τῶν 22 κινδύνων καὶ τῶν ἄλλων ἔργων ἀτελείαις· μεθ' ὧν ἐκεῖνοι βιοτεύοντες τοῖς μὲν σώμασιν ἰατρικὴν ἐξεῦρον ἐπικουρίαν, οὐ διακεκινδυνευμένοις φαρμάκοις χρωμένῃν ἀλλὰ τοιούτοις, ἃ τὴν μὲν ἀσφάλειαν ὁμοίαν ἔχει τῇ τροφῇ τῇ καθ' ἡμέραν, τὰς δ' ὠφελείας e τηλικαύτας ὥστ' ἐκείνους ὁμολογουμένως ὑγιεινοτάτους εἶναι καὶ μακροβιωτάτους, ταῖς δὲ ψυχαῖς φιλοσοφίας ἄσκησιν κατέδειξαν, ἣ καὶ νομοθετῆσαι καὶ 23 τὴν φύσιν τῶν ὄντων ζητῆσαι δύναται. καὶ τοὺς μὲν πρεσβυτέρους ἐπὶ τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων ἔταξεν, τοὺς δὲ νεωτέρους ἀμελήσαντας τῶν ἡδονῶν ἐπ' ἀστρο- 220 λογίᾳ καὶ λογισμοῖς καὶ γεωμετρίᾳ διατρίβειν ἐπαίσειεν, ὧν τὰς δυνάμεις οἱ μὲν ὡς πρὸς ἕνια χρησίμους ἐπαινοῦσιν, οἱ δ' ὡς πλεῖστα πρὸς ἀρετὴν συμβαλλομένας ἀποφαίνειν ἐπιχειροῦσιν.
- 24 (ι΄.) Μάλιστα δ' ἄξιον ἐπαινεῖν καὶ θαυμάζειν τὴν εὐσέβειαν αὐτῶν καὶ τὴν περὶ τοὺς θεοὺς θεραπείαν. ὅσοι μὲν γὰρ σφᾶς αὐτοὺς οὕτω κατεσχημάτισαν ὥστ' ἠκατὰ σοφίαν ἢ κατ' ἄλλην τιν' ἀρετὴν ὑπολαμβάνεσθαι μειζόνως ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν, οὗτοι μὲν βλάπτουσι b τοὺς ἐξαπατηθέντας· ὅσοι δὲ τῶν θείων πραγμάτων οὕτω προέστησαν ὥστε καὶ τὰς ἐπιμελείας καὶ τὰς τιμωρίας εἶναι δοκεῖν ἀκριβεστέρας τῶν συμβαινόντων, οἱ δὲ τοιοῦτοι πλεῖστα τὸν βίον τὸν τῶν ἀνθρώ-

- 25 πων ὠφελουῖσιν. καὶ γὰρ τὴν ἀρχὴν οἱ τὸν φόβον ἡμῖν ἐνεργασάμενοι τοῦτον αἵτιοι γεγόνασι τοῦ μὴ παντάπασι θηριωδῶς διακεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους. ἐκεῖνοι ε
τοίνυν οὕτως ἀγίως περὶ ταῦτα καὶ σεμνῶς ἔχουσιν ὥστε καὶ τοὺς ὄρκους πιστοτέρους εἶναι τοὺς ἐν τοῖς ἐκείνων ἱεροῖς ἢ τοὺς παρὰ τοῖς ἄλλοις καθεστῶτας, καὶ τῶν ἀμαρτημάτων ἕκαστον οἰεσθαι παραχρῆμα δῶσειν δίκην, ἀλλ' οὐ διαλήσειν τὸν παρόντα χρόνον, οὐδ' εἰς τοὺς παῖδας ἀναβληθήσεσθαι τὰς τιμωρίας.
- 26 καὶ ταῦτ' εἰκότως δοξάζουσιν· πολλὰς γὰρ αὐτοῖς καὶ παντοδαπὰς ἀσκήσεις τῆς ὀσιότητος ἐκεῖνος κατέστη- δ
σεν, ὅστις καὶ τῶν ζώων τῶν παρ' ἡμῖν καταφρονου-
μένων ἔστιν ἃ σέβασθαι καὶ τιμᾶν ἐνομοθέτησεν, οὐκ ἀγνοῶν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἀλλ' ἅμα μὲν ἐδίξειν οἰόμενος δεῖν τὸν ὄχλον ἐμμένειν ἅπασιν τοῖς ὑπὸ τῶν
27 ἀρχόντων παραγγελλομένοις, ἅμα δὲ βουλόμενος πει-
ραν λαμβάνειν ἐν τοῖς φανεροῖς, ἦντινα περὶ τῶν ἀφανῶν διάνοιαν ἔχουσιν. ἐνόμιζε γὰρ τοὺς μὲν τού-
των ὀλιγοροῦντας τυχόν καὶ τῶν μειζύων καταφρο- e
νήσειν, τοὺς δ' ἐπὶ πάντων ὁμοίως ἐμμένοντας τῇ τάξει βεβαίως ἔσεσθαι τὴν αὐτῶν εὐσέβειαν ἐπιδε-
δειγμένους.
- 28 (ια΄.) Ἐχοι δ' ἂν τις μὴ σπεύδειν ὠρμημένος πολ-
λὰ καὶ θαυμαστὰ περὶ τῆς ὀσιότητος αὐτῶν διελθεῖν, ἦν οὔτε μόνος οὔτε πρῶτος ἐγὼ τυγχάνω καθεωρακῶς, ἀλλὰ πολλοὶ καὶ τῶν ὄντων καὶ τῶν προγεγενημένων, 227
ῶν καὶ Πυθαγόρας ὁ Σάμιός ἐστιν· ὃς ἀφικόμενος εἰς Αἴγυπτον καὶ μαθητῆς ἐκείνων γενόμενος τὴν τ' ἄλλην φιλοσοφίαν πρῶτος εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐκόμισε, καὶ τὰ περὶ τὰς θυσίας καὶ τὰς ἀγιστείας τὰς ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐπιφανέστερον τῶν ἄλλων ἐσπούδασεν, ἡγού-
μενος, εἰ καὶ μηδὲν αὐτῷ διὰ ταῦτα πλέον γίνουτο

- παρὰ τῶν θεῶν, ἀλλ' οὖν παρὰ γε τοῖς ἀνθρώποις ἐκ **b**
29 τούτων μάλιστ' εὐδοκιμήσειν. ὅπερ αὐτῶ καὶ συνέβη·
 τοσοῦτον γὰρ εὐδοξία τοὺς ἄλλους ὑπερέβαλεν, ὥστε
 καὶ τοὺς νεωτέρους ἅπαντας ἐπιθυμῆν αὐτοῦ μαθη-
 τὰς εἶναι, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ἥδιον ὄραν τοὺς
 παῖδας τοὺς αὐτῶν ἐκείνῳ συγγιγνομένους ἢ τῶν οἰ-
 κείων ἐπιμελουμένους. καὶ τούτοις οὐχ οἶόν τ' ἀπι-
 στεῖν· ἔτι γὰρ καὶ νῦν τοὺς προσποιουμένους ἐκείνου
 μαθητὰς εἶναι μᾶλλον σιγῶντας θαυμάζουσιν ἢ τοὺς
 ἐπὶ τῷ λέγειν μεγίστην δόξαν ἔχοντας. **c**
- 30** (ιβ΄.) Ἴσως ἂν οὖν τοῖς εἰρημένοις ἀπαντήσῃσιν,
 ὅτι τὴν μὲν χάραν καὶ τοὺς νόμους καὶ τὴν εὐσέβειαν,
 ἔτι δὲ τὴν φιλοσοφίαν ἐπαινῶ τὴν Αἰγυπτίων, ὡς δὲ
 τούτων αἴτιος ἦν, ὃν ὑπεθέμην, οὐδεμίαν ἔχω λέγειν
 ἀπόδειξιν. (ιγ΄.) Ἐγὼ δ' εἰ μὲν ἄλλος τίς μοι τὸν τρό-
 πον τοῦτον ἐπέπληττεν, ἡγούμην ἂν αὐτὸν πεπαιδευ-
 μένως ἐπιτιμᾶν· σοὶ δ' οὐ προσήκει ταύτην ποιεῖσθαι
- 31** τὴν ἐπίληψιν. βουλευθεὶς γὰρ Βούσιριν εὐλογεῖν προ-
 εἶλου λέγειν, ὡς τὸν τε Νεῖλον περὶ τὴν χάραν περι- **d**
 ἔρρηξε καὶ τῶν ξένων τοὺς ἀφικνουμένους θύων κατ-
 ἤσθειεν· ὡς δὲ ταῦτ' ἐποίησεν οὐδεμίαν πίστιν εἰρη-
 κας. καίτοι πῶς οὐ καταγέλαστόν ἐστι ταῦτα παρὰ τῶν
 ἄλλων ἀπαιτεῖν, οἷς αὐτὸς μηδὲ κατὰ μικρὸν τυγχά-
- 32** νεις κεχρημένος; ἀλλὰ τοσοῦτῳ πλέον ἡμῶν ἀπέχεις
 τοῦ πιστὰ λέγειν, ὅσον ἐγὼ μὲν οὐδενοῦς αὐτὸν αἰτιῶ-
 μαι τῶν ἀδυνάτων ἀλλὰ νόμων καὶ πολιτείας, αἵπερ
 εἰσὶ πράξεις τῶν ἀνδρῶν τῶν καλῶν κάγαθῶν· σὺ δὲ **e**
 τοιούτων δημιουργὸν ἀποφαίνεις, ὃν οὐδέτερον οὐ-
 δεὶς ἂν ἀνθρώπων ποιήσειεν, ἀλλὰ τὸ μὲν τῆς τῶν
 θηρίων ἀμότητος, τὸ δὲ τῆς τῶν θεῶν δυνάμεως ἐρ-
- 33** γον ἐστίν. ἔπειτ' εἰ καὶ τυγχάνομεν ἀμφοτέροι ψευδῆ
 λέγοντες, ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν κέχρημαι τούτοις τοῖς **228**

λόγοις, οἷσπερ χρῆ τοὺς ἐπαινοῦντας, σὺ δ' οἷς προσ-
 ἤκει τοὺς λοιδοροῦντας· ὥστ' οὐ μόνον τῆς ἀληθείας
 αὐτῶν ἀλλὰ καὶ τῆς ἰδέας ὅλης, δι' ἧς εὐλογεῖν δεῖ,
 φαίνει διημαρτηκῶς.

34 (ιδ'.) Χωρὶς δὲ τούτων εἰ δεῖ τῶν σῶν ἀπαλλα-
 γέντα τὸν ἐμὸν λόγον ἐξετάζειν, οὐδεὶς ἂν αὐτῷ δι-
 καίως ἐπιπλήξειεν. εἰ μὲν γὰρ ἄλλος τις ἦν φανερός
 ὁ ταῦτα πράξας, ἀγῶ φημι γεγενῆσθαι δι' ἐκείνον,
 ὁμολογῶ λίαν εἶναι τολμηρὸς, εἰ περὶ ὧν ἅπαντες ^b

35 ἐπίστανται, περὶ τούτων μεταπειθεῖν ἐπιχειρῶ. νῦν
 δ' ἐν κοινῷ τῶν πραγμάτων ὄντων καὶ δοξάζσαι δέον
 περὶ αὐτῶν, τίς ἂν τις τῶν ἐκεῖ καθεστῶτων ἐκ τῶν
 εἰκότων σκοπούμενος αἰτιώτερον εἶναι νομίσειεν ἢ
 τὸν ἐκ Ποσειδῶνος μὲν γεγονότα, πρὸς δὲ μητρὸς ἀπὸ
 Διὸς ὄντα, μεγίστην δὲ δύναμιν τῶν καθ' αὐτὸν κτη-
 σάμενον καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ὀνομαστότατον γεγενη-
 μένου; οὐ γὰρ δὴ που τοὺς ἀπάντων τούτων ἀπολε-
 λειμμένους προσήκει μᾶλλον ἢ 'κείνον τηλικούτων
 ἀγαθῶν εὐρετὰς γενέσθαι.

36 (ιε'.) Καὶ μὲν δὴ καὶ τοῖς χρόνοις φασίως ἂν τις
 τοὺς λόγους τοὺς τῶν λοιδορούντων ἐκείνον ψευδεῖς
 ὄντας ἐπιδείξειεν. οἱ γὰρ αὐτοὶ τῆς τε Βουσίριδος ξε-
 νοφονίας κατηγοροῦσι καὶ φασιν αὐτὸν ὑφ' Ἡρακλέ-
 37 οὺς ἀποθανεῖν· ὁμολογεῖται δὲ παρὰ πάντων τῶν λο-
 γοποιῶν Περσέως τοῦ Διὸς καὶ Δανάης Ἡρακλέα μὲν
 εἶναι τέτταρσι γενεαῖς νεώτερον, Βούσιριν δὲ πλεόν
 ἢ διακοσίοις ἔτεσι πρεσβύτερον. καίτοι τὸν βουλόμε-
 38 νον ἀπολύσασθαι τὴν ὑπὲρ ἐκείνου διαβολὴν πῶς οὐκ
 ἄτοπόν ἐστι ταύτην τὴν πίστιν παραλιπεῖν, τὴν οὕτως
 γὰρ οὐδέν σοι τῆς ἀληθείας ἐμέλησεν, ἀλλὰ ταῖς τῶν
 ποιητῶν βλασφημίαις ἐπηκολούθησας, οὐ δεινότερα

μὲν πεποιηκότας καὶ πεπονθότας ἀποφαίνουσι τοὺς
 ἐκ τῶν ἀθανάτων γεγονότας ἢ τοὺς ἐκ τῶν ἀνθρώπων
 τῶν ἀνοσιωτάτων, τοιούτους δὲ λόγους περὶ αὐτῶν e
 τῶν θεῶν εἰρήκασιν, οἷους οὐδεὶς ἂν περὶ τῶν ἐχθρῶν
 εἶπειν τολμήσειεν· οὐ γὰρ μόνον κλοπὰς καὶ μοιχείας
 καὶ παρ' ἀνθρώποις θητείας αὐτοῖς ὠνείδισαν ἀλλὰ
 καὶ παίδων βρώσεις καὶ πατέρων ἐκτομὰς καὶ μητέρων 22
 δεσμοὺς καὶ πολλὰς ἄλλας ἀνομίας κατ' αὐτῶν ἐλο-
 39 γοποίησαν. ὑπὲρ ὧν τὴν μὲν ἀξίαν δίκην οὐκ ἔδοσαν,
 οὐ μὴν ἀτιμώρητοί γε διέφυγον, ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν
 ἀλῆται καὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἐνδεεῖς κατέστησαν, οἱ δ'
 ἐτυφλώθησαν, ἄλλος δὲ φεύγων τὴν πατρίδα καὶ τοῖς
 οἰκειοτάτοις πολεμῶν ἅπαντα τὸν χρόνον διετέλεσεν,
 Ὅρφεὺς δ' ὁ μάλιστα τούτων τῶν λόγων ἀψάμενος,
 40 διασπασθεὶς τὸν βίον ἐτελεύτησεν· ὥστ' ἦν σωφρο- b
 νῶμεν, οὐ μιμησόμεθα τοὺς λόγους τοὺς ἐκείνων, οὐδὲ
 περὶ μὲν τῆς πρὸς ἀλλήλους κακηγορίας νομοθετήσο-
 μεν, τῆς δ' εἰς τοὺς θεοὺς παρρησίας ὀλιγορήσο-
 μεν, ἀλλὰ φυλαξόμεθα καὶ νομιοῦμεν ὁμοίως ἀσεβεῖν
 τοὺς τε λέγοντας τὰ τοιαῦτα καὶ τοὺς πιστεύοντας
 αὐτοῖς.

41 (ιζ'.) Ἐγὼ μὲν οὖν οὐχ ὅπως τοὺς θεοὺς, ἀλλ'
 οὐδὲ τοὺς ἐξ ἐκείνων γεγονότας οὐδεμιᾶς ἠγοῦμαι κα-
 κίας μετασχεῖν, ἀλλ' αὐτούς τε πάσας ἔχοντας τὰς c
 ἀρετὰς φῦναι καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν καλλίστων ἐπιτη-
 δευμάτων ἠγεμόνας καὶ διδασκάλους γεγενῆσθαι. καὶ
 γὰρ ἄλογον, εἰ τῆς μὲν ἡμετέρας εὐπαιδίας εἰς τοὺς
 θεοὺς τὴν αἰτίαν ἀναφέρομεν, τῆς δὲ σφετέρας αὐ-
 42 τῶν μηδὲν αὐτοὺς φροντίζειν νομίζομεν. ἀλλ' εἰ μὲν
 ἡμῶν τις τῆς τῶν ἀνθρώπων φύσεως κατασταλή κύ-
 ριος, οὐδ' ἂν τοὺς οἰκέτας ἐάσειεν εἶναι πονηροὺς·
 ἐκείνων δὲ καταγιγνώσκομεν, ὡς καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν d

γεγονότας περιείδον οὕτως ἀσεβεῖς καὶ παρανόμους ὄντας. καὶ σὺ μὲν οἶει καὶ τοὺς μηδὲν προσήκοντας, ἦν σοι πλησιάσωσι, βελτίους ποιήσῃς, τοὺς δὲ θεοὺς οὐδεμίαν ἡγεί τῆς τῶν παίδων ἀρετῆς ἔχειν ἐπιμέ-

43 λειαν. καίτοι κατὰ τὸν σὸν λόγον δυοῖν τοῖν αἰσχί-
στοιν οὐ διαμαρτάνουσιν· εἰ μὲν γὰρ μηδὲν δέονται
χρηστοὺς αὐτοὺς εἶναι, χεῖρους εἰσὶ τῶν ἀνθρώ-
πων τὴν διάνοιαν, εἰ δὲ βούλονται μὲν, ἀποροῦσι δ' ὅ-
πως ποιήσωσιν, ἐλάττω τῶν σοφιστῶν τὴν δύναμιν
ἔχουσιν.

44 (ιη΄.) Πολλῶν δ' ἐνόητων εἰπεῖν, ἐξ ὧν ἂν τις καὶ
τὸν ἔπαινον καὶ τὴν ἀπολογία μὴκύνειεν, οὐχ ἡγοῦ-
μαι δεῖν μακρολογεῖν· οὐ γὰρ ἐπίδειξιν τοῖς ἄλλοις
ποιούμενος ἀλλ' ὑποδείξει σοὶ βουλούμενος, ὡς χρῆ 230
τούτων ἑκάτερον ποιεῖν, διείλεγμα περὶ αὐτῶν, ἐπεὶ
τόν γε λόγον, ὃν σὺ γέγραπας, οὐκ ἀπολογία ὑπὲρ
Βουσίριδος ἀλλ' ὁμολογίαν τῶν ἐπικαλουμένων δι-

45 καίως ἂν τις εἶναι νομίσειεν. οὐ γὰρ ἀπολύεις αὐτὸν
τῶν αἰτιῶν ἀλλ' ἀποφαίνεις, ὡς καὶ τῶν ἄλλων τινὲς
ταῦτ' ἀπεποιήκασι, φραθυμοτάτην τοῖς ἀμαρτάνουσιν
εὐρίσκων καταφυγὴν. εἰ γὰρ τῶν μὲν ἀδικημάτων μὴ
φάδιον εὐρεῖν, ὃ μὴπω τυγχάνει γεγεννημένου, τοὺς δ' ὅ-
ἐφ' ἑκάστοις αὐτῶν ἀλισκομένους μηδὲν ἡγοίμεθα
δεινὸν ποιεῖν, ὅταν ἕτεροι ταῦτ' ἀφαιρῶνται διαπε-
πραγμένοι, πῶς οὐκ ἂν καὶ τὰς ἀπολογίας ἅπασι φρα-
δίας ποιήσαιμεν, καὶ τοῖς βουλομένοις εἶναι ποιηροῖς

46 πολλήν ἐξουσίαν παρασκευάσαιμεν; (ιδ΄.) Μάλιστα
δ' ἂν κατίδοις τὴν εὐθύθειαν τῶν εἰρημένων ἐπὶ σαυ-
τοῦ θεωρήσας. ἐνθυμηθήτι γάρ· εἰ μεγάλων καὶ δει-
νῶν αἰτιῶν περὶ σὲ γεγонуιῶν τοῦτόν τις τὸν τρόπον ἔ-
σοι συνείποι, πῶς ἂν διατεθείης; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶδ'
ὅτι μᾶλλον ἂν αὐτὸν μισήσειας ἢ τοὺς κατηγοροῦντας.

καίτοι πῶς οὐκ αἰσχροὺν τοιαύτας ὑπὲρ τῶν ἄλλων
 ποιῆσθαι τὰς ἀπολογίας, ἐφ' αἷς ὑπὲρ σαυτοῦ λεγο-
 47 μέναις μάλιστ' ἂν ὀργισθῆις; (κ'.) Σκέψαι δὲ κάκεινο
 καὶ διέλθε πρὸς αὐτόν. εἴ τις τῶν σοι συνόντων ἐπαρ-
 θείη ποιῆν, ἃ σὺ τυγχάνεις εὐλογῶν, πῶς οὐκ ἂν
 ἀθλιώτατος εἴη καὶ τῶν νῦν ὄντων καὶ τῶν πρότερο δ
 γεγενημένων; ἄρ' οὖν χρὴ τοιούτους λόγους γράφειν,
 οἷς τοῦτο προσέεται μέγιστον ἀγαθὸν, ἦν μηδένα πεῖ-
 σαι τῶν ἀκουσάντων δυνηθῶσιν;

48 (κα'.) Ἄλλὰ γὰρ ἴσως ἂν εἴποις, ὥς οὐδὲ σὲ τοῦτο
 παρέλαθεν, ἀλλ' ἠβουλήθης τοῖς φιλοσόφοις παρά-
 δεῖγμα καταλιπεῖν, ὥς χρὴ περὶ τῶν αἰσχροῶν αἰτιῶν
 καὶ δυσχερῶν πραγμάτων ποιῆσθαι τὰς ἀπολογίας.
 ἀλλ' εἰ καὶ πρότερον ἠγνόεις, οἴμαι σοι νῦν γεγενη- e
 σθαι φανερόν, ὅτι πολὺ θᾶττον ἂν τις σωθῆι μηδὲν
 φθεγξάμενος ἢ τοῦτον τὸν τρόπον ἀπολογησάμενος.
 49 καὶ μὲν δὴ καὶ τοῦτο δῆλον, ὅτι τῆς φιλοσοφίας ἐπι-
 κήρως διακειμένης καὶ φθουρουμένης διὰ τοὺς τοιού-
 τους τῶν λόγων ἔτι μᾶλλον αὐτὴν μισήσουσιν.

(κβ'.) Ἦν οὖν ἐμοὶ πείθη, μάλιστα μὲν οὐ ποιή- 231
 σει τοῦ λοιποῦ πονηρὰς ὑποθέσεις, εἰ δὲ μὴ, τοιαῦτα
 ζητήσεις λέγειν, ἐξ ὧν μὴτ' αὐτὸς χείρων εἶναι δόξεις
 μῆτε τοὺς μιμουμένους λυμανεῖ μῆτε τὴν περὶ τοὺς
 50 λόγους παιδευσιν διαβαλεῖς. (κγ'.) Καὶ μὴ θαυμάσης,
 εἰ νεώτερος ὢν καὶ μηδὲν σοι προσήκων οὕτω προχεί-
 ρως ἐπιχειρῶ σε νουθετεῖν· ἠγοῦμαι γὰρ οὐ τῶν πρε-
 σβυτάτων οὐδὲ τῶν οἰκειοτάτων ἀλλὰ τῶν πλείστ' εἰ-
 δότων καὶ βουλομένων ὠφελεῖν ἔργον εἶναι περὶ τῶν
 τοιούτων συμβουλεύειν.

12.

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΚΟΣ.

(α΄.) Νεώτερος μὲν ὢν προηρούμην γράφειν τῶν 232
 λόγων οὐ τοὺς μυθώδεις οὐδὲ τοὺς τερατείας καὶ ψευ-
 δολογίας μεστούς, οἷς οἱ πολλοὶ μᾶλλον χαίρουσιν ἢ
 τοῖς περὶ τῆς αὐτῶν σωτηρίας λεγομένοις, οὐδὲ τοὺς
 τὰς παλαιὰς πράξεις καὶ τοὺς πολέμους τοὺς Ἑλληνι-
 κούς ἐξηγουμένους, καίπερ εἰδὼς δικαίως αὐτούς ἐπ- 233
 αινομένους, οὐδ' αὖ τοὺς ἀπλῶς εἰρησθαι δοκοῦν-
 τας καὶ μηδεμιᾶς κομψότητος μετέχοντας, οὓς οἱ δεινοὶ
 περὶ τοὺς ἀγῶνας παραινουῦσι τοῖς νεωτέροις μελετᾶν,
 2 εἶπερ βούλονται πλέον ἔχειν τῶν ἀντιδίκων, ἀλλὰ
 πάντας τούτους ἐάσας περὶ ἐκείνους ἐπραγματευόμην
 τοὺς περὶ τῶν συμφερόντων τῇ τε πόλει καὶ τοῖς ἄλ-
 λοις Ἑλλήσι συμβουλευόνας, καὶ πολλῶν μὲν ἐνθυ-
 μημάτων γέμοντας, οὐκ ὀλίγων δ' ἀντιθέσεων καὶ b
 παρισώσεων καὶ τῶν ἄλλων ἰδεῶν τῶν ἐν ταῖς δητο-
 ρείαις διαλαμπουσῶν καὶ τοὺς ἀκούοντας ἐπισημαί-
 νεσθαι καὶ θορυβεῖν ἀναγκαζουσῶν· νῦν δ' οὐδ'
 3 ὁπωσοῦν τοὺς τοιούτους. ἡγοῦμαι γὰρ οὐχ ἀρμόττειν
 οὔτε τοῖς ἔτεσι τοῖς ἐνενήκοντα καὶ τέτταρσιν, ἀγῶ
 τυγχάνω γεγωναῖς, οὐθ' ὅλως τοῖς ἤδη πολιὰς ἔχου-
 σιν ἐκείνον τὸν τρόπον ἔτι λέγειν, ἀλλ' ὥς ἅπαντες
 μὲν ἂν ἐλπίσειαν, εἰ βουληθεῖεν, οὐδεὶς δ' ἂν δυνη- c
 θεῖη ῥαδίως πλὴν τῶν πονεῖν ἐθελόντων καὶ σφόδρα
 4 προσεχόντων τὸν νοῦν. τούτου δ' ἔνεκα ταῦτα προ-
 εἶπον, ἵν' ἦν τισιν ὁ μέλλων δειχθῆσεσθαι λόγος μα-
 λακώτερος ὢν φαίνεται τῶν πρότερον διαδεδομένων,
 μὴ παραβάλλωσι πρὸς τὴν ἐκείνων ποικιλίαν, ἀλλὰ

πρὸς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὸν κρίνωσι τὴν ἐν τῷ παρόντι δεδοκιμασμένην.

- 5 (β'.) Διαλέξομαι δὲ περὶ τε τῶν τῇ πόλει πεπραγμένων καὶ περὶ τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς, οὐκ ἀπὸ δούτων ἀρξάμενος ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἐμοὶ συμβεβηκότων· ἐντεῦθεν γὰρ οἶμαι μᾶλλον κατεπείγειν. (γ'.) Πειρωμένος γὰρ ἀναμαρτήτως ζῆν καὶ τοῖς ἄλλοις ἀλύπως, οὐδένα διαλέλοιπα χρόνον ὑπὸ μὲν τῶν σοφιστῶν τῶν ἀδοκίμων καὶ πονηρῶν διαβαλλόμενος, ὑπ' ἄλλων δὲ τινῶν οὐχ οἶός εἰμι γινωσκόμενος ἀλλὰ τοιοῦτος ὑπολαμβάνομαι, οἶον ἂν παρ' ἐτέρων ἀκούσσωσιν. βούλομαι οὖν προδιαλεχθῆναι περὶ τ' ἔμαντοῦ καὶ περὶ τῶν οὕτω πρὸς με διακειμένων, ἴν' ἦν πῶς οἶός τε γένωμαι, τοὺς μὲν παύσω βλασφημοῦντας, τοὺς δ' εἰδέναι ποιήσω, περὶ ἃ τυγχάνω διατρίβων· ἦν γὰρ ταῦτα τῷ λόγῳ δυνηθῶ διοικῆσαι κατὰ τρόπον, ἐλπίζω τὸν ἐπίλοιπον χρόνον αὐτός τ' ἀλύπως διάξειν, καὶ τῷ λόγῳ τῷ μέλλοντι φηθήσεσθαι τοὺς παρόντας μᾶλλον προσέξειν τὸν νοῦν.
- 7 (δ'.) Οὐκ ὀκνήσω δὲ κατεπειν οὔτε τὴν νῦν ἐγγιγνομένην ἐν τῇ διανοίᾳ μοι ταραχὴν οὔτε τὴν ἀτοπίαν ὧν ἐν τῷ παρόντι τυγχάνω γιννώσκων, οὔτ' εἴ τι πράττω τῶν δεόντων. ἐγὼ γὰρ μετεσχηκῶς τῶν μεγίστων ἀγαθῶν, ὧν ἅπαντες ἂν εὖξαιντο μεταλαβεῖν, πρῶτον μὲν τῆς περὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ὑγιείας, βούλωσ' ὡς ἔτυχον ἀλλ' ἐναμίλλως τοῖς μάλιστα περὶ ἐκάτερον τούτων εὐτυχηκόσιν, ἔπειτα τῆς περὶ τὸν βίον εὐπορίας, ὥστε μηδενοῦς πῶποτ' ἀπορηῆσαι τῶν μετρίων,
- 8 μηδ' ὧν ἀνθρώπος ἂν νοῦν ἔχων ἐπιθυμήσειεν, ἔτι τοῦ μὴ τῶν καταβεβλημένων εἶς εἶναι, μηδὲ τῶν κατημελημένων, ἀλλ' ἐκείνων, περὶ ὧν οἱ χαριέστατοι τῶν Ἑλλήνων καὶ μνησθεῖεν ἂν καὶ διαλεχθεῖεν ὡς ε

σπουδαίων ὄντων, τούτων ἀπάντων μοι συμβεβηκό-
των, τῶν μὲν ὑπερβαλλόντως, τῶν δ' ἕξαρκούντως,
οὐκ ἀγαπῶ ζῶν ἐπὶ τούτοις, ἀλλ' οὕτω τὸ γῆρας ἐστὶ
δυσάρεστον καὶ μικρολόγον καὶ μεμψίμοιρον, ὥστε
πολλάκις ἤδη τὴν τε φύσιν τὴν ἑμαυτοῦ κατεμεμφά-
9 μην, ἧς οὐδεὶς ἄλλος καταπεφρόνηκε, καὶ τὴν τύχην
ᾧδουράμην, ταύτη μὲν οὐδὲν ἔχων ἐπικαλεῖν ἄλλο,
πλὴν ὅτι περὶ τὴν φιλοσοφίαν, ἣν προειλόμην, ἀτυ- d
χίαι τινὲς καὶ σνκοφαντίαι γεγόνασι, τὴν δὲ φύσιν εἰ-
δῶς πρὸς μὲν τὰς πράξεις ἀρρωστοτέραν καὶ μαλακω-
τέραν οὖσαν τοῦ δέοντος, πρὸς δὲ τοὺς λόγους οὔτε
τελείαν οὔτε πανταχῆ χρησίμην, ἀλλὰ δοξάσαι μὲν
περὶ ἐκάστου τὴν ἀλήθειαν μᾶλλον δυναμένην τῶν εἰ-
δέναι φασκόντων, εἰπεῖν δὲ περὶ τῶν αὐτῶν τούτων
ἐν συλλόγῳ πολλῶν ἀνθρώπων ἀπασῶν ὡς ἔπος εἰ-
πεῖν ἀπολελειμμένην.

- 10 Οὕτω γὰρ ἐνδεὴς ἀμφοτέρων ἐγενόμην τῶν με- e
γίστην δύναμιν ἐχόντων παρ' ἡμῖν, φωνῆς δ' ἱκανῆς
καὶ τόλμης, ὡς οὐκ οἶδ' εἴ τις ἄλλος τῶν πολιτῶν ᾧ οἱ
μὴ τυχόντες ἀτιμότεροι περιέρχονται πρὸς τὸ δοκεῖν
ἄξιοί τινος εἶναι τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ· τοῖς 235
μὲν γὰρ ἐκτείσειν τὸ καταγνωσθὲν ἐλπίδες ὑπέειπον, οἱ
11 δ' οὐδέποτε ἂν τὴν φύσιν μεταβάλοιεν. (εἴ.) Οὐ μὲν
ἐπὶ τούτοις ἀθυμήσας περιεῖδον ἑμαυτὸν ἄδοξον οὐδ'
ἀφανῆ παντάπασι γενόμενον, ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦ πολι-
τεύεσθαι διήμαρτον, ἐπὶ τὸ φιλοσοφεῖν καὶ ποιεῖν
καὶ γράφειν, ἃ διανοηθεῖην, κατέφυγον, οὐ περὶ μι-
κρῶν τὴν προαίρεσιν ποιούμενος οὐδὲ περὶ τῶν ἰδίων
συμβολαίων οὐδὲ περὶ ᾧν ἄλλοι τινὲς ληροῦσιν, ἀλλὰ
περὶ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ βασιλικῶν καὶ πολιτικῶν b
πραγμάτων, δι' ἃ προσήκειν ᾧμην μοι τοσοῦτον μάλ-
λον τιμᾶσθαι τῶν ἐπὶ τὸ βῆμα παριόντων, ὅσῳ περ

- περὶ μειζόνων καὶ καλλιόνων ἢ ἄκρῃ τοὺς λόγους
 12 ἐποιοῦμην. ὦν οὐδὲν ἡμῖν ἀποβέβηκεν. καίτοι πάν-
 τες ἴσασι τῶν μὲν δητόρων τοὺς πολλοὺς οὐχ ὑπὲρ
 τῶν τῇ πόλει συμφερόντων, ἀλλ' ὑπὲρ ὧν αὐτοὶ λή-
 ψεσθαι προσδοκῶσι, δημηγορεῖν τολμῶντας, ἐμὲ δὲ
 καὶ τοὺς ἐμοὺς οὐ μόνον τῶν κοινῶν ἀπεχομένους
 μᾶλλον τῶν ἄλλων ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδίων εἰς τὰς τῆς πό-
 λεως χρείας ὑπὲρ τὴν δύναμιν τὴν ἡμετέραν αὐτῶν
 13 δαπανωμένους, ἔτι δὲ τοὺς μὲν ἢ λοιδορομένους ἐν
 ταῖς ἐκκλησίαις περὶ μεσεγγυήματος σφίσις αὐτοῖς ἢ
 λυμαιομένους τοὺς συμμάχους ἢ τῶν ἄλλων, ὃν ἂν
 τύχωσι, στυφοφαντοῦντας, ἐμὲ δὲ τῶν λόγων ἡγεμόνα
 τούτων γεγενημένον τῶν παρακαλούντων τοὺς Ἑλλη-
 νας ἐπὶ τε τὴν ὁμόνοιαν τὴν πρὸς ἀλλήλους καὶ τὴν
 14 στρατείαν τὴν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, καὶ τῶν συμβου-
 λευόντων ἀποικίαν ἐκπέμπειν κοινῇ πάντας ἡμᾶς ἐπὶ
 τοσαύτην χώραν καὶ τοιαύτην, περὶ ἧς, ὅσοι περὶ ἀκη-
 κόασιν, ὁμολογοῦσιν ἡμᾶς τ' εἰ σωφρονήσασθαι καὶ
 πανσαίμεθα τῆς [πρὸς ἀλλήλους] μανίας, ταχέως ἂν
 ἄνευ πόρων καὶ κινδύνων κατασχεῖν αὐτήν, ἐκείνην
 τε φραδίως ἂν ἅπαντας δέξασθαι τοὺς ἐνδεεῖς ἡμῶν ὄν-
 τας τῶν ἐπιτηδείων. ὦν πράξεις, εἰ πάντες συνελ-
 15 θόντες ζητοῖεν, οὐδέποτε ἂν εὖροιεν καλλίους οὐδὲ
 μείζους οὐδὲ μᾶλλον ἅπασιν ἡμῖν συμφερούσας.
 15 (ς.) Ἄλλ' ὅμως οὕτω πολὺ τῇ διανοίᾳ διεστῶτων
 ἡμῶν καὶ τοσοῦτω σπουδαιοτέραν ἐμοῦ πεπονημένου 236
 τὴν αἴρεσιν οὐ δικαίως οἱ πολλοὶ περὶ ἡμῶν ὑπειλή-
 φασιν ἀλλὰ ταραχῶδως καὶ παντάπασιν ἀλογίστως.
 τῶν μὲν γὰρ δητόρων τὸν τρόπον ψέγοντες προστά-
 τας αὐτοὺς τῆς πόλεως ποιοῦνται καὶ κυρίους ἀπάν-
 των καθιστάσιν, ἐμοῦ δὲ τοὺς λόγους ἐπαινοῦντες αὐ-
 τῷ μοι φθονοῦσι δι' οὐδὲν ἕτερον ἢ διὰ τούτους, οὓς

ἀποδεχόμενοι τυγχάνουσιν· οὕτως ἀτυχῶς φέρομαι παρ' αὐτοῖς.

- 16 (ζ.) Καὶ τί δεῖ θαυμάζειν τῶν πρὸς ἀπάσας τὰς ὑπεροχὰς οὕτω διακεῖσθαι πεφυκότων, ὅπου καὶ τῶν οἰομένων διαφέρειν καὶ ζηλούντων ἐμὲ καὶ μιμῆσθαι γλιχομένων τινὲς ἔτι δυσμενέστερον ἔχουσί μοι τῶν ἰδιωτῶν· ὧν τίνας ἂν τις εὖροι πονηροτέρους, εἰρήσεται γὰρ, εἰ καὶ τισὶ δόξω νεώτερα καὶ βαρύτερα λέγειν τῆς ἡλικίας, οἵτινες οὔτε φράζειν οὐδὲν μέρος ἔχοντες τοῖς μαθηταῖς τῶν εἰρημένων ὑπ' ἐμοῦ, τοῖς τε λόγοις παραδείγμασι χρώμενοι τοῖς ἐμοῖς καὶ ζῶν-
 17 ρον περὶ ἐμοῦ λέγουσιν. (η.) Ἔως μὲν οὖν τοὺς λόγους ἡμῶν ἐλυμαίνοντο, παραναγιγνώσκοντες ὡς δυνατὸν κάκιστα τοῖς αὐτῶν καὶ διαιροῦντες οὐκ ὀρθῶς καὶ κατακλιζόντες καὶ πάντα τρόπον διαφθείροντες, οὐδὲν ἐφρόντιζον τῶν ἀπαγγελλομένων ἀλλὰ φραδύμῳ εἶχον· μικρὸν δὲ πρὸ τῶν Παναθηναίων τῶν με-
 18 γάλων ἠχθῆσθην δι' αὐτούς. ἀπαντήσαντες γὰρ τινὲς δ μοι τῶν ἐπιτηδείων ἔλεγον, ὡς ἐν τῷ Λυκίῳ συγκαθεζόμενοι τρεῖς ἢ τέτταρες τῶν ἀγελαίων σοφιστῶν καὶ πάντα φασκόντων εἰδέναι καὶ ταχέως πανταχοῦ γιγνομένων, διαλέγοιντο περὶ τε τῶν ἄλλων ποιητῶν καὶ τῆς Ἡσιόδου καὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, οὐδὲν μὲν παρ' αὐτῶν λέγοντες, τὰ δ' ἐκείνων φραψδοῦντες καὶ τῶν πρότερον ἄλλοις τισὶν εἰρημένων τὰ χαριέ-
 19 στατα μνημονεύοντες· ἀποδεξαμένων δὲ τῶν περιεστώτων τὴν διατριβὴν αὐτῶν ἕνα τὸν τολμηρότατον ἐπιχειρήσασθαι με διαβάλλειν, λέγονθ' ὡς ἐγὼ πάντων καταφρονῶ τῶν τοιούτων, καὶ τὰς τε φιλοσοφίας τὰς 237 τῶν ἄλλων καὶ τὰς παιδείας ἀπάσας ἀναιρῶ, καὶ φημι

- πάντας ληρῆν πλὴν τοὺς μετεσχηκότας τῆς ἐμῆς δια-
 τριβῆς· τούτων δὲ ῥηθέντων ἀηδῶς τινὰς τῶν παρόν-
 20 των διατεθῆναι πρὸς ἡμᾶς. ὥς μὲν οὖν ἔλυπῆθην καὶ
 συνεταράχθην ἀκούσας ἀποδέξασθαι τινὰς τοὺς λό-
 γους τούτους, οὐκ ἂν δυναίμην εἰπεῖν· ὦμην γὰρ
 οὕτως ἐπιφανῆς εἶναι τοῖς ἀλαξονευομένοις πολεμῶν
 καὶ περὶ ἑμαυτοῦ μετρίως διελεγμένος, μᾶλλον δὲ ^b
 ταπεινῶς, ὥστε μηδὲν ἂν ποτε γενέσθαι πιστὸν τῶν
 λεγόντων, ὥς ἐγὼ τοιαύταις ἀλαξονείαις ἐχρησάμην.
 21 ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἀλόγως ὠδυράμην ἐν ἀρχῇ τὴν ἀτυχίαν
 τὴν παρακολουθοῦσάν μοι πάντα τὸν χρόνον ἐν τοῖς
 τοιούτοις· αὕτη γὰρ ἐστὶν αἰτία καὶ τῆς ψευδολογίας
 τῆς περὶ με γιγνομένης καὶ τῶν διαβολῶν καὶ τοῦ
 φθόνου καὶ τοῦ μὴ δύνασθαι με τυχεῖν τῆς δόξης, ἧς
 ἄξιός εἰμι, μηδ' ὁμολογουμένης, μηδ' ἣν ἔχουσι ^c
 τῶν πεπλησιακότων μοι καὶ πανταχῇ τεθεωρηκό-
 22 των ἡμᾶς. ταῦτα μὲν οὖν οὐχ οἷόν τ' ἄλλως ἔχειν, ἀλλ'
 ἀνάγκη στέργειν τοῖς ἤδη συμβεβηκόσιν. (θ'.) Πολλῶν
 δέ μοι λόγων ἐφεστῶτων ἀπορῶ, πότερον ἀντικατη-
 γορῶ τῶν εἰθισμένων ἀεὶ τι ψεύδεσθαι περὶ μου καὶ
 λέγειν ἀνεπιτήδειον; ἀλλ' εἰ φανείην σπουδάζων καὶ
 πολλοὺς λόγους ποιούμενος περὶ ἀνθρώπων, οὓς οὐ- ^d
 δεῖς ὑπέλληφεν ἀξιότους εἶναι λόγου, δικαίως ἂν μωρὸς
 23 εἶναι δοκίην. ἀλλὰ τούτους ὑπεριδὼν ἀπολογῶμαι
 πρὸς τοὺς ἀδίκως μοι τῶν ἰδιωτῶν φθονοῦντας, καὶ
 πειρῶμαι διδάσκειν αὐτούς, ὥς οὐ δικαίως οὐδὲ προσ-
 ηκόντως περὶ μου ταύτην ἔχουσι τὴν γνώμην; καὶ τίς
 οὐκ ἂν καταγνοίη μου πολλὴν ἄνοιαν, εἰ τοὺς μηδὲν
 δι' ἕτερον δυσκόλως πρὸς με διακειμένους ἢ διὰ τὸ
 δοκεῖν χαριέντως εἰρηκέναι περὶ τινῶν, τούτους οἴη-
 24 θείην ὁμοίως διαλεχθεῖς ὥσπερ πρότερον παύσειν ἐπὶ ^e
 τοῖς λεγομένοις λυπουμένους, ἀλλ' οὐ μᾶλλον ἀλγήσειν,

ἄλλως τε κἂν φανῶ μηδὲ νῦν πῶ τηλικούτος ὦν [πε-
 24 παυμένος] παραληρωῶν. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐκείνο ποιεῖν
 οὐδεὶς ἂν μοι συμβουλεύσειεν, ἀμελήσαντι τούτων 238
 καὶ μεταξὺ καταβαλόντι περαίνειν τὸν λόγον, ὃν προ-
 ῆρημαι, βουλούμενος ἐπιδειξάι τὴν πόλιν ἡμῶν πλειό-
 νων ἀγαθῶν αἰτίαν γεγενημένην τοῖς Ἑλλήσιν ἢ τὴν
 Λακεδαιμονίω· εἰ γὰρ τοῦτ' ἤδη ποιοίην, μήτε τέλος
 ἐπιθεὶς τοῖς γεγραμμένοις μήτε συγκλείσας τὴν ἀρχὴν
 τῶν φηθήσεσθαι μελλόντων τῇ τελευτῇ τῶν ἤδη προ-
 ειρημένων, ὅμοιος ἂν εἶναι δόξαιμι τοῖς εἰκῆ καὶ φορ-
 τικῶς καὶ χύθην, ὅ τι ἂν ἐπέλθῃ, λέγουσιν· ἂ φυλα- b
 25 κτέον ἡμῖν ἐστίν. κράτιστον οὖν ἐξ ἀπάντων τούτων,
 περὶ ὧν τὸ τελευταῖόν με διέβαλλον ἀποφηνάμενον
 ἂ δοκεῖ μοι, τότ' ἤδη λέγειν περὶ ὧν ἐξ ἀρχῆς διε-
 νοήθην· οἶμαι γὰρ, ἣν ἐξενέγκω γράψας καὶ ποιήσω
 φανεράν, ἣν ἔχω γνώμην περὶ τε τῆς παιδείας καὶ τῶν
 ποιητῶν, παύσειν αὐτοὺς ψευδεῖς πλάττοντας αἰτίας
 καὶ λέγοντας ὅ τι ἂν τύχῳσιν.

26 Τῆς μὲν οὖν παιδείας τῆς ὑπὸ τῶν προγόνων
 καταλειφθεῖσης τοσοῦτου δέω καταφρονεῖν, ὥστε καὶ
 τὴν ἐφ' ἡμῶν κατασταθεῖσαν ἐπαινωῶ, λέγω δὲ τὴν τε
 γεωμετρίαν καὶ τὴν ἀστρολογίαν καὶ τοὺς διαλόγους
 τοὺς ἐριστικοὺς καλουμένους, οἷς οἱ μὲν νεώτεροι
 μᾶλλον χαίρουσι τοῦ δέοντος, τῶν δὲ πρεσβυτέρων
 οὐδεὶς ἔστιν, ὅστις ἂν ἀνεκτοὺς αὐτοὺς εἶναι φήσειεν.
 27 (ι.) Ἄλλ' ὅμως ἐγὼ τοῖς ὠρμημένοις ἐπὶ ταῦτα παρακα-
 λεύομαι πονεῖν καὶ προσέχειν τὸν νοῦν ἅπασιν τούτοις, c
 λέγων, ὥς εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο δύναται τὰ μαθήματα
 ταῦτα ποιεῖν ἀγαθόν, ἀλλ' οὖν ἀποτρέπει γε τοὺς
 νεωτέρους πολλῶν ἄλλων ἀμαρτημάτων. τοῖς μὲν οὖν
 τηλικούτοις οὐδέποτε ἂν εὐρεθῆναι νομίζω διατριβὰς
 28 ὠφελιμωτέρας τούτων οὐδὲ μᾶλλον πρεπούσας· τοῖς

- δὲ πρεσβυτέροις καὶ τοῖς εἰς ἄνδρας δεδοκιμασμένοις οὐκέτι φημι τὰς μελέτας ταύτας ἀρμόττειν. ὄρω γὰρ ἐνίοις τῶν ἐπὶ τοῖς μαθήμασι τούτοις οὕτως ἀπηκριβωμένων ὥστε καὶ τοὺς ἄλλους διδάσκειν, οὐτ' εὐκαίρως ταῖς ἐπιστήμασι αἷς ἔχουσι χρωμένους, ἐν τε ταῖς ἄλλαις πραγματείαις ταῖς περὶ τὸν βίον ἀφρονεστέρους ὄντας τῶν μαθητῶν· ὀκνῶ γὰρ εἰπεῖν τῶν οἰκετῶν.
- 29 τὴν αὐτὴν δὲ γνώμην ἔχω καὶ περὶ τῶν δημηγορεῖν δυναμένων καὶ τῶν περὶ τὴν γραφὴν τὴν τῶν λόγων εὐδοκιμούντων, ὅλως δὲ περὶ πάντων τῶν περὶ τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς δυνάμεις διαφερόντων. οἶδα γὰρ καὶ τούτων τοὺς πολλοὺς οὐτε τὰ περὶ εσφᾶς αὐτοὺς καλῶς διωκηκότας οὐτ' ἐν ταῖς ἰδίαις συνουσίαις ἀνεκτοὺς ὄντας, τῆς τε δόξης τῆς τῶν συμπολιτευομένων ὀλιγοροῦντας, ἄλλων τε πολλῶν καὶ μεγάλων ἀμαρτημάτων γέμοντας· ὥστ' οὐδὲ τούτους 239 ἠγοῦμαι μετέχειν τῆς ἔξεως, περὶ ἧς ἐγὼ τυγχάνω δια-
- 30 λεγόμενος. (ια΄.) Τίνας οὖν καλῶ πεπαιδευμένους, ἐπειδὴ τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς δυνάμεις ἀποδοκιμάζω; πρῶτον μὲν τοὺς καλῶς χρωμένους τοῖς πράγμασι τοῖς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην προσπίπτουσι, καὶ τὴν δόξαν ἐπιτυχῆ τῶν καιρῶν ἔχοντας καὶ δυναμένην ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ στοχάζεσθαι τοῦ συμφέροντος·
- 31 ἔπειτα τοὺς πρεπόντως καὶ δικαίως ὀμιλοῦντας τοῖς ἀεὶ πλησιάζουσι, καὶ τὰς μὲν τῶν ἄλλων ἀηδίας καὶ βαρῦτητας εὐκόλως καὶ ῥαδίως φέροντας, σφᾶς δ' αὐτοὺς ὡς δυνατὸν ἐλαφροτάτους καὶ μετριωτάτους τοῖς συνοῦσι παρέχοντας· ἔτι τοὺς τῶν μὲν ἡδονῶν ἀεὶ κρατοῦντας, τῶν δὲ συμφορῶν μὴ λίαν ἠττωμένους, ἀλλ' ἀνδρωδῶς ἐν αὐταῖς διακειμένους καὶ τῆς φύσεως 32 ἀξίως, ἧς μετέχοντες τυγχάνομεν· τέταρτον, ὅπερ μέριστον, τοὺς μὴ διαφθειρομένους ὑπὸ τῶν εὐπραγιῶν·

μηδ' ἐξισταμένους αὐτῶν μηδ' ὑπερηφάνους γιγνο-
 μένους ἀλλ' ἐμμένοντας τῇ τάξει τῇ τῶν εὐφρονούν-
 των, καὶ μὴ μᾶλλον χαίροντας τοῖς διὰ τύχην ὑπάρξα-
 σιν ἀγαθοῖς ἢ τοῖς διὰ τὴν αὐτῶν φύσιν καὶ φρόνησιν
 ἐξ ἀρχῆς γιγνομένοις. τοὺς δὲ μὴ μόνον πρὸς ἑν τού-
 των ἀλλὰ καὶ πρὸς ἅπαντα ταῦτα τὴν ἔξιν τῆς ψυχῆς
 εὐάρμοστον ἔχοντας, τούτους φημι καὶ φρονίμους
 εἶναι καὶ τελείους ἄνδρας καὶ πάσας ἔχειν τὰς ἀρετάς.

- 33 περὶ μὲν οὖν τῶν πεπαιδευμένων τυγχάνω ταῦτα γιν- d
 γνώσκων. (ιβ'.) Περὶ δὲ τῆς Ὀμήρου καὶ τῆς Ἡσιόδου
 καὶ τῆς τῶν ἄλλων ποιήσεως ἐπιθυμῶ μὲν εἰπεῖν, οἴ-
 μαι γὰρ ἂν παῦσαι τοὺς ἐν τῷ Λυκίῳ φασηδοῦντας
 τὰ κείνων καὶ ληροῦντας περὶ αὐτῶν, αἰσθάνομαι δ'
 ἔμμαντὸν ἔξω φερόμενον τῆς συμμετρίας τῆς συντε-
 34 ταγμένης τοῖς προοιμίαις. ἔστι δ' ἄνδρὸς νοῦν ἔχοντος
 μὴ τὴν εὐπορίαν ἀγαπᾶν, ἣν ἔχη τις περὶ τῶν αὐτῶν
 πλείω τῶν ἄλλων εἰπεῖν, ἀλλὰ τὴν εὐκαιρίαν διαφν- e
 λάττειν, ὑπὲρ ᾧν ἂν αἰεὶ τυγχάνῃ διαλεγόμενος· ὅπερ
 ἐμοὶ ποιητέον ἐστίν. περὶ μὲν οὖν τῶν ποιητῶν αὐθις
 ἐροῦμεν, ἣν μὴ με προανέλη τὸ γῆρας, ἢ περὶ σπου-
 δαιοτέρων πραγμάτων ἔχω τι λέγειν ἢ τούτων. 240

- 35 (ιγ'.) Περὶ δὲ τῶν τῆς πόλεως εὐεργεσιῶν τῶν
 εἰς τοὺς Ἕλληνας ἤδη ποιήσομαι τοὺς λόγους, οὐχ ὡς
 οὐ πλείους ἐπαίνους πεποιημένος περὶ αὐτῆς ἢ σύμ-
 παντες οἱ περὶ τὴν πόλιν καὶ τοὺς λόγους ὄντες·
 οὐ μὴν ὁμοίως καὶ νῦν. τότε μὲν γὰρ ἐν λόγοις περὶ
 ἐτέρων πραγμάτων ἐμεμνήμην αὐτῆς, νῦν δὲ περὶ
 36 ταύτης τὴν ὑπόθεσιν ποιησάμενος. οὐκ ἀγνοῶ δ' ἡλί-
 κος ᾧν ὅσον ἔργον ἐνίσταμαι τὸ μέγεθος, ἀλλ' ἀκρι-
 βῶς εἰδὼς καὶ πολλάκις εἰρηκῶς, ὅτι τὰ μὲν μικρὰ b
 τῶν πραγμάτων ῥᾶδιον τοῖς λόγοις αὐξῆσαι, τοῖς δ'
 ὑπερβάλλουσι τῶν ἔργων καὶ τῷ μεγέθει καὶ τῷ κάλλει

- 37 χαλεπον ἐξισῶσαι τοὺς ἐπαίνους. ἀλλ' ὅμως οὐδὲν μᾶλλον ἀποστατέον αὐτῶν ἐστὶν ἀλλ' ἐπιτελεστέον, ἣν περ ἔτι ζῆν δυνηθῶμεν, ἄλλως τε καὶ πολλῶν με παροξυνόντων γράφειν αὐτὸν, πρῶτον μὲν τῶν εἰθι- σμένων ἀσελγῶς κατηγορεῖν τῆς πόλεως ἡμῶν, ἔπειτα τῶν χαριέντως μὲν, ἀπειροτέρως δὲ καὶ καταδεεστέως c
- 38 ἐπαινούντων αὐτήν, ἔτι δὲ τῶν ἐτέρων μᾶλλον εὐλογεῖν τολμῶντων οὐκ ἀνθρωπίνως ἀλλ' οὕτως ὥστε πολλοὺς ἀντιτάττεσθαι πρὸς αὐτούς, πάντων δὲ μάλιστα τῆς ἡλικίας τῆς παρούσης, ἢ τοὺς ἄλλους πέφυκεν ἀπο- τρέπειν· ἐλπίζω γάρ, ἦν μὲν κατορθώσω, μεῖζω λήψε- σθαι δόξαν τῆς ὑπαρχούσης, ἦν δ' ἐνδεέστερον τύχῳ διαλεχθεῖς, πολλῆς συγγνώμης τεύξεσθαι παρὰ τῶν ἀκουόντων.
- 39 (ιδ΄.) Ἄ μὲν οὖν ἠβουλήθη καὶ περὶ ἑαυτοῦ καὶ d περὶ τῶν ἄλλων ὥσπερ χορὸς [πρὸ τοῦ ἀγῶνος] προ- αναβαλέσθαι, ταῦτ' ἐστίν. ἠγοῦμαι δὲ χρῆναι τοὺς βου- λομένους ἐγκωμιάσαι τινὰ τῶν πόλεων ἀκριβῶς καὶ δι- καίως μὴ μόνον περὶ αὐτῆς ποιεῖσθαι τοὺς λόγους ἢς προηρημένοι τυγχάνουσιν, ἀλλ' ὥσπερ τὴν πορφύραν καὶ τὸν χρυσὸν θεωροῦμεν καὶ δοκιμάζομεν ἕτερα πα- ραδεικνύοντες τῶν καὶ τὴν ὄψιν ὁμοίαν ἔχόντων καὶ e
- 40 τῆς τιμῆς τῆς αὐτῆς ἀξιουμένων, οὕτω καὶ ταῖς πόλεσι παριστάναι μὴ τὰς μικρὰς ταῖς μεγάλαις, μηδὲ τὰς ἅπαντα τὸν χρόνον ὑφ' ἐτέραις οὔσας ταῖς ἄρχειν εἰθι- σμέναις, μηδὲ τὰς σφῆζεσθαι δεομένας πρὸς τὰς σφῆζειν 241 δυναμένας, ἀλλὰ τὰς παραπλησίαν καὶ τὴν δύναμιν ἐχούσας καὶ περὶ τὰς αὐτὰς πράξεις γεγενημένας καὶ ταῖς ἔξουσίαις ὁμοίαις κεχρημένας· οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα
- 41 τῆς ἀληθείας τύχοιεν. ἦν δὴ τις ἡμᾶς τὸν τρό- πον τοῦτον σκοπῆται, καὶ παραβάλλη μὴ πρὸς τὴν τυ- χοῦσαν πόλιν ἀλλὰ πρὸς τὴν Σπαρτιατῶν, ἦν οἱ μὲν

πολλοὶ μετρίως ἐπαινοῦσιν, ἔνιοι δὲ τινες ὥσπερ τῶν ἡμιθέων ἐκεῖ πεπολιτευμένων μέμνηται περὶ αὐτῶν, φανησόμεθα καὶ τῇ δυνάμει καὶ ταῖς πράξεσι καὶ ταῖς εὐεργεσίαις ταῖς περὶ τοὺς Ἕλληνας πλεον ἄπολελοιπότες αὐτοὺς ἢ κείνοι τοὺς ἄλλους.

- 42 (ιε΄.) Τοὺς μὲν οὖν παλαιοὺς ἀγῶνας τοὺς ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων γεγενημένους ὕστερον ἐροῦμεν, νῦν δὲ ποιήσομαι περὶ ἐκείνων τοὺς λόγους ἀρξάμενος, ἐπειδὴ κατέσχον τὰς πόλεις τὰς Ἀχαιίδας καὶ πρὸς Ἀργείους καὶ Μεσσηνίους διείλοντο τὴν χώραν· ἐντεῦθεν γὰρ προσήκει διαλέγεσθαι περὶ αὐτῶν. οἱ μὲν τοίνυν ἡμέτεροι πρόγονοι φανήσονται τὴν τε πρὸς τοὺς Ἕλληνας ὁμόνοιαν καὶ τὴν πρὸς τοὺς βαρβάρους ἐχθραν, ἣν παρέλαβον ἐκ τῶν Τρωικῶν, διαφυλάττοντες καὶ μέ-
- 43 νοντες ἐν τοῖς αὐτοῖς. (ις΄.) Καὶ πρῶτον μὲν τὰς Κυκλάδας νήσους, περὶ ἃς ἐγένοντο πολλαὶ πραγματεῖαι κατὰ τὴν Μίνω τοῦ Κρητὸς δυναστείαν, ταύτας τὸ τελευταῖον ὑπὸ Καρῶν κατεχομένης, ἐκβαλόντες ἐκεί-
 νους οὐκ ἐξιδιῶσασθαι τὰς χώρας ἐτόλμησαν, ἀλλὰ τοὺς μάλιστα βίου τῶν Ἑλλήνων δεομένους κατῴκισαν
- 44 εἰς αὐτάς· καὶ μετὰ ταῦτα πολλὰς πόλεις ἐφ' ἑκατέρας τῆς ἡπείρου καὶ μεγάλας ἐκτίσαν, καὶ τοὺς μὲν βαρβάρους ἀνέστειλαν ἀπὸ τῆς θαλάττης, τοὺς δ' Ἕλληνας ἐδίδαξαν, ὃν τρόπον διοικοῦντες τὰς αὐτῶν πατρίδας καὶ πρὸς οὓς πολεμοῦντες μεγάλην ἂν τὴν Ἑλλάδα
- 45 ποιήσειαν. Λακεδαιμόνιοι δὲ περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον τοσοῦτον ἀπέσχον τοῦ πράττειν τι τῶν αὐτῶν τοῖς ἡμετέροις καὶ τοῦ τοῖς μὲν βαρβάρους πολεμεῖν, τοὺς δ' Ἕλληνας εὐεργετεῖν, ὥστ' οὐδ' ἡσυχίαν ἄρειν ἠθέλησαν, ἀλλ' ἔχοντες πόλιν ἄλλοτριάν καὶ χώραν οὐ μόνον ἱκανήν, ἀλλ' ὄσην οὐδεμία πόλις τῶν Ἑλληνίδων, οὐκ
 46 ἔστρεψαν ἐπὶ τούτοις, ἀλλὰ μαθόντες ἐξ αὐτῶν τῶν

- συμβεβηκότων κατὰ μὲν τοὺς νόμους τὰς τε πόλεις
 καὶ τὰς χώρας τούτων εἶναι δοκούσας τῶν ὀρθῶς καὶ
 νομίμως κτησαμένων, κατὰ δὲ τὴν ἀλήθειαν τούτων
 γιγνομένας τῶν τὰ περὶ τὸν πόλεμον μάλιστ' ἀσκού-
 ντων καὶ νικᾶν ἐν ταῖς μάχαις τοὺς πολεμίους δυναμέ-
 νων, ταῦτα διανοηθέντες, ἀμελήσαντες γεωργιῶν καὶ
 τεχνῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, οὐδὲν ἐπαύοντο κατὰ b
 μίαν ἐκάστην τῶν πόλεων τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πο-
 λιορκοῦντες καὶ κακῶς ποιοῦντες, ἕως ἀπάσας κατε-
 47 στρέψαντο πλὴν τῆς Ἀργείων. συνέβαινε οὖν ἐξ ὧν
 μὲν ἡμεῖς ἐπράττομεν, ἀυξάνεσθαι τε τὴν Ἑλλάδα καὶ
 τὴν Εὐρώπην κρείττω γίνεσθαι τῆς Ἀσίας, καὶ πρὸς
 τούτοις τῶν μὲν Ἑλλήνων τοὺς ἀποροῦντας πόλεις
 λαμβάνειν καὶ χώρας, τῶν δὲ βαρβάρων τοὺς εἰδι-
 σμένους ὑβριῶν ἐκπίπτειν ἐκ τῆς αὐτῶν καὶ φρονεῖν c
 ἔλαττον ἢ πρότερον· ἐξ ὧν δὲ Σπαρτιᾶται, τὴν ἐκεί-
 νων μόνην μεγάλην γίνεσθαι, καὶ πασῶν μὲν τῶν
 ἐν Πελοποννήσῳ πόλεων ἄρχειν, ταῖς δ' ἄλλαις φο-
 βερὰν εἶναι καὶ πολλῆς θεραπείας τυγχάνειν παρ' αὐ-
 48 τῶν. ἐπαινεῖν μὲν οὖν δίκαιόν ἐστι τὴν τοῖς ἄλλοις
 πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίαν γεγενημένην, δεινὴν δὲ νομί-
 ζειν τὴν αὐτῇ τὰ συμφέροντα διαπραττομένην, καὶ
 φίλους μὲν ποιεῖσθαι τοὺς ὁμοίως αὐτοῖς τε καὶ τοῖς d
 ἄλλοις χωρμένους, φοβεῖσθαι δὲ καὶ δεδιέναι τοὺς
 πρὸς σφᾶς μὲν αὐτοὺς ὡς δυνατόν οἰκειότατα διακει-
 μένους, πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους ἄλλοτρίως καὶ πολεμικῶς
 τὴν αὐτῶν διοικοῦντας. τὴν μὲν οὖν ἀρχὴν ἐκατέρω
 τοῖν πολέοις τοιαύτην ἐποίησατο.
- 49 (ιβ.) Χρόνῳ δ' ὕστερον γενομένου τοῦ Περσικοῦ
 πολέμου, καὶ Φέρξου τοῦ τότε βασιλεύοντος τριήρεις
 μὲν συναγαγόντος τριακοσίας καὶ χίλλας, τῆς δὲ πεζῆς
 στρατιᾶς πεντακοσίας μὲν μυριάδας τῶν ἀπάντων, e

ἑβδομήκοντα δὲ τῶν μαχίμων, τηλικαύτη δὲ δυνάμει
 50 στρατεύσαντος ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας, Σπαρτιᾶται μὲν
 ἄρχοντες Πελοποννησίων εἰς τὴν ναυμαχίαν τὴν ποιή-
 σασαν ῥοπήν ἅπαντος τοῦ πολέμου δέκα μόνον συν-
 εβάλοντο τριήρεις, οἱ δὲ πατέρες ἡμῶν ἀνάστατοι γε- 243
 νόμενοι καὶ τὴν πόλιν ἐκλελοιπότες διὰ τὸ μὴ τε-
 τειχίσθαι κατ' ἐκείνου τὸν χρόνον πλείους ναῦς παρ-
 ἔσχοντο καὶ μείζω δύναμιν ἐχούσας ἢ σύμπαντες οἱ
 51 συγκινδυνεύσαντες· καὶ στρατηγὸν οἱ μὲν Εὐρυβιά-
 δην, ὃς εἰ τέλος ἐπέθηκεν οἷς διανοήθη πράττειν,
 οὐδὲν ἂν ἐκώλυεν ἀπολωλέναι τοὺς Ἕλληνας, οἱ δ'
 ἡμέτεροι Θεμιστοκλέα τὸν ὁμολογουμένως ἄπασιν
 αἴτιον εἶναι δόξαντα καὶ τοῦ τὴν ναυμαχίαν γενέσθαι b
 κατὰ τρόπον καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τῶν ἐν ἐκείνῳ
 52 τῷ χρόνῳ κατορθωθέντων. τεκμήριον δὲ μέγιστον·
 ἀφελόμενοι γὰρ Λακεδαιμονίους τὴν ἡγεμονίαν οἱ
 συγκινδυνεύσαντες τοῖς ἡμετέροις παρέδοσαν. καίτοι
 τίνας ἂν τις κριτὰς ἱκανωτέρους ποιήσαιτο καὶ πιστο-
 τέρους τῶν τότε πραχθέντων ἢ τοὺς ἐν αὐτοῖς τοῖς
 ἀγῶσι παραγενομένους; τίς δ' ἂν εὐεργεσίαν εἰπεῖν
 ἔχοι ταύτης μείζω τῆς ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα σῶσαι du-
 νηθείσης;

53 (ιη΄.) Μετὰ ταῦτα τολύβη συνέβη κυρίαν ἑκατέραν
 εἶναι τῆς ἀρχῆς τῆς κατὰ θάλατταν, ἣν ὀπότεροι ἂν
 κατάσχουσιν, ὑπηκόους ἔχουσι τὰς πλείστας τῶν πό-
 λεων. ὅλως μὲν οὖν οὐδετέραν ἐπαινώ· πολλὰ γὰρ
 ἂν τις αὐταῖς ἐπιτιμήσειεν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν
 ἐπιμέλειαν ταύτην οὐκ ἔλαττον αὐτῶν διηνέγκαμεν
 54 ἢ περὶ τὰς πράξεις τὰς ὀλίγῳ πρότερον εἰρημένας. οἱ
 μὲν γὰρ ἡμέτεροι πατέρες ἐπειθον τοὺς συμμάχους d
 ποιείσθαι πολιτείαν ταύτην, ἣν περ αὐτοὶ διετέλουν
 ἀγαπῶντες· ὃ σημείον ἐστὶν εὐνοίας καὶ φιλίας, ὅταν

τινὲς παραινῶσι τοῖς ἄλλοις χρῆσθαι τουτοῖς, ἅπερ ἂν σφίσιν αὐτοῖς συμφέρειν ὑπολάβωσιν. Λακεδαιμόνιοι δὲ κατέστησαν οὐδ' ὅμοίαν τῇ παρ' αὐτοῖς οὔτε ταῖς ἄλλοθί που γεγενημέναις, ἀλλὰ δέκα μόνους ἄνδρας κυρίους ἐκάστης τῆς πόλεως ἐποίησαν, ὧν ἐπιχειρήσας ἂν τις κατηγορεῖν τρεῖς ἢ τέτταρας ἡμέρας συνεχῶς οὐδὲν ἂν μέρος εἰρηκέναι δόξειε τῶν ἐκείνοις ἡμαρτη-
 55 μένων. καθ' ἕναστον μὲν οὖν διεξιέναι περὶ τῶν τοιούτων καὶ τοσοούτων τὸ πλῆθος ἀνόητόν ἐστιν· ὀλίγα δὲ καθ' ἀπάντων εἰπεῖν, ἃ τοῖς ἀκούσασιν ὄργην 244 ἀξίαν ἐμποιήσειεν ἂν τῶν πεπραγμένων, νεώτερος μὲν ὧν ἴσως ἂν ἔξευρον, νῦν δ' οὐδὲν ἐπέρχεται μοι τοιοῦτον, ἀλλ' ἅπερ ἅπασιν, ὅτι τοσοῦτον ἐκείνοι διήνεγκαν ἀνομίᾳ καὶ πλεονεξία τῶν προγεγενημένων, ὥστ' οὐ μόνον αὐτοὺς ἀπώλεσαν καὶ τοὺς φίλους καὶ τὰς πατρίδας τὰς αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ Λακεδαιμονίους πρὸς τοὺς συμμάχους διαβαλόντες εἰς τοιαύτας καὶ τοσαύτας συμφορὰς ἐνέβαλον, ὅσας οὐδεὶς πώποτ' ἔβ
 αὐτοῖς γενήσεσθαι προσεδόκησεν.

56 (ιδ'). Μάλιστα μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἂν τις δυνηθεῖη κατιδεῖν, ὅσῳ μετριάτερον καὶ πραότερον ἡμεῖς τῶν πραγμάτων ἐπεμελήθημεν, δεύτερον δ' ἐκ τοῦ ρηθῆσεσθαι μέλλοντος· Σπαρτιαῖται μὲν γὰρ ἔτη δέκα μόλις ἐπεστατήσαν αὐτῶν, ἡμεῖς δὲ πέντε καὶ ἐξήκοντα συνεχῶς κατέσχομεν τὴν ἀρχήν. καίτοι πάντες ἴσασι ἔ
 τὰς πόλεις τὰς ὑφ' ἑτέροις γιγνομένας, ὅτι πλείστον χρόνον τούτοις παραμένουσιν, ὑφ' ὧν ἂν ἐλάχιστα
 57 κακὰ πάσχουσαι τυγχάνωσιν. ἐκ τούτων τοίνυν ἀμφότεραι μισηθεῖσαι κατέστησαν εἰς πόλεμον καὶ ταρχήν, ἐν ἧ τὴν μὲν ἡμετέραν εὖροι τις ἂν, ἀπάντων αὐτῇ καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων ἐπιθεμένων, ἔτη δέκα τοῖτοις ἀντισχεῖν δυνηθεῖσαν, Λακε-

δαιμονίους δὲ κρατοῦντας ἔτι κατὰ γῆν, πρὸς Θηβαί- d
 οὺς μόνους πολεμήσαντας καὶ μίαν μάχην ἠττηθέντας,
 ἀπάντων ἀποστερηθέντας ὧν εἶχον, καὶ παραπλησίαις
 ἀτυχίαις χρησαμένους καὶ συμφοραῖς αἰσπερ ἡμεῖς,
 58 καὶ πρὸς τούτοις τὴν μὲν ἡμετέραν πόλιν ἐν ἐλάτ-
 τοσιν ἔτεσιν ἀναλαβοῦσαν αὐτὴν ἢ κατεπολεμηθῆ,
 Σπαρτιάτας δὲ μετὰ τὴν ἦτταν μηδ' ἐν πολλαπλασίῳ
 χρόνῳ δυνηθέντας καταστῆσαι σφᾶς αὐτοὺς εἰς τὴν
 αὐτὴν ἔξι, ἐξ ἧσπερ ἐξέπεσον, ἀλλ' ὁμοίως ἔτι καὶ e
 νῦν ἔχοντας.

69 (κ'.) Τὰ τοίνυν πρὸς τοὺς βαρβάρους ὡς ἐκάτεροι
 προσηνέχθημεν, δηλωτέον· ἔτι γὰρ τοῦτο λοιπὸν ἔστιν.
 ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς ἡμετέρας δυναστείας οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς
 οὔτ' ἐντὸς Ἄλλυος πεξῶ στρατοπέδῳ καταβαίνειν οὔτε
 μακροῖς πλοίοις ἐπὶ τάδε πλεῖν Φασήλιδος· ἐπὶ δὲ τῆς
 Λακεδαιμονίων οὐ μόνον τοῦ πορεύεσθαι καὶ πλεῖν, 245
 ὅποι βουληθῆεν, ἐξουσίαν ἔλαβον, ἀλλὰ καὶ δεσπόται
 60 πολλῶν Ἑλληνίδων πόλεων κατέστησαν. (κα'.) Τὴν
 δὴ καὶ τὰς συνθήκας τὰς πρὸς βασιλέα γενναιοτέρας
 καὶ μεγαλοφρονεστέρας ποιησαμένην, καὶ τῶν πλεί-
 στων καὶ μεγίστων τοῖς μὲν βαρβάροις κακῶν, τοῖς δ'
 Ἑλλῆσιν ἀγαθῶν αἰτίαν γεγενημένην, ἔτι δὲ τῆς Ἀσίας
 τὴν παραλίαν καὶ πολλὴν ἄλλην χώραν τοὺς μὲν πο- b
 λεμίους ἀφελομένην, τοῖς δὲ συμμάχοις κτησαμένην,
 61 καὶ τοὺς μὲν ὑβρίζοντας, τοὺς δ' ἀποροῦντας παύσα-
 σαν, πρὸς δὲ τούτοις ὑπὲρ αὐτῆς τε πολεμήσασαν
 ἄμεινον τῆς εὐδοκιμούσης περὶ τὰ τοιαῦτα καὶ τὰς
 συμφορὰς θᾶπτον διαλυσαμένην τῶν αὐτῶν τούτων,
 πῶς οὐ δίκαιον ἐπαινεῖν καὶ τιμᾶν μᾶλλον ἢ τὴν ἐν
 ἅπασι τούτοις ἀπολελειμμένην; περὶ μὲν οὖν τῶν
 πραγθέντων παρ' ἄλληλα καὶ τῶν κινδύνων τῶν ἅμα c

καὶ πρὸς τοὺς αὐτοὺς γενομένων ἐν τῷ παρόντι ταῦτ' εἶχον εἰπεῖν.

- 62 (κβ'.) Οἶμαι δὲ τοὺς ἀηδῶς ἀκούοντας τῶν λόγων τούτων τοῖς μὲν εἰρημένοις οὐδὲν ἀντερεῖν ὡς οὐκ ἀληθέσιν οὖσιν, οὐδ' αὖ πράξεις ἐτέρας ἕξειν εἰπεῖν, περὶ ἃς Λακεδαιμόνιοι γενόμενοι πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιοι τοῖς Ἑλλήσι κατέστησαν, κατηγορεῖν δὲ τῆς πό-
- 63 λεως ἡμῶν ἐπιχειρήσειν, ὅπερ αἰεὶ ποιεῖν εἰώθασι, καὶ διεξιέναι τὰς δυσχερεστάτας τῶν πράξεων τῶν δ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς κατὰ θάλατταν γεγεννημένων, καὶ τὰς τε δίκας καὶ τὰς κρίσεις τὰς ἐνθάδε γιγνομένας τοῖς συμμαχοῖς καὶ τὴν τῶν φόρων εἰσπραξίν διαβαλεῖν, καὶ μάλιστα διατρίψειν περὶ τὰ Μηλίων πάθη καὶ Σκιωναίων καὶ Τορωναίων, οἰομένους ταῖς κατηγορίαις ταύταις καταρροῦπανεῖν τὰς τῆς πόλεως εὐ-
- 64 εργεσίας τὰς ὀλίγῃ πρότερον εἰρημένας. (κγ'.) Ἐγὼ δὲ πρὸς ἅπαντα μὲν τὰ δίκαιως ἂν δηθέντα κατὰ τῆς πόλεως οὐτ' ἂν δυναίμην ἀντειπεῖν οὐτ' ἂν ἐπιχειρή- e σαιμι τοῦτο ποιεῖν· καὶ γὰρ ἂν αἰσχυνοίμην, ὅπερ εἶπον ἤδη καὶ πρότερον, εἰ τῶν ἄλλων μηδὲ τοὺς θεοὺς ἀναμαρτήτους εἶναι νομιζόντων ἐγὼ γλιχοίμην καὶ πειρώμην πείθειν, ὡς περὶ οὐδὲν πώποτε τὸ κοι-
- 65 νὸν ἡμῶν πεπλημμέληκεν· οὐ μὴν ἀλλ' ἐκεῖνό γ' οἶμαι 246 ποιήσειν, τὴν τε πόλιν τὴν Σπαρτιατῶν ἐπιδείξειν περὶ τὰς πράξεις τὰς προειρημένας πολὺ πικροτέραν καὶ χαλεπωτέραν τῆς ἡμετέρας γεγεννημένην, τοὺς δ' ὑπὲρ ἐκείνων βλασφημοῦντας καθ' ἡμῶν ὡς δυνατὸν ἀφρονέστατα διακειμένους καὶ τοῦ κακῶς ἀκούειν
- 66 ὑφ' ἡμῶν τοὺς φίλους αὐτῶν αἰτίλους ὄντας· ἐπειδὴν γὰρ τὰ τοιαῦτα κατηγορῶσιν, οἷς ἔνοχοι Λακεδαιμόνιοι μᾶλλον τυγχάνουσιν ὄντες, οὐκ ἀποροῦμεν τοῦ b περὶ ἡμῶν δηθέντος μείζον ἀμάρτημα κατ' ἐκείνων

- εἰπεῖν. (κδ'.) Οἶον καὶ νῦν, ἣν μνησθῶσι τῶν ἀγῶ-
νων τῶν τοῖς συμμαχοῖς ἐνθάδε γιγνομένων, τίς
ἐστὶν οὕτως ἀφυῆς, ὅστις οὐχ εὐρήσει πρὸς τοῦτ'
ἀντειπεῖν, ὅτι πλείους Λακεδαιμόνιοι τῶν Ἑλλήνων
ἀκρίτους ἀπεκτόνασι τῶν παρ' ἡμῖν, ἐξ οὗ τὴν πό-
λιν οἰκοῦμεν, εἰς ἀγῶνα καὶ κρῖσιν καταστάντων;
- 67 (κε'.) Τοιαῦτα δὲ καὶ περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν
φόρων ἦν τι λέγωσιν, ἕξομεν εἰπεῖν· πολὺ γὰρ ἐπι- c
δείξομεν συμφορώτερα πράξαντας τοὺς ἡμετέρους
ἢ Λακεδαιμονίους ταῖς πόλεσι ταῖς τὸν φόρον ἐνεγκού-
σαις. πρῶτον μὲν γὰρ οὐ προσταχθὲν ὑφ' ἡμῶν τοῦτ'
ἐποιοῦν, ἀλλ' αὐτοὶ γνόντες, ὅτε περ τὴν ἡγεμονίαν
- 68 ἡμῖν τὴν κατὰ θάλατταν ἔδοσαν· ἔπειτ' οὐχ ὑπὲρ τῆς
σωτηρίας τῆς ἡμετέρας ἔφερον ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δημο-
κρατίας καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς αὐτῶν καὶ τοῦ μὴ
περιπεσεῖν ὀλιγαρχίας γενομένης τηλικούτοις κακοῖς d
τὸ μέγεθος, ἠλίκοις ἐπὶ τῶν δεκαρχῶν καὶ τῆς δυ-
ναστείας τῆς Λακεδαιμονίων. ἔτι δ' οὐκ ἐκ τούτων
ἔφερον, ἐξ ὧν αὐτοὶ διέσφασαν, ἀλλ' ἀφ' ὧν δι' ἡμᾶς
- 69 εἶχον· ὑπὲρ ὧν, εἰ καὶ μικρὸς λογισμὸς ἐνῆν αὐτοῖς,
δικαίως ἂν χάριν εἶχον ἡμῖν. παραλαβόντες γὰρ τὰς
πόλεις αὐτῶν τὰς μὲν παντάπασιν ἀναστάτους γεγε-
νημένας ὑπὸ τῶν βαρβάρων, τὰς δὲ πεπορθημένας,
εἰς τοῦτο προηγάγομεν ὥστε μικρὸν μέρος τῶν γι- e
γνομένων ἡμῖν διδόντας μηδὲν ἐλάττους ἔχειν τοὺς
οἴκους Πελοποννησίων τῶν οὐδένα φόρον ὑποτε-
λούντων.
- 70 (κς'.) Περὶ τοίνυν τῶν ἀναστάτων γεγεννημένων
ὑφ' ἑκατέρας τῶν πόλεων, ὃ μόνους τινὲς ἡμῖν ὄνει-
διζουσιν, ἐπιδείξομεν πολὺ δεινότερα πεπορηκότας, 247
οὓς ἐπαινοῦντες διατελοῦσιν. ἡμῖν μὲν γὰρ συνέπεσε
περὶ νησὺδρια τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἕξα-

- μαρτεῖν, ἃ πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων οὐδ' ἴσασιν, ἐκείνοι δὲ τὰς μεγίστας πόλεις τῶν ἐν Πελοποννήσῳ καὶ τὰς πανταχῇ προεχούσας τῶν ἄλλων ἀναστάτους ποιήσαν-
- 71 τες αὐτοὶ τὰ κείνων ἔχουσιν, ἄς ἄξιον ἦν, εἰ καὶ μηδὲν αὐταῖς πρότερον ὑπῆρχεν ἀγαθόν, τῆς μεγίστης δω-
ραῆς παρὰ τῶν Ἑλλήνων τυχεῖν διὰ τὴν στρατείαν ^b
τὴν ἐπὶ Τροίαν, ἐν ἧ σφᾶς τ' αὐτὰς παρέσχον πρωτευ-
ούσας καὶ τοὺς ἡγεμόνας ἀρετὰς ἔχοντας οὐ μόνον
τὰς τοιαύτας, ὧν πολλοὶ καὶ τῶν φαύλων κοινωνοῦσιν,
ἀλλὰ καὶ κείνας, ὧν οὐδεὶς ἂν πονηρὸς ὧν δυνηθεῖη
- 72 μετασχεῖν. Μεσσήνη μὲν γὰρ Νέστορα παρέσχε τὸν
φρονιμώτατον ἀπάντων τῶν κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον
γενομένων, Λακεδαιμῶν δὲ Μενέλαον τὸν διὰ σωφρο-
σύνην καὶ δικαιοσύνην μόνον ἀξιωθέντα Διὸς γε- ^c
νέσθαι κηδεστὴν, ἣ δ' Ἀργείων πόλις Ἀγαμέμνονα
τὸν οὐ μίαν οὐδὲ δύο σχόντα μόνον ἀρετὰς ἀλλὰ πά-
σας, ὅσας ἂν ἔχοι τις εἰπεῖν, καὶ ταύτας οὐ μετρίως
- 73 ἀλλ' ὑπερβαλλόντως· οὐδένα γὰρ εὐρήσομεν τῶν
ἀπάντων οὔτ' ἰδιωτέρας πράξεις μεταχειρισάμενον
οὔτε καλλίους οὔτε μείζους οὔτε τοῖς Ἑλλήσιν ὠφελι-
ματέρας οὔτε πλειόνων ἐπαίνων ἀξίας. καὶ τούτοις
οὔτω μὲν ἀπηριθμημένοις εἰκότως ἂν τινες ἀπιστή-
σειαν, μικρῶν δὲ περὶ ἐκάστου ρηθέντων ἅπαντες ἂν ^d
ἀληθῆ με λέγειν ὁμολογήσειαν.
- 74 (κζ'.) Οὐ δύναμαι δὲ κατιδεῖν ἀλλ' ἀπορῶ, ποίοις
ἂν λόγοις μετὰ ταῦτα χρησάμενος ὀρθῶς εἶην βεβου-
λευμένος. αἰσχύνομαι μὲν γὰρ, εἰ τοσαῦτα περὶ τῆς
Ἀγαμέμνονος ἀρετῆς προειρηκῶς μηδενὸς μνησθῆσο-
μαι τῶν ὑπ' ἐκείνου πεπραγμένων, ἀλλὰ δόξω τοῖς
ἀκούουσιν ὅμοιος εἶναι τοῖς ἀλαξουενομένοις καὶ λέ-
γουσιν, ὅτι ἂν τύχωσιν· ὀρῶ δὲ τὰς πράξεις τὰς ἔξω ^e
λεγομένας τῶν ὑποθέσεων οὐκ ἐπαινουμένας ἀλλὰ

ταραχώδεις εἶναι δοκούσας, καὶ πολλοὺς μὲν ὄντας
 τοὺς κακῶς χρωμένους αὐταῖς, πολὺ δὲ πλείους τοὺς
 75 ἐπιτιμῶντας. διὸ δέδοικα, μὴ καὶ περὶ ἐμὲ συμβῆ̄ τι 248
 τοιοῦτον. οὐ μὴν ἄλλ' αἰροῦμαι βοηθῆσαι τῷ ταύτῳ
 ἐμοί τε καὶ πολλοῖς πεπονθότι καὶ διημαρτηκότι τῆς
 δόξης, ἧς προσῆκε τυχεῖν αὐτὸν, καὶ μεγίστων μὲν
 ἀγαθῶν αἰτίῳ γεγενημένῳ περὶ ἐκείνου τὸν χρόνον,
 ἦττον δ' ἐπαινουμένῳ τῶν οὐδὲν ἄξιον λόγου δια-
 πεπραγμένων.

76 (κῆ'.) Τί γὰρ ἐκεῖνος ἐνέλιπεν, ὅς τηλικαύτην μὲν
 ἔσχε τιμὴν, ἧς εἰ πάντες συνελθόντες μελίσσω ζητοῖεν,
 οὐδέ ποτ' ἂν εὔρειν δυνηθεῖεν; μόνος γὰρ ἀπάσης τῆς b
 Ἑλλάδος ἠξιώθη γενέσθαι στρατηγός. ὁπότερον δ'
 εἶθ' ὑπὸ πάντων αἰρεθεῖς εἶτ' αὐτὸς κτησάμενος, οὐκ
 ἔχω λέγειν. ὁποτέρως δ' οὖν συμβέβηκεν, οὐδεμίαν
 ὑπερβολὴν λέλοιπε τῆς περὶ αὐτὸν δόξης τοῖς ἄλλως
 77 πως τιμηθεῖσιν. ταυτην δὲ λαβὼν τὴν δύναμιν οὐκ
 ἔστιν ἦντινα τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἐλύπησεν, ἀλλ'
 οὕτως ἦν πόρρω τοῦ περὶ τινος ἔξαμαρτεῖν, ὥστε πα-
 ραλαβὼν τοὺς Ἑλληνας ἐν πολέμῳ καὶ ταραχαῖς καὶ
 πολλοῖς κακοῖς ὄντας τούτων μὲν αὐτοὺς ἀπήλλαξεν, c
 εἰς ὁμόνοιαν δὲ καταστήσας τὰ μὲν περιττὰ τῶν ἐρ-
 γων καὶ τερατώδη καὶ μηδὲν ὠφελοῦντα τοὺς ἄλλους
 ὑπερεῖδε, στρατόπεδον δὲ συστήσας ἐπὶ τοὺς βαρβά-
 78 ρους ἤγαγεν. τούτου δὲ κάλλιον στρατήγημα καὶ τοῖς
 Ἑλλησιν ὠφελιμώτερον οὐδεὶς φανήσεται πράξας οὔτε
 τῶν κατ' ἐκείνου τὸν χρόνον εὐδοκίμησάντων οὔτε τῶν
 ὕστερον ἐπιγενομένων. ἀκείνος πράξας καὶ τοῖς ἄλ-
 λοις ὑποδείξας οὐχ οὕτως εὐδοκίμησεν, ὥς προσῆκεν
 αὐτὸν, διὰ τοὺς μᾶλλον ἀγαπῶντας τὰς θανατο- d
 ποιίας τῶν εὐεργεσιῶν καὶ τὰς ψευδολογίας τῆς ἀλη-

θείας, ἀλλὰ τοιοῦτος γενόμενος ἐλάττω δόξαν ἔχει τῶν οὐδὲ μιμήσασθαι τολησάντων αὐτόν.

- 79 (κθ΄.) Οὐ μόνον δ' ἐπὶ τοῦτοις ἄντις αὐτὸν ἐπαινέσειεν, ἀλλὰ καὶ ἐφ' οἷς περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ἔπραξεν. εἰς τοῦτο γὰρ μεγαλοφροσύνης ἦλθεν, ὥστ' οὐκ ἀπέχρησεν αὐτῷ λαβεῖν στρατιώτας τῶν ἰδιωτῶν ὀπόσους ἕξ ἐκάστης ἠβουλήθη τῆς πόλεως, ἀλλὰ τοὺς βασιλέας τοὺς ποιοῦντας ἐν ταῖς αὐτῶν, ὅτι βουλήθειεν, καὶ τοῖς ἄλλοις προστάττοντας, τούτους ἐπεισεν ὑφ' αὐτῷ γενέσθαι, καὶ συνακολουθεῖν, ἐφ' οὓς ἂν ἠγῆται, καὶ ποιεῖν τὸ προσταττόμενον, καὶ βασιλικὸν βίον ἀφέντας στρατιωτικῶς ζῆν, ἔτι δὲ κινδυνεύειν καὶ πολεμεῖν οὐχ ὑπὲρ τῆς σφετέρας αὐτῶν πατρίδος 249 καὶ βασιλείας, ἀλλὰ λόγῳ μὲν ὑπὲρ Ἑλένης τῆς Μενελάου γυναικὸς, ἔργῳ δ' ὑπὲρ τοῦ μὴ τὴν Ἑλλάδα πᾶσχειν ὑπὸ τῶν βαρβάρων μήτε τοιαῦτα μήθ' οἷα πρότερον αὐτῇ συνέπεσε περὶ τὴν Πέλοπος μὲν ἀπάσης Πελοποννήσου κατάληψιν, Δαναοῦ δὲ τῆς πόλεως τῆς Ἀργείων, Κάδμου δὲ Θηβῶν· ὧν τίς ἄλλος φανήσεται προνοηθεὶς, ἢ τίς ἐμποδῶν καταστάς τοῦ μηδὲν b ἔτι γενέσθαι τοιοῦτον, πλὴν τῆς ἐκείνου φύσεως καὶ 81 δυνάμεως; (λ΄.) Τὸ τοίνυν ἐχόμενον, ὃ τῶν μὲν προειρημένων ἐλαττόν ἐστι, τῶν δὲ πολλάκις ἐγκεινωμιασμένων μεῖζον καὶ λόγου μᾶλλον ἄξιον· στρατόπεδον γὰρ συνεληλυθὸς ἕξ ἀπασῶν τῶν πόλεων, τοσοῦτον τὸ πλῆθος, ὅσον εἰκὸς, ὃ πολλοὺς εἶχεν ἐν αὐτῷ τοὺς μὲν ἀπὸ θεῶν, τοὺς δ' ἕξ αὐτῶν τῶν θεῶν γεγονότας, οὐχ ὁμοίως διακειμένους τοῖς πολλοῖς οὐδ' ἴσον φρονοῦντας τοῖς ἄλλοις ἀλλ' ὀργῆς καὶ θυμοῦ c 82 καὶ φθόνου καὶ φιλοτιμίας μεστούς· ἀλλ' ὅμως τὸ τοιοῦτον ἔτη δέκα κατέσχευ οὐ μισθοφοραῖς μεγάλαις οὐδὲ χρημάτων δαπάναις, αἷς νῦν ἅπαντες δυνα-

στεύουσιν, ἀλλὰ τῷ καὶ τῇ φρονήσει διαφέρειν καὶ
 δύνασθαι τροφήν ἐκ τῶν πολεμίων τοῖς στρατιώταις
 πορίζειν, καὶ μάλιστα τῷ δοκεῖν ἐκείνον ἄμεινον ὑπὲρ
 τῆς τῶν ἄλλων βουλευέσθαι σωτηρίας ἢ τοὺς ἄλλους
 83 περὶ σφῶν αὐτῶν. τὸ τοίνυν τέλος, ὃ πᾶσι τούτοις d
 ἐπέθηκεν, οὐδενὸς ἦττον προσήκει θαυμάζειν· οὐ
 γὰρ ἀπρεπὲς οὐδ' ἀνάξιον τῶν προειρημένων φανή-
 σεται ποιησάμενος, ἀλλὰ λόγῳ μὲν πρὸς μίαν πόλιν
 πολεμήσας, ἔργῳ δ' οὐ μόνον πρὸς ἅπαντας τοὺς τὴν
 Ἀσίαν κατοικοῦντας ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄλλα γένη πολλὰ
 τῶν βαρβάρων κινδυνεύων οὐκ ἀπέπειν οὐδ' ἀπῆλθε,
 πρὶν τὴν τε πόλιν τοῦ τολμήσαντος ἐξαμαρτεῖν ἐξη-
 δραποδίσατο καὶ τοὺς βαρβάρους ἐπαυσεὺς ὑβρίζοντας. e

84 (λα΄.) Οὐκ ἀγνωῶ δὲ τὸ πλῆθος τῶν εἰρημένων περὶ
 τῆς Ἀγαμέμνονος ἀρετῆς, οὐδ' ὅτι τούτων τοσοῦτων
 ὄντων καθ' ἕν μὲν ἕκαστον, εἴ τινες σκοποῦντο, τί ἂν
 ἀποδοκιμάσαιεν, οὐδεὶς ἂν οὐδὲν αὐτῶν ἀφελεῖν τολ- 250
 μήσαιεν, ἐφεξῆς δ' ἀναγιγνωσκομένων ἅπαντες ἂν ἐπι-
 τιμήσαιεν ὡς πολὺ πλείοσιν εἰρημένοις τοῦ δέοντος.

85 (λβ΄.) Ἐγὼ δ' εἰ μὲν ἔλαθον ἐμαυτὸν πλεονάζων, ἤσχυ-
 νόμην ἂν, εἰ γράφειν ἐπιχειρῶν, περὶ ὧν μηδεὶς ἂν
 ἄλλος ἐτόλμησεν, οὕτως ἀναισθητῶς διεκεῖμην· νῦν δ'
 ἀκριβέστερον ἢ δεῖν τῶν ἐπιπλήττειν μοι τολμησόντων,
 ὅτι πολλοὶ τούτοις ἐπιτιμήσουσιν· ἀλλὰ γὰρ ἡγήσάμην
 οὐχ οὕτως ἔσεσθαι δεινὸν, ἣν ἐπὶ τοῦ μέρους τούτου b
 δόξα τισὶ τῶν καιρῶν ἀμελεῖν, ὡς ἦν περὶ ἀνδρὸς
 τοιούτου διαλεγόμενος παραλίπω τι τῶν ἐκείνῳ τε
 86 προσόντων ἀγαθῶν καὶ μοι προσηκόντων εἰπεῖν. ὦμην
 δὲ καὶ παρὰ τοῖς χαριεστάτοις τῶν ἀκροατῶν εὐδοκι-
 μήσαιεν, ἣν φαίνωμαι περὶ ἀρετῆς μὲν τοὺς λόγους
 ποιούμενος, ὅπως δὲ ταύτης ἀξίως ἐρῶ μᾶλλον σπου-
 δάζων ἢ περὶ τὴν τοῦ λόγου συμμετρίαν, καὶ ταῦτα

- σαφῶς εἰδῶς τὴν μὲν περὶ τὸν λόγον ἀκαιρίαν ἀδοξό-
 τερον ἐμὲ ποιήσουσαν, τὴν δὲ περὶ τὰς πράξεις εὐ-
 βουλίαν αὐτοὺς τοὺς ἐπαινουμένους ὠφελήσουσαν.
 ἀλλ' ὅμως ἐγὼ τὸ λυσιτελεῖς ἕσασας τὸ δίκαιον εἰλόμην.
- 87 οὐ μόνον δ' ἂν εὐρεθείην ἐπὶ τοῖς νῦν λεγομένοις
 ταύτην ἔχων τὴν διάνοιαν ἀλλ' ὁμοίως ἐπὶ πάντων,
 ἐπεὶ καὶ τῶν πεπλησιακότων μοι φανείην ἂν μᾶλλον
 χαίρων τοῖς ἐπὶ τῷ βίῳ καὶ ταῖς πράξεσιν εὐδοκιμοῦσιν
 ἢ τοῖς περὶ τοὺς λόγους δεινοῖς εἶναι δοκοῦσιν. καίτοι δ
 τῶν μὲν εὐ ῥηθέντων εἰ καὶ μηδὲν συμβαλοίμην,
 ἅπαντες ἂν ἐμοὶ τὴν αἰτίαν ἀναθεῖεν, τῶν δ' ὀρθῶς
 πραττομένων εἰ καὶ πάντες εἰδέεν με σύμβουλον γε-
 γεννημένον, οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν αὐτὸν τὸν μεταχειρι-
 ζόμενον τὰς πράξεις ἐπαινέσειεν.
- 88 (λγ'.) Ἄλλὰ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅποι τυγχάνω φερόμε-
 νος· αἰεὶ γὰρ οἰόμενος δεῖν προστιθέναι τὸ τῶν προ-
 ειρημένων ἐχόμενον, παντάπασιν πόρρω γέγονα τῆς e
 ὑποθέσεως. λοιπὸν οὖν ἐστὶν οὐδὲν ἄλλο πλὴν αἰτη-
 σάμενον τῷ γήρῳ συγγνώμην ὑπὲρ τῆς λήθης καὶ τῆς
 μακρολογίας, τῶν εἰδισμένων παραγίγνεσθαι τοῖς τη-
 λικούτοις, ἐπανελθεῖν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἐξ οὗπερ
- 89 εἰσέπεσον εἰς τὴν περιττολογίαν ταύτην. οἶμαι δ' ἤδη 251
 καθορᾶν, ὅθεν ἐπλανήθην. (λδ'.) Τοῖς γὰρ ὄνειδί-
 ζουσιν ἡμῶν τῇ πόλει τὰς Μηλίων καὶ τὰς τῶν τοι-
 ούτων πολιχνίων συμφορὰς ἀντέλεγον, οὐχ ὡς οὐχ
 ἡμαρτημένων τούτων, ἀλλ' ἐπιδεικνύων τοὺς ἀγαπῶ-
 μένους ὑπ' αὐτῶν πολὺ πλείους πόλεις καὶ μείζους
 ἡμῶν ἀναστάτους πεποιηκότας, ἐν οἷς καὶ περὶ τῆς
 ἀρετῆς τῆς Ἀγαμέμνονος καὶ Μενελάου καὶ Νέστορος
 διελέχθην, ψευδὸς μὲν οὐδὲν λέγων, πλείω δ' ἴσως
- 90 τῶν μετρίων. τοῦτο δ' ἐποιοῦν, ὑπολαβὼν οὐδενὸς b
 ἔλαττον ἀμάρτημα τοῦτο δόξειν εἶναι τῶν τολμησάν-

των ἀναστάτους ποιῆσαι τὰς πόλεις τὰς γεννησάσας
καὶ θρεψάσας τοιούτους ἄνδρας, περὶ ὧν καὶ νῦν ἔχοι
τις ἂν πολλοῖς καὶ καλοῖς χρήσασθαι λόγοις. ἀλλὰ γὰρ
ἀνόητόν ἐστι περὶ μίαν πράξιν διατρίβειν, ὡσπερ ἀπο
ρίας οὔσης, τί ἂν ἔχοι τις εἰπεῖν περὶ τῆς ὠμότητος
καὶ χαλεπότητος τῆς Λακεδαιμονίων, ἀλλ' οὐ πολλῆς c
91 ἀφθονίας ὑπαρχούσης. (λέ'.) Οἷς οὐκ ἐξήρκεσε περὶ
τὰς πόλεις ταύτας καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς τοιούτους
ἐξαμαρτεῖν ἀλλὰ καὶ περὶ τοὺς ἐκ τῶν αὐτῶν ὀρμη
θέντας καὶ κοινὴν τὴν στρατείαν ποιησαμένους καὶ
τῶν αὐτῶν κινδύνων μετασχόντας, λέγω δὲ περὶ Ἀρ
ργείων καὶ Μεσσηνίων. καὶ γὰρ τούτους ἐπεθύμησαν
ταῖς αὐταῖς συμφοραῖς περιβαλεῖν αἷσπερ ἐκείνους·
καὶ Μεσσηνίους μὲν πολιορκοῦντες οὐ πρότερον ἐπαύ- d
σαντο, πρὶν ἐξέβαλον ἐκ τῆς χώρας, Ἀργείοις δ' ὑπὲρ
92 τῶν αὐτῶν τούτων ἔτι καὶ νῦν πολεμοῦσιν. ἂ τοίνυν
περὶ Πλαταιᾶς ἔπραξαν, ἄτοπος ἂν εἴην, εἰ ταῦτ'
εἰρηκῶς ἐκείνων μὴ μνησθεῖν· ὧν ἐν τῇ χώρᾳ στρα
τοπεδευσάμενοι μεθ' ἡμῶν καὶ τῶν ἄλλων συμμαχῶν
καὶ παραταξάμενοι τοῖς πολεμίοις καὶ θυσάμενοι τοῖς
θεοῖς τοῖς ὑπ' ἐκείνων ἰδρυμένοις οὐ μόνον ἠλευθε
93 ρώσαμεν τῶν Ἑλλήνων τοὺς μεθ' ἡμῶν ὄντας ἀλλὰ e
καὶ τοὺς ἀναγκασθέντας γενέσθαι μετ' ἐκείνων, καὶ
ταῦτ' ἐπράξαμεν Πλαταιᾶς λαβόντες μόνους Βοιω
τῶν συναγωνιστάς· οὓς οὐ πολὺν χρόνον διαλιπόντες
Λακεδαιμόνιοι, χαριζόμενοι Θεβαίοις, ἐκπολιορκήσαν
τες ἅπαντας ἀπέκτειναν πλὴν τῶν ἀποδρᾶναι δυνη- 252
θέντων. περὶ οὓς ἡ πόλις ἡμῶν οὐδὲν ὁμοίᾳ γέγονεν
94 ἐκείνοις· οἱ μὲν γὰρ περὶ τε τοὺς εὐεργέτας τῆς Ἑλ
λάδος καὶ τοὺς συγγενεῖς τοὺς αὐτῶν τὰ τοιαῦτ' ἐξ
αμαρτάνειν ἐτόλμησαν, οἱ δ' ἡμέτεροι Μεσσηνίων μὲν
τοὺς διασωθέντας εἰς Ναύπακτον κατῴκισαν, Πλα-

ταίεωι δὲ τοὺς περιγενομένους πολίτας ἐποίησαντο καὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς ἀπάντων μετέδοσαν. ὥστ' εἰ μηδὲν εἶχομεν ἄλλο περὶ τοῖν πολέοιν εἰπεῖν, ἐκ^b τούτων ῥάδιον εἶναι καταμαθεῖν τὸν τρόπον ἐκατέρας αὐτῶν, καὶ ποτέρα πλείους πόλεις καὶ μείζους ἀναστάτους πεποίηκεν.

- 95 (λς.) Αἰσθάνομαι δὲ πάθος μοι συμβαῖνον ἐναντίον τοῖς ὀλίγω πρότερον εἰρημένοις· τότε μὲν γὰρ εἰς ἄγροισιν καὶ πλάνου καὶ λήθην ἐνέπεσον, νῦν δ' οἶδα σαφῶς ἑμαυτὸν οὐκ ἐμμένοντα τῇ πραότητι τῇ περὶ τὸν λόγον, ἣν εἶχον ὄτ' ἠρχόμην γράφειν αὐτὸν, ἀλλὰ λέγειν τ' ἐπιχειροῦντα περὶ ὧν οὐκ ᾤμην ἐρεῖν, c θρασύτερόν τε διακείμενον ἢ κατ' ἑμαυτὸν, ἀκρατῆ τε γιγνόμενον ἐνίων ὧν λέγω διὰ τὸ πλήθος τῶν
- 96 εἰπεῖν ἐπιρροούντων. ἐπειδὴ περ οὖν ἐπελήλυθέ μοι τὸ παρορησιάζεσθαι, καὶ λέλυκα τὸ στόμα καὶ τοιαύτην τὴν ὑπόθεσιν ἐποιησάμην ὥστε μήτε καλὸν εἶναι μοι μήτε δυνατὸν παραλιπεῖν τὰς τοιαύτας πράξεις, ἐξ ὧν οἶόν τ' ἐστὶν ἐπιδεικνύναι πλείονος ἀξίαν τὴν πόλιν ἡμῶν γεγεννημένην περὶ τοὺς Ἑλληνας τῆς Λακεδαι- d μονίων, οὐ κατασιωπητέον οὐδὲ περὶ τῶν ἄλλων κακῶν τῶν οὐπω μὲν εἰρημένων, ἐν δὲ τοῖς Ἑλλησι γεγεννημένων, ἀλλ' ἐπιδεικτέον τοὺς μὲν ἡμετέρους ὀψιμαθεῖς αὐτῶν γεγεννημένους, Λακεδαιμονίους δὲ τὰ μὲν πρώτους, τὰ δὲ μόνους ἔξαμαρτόντας.

- 97 (λς.) Πλείστοι μὲν οὖν κατηγοροῦσιν ἀμφοῖν τοῖν πολέοιν, ὅτι προσποιούμεναι κινδυνεῦσαι πρὸς τοὺς βαρβάρους ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων οὐκ εἶσαν τὰς πόλεις αὐτονόμους εἶναι καὶ διοικῆσαι τὰ σφέτερον αὐτῶν, ὅπως ἐκάστη συνέφερεν, ἀλλ' ὥσπερ αἰχμαλώτους e εἴληφθαι διελόμεναι κατεδουλώσαντο πάσας αὐτάς, καὶ παραπλήσιον ἐποίησαν τοῖς παρὰ μὲν τῶν ἄλλων

τοὺς οἰκέτας εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρουμένοις, σφίσι δ'
 98 αὐτοῖς δουλεύειν ἀναγκάζουσιν. (λή.) Τοῦ δὲ λέ-
 γεσθαι ταῦτα καὶ πολὺ πλείω καὶ πικρότερα τούτων 253
 οὐχ ἡμεῖς αἴτιοι γεγόναμεν, ἀλλ' οἱ νῦν μὲν ἐν τοῖς
 λεγομένοις ἡμῖν ἀντιτεταγμένοι, τὸν δ' ἄλλον χρόνον
 ἐν τοῖς πραττομένοις ἄπασιν. τοὺς μὲν γὰρ ἡμε-
 τέρους προγόνους οὐδεὶς ἂν ἐπιδειξίειεν ἐν τοῖς ἐπ-
 ἐκεινα χρόνοις τοῖς ἀναριθμήτοις οὐδεμιᾶς πόλεως
 οὔτε μείζονος οὔτ' ἐλάττονος ἄρχειν ἐπιχειρήσαντας.
 Λακεδαιμονίους δὲ πάντες ἴσασιν, ἀφ' οὔπερ εἰς Πε-
 λοπόννησον εἰσῆλθον, οὐδὲν ἄλλο πράττοντας οὐδὲ b
 βουλευομένους, πλὴν ὅπως μάλιστα μὲν ἀπάντων
 99 ἄρχουσιν, εἰ δὲ μὴ, Πελοποννησίων. ἀλλὰ μὴν καὶ
 τὰς στάσεις καὶ τὰς σφαγὰς καὶ τὰς τῶν πολιτειῶν
 μεταβολὰς, ἃς ἀμφοτέροις τινὲς ἡμῖν ἐπιφέρουσιν,
 ἐκείνοι μὲν ἂν φανείεν ἀπάσας τὰς πόλεις πλὴν ὀλί-
 γων μεστὰς πεποιηκότες τῶν τοιούτων συμφορῶν καὶ
 νοσημάτων, τὴν δ' ἡμετέραν πόλιν οὐδεὶς ἂν οὐδ'
 εἰπεῖν τολμήσειε πρὸ τῆς ἀτυχίας τῆς ἐν Ἑλλησπόντῳ c
 γενομένης ὡς τοιοῦτον ἐν τοῖς συμμάχοις τι διαπρα-
 100 ξαμένην. ἀλλ' ἐπειδὴ Λακεδαιμόνιοι κύριοι καταστάν-
 τες τῶν Ἑλλήνων πάλιν ἐξέπιπτον ἐκ τῶν πραγμάτων,
 ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς στασιαζουσῶν τῶν ἄλλων πό-
 λεων δὴ ἢ τρεῖς τῶν στρατηγῶν τῶν ἡμετέρων, οὐ
 γὰρ ἀποκρύψομαι τάληθες, ἐξήμαρτον περὶ τινὰς
 αὐτῶν ἐλπίζοντες, ἦν μιμήσονται τὰς Σπαρτιατῶν
 101 πράξεις, μᾶλλον αὐτὰς δυνήσεσθαι κατασχεῖν. ὥστε d
 δικαίως ἂν ἐκείνοις μὲν ἅπαντες ἐγκαλέσειαν ὡς ἀρχη-
 γοῖς γεγεννημένοις καὶ διδασκάλοις τῶν τοιούτων
 ἔργων, τοῖς δ' ἡμετέροις ὥσπερ τῶν μαθητῶν τοῖς
 ὑπὸ τῶν ὑπισχνουμένων ἐξηπατημένοις καὶ διημαρ-
 τηκόσι τῶν ἐλπίδων εἰκότως ἂν συγγνώμην ἔχοιεν.

- 102 (λθ΄.) Τὸ τοίνυν τελευταῖον, ὃ μόνοι καὶ καθ' αὐτοὺς ἐπραξαν, τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι κοινῆς ἡμῖν τῆς ἐχθρας ὑπαρχούσης τῆς πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ τοὺς βασιλέας αὐτῶν, ἡμεῖς μὲν ἐν πολέμοις πολλοῖς γιγνόμενοι καὶ μεγάλαις συμφοραῖς ἐνόητε περιπίπτου-
τες καὶ τῆς χώρας ἡμῶν θαμὰ πορθουμένης καὶ τε-
μνομένης οὐδεπώποτ' ἐβλέψαμεν πρὸς τὴν ἐκείνων
φιλίαν καὶ συμμαχίαν, ἀλλ' ὑπὲρ ὧν τοῖς Ἑλλήσιν
ἐπεβούλευσαν μισοῦντες αὐτοὺς διετελέσαμεν μᾶλλον
- 103 ἢ τοὺς ἐν τῷ παρόντι κακῶς ἡμᾶς ποιοῦντας. Λακε- 254
δαιμόνιοι δ' οὔτε πάσχοντες κακὸν οὐδὲν οὔτε μέλ-
λοντες οὔτε δεδιότες εἰς τοῦτ' ἀπληστίας ἦλθον, ὥστ'
οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτοῖς ἔχειν τὴν κατὰ γῆν ἀρχήν, ἀλλὰ
καὶ τὴν κατὰ θάλατταν δύναμιν οὕτως ἐπεθύμησαν
λαβεῖν, ὥστε κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοὺς τε συμ-
μάχους τοὺς ἡμετέρους ἀφίστασαν ἐλευθερώσειν αὐ-
τοὺς ὑπισχνούμενοι, καὶ βασιλεῖ περὶ φιλίας διελέ-
γοντο καὶ συμμαχίας, παραδώσειν αὐτῷ φάσκοντες
- 104 ἅπαντας τοὺς ἐπὶ τῆς Ἀσίας κατοικοῦντας· πίστεις δὲ b
δόντες τούτοις ἀμφοτέροις καὶ καταπολεμήσαντες
ἡμᾶς, οὓς μὲν ἐλευθερώσειν ᾤμοσαν, κατεδουλώσαντο
μᾶλλον ἢ τοὺς Εἰλωτας, βασιλεῖ δὲ τοιαύτην χάριν
ἀπέδωκαν, ὥστ' ἐπεισαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Κύρον
ὄντα νεώτερον ἀμφισβητεῖν τῆς βασιλείας, καὶ στρα-
τόπεδον αὐτῷ συναγαγόντες, στρατηγὸν Κλέαρχον
- 105 ἐπιστήσαντες, ἀνέπεμψαν ἐπ' ἐκείνον· ἀτυχήσαντες
δ' ἐν τούτοις καὶ γνωσθέντες ὧν ἐπεθύμουν καὶ c
μισηθέντες ὑπὸ πάντων, εἰς πόλεμον καὶ ταραχὰς το-
σαύτας κατέστησαν, ὅσας εἰκὸς τοὺς καὶ περὶ τοὺς
Ἑλληνας καὶ τοὺς βαρβάρους ἐξημαρτηκότας. περὶ
ἧν οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ πλείω λέγοντα διατρέβειν, πλὴν
ὅτι καταναυμαγηθέντες ὑπὸ τῆς βασιλείας δυνάμεως

- καὶ τῆς Κόνωνος στρατηγίας τοιαύτην ἐποίησαντο τὴν
 106 εἰρήνην, ἧς οὐδεὶς ἂν ἐπιδειξείεν οὔτ' αἰσχίῳ πώποτε
 γενομένην οὔτ' ἐπονειδιστοτέραν οὔτ' ὀλιγωροτέραν δ
 τῶν Ἑλλήνων οὔτ' ἐναντιωτέραν τοῖς λεγομένοις ὑπό
 τινων περὶ τῆς ἀρετῆς τῆς Λακεδαιμονίων· οἷτινες,
 ὅτε μὲν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς δεσπότης τῶν Ἑλλήνων
 κατέστησεν, ἀφελῆσθαι τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ τὴν
 εὐδαιμονίαν ἅπασαν ἐπεχείρησαν, ἐπειδὴ δὲ καταναυ-
 μαχήσας ταπεινοὺς ἐποίησεν, οὐ μικρὸν μέρος αὐτῶ
 τῶν Ἑλλήνων παρέδωκαν ἀλλὰ πάντα τοὺς τὴν
 107 Ἀσίαν οἰκοῦντας, διαρρηθὴν γράψαντες χρῆσθαι τοῦθ' e
 ὅτι ἂν αὐτὸς βούληται, καὶ οὐκ ἤσχύνθησαν τοι-
 αύτας ποιούμενοι τὰς ὁμολογίας περὶ ἀνδρῶν, οἷς
 χρώμενοι συμμάχοις ἡμῶν τε περιεγέροντο καὶ τῶν
 Ἑλλήνων κύριοι κατέστησαν καὶ τὴν Ἀσίαν ἅπασαν
 ἤλπισαν κατασχῆσειν, ἀλλὰ τὰς τοιαύτας συνθήκας 256
 αὐτοὶ τ' ἐν τοῖς ἱεροῖς τοῖς σφετέροις αὐτῶν ἀνέγρα-
 ψαν καὶ τοὺς συμμάχους ἠνάγκασαν.
- 108 (μ'.) Τοὺς μὲν οὖν ἄλλους οὐκ οἶμαι πράξεων
 ἑτέρων ἐπιθυμήσειν ἀκούειν, ἀλλ' ἐκ τῶν εἰρημένων
 ἱκανῶς μεμαθηκέναι νομιεῖν, ὅποια τις τοῖν πολέοιν
 ἑκατέρα περὶ τοὺς Ἑλληνας γέγονεν· ἐγὼ δ' οὐχ οὕτω
 τυγχάνω διακείμενος, ἀλλ' ἠγοῦμαι τὴν ὑπόθεσιν, ἣν
 ἐποίησάμην, ἄλλων τε πολλῶν προσδεῖσθαι λόγων b
 καὶ μάλιστα τῶν ἐπιδειξόντων τὴν ἄνοιαν τῶν ἀντι-
 λέγειν τοῖς εἰρημένοις ἐπιχειροσόντων· οὓς οἶμαι
 109 ῥαδίως εὐρήσειν. (μα'.) Τῶν γὰρ ἀποδεχομένων
 ἅσασας τὰς Λακεδαιμονίων πράξεις, τοὺς μὲν βελ-
 τίστους αὐτῶν ἠγοῦμαι καὶ πλείστον νοῦν ἔχοντας
 τὴν μὲν Σπαρτιατῶν πολιτείαν ἐπαινέσεσθαι καὶ τὴν
 αὐτὴν γνώμην ἔξειν περὶ αὐτῆς, ἣν περ πρότερον, περὶ
 δὲ τῶν εἰς τοὺς Ἑλληνας πεπραγμένων ὁμονοήσειν c

- 110 τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις, τοὺς δὲ φαυλοτέρους οὐ μόνον τούτων ὄντας ἀλλὰ καὶ τῶν πολλῶν, καὶ περὶ μὲν ἄλλου πράγματος οὐδενὸς ἂν οἶους τε γενομένους ἀνεκτῶς εἶπειν, περὶ δὲ Λακεδαιμονίων οὐ δυναμένους σιωπᾶν, ἀλλὰ προσδοκῶντας, ἣν ὑπερβάλλοντας τοὺς ἐπαίνους περὶ ἐκείνων ποιῶνται, τὴν αὐτὴν λήψεσθαι δόξαν τοῖς ἀδροτέροις αὐτῶν καὶ πολὺ βελτίους εἶναι
- 111 δοκοῦσι· τοὺς δὲ τοιούτους, ἐπειδὴν αἰσθωνται τοὺς δ τόπους ἅπαντας προκατειλημμένους καὶ μηδὲ πρὸς ἐν ἀντειπεῖν ἔχουσι τῶν εἰρημένων, ἐπὶ τὸν λόγον οἶμαι τρέψεσθαι τὸν περὶ τῶν πολιτειῶν, καὶ παραβάλλοντας τὰκεῖ καθεστῶτα τοῖς ἐνθάδε, καὶ μάλιστα τὴν σωφροσύνην καὶ πειθαρχίαν πρὸς τὰς παρ' ἡμῖν ὀλιγωρίας, ἐκ τούτων ἐγκωμιάσειν τὴν Σπάρτην.
- 112 (μβ'.) Ἦν δὴ τοιοῦτον ἐπιχειρῶσί τι ποιεῖν, προσήκει e τοὺς εὖ φρονοῦντας ληρεῖν νομίζειν αὐτούς. ἐγὼ γὰρ ὑπεθέμην οὐχ ὡς περὶ τῶν πολιτειῶν διαλεξόμενος ἀλλ' ὡς ἐπιδείξων τὴν πόλιν ἡμῶν πολὺ πλείονος ἀξίαν Λακεδαιμονίων περὶ τοὺς Ἕλληνας γεγενημένην. ἦν μὲν οὖν ἀναιρῶσί τι τούτων ἢ πράξεις ἐτέρας κοινὰς λέγωσι, περὶ ἃς ἐκεῖνοι βελτίους ἡμῶν γεγόνασιν, εἰκότως ἂν ἐπαίνου τυγχάνοιεν· ἦν δὲ λέγειν 256 ἐπιχειρῶσι, περὶ ὧν ἐγὼ μηδεμίαν μυεῖαν ποιησαίμην, δικαίως ἂν ἅπασιν ἀναισθητῶς ἔχειν δοκοῖεν. (μγ'.)
- 113 Οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδὴ περ αὐτούς οἶμαι τὸν λόγον τὸν περὶ τῶν πολιτειῶν εἰς τὸ μέσον ἐμβαλεῖν, οὐκ ὀκνήσω διαλεχθῆναι περὶ αὐτῶν· οἶμαι γὰρ ἐν αὐτοῖς τούτοις τὴν πόλιν ἡμῶν ἐπιδείξειν πλέον διευεγκοῦσαν ἢ τοῖς ἤδη προειρημένοις.
- 114 (μδ'.) Καὶ μηδεὶς ὑπολάβῃ με ταῦτ' εἰρηκέναι περὶ ταύτης τῆς πολιτείας, ἣν ἀναγκασθέντες μεταλλάβομεν, ἀλλὰ περὶ τῆς τῶν προγόνων, ἧς οὐ κατα- b

- φρονήσαντες οἱ πατέρες ἡμῶν ἐπὶ τὴν νῦν καθεστῶσαν ὤρμησαν, ἀλλὰ περὶ μὲν τὰς ἄλλας πράξεις πολὺ σπουδαιότεραν ἐκείνην προκρίναντες, περὶ δὲ τὴν δύναμιν τὴν κατὰ θάλατταν ταύτην χρησιμωτέραν εἶναι νομίζοντες, ἦν λαβόντες καὶ καλῶς ἐπιμεληθέντες οἰοί τ' ἐγένοντο καὶ τὰς ἐπιβουλάς τὰς Σπαρτιατῶν ἀμύνασθαι καὶ τὴν Πελοποννησίων ἀπάντων ῥώμην, ὧν κατήπειγε τὴν πόλιν περὶ ἐκεῖνον τὸν χρόνον μάλιστα
- 115 περιγενέσθαι πολεμοῦσαν. ὥστ' οὐδεὶς ἂν δικαίως ἐπιτιμήσειε τοῖς ἐλομένοις αὐτήν· οὐ γὰρ διήμαρτον τῶν ἐλπίδων, οὐδ' ἠγνόησαν οὐδὲν οὔτε τῶν ἀγαθῶν οὔτε τῶν κακῶν τῶν προσόντων ἑκατέρω τῶν δυνάμεων, ἀλλ' ἀκριβῶς ἤδεσαν τὴν μὲν κατὰ γῆν ἡγεμονίαν ὑπ' εὐταξίας καὶ σωφροσύνης καὶ πειθαρχίας καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων μελετωμένην, τὴν δὲ κατὰ
- 116 θάλατταν δύναμιν οὐκ ἐκ τούτων ἀξαναομένην ἀλλ' ἃ ἐκ τε τῶν τεχνῶν τῶν περὶ τὰς ναῦς καὶ τῶν ἐλαύνειν αὐτὰς δυναμένων καὶ τῶν τὰ σφέτερα μὲν αὐτῶν ἀπολωλεκότων, ἐκ δὲ τῶν ἀλλοτρίων πορίζεσθαι τὸν βίον εἰθισμένων· ὧν εἰσπεσόντων εἰς τὴν πόλιν οὐκ ἄδηλος ἦν ὅ τε κόσμος ὁ τῆς πολιτείας τῆς πρότερον ὑπαρχούσης λυθησόμενος, ἢ τε τῶν συμμαχῶν εὐνοια ταχέως ληφομένη μεταβολὴν, ὅταν οἷς πρότερον χώρας ἐδίδοσαν καὶ πόλεις, τούτους ἀναγκάξωσι συντάξεις e καὶ φόρους ὑποτελεῖν, ἵν' ἔχωσι μισθὸν διδόναι τοῖς
- 117 τοιούτοις, οἷους ὀλίγω πρότερον εἶπον. ἀλλ' ὅμως οὐδὲν ἀγνοοῦντες τῶν προειρημένων ἐνόμιζον τῇ πόλει, τῇ τηλικαύτῃ μὲν τὸ μέγεθος, τοιαύτην δ' ἐχούσῃ δόξαν, λυσιτελεῖν καὶ πρέπειν ἀπάσας ὑπομεῖναι τὰς δυσχερείας μᾶλλον ἢ τὴν Λακεδαιμονίων ἀρχήν· 251
- δυοῦν γὰρ πραγμάτοιιν προτεινομένοιιν μὴ σπουδαίωιν, κρείττω τὴν αἴρεσιν εἶναι τοῦ δεινὰ ποιεῖν ἐτέροις ἢ

- πάσχειν αὐτοὺς καὶ τοῦ μὴ δικαίως τῶν ἄλλων ἄρχειν
 μᾶλλον ἢ φεύγοντας τὴν αἰτίαν ταύτην ἀδίκως Λακε-
 118 δαιμονίοις δουλεύειν. ἄπερ ἅπαντες μὲν ἂν οἱ νοῦν
 ἔχοντες ἔλοιτο καὶ βουληθεῖεν, ὀλίγοι δ' ἂν τινες τῶν
 προσποιοιμένων εἶναι σοφῶν ἐρωτηθέντες οὐκ ἂν
 φήσαιεν. αἱ μὲν οὖν αἰτίαι, δι' ἃς μετέλαβον τὴν πο- b
 λιτείαν τὴν ὑπὸ τινῶν ψεγομένην ἀντὶ τῆς ὑπὸ πάν-
 των ἐπαινουμένης, διὰ μακροτέρων μὲν αὐτὰς διῆλ-
 θον, αὐταὶ δ' οὖν ἦσαν.
- 119 (με΄.) Ἦδη δὲ περὶ ἧς θ' ὑπεθέμην καὶ τῶν προγο-
 νων ποιήσομαι τοὺς λόγους, ἐκείνων τῶν χρόνων ἐπι-
 λαβόμενος, ὅτ' οὐκ ἦν οὔτ' ὀλιγαρχίας οὔτε δημοκρα-
 τίας ὄνομά πω λεγόμενον, ἀλλὰ μοναρχίαι καὶ τὰ γένη c
 τὰ τῶν βαρβάρων καὶ τὰς πόλεις τὰς Ἑλληνίδας ἀπά-
 120 σας διώκουν. διὰ τοῦτο δὲ προειλόμην πορρωτέρωθεν
 ποιήσασθαι τὴν ἀρχὴν, πρῶτον μὲν ἡγούμενος προσ-
 ἦκειν τοῖς ἀμφισβητοῦσιν ἀρετῆς εὐθύς ἀπὸ γενεᾶς
 διαφέροντας εἶναι τῶν ἄλλων, ἔπειτ' αἰσχυρόμενος,
 εἰ περὶ ἀνδρῶν ἀγαθῶν μὲν, οὐδὲν δέ μοι προσηκόν-
 των πλείω διαλεχθεῖς τῶν μετρίων, περὶ τῶν προγόνων
 τῶν τὴν πόλιν κάλλιστα διοικησάντων μηδὲ μικρὰν d
 121 ποιήσομαι μνείαν, οἳ τοσοῦτον βελτίους ἐγένοντο
 τῶν τὰς δυναστείας ἔχόντων, ὅσον περ ἄνδρες οἱ
 φρονιμώτατοι καὶ πραότατοι διενέγκοιεν ἂν θηρίων
 τῶν ἀγριωτάτων καὶ πλείστης ὠμότητος μεστῶν.
 (με΄.) Τί γὰρ οὐκ ἂν εὐροιμεν τῶν ὑπερβυλλόντων
 ἀνοσιότητι καὶ δεινότητι πεπραγμένον ἐν ταῖς ἄλλαις
 πόλεσι, καὶ μάλιστα ἐν ταῖς μεγίσταις καὶ τότε νομι-
 ξομέναις καὶ νῦν εἶναι δοκούσαις; οὐ φόνους ἀδελφῶν e
 122 καὶ πατέρων καὶ ξένων παμπληθεῖς γεγενημένους; οὐ
 σφαγὰς μητέρων καὶ μίξεις καὶ παιδοποιίας ἐξ ὧν
 ἐτύγχανον αὐτοὶ πεφυκότες; οὐ παίδων βρωῶσιν ὑπὸ

τῶν οἰκειοτάτων ἐπιβεβουλευμένην; οὐκ ἐκβολὰς ὧν ἐγέννησαν, καὶ καταποντισμοὺς καὶ τυφλώσεις καὶ 258 τοσαύτας τὸ πλῆθος κακοποιίας ὥστε μηδένα πάποτ' ἀπορῆσαι τῶν εἰθισμένων καθ' ἕναστος τὸν ἐνιαυτὸν εἰσφέρειν εἰς τὸ θέατρον τὰς τότε γεγενημένας συμφοράς;

- 123 (μζ.) Ταῦτα δὲ διήλθον, οὐκ ἐκείνους λαιδορῆσαι βουλόμενος ἀλλ' ἐπιδειξοί παρὰ τοῖς ἡμετέροις οὐ μόνον οὐδὲν τοιοῦτον γεγενημένον· τοῦτο μὲν γὰρ ἂν σημεῖον ἦν οὐκ ἀρετῆς, ἀλλ' ὡς οὐχ ὅμοιοι τὰς φύσεις ἦσαν τοῖς ἀνοσιωτάτοις γεγενημένοις· δεῖ δὲ τοὺς ἐπιχειροῦντας καθ' ὑπερβολὴν τινὰς ἐπαινεῖν ἢ μὴ τοῦτο μόνον ἐπιδεικνύναι, μὴ πονηροὺς ὄντας αὐτούς, ἀλλ' ὡς ἀπάσαις ταῖς ἀρεταῖς καὶ τῶν τότε καὶ τῶν νῦν διήνεγκαν. ἄπερ ἔχοι τις ἂν καὶ περὶ τῶν
- 124 προγόνων τῶν ἡμετέρων εἰπεῖν. (μη.) Οὕτω γὰρ ὁσίως καὶ καλῶς καὶ τὰ περὶ τὴν πόλιν καὶ τὰ περὶ σφᾶς αὐτοὺς διώκησαν, ὥσπερ προσῆκον ἦν τοὺς ἀπὸ θεῶν μὲν γεγυνοτάς, πρώτους δὲ καὶ πόλιν οἰκήσαντας καὶ νόμοις χρῆσασθαι, ἅπαντα δὲ τὸν χρόνον ἡσκηκότας εὐσέβειαν μὲν περὶ τοὺς θεοὺς, δικαιοσύνην δὲ περὶ τοὺς ἀνθρώπους, ὄντας δὲ μῆτε μιγάδας μῆτ' ἐπήλυδας ἀλλὰ μόνους αὐτόχθονας τῶν Ἑλλή-
- 125 νων, καὶ ταύτην ἔχοντας τὴν χώραν τροφὸν, ἐξ ἧσπερ ἔφυσαν, καὶ στέργοντας αὐτὴν ὁμοίως ὥσπερ οἱ βέλτιστοι τοὺς πατέρας καὶ τὰς μητέρας τὰς αὐτῶν, πρὸς δὲ τούτοις οὕτω θεοφιλεῖς ὄντας, ὥσθ' ὃ δοκεῖ χαλεπώτατον εἶναι καὶ σπανιώτατον, εὐρεῖν τινὰς τῶν οἰκῶν τῶν τυραννικῶν καὶ βασιλικῶν ἐπὶ τέτταρας ἢ δ
- 126 πέντε γενεὰς διαμείναντας, καὶ τοῦτο συμβῆναι μόνους ἐκείνοις. Ἐριχθόνιος μὲν γὰρ ὁ φύς ἐξ Ἡφαίστου καὶ Γῆς παρὰ Κέκροπος ἄπαιδος ὄντος ἀρρένων παί-

- θων τὸν οἶκον καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαβεν· ἐντεῦ-
 θεν δ' ἀρξάμενοι πάντες οἱ γενόμενοι μετ' ἐκείνου,
 οὔτεσ οὐκ ὀλίγοι, τὰς κτήσεις τὰς αὐτῶν καὶ τὰς δυ-
 ναστείας τοῖς αὐτῶν παισὶ παρέδωσαν μέχρι Θησέως.
- (μθ'.) Περὶ οὗ πρὸ πολλοῦ ἂν ἐποιησάμην μὴ διε- e
 λέχθαι πρότερον. περὶ τῆς ἀρετῆς καὶ τῶν πεπραγμέ-
 νων αὐτῷ· πολὺ γὰρ ἂν μᾶλλον ἤρμοσεν ἐν τῷ λόγῳ
- 127 τῷ περὶ τῆς πόλεως διελθεῖν περὶ αὐτῶν. ἀλλὰ γὰρ
 χαλεπὸν ἦν, μᾶλλον δ' ἀδύνατον, τὰ κατ' ἐκείνου
 ἐπελθόντα τὸν χρόνον εἰς τοῦτον ἀποθέσθαι τὸν και- 259
 ρὸν, ὃν οὐ προήδειν ἐσόμενον. ἐκεῖνα μὲν οὖν ἐάσο-
 μεν, ἐπειδὴ πρὸς τὸ παρὸν αὐτοῖς κατεχρησάμην, μιᾶς
 δὲ μόνου μνησθήσομαι πράξεως, ἣ συμβέβηκε μῆτ'
 εἰρησθαι πρότερον μῆτε πεπραχθαι μηδ' ὑφ' ἐνὸς
 ἄλλου πλην ὑπὸ Θησέως, σημεῖον δ' εἶναι μέγιστον
- 128 τῆς ἀρετῆς τῆς ἐκείνου καὶ φρονήσεως. (ν'.) Ἐχων γὰρ
 βασιλείαν ἀσφαλεστάτην καὶ μεγίστην, ἐν ἣ πολλὰ καὶ
 καλὰ διαπεπραγμένος ἦν καὶ κατὰ πόλεμον καὶ περὶ b
 διοίκησιν τῆς πόλεως, ἅπαντα ταῦθ' ὑπερῖδεν, καὶ
 μᾶλλον εἴλετο τὴν δόξαν τὴν ἀπὸ τῶν πόνων καὶ τῶν
 ἀγώνων εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον μνημονευθησομένην
- ἢ τὴν φραθυμίαν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τὴν διὰ τὴν βα-
 129 σιλίαν ἐν τῷ παρόντι γιγνομένην. καὶ ταῦτ' ἐπραξεν,
 οὐκ ἐπειδὴ πρεσβύτερος γενόμενος ἀπολελαυκῶς ἦν
 τῶν ἀγαθῶν τῶν παρόντων, ἀλλ' ἀκμάζων τὴν μὲν
 πόλιν, ὡς λέγεται, διοικεῖν τῷ πλήθει παρέδωκεν, αὐ- c
 τὸς δ' ὑπερ ταύτης τε καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων διετέ-
 λει κινδυνεύων.
- 130 (να'.) Περὶ μὲν οὖν τῆς Θησέως ἀρετῆς νῦν μὲν
 ὡς οἶόν τ' ἦν ἀνεμνήσαμεν, πρότερον δ' ἀπάσας αὐ-
 τοῦ τὰς πράξεις οὐκ ἀμελῶς διήλθομεν· περὶ δὲ τῶν
 παραλαβόντων τὴν τῆς πόλεως διοίκησιν, ἣν ἐκείνος

- παρέδωκεν, οὐκ ἔχω, τίνας ἐπαίνους εἰπὼν ἄξιους ἂν εἶην εἰρηκῶς τῆς ἐκείνων διανοίας. οἵτινες ἄπειροι πολιτειῶν ὄντες, οὐ διήμαρτον αἰρούμενοι τῆς ὑπὸ d πάντων ἂν ὁμολογηθείσης οὐ μόνον εἶναι κοινοτάτης καὶ δικαιοτάτης ἀλλὰ καὶ συμφορωτάτης ἅπασι καὶ
- 131 τοῖς χρωμένοις ἡδίστης. κατεστήσαντο γὰρ δημοκρατίαν οὐ τὴν εἰκῆ πολιτευομένην καὶ νομίζουσιν τὴν μὲν ἀκολασίαν ἐλευθερίαν εἶναι, τὴν δ' ἐξουσίαν ὅτι βούλεται τις ποιεῖν εὐδαιμονίαν, ἀλλὰ τὴν τοῖς τοιούτοις μὲν ἐπιτιμῶσαν, ἀριστοκρατίᾳ δὲ χρωμένην· e ἦν οἱ μὲν πολλοὶ χρησιμωτάτην οὖσαν ὥσπερ τὴν ἀπὸ τῶν τιμημάτων ἐν ταῖς πολιτείαις ἀριθμοῦσιν, οὐ δι' ἀμαθίαν ἀγνοοῦντες, ἀλλὰ διὰ τὸ μηδὲν πάποτ' αὐ-
- 132 τοῖς μελῆσαι τῶν θεόντων. (νβ'.) Ἐγὼ δὲ φημι τὰς μὲν ἰδέας τῶν πολιτειῶν τρεῖς εἶναι μόνας, ὀλιγαρχίαν, δημοκρατίαν, μοναρχίαν, τῶν δ' ἐν ταύταις οἰκούν- 260 των ὅσοι μὲν εἰώθασιν ἐπὶ τὰς ἀρχὰς καθιστάναι καὶ τὰς ἄλλας πράξεις τοὺς ἰκανωτάτους τῶν πολιτῶν καὶ τοὺς μέλλοντας ἄριστα καὶ δικαιοτάτα τῶν πραγμάτων ἐπιστατήσιν, τούτους μὲν ἐν ἀπάσαις ταῖς πολιτείαις καλῶς οἰκῆσειν καὶ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς καὶ πρὸς
- 133 τοὺς ἄλλους· τοὺς δὲ τοῖς θρασυτάτοις καὶ πονηρο- λ τάτοις ἐπὶ ταῦτα χρωμένους, καὶ τῶν μὲν τῇ πόλει b συμπερόντων μηδὲν φροντίζουσιν, ὑπὲρ δὲ τῆς αὐτῶν πλεονεξίας ἐτοίμοις οὖσιν ὀτιοῦν πάσχειν, τὰς δὲ τούτων πόλεις ὁμοίως οἰκῆσεσθαι ταῖς τῶν προεστώτων πονηρίαις· τοὺς δὲ μήθ' οὕτω μήθ' ὡς πρότερον εἶπον, ἀλλ' ὅταν μὲν θαρρῶσι, τούτους μάλιστα τιμῶντας τοὺς πρὸς χάριν λέγοντας, ὅταν δὲ δεισῶσιν, ἐπὶ τοὺς βελτίστους καὶ φρονιμωτάτους καταφεύγοντας, c τοὺς δὲ τοιούτους ἐναλλάξ τοτὲ μὲν χειρῶν, τοτὲ δὲ
- 134 βέλτιον πράξειν. (νγ'.) Αἱ μὲν οὖν φύσεις καὶ δυνά-

μεις τῶν πολιτειῶν οὕτως ἔχουσιν, ἡγοῦμαι δὲ ταῦτα
 μὲν ἑτέροις πολὺ πλείους λόγους παρέξειν τῶν νῦν
 εἰρημένων, ἐμοὶ δ' οὐκέτι περὶ ἀπάσῶν αὐτῶν εἶναι
 διαλεκτέον ἀλλὰ περὶ μόνῃς τῆς τῶν προγόνων· ταύ-
 την γὰρ ὑπεσχόμην ἐπιδείξειν σπουδαιότεραν καὶ πλει-
 όνων ἀγαθῶν αἰτίαν οὔσαν τῆς ἐν Σπάρτῃ καθεστη- d
 135 κνίας. (νδ'.) Ἔσται δ' ὁ λόγος τοῖς μὲν ἡδέως ἂν ἀκού-
 σασι πολιτείαν χρηστὴν ἐμοῦ διεξιόντος οὔτ' ὄχληρὸς
 οὔτ' ἄκαιρος ἀλλὰ σύμμετρος καὶ προσήκων τοῖς ἐμ-
 προσθεν [εἰρημένοις], τοῖς δὲ μὴ χαίρουσι τοῖς μετὰ
 πολλῆς σπουδῆς εἰρημένοις ἀλλὰ τοῖς ἐν ταῖς πανηγύ-
 ρεσι μάλιστα μὲν λοιδορουμένοις, ἣν δ' ἀπόσχονται τῆς
 μανίας ταύτης, ἐγκωμιάζουσιν ἢ τὰ φαυλότατα τῶν
 ὄντων ἢ τοὺς παρανομοτάτους τῶν γεγενημένων. τού-
 τοις δ' αὐτὸν οἶμαι δόξειν πολὺ μακρότερον εἶναι τοῦ e
 136 δέοντος. ἐμοὶ δὲ τῶν μὲν τοιούτων ἀκροατῶν οὐδὲν
 πάποτ' ἐμέλησεν, οὐδὲ τοῖς ἄλλοις τοῖς εὐφρονοῦσιν,
 ἐκείνων δὲ τῶν ἄτε προεῖπον πρὸ ἅπαντος τοῦ λόγου
 μνημονευσόντων, τῷ τε πλήθει τῶν λεγομένων οὐκ 261
 ἐπιτιμησόντων, οὐδ' ἦν μυρίων ἐπῶν ἢ τὸ μῆκος, ἀλλ'
 ἐφ' αὐτοῖς εἶναι νομιούντων τοσοῦτον ἀναγνῶναι μέ-
 ρος καὶ διελθεῖν, ὅποσον ἂν αὐτοὶ βουληθῶσιν, πάν-
 των δὲ μάλιστα τῶν οὐθενὸς ἂν ἥδιον ἀκουόντων ἢ
 λόγου διεξιόντος ἀνδρῶν ἀρετὰς καὶ πόλεως τρόπον
 137 καλῶς οἰκουμένης, ἅπερ εἰ μιμήσασθαί τινες βουλη-
 θεῖεν καὶ δυνήθεῖεν, αὐτοὶ τ' ἂν ἐν μεγάλῃ δόξῃ τὸν
 βίον διαγάγοιεν καὶ τὰς πόλεις τὰς αὐτῶν εὐδαίμονας
 ποιήσαιεν. οἷους μὲν οὖν εὐξαίμην ἂν εἶναι τοὺς b
 ἀκουσομένους τῶν ἐμῶν, εἴρηκα, δέδοικα δὲ μὴ τοι-
 ούτων γενομένων πολὺ καταδεέστερον εἶπω τῶν
 πραγμάτων, περὶ ὧν μέλλω ποιεῖσθαι τοὺς λόγους.
 ὅμως δ' οὕτως, ὅπως ἂν οἷός τ' ᾶ, πειράσομαι δια-

- 138 λεχθῆναι περὶ αὐτῶν. (νε'). Τοῦ μὲν οὖν διαφερόντως τῶν ἄλλων οἰκείσθαι τὴν πόλιν ἡμῶν κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον δικαίως ἂν ἐπενέγκοιμεν τὴν αἰτίαν τοῖς βασιλεύσασιν αὐτῆς, περὶ ὧν ὀλίγῳ πρότερον διελέχθην. c ἐκείνοι γὰρ ἦσαν οἱ παιδεύσαντες τὸ πλῆθος ἐν ἀρετῇ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ πολλῇ σωφροσύνῃ, καὶ διδάξαντες ἐξ ὧν διψοῦν, ἅπερ ἐγὼ φανεῖην ἂν ὕστερον εἰρηκῶς ἢ κείνοι πράξαντες, ὅτι πᾶσα πολιτεία ψυχὴ πόλεως ἔστι, τοσαύτην ἔχουσα δύναμιν, ὅσην περ ἐν σώματι φρόνησις· αὕτη γὰρ ἔστιν ἡ βουλευομένη περὶ ἅπαντων, καὶ τὰ μὲν ἀγαθὰ διαφυλάττουσα, τὰς δὲ συμφορὰς διαφεύγουσα, καὶ πάντων αἰτία τῶν ταῖς πόλεσι d
- 139 συμβαινόντων. (νε') Ἄ μαθὼν ὁ δῆμος οὐκ ἐπελάθετο διὰ τὴν μεταβολὴν, ἀλλὰ μᾶλλον τούτῳ προσεῖχε (τὸν νοῦν) ἢ τοῖς ἄλλοις, ὅπως λήψεται τοὺς ἡγεμόνας δημοκρατίας μὲν ἐπιθυμοῦντας, τὸ δ' ἦθος τοιοῦτον ἔχοντας, οἷόν περ οἱ πρότερον ἐπιστατοῦντες αὐτῶν, καὶ μὴ λήσουσι σφᾶς αὐτοὺς κυρίους ἅπαντων τῶν κοινῶν καταστήσαντες, οἷς οὐδεὶς ἂν οὐδὲν τῶν
- 140 ἰδίων ἐπιτρέψειεν, μηδὲ περιόφονται πρὸς τὰ τῆς πόλεως προσιόντας τοὺς ὁμολογουμένως ὄντας πονηροὺς, μηδ' ἀνέξονται τὴν φωνὴν τῶν τὰ μὲν σώματα τὰ σφέτερον αὐτῶν ἐπονειδίστως διατιθεμένων, συμβουλεύειν δὲ τοῖς ἄλλοις ἀξιούντων, ὃν τρόπον τὴν πόλιν διοικοῦντες σωφρονοῦεν ἂν καὶ βέλτιον πράττοιεν, 262
- μηδὲ τῶν ἃ μὲν παρὰ τῶν πατέρων παρέλαβον εἰς αἰσχρὰς ἡδονὰς ἀνηλωκότων, ἐκ δὲ τῶν κοινῶν ταῖς ἰδίαις ἀπορίαις βοηθεῖν ζητούντων, μηδὲ τῶν πρὸς χάριν μὲν αἰεὶ λέγειν γλιχομένων, εἰς κολλὰς δ' ἀηδίας
- 141 καὶ λύπας τοὺς πειθομένους ἐμβαλλόντων, ἀλλὰ τοὺς τε τοιοῦτους ἅπαντας ἀπείργειν ἀπὸ τοῦ συμβουλεύειν ἕκαστος οἴησεται δεῖν, καὶ πρὸς τούτοις ἐκείνους

- α τούς τὰ μὲν τῶν ἄλλων κτήματα τῆς πόλεως εἶναι β
 φάσκοντας, τὰ δὲ ταύτης ἴδια κλέπτειν καὶ διαρκά-
 ζειν τολμῶντας, καὶ φιλεῖν μὲν τὸν δῆμον προσποι-
 ουμένους, ὑπὸ δὲ τῶν ἄλλων ἀπάντων αὐτὸν μισεῖ-
 142 σθαι ποιῶντας, καὶ λόγῳ μὲν δεδιότας ὑπὲρ τῶν
 Ἑλλήνων, ἔργῳ δὲ λυμαινόμενους καὶ συκοφαντοῦν-
 τας καὶ διατιθέοντας αὐτούς οὕτω πρὸς ἡμᾶς ὥστε τῶν
 πόλεων τὰς εἰς τὸν πόλεμον καθισταμένας ἥδιον ἂν
 καὶ θᾶττον ἐνίας εἰσδέξασθαι τοὺς πολιορκοῦντας ἢ
 τὴν παρ' ἡμῶν βοήθειαν. ἀπείποι δ' ἂν τις γράφων, c
 εἰ πάσας τὰς κακοηθείας καὶ πονηρίας ἐξαριθμεῖν ἐπι-
 143 χειρήσειεν. (νζ.) Ἄς ἐκεῖνοι μισήσαντες καὶ τοὺς
 ἔχοντας αὐτὰς ἐποιοῦντο συμβούλους καὶ προστάτας
 οὐ τοὺς τυχόντας ἀλλὰ τοὺς βελτίστους καὶ φρονιμι-
 144 οὐ τούτους καὶ κάλλιστα βεβιωκότας, καὶ τοὺς αὐτοὺς τού-
 τους στρατηγούς ἤρουντο καὶ πρέσβεις, εἴ που δεή-
 σειεν, ἔπεμπον, καὶ πάσας τὰς ἡγεμονίας τὰς τῆς πό-
 λεως αὐτοῖς παρεδίδοσαν, νομίζοντες τοὺς ἐπὶ τοῦ
 βήματος βουλομένους καὶ δυναμένους τὰ βέλτιστα d
 συμβουλεύειν, τούτους καὶ καθ' αὐτούς γενομένους
 ἐν ἅπασιν τοῖς τόποις καὶ περὶ ἀπάσας τὰς πράξεις
 τὴν αὐτὴν γνώμην ἔξειν· ἄπερ αὐτοῖς συνέβαιεν.
 144 (νη.) Διὰ γὰρ τὸ ταῦτα γιγνώσκειν ἐν ὀλίγαις ἡμέ-
 ραις ἑώρων τοὺς τε νόμους ἀναγεγραμμένους, οὐχ
 ὁμοίους τοῖς νῦν κειμένοις, οὐδὲ τοσαύτης ταραχῆς
 καὶ τοσοῦτων ἐναντιώσεων μεστοὺς ὥστε μηδὲν ἂν
 δυνηθῆναι συνιδεῖν μήτε τοὺς χρησίμους μήτε τοὺς e
 ἀχρήστους αὐτῶν, ἀλλὰ πρῶτον μὲν ὀλίγους, ἱκανοὺς
 δὲ τοῖς χρῆσθαι μέλλουσι καὶ φασίλους συνιδεῖν, ἐπει-
 τα δικαίους καὶ συμφέροντας καὶ σφίσι αὐτοῖς ὁμο-
 λογουμένους, καὶ μᾶλλον ἐσπουδασμένους τοὺς περὶ
 τῶν κοινῶν ἐπιτηδευμάτων ἢ τοὺς περὶ τῶν ἰδίων 263

συμβολαίων, οίους περ εἶναι χρή παρὰ τοῖς καλῶς
 145 πολιτευομένοις. περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους καθί-
 στασαν ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τοὺς προκριθέντας ὑπὸ τῶν φυ-
 λετῶν καὶ δημοτῶν, οὐ περιμαχήτους αὐτὰς ποιήσαντες
 οὐδ' ἐπιθυμίας ἀξίας, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον λειτουργίαις
 ὁμοίας ταῖς ἐνοχλούσαις μὲν, οἷς ἂν προσταχθῶσι, τι-
 μὴν δὲ τινα περιτιθείσαις αὐτοῖς· ἔδει γὰρ τοὺς ἄρ-
 χεῖν αἰρεθέντας τῶν τε κτημάτων τῶν ἰδίων ἀμελεῖν b
 καὶ τῶν λημμάτων τῶν εἰθισμένων δίδοσθαι ταῖς
 ἀρχαῖς ἀπέχεσθαι μηδὲν ἦττον ἢ τῶν ἱερῶν, ἃ τίς ἂν
 146 ἐν τοῖς νῦν καθεστῶσιν ὑπομείνειεν; καὶ τοὺς μὲν
 ἀκριβεῖς περὶ ταύτας γιγνομένους μετρίως ἐπαινεθέν-
 τας ἐφ' ἑτέραν ἐπιμέλειαν τάττεσθαι τοιαύτην, τοὺς
 δὲ καὶ μικρὸν παραβάντας ταῖς ἐσχάταις αἰσχύναις
 καὶ μεγίσταις ζημίαις περιπίπτειν· ὥστε μηδένα τῶν
 πολιτῶν ὥσπερ νῦν διακεῖσθαι πρὸς τὰς ἀρχὰς ἀλλὰ c
 147 μᾶλλον τότε φεύγειν αὐτὰς ἢ νῦν διώκειν, καὶ πάν-
 τας νομίζειν μηδέποτε ἂν γενέσθαι δημοκρατίαν ἀλη-
 θεστέραν μηδὲ βεβαιότεραν μηδὲ μᾶλλον τῷ πλήθει
 συμφέρουσαν τῆς τῶν μὲν τοιούτων πραγματειῶν
 ἀτέλειαν τῷ δήμῳ διδούσης, τοῦ δὲ τὰς ἀρχὰς κατα-
 στησαι καὶ λαβεῖν δίκην παρὰ τῶν ἑξαμαρτόντων κύ-
 ριον ποιούσης, ἅπερ ὑπάρχει καὶ τῶν τυράννων τοῖς
 148 εὐδαιμονεστάτοις. (νθ'.) Σημεῖον δὲ μέγιστον, ὅτι d
 ταῦτ' ἡγάπων μᾶλλον ἢ γὰρ λέγω· φαίνεται γὰρ ὁ δῆ-
 μος ταῖς μὲν ἄλλαις πολιτείαις ταῖς οὐκ ἀρεσκούσαις
 μαχόμενος καὶ καταλύων καὶ τοὺς προεστῶτας αὐτῶν
 ἀποκτείνων, ταύτη δὲ χρώμενος οὐκ ἐλάττω χιλίων
 ἐτῶν, ἀλλ' ἐμείνας, ἀφ' οὗπερ ἔλαβε, μέχρι τῆς Σό-
 λωνος μὲν ἡλικίας, Πεισιστράτου δὲ δυναστείας, ὃς
 δημαγωγὸς γενόμενος καὶ πολλὰ τὴν πόλιν λυμηνά-
 μενος καὶ τοὺς βελτίστους τῶν πολιτῶν ὡς ὀλιγαρχι-

κοὺς ὄντας ἐκβαλῶν, τελευτῶν τὸν τε δῆμον κατέλυσε e
καὶ τύραννον αὐτὸν κατέστησεν.

- 149 (ξ΄.) Τάχ' οὖν ἂν τινες ἄτοπον εἶναι με φήσειαν,
οὐδὲν γὰρ καλύει διαλαβεῖν τὸν λόγον, ὅτι τολμῶ
λέγειν ὡς ἀκριβῶς εἰδὼς περὶ πραγμάτων, οἷς οὐ παρ- 264
ῆν πραττομένοις. ἐγὼ δ' οὐδὲν τούτων ἄλογον οἶμαι
ποιεῖν. εἰ μὲν γὰρ μόνος ἐπίστευον τοῖς τε λεγομένοις
περὶ τῶν παλαιῶν καὶ τοῖς γράμμασι τοῖς ἐξ ἐκείνου
τοῦ χρόνου παραδεδομένοις ἡμῖν, εἰκότως ἂν ἐπιτι-
μώμην· νῦν δὲ πολλοὶ καὶ νοῦν ἔχοντες ταῦτ' ἐμοὶ
150 φανεῖεν ἂν πεπονηότες. χωρὶς δὲ τούτων, εἰ κατα-
σταλὴν εἰς ἔλεγχον καὶ λόγον, δυναθείην ἂν ἐπιδειξάι
πάντας ἀνθρώπους πλείους ἐπιστήμας ἔχοντας διὰ b
τῆς ἀκοῆς ἢ τῆς ὄψεως, καὶ μελῶν πράξεις καὶ καλ-
λοὺς εἰδότες, ἃς παρ' ἐτέρων ἀκηκόασιν, ἢ κείνας,
αἷς αὐτοὶ παραγεγενημένοι τυγχάνουσιν. ἀλλὰ γὰρ
οὔτ' ἀμελεῖν καλῶς ἔχει τῶν τοιούτων ἐπιλήψεων,
τυχὸν γὰρ μηδενὸς ἀντειπόντος λυμήναιντ' ἂν τὴν
ἀλήθειαν, οὔτ' αὖ πολὺν χρόνον ἀντιλέγοντας δια-
τρίβειν ἐν αὐταῖς, ἀλλ' ὅσον ὑποδείξαντας μόνον τοῖς
ἄλλοις, ἐξ ὧν ληροῦντας ἂν αὐτοὺς ἐπιδειξάιεν, πά-
λιν ἐπανελθόντας περαίνειν καὶ λέγειν, ὅθεν ἀπέλι- c
πον· ὅπερ ἐγὼ ποιήσω.

- 151 (ξα΄.) Τὸ μὲν οὖν σύνταγμα τῆς τότε πολιτείας
καὶ τὸν χρόνον, ὅσον αὐτῇ χρώμενοι διετέλεσαν, ἐξ-
αρκούντως δεδηλώκαμεν· λοιπὸν δ' ἡμῖν τὰς πράξεις
τὰς ἐκ τοῦ καλῶς πολιτεύεσθαι γεγενημένας διελεσθῆναι.
ἐκ τούτων γὰρ ἔτι μᾶλλον ἔσται καταμαθεῖν, ὅτι καὶ
τὴν πολιτείαν εἶχον ἡμῶν οἱ πρόγονοι βελτίω τῶν ἄλ-
λων καὶ σωφρονεστέραν, καὶ προστάταις καὶ συμβού- d
οῖς ἐχρῶντο τοιούτοις, οἷοις χρῆ τοὺς εὐφρονοῦντας.
β΄.) Οὐ μὴν οὐδὲ ταῦτά μοι πρότερον λεκτέον ἐστὶ,

πρὶν ἂν μικρὰ προείπω περὶ αὐτῶν. ἦν γὰρ ὑπερ-
 ιδῶν τὰς ἐπιτιμήσεις τὰς τῶν οὐδὲν ἄλλο ποιεῖν ἢ
 τοῦτο δυναμένων ἐφεξῆς διηγῶμαι περὶ τε τῶν ἄλλων
 τῶν πεπραγμένων καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων τῶν περὶ
 τὸν πόλεμον, οἷς οἱ πρόγονοι χρώμενοι τῶν τε βαρ-
 βάρων περιεγένοντο καὶ παρὰ τοῖς Ἑλλησιν εὐδοκί-
 μησαν, οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ φήσουσί τινές με διεξιέναι ^e
 τοὺς νόμους, οὓς Λυκούργος μὲν ἔθηκε, Σπαρτιάται
 δ' αὐτοῖς χρώμενοι τυγχάνουσιν.

- 153 (ξγ'.) Ἐγὼ δ' ὁμολογῶ μὲν εἶναι πολλὰ τῶν ἐκεῖ
 καθεστῶτων, οὐχ ὡς Λυκούργου τι τούτων εὐρόντος
 ἢ διανοηθέντος, ἀλλ' ὡς μιμησαμένου τὴν διοίκησιν ²⁶⁵
 ὡς δυνατὸν ἄριστα τὴν τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων,
 καὶ τὴν τε δημοκρατίαν καταστήσαντος παρ' αὐτοῖς
 τὴν ἀριστοκρατίαν μεμιγμένην, ἥπερ ἦν παρ' ἡμῖν, καὶ
 154 τὰς ἀρχὰς οὐ κληρωτὰς ἀλλ' αἰρετὰς ποιήσαντος, καὶ
 τὴν τῶν γερόντων αἰρεσιν τῶν ἐπιστατούντων ἅπασι
 τοῖς πράγμασι μετὰ τοσαύτης σπουδῆς ποιέσθαι νο-
 μοθετήσαντος, μεθ' ὅσης πέρ φασι καὶ τοὺς ἡμετέ-
 ρους περὶ τῶν εἰς Ἄρειον πάγον ἀναβήσεσθαι μελ- ^b
 λόντων, ἔτι δὲ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῖς περιθέντος
 τὴν αὐτήν, ἦνπερ ἦδει καὶ τὴν βουλήν ἔχουσιν τὴν
 155 παρ' ἡμῖν. (ξδ'.) Ὅτι μὲν οὖν τὸν αὐτὸν τρόπον
 τάκεν καθέστηκεν, ὥσπερ εἶχε τὸ παλαιὸν καὶ τὰ παρ'
 ἡμῖν, παρὰ πολλῶν ἔσται πυνθέσθαι τοῖς εἰδέναι βου-
 λομένοις· ὡς δὲ καὶ τὴν ἐμπειρίαν τὴν περὶ τὸν πό-
 λεμον οὐ πρότερον ἤσκησαν οὐδ' ἄμεινον ἐχρήσαντο
 Σπαρτιάται τῶν ἡμετέρων, ἐκ τῶν ἀγώνων καὶ τῶν ^c
 πολέμων τῶν ὁμολογουμένων γενέσθαι κατ' ἐκείνον
 τὸν χρόνον οὕτως οἶμαι σαφῶς ἐπιδείξειν ὥστε μήτε
 τοὺς ἀνοήτως λακωνίζοντας ἀντειπεῖν δυνήσεσθαι
 τοῖς θηθεῖσι μήτε τοὺς τὰμὰ τε θανυμάζοντας καὶ βα-

- 156 σκαίνοντας και μιμείσθαι γλιχομένους. (ξέ.) Ποιή-
 σομαι δὲ τὴν ἀρχὴν τῶν λεχθησομένων ἀκούσαι μὲν
 ἴσως τισὶν ἀηδῆ, φηθῆναι δ' οὐκ ἀσύμφορον. εἰ γάρ
 τις φαίη τὸ πόλεε τούτῳ πλείστων ἀγαθῶν αἰτίας γε- d
 γενῆσθαι τοῖς Ἑλλήσι καὶ μεγίστων κακῶν μετὰ τὴν
 Ξέρξου στρατείαν, οὐκ ἔστιν ὅπως οὐκ ἀληθῆ δόξειεν
 ἂν λέγειν τοῖς εἰδόσι τι περὶ τῶν τότε γεγενημένων.
- 157 ἠγωνίσαντό τε γὰρ ὡς δυνατόν ἄριστα πρὸς τὴν ἐκεί-
 νου δύναμιν, ταῦτά τε πράξασαι, προσῆκον αὐταῖς
 καὶ περὶ τῶν ἐχομένων βουλευσασθαι καλῶς, εἰς τοῦτ' e
 ἦλθον οὐκ ἀνοίας ἀλλὰ μανίας, ὥστε πρὸς μὲν τὸν
 ἐπιστρατεύσαντα καὶ βουληθέντα τὸ μὲν πόλεε τούτῳ
 παντάπασιν ἀνελεῖν, τοὺς δ' ἄλλους Ἑλληνας κατα-
- 158 δουλώσασθαι, πρὸς μὲν τὸν τοιοῦτον, κρατήσασθαι
 βραδίως ἂν αὐτοῦ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν,
 εἰρήνην εἰς ἅπαντα συνεγράψαντο τὸν χρόνον ὥσπερ
 πρὸς εὐεργέτην γεγενημένον, φθονήσασθαι δὲ ταῖς 266
 ἀρεταῖς ταῖς αὐτῶν, εἰς πόλεμον καταστᾶσαι πρὸς ἀλ-
 λήλας καὶ φιλονικίαν, οὐ πρότερον ἐπαύσαντο σφᾶς
 τ' αὐτὰς ἀπολλύουσαι καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας, πρὶν
 κύριον ἐποίησαν τὸν κοινὸν ἐχθρὸν τὴν τε πόλιν τὴν
 ἡμετέραν εἰς τοὺς ἐσχάτους καταστῆσαι κινδύνους διὰ
 τῆς δυνάμεως τῆς Λακεδαιμονίων, καὶ πάλιν τὴν ἐκεί-
- 159 νων διὰ τῆς πόλεως τῆς ἡμετέρας. καὶ τοσοῦτον ἀπο-
 λειφθέντες τῆς τοῦ βαρβάρου φρονήσεως, οὔτ' ἐν b
 ἐκείνοις τοῖς χρόνοις ἤλγησαν ἀξίως ἂν ἔπαθον οὐδ'
 ὡς προσῆκεν αὐτούς, οὔτε νῦν αἰ μέγιστα τῶν Ἑλ-
 ληνίδων πόλεων αἰσχύνονται διακολακευόμεναι πρὸς
 τὸν ἐκείνου πλοῦτον, ἀλλ' ἢ μὲν Ἀργείων καὶ Θη-
 βαίων Αἴγυπτον αὐτῷ συγκατεπολέμησεν, ἴν' ὡς με-
 γίστην ἔχων δύναμιν ἐπιβουλεύη τοῖς Ἑλλήσιν, ἡμεῖς
 δὲ καὶ Σπαρτιαῖται συμμαχίας ἡμῖν ὑπαρχούσης ἀλ-

- λοτριώτερον ἔχομεν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ἢ πρὸς οὓς e
 160 ἑκάτεροι πολεμοῦντες τυγχάνομεν. σημεῖον δ' οὐ μι-
 κρόν· κοινῇ μὲν γὰρ οὐδὲ περὶ ἑνὸς πράγματος βου-
 λευόμεθα, χωρὶς δ' ἑκάτεροι πρέσβεις πέμπομεν ὡς
 ἐκείνου, ἐλπίζοντες, ὅποτεροις ἂν οἰκειότερον διατεθῆ,
 κυρίους τούτους γενήσεσθαι τῆς ἐν τοῖς Ἑλλησι πλεο-
 νεξίας, κακῶς εἰδότες, ὡς τοὺς μὲν θεραπεύοντας
 αὐτὸν ὑβρίζειν εἰθίσται, πρὸς δὲ τοὺς ἀντιταττομένους
 καὶ καταφρονοῦντας τῆς ἐκείνου δυνάμεως ἐκ παντὸς
 τρόπου διαλύεσθαι πειρᾶται τὰς διαφοράς. d
- 161 (ξς.) Ταῦτα δὲ διήλθον οὐκ ἀγνοῶν, ὅτι λέγειν
 τινὲς τολμήσουσιν, ὡς ἔξω τῆς ὑποθέσεως τοῖς λόγοις
 τούτοις ἐχρησάμην. ἐγὼ δ' οὐδέποτε ἂν οἶμαι τοῖς
 προειρημένοις οἰκειότερους λόγους ῥηθῆναι τούτων,
 οὐδ' ἐξ ἧν ἂν τις σαφέστερον ἐπιδείξειε τοὺς προ-
 γόνους ἡμῶν φρονιμωτέρους ὄντας περὶ τὰ μέγιστα
 τῶν τῆν τε πόλιν τῆν ἡμετέραν καὶ τῆν Σπαρτιατῶν
 μετὰ τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Ξέρξην διοικησάντων.
- 162 αὐταὶ μὲν γὰρ ἂν φανεῖεν ἐν ἐκείνοις τε τοῖς χρόνοις e
 πρὸς μὲν τοὺς βαρβάρους εἰρήνην ποιησάμεναι, σφᾶς
 δ' αὐτὰς καὶ τὰς ἄλλας πόλεις ἀπολλύουσαι, νῦν τε 267
 τῶν μὲν Ἑλλήνων ἄρχειν ἀξιοῦσαι, πρὸς δὲ τὸν βα-
 σιλέα πρέσβεις πέμπουσαι περὶ φιλίας καὶ συμμαχίας·
 οἱ δὲ τότε τῆν πόλιν οἰκοῦντες οὐδὲν τούτων ἔπρατ-
- 163 τον ἀλλὰ πᾶν τὸνναντίον· τῶν μὲν γὰρ Ἑλληνίδων
 πόλεων οὕτως αὐτοῖς ἀπέχεσθαι σφόδρα δεδογμένον
 ἦν, ὥσπερ τοῖς εὐσεβέσι τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀνακει-
 μένων, τῶν δὲ πολέμων ὑπελάμβανον ἀναγκαιότα-
 τον μὲν εἶναι καὶ δικαιότατον τὸν μετὰ πάντων ἀν-
 θρώπων πρὸς τῆν ἀγριότητα τῆν τῶν θηρίων γιγνώ- b
 μενον, δεύτερον δὲ τὸν μετὰ τῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς
 βαρβάρους τοὺς καὶ φύσει πολεμίους ὄντας καὶ πάντα

- 164 τὸν χρόνον ἐπιβουλεύοντας ἡμῖν. τοῦτον δ' εἰρηκατὸν λόγον οὐκ αὐτὸς εὐρῶν ἀλλ' ἐκ τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων συλλογισάμενος. (ξζ'.) Ὅρῶντες γὰρ τὰς μὲν ἄλλας πόλεις ἐν πολλοῖς κακοῖς καὶ πολέμοις καὶ ταραχαῖς οὔσας, τὴν δ' αὐτῶν μόνην καλῶς διοικουμένην, οὐχ ἠγγήσαντο δεῖν τοὺς ἄμεινον τῶν ἄλλων φρονούντας καὶ πράττοντας ἀμελεῖν, οὐδὲ περιορᾶν τὰς τῆς αὐτῆς συγγενείας μετεχούσας ἀπολλυμένας, ἀλλὰ σκεπτέον εἶναι καὶ πρακτέον, ὅπως ἀπάσας ἀπαλλά-
- 165 ξουσι τῶν κακῶν τῶν παρόντων. ταῦτα δὲ διανοηθέντες τῶν μὲν ἦττον νοσοῦσῶν πρεσβείαις καὶ λόγοις ἐξαιρεῖν ἐπειρῶντο τὰς διαφορὰς, εἰς δὲ τὰς μᾶλλον στασιαζούσας ἐξέπεμπον τῶν πολιτῶν τοὺς μεγίστην δ παρ' αὐτοῖς δόξαν ἔχοντας, οἱ περὶ τε τῶν παρόντων πραγμάτων αὐταῖς συνεβούλευον, καὶ συγγιγνόμενοι τοῖς τε μὴ δυναμένοις ἐν ταῖς αὐτῶν ζῆν καὶ τοῖς χειρὸν γεγυρόσιν ὧν οἱ νόμοι προστάττουσιν, οἵπερ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λυμάλονται τὰς πόλεις, ἐπειθον μεθ' αὐτῶν στρατεύεσθαι καὶ βίον ζητεῖν βελτίω τοῦ παρόν-
- 166 τος. πολλῶν δὲ γιγνομένων τῶν ταῦτα βουλομένων καὶ πειθομένων, στρατόπεδα συνιστάντες ἐξ αὐτῶν, ε τοὺς τε τὰς νήσους κατέχοντας τῶν βαρβάρων καὶ τοὺς ἐφ' ἑκατέρας τῆς ἡπείρου τὴν παραλίαν κατοικοῦντας καταστρεφόμενοι, καὶ πάντας ἐκβαλόντες, τοὺς μάλιστα βίον δεομένους τῶν Ἑλλήνων κατὰκλιζον. καὶ ταῦτα πράττοντες καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποδεικνύοντες 268 διετέλουν, ἕως ἠκούσαν Σπαρτιατάς τὰς πόλεις τὰς ἐν Πελοποννήσῳ κατοικούσας, ὥσπερ εἶπον, ὑφ' αὐτοῖς πεπονημένους· μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς ἰδίῳις ἠναγκάζοντο προσέχειν τὸν νοῦν.
- 167 (ξη'.) Τί οὖν ἐστὶ τὸ συμβεβηκὸς ἀγαθὸν ἐκ τοῦ πολέμου τοῦ περὶ τὰς ἀποικίας καὶ τῆς πραγματείας;

- τοῦτο γὰρ οἶμαι μάλιστα ποθεῖν ἀκούσαι τοὺς πολ-
 λούς. τοῖς μὲν Ἑλλησιν εὐπορωτέροις γενέσθαι τὰ
 περὶ τὸν βίον καὶ μᾶλλον ὁμονοεῖν τοσοῦτων τὸ πλη- b
 θος καὶ τοιούτων ἀνθρώπων ἀπαλλαγῆσαι, τοῖς δὲ
 βαρβάροις ἐκπίπτειν ἐκ τῆς αὐτῶν καὶ φρονεῖν ἕλατ-
 τον ἢ πρότερον, τοῖς δ' αἰτίοις τούτων γεγενημένοις
 168 εὐδοκιμεῖν καὶ δοκεῖν διπλασίαν πεποιηκέναι τὴν Ἑλ-
 λάδα τῆς ἐξ ἀρχῆς συστάσης. (ξθ'.) Μείζον μὲν οὖν
 εὐεργέτημα τούτου καὶ κοινότερον τοῖς Ἑλλησι γεγε-
 νημένον παρὰ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων οὐκ ἂν
 δυναίμην ἐξευρεῖν· οἰκειότερον δὲ τῇ περὶ τὸν πόλε- c
 μον ἐπιμελείᾳ καὶ δόξης οὐκ ἐλάττονος ἄξιον καὶ πᾶσι
 φανερώτερον ἴσως ἔξομεν εἶπειν. (ο'.) Τίς γὰρ οὐκ
 οἶδεν ἢ τίς οὐκ ἀκήκοε τῶν τραγωδοδιδασκάλων Διο-
 νυσίοις τὰς Ἀδράστῳ γενομένας ἐν Θήβαις συμφορὰς,
 169 ὅτι κατάγειν βουληθεὶς τὸν Οἰδίπου μὲν υἱὸν, αὐτοῦ
 δὲ κηδεστήν, παμπληθεὶς μὲν Ἀργείων ἀπώλεσεν,
 ἅπαντας δὲ τοὺς λοχαγούς ἐπέιδε διαφθαρέντας, αὐ-
 τὸς δ' ἐπονειδίστως σωθεὶς, ἐπειδὴ σπονδῶν οὐχ οἶός d
 τ' ἦν τυχεῖν οὐδ' ἀνελέσθαι τοὺς τετελευτηκότας,
 ἰκέτης γενόμενος τῆς πόλεως ἐτι Θησέως αὐτὴν διοι-
 κοῦντος ἐδεῖτο μὴ περιθεῖν τοιούτους ἄνδρας ἀτά-
 φους γενομένους μηδὲ παλαιὸν ἔθος καὶ πάτριον νό-
 μον καταλυόμενον, ᾧ πάντες ἄνθρωποι χρώμενοι
 διατελοῦσιν οὐχ ὡς ὑπ' ἀνθρωπίνης κειμένῳ φύσεως
 170 ἀλλ' ὡς ὑπὸ δαιμονίας προστεταγμένῳ δυνάμεως. ὦν
 ἀκούσας οὐδένα χρόνον ἐπισχῶν ὁ δῆμος ἐπεμψε
 πρεσβείαν εἰς Θήβας, περὶ τε τῆς ἀναιρέσεως συμβου- e
 λεύσοντας αὐτοῖς ὀσιώτερον βουλευσασθαι καὶ τὴν
 ἀπόκρισιν νομιμωτέραν ποιήσασθαι τῆς πρότερον γε-
 νομένης, κάκειν' ὑποδείξοντας, ὡς ἡ πόλις αὐτοῖς
 οὐκ ἐπιτρέψει παραβαίνουσι τὸν νόμον τὸν κοινὸν

- 171 ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων. ὧν ἀκούσαντες οἱ κύριοι 269
 τότε Θηβῶν ὄντες οὐχ ὁμοίως ἐγνώσαν οὔτε ταῖς
 δόξαις αἷς ἐχουσί τινες περὶ αὐτῶν, οὔθ' οἷς ἐβουλευ-
 σαντο πρότερον, ἀλλὰ μετρίως περὶ αὐτῶν τε διαλε-
 χθέντες καὶ τῶν ἐπιστρατευσάντων κατηγορήσαντες
- 172 ἔδοσαν τῇ πόλει τὴν ἀναίρεσιν. (οα΄.) Καὶ μηδεὶς οί-
 ἐσθω μ' ἀγνοεῖν, ὅτι τάναντία τυγχάνω λέγων οἷς ἐν
 τῷ Πανηγυρικῷ λόγῳ φανείην ἂν περὶ τῶν αὐτῶν
 τούτων γεγραφώς· ἀλλὰ γὰρ οὐδένα νομίζω τῶν b
 ταῦτα συνιδεῖν ἂν δυνηθέντων τοσαύτης ἀμαθίας
 εἶναι καὶ φθόνου μεστὸν, ὅστις οὐκ ἂν ἐπαινέσειέ με
 καὶ σωφρονεῖν ἠγήσαιοτο τότε μὲν ἐκείνως, νῦν δ'
- 173 οὕτω διαλεχθέντα περὶ αὐτῶν. περὶ μὲν οὖν τούτων
 οἶδ' ὅτι καλῶς γέγραφα καὶ συμφερόντως· ὅσον δ' ἡ
 πόλις ἡμῶν διέφερε τὰ περὶ τὸν πόλεμον κατ' ἐκείνου
 τὸν χρόνον, τοῦτο γὰρ ἀποδειξάι βουλόμενος διήλθον
 τὰ γενόμενα Θῆβησιν, ἠγοῦμαι τὴν πράξιν ἐκείνην c
 ἅπασι σαφῶς δηλοῦν τὴν τὸν μὲν βασιλέα τὸν Ἀργεί-
 ων ἀναγκάσασαν ἰκέτην γενέσθαι τῆς πόλεως τῆς ἡ-
- 174 μετέρας, τοὺς δὲ κυρίους ὄντας Θηβῶν οὕτω δια-
 δεῖσαν ὥσθ' ἐλέσθαι μᾶλλον αὐτοὺς ἐμμεῖναι τοῖς
 λόγοις τοῖς ὑπὸ τῆς πόλεως πεμφθεῖσιν ἢ τοῖς νόμοις
 τοῖς ὑπὸ τοῦ δαιμονίου κατασταθεῖσιν· ὧν οὐδὲν ἂν
 οἷα τ' ἐγένετο διοικῆσαι κατὰ τρόπον ἢ πόλις ἡμῶν,
 εἰ μὴ καὶ τῇ δόξῃ καὶ τῇ δυνάμει πολὺ διήνεγκε d
 τῶν ἄλλων.
- 175 (οβ΄.) Ἐχων δὲ πολλὰς καὶ καλὰς πράξεις περὶ
 τῶν προγόνων εἶπευ, σκοποῦμαι, τίνα τρόπον δια-
 λεχθῶ περὶ αὐτῶν. μέλει γάρ μοι τούτων μᾶλλον ἢ
 τῶν ἄλλων· τυγχάνω γὰρ ὧν περὶ τὴν ὑπόθεσιν, ἣν
 ἐποιησάμην τελευταίαν, ἐν ἧ̄ προεῖπον ὡς ἐπιδειξῶ
 τοὺς προγόνους ἡμῶν ἐν τοῖς πολέμοις καὶ ταῖς μάχαις

- πλέον διενεγκόντας Σπαρτιατῶν ἢ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν.
- 176 ἔσται δ' ὁ λόγος παράδοξος μὲν τοῖς πολλοῖς, ὁμοίως ε
δ' ἀληθῆς τοῖς ἄλλοις. ἄρτι μὲν οὖν ἠπόρουν, ποτέ-
ρων διεξίω πρότερον τοὺς κινδύνους καὶ τὰς μάχας,
τὰς Σπαρτιατῶν ἢ τὰς τῶν ἡμετέρων· νῦν δὲ προαι-
ροῦμαι λέγειν τὰς ἐκείνων, ἵν' ἐν ταῖς καλλίωσι καὶ δι-
καιότεραις καταλύω τὸν λόγον τὸν περὶ τούτων.
- 177 (οἱ.) Ἐπειδὴ γὰρ Λακωνίαν οἱ στρατεύσαντες εἰς 270
Πελοπόννησον τριχᾶ διείλοντο τὰς τε πόλεις καὶ τὰς
χώρας (ἄς) ἀφείλοντο τοὺς δικαίως κεκτημένους, οἱ
μὲν Ἄργος λαχόντες καὶ Μεσσήνην παραπλησίως διώ-
κουν τὰ σφέτερόν αὐτῶν τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσι, τὸ δὲ τρίτον
μέρος αὐτῶν, οὓς καλοῦμεν νῦν Λακεδαιμονίους, στα-
σιάσαι μὲν φασιν αὐτοὺς οἱ τὰ κείνων ἀκριβοῦντες ὡς
οὐδένας ἄλλους τῶν Ἑλλήνων, περιγενομένους δὲ τοὺς
μείζοντοῦ πλήθους φρονοῦντας οὐδὲν τῶν αὐτῶν βου- b
λεύσασθαι περὶ τῶν συμβεβηκότων τοῖς τοιαῦτα δια-
178 πεπραγμένοις· τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους συνοίκους ἔχειν
ἐν τῇ πόλει τοὺς στασιάσαντας καὶ κοινωνοὺς ἅπαν-
των πλὴν τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν τιμῶν· οὓς οὐκ εὖ φρο-
νεῖν ἠγεῖσθαι Σπαρτιατῶν τοὺς νοῦν ἔχοντας, εἰ νομί-
ξουσιν ἀσφαλῶς πολιτεύεσθαι μετὰ τούτων οἰκοῦντες,
περὶ οὓς τὰ μέγιστα τυγχάνουσιν ἐξημαρτηκότες· αὐ- c
τοὺς δ' οὐδὲν τούτων ποιεῖν, ἀλλὰ παρὰ σφίσι μὲν
αὐτοῖς ἰσονομίαν καταστῆσαι καὶ δημοκρατίαν τοιαύ-
την, οἷαν περ χρὴ τοὺς μέλλοντας ἅπαντα τὸν χρόνον
ὁμοιοῦσιν, τὸν δὲ δῆμον περιόικους ποιήσασθαι,
καταδουλωσαμένους αὐτῶν τὰς ψυχὰς οὐδὲν ἦττον ἢ
179 τὰς τῶν οἰκετῶν· ταῦτα δὲ πράξαντας τῆς χώρας, ἧς
προσῆκεν ἴσον ἔχειν ἕκαστον, αὐτοὺς μὲν λαβεῖν ὀλί-
γους ὄντας οὐ μόνον τὴν ἀρίστην ἀλλὰ καὶ τοσαύτην,
ὄσσην οὐδένας τῶν Ἑλλήνων ἔχουσι, τῷ δὲ πλήθει τη- d

- λικοῦτον ἀπονειμῆαι μέρος τῆς χειρόστης ὥστ' ἐπιπόνως
 ἐργαζομένους μόλις ἔχειν τὰ καθ' ἡμέραν· μετὰ δὲ
 ταῦτα διελόντας τὸ πλῆθος αὐτῶν ὡς οἶόν τ' ἦν εἰς
 ἐλαχίστους εἰς τόπους κατοικίσαι μικροὺς καὶ πολλοὺς,
 ὀνόμασι μὲν προσαγορευομένους ὡς πόλεις οἰκοῦντας,
 τὴν δὲ δύναμιν ἔχοντας ἐλάττω τῶν δήμων τῶν παρ'
 180 ἡμῖν· ἀπάντων δ' ἀποστερήσαντας αὐτοὺς, ὧν προσ-
 ἦκει μετέχειν τοὺς ἐλευθέρους, τοὺς πλείστους ἐπι- e
 θεῖναι τῶν κινδύνων αὐτοῖς· ἐν τε γὰρ ταῖς στρατείαις
 αἷς ἡγείται βασιλεὺς, κατ' ἄνδρα συμπαρατάττεσθαι 271
 σφίσι αὐτοῖς, ἐνίοις δὲ καὶ τῆς πρώτης τάττειν, ἅν
 τέ που δεῖσαν αὐτοὺς ἐκπέμψαι βοήθειαν φοβηθῶσιν
 ἢ τοὺς πόρους ἢ τοὺς κινδύνους ἢ τὸ πλῆθος τοῦ χρό-
 νου, τούτους ἀποστέλλειν προκινδυνεύοντας τῶν
 181 ἄλλων. καὶ τί δεῖ μακρολογεῖν ἀπάσας διεξιόντα τὰς
 ὑβρεῖς τὰς περὶ τὸ πλῆθος γιγνομένης ἀλλὰ μὴ τὸ b
 μέγιστον εἰπόντα τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι τῶν ἄλλων;
 τῶν γὰρ οὕτω μὲν ἐξ ἀρχῆς δεινὰ πεπονθότων, ἐν δὲ
 τοῖς παροῦσι καιροῖς χρησίμων ὄντων, ἔξεστι τοῖς ἐφό-
 ροις ἀκρίτους ἀποκτείνειν τοσοῦτους, ὁπόσους ἂν βου-
 ληθῶσιν· ἂ τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσιν οὐδὲ τοὺς πονηρο-
 τάτους τῶν οἰκετῶν ὀσιόν ἐστι μαιφρονεῖν.
- 182 (οδ'.) Τούτου δ' ἔνεκα περὶ τῆς οἰκειότητος καὶ
 τῶν ἡμαρτημένων εἰς αὐτοὺς διὰ πλειόνων διῆλθον,
 ἵν' ἔρωμαι τοὺς ἀποδεχομένους ἀπάσας τὰς Σπαρτια- c
 τῶν πράξεις, εἰ καὶ ταύτας ἀποδέχονται, καὶ τὰς μάχας
 εὐσεβεῖς εἶναι νομίζουσι καὶ καλὰς τὰς πρὸς τούτους
- 183 γεγεννημένας. ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι μεγάλας μὲν αὐ-
 τὰς γεγενῆσθαι καὶ δεινὰς καὶ πολλῶν αἰτίας τοῖς μὲν
 ἠττηθεῖσι κακῶν, τοῖς δὲ κατορθώσασι λημμάτων, ὧν-
 περ ἔνεκα πολεμοῦντες ἅπαντα τὸν χρόνον διατελοῦ-
 σιν, οὐ μὴν ὀσίας οὐδὲ καλὰς οὐδὲ πρεπούσας τοῖς ἀρε-

- τῆς ἀντιποιουμένοις, μὴ τῆς ἐπὶ τῶν τεχνῶν ὀνομα-
 ζομένης καὶ πολλῶν ἄλλων ἀλλὰ τῆς τοῖς καλοῖς κάγα- d
 θοῖς τῶν ἀνδρῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς μετ' εὐσεβείας καὶ
 δικαιοσύνης ἐγγιγνομένης, περὶ ἧς ἅπας ὁ λόγος ἐστίν.
- 184 ἧς ὀλιγοροῦντές τινες ἐγκωμιάζουσι τοὺς πλείω τῶν
 ἄλλων ἡμαρτηκότας, καὶ οὐκ αἰσθάνονται τὰς δια-
 νοίας ἐπιδεικνύοντες τὰς σφετέρας αὐτῶν, ὅτι κάκει-
 νους ἂν ἐπαινέσειαν τοὺς πλείω μὲν κεκτημένους τῶν
 ἱκανῶν, ἀποκτεῖναι δ' ἂν τολμήσαντας τοὺς ἀδελφούς
 τοὺς αὐτῶν καὶ τοὺς ἐταίρους καὶ τοὺς κοινωνοὺς ὥστε e
 καὶ τὰ κείνων λαβεῖν· ὅμοια γὰρ τὰ τοιαῦτα τῶν ἔργων
 ἐστὶ τοῖς ὑπὸ Σπαρτιατῶν πεπραγμένοις, ἃ τοὺς ἀπο-
 δεχομένους ἀναγκαῖόν ἐστι καὶ περὶ τῶν εἰρημένων
- 185 ἄρτι τὴν αὐτὴν ἔχειν γνώμην. (οἰ.) Θαναμάζω δ' εἰ 272
 τινες τὰς μάχας καὶ τὰς νίκας τὰς παρὰ τὸ δίκαιον
 γιγνομένας μὴ νομίζουσιν αἰσχίους εἶναι καὶ πλειόνων
 ὄνειδῶν μεστὰς ἢ τὰς ἦττας τὰς ἄνευ κακίας συμβαι-
 νούσας, καὶ ταῦτ' εἰδότες, ὅτι μεγάλαι δυνάμεις, πο-
 νηραὶ δὲ, πολλάκις γίνονται κρείττους ἀνδρῶν σπου-
 δαίων καὶ κινδυνεύειν ὑπὲρ τῆς πατρίδος αἰρουμένων.
- 186 οὓς πολὺ ἂν δικαιότερον ἐπαινοῖμεν ἢ τοὺς περὶ τῶν
 ἄλλοτριῶν ἐτοίμως ἀποθνήσκειν ἐθέλοντας καὶ τοῖς b
 ξενικοῖς στρατεύμασιν ὁμοίους ὄντας· ταῦτα μὲν γὰρ
 ἐστὶν ἔργα πονηρῶν ἀνθρώπων, τὸ δὲ τοὺς χρηστοὺς
 ἐνίοτε χειρόν ἀγωνίζεσθαι τῶν ἀδικεῖν βουλομένων
- 187 θεῶν ἂν τις ἀμέλειαν εἶναι φήσειεν. ἔχοιμι δ' ἂν τῷ
 λόγῳ τούτῳ χρήσασθαι καὶ περὶ τῆς συμφορᾶς τῆς
 Σπαρτιάταις ἐν Θερμοπύλαις γενομένης, ἣν ἅπαντες
 ὅσοι περ ἀκηκόασιν ἐπαινοῦσι καὶ θαναμάζουσι μᾶλλον
 ἢ τὰς μάχας καὶ τὰς νίκας τὰς κρατησάσας μὲν τῶν c
 ἐναντίων, πρὸς οὓς δ' οὐκ ἔχρη γεγενημένας· ἄς εὐ-
 λογεῖν τινὲς τολμῶσι, κακῶς εἰδότες, ὥς οὐδὲν οὐδ'

- ὅσιον οὔτε καλόν ἐστὶ τῶν μὴ μετὰ δικαιοσύνης καὶ
 188 λεγομένων καὶ πραττομένων. ὧν Σπαρτιάταις μὲν
 οὐδὲν πάποτ' ἐμέλησεν· βλέπουσι γὰρ εἰς οὐδὲν ἄλλο
 πλὴν ὅπως ὡς πλείστα τῶν ἀλλοτρίων κατασχῆσουσιν·
 (οἷ.) οἱ δ' ἡμέτεροι περὶ οὐδὲν οὕτω τῶν ὄντων ἐσπού-
 दाζον ὡς τὸ παρὰ τοῖς Ἑλλησιν εὐδοκιμεῖν· ἡγοῦντο δ
 γὰρ οὐδεμίαν ἂν γενέσθαι κρίσιν οὔτ' ἀληθεστέραν
 οὔτε δικαιότεραν τῆς ὑπὸ παντὸς τοῦ γένους γνω-
 189 σθείσης. δῆλοι δ' ἦσαν οὕτως ἔχοντες ἐν τε τοῖς ἄλλοις
 οἷς διώκουν τὴν πόλιν καὶ τοῖς μεγίστοις τῶν πραγμά-
 των. τριῶν γὰρ πολέμων γενομένων ἄνευ τοῦ Τρωϊ-
 κοῦ τοῖς Ἑλλησι πρὸς τοὺς βαρβάρους, ἐν ἅπασι τού-
 τοις πρωτεύουσαν αὐτὴν παρέσχον. ὧν εἷς μὲν ἦν ὁ
 πρὸς Ξέρξην, ἐν ᾧ πλέον διήνεγκαν Λακεδαιμονίων e
 190 ἐν ἅπασι τοῖς κινδύνοις ἢ κείνοι τῶν ἄλλων, δεύτε-
 ρος δ' ὁ περὶ τὴν κτίσιν τῶν ἀποικιῶν, εἰς ὃν Δωριέ-
 ων μὲν οὐδεὶς ἦλθε συμπολεμήσων, ἡ δὲ πόλις
 ἡμῶν ἡγεμῶν κατασταῖσα τῶν οὐκ εὐπορούντων καὶ 273
 τῶν ἄλλων τῶν βουλομένων τοσοῦτον τὰ πράγματα
 μετέστησεν, ὥστ' εἰθισμένων τῶν βαρβάρων τὸν ἄλλον
 χρόνον τὰς μεγίστας πόλεις τῶν Ἑλληνίδων καταλαμ-
 βάνειν ἐποίησε τοὺς Ἕλληνας, ἃ πρότερον ἔπασχον,
 ταῦτα δύνασθαι ποιεῖν.
- 191 (οἷ.) Περὶ μὲν οὖν τοῖν δυοῖν πολέμοις ἐν τοῖς
 ἔμπροσθεν ἰκανῶς εἰρήκαμεν, περὶ δὲ τοῦ τρίτου ποι-
 ῆσομαι τοὺς λόγους, ὃς ἐγένετο τῶν μὲν Ἑλληνίδων
 πόλεων ἄρτι κατρωκισμένων, τῆς δ' ἡμετέρας ἔτι βασι-
 λευομένης. ἐφ' ὧν καὶ πόλεμοι πλείστοι καὶ κίνδυνοι b
 μέγιστοι συνέπεσον, οὓς ἅπαντας μὲν οὔθ' εὐρεῖν οὔτ'
 192 εἰπεῖν ἂν δυννηθείην, παραλιπῶν δὲ τὸν πλείστον ὄχλον
 τῶν ἐν ἐκείνῳ μὲν τῷ χρόνῳ πραχθέντων, ρηθῆναι δὲ
 νῦν οὐ κατεπειρόντων, ὡς ἂν δύναμαι συντομώτατα

πειράσομαι δηλώσαι τούς τ' ἐπιστρατεύσαντας τῇ πό-
 λει καὶ τὰς μάχας τὰς ἀξίας μνημονευθῆναι καὶ δη-
 θῆναι καὶ τοὺς ἡγεμόνας αὐτῶν, ἐτι δὲ τὰς προφάσεις,
 ἃς ἔλεγον, καὶ τὴν δύναμιν τῶν γενῶν τῶν συνακο- c
 λουθησάντων αὐτοῖς· ἱκανὰ γὰρ ἔσται ταῦτ' εἰπεῖν
 193 πρὸς οἷς περὶ τῶν ἐναντίων εἰρήκαμεν. (οἴ.) Θραῖκες
 μὲν γὰρ μετ' Εὐμόλπου τοῦ Ποσειδῶνος εἰσέβαλον εἰς
 τὴν χώραν ἡμῶν, ὃς ἠμφισβήτησεν Ἐρεχθεὶ τῆς πό-
 λεως, φάσκων Ποσειδῶ πρότερον Ἀθηναῖς καταλαβεῖν
 αὐτήν· Σκύθαι δὲ μετ' Ἀμαζόνων τῶν ἐξ Ἄρεως γε-
 νομένων, αἰ τὴν στρατείαν ἐφ' Ἴππολύτην ἐποίησαντο d
 τὴν τοὺς τε νόμους παραβάσαν τοὺς παρ' αὐταῖς κει-
 μένους, ἐρασθεῖσάν τε Θησέως καὶ συνακολουθήσα-
 194 σαν ἐκεῖθεν καὶ συνοικήσασαν αὐτῶ· Πελοποννήσιοι
 δὲ μετ' Εὐρυσθέως, ὃς Ἡρακλεῖ μὲν οὐκ ἔδωκε δίκην
 ὧν ἡμάρτανεν εἰς αὐτὸν, στρατεύσας δ' ἐπὶ τοὺς ἡμε-
 τέρους προγόνους ὡς ἐκληψόμενος βία τοὺς ἐκείνου
 παῖδας, παρ' ἡμῖν γὰρ ἦσαν κατακεφευγότες, ἔπαθεν, e
 ἃ προσῆκεν αὐτόν· τοσοῦτου γὰρ ἔδεξε κύριος γε-
 νέσθαι τῶν ἱκετῶν, ὥσθ' ἠττηθεὶς μάχῃ καὶ ζωγρηθεὶς
 ὑπὸ τῶν ἡμετέρων, αὐτὸς ἱκέτης γενόμενος τούτων,
 195 οὓς ἐξαιτῶν ἤλθε, τὸν βίον ἐτελεύτησεν. μετὰ δὲ τοῦ-
 του οἱ πεμφθέντες ὑπὸ Δαρείου τὴν Ἑλλάδα πορθή-
 σοντες, ἀποβάντες εἰς Μαραθῶνα, πλείοσι κακοῖς καὶ 274
 μείζοσι συμφοραῖς περιπεσόντες ὧν ἠλπισαν τὴν πό-
 λιν ἡμῶν ποιῆσειν, ὄχοντο φεύγοντες ἐξ ἀπάσης τῆς
 196 Ἑλλάδος. (οἴ.) Τούτους δ' ἅπαντας, οὓς διῆλθον,
 οὐ μετ' ἀλλήλων εἰσβαλόντας οὐδὲ κατα τοὺς αὐτοὺς
 χρόνους, ἀλλ' ὡς οἱ τε καιροὶ καὶ τὸ συμφέρον ἐκά-
 στοις καὶ τὸ βούλεσθαι συνέπιπτε, μάχῃ νικήσαντες
 καὶ τῆς ὕβρεως παύσαντες οὐκ ἐξέστησαν αὐτῶν, τη- b
 λικαῦτα διαπραξάμενοι τὸ μέγεθος, οὐδ' ἔπαθον ταῦ-

- τὸν τοῖς διὰ μὲν τὸ καλῶς καὶ φρονίμως βουλευσασθαι καὶ πλούτους μεγάλους καὶ δόξας καλὰς κτησαμένοις, διὰ δὲ τὰς ὑπερβολὰς τὰς τούτων ὑπερηφάνοις γενομένοις καὶ τὴν φρόνησιν διαφθαρεῖσι καὶ κατενεχθεῖσιν εἰς χεῖρω πρᾶγματα καὶ ταπεινότερα τῶν πρότερον
- 197 αὐτοῖς ὑπαρχόντων, ἀλλὰ πάντα τὰ τοιαῦτα διαφυγόντες ἐνέμειναν τοῖς ἤθεσιν οἷς εἶχον διὰ τὸ πολιτεύεσθαι καλῶς, μείζον φρονουῦντες ἐπὶ τῇ τῆς ψυχῆς ἔξει καὶ ταῖς διανοαῖς ταῖς αὐτῶν ἢ ταῖς μάχαις ταῖς γεγενημέναις, καὶ μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἄλλων θαυμαζόμενοι διὰ τὴν καρτερίαν ταύτην καὶ σωφροσύνην ἢ διὰ τὴν ἀνδρίαν τὴν ἐν τοῖς κινδύνοις αὐτοῖς παρα-
- 198 γενομένην· ἐώρων γὰρ πάντες τὴν μὲν εὐψυχίαν τὴν πολεμικὴν πολλοὺς ἔχοντας καὶ τῶν ταῖς κακουργίαις ὑπερβαλλόντων, τῆς δὲ χρησίμης ἐπὶ πᾶσι καὶ πάντας δυναμένης ὠφελεῖν οὐ κοινωνοῦντας τοὺς πονηροὺς, ἀλλὰ μόνοις ἐγγιγνομένην τοῖς καλῶς γεγυνοσὶ καὶ τεθραμμένοις καὶ πεπαιδευμένοις, ἅπερ προσῆν τοῖς τότε τὴν πόλιν διοικοῦσι καὶ τῶν εἰρημένων ἀγαθῶν ἀπάντων αἰτίοις καταστᾶσιν.
- 199 (π΄.) Τοὺς μὲν οὖν ἄλλους ὄρω περὶ τὰ μέγιστα τῶν ἔργων καὶ μάλιστα μνημονευθησόμενα τοὺς λόγους καταλύοντας, ἐγὼ δὲ σωφρονεῖν μὲν νομίζω τοὺς ταῦτα γιννώσκοντας καὶ πράττοντας, οὐ μὴν συμβαίνει μοι ταῦτὸν ποιεῖν ἐκείνοις, ἀλλ' ἔτι λέγειν ἀναγκάζομαι. τὴν δ' αἰτίαν, δι' ἣν, ὀλίγον ὕστερον ἐρῶ, μικρὰ πάννυ προδιαλεχθεῖς.
- 200 (πα΄.) Ἐπηνώρθουν μὲν γὰρ τὸν λόγον τὸν μέχρι τῶν ἀναγνωσθέντων γεγραμμένον μετὰ μειρακίων τριῶν ἢ τεττάρων τῶν εἰδισμένων μοι συνδιατρίβειν· 275 ἐπειδὴ δὲ διεξιούσιν ἡμῖν ἐδόκει καλῶς ἔχειν καὶ προσδεῖσθαι τελευτῆς μόνον, ἔδοξέ μοι μεταπέμψασθαι τι-

να τῶν ἔμοι μὲν πεπλησιακότων, ἐν ὀλιγαρχίᾳ δὲ πε-
 πολιτευμένων, προηρημένων δὲ Λακεδαιμονίους ἐπαι-
 νεῖν, ἴν' εἰ τι παρέλαθεν ἡμᾶς ψεῦδος εἰρημένου, ἐκεῖνος
 201 κατιδῶν δηλώσειεν ἡμῖν. ἔλθῶν δ' ὁ κληθεὶς καὶ δι-
 αναγνοῦς τὸν λόγον, τὰ γὰρ μεταξὺ τί δεῖ λέγοντα δια-
 τρίβειν; ἐδυσχέρανε μὲν ἐπ' οὐδενὶ τῶν γεγραμμένων, b
 ἐπήνεσε δ' ὡς δυνατὸν μάλιστα, καὶ διελέχθη περὶ
 ἑκάστου τῶν μερῶν παραπλησίως οἷς ἡμεῖς ἐγιννώ-
 σκομεν· οὐ μὴν ἄλλα φανερὸς ἦν οὐχ ἡδέως ἔχων ἐπὶ
 202 τοῖς περὶ Λακεδαιμονίων εἰρημένοις. ἐδήλωσε δὲ διὰ
 ταχέων· ἐτόλμησε γὰρ εἰπεῖν, ὡς εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο
 πεποιήκασι τοὺς Ἕλληνας ἀγαθὸν, ἀλλ' οὖν δι' ἐκεῖνό
 γε δικαίως ἂν αὐτοῖς ἅπαντες χάριν ἔχοιεν, ὅτι τὰ
 κάλλιστα τῶν ἐπιτηδευμάτων εὐρόντες αὐτοὶ τε χρῶν- c
 ται καὶ τοῖς ἄλλοις κατέδειξαν.

203 (πβ'.) Τοῦτο δὲ φηθὲν οὕτω βραχὺ καὶ μικρὸν
 αἷτιον ἐγένετο τοῦ μήτε καταλύσαι με τὸν λόγον ἐφ'
 ᾧν ἠβουλήθη, ὑπολαβεῖν θ' ὡς αἰσχροὺν ποιήσω καὶ
 δεινὸν, εἰ παρὼν περιόψομαι τινα τῶν ἔμοι πεπλησια-
 κότων πονηροῖς λόγοις χρώμενον. ταῦτα δὲ διανοη-
 θεὶς ἠρόμην αὐτὸν, εἰ μηδὲν φροντίζει τῶν παρόντων,
 μηδ' αἰσχύνεται λόγον εἰρηκῶς ἀσεβῆ καὶ ψευδῆ καὶ
 204 πολλῶν ἐναντιώσεων μεστόν. „γνώσει δ' ὡς ἔστι τοι- d
 οὔτος, ἣν ἐρωτήσης τινας τῶν εὐφρονούντων, ποῖα
 τῶν ἐπιτηδευμάτων κάλλιστα νομίζουσιν εἶναι, καὶ
 μετὰ ταῦτα πόσος χρόνος ἐστίν, ἕξ οὗ Σπαρτιάται
 τυγχάνουσιν ἐν Πελοποννήσῳ κατοικοῦντες. οὐδεὶς
 γὰρ ὅστις οὐ τῶν μὲν ἐπιτηδευμάτων προκρινεὶ τὴν
 εὐσέβειαν τὴν περὶ τοὺς θεοὺς καὶ τὴν δικαιοσύνην
 τὴν περὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὴν φρόνησιν τὴν περὶ
 τὰς ἄλλας πράξεις, Σπαρτιάτας δ' ἐνταῦθα κατοικεῖν
 205 οὐ πλείω φήσουσιν ἐτῶν ἑπτακοσίων. τούτων δ' οὐ- e

- τως ἐχόντων εἰ μὲν τυγχάνεις ἀληθῆ λέγων, τούτους φάσκων εὐρετὰς γεγενῆσθαι τῶν καλλίστων ἐπιτηδευμάτων, ἀναγκαῖόν ἐστι τοὺς πολλαῖς γενεαῖς πρότερον γεγονότας πρὶν Σπαρτιάτας ἐνταῦθα κατοικῆσαι, μὴ μετέχειν αὐτῶν, μήτε τοὺς ἐπὶ Τροίαν στρατευσαμένους μήτε τοὺς περὶ Ἡρακλέα καὶ Θησέα γεγονότας μήτε Μίνω τὸν Διὸς μήτε Ῥαδάμανθυν μὴτ' Αἰακὸν μήτε τῶν ἄλλων μηδένα τῶν ὑμνουμένων ἐπὶ ταῖς ἀρεταῖς ταύταις, ἀλλὰ ψευδῆ τὴν δόξαν ταύτην
- 206 ἅπαντας ἔχειν· εἰ δὲ σὺ μὲν φλυαρῶν τυγχάνεις, προσήκει δὲ τοὺς ἀπὸ θεῶν γεγονότας καὶ χρῆσθαι ταύταις μᾶλλον τῶν ἄλλων καὶ καταδείξει τοῖς ἐπιγιγνομένοις, b οὐκ ἐστὶν ὅπως οὐ μαίνεσθαι δόξεις ἅπασιν τοῖς ἀκούσασιν, οὕτως εἰκῆ καὶ παρανόμως οὓς ἂν τύχῃς ἐπαινῶν.“
- „Ἐπειτ' εἰ μὲν εὐλόγεις αὐτοὺς μηδὲν ἀκηκοῶς τῶν ἐμῶν, ἐλήρεις μὲν ἂν, οὐ μὴν ἐναντία γε λέγων ἐφαι-
- 207 νου σαυτῷ· νῦν δ' ἐπηνεκότε σοι τὸν ἐμὸν λόγον, τὸν ἐπιδεικνύοντα πολλὰ καὶ δεινὰ Λακεδαιμονίους περὶ τε τοὺς συγγενεῖς τοὺς αὐτῶν καὶ περὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας διαπεπραγμένους, πῶς οἷόν τ' ἦν ἔτι σοι λέγειν τοὺς ἐνόχους ὄντας τούτοις, ὡς τῶν καλλίστων c
- 208 ἐπιτηδευμάτων ἡγεμόνες γεγόνασιν; (πγ'.) Πρὸς δὲ τούτοις κάκεινό σε λέληθεν, ὅτι τὰ παραλελειμμένα τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων οὐχ οἱ τυχόντες εὐρίσκουσιν, ἀλλ' οἱ τὰς τε φύσεις διαφέροντες καὶ μαθεῖν πλεῖστα τῶν πρότερον εὐρημένων δυνηθέντες καὶ προσέχειν τὸν νοῦν τῷ ζητεῖν μᾶλλον τῶν ἄλλων ἐθελήσαντες. ὧν Λακε-
- 209 δαιμόνιοι πλέον ἀπέχουσι τῶν βαρβάρων· οἱ μὲν γὰρ ἂν φανείην πολλῶν εὐρημάτων καὶ μαθηταὶ καὶ διδασκαλοὶ γεγονότες, οὗτοι δὲ τοσοῦτον ἀπολελειμμένοι τῆς κοινῆς παιδείας καὶ φιλοσοφίας εἰσὶν, ὥστ' οὐδὲ

- γράμματα μανθάνουσιν, ἃ τηλικαύτην ἔχει δύναμιν ὥστε τοὺς ἐπισταμένους καὶ χρωμένους αὐτοῖς μὴ μόνον ἐμπεύρους γίνεσθαι τῶν ἐπὶ τῆς ἡλικίας τῆς αὐτῶν πραχθέντων ἀλλὰ καὶ τῶν πώποτε γενομένων.
- 210 ἀλλ' ὅμως σὺ καὶ τοὺς τῶν τοιούτων ἀμαθεῖς ὄντας ἐτόλμησας εἰπεῖν, ὡς εὐρεται τῶν καλλίστων ἐπιτηδευμάτων γερόνασι, καὶ ταῦτ' εἰδὼς, ὅτι τοὺς παῖδας τοὺς αὐτῶν ἐθίζουσι περὶ τοιαύτας πραγματείας διατριβεῖν, ἐξ ὧν ἐλπίζουσιν αὐτοὺς οὐκ εὐεργέτας γενήσεσθαι τῶν ἄλλων ἀλλὰ κακῶς ποιεῖν μάλιστα 277
- 211 νήσεσθαι τοὺς Ἕλληνας. (πδ'.) Ἄς πάσας μὲν διεξιὼν πολὺν ὄχλον ἐμαντῶ τ' ἂν παράσχοιμι καὶ τοῖς ἀκούουσιν, μίαν δὲ μόνον εἰπὼν, ἣν ἀγαπῶσι καὶ περὶ ἣν μάλιστα σπουδάζουσιν, οἶμαι δηλώσειν ἅπαντα τὸν τρόπον αὐτῶν. ἐκεῖνοι γὰρ καθ' ἐκάστην τὴν ἡμέραν εὐθύς ἐξ εὐνῆς ἐκπέμπουσι τοὺς παῖδας, μεθ' ὧν ἂν ἕκαστοι βουλευθῶσι, λόγῳ μὲν ἐπὶ θήραν, ἔργῳ δ' ἐπὶ 212
- 212 κλωπείαν τῶν ἐν τοῖς ἀγροῖς κατοικούντων· ἐν ἧ συμβαίνει τοὺς μὲν ληφθέντας ἀργύριον ἀποτίνειν καὶ πληγὰς λαμβάνειν, τοὺς δὲ πλεῖστα κακουργήσαντας καὶ λαθεῖν δυνηθέντας ἐν τε τοῖς παισὶν εὐδοκιμεῖν μᾶλλον τῶν ἄλλων, ἐπειδὴν τ' εἰς ἄνδρας συντελῶσιν, ἣν ἐμμείνωσι τοῖς ἤθεσιν οἷς παῖδες ὄντες ἐμελέτησαν, ἐγγὺς εἶναι τῶν μεγίστων ἀρχῶν.
- 213 καὶ ταύτης ἣν τις ἐπιδείξῃ παιδείαν μᾶλλον ἀγαπώμενην ἢ σπουδαιότεραν παρ' αὐτοῖς εἶναι νομιζομένην, ὁμολογῶ μηδὲν ἀληθὲς εἰρηκέναι μηδὲ περὶ ἐνὸς πώποτε πράγματος. καίτοι τί τῶν τοιούτων ἔργων καλόν ἐστίν ἢ σεμνὸν ἀλλ' οὐκ αἰσχύνῃς ἄξιον; πῶς δ' οὐκ ἀνόητους χρὴ νομίζειν τοὺς ἐπαινοῦντας τοὺς τοσοῦτον τῶν νόμων τῶν κοινῶν ἐξεστηκότας καὶ μηδὲν τῶν αὐτῶν μήτε τοῖς Ἕλλησι μήτε τοῖς βαρβάροις

- 214 γιγνώσκοντας; οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι τοὺς κακουργοῦντας
καὶ κλέπτοντας πονηροτάτους τῶν οἰκετῶν νομίζου-
σιν, ἐκεῖνοι δὲ τοὺς ἐν τοῖς τοιούτοις τῶν ἔργων πρω- d
τεύοντας βελτίστους εἶναι τῶν παιδῶν ὑπολαμβάνουσι
καὶ μάλιστα τιμῶσιν. καίτοι τίς ἂν τῶν εὖ φρονούν-
των οὐκ ἂν τρεῖς ἀποθανεῖν ἔλοιτο μᾶλλον ἢ διὰ τοι-
ούτων ἐπιτηδευμάτων γνωσθῆναι τὴν ἀσκησιν τῆς
ἀρετῆς ποιούμενος;“
- 215 (πέ.) Ταῦτ’ ἀκούσας θρασέως μὲν οὐδὲ πρὸς ἕν
ἀντειπε τῶν εἰρημένων, οὐδ’ αὖ παντάπασιν ἀπεσιώ-
πησεν ἀλλ’ ἔλεγεν, ὅτι „σὺ μὲν πεποίησαι τοὺς λό-
γους“ ἐμὲ λέγων „ὡς ἅπαντ’ ἀποδεχομένου μου τάκει e
καὶ καλῶς ἔχειν νομίζοντος· ἐμοὶ δὲ δοκεῖς περὶ μὲν
τῆς τῶν παιδῶν αὐτονομίας καὶ περὶ ἄλλων πολλῶν
εἰκότως ἐπιτιμᾶν ἐκείνοις, ἐμοῦ δ’ οὐ δικαίως κατηγο-
216 ρεῖν. ἐγὼ γὰρ ἔλυπήθην μὲν τὸν λόγον ἀναγιγνώ-
σκων ἐπὶ τοῖς περὶ Λακεδαιμονίων εἰρημένοις, οὐ μὴν 278
οὕτως ὡς ἐπὶ τῷ μηδὲν ἀντειπεῖν ὑπὲρ αὐτῶν δύνα-
σθαι τοῖς γεγραμμένοις, εἰθισμένος τὸν ἄλλον χρόνον
ἐπαινεῖν. εἰς τοιαύτην δ’ ἀπορίαν καταστάς εἶπον,
ὅπερ ἦν λοιπὸν, ὡς εἰ καὶ μηδὲν δι’ ἄλλο, διὰ γ’
ἐκεῖνο δικαίως ἂν αὐτοῖς ἅπαντες χάριν ἔχοιμεν, ὅτι
τοῖς καλλίστοις τῶν ἐπιτηδευμάτων χρώμενοι τυγχά-
217 νουσιν. ταῦτα δ’ εἶπον οὐ πρὸς τὴν εὐσέβειαν οὐδὲ b
πρὸς τὴν δικαιοσύνην οὐδὲ πρὸς τὴν φρόνησιν ἀπο-
βλέψας, ἃ σὺ διῆλθες, ἀλλὰ πρὸς τὰ γυμνάσια τάκει
καθεστηκότα καὶ πρὸς τὴν ἀσκησιν τῆς ἀνδρίας καὶ
τὴν ὁμόνοιαν καὶ συνόλως τὴν περὶ τὸν πόλεμον
ἐπιμέλειαν, ἅπερ ἅπαντες ἂν ἐπαινοῖεν, καὶ μάλιστ’
ἂν αὐτοῖς ἐκείνους χρῆσθαι φήσαιεν.“
- 218 (πς.) Ταῦτα δ’ αὐτοῦ διαλεχθέντος ἀπεδεξάμην
μὲν, οὐχ ὡς διαλυόμενόν τι τῶν κατηγορημένων, ἀλλ’

ὡς ἀποκρυπτόμενον τὸ πικρότατον τῶν τότε φηθέντων, οὐκ ἀπαιδεύτως ἀλλὰ νοῦν ἔχόντως, καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀπολελογημένον σωφρονέστερον ἢ τότε παρηρησιασάμενον. (πζ.) Οὐ μὴν ἀλλ' ἐκεῖν' ἑάσας περὶ αὐτῶν τούτων ἔφασκον κατηγορίαν ἔχειν πολὺ δεινο-
 219 τέραν ἢ περὶ τῆς τῶν παίδων κλωπείας. „ἐκείνοις μὲν γὰρ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἐλυμαίνοντο τοὺς αὐτῶν παῖδας, οἷς δ' ὀλίγω πρότερον σὺ διῆλθες, τοὺς Ἕλληνας ἀπάλλυσαι. ῥάδιον δ' ὡς οὕτως εἶχε ταῦτα, συνιδεῖν. d
 οἶμαι γὰρ ἅπαντας ἂν ὁμολογῆσαι κακίστους ἄνδρας εἶναι καὶ μεγίστης ζημίας ἀξιούς, ὅσοι τοῖς πράγμασι τοῖς εὐρημένοις ἐπ' ὠφελεία, τούτοις ἐπὶ βλάβῃ χρώ-
 220 μενοι τυγχάνουσι, μὴ πρὸς τοὺς βαρβάρους μηδὲ πρὸς τοὺς ἁμαρτάνοντας μηδὲ πρὸς τοὺς εἰς τὴν αὐτῶν χώραν εἰσβάλλοντας ἀλλὰ πρὸς τοὺς οἰκειοτάτους καὶ τῆς αὐτῆς συγγενείας μετέχοντας· ἅπερ ἐποίουν Σπαρτιᾶται. καίτοι πῶς ὁσιόν ἐστι φάσκειν καλῶς χρῆσθαι τοῖς περὶ τὸν πόλεμον ἐπιτηδεύμασιν, οἵτινες e
 οὓς προσῆκε σφῆζειν, τούτους ἀπολλύοντες ἅπαντα
 221 τὸν χρόνον διετέλεσαν; (πη.) Ἄλλὰ γὰρ οὐ σὺ μόνος ἀγνοεῖς τοὺς καλῶς χρωμένους τοῖς πράγμασιν, ἀλλὰ σχεδὸν οἱ πλείστοι τῶν Ἑλλήνων. ἐπειδὴν γὰρ
 279 τινὰς ἴδωσιν ἢ πύθωνται παρὰ τινῶν ἐπιμελῶς δια-
 τρίβοντας περὶ τὰ δοκοῦντ' εἶναι καλὰ τῶν ἐπιτηδευμάτων, ἐπαινοῦσι καὶ πολλοὺς λόγους ποιοῦνται περὶ
 222 αὐτῶν, οὐκ εἰδότες τὸ συμβησόμενον. χρῆ δὲ τοὺς ὀρθῶς δοκιμάζειν βουλομένους περὶ τῶν τοιούτων ἐν ἀρχῇ μὲν ἡσυχίαν ἄγειν καὶ μηδεμίαν δόξαν ἔχειν περὶ αὐτῶν, ἐπειδὴν δ' εἰς τὸν χρόνον ἐκεῖνον ἔλθωσιν, ἐν ᾧ καὶ λέγοντας καὶ πράττοντας αὐτοὺς ὄψονται καὶ περὶ τῶν ἰδίων καὶ περὶ τῶν κοινῶν, τότε b
 223 θεωρεῖν ἀκριβῶς ἕκαστον αὐτῶν, καὶ τοὺς μὲν νομί-
 5*

μῶς καὶ καλῶς χρωμένους οἷς ἐμελέτησαν ἐπαινεῖν καὶ τιμᾶν, τοὺς δὲ πλημμυλοῦντας καὶ κακουροῦντας ψέγειν καὶ μισεῖν καὶ φυλάττεσθαι τὸν τρόπον αὐτῶν, ἐνθυμουμένους, ὡς οὐχ αἱ φύσεις αἱ τῶν πραγμάτων οὐτ' ὠφελουῖσιν οὔτε βλάπτουσιν ἡμᾶς, ἀλλ' ὡς αἱ τῶν ἀνθρώπων χρήσεις καὶ πράξεις ἀπάντων ἡμῖν
 224 αἰτία τῶν συμβαινόντων εἰσίν. γνότη δ' ἂν τις ἐκεῖ-
 θεν· τὰ γὰρ αὐτὰ πανταχῆ καὶ μηδαμῆ διαφέροντα
 τοῖς μὲν ὠφέλιμα, τοῖς δὲ βλαβερὰ γίνονται. καίτοι
 τὴν μὲν φύσιν ἔχειν ἕκαστον τῶν ὄντων ἐναντίαν
 αὐτῇ αὐτῇ καὶ μὴ τὴν αὐτὴν οὐκ εὐλογόν ἐστιν· τὸ
 δὲ μηδὲν τῶν αὐτῶν συμβαίνει τοῖς ὀρθῶς καὶ δι-
 καίως πράττουσι καὶ τοῖς ἀσελγῶς τε καὶ κακῶς, τίνι
 τῶν ὀρθῶς λογιζομένων οὐκ ἂν εἰκότως ταῦτα γίνε-
 225 σθαι δόξειεν; (πθ'). Ὁ δ' αὐτὸς οὗτος λόγος καὶ περὶ
 τὰς ὁμοιοῦσιν ἂν ἀρμόσειεν· καὶ γὰρ ἐκεῖναι τὴν φύσιν δ
 εἰσίν οὐκ ἀνόμοιαι τοῖς εἰρημένοις, ἀλλὰ τὰς μὲν αὐ-
 τῶν εὐροιμεν ἂν πλείστων ἀγαθῶν αἰτίας γιγνομένας,
 τὰς δὲ τῶν μερίστων κακῶν καὶ συμφορῶν.“

„Ὡν μίαν εἶναι φημι καὶ τὴν Σπαρτιατῶν· εἰρή-
 σεται γὰρ τάληθές, εἰ καὶ τισι δόξω λίαν παρὰ-
 226 δοξα λέγειν. οὗτοι γὰρ τῶ ταῦτα γιννώσκουσιν περὶ
 τῶν ἔξω πραγμάτων ἀλλήλοις στασιάζουσιν τοὺς Ἕλλη-
 νας ὥσπερ τέχνην ἔχοντες ἐποιοῦν, καὶ τὸ χαλεπώτα- e
 του ταῖς ἄλλαις πόλεσι τῶν κακῶν γιγνώμενον, τοῦθ'
 αὐτοῖς ἀπάντων συμφορώτατον ἐνόμιζον εἶναι· τὰς
 γὰρ οὕτω διακειμένας ἐξῆν αὐτοῖς, ὅπως ἠβούλοντο,
 διοικεῖν. ὥστ' οὐδεὶς ἂν αὐτοὺς διὰ γε τὴν ὁμοιοῦσαν
 δικαίως ἐπαινέσειεν, οὐδὲν μᾶλλον ἢ τοὺς καταπον- 280
 τιστὰς καὶ ληστὰς καὶ τοὺς περὶ τὰς ἄλλας ἀδικίας
 ὄντας· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι σφίσι αὐτοῖς ὁμοιοῦντες
 227 τοὺς ἄλλους ἀπολλύουσιν. εἰ δὲ τισι δοκῶ τὴν παρα-

- βολὴν ἀπρεπῆ πεποιῆσθαι πρὸς τὴν ἐκείνων δόξαν, ταύτην μὲν ἔω, λέγω δὲ Τριβαλλοὺς, οὓς ἅπαντές φασιν ὁμοιοεῖν μὲν ὡς οὐδένας ἄλλους ἀνθρώπους, ἀπολλύναι δ' οὐ μόνον τοὺς ὁμόρους καὶ τοὺς πλησίον οἰκοῦντας ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους, ὅσων ἂν ἐπι-
 228 κέσθαι δυνηθῶσιν. οὓς οὐ χρὴ μιμείσθαι τοὺς ἀρε-^b τῆς ἀντιποιοιουμένους ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τὴν τῆς σοφίας καὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν δύναμιν. αὐταὶ μὲν γὰρ οὐ τὰς σφετέρως αὐτῶν φύσεις εὐεργετοῦσιν, ἀλλ' οἷς ἂν παραγεγόμεναι παραμείνωσιν, εὐδαίμονας καὶ μακαρίους ποιοῦσιν· Λακεδαιμόνιοι δὲ τοῦναντίον, οἷς μὲν ἂν πλησιάζωσιν, ἀπολλύουσι, τὰ δὲ τῶν ἄλλων ἀγαθὰ πάντα περὶ σφᾶς αὐτοὺς ποιοῦνται.“
- 229 (γ'.) Ταῦτ' εἰπὼν κατέσχον, πρὸς ὃν τοὺς λόγους^c ἐποιοῦμην, ἄνδρα δεινὸν καὶ πολλῶν ἔμπειρον καὶ περὶ τὸ λέγειν γεγυμνασμένον οὐδενὸς ἧττον τῶν ἐμοὶ πεπλησιακότων. οὐ μὴν τὰ μειράκια τὰ πᾶσι παραγεγενημένα τούτοις τὴν αὐτὴν ἐμοὶ γνώμην ἔσχευ, ἀλλ' ἐμὲ μὲν ἐπήνεσαν ὡς διειλεγμένον τε νεαρωτέρως ἢ προσεδόκησαν, ἡγωνισμένον τε καλῶς, ἐκείνου δὲ κατεφρόνησαν, οὐκ ὀρθῶς γιννώσκοντες ἀλλὰ
 230 διημαρτηκότες ἀμφοτέρων ἡμῶν. ὁ μὲν γὰρ ἀπῆει^d φρονημώτερος γεγενημένος καὶ συνεσταλμένην ἔχων τὴν διάνοιαν, ὥσπερ χρὴ τοὺς εὐφρονοῦντας, καὶ πεπονθὼς τὸ γεγραμμένον ἐν Δελφοῖς, αὐτόν τ' ἐγνωκῶς καὶ τὴν Λακεδαιμονίων φύσιν μᾶλλον ἢ πρότερον· ἐγὼ δ' ὑπελειπόμεν ἔπιτυχῶς μὲν ἴσως διειλεγμένος, ἀνοητότερος δὲ δι' αὐτὸ τοῦτο γεγενημένος, καὶ φρονῶν μείζον ἢ προσήκει τοὺς τηλικούτους,
 231 καὶ ταραχῆς μεираκιώδους μεστὸς ὢν. (ξά'.) Δῆλος δ' ^e ἦν οὕτω διακείμενος· ἐπειδὴ γὰρ ἡσυχίας ἐπελαβόμεν,

οὐ πρότερον ἐπαυσάμην, πρὶν ὑπέβαλον τῷ παιδί
 τὸν λόγον, ὃν ὀλίγω μὲν πρότερον μεθ' ἡδονῆς διήλ-
 θον, μικρῷ δ' ὕστερον ἤμελλέ με λυπήσειν. τριῶν 281
 γὰρ ἢ τεττάρων ἡμερῶν διαλειφθεῖσῶν ἀναγιγνώ-
 σκων αὐτὰ καὶ διεξιῶν, ἐπὶ μὲν οἷς περὶ τῆς πόλεως
 ἦν εἰρηκῶς, οὐκ ἠχθόμην, καλῶς γὰρ καὶ δικαίως ἦν
 232 ἅπαντα περὶ αὐτῆς γεγραφῶς, ἐπὶ δὲ τοῖς περὶ Λακε-
 δαιμονίων ἐλυπήθην καὶ βαρέως ἔφερον· οὐ γὰρ με-
 τρίως ἐδόκουν μοι διειλέχθαι περὶ αὐτῶν οὐδ' ὁμοί-
 ως τοῖς ἄλλοις ἀλλ' ὀλιγώρως καὶ λίαν πικρῶς καὶ
 παντάπασιν ἀνοήτως· ὥστε πολλάκις ὀρμήσας ἐξ- b
 αλείφειν αὐτὸν ἢ κατακάειν μετεγίννωσκον, ἐλεῶν
 τὸ γῆρας τοῦμαυτοῦ καὶ τὸν πόνον τὸν περὶ τὸν λό-
 γον γεγενημένον.

233 (ζβ'.) Ἐν τοιαύτῃ δέ μοι ταραχῇ καθεστηκότι
 καὶ μεταβολᾷ ποιουμένῳ πολλὰς ἔδοξε κράτιστον
 εἶναι παρακαλέσαντι τῶν πεπλησιακότων τοὺς ἐπι-
 δημοῦντας βουλευσασθαι μετ' αὐτῶν, πρότερον ἀφα-
 νιστέος παντάπασιν ἐστὶν ἢ διαδοτέος τοῖς βουλο-
 μένοις λαμβάνειν, ὁπότερα δ' ἂν ἐκείνοις δόξη, ταῦτα c
 ποιεῖν. τούτων γνωσθέντων οὐδεμίαν διατριβὴν
 ἐποίησάμην, ἀλλ' εὐθύς παρεκέκληντο μὲν, οὓς εἶπον,
 προειρηκῶς δ' ἦν αὐτοῖς, ἐφ' ἃ συνεληλυθότες ἦσαν,
 ἀνέγνωστο δ' ὁ λόγος, ἐπηνημένος δ' ἦν καὶ τεθορυ-
 βημένος καὶ τετυχηκῶς ὥνπερ οἱ κατορθοῦντες ἐν
 234 ταῖς ἐπιδείξεσιν. (ζγ'.) Ἀπάντων δὲ τούτων ἐπιτετε-
 λεσμένων οἱ μὲν ἄλλοι διελέγοντο πρὸς σφᾶς αὐτοὺς,
 δῆλον ὅτι περὶ τῶν ἀναγνωσθέντων· ὃν δ' ἐξ ἀρχῆς
 μετεπεμψάμεθα σύμβουλον, τὸν Λακεδαιμονίων ἐπαι- d
 νέτην, πρὸς ὃν πλείω διελέχθην τοῦ δέοντος, σιωπὴν
 ποιησάμενος καὶ πρὸς ἐμὲ βλέψας ἀπορεῖν ἔφασκεν,

- ὅτι χρήσεται τοῖς παροῦσιν· οὔτε γὰρ ἀπιστεῖν βού-
 λεσθαι τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις οὔτε πιστεῦειν δύ-
 235 νασθαι παντάπασιν αὐτοῖς. „θανυμάζω γὰρ, εἶθ' οὐ-
 τως ἔλυπῆθης καὶ βαρέως ἔσχης, ὥσπερ φῆς, ἐπὶ τοῖς
 περὶ Λακεδαιμονίων εἰρημένοις, οὐδὲν γὰρ ἐν αὐτοῖς
 ὁρῶ τοιοῦτον γεγραμμένον, εἴτε συμβούλοις περὶ τοῦ
 λόγου χρήσασθαι βουλόμενος ἡμᾶς συνήγαγες, οὓς e
 οἶσθ' ἀκριβῶς ἅπαν, ὅτι ἂν σὺ λέγῃς ἢ πράττῃς,
 ἐπαινοῦντας. εἰθισμένοι δ' εἰσὶν οἱ νοῦν ἔχοντες ἀνα-
 κοινοῦσθαι, περὶ ὧν ἂν σπουδάξωσι, μάλιστα μὲν τοῖς
 ἄμεινον αὐτῶν φρονοῦσιν, εἰ δὲ μὴ, τοῖς μέλλουσιν 282
 ἀποφαίνεσθαι τὴν αὐτῶν γνώμην· ὧν τάναντία σὺ
 236 πεποίηκας. τούτων μὲν οὖν οὐδέτερον ἀποδέχομαι
 τῶν λόγων, δοκεῖς δέ μοι ποιήσασθαι τὴν τε παρὰ-
 κλησιν τὴν ἡμετέραν καὶ τὸν ἐπαινον τὸν τῆς πόλεως
 οὐχ ἀπλῶς, οὐδ' ὡς διείλεξαι πρὸς ἡμᾶς, ἀλλ' ἡμῶν
 μὲν πείρα λαβεῖν βουλόμενος, εἰ φιλοσοφοῦμεν καὶ
 μεμνήμεθα τῶν ἐν ταῖς διατριβαῖς λεγομένων καὶ
 συνιδεῖν δυνηθεῖμεν ἂν, ὃν τρόπον ὁ λόγος τυγχάνει b
 237 γεγραμμένος, τὴν δὲ πόλιν ἐπαινεῖν προελέσθαι τὴν
 σαυτοῦ σωφρονῶν, ἵνα τῷ τε πλήθει τῷ τῶν πολι-
 τῶν χάρισθαι καὶ παρὰ τοῖς εὐνοϊκῶς πρὸς ἡμᾶς διακει-
 μένοις εὐδοκιμήσῃς. (ζδ'.) Ταῦτα δὲ γνοὺς ὑπέλαβες,
 ὡς εἰ μὲν περὶ μόνῃς αὐτῆς ποιήσῃ τοὺς λόγους καὶ
 τὰ μυθώδη περὶ αὐτῆς ἐρεῖς, ἃ πάντες θρυλοῦσιν,
 ὅμοια φανεῖται τὰ λεγόμενα τοῖς ὑπὸ τῶν ἄλλων γε-
 γραμμένοις, ἐφ' ᾧ σὺ μάλιστα ἂν αἰσχυνηθείης καὶ λυ- c
 238 πηθείης· ἂν δ' ἑάσας ἐκεῖνα λέγῃς τὰς πράξεις τὰς
 ὁμολογουμένας καὶ πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίας τοῖς Ἑλ-
 λησι γεγεννημένας, καὶ παραβάλλῃς αὐτὰς πρὸς τὰς
 Λακεδαιμονίων, καὶ τὰς μὲν τῶν προγόνων ἐπαινῆς,
 τῶν δ' ἐκεῖνοις πεπραγμένων κατηγορῆς, ὅτι λόγος

ἐναργέστερος εἶναι δόξει τοῖς ἀκούουσι καὶ σὺ μενεῖς
 ἐν τοῖς αὐτοῖς, ὃ μᾶλλον ἄντινες θαυμάσειαν τῶν τοῖς
 239 ἄλλοις γεγραμμένων. ἐν ἀρχῇ μὲν οὖν οὕτω μοι φαί-
 νει τάξαι καὶ βουλευσασθαι περὶ αὐτῶν. (46.) *El-* δ
 δὼς δὲ σαντὸν ἐπηνεκότα τὴν Σπαρτιατῶν διοίκησιν
 ὡς οὐδεὶς ἄλλος, φοβεῖσθαι τοὺς ἀκηκοότας, μὴ δό-
 ξης ὁμοῖος εἶναι τοῖς λέγουσιν, ὅτι ἂν τύχωσι, καὶ
 τούτους νῦν ψέγειν, οὓς πρότερον ἐπήνευς μᾶλλον
 τῶν ἄλλων· ταῦτ' ἐνθυμηθεῖς σκοπεῖσθαι, ποίους
 τινὰς ἂν ἐκατέρους εἶναι φήσας ἀληθῆ τε λέγειν δό-
 ξειας περὶ ἀμφοτέρων, ἔχοις τ' ἂν τοὺς μὲν προγό-
 νους ἐπαινέειν, οὓσπερ βούλει, Σπαρτιατῶν δὲ δοκεῖν
 μὲν κατηγορεῖν τοῖς ἀηδῶς πρὸς αὐτοὺς διακειμένοις,
 μηδὲν δὲ ποιεῖν τοιοῦτον ἀλλὰ λανθάνειν ἐπαινῶν
 240 αὐτούς· ζητῶν δὲ τὰ τοιαῦτα ῥαδίως εὗρεν λόγους
 ἀμφιβόλους καὶ μηδὲν μᾶλλον μετὰ τῶν ἐπαινούντων
 ἢ τῶν ψηγόντων ὄντας ἀλλ' ἐπαμφοτερίζειν δυναμέ- 283
 νους καὶ πολλὰς ἀμφισβητήσεις ἔχοντας, οἷς χρῆσθαι
 περὶ μὲν συμβολαίων καὶ περὶ πλεονεξίας ἀγωνιζό-
 μενον αἰσχροὺν καὶ πονηρίας οὐ μικρὸν σημεῖον, περὶ
 δὲ φύσεως ἀνθρώπων διαλεγόμενον καὶ πραγμάτων
 241 καλὸν καὶ φιλόσοφον. οἷός περ ὁ λόγος ὁ διαναγνω-
 σθεὶς ἐστίν, ἐν ᾧ πεποίηκας τοὺς μὲν σοὺς προγόνους
 εἰρηνικοὺς καὶ φιλέλληνας καὶ τῆς ἰσότητος τῆς ἐν
 ταῖς πολιτείαις ἡγεμόνας, Σπαρτιατάς δ' ὑπεροπι- b
 κούς καὶ πολεμικούς καὶ πλεονέκτας, οἷους περ αὐ-
 τοὺς εἶναι πάντες ὑπειλήφασιν. (47.) Τοιαύτην δ'
 ἐκατέρων ἐχόντων τὴν φύσιν τοὺς μὲν ὑπὸ πάντων
 ἐπαινέεισθαι καὶ δοκεῖν εὖνους εἶναι τῷ πλήθει, τοῖς
 δὲ τοὺς μὲν πολλοὺς φθονεῖν καὶ δυσμενῶς ἔχειν,
 242 ἐστὶ δ' οὓς ἐπαινέειν αὐτοὺς καὶ θαυμάζειν, καὶ
 τολμᾶν λέγειν, ὡς ἀγαθὰ μείζω τυγχάνουσιν ἔχοντες

τῶν τοῖς προγόνοις τοῖς σοῖς προσόντων· τήν τε γὰρ c
 ὑπεροψίαν σεμνότητος μετέχειν, εὐδοκίμου πράγμα-
 τος, καὶ δοκεῖν ἅπασι μεγαλοφρονεστέρους εἶναι
 τοὺς τοιούτους ἢ τοὺς τῆς ἰσότητος προεστῶτας, τοὺς
 τε πολεμικοὺς πολὺ διαφέρειν τῶν εἰρηνικῶν· τοὺς
 μὲν γὰρ οὔτε κτητικούς εἶναι τῶν οὐκ ὄντων οὔτε φύ-
 λακας δεινοὺς τῶν ὑπαρχόντων, τοὺς δ' ἀμφοτέρα
 δύνασθαι, καὶ λαμβάνειν ὧν ἂν ἐπιθυμῶσι, καὶ σφύ-
 ζειν ἅπερ ἂν ἅπαξ κατάσχωσιν· ἃ ποιοῦσιν οἱ τέλειοι d
 243 δοκοῦντες εἶναι τῶν ἀνδρῶν. ἀλλὰ μὴν καὶ περὶ τῆς
 πλεονεξίας καλλίους ἔχειν οἴονται λόγους τῶν εἰρη-
 μένων· τοὺς μὲν γὰρ ἀποστεροῦντας τὰ συμβόλαια
 καὶ τοὺς παρακρουομένους καὶ παραλογιζομένους οὐχ
 ἡγοῦνται δικαίως καλεῖσθαι πλεονεκτικούς, διὰ γὰρ
 τὸ πονηρὰν ἔχειν τὴν δόξαν ἐν ἅπασιν αὐτοὺς ἐλατ-
 τοῦσθαι τοῖς πράγμασι, τὰς δὲ Σπαρτιατῶν πλεονε-
 ξίας καὶ τὰς τῶν βασιλέων καὶ τὰς τῶν τυράννων εὐ- e
 244 κτὰς μὲν εἶναι, καὶ πάντας αὐτῶν ἐπιθυμεῖν, οὐ μὴν
 ἀλλὰ λοιδορεῖσθαι καὶ καταρᾶσθαι τοῖς τὰς τηλικαύτας
 ἔχουσι δυναστείας· οὐδένα δὲ τοιοῦτον εἶναι τὴν φύ-
 σιν, ὅστις οὐκ ἂν εὔξαιτο τοῖς θεοῖς μάλιστα μὲν αὐ-
 τὸς τυχεῖν τῆς ἐξουσίας ταύτης, εἰ δὲ μὴ, τοὺς οἰκείο- 284
 τάτους· ᾧ καὶ φανερόν ἐστιν, ὅτι μέγιστον τῶν ἀγα-
 θῶν ἅπαντες εἶναι νομίζομεν τὸ πλεόν ἔχειν τῶν ἄλλων.
 τὴν μὲν οὖν περιβολὴν τοῦ λόγου δοκεῖς μοι ποιήσα-
 245 σθαι μετὰ τοιαύτης διανοίας. (45.) Εἰ μὲν οὖν ἡγοῦμην
 ἀφ᾽ ἐξέσθαι σε τῶν εἰρημένων καὶ παραλείψειν ἀνεπι-
 τίμητον τὸν λόγον τοῦτον, οὐδ' ἂν αὐτὸς ἔτι λέγειν
 ἐπεχείρουν· νῦν δ' ὅτι μὲν οὐκ ἀπεφηνάμην, περὶ ὧν b
 παρεκλήθην σύμβουλος, οὐδὲν οἴμαί σοι μελήσειν, οὐ-
 δὲ γὰρ ὅτε συνῆγες ἡμᾶς, ἐδόκεις μοι σπουδάζειν περὶ
 246 αὐτῶν, ὅτι δὲ προελομένου σοῦ συνθεῖναι λόγον μη-

δὲν ὁμοίον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ τοῖς μὲν φραθύμως ἀνα-
 γιννώσκουσιν ἀπλοῦν εἶναι δόξοντα καὶ ῥάδιον κατα-
 μαθεῖν, τοῖς δ' ἀκριβῶς διεξιούσιν αὐτὸν, καὶ πειρω-
 μένοις κατιδεῖν, ὃ τοὺς ἄλλους λέληθεν, χαλεπὸν φα-
 νούμενον καὶ δυσκαταμάθητον, καὶ πολλῆς μὲν ἱστο- c
 ρίας γέμοντα καὶ φιλοσοφίας, παντοδαπῆς δὲ μεστὸν
 ποικιλίας καὶ ψευδολογίας, οὐ τῆς εἰθισμένης μετὰ
 κακίας βλάπτειν τοὺς συμπολιτευομένους ἀλλὰ τῆς
 δυναμένης μετὰ παιδείας ὠφελεῖν [ἢ τέρπειν] τοὺς
 247 ἀκούοντας· ὧν οὐδὲν ἐάσαντά με φήσεις τὸν τρόπον
 τοῦτον ἔχειν, ὡς ἐβουλεύσω σὺ περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ τὴν
 τε δύναμιν τῶν λεγομένων διδάσκοντα καὶ τὴν σὴν
 διάνοιαν ἐξηγούμενον οὐκ αἰσθάνεσθαι τοσοῦτον τὸν
 λόγον ἀδοξότερον δι' ἐμὲ γιγνόμενον, ὅσῳ περ αὐτὸν d
 φανερώτερον ἐπόλουν καὶ γνωριμώτερον τοῖς ἀναγι-
 γνώσκουσιν· ἐπιστήμην γὰρ τοῖς οὐκ εἰδόσιν ἐνεργα-
 ζόμενον ἔρημον τὸν λόγον με ποιεῖν καὶ τῆς τιμῆς
 ἀποστερεῖν τῆς γιγνομένης ἂν αὐτῷ διὰ τοὺς πονου-
 248 τας καὶ πράγματα σφίσιν αὐτοῖς παρέχοντας. (47.) Ἐγὼ
 δ' ὁμολογῶ μὲν ἀπολελειφθαι τὴν ἐμὴν φρόνησιν τῆς e
 σῆς ὡς δυνατὸν πλεῖστον, οὐ μὴν ἀλλ' ὥσπερ τοῦτ'
 οἶδα, κάκεινο τυγχάνω γιννώσκων, ὅτι τῆς πόλεως
 τῆς ὑμετέρας βουλευομένης περὶ τῶν μεγίστων οἱ μὲν
 ἄριστα φρονεῖν δοκοῦντες ἐνότε διαμαρτάνουσι τοῦ
 συμφέροντος, τῶν δὲ φαύλων νομιζομένων εἶναι καὶ
 καταφρονομένων ἔστιν ὅτε κατῶρθωσεν ὁ τυχῶν καὶ 285
 249 βέλτιστα λέγειν ἔδοξεν· ὥστ' οὐδὲν θαναμαστὸν, εἰ καὶ
 περὶ τοῦ νῦν ἐνεστῶτος τοιοῦτόν τι συμβέβηκεν, ὅπου
 σὺ μὲν οἶε μάλιστ' εὐδοκιμήσειν, ἦν ὡς πλεῖστον χρό-
 νον διαλάθης, ἦν ἔχων γνώμην τὰ περὶ τὸν λόγον
 ἐπραγματεύθης, ἐγὼ δ' ἠγοῦμαι βέλτιστά σε πράξειν,
 ἦν δυνηθῆς τὴν διάνοιαν, ἢ χρώμενος αὐτὸν συνέθη-

κας, ὡς τάχιστα φανεράν ποιῆσαι τοῖς τ' ἄλλοις ἅπασιν ^b
 καὶ Λακεδαιμονίοις, περὶ ὧν πεποιῆσαι πολλοὺς
 λόγους, τοὺς μὲν δικαίους καὶ σεμνοὺς, τοὺς δ'
 250 ἀσελγείς καὶ λίαν φιλαπεχθήμονας· οὓς εἴ τις ἐπέ-
 δεῖξεν αὐτοῖς πρὶν ἐμὲ διαλεχθῆναι περὶ αὐτῶν, οὐκ
 ἔστιν ὅπως οὐκ ἂν ἐμίσησαν καὶ δυσκόλως πρὸς σέ
 διετέθησαν ὡς κατηγορίαν γεγραφότα καθ' αὐτῶν.
 νῦν δ' οἶμαι τοὺς μὲν πλείστους Σπαρτιατῶν ἐμμενεῖν
 τοῖς ἤθεσιν οἷσπερ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον, τοῖς δὲ λό- ^c
 γοῖς τοῖς ἐνθάδε γραφομένοις οὐδὲν μᾶλλον προσέξειν
 τὸν νοῦν ἢ τοῖς ἔξω τῶν Ἡρακλέους στηλῶν λεγομένοις,
 251 τοὺς δὲ φρονηματώταους αὐτῶν καὶ τῶν λόγων τινὰς
 ἔχοντας τῶν σῶν καὶ θαυμάζοντας, τούτους, ἦν λάβωσι
 τὸν ἀναγνωσόμενον καὶ χρόνον ὥστε συνδιατρέψαι
 σφίσιν αὐτοῖς, οὐδὲν ἀγνοήσειν τῶν λεγομένων ἀλλὰ
 καὶ τῶν ἐπαίνων αἰσθήσεσθαι τῶν μετ' ἀποδείξεως
 εἰρημένων περὶ τῆς πόλεως τῆς αὐτῶν, καὶ τῶν λοι-
 δοριῶν καταφρονήσειν τῶν εἰκῆ μὲν τοῖς πράγμασι ^d
 λεγομένων, πικρῶς δὲ τοῖς ὀνόμασι κεχρημένων, καὶ
 νομιεῖν τὰς μὲν βλασφημίας τὰς ἐνούσας ἐν τῷ βιβλίῳ
 252 τὸν φθόρον ὑποβαλεῖν, τὰς δὲ πράξεις καὶ τὰς μάχας,
 ἐφ' αἷς αὐτοὶ τε μέγα φρονοῦσι καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις
 εὐδοκιμοῦσι, σὲ γεγραφέναι καὶ μνημονεύεσθαι πε-
 ποιηκέναι, συναγαγόντα πάσας αὐτάς καὶ θέντα παρ'
 ἀλλήλας, αἴτιον δ' εἶναι καὶ τοῦ πολλοὺς ποθεῖν ἀνα-
 γνῶναι καὶ διελθεῖν αὐτάς, οὐ τὰς ἐκείνων ἐπιθυ- ^e
 μούντας ἀκοῦσαι πράξεις, ἀλλὰ πῶς σὺ διείλεξαι περὶ
 253 αὐτῶν μαθεῖν βουλομένους. (ζθ'.) Ταῦτ' ἐνθυμουμέ-
 νους καὶ διεξιόντας οὐδὲ τῶν παλαιῶν ἔργων ἀμνη-
 μονήσειν, δι' ὧν ἐγκεκωμίας τοὺς προγόνους αὐ- ²⁸⁶
 τῶν, ἀλλὰ καὶ πολλάκις διαλέξεσθαι πρὸς σφᾶς αὐτοὺς,
 πρῶτον μὲν, ὅτι Δωριεῖς ὄντες, ἐπειδὴ κατείδον τὰς

πόλεις τὰς αὐτῶν ἀδόξους καὶ μικρὰς καὶ πολλῶν ἐν-
 δεῖς οὖσας, ὑπεριδόντες ταύτας ἐστράτευσαν ἐπὶ τὰς
 ἐν Πελοποννήσῳ πρωτεύουσας, ἐπ' Ἄργος καὶ Λακε-
 254 δαίμονα καὶ Μεσσήνην, μάχῃ δὲ νικήσαντες τοὺς μὲν
 ἡττηθέντας ἐκ τε τῶν πόλεων καὶ τῆς χώρας ἐξέβαλον,
 αὐτοὶ δὲ τὰς κτήσεις ἀπάσας τὰς ἐκείνων τότε κατα- b
 σχόντες ἔτι καὶ νῦν ἔχουσιν, οὐ μείζον ἔργον καὶ θαν-
 μαστότερον οὐδεὶς ἐπιδείξει κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον
 γενόμενον, οὐδὲ πρᾶξιν εὐτυχεστέραν καὶ θεοφιλεστέ-
 ραν τῆς τοὺς χρησαμένους τῆς μὲν οἰκείας ἀπορίας
 ἀπαλλαξάσης, τῆς δ' ἄλλοτρίας εὐδαιμονίας κυρίουσ
 255 ποιησάσης. καὶ ταῦτα μὲν μετὰ πάντων τῶν συστρα-
 τευσαμένων ἔπραξαν. (ρ'.) Ἐπειδὴ δὲ πρὸς Ἀργείους
 καὶ Μεσσηνίους τὴν χώραν διείλοντο καὶ καθ' αὐτοὺς c
 ἐν Σπάρτῃ κατώκησαν, ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς τοσοῦ-
 τον φρονῆσαι φῆς αὐτοὺς ὥστ' ὄντας οὐ πλείους τότε
 δισχιλίῳ οὐχ ἡγήσασθαι σφᾶς αὐτοὺς ἀξιόλους εἶναι
 ζῆν, εἰ μὴ δεσπότηι πασῶν τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πό-
 256 λεων γενέσθαι δυνηθεῖεν, ταῦτα δὲ διανοηθέντας καὶ
 πολεμεῖν ἐπιχειρήσαντας οὐκ ἀπειπεῖν, ἐν πολλοῖς κα-
 κοῖς καὶ κινδύνοις γιγνομένους, πρὶν ἀπάσας [ταύτας]
 ὑφ' αὐτοῖς ἐποιήσαντο πλὴν [τῆς πόλεως] τῆς Ἀρ- d
 γείων. ἔχοντας δ' ἤδη καὶ χώραν πλείστην καὶ δύναμιν
 μεγίστην καὶ δόξαν τῶσαύτην, ὅσην προσήκει τοὺς
 τηλικαῦτα διαπεπραγμένους, οὐχ ἦττον διακείσθαι
 φιλοτίμως, ὅτι λόγος ὑπῆρχεν αὐτοῖς ἴδιος καὶ καλὸς
 257 μόνους τῶν Ἑλλήνων· ἐξεῖναι γὰρ εἰπεῖν αὐτοῖς, ὅτι
 σφεῖς μὲν ὄντες οὕτως ὀλίγοι τὸν ἀριθμὸν οὐδεμιᾶ
 πώποτε τῶν μυριάνδρων πόλεων ἠκολούθησαν οὐδ' e
 ἐποίησαν τὸ προσταττόμενον ἀλλ' αὐτόνομοι διετέλε-
 σαν ὄντες, αὐτοὶ δ' ἐν τῷ πολέμῳ τῷ πρὸς τοὺς βαρ-
 βάρους πάντων τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες κατέστησαν,

καὶ τῆς τιμῆς ταύτης ἔτυχον οὐκ ἀλόγως, ἀλλὰ διὰ τὸ
μάχας ποιησάμενοι πλείστας ἀνθρώπων κατ' ἐκεῖνον
τὸν χρόνον μηδεμίαν ἠττηθῆναι τούτων ἡγουμένου
258 βασιλέως ἀλλὰ νενικηκέναι πάσας· οὗ τεκμήριον οὐ- 287
δεῖς ἂν δύναιτο μείζον εἰπεῖν ἀνδρίας καὶ καρτερίας
καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους ὁμοιοῦς, πλὴν ἢ τὸ φηθῆσε-
σθαι μέλλον· τοσοῦτων γὰρ τὸ πλῆθος τῶν πόλεων
τῶν Ἑλληνίδων οὐσῶν, τῶν μὲν ἄλλων οὐδέν' ἂν εἰ-
πεῖν οὐδ' εὐρεῖν ἦτις οὐ περιπέπτωκε ταῖς συμφοραῖς
259 ταῖς εἰθισμέναις γίνεσθαι ταῖς πόλεσιν, ἐν δὲ τῇ
Σπαρτιατῶν οὐδεὶς ἂν ἐπιδειξείεν οὔτε στάσιν οὔτε
σφαγὰς οὔτε φυγὰς ἀνόμους γεγενημένας, οὐδ' ἀρ-
παγὰς χρημάτων οὐδ' αἰσχύναις γυναικῶν καὶ παιδῶν, ἢ
ἀλλ' οὐδὲ πολιτείας μεταβολὴν οὐδὲ χρεῶν ἀποκοπὰς
οὐδὲ γῆς ἀναδασμὸν οὐδ' ἄλλ' οὐδὲν τῶν ἀνηκέστων
κακῶν. περὶ ὧν διεξιόντας οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ καὶ σοῦ,
τοῦ τ' ἀθροίσαντος καὶ διαλεχθέντος οὔτω καλῶς περὶ
260 αὐτῶν, μεμνήσεσθαι καὶ πολλὴν χάριν ἔξειν. (ρα΄.)
Οὐ τὴν αὐτὴν δὲ γνώμην ἔχω περὶ σοῦ νῦν καὶ πρό-
τερον. ἐν μὲν γὰρ τοῖς παρελθοῦσι χρόνοις ἐθαύμα-
ζόν σου τὴν τε φύσιν καὶ τὴν τοῦ βίου τάξιν καὶ τὴν φι-
λοπολίαν καὶ μάλιστα τὴν ἀλήθειαν τῆς φιλοσοφίας,
νῦν δὲ ζηλῶ σε καὶ μακαρίζω τῆς εὐδαιμονίας· δοκεῖς
γὰρ μοι ζῶν μὲν λήψεσθαι δόξαν οὐ μείζω μὲν, ἣς
ἄξιός εἰ, χαλεπὸν γὰρ, παρὰ πλείοσι δὲ καὶ μᾶλλον
ὁμολογουμένην τῆς νῦν ὑπαρχούσης, τελευτήσας δὲ
τὸν βίον μεθέξειν ἀθανασίας, οὐ τῆς τοῖς θεοῖς παρ-
ούσης ἀλλὰ τῆς τοῖς ἐπιγιγνομένοις περὶ τῶν διενεγ-
κόντων ἐπὶ τινὶ τῶν καλῶν ἔργων μνήμην ἐμποιούσης. δ
261 καὶ δικαίως τεύξει τούτων· ἐπήνεκας γὰρ τὰς πόλεις
ἀμφοτέρως καλῶς καὶ προσηκόντως, τὴν μὲν κατὰ τὴν
δόξαν τῆς τῶν πολλῶν, ἣς οὐδεὶς τῶν ὀνομαστῶν ἀν-

δρῶν καταπεφρόνηκεν, ἀλλ' ἐπιθυμοῦντες τυχεῖν αὐ-
τῆς οὐκ ἔστιν ὄντινα κίνδυνον οὐχ ὑπομένουσι, τὴν
δὲ κατὰ τὸν λογισμὸν τῶν πειρωμένων στοχάζεσθαι
τῆς ἀληθείας, παρ' οἷς εὐδοκμεῖν ἄν τινες ἔλοιτο
μᾶλλον ἢ παρὰ τοῖς ἄλλοις διπλασίοις γενομένοις ἢ e
νῦν εἰσίν.“

- 262 (ρβ'.) „Ἀπλήστως δὲ διακείμενος ἐν τῷ παρόντι
πρὸς τὸ λέγειν καὶ πόλλ' ἄν εἶπειν ἔχων ἔτι καὶ περὶ
σοῦ καὶ περὶ τοῖν πολέοιν καὶ περὶ τοῦ λόγου ταῦτα
μὲν ἐάσω, περὶ ᾧν δὲ παρακληθῆναί με σὺ φῆς, περὶ 288
τούτων ἀποφανοῦμαι. συμβουλεύω γάρ σοι μήτε κα-
τακάειν τὸν λόγον μήτ' ἀφανίζειν, ἀλλ' εἴ τινος ἐν-
δεῆς ἔστι, διορθώσαντα καὶ προσγράψαντα πάσας τὰς
διατριβὰς τὰς περὶ αὐτὸν γεγενημένας διαδιδόναι τοῖς
263 βουλομένοις λαμβάνειν, εἴπερ βούλει χαρίσασθαι μὲν
τοῖς ἐπιεικεστάτοις τῶν Ἑλλήνων καὶ τοῖς ὡς ἀληθῶς
φιλοσοφοῦσιν ἀλλὰ μὴ προσκοιουμένοις, λυπηῆσαι δὲ b
τοὺς θαυμάζοντας μὲν τὰ σὰ μᾶλλον τῶν ἄλλων, λοι-
δορουμένους δὲ τοῖς λόγοις τοῖς σοῖς ἐν τοῖς ὄχλοις τοῖς
πανηγυρικοῖς, ἐν οἷς πλείους εἰσὶν οἱ καθεύδοντες
τῶν ἀκρωμένων, καὶ προσδοκῶντας, ἣν παρακρού-
σονται τοὺς τοιοῦτους, ἐναμίλλους τοὺς αὐτῶν γενή-
σεσθαι τοῖς ὑπὸ σοῦ γεγραμμένοις, κακῶς εἰδότες, ὅτι
πλέον ἀπολελειμμένοι τῶν σῶν εἰσὶν ἢ τῆς Ὀμήρου
δόξης οἱ περὶ τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ ποιήσιν γεγονότες.“ c
- 264 (ργ'.) Ταῦτ' εἰπόντος αὐτοῦ καὶ τοὺς παρόντας ἀξιό-
σαντος ἀποφῆνασθαι, περὶ ᾧν παρεκλήθησαν, οὐκ
ἔθορῶβησαν, ὃ ποιεῖν εἰώθασιν ἐπὶ τοῖς χαριέντως
διειλεγμένοις, ἀλλ' ἀνεβόησαν ὡς ὑπερβαλλόντως εἰ-
ρηκότος, καὶ περιστάντες αὐτὸν ἐπήνουν, ἐξήλουν,
ἐμακάριζον, καὶ προσθῆναι μὲν οὐδὲν εἶχον τοῖς εἰ-
ρημένοις οὐδ' ἀφελεῖν, συναπεφαίνοντο δὲ καὶ συνε-

- 265 βούλευόν μοι ποιεῖν, ἅπερ ἐκείνος παρήνευσεν. οὐ μὴν οὐδ' ἐγὼ παρεστῶς ἐσιώπων, ἀλλ' ἐπήνεσα τὴν τε φύσιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπιμέλειαν, περὶ δὲ τῶν ἄλλων d οὐδὲν ἐφθεγγάμην ὧν εἶπεν, οὔθ' ὡς ἔτυχε ταῖς ὑπονοίαις τῆς ἐμῆς διανοίας, οὔθ' ὡς διήμαρτεν, ἀλλ' εἰὼν αὐτὸν οὕτως ἔχειν, ὥσπερ αὐτὸς αὐτὸν διέθεκεν.
- 266 (ρδ'.) Περὶ μὲν οὖν ὧν ὑπεθέμην, ἱκανῶς εἰρησθαι νομίζω· τὸ γὰρ ἀναμιμνήσκειν καθ' ἕκαστον τῶν εἰρημένων οὐ πρόκειται τοῖς λόγοις τοῖς τοιοῦτοις· βούλομαι δὲ διαλεχθῆναι περὶ τῶν ἰδίᾳ μοι περὶ τὸν e λόγον συμβεβηκότων. ἐγὼ γὰρ ἐνεστησάμην μὲν αὐ-
- 267 τὸν ἔτη γεγωνῶς, ὅσα περ ἐν ἀρχῇ προσεῖπον· ἤδη δὲ 289 τῶν ἡμισέων γεγραμμένων, ἐπιγενομένου μοι νοσήματος ῥηθῆναι μὲν οὐκ εὐπρεποῦς, δυναμένου δ' ἀναίρειν οὐ μόνον τοὺς πρεσβυτέρους ἐν τρισὶν ἢ τέτταρσιν ἡμέραις ἀλλὰ καὶ τῶν ἀκμαζόντων πολλοὺς, τούτῳ διατελῶ τρί' ἔτη μαχόμενος, οὕτω φιλοπόνως ἐκάστην τὴν ἡμέραν διαίγων ὥστε τοὺς εἰδότας καὶ τοὺς παρὰ τούτων πυνθανομένους μᾶλλον με θαναμάζειν διὰ τὴν
- 268 καρτερίαν ταύτην ἢ δι' ἃ πρότερον ἐπηνούμην. ἤδη δ' ἀπειρηκότος καὶ διὰ τὴν νόσον καὶ διὰ τὸ γῆρας b τῶν ἐπισκοπούντων τινὲς με καὶ πολλάκις ἀνεγνωκότων τὸ μέρος τοῦ λόγου τὸ γεγραμμένον ἐδέοντό μου καὶ συνεβούλευον μὴ καταλιπεῖν αὐτὸν ἡμιτελῆ μηδ' ἀδιέργαστον ἀλλὰ πονῆσαι μικρὸν χρόνον καὶ
- 269 προσέχειν τοῖς λοιποῖς τὸν νοῦν. οὐχ ὁμοίως δὲ διελέγοντο περὶ τούτων τοῖς ἀφοσιουμένοις, ἀλλ' ὑπερεπαινοῦντες μὲν τὰ γεγραμμένα, τοιαῦτα δὲ λέγοντες, ὧν e εἴ τινες ἤκουον μῆτε συνήθεις ἡμῖν ὄντες μῆτ' εὖνοϊαν μηδεμίαν ἔχοντες, οὐκ ἔστιν ὅπως οὐκ ἂν ὑπέλαβον τοὺς μὲν φενακίζειν, ἐμὲ δὲ διεφθάρθαι καὶ παντά-
- 270 πασι εἶναι μωρὸν, εἰ πείσομαι τοῖς λεγομένοις. οὕτω

δ' ἔχων, ἐφ' οἷς εἰπεῖν ἐτόλμησαν, ἐπέισθην, τί γὰρ δεῖ μακρολογεῖν; γενέσθαι πρὸς τῇ τῶν λοιπῶν πραγματεία, γεγωνὸς μὲν ἔτη τρία μόνον ἀπολείποντα τῶν ἑκατὸν, οὕτω δὲ διακείμενος, ὡς ἕτερος ἔχων οὐχ ὅπως δ γράφειν ἂν λόγον ἐπεχείρησεν, ἀλλ' οὐδ' ἄλλου δεικνύοντος καὶ ποιήσαντος ἠθέλησεν ἀκροατῆς γενέσθαι.

- 271 (ρῆ'). Τίνος οὖν ἔνεκα ταῦτα διήλθον; οὐ συγγνώμης τυχεῖν ἀξίων ὑπὲρ τῶν εἰρημένων, οὐ γὰρ οὕτως οἶμαι διειλέχθαι περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ δηλώσαι βουλόμενος τά τε περὶ ἐμὲ γεγενημένα, καὶ τῶν ἀκροατῶν ἐπαινέσαι μὲν τοὺς τόν τε λόγον ἀποδεχομένους τοῦτον καὶ τῶν ἄλλων σπουδαιοτέρους καὶ φιλοσοφώτε- e
 τέρους εἶναι νομίζοντας τοὺς διδασκαλικοὺς καὶ τεχνικοὺς τῶν πρὸς τὰς ἐπιδείξεις καὶ τοὺς ἀγῶνας γεγραμμένων, καὶ τοὺς τῆς ἀληθείας στοχαζομένους τῶν τὰς δόξας τῶν ἀκροατῶν παρακρούεσθαι ζητούντων, καὶ τοὺς ἐπιπλήττοντας τοῖς ἀμαρτανομένοις καὶ νου- 290
 θετοῦντας τῶν πρὸς ἡδονὴν καὶ χάριν λεγομένων,
- 272 συμβουλευῆσαι δὲ τοῖς τάναντία τούτων γιγνώσκουσι πρῶτον μὲν μὴ πιστεύειν ταῖς αὐτῶν γνώμας, μηδὲ νομίζειν ἀληθεῖς εἶναι τὰς κρίσεις τὰς ὑπὸ τῶν ῥαθυμούντων γιγνομένας, ἔπειτα μὴ προπετῶς ἀποφαίνεσθαι περὶ ὧν οὐκ ἴσασιν, ἀλλὰ περιμένειν, ἕως ἂν ὁμονοῆσαι δυναθῶσι τοῖς τῶν ἐπιδεικνυμένων πολλῇ ἐμπειρίαν ἔχουσιν· τῶν γὰρ οὕτω διοικούντων τὰς αὐτῶν διανοίας οὐκ ἔστιν ὅστις ἂν τοὺς τοιούτους ἀνοήτους εἶναι νομίσειεν.

13.

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

(α'.) *Εἰ πάντες ἤθελον οἱ παιδεύειν ἐπιχειροῦν- 291*
τες ἀληθῆ λέγειν καὶ μὴ μείζους ποιεῖσθαι τὰς ὑπο-
σχέσεις ὧν ἡμελλον ἐπιτελεῖν, οὐκ ἂν κακῶς ἤκουου
ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν· νῦν δ' οἱ τολμῶντες λίαν ἀπερι-
σκέπτως ἀλαζονεύεσθαι πεποιήκασιν ὥστε δοκεῖν
ἄμεινον βουλευέσθαι τοὺς ῥαθυμεῖν αἰρουμένους τῶν
περὶ τὴν φιλοσοφίαν διατριβόντων. b

(β'.) *Τίς γὰρ οὐκ ἂν μισήσειεν ἅμα καὶ καταφρο-*
νήσειε πρῶτον μὲν τῶν περὶ τὰς ἐριδας διατριβόντων,
οἱ προσποιοῦνται μὲν τὴν ἀλήθειαν ζητεῖν, εὐθύς δ' ἐν
ἀρχῇ τῶν ἐπαγγελάτων ψευδῆ λέγειν ἐπιχειροῦσιν;
 2 *οἶμαι γὰρ ἅπασιν εἶναι φανερόν, ὅτι τὰ μέλλοντα προ-*
γινώσκειν οὐ τῆς ἡμετέρας φύσεώς ἐστιν, ἀλλὰ τοσοῦ-
τον ἀπέχομεν ταύτης τῆς φρονήσεως, ὥσθ' Ὅμηρος ὁ
μεγίστην ἐπὶ σοφίᾳ δόξαν εἰληφώς καὶ τοὺς θεοὺς πε-
ποίηκεν ἐστὶν ὅτε βουλευομένους ὑπὲρ αὐτῶν, οὐ τὴν c
ἐκείνων γνώμην εἰδὼς ἀλλ' ἡμῖν ἐνδείξασθαι βουλόμε-
νος, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἐν τοῦτο τῶν ἀδυνάτων ἐστίν.

3 (γ'.) *Οὗτοι τοίνυν εἰς τοῦτο τόλμης ἐληλύθασιν, ὥστε*
πειρῶνται πείθειν τοὺς νεωτέρους, ὡς ἦν αὐτοῖς πλη-
σιάζωσιν, ἃ τε πρακτέον ἐστὶν εἰσονται καὶ διὰ ταύτης
τῆς ἐπιστήμης εὐδαίμονες γενήσονται. καὶ τηλικούτων
ἀγαθῶν αὐτοὺς διδασκάλους καὶ κυρίους καταστήσαν-
τες οὐκ αἰσχύνονται τρεῖς ἢ τέτταρας μνᾶς ὑπὲρ τούτων d
 4 *αἰτοῦντες· ἀλλ' εἰ μὲν τι τῶν ἄλλων κτημάτων πολ-*
λοστοῦ μέρους τῆς ἀξίας ἐπώλουν, οὐκ ἂν ἡμφισβή-
τησαν ὡς [οὐκ] εὐφρονοῦντες τυγχάνουσι, σύμπασαν
δὲ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν οὕτως ὀλίγου τι-

μῶντες, ὡς νοῦν ἔχοντες διδάσκαλοι τῶν ἄλλων ἀξι-
 οῦσι γίνεσθαι. καὶ λέγουσι μὲν, ὡς οὐδὲν δέονται
 χρημάτων, ἀργυρίδιον καὶ χρυσίδιον τὸν πλοῦτον ἀπο- e
 καλοῦντες, μικροῦ δὲ κέρθους ὀρεγόμενοι μόνον οὐκ
 ἀθανάτους ὑπισχνοῦνται τοὺς συνόντας ποιήσειν. ὃ δὲ
 5 πάντων καταγελαστότατον, ὅτι παρὰ μὲν ὧν δεῖ λαβεῖν
 αὐτοὺς, τούτοις μὲν ἀπιστοῦσιν, οἷς μέλλουσι τὴν δι- 292
 καιοσύνην παραδώσειν, ὧν δ' οὐδέπωποτε διδάσκαλοι
 γέγονασι, παρὰ τούτοις τὰ παρὰ τῶν μαθητῶν μεσεγ-
 γυοῦνται, πρὸς μὲν τὴν ἀσφάλειαν εὖ βουλευόμενοι,
 6 τῷ δ' ἐπαγγέλματι τὰναντία πράττοντες. τοὺς μὲν γὰρ
 ἄλλο τι παιδεύοντας προσήκει διακριβοῦσθαι περὶ τῶν
 διαφερόντων· οὐδὲν γὰρ κωλύει τοὺς περὶ ἕτερα δει-
 νοὺς γενομένους μὴ χρηστοὺς εἶναι περὶ τὰ συμβόλαια·
 τοὺς δὲ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν σωφροσύνην ἐνεργαζομέ- b
 νους πῶς οὐκ ἄλογόν ἐστι μὴ τοῖς μαθηταῖς μάλιστα
 πιστεύειν; οὐ γὰρ δὴ που περὶ τοὺς ἄλλους ὄντες κα-
 λοὶ κάγαθοὶ καὶ δίκαιοι περὶ τούτους ἔξαμαρτήσονται,
 7 δι' οὓς τοιοῦτοι γέγονασιν. (δ'.) Ἐπειδὰν οὖν τῶν
 ιδιωτῶν τινὲς ἅπαντα ταῦτα συλλογισάμενοι κατίδωσι
 τοὺς τὴν σοφίαν διδάσκοντας καὶ τὴν εὐδαιμονίαν
 παραδιδόντας αὐτούς τε πολλῶν δεομένους καὶ τοὺς
 μαθητὰς μικρὸν πραττομένους, καὶ τὰς ἐναντιώσεις c
 ἐπὶ μὲν τῶν λόγων τηροῦντας, ἐπὶ δὲ τῶν ἔργων μὴ
 καθορῶντας, ἔτι δὲ περὶ μὲν τῶν μελλόντων εἰδέναι
 8 προσποιοιμένους, περὶ δὲ τῶν παρόντων μηδὲν τῶν
 δεόντων μήτ' εἰπεῖν μήτε συμβουλευῆσαι δυναμένους,
 ἀλλὰ μᾶλλον ὁμοιοῦντας καὶ πλείω κατορθοῦντας
 τοὺς ταῖς δόξαις χρωμένους ἢ τοὺς τὴν ἐπιστήμην ἔχειν
 ἐπαγγελλομένους, εἰκότως, οἶμαι, καταφρονοῦσι καὶ
 νομίζουσιν ἀδολεσχίαν καὶ μικρολογίαν ἄλλ' οὐ τῆς d
 ψυχῆς ἐπιμέλειαν εἶναι τὰς τοιαύτας διατριβάς.

- 9 (ε.) Οὐ μόνον δὲ τούτοις ἀλλὰ καὶ τοῖς τοὺς πολιτικούς λόγους ὑπισχνουμένοις ἄξιον ἐπιτιμῆσαι· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι τῆς μὲν ἀληθείας οὐδὲν φροντίζουσιν, ἡγοῦνται δὲ τοῦτ' εἶναι τὴν τέχνην, ἣν ὡς πλείστους τῇ μικρότητι τῶν μισθῶν καὶ τῷ μεγέθει τῶν ἐπαγγελμάτων προσαγάγονται καὶ λαβεῖν τι παρ' αὐτῶν δυνηθῶσιν· οὕτω δ' ἀναισθητῶς αὐτοὶ τε διάκεινται e καὶ τοὺς ἄλλους ἔχειν ὑπειλήφασιν, ὥστε χεῖρον γράφοντες τοὺς λόγους ἢ τῶν ἰδιωτῶν τινὲς αὐτοσχεδιάζουσιν, ὅμως ὑπισχνοῦνται τοιοῦτους ῥήτορας τοὺς συνόντας ποιήσειν ὥστε μηδὲν τῶν ἐνόητων ἐν τοῖς
- 10 πράγμασι παραλιπεῖν. καὶ ταύτης τῆς δυνάμεως οὐ- 293 δὲν οὔτε ταῖς ἐμπειρίαις οὔτε τῇ φύσει τῇ τοῦ μαθητοῦ μεταδιδόασιν, ἀλλὰ φασιν ὁμοίως τὴν τῶν λόγων ἐπιστήμην ὥσπερ τὴν τῶν γραμμάτων παραδώσειν, ὡς μὲν ἔχει τούτων ἐκάτερον οὐκ ἐξετάσαντες, οἴμενοι δὲ διὰ τὰς ὑπερβολὰς τῶν ἐπαγγελμάτων αὐτοὶ τε θαυμασθήσεσθαι καὶ τὴν παιδεύσειν τὴν τῶν λόγων πλείονος ἀξίαν δόξειν εἶναι, κακῶς εἰδότες, ὅτι μεγάλας ποιοῦσι τὰς τέχνας οὐχ οἱ τολμῶντες ἀλαξουεύ- b εσθαι περὶ αὐτῶν, ἀλλ' οἵτινες ἂν, ὅσον ἐνεστιν ἐν ἐκάστη, τοῦτ' ἐξευρεῖν δυνηθῶσιν.
- 11 (ς.) Ἐγὼ δὲ πρὸ πολλῶν μὲν ἂν χρημάτων ἐτιμησάμην τηλικούτου δύνασθαι τὴν φιλοσοφίαν, ὅσον οὔτοι λέγουσιν, ἴσως γὰρ οὐκ ἂν ἡμεῖς πλείστον ἀπελείφθημεν, οὐδ' ἂν ἐλάχιστον μέρος ἀπελαύσαμεν αὐτῆς· ἐπειδὴ δ' οὐχ οὔτως ἔχει, βουλοίμην ἂν παύσασθαι τοὺς φλυαροῦντας· ὁρῶ γὰρ οὐ μόνον περὶ τοὺς ἐξαμαρτάνοντας τὰς βλασφημίας γιγνομένας ἀλ- c λὰ καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας συνδιαβαλλομένους τοὺς περὶ τὴν αὐτὴν διατριβὴν ὄντας.
- 12 (ζ.) Θαυμάζω δ' ὅταν ἴδω τούτους μαθητῶν ἀξι-

- ουμένους, οἱ ποιητικοῦ πράγματος τεταγμένην τέχνην
 παραδειγμα φέροντες λελήθασι σφᾶς αὐτούς. τίς γὰρ
 οὐκ οἶδε πλὴν τούτων, ὅτι τὸ μὲν τῶν γραμμάτων ἀκι-
 νητως ἔχει καὶ μένει κατὰ ταύτων, ὥστε τοῖς αὐτοῖς
 αἰεὶ περὶ τῶν αὐτῶν χρώμενοι διατελοῦμεν, τὸ δὲ τῶν
 λόγων πᾶν τὸ ὑναντίον πέπονθεν· τὸ γὰρ ὑφ' ἑτέρου δ
 ῥηθὲν τῷ λέγοντι μετ' ἐκείνου οὐχ ὁμοίως χρησιμὸν
 ἔστιν, ἀλλ' οὗτος εἶναι δοκεῖ τεχνικώτατος, ὅστις ἂν
 ἀξίως μὲν λέγη τῶν πραγμάτων, μηδὲν δὲ τῶν αὐτῶν
- 13 τοῖς ἄλλοις εὐρίσκειν δύνηται. μέγιστον δὲ σημεῖον
 τῆς ἀνομοιότητος αὐτῶν· τοὺς μὲν γὰρ λόγους οὐχ
 οἶόν τε καλῶς ἔχειν, ἦν μὴ τῶν καιρῶν καὶ τοῦ πρεπόν-
 τως καὶ τοῦ καινῶς [ἔχειν] μετὰσχῶσιν, τοῖς δὲ γράμ-
 μασι οὐδενὸς τούτων προσεδέησεν. ὥσθ' οἱ χρώμενοι e
 τοῖς τοιούτοις παραδείγμασι πολὺ ἂν δικαιότερον ἀπο-
 τίνουεν ἢ λαμβάνουεν ἀργύριον, ὅτι πολλῆς ἐπιμελείας
 αὐτοὶ δεόμενοι παιδεύειν τοὺς ἄλλους ἐπιχειροῦσιν.
- 14 (η΄.) Εἰ δὲ δεῖ μὴ μόνον κατηγορεῖν τῶν ἄλλων
 ἀλλὰ καὶ τὴν ἑμαυτοῦ δηλῶσαι διάνοιαν, ἡγοῦμαι 294
 πάντας ἂν μοι τοὺς εὐφρονοῦντας συνειπεῖν, ὅτι
 πολλοὶ μὲν τῶν φιλοσοφησάντων ἰδιῶται διετέλεσαν
 ὄντες, ἄλλοι δὲ τινες οὐδενὶ πώποτε συγγενόμενοι
 τῶν σοφιστῶν καὶ λέγειν καὶ πολιτεύεσθαι δεινοὶ γε-
 γόνασιν. αἱ μὲν γὰρ δυνάμεις καὶ τῶν λόγων καὶ τῶν
 ἄλλων ἔργων ἀπάντων ἐν τοῖς εὐφυέσιν ἐγγίγνονται
- 15 καὶ τοῖς περὶ τὰς ἐμπειρίας γεγυμνασμένοις· ἡ δὲ
 παιδείσις τοὺς μὲν τοιούτους τεχνικωτέρους καὶ πρὸς
 τὸ ζητεῖν εὐπορωτέρους ἐποίησεν· οἷς γὰρ νῦν ἐντυγ- b
 χάνουσι πλανώμενοι, ταῦτ' ἐξ ἐτοιμοτέρου λαμβάνειν
 αὐτοὺς ἐδίδαξεν, τοὺς δὲ καταδεεστέραν τὴν φύσιν
 ἔχοντας ἀγωνιστὰς μὲν ἀγαθοὺς ἢ λόγων ποιητὰς οὐκ
 ἂν ἀποτελέσειεν, αὐτοὺς δ' ἂν αὐτῶν προαγάγοι καὶ

- πρὸς πολλὰ φρονιμωτέρας διακεισθαι ποιήσειεν.
- 16 (θ'.) Βούλομαι δ' ἐπειδὴ περ εἰς τοῦτο προήλ-
θον, ἔτι σαφέστερον εἰπεῖν περὶ αὐτῶν. φημί γὰρ ε
ἐγὼ τῶν μὲν ἰδεῶν, ἐξ ὧν τοὺς λόγους ἅπαντας καὶ
λέγομεν καὶ συντίθεμεν, λαβεῖν τὴν ἐπιστήμην οὐκ
εἶναι τῶν πάντων χαλεπῶν, ἣν τις αὐτὸν παραδῶ μὴ
τοῖς ῥαδίως ὑπισχνουμένοις ἀλλὰ τοῖς εἰδόσι τι περὶ
αὐτῶν· τὸ δὲ τούτων ἐφ' ἐκάστῳ τῶν πραγμάτων ἄς
δεῖ προελέσθαι καὶ μῆξαι πρὸς ἀλλήλας καὶ τάξαι
κατὰ τρόπον, ἔτι δὲ τῶν καιρῶν μὴ διαμαρτεῖν
ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐνθυμήμασι πρεπόντως ὄλον τὸν λόγον d
καταποικίλαι καὶ τοῖς ὀνόμασιν εὐρύθμως καὶ μουσι-
- 17 κῶς εἰπεῖν, ταῦτα δὲ πολλῆς ἐπιμελείας δεῖσθαι καὶ
ψυχῆς ἀνδρικῆς καὶ δοξαστικῆς ἔργον εἶναι, καὶ δεῖν
τον μὲν μαθητὴν πρὸς τῷ τὴν φύσιν ἔχειν οἷαν χρῆ,
τὰ μὲν εἶδη τὰ τῶν λόγων μαθεῖν, περὶ δὲ τὰς χρήσεις
αὐτῶν γυμνασθῆναι, τὸν δὲ διδάσκαλον τὰ μὲν οὐ-
τως ἀκριβῶς οἷόν τ' εἶναι διελθεῖν ὥστε μηδὲν τῶν
διδασκῶν παραλιπεῖν, περὶ δὲ τῶν λοιπῶν τοιοῦτον e
- 18 αὐτὸν παράδειγμα παρασχεῖν ὥστε τοὺς ἐκτυπωθέν-
τας καὶ μιμήσασθαι δυναμένους εὐθύς ἀνθηρότερον
καὶ χαριέστερον τῶν ἄλλων φαίνεσθαι λέγοντας. καὶ
τούτων μὲν ἀπάντων συμπεσόντων τελείως ἔξουσιν
οἱ φιλοσοφοῦντες· καθ' ὃ δ' ἂν ἔλλειψθῆ τι τῶν εἰ- 295
ρημένων, ἀνάγκη ταύτῃ χειρόν διακεῖσθαι τοὺς πλη-
σιάζοντας.
- 19 (ι'.) Οἱ μὲν οὖν ἄρτι τῶν σοφιστῶν ἀναφνόμενοι
καὶ νεωστὶ προσπεπτωκότεσταις ἀλαξονείαις, εἰ καὶ νῦν
πλεονάζουσιν, εὖ οἶδ' ὅτι πάντες ἐπὶ ταύτην κατενε
χθήσονται τὴν ὑπόθεσιν. (ια'.) Λοιποὶ δ' ἡμῖν εἰδὼν
οἱ πρὸ ἡμῶν γενόμενοι καὶ τὰς καλουμένας τέχνας
γράφαι τολμήσαντες, οὓς οὐκ ἀφετέον ἀνεπιτιμήτους·

οἵτινες ὑπέσχοντο δικάζεσθαι διδάξειν, ἐκλεξάμενοι ἢ
 τὸ δυσχερέστατον τῶν ὀνομάτων, ὃ τῶν φθονούν-
 των ἔργον ἢ λέγειν ἄλλ' οὐ τῶν προεστώτων τῆς
 20 τοιαύτης παιδεύσεως, καὶ ταῦτα τοῦ πράγματος, καθ'
 ὅσον ἐστὶ διδακτὸν, οὐδὲν μᾶλλον πρὸς τοὺς δικανι-
 κοὺς λόγους ἢ πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας ὠφελεῖν
 δυναμένου. τοσοῦτω δὲ χείρους ἐγένοντο τῶν περὶ
 τὰς ξριδας καλινδουμένων, ὅσον οὔτοι μὲν τοιαῦτα
 λογίδια διεξιόντες, οἷς εἴ τις ἐπὶ τῶν πράξεων ἐμμε-
 νειεν, εὐθύς ἂν ἐν πᾶσιν εἴη κακοῖς, ὅμως ἀρετὴν
 ἐπηγγέλαντο καὶ σωφροσύνην περὶ αὐτῶν, ἐκείνοι δ'
 ἐπὶ τοὺς πολιτικοὺς λόγους παρακαλοῦντες, ἀμελή-
 σαντες τῶν ἄλλων τῶν προσόντων αὐτοῖς ἀγαθῶν,
 πολυπραγμοσύνης καὶ πλεονεξίας ὑπέστησαν εἶναι
 διδάσκαλοι.

21 Καίτοι τοὺς βουλομένους πειθαρχεῖν τοῖς ὑπὸ
 τῆς φιλοσοφίας ταύτης προσταττομένοις πολὺ ἂν θᾶτ-
 τον πρὸς ἐπιείκειαν ἢ πρὸς δητορείαν ὠφελήσειεν. d
 καὶ μηδεὶς οἰέσθω με λέγειν, ὡς ἔστι δικαιοσύνη δι-
 δακτὸν· ὅλως μὲν γὰρ οὐδεμίαν ἠγοῦμαι τοιαύτην
 εἶναι τέχνην, ἣτις τοῖς κακῶς πεφυκόσι πρὸς ἀρετὴν
 σωφροσύνην ἂν καὶ δικαιοσύνην ἐμποιήσειεν· οὐ μὴν
 ἀλλὰ συμπαρακελεύεσθαι γε καὶ συνασκήσαι μάλιστα
 ἂν οἶμαι τὴν τῶν λόγων τῶν πολιτικῶν ἐπιμέλειαν.

22 (ιβ.) Ἴνα δὲ μὴ δοκῶ τὰς μὲν τῶν ἄλλων ὑπο-
 σχέσεις διαλύειν, αὐτὸς δὲ μεῖζω λέγειν τῶν ἐνό- e
 των, ἐξ ὧν περ αὐτὸς ἐπέεισθην οὕτω ταῦτ' ἔχειν,
 φαιδῶς οἶμαι καὶ τοῖς ἄλλοις φανερόν καταστήσειν.

.....
 Λεῖπει πολλά.

14.

ΠΛΑΤΑΙΚΟΣ.

(α΄.) *Εἰδότες ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τοῖς 296*
ἀδικουμένοις προθύμως βοηθεῖν εἰδισμένους καὶ τοῖς
εὐεργέταις μεγίστην χάριν ἀποδιδόντας, ἤκομεν ἱκε-
297
τεύσοντες μὴ περιθεῖν ἡμᾶς εἰρήνης οὐσης ἀναστά-
τους ὑπὸ Θηβαίων γεγενημένους. πολλῶν δ' ἤδη
πρὸς ὑμᾶς καταφυγόντων καὶ διαπραξαμένων ἅπανθ'
ὄσων ἐδεήθησαν, ἡγοῦμεθα μάλισθ' ὑμῖν προσήκειν
περὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως ποιήσασθαι πρόνοιαν·
2 οὔτε γὰρ ἂν ἀδικώτερον οὐδένας ἡμῶν εὗροιτε τηλι-
καύταις συμφοραῖς περιπεπτωκότας, οὔτ' ἐκ πλείονος β
χρόνου πρὸς τὴν ὑμετέραν πόλιν οἰκειότερον διακει-
μένους. ἔτι δὲ τοιούτων δεησόμενοι πάρεσμεν, ἐν
οἷς κίνδυνος μὲν οὐδεὶς ἔνεστιν, ἅπαντες δ' ἄν-
θρωποι νομιοῦσιν ὑμᾶς πειθομένους ὀσιωτάτους
καὶ δικαιοτάτους εἶναι τῶν Ἑλλήνων.

3 (β΄.) *Εἰ μὲν οὖν μὴ Θηβαίους ἐωρῶμεν ἐκ παν-*
τὸς τρόπου παρεσκευασμένους πείθειν [ὑμᾶς], ὡς οὐ-
δὲν εἰς ἡμᾶς ἐξημαρτήκασι, διὰ βραχέων ἂν ἐποίησά-
μεθα τοὺς λόγους· ἐπειδὴ δ' εἰς τοῦθ' ἤκομεν ἀτυ-
χίας ὥστε μὴ μόνον ἡμῖν εἶναι τὸν ἀγῶνα πρὸς
τούτους ἀλλὰ καὶ τῶν δητόρων πρὸς τοὺς δυνατω-
τάτους, οὓς ἀπὸ τῶν ἡμετέρων αὐτοῖς οὔτοι παρε-
σκευάσαντο συνηγόρους, ἀναγκαῖον διὰ μακροτέρων
δηλῶσαι περὶ αὐτῶν.

4 (γ΄.) *Χαλεπὸν μὲν οὖν μηδὲν καταδεέστερον εἰ-*
πεῖν ἂν πεπόνθαμεν· ποῖος γὰρ ἂν λόγος ἐξισωθελή
ταῖς ἡμετέραις δυσπραξίαις, ἢ τίς ἂν φήτωρ ἱκα-
νὸς γένοιτο κατηγορῆσαι τῶν Θηβαίους ἡμαρτη-

μένων; ὅμως δὲ πειρατέον οὕτως ὅπως ἂν δυνώμεθα
 5 φανεράν καταστῆσαι τὴν τούτων παρανομίαν. πολὺ δ
 δὲ μάλιστ' ἀγανακτοῦμεν, ὅτι τοσοῦτου δέομεν τῶν
 ἴσων ἀξιοῦσθαι τοῖς ἄλλοις Ἑλλησιν, ὥστ' εἰρήνης
 οὔσης καὶ συνθηκῶν γεγενημένων οὐχ ὅπως τῆς κοι-
 νῆς ἐλευθερίας μετέχομεν ἀλλ' οὐδὲ δουλείας μετρίας
 τυχεῖν ἠξιώθημεν.

6 (δ.) Δεόμεθ' οὖν ὑμῶν, ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 μετ' εὐνοίας ἀκροάσασθαι τῶν λεγομένων, ἐνθυμη-
 θέντας, ὅτι πάντων ἂν ἡμῖν ἀλογώτατον εἴη συμβε-
 βηκός, εἰ τοῖς μὲν ἅπαντα τὸν χρόνον δυσμενῶς πρὸς e
 τὴν πόλιν ὑμῶν διακειμένοις αἴτιοι γεγένησθε τῆς
 ἐλευθερίας, ἡμεῖς δὲ μηδ' ἰκετεύοντες ὑμᾶς τῶν αὐ-
 τῶν τοῖς ἐχθίστοις τύχοιμεν.

7 (ε.) Περὶ μὲν οὖν τῶν γεγενημένων οὐκ οἶδ' ὅ 298
 τι δεῖ μακρολογεῖν· τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅτι καὶ τὴν
 χώραν ἡμῶν κατανευέμηται καὶ τὴν πόλιν κατασκά-
 φασιν; ἃ δὲ λέγοντες ἐλπίζουσιν ἐξαπατήσειν ὑμᾶς,
 περὶ τούτων πειρασόμεθα διδάσκειν.

8 (ς.) Ἐνλοτε μὲν γὰρ ἐπιχειροῦσι λέγειν, ὡς διὰ
 τοῦτο πρὸς ἡμᾶς οὕτω προσηνέχθησαν, ὅτι συντελεῖν
 αὐτοῖς οὐκ ἠθέλομεν. ὑμεῖς δ' ἐνθυμεῖσθε πρῶτον μὲν,
 εἰ δίκαιόν ἐστιν ὑπὲρ τηλικούτων ἐγκλημάτων οὕτως b
 ἀνόμους καὶ δεινὰς ποιεῖσθαι τὰς τιμωρίας, ἔπειτ' εἰ
 προσήκειν ὑμῖν δοκεῖ μὴ πεισθεῖσαν τὴν Πλαταιέων
 πόλιν ἀλλὰ βιασθεῖσαν Θηβαίοις συντελεῖν. ἐγὼ μὲν
 γὰρ οὐδένας ἠγοῦμαι τολμηροτέρους εἶναι τούτων,
 οἵτινες τὰς μὲν ἰδίας ἡμῶν ἐκάστων πόλεις ἀφανί-
 ζουσι, τῆς δὲ σφετέρας αὐτῶν πολιτείας οὐδὲν δεο-
 9 μένους κοινωνεῖν ἀναγκάζουσιν. πρὸς δὲ τούτοις
 οὐδ' ὁμολογούμενα φαίνονται διαπραττόμενοι πρὸς c
 τε τοὺς ἄλλους καὶ πρὸς ἡμᾶς. ἐχρῆν γὰρ αὐτούς,

- ἐπειδὴ πείθειν ἡμῶν τὴν πόλιν οὐχ οἷοί τ' ἦσαν, ὥσπερ τοὺς Θεσπικίας καὶ τοὺς Ταναγραίους, συντελεῖν μόνου εἰς τὰς Θήβας ἀναγκάζειν· οὐδὲν γὰρ ἂν τῶν ἀνηκέστων κακῶν ἡμεν πεπονθότες. νῦν δὲ φανεροὶ γεγόνασιν οὐ τοῦτο διαπράξασθαι βουλευθέντες
- 10 ἀλλὰ τῆς χάρας ἡμῶν ἐπιθυμήσαντες. θαυμάζω δὲ, πρὸς τί τῶν γεγενημένων ἀναφέροντες καὶ πῶς ποτὲ δ τὸ δίκαιον κρίνοντες ταῦτα φήσουσι προστάττειν ἡμῖν. εἰ μὲν γὰρ τὰ πάτρια σκοποῦσιν, οὐ τῶν ἄλλων αὐτοῖς ἀρκτέον ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον Ὀρχομενίοις φόρον οἰστέον· οὕτω γὰρ εἶχε τὸ παλαιόν· εἰ δὲ τὰς συνθηκῆς ἀξιούσιν εἶναι κυρίας, ὅπερ ἐστὶ δίκαιον, πῶς οὐχ ὁμολογήσουσιν ἀδικεῖν καὶ παραβαίνειν αὐτάς; ὁμοίως γὰρ τὰς τε μικρὰς τῶν πόλεων καὶ τὰς μεγάλας αὐτονόμους εἶναι κελεύουσιν.
- 11 (ξ.) Οἶμαι δὲ περὶ μὲν τούτων οὐ τολμήσειν e αὐτοὺς ἀναισχυντεῖν, ἐπ' ἐκείνον δὲ τρέψασθαι τὸν λόγον, ὡς μετὰ Λακεδαιμονίων ἐπολεμοῦμεν, καὶ πάσῃ τῇ συμμαχίᾳ διαφθείραντες ἡμᾶς τὰ συμφέ-
- 12 ροντα πεποιήκασιν. (η.) Ἐγὼ δ' ἠγοῦμαι μὲν χρῆναι μηδεμίαν μῆτ' αἰτίαν μῆτε κατηγορίαν μείζον δύνα- 299 σθαι τῶν ὄρκων καὶ τῶν συνθηκῶν· οὐ μὴν ἄλλ' εἰ δεῖ τινὰς κακῶς παθεῖν διὰ τὴν Λακεδαιμονίων συμμαχίαν, οὐκ ἂν Πλαταιεῖς ἐξ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων προὔκρίθησαν· δικάως· οὐ γὰρ ἐκόντες ἀλλ' ἀνα-
- 13 κασθέντες αὐτοῖς ἐδουλεύομεν. τίς γὰρ ἂν πιστεύσειεν εἰς τοῦθ' ἡμᾶς ἀνοίας ἐλθεῖν ὥστε περὶ πλείονος ποιήσασθαι τοὺς ἑξανδραποδισαμένους ἡμῶν τὴν πατρίδα μᾶλλον ἢ τοὺς τῆς πόλεως τῆς αὐτῶν b μεταδόντας; ἀλλὰ γὰρ, οἶμαι, χαλεπὸν ἦν νεωτερίζειν αὐτοὺς μὲν μικρὰν πόλιν οἰκοῦντας, ἐκείνων δ' οὕτω μεγάλην δύναμιν κεκτημένων, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις

- ἀρμοσίου καθεστῶτος καὶ φρουρᾶς ἐνούσης καὶ τηλι-
- 14 κούτου στρατεύματος ὄντος Θεσπιάσιν, ὑφ' ὧν οὐ
μόνον ἂν θάπτον ἢ Θηβαίων διεφθάρημεν ἀλλὰ καὶ
δικαιότερον· τούτους μὲν γὰρ εἰρήνης οὔσης οὐ
προσῆκε μνησικακεῖν περὶ τῶν τότε γεγενημένων, c
ἐκείνοι δ' ἐν τῷ πολέμῳ προδοθέντες εἰκότως ἂν παρ'
- 15 ἡμῶν τὴν μερίστην δίκην ἐλάμβανον. ἡγοῦμαι δ'
ὑμᾶς οὐκ ἀγνοεῖν, ὅτι πολλοὶ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλή-
νων τοῖς μὲν σώμασι μετ' ἐκείνων ἀκολουθεῖν ἡναγ-
κάζοντο, ταῖς δ' εὐνοίαις μετ' ὑμῶν ἦσαν. οὓς τίνα
χρῆ προσδοκᾶν γνώμην ἔξειν, ἢ ἀκούσωσιν, ὅτι
Θηβαῖοι τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων πεπελκασιν, ὡς
οὐδενός ἐστι φειστέον τῶν ὑπὸ Λακεδαιμονίοις γενο-
- 16 μένων; ὁ γὰρ τούτων λόγος οὐδὲν ἄλλ' ἢ τοῦτο φα- d
νήσεται δυνάμενος· οὐ γὰρ ἰδίαν κατηγορίαν ποιού-
μενοι κατὰ τῆς πόλεως τῆς ἡμετέρας ἀπολωλέκασιν
αὐτήν, ἀλλ' ἢν ὁμοίως καὶ κατ' ἐκείνων ἔξουσιν εἰ-
πεῖν. ὑπὲρ ὧν βουλευέσθαι χρῆ καὶ σκοπεῖν, ὅπως
μὴ τοὺς πρότερον μισοῦντας τὴν ἀρχὴν τὴν Λακε-
δαιμονίων ἢ τούτων ὕβρις διαλλάξει καὶ ποιήσῃ τὴν
ἐκείνων συμμαχίαν αὐτῶν νομίζειν εἶναι σωτηρίαν.
- 17 (θ'.) Ἐνθυμείσθε δ' ὅτι τὸν πόλεμον ἀνείλεσθε e
τὸν ὑπογνιότατον οὐχ ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας οὐδ' ὑπὲρ e
τῆς τῶν συμάχων ἐλευθερίας, ἅπασιν γὰρ ὑπῆρχεν
ὑμῖν, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν παρὰ τοὺς ὄρκους καὶ τὰς συν-
θήκας τῆς αὐτονομίας ἀποστερουμένων. ὃ δὴ καὶ
πάντων σχετλιώτατον, εἰ τὰς πόλεις, ἃς οὐκ ᾤεσθε
δεῖν Λακεδαιμονίοις δουλεύειν, ταύτας περιόψεσθε 300
νῦν ὑπὸ Θηβαίων ἀπολλυμένας· οἱ τοσοῦτου δέουσι
- 18 μιμείσθαι τὴν πραότητα τὴν ὑμετέραν, ᾧσθ' ὃ δοκεῖ
πάντων δεινότερον εἶναι, δοριαλώτους γενέσθαι,
τοῦτο κρεῖττον ἢ ἡμῖν παθεῖν ὑπὸ ταύτης τῆς

- πόλεως ἢ τούτων τυχεῖν ὁμόρους ὄντα· οἱ μὲν γὰρ ὑφ' ὑμῶν κατὰ κράτος ἀλόντες εὐθύς μὲν ἀρμοστοῦ καὶ δουλείας ἀπηλλάγησαν, νῦν δὲ τοῦ συνεδρίου καὶ τῆς ἐλευθερίας μετέχουσιν· οἱ δὲ τούτων πλησίον οἰκοῦντες οἱ μὲν οὐδὲν ἤττον τῶν ἀργυρωνήτων δουλεύουσι, τοὺς δ' οὐ πρότερον παύσονται πρὶν ἂν
- 19 οὕτως ὥσπερ ἡμᾶς διαθῶσιν. καὶ Λακεδαιμονίων μὲν κατηγοροῦσιν, ὅτι τὴν Καθμείαν κατέλαβον καὶ φρουρὰς εἰς τὰς πόλεις καθίστασαν, αὐτοὶ δ' οὐ φύλακας εἰσπέμποντες, ἀλλὰ τῶν μὲν τὰ τεῖχη κατασκάπτουτες, τοὺς δ' ἄρδην ἀπολλύντες οὐδὲν οἴονται δεινὸν ποιεῖν, ἀλλ' εἰς τοῦτ' ἀναισχυντίας ἐληλύθα-
- 20 σιν, ὥστε τῆς μὲν αὐτῶν σωτηρίας τοὺς συμμαχοὺς ἅπαντας ἀξιοῦσιν ἐπιμελεῖσθαι, τῆς δὲ τῶν ἄλλων δουλείας αὐτοὺς κυρίους καθιστᾶσιν. καίτοι τίς οὐκ ἂν μισήσειε τὴν τούτων πλεονεξίαν, οἱ τῶν μὲν ἀσθενεστέρων ἄρχειν ζητοῦσι, τοῖς δὲ κρείττοσιν ἴσον ἔχειν οἴονται δεῖν, καὶ τῇ μὲν ὑμετέρᾳ πόλει τῆς γῆς τῆς ὑπ' Ὀρωπίων δεδομένης φθονοῦσιν, αὐτοὶ δὲ βία τὴν ἀλλοτριάν χώραν κατανέμονται;
- 21 (ι'.) Καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς λέγουσιν, ὡς δ' ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ τῶν συμμαχῶν ταῦτ' ἐπραξαν. καίτοι ἤρην αὐτοὺς, ὄντος ἐνθάδε συνεδρίου καὶ τῆς ὑμετέρας πόλεως ἄμεινον βουλευέσθαι δυναμένης ἢ τῆς Θεβαίων, οὐχ ὑπὲρ τῶν πεπραγμένων ἤκειν ἀπολογησομένους, ἀλλὰ πρὶν ποιῆσαι τι τούτων ἐλθεῖν
- 22 ὡς ὑμᾶς βουλευσομένους. νῦν δὲ τὰς μὲν οὐσίας τὰς ἡμετέρας ἰδίᾳ διηρπάκασι, τῆς δὲ διαβολῆς ἅπασι τοῖς συμμαχοῖς ἤκουσι μεταδώσοντες. ἦν ὑμεῖς, ἦν σω-
- 23 φρονῆτε, φυλάξεσθε· πολὺ γὰρ κάλλιον τούτους ἀναγκάσαι μιμήσασθαι τὴν ὀσιότητα τὴν ὑμετέραν ἢ τῆς τούτων παρανομίας αὐτοὺς πεισθῆναι μετασχεῖν,

- 23 οἱ μὴδὲν τῶν αὐτῶν τοῖς ἄλλοις γιγνώσκουσιν. οἶμαι γὰρ ἅπασιν φανερόν εἶναι, διότι προσήκει τοὺς εὖ 301 φρονοῦντας ἐν μὲν τῷ πολέμῳ σκοπεῖν, ὅπως ἐκ παντὸς τρόπου πλέον ἔξουσι τῶν ἐχθρῶν, ἐπειδὴν δ' εἰρήνη γένηται, μὴδὲν περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τῶν ὄρων 24 καὶ τῶν συνθηκῶν. οὗτοι δὲ τότε μὲν ἐν ἀπάσαις ταῖς πρεσβείαις ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς αὐτονομίας ἐποιοῦντο τοὺς λόγους· ἐπειδὴ δὲ νομίζουσιν αὐτοῖς ἄδειαν γεγενῆσθαι, πάντων τῶν ἄλλων ἀμελήσαντες ὑπὲρ τῶν ἰδίων κερδῶν καὶ τῆς αὐτῶν βίας 25 λέγειν τολμῶσι, καὶ φασὶ τὸ Θηβαίους ἔχειν τὴν ἡμετέραν, τοῦτο συμφέρον εἶναι τοῖς συμμαχοῖς, κακῶς εἰδότες, ὡς οὐδ' αὐτοῖς τοῖς παρὰ τὸ δίκαιον πλεονεκτοῦσιν οὐδὲ πάποτε συνήνεγκεν, ἀλλὰ πολλοὶ δὴ τῆς ἀλλοτρίας ἀδίκως ἐπιθυμήσαντες περὶ τῆς αὐτῶν δικαίως εἰς τοὺς μεγίστους κινδύνους κατέστησαν.
- 26 (ια΄.) Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐκεῖνό γ' ἔξουσι λέγειν, ὡς αὐτοὶ μὲν, μεθ' ὧν ἂν γένωνται, πιστοὶ διατελοῦσιν ὄντες, ἡμᾶς δ' ἄξιον φοβεῖσθαι, μὴ κομισάμενοι τὴν χάραν πρὸς Λακεδαιμονίους ἀποστῶμεν· εὐρήσετε γὰρ ἡμᾶς μὲν δις ἐκπεπολιορημένους ὑπὲρ τῆς φιλίας τῆς ὑμετέρας, τούτους δὲ πολλάκις εἰς ταύτην 27 τὴν πόλιν ἐξημαρτηκότας. (ιβ΄.) Καὶ τὰς μὲν παλαιὰς προδοσίας πολὺ ἂν ἔργον εἴη λέγειν· γενομένου δὲ τοῦ Κορινθιακοῦ πολέμου διὰ τὴν ὕβριν τὴν τούτων, καὶ Λακεδαιμονίων μὲν ἐπ' αὐτοὺς στρατευσάντων, δι' ὑμᾶς δὲ σωθέντες οὐχ ὅπως τούτων χάριν ἀπέδοσαν, ἀλλ' ἐπειδὴ διελύεσθε τὸν πόλεμον, ἀπολιπόντες ὑμᾶς εἰς τὴν Λακεδαιμονίων συμμαχίαν εἰσῆλθον.
- 28 καὶ Χῖοι μὲν καὶ Μυτιληναῖοι καὶ Βυζάντιοι συμπαραέμειναν, οὗτοι δὲ τηλικαύτην πόλιν οἰκοῦντες οὐδὲ κοινούς σφᾶς αὐτοὺς παρασχεῖν ἐτόλμησαν, ἀλλ' εἰς

τοῦτ' ἀνανδρίας καὶ πονηρίας ἤλθον, ὥστ' ὤμοσαν ἢ μὴν ἀκολουθήσειν μετ' ἐκείνων ἐφ' ὑμᾶς τοὺς διασφάσαντας τὴν πόλιν αὐτῶν· ὑπὲρ ὧν δόντες τοῖς θεοῖς δίκην καὶ τῆς Καθμείας καταληφθείσης ἡναγκάσθησαν ἐνθάδε καταφυγεῖν. ὅθεν καὶ μάλιστα 29 ἐπεδείξαντο τὴν αὐτῶν ἀπιστίαν· σωθέντες γὰρ πάλιν διὰ τῆς ὑμετέρας δυνάμεως καὶ κατελθόντες εἰς τὴν αὐτῶν οὐδένα χρόνον ἔμενιναν, ἀλλ' εὐθύς εἰς 302 Λακεδαιμόνα πρέσβεις ἀπέστελλον, ἔτοιμοι δουλεύειν ὄντες καὶ μηδὲν κινεῖν τῶν πρότερον πρὸς αὐτοὺς ὠμολογημένων. καὶ τί δεῖ μακρολογεῖν; εἰ γὰρ μὴ προσέταττον ἐκεῖνοι τοὺς τε φεύγοντας καταδέχεσθαι καὶ τοὺς αὐτόχειρας ἐξείργειν, οὐδὲν ἂν ἐκώλυεν αὐτοὺς μετὰ τῶν ἡδίκηκότων ἐφ' ὑμᾶς τοὺς εὐεργέτας στρατεύεσθαι.

30 (1γ'.) Καὶ τοιοῦτοι μὲν νεωστὶ περὶ τὴν πόλιν τήνδε γεγενημένοι, τὸ δὲ παλαιὸν ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος προδότηι καταστάντες, αὐτοὶ μὲν ὑπὲρ οὕτως ἐκουσίων καὶ μεγάλων ἀδικημάτων συγγνώμης τυχεῖν ἠξιώθησαν, ἡμῖν δ' ὑπὲρ ὧν ἡναγκάσθημεν, οὐδεμίαν ἔχειν οἴονται δεῖν, ἀλλὰ τολμῶσιν ὄντες Θηβαῖοι λακωνισμὸν ἐτέροις ὄνειδίξουσιν, οὓς πάντες ἴσμεν πλεῖστον χρόνον Λακεδαιμονίοις δεδουλευκότας καὶ προθυμότερον ὑπὲρ τῆς ἐκείνων ἀρχῆς ἢ τῆς αὐτῶν σω- 31 τηρίας πεπολεμηκότας. ποίας γὰρ εἰσβολῆς ἀπελείφθησαν τῶν εἰς ταύτην τὴν χώραν γεγενημένων; ἢ τίνων οὐκ ἐχθίους ὑμῖν καὶ δυσμενέστεροι διετέλεσαν ὄντες; οὐκ ἐν τῷ Δεκελειῷ πολέμῳ πλειόνων αἰτιοὶ κακῶν ἐγένοντο τῶν ἄλλων τῶν συνεισβαλόντων; οὐδυστυχησάντων ὑμῶν μόνοι τῶν συμμάχων ἔθεντο τὴν ψῆφον, ὡς χρὴ τὴν τε πόλιν ἐξανδραποδίσασθαι καὶ τὴν χώραν ἀνεῖναι μηλόβοτον ὥσπερ τὸ Κρισαῖον

- 32 πεδίου; ὥστ' εἰ Λακεδαιμόνιοι τὴν αὐτὴν γνώμην
 ἔσχον Θηβαίους, οὐδὲν ἂν ἐκώλυε τοὺς ἅπασιν τοῖς δ
 Ἕλλησιν αἰτίους τῆς σωτηρίας γενομένους αὐτοὺς
 ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐξανδραποδισθῆναι καὶ ταῖς μεγί-
 σταις συμφοραῖς περιπεσεῖν. καίτοι τίνα τηλικαύτην
 εὐεργεσίαν ἔχοιεν ἂν εἰπεῖν, ἣτις ἱκανῆ γενήσεται δια-
 λῦσαι τὴν ἐχθρὰν τὴν ἐκ τούτων δικαίως ἂν ὑπάρ-
 χουσαν πρὸς αὐτούς;
- 33 (ιδ'). Τούτοις μὲν οὖν οὐδεὶς λόγος ὑπολείπεται
 τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἐξημαρτηκόσι, τοῖς δὲ συναγο-
 ρεύειν βουλομένοις ἐκεῖνος μόνος, ὡς νῦν μὲν ἡ Βοι- e
 ωτία προπολεμεῖ τῆς ὑμετέρας χώρας, ἣν δὲ διαλύ-
 σθηθε τὴν πρὸς τούτους φιλίαν, ἀσύμφορα τοῖς συμ-
 μάχοις διαπράξεσθε· μεγάλην γὰρ ἔσεσθαι τὴν ῥοπήν,
 εἰ μετὰ Λακεδαιμονίων ἢ τούτων γενήσεται πόλις.
- 34 (ιε'). Ἐγὼ δ' οὔτε τοῖς συμμάχοις ἠγοῦμαι λυσιτελεῖν 303
 τοὺς ἀσθενεστέρους τοῖς κρείττοσι δουλεύειν, καὶ γὰρ
 τὸν παρελθόντα χρόνον ὑπὲρ τούτων ἐπολεμήσαμεν,
 οὔτε Θηβαίους εἰς τοῦτο μανίας ἤξειν ὥστ' ἀποστάν-
 τας τῆς συμμαχίας Λακεδαιμονίοις ἐνδώσειν τὴν πό-
 λιν, οὐκ ὡς πιστεύων τοῖς τούτων ἤθεσιν, ἀλλ' οἶδ'
 ὅτι γιννώσκουσιν, ὡς δυοῖν θάτερον ἀναγκαῖόν ἐστιν
 αὐτοῖς, ἢ μένοντας ἀποθνήσκειν καὶ πάσχειν, οἷά περ b
 ἐποίησαν, ἢ φεύγοντας ἀπορεῖν καὶ τῶν ἐλπίδων ἀ-
- 35 πασῶν ἐστερηθῆσθαι. πότερα γὰρ τὰ πρὸς τοὺς πολίτας
 αὐτοῖς ἔχει καλῶς, ὧν τοὺς μὲν ἀποκτείναντες, τοὺς
 δ' ἐκ τῆς πόλεως ἐκβαλόντες διηρπάκασι τὰς οὐσίας,
 ἢ τὰ πρὸς τοὺς ἄλλους Βοιωτοὺς, ὧν οὐκ ἄρχειν μό-
 νον ἀδίκως ἐπιχειροῦσιν, ἀλλὰ τῶν μὲν τὰ τεῖχη κατ-
- 36 εσκάφασιν, τῶν δὲ καὶ τὴν χώραν ἀπεστερήκασιν; ἀλλὰ
 μὴν οὐδ' ἐπὶ τὴν ὑμετέραν πόλιν οἷόν τ' αὐτοῖς ἐπ-
 αυελθεῖν ἐστίν, ἣν οὕτω συνεχῶς φανήσονται προ- c

- διδόντες. ὥστ' οὐκ ἔστιν ὅπως βουλήσονται πρὸς
 ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς ἀλλοτριᾶς διενεχθέντες τὴν αὐτῶν πό-
 λιν οὕτως εἰκῆ καὶ προδηλῶς ἀποβαλεῖν, ἀλλὰ πολὺ
 κοσμιώτερον διακείσονται πρὸς ἀπάσας τὰς πράξεις,
 καὶ τοσοῦτ' πλείω ποιήσονται θεραπείαν ὑμῶν, ὅσα
 37 περ ἂν μᾶλλον περὶ σφῶν αὐτῶν δεδίωσιν. ἐπεδεί-
 ξαντο δ' ὑμῖν, ὡς χρὴ τῇ φύσει χρῆσθαι τῇ τούτων,
 ἐξ ὧν ἐπραξάν περὶ Ὀρωπόν· ὅτε μὲν γὰρ ἐξουσίαν δ
 ἤλπισαν αὐτοῖς ἔσεσθαι ποιεῖν, ὅ τι ἂν βουλευθῶσιν,
 οὐχ ὡς συμμάχοις ὑμῖν προσηνέχθησαν, ἀλλ' ἄπερ
 ἂν εἰς τοὺς πολεμιωτάτους ἐξαμαρτεῖν ἐτόλμησαν·
 ἐπειδὴ δ' ἐκσπόνδους αὐτοὺς ἀντιτούτων ἐψηφίσασθε
 ποιῆσαι, παυσάμενοι τῶν φρονημάτων ἦλθον ὡς
 ὑμᾶς, ταπεινότερον διατεθέντες ἢ νῦν ἡμεῖς τυγχά-
 38 νομεν ἔχοντες. ὥστ' ἦν τινες ὑμᾶς ἐκφοβῶσι τῶν ῥη- e
 τῶρων, ὡς κίνδυνός ἐστι, μὴ μεταβάλλονται καὶ γέ-
 νωνται μετὰ τῶν πολεμίων, οὐ χρὴ πιστεύειν· τοι-
 αῦται γὰρ αὐτοὺς ἀνάγκαι κατειλήφασιν, ὥστε πολὺ
 ἂν θᾶττον τὴν ὑμετέραν ἀρχὴν ἢ τὴν Λακεδαιμονίων
 συμμαχίαν ὑπομείναιεν.
- 39 (ιζ'.) Εἰ δ' οὖν καὶ τὰναντία μέλλοιεν ἅπαντα 304
 πράξειν, οὐδ' οὕτως ἡγοῦμαι προσήκειν ὑμῖν τῆς
 Θηβαίων πόλεως πλείω ποιήσασθαι λόγον ἢ τῶν ὄρ-
 κων καὶ τῶν συνθηκῶν, ἐνθυμουμένους πρῶτον μὲν,
 ὡς οὐ τοὺς κινδύνους ἀλλὰ τὰς ἀδοξίας καὶ τὰς αἰ-
 σχύνας φοβείσθαι πάτριον ὑμῖν ἐστίν, ἐπειδὴ ὅτι συμ-
 βαίνει κρατεῖν ἐν τοῖς πολέμοις οὐ τοὺς βία τὰς πό-
 λεις καταστρεφόμενους ἀλλὰ τοὺς ὀσιώτερον καὶ
 40 πρᾶότερον τὴν Ἑλλάδα διοικοῦντας. (ιζ'.) Καὶ ταῦτ' b
 ἐπὶ πλείονων μὲν ἂν τις παραδειγμάτων ἔχοι διελ-
 θεῖν· τὰ δ' οὖν ἐφ' ἡμῶν γενόμενα τίς οὐκ οἶδεν,
 ὅτι καὶ Λακεδαιμόνιοι τὴν δύναμιν τὴν ὑμετέραν ἀνυ-

πόστατον δοκούσαν εἶναι κατέλυσαν, μικρὰς μὲν ἀφορμὰς εἰς τὸν πόλεμον τὸν κατὰ θάλατταν τὸ πρῶτον ἔχοντες, διὰ δὲ τὴν δόξαν ταύτην προσαγόμενοι τοὺς Ἕλληνας, καὶ πάλιν ὑμεῖς τὴν ἀρχὴν ἀφείλεσθε τὴν ἐκείνων, ἐξ ἀτειχίστου μὲν τῆς πόλεως ὀρμηθέντες καὶ κακῶς πραττούσης, τὸ δὲ δίκαιον ἔχοντες σύμμα-

41 χον; καὶ τούτων ὡς οὐ βασιλεὺς αἴτιος ἦν ὁ τελευταῖος χρόνος σαφῶς ἐπέδειξεν· ἔξω γὰρ αὐτοῦ τῶν πραγμάτων γεγενημένου, καὶ τῶν μὲν ὑμετέρων ἀνεπιπτώτως ἔχοντων, Λακεδαιμονίοις δὲ σχεδὸν ἀπασῶν τῶν πόλεων δουλευουσῶν, ὅμως αὐτῶν τοσοῦτον περιεγένεσθε πολεμοῦντες ὥστ' ἐκείνους ἀγαπητῶς ἰδεῖν τὴν εἰρήνην γενομένην. d

42 (ιη΄.) Μηδεὶς οὖν ὑμῶν ὀρρωθεῖτω μετὰ τοῦ δικαίου ποιούμενος τοὺς κινδύνους, μηδ' οἰέσθω συμμάχων ἀπορήσειν, ἂν τοῖς ἀδικουμένοις ἐθέλητε βοηθεῖν ἀλλὰ μὴ Θηβαίοις μόνοις· οἷς νῦν τάναντία ψηφισάμενοι πολλοὺς ἐπιθυμεῖν ποιήσετε τῆς ὑμετέρας φιλίας. ἦν γὰρ ἐνδείξεσθ' ὡς ὁμοίως ἅπασιν

43 ὑπὲρ τῶν συνθηκῶν παρεσκεύασθε πολεμεῖν, τίνες εἰς τοῦτ' ἀνοίας ἦξουσιν ὥστε βούλεσθαι μετὰ τῶν καταδουλουμένων εἶναι μᾶλλον ἢ μεθ' ὑμῶν τῶν ὑπὲρ τῆς e αὐτῶν ἐλευθερίας ἀγωνιζομένων; εἰ δὲ μὴ, τί λέγοντες, ἦν πάλιν γένηται πόλεμος, ἀξιώσετε προσάγεσθαι τοὺς Ἕλληνας, εἰ τὴν αὐτονομίαν προτείνοντες ἐκδώσετε πορθεῖν Θηβαίοις, ἦντιν' ἂν βούλωνται τῶν πό-

44 λεων; πῶς δ' οὐ τάναντία φανήσεσθε πράττοντες 305 ὑμῖν αὐτοῖς, εἰ Θηβαίους μὲν μὴ διακωλύσετε παραβαίνοντας τοὺς ὄρκους καὶ τὰς συνθήκας, πρὸς δὲ Λακεδαιμονίους ὑπὲρ τῶν αὐτῶν τούτων προσποισέσθε πολεμεῖν; καὶ τῶν μὲν κτημάτων τῶν ὑμετέρων αὐτῶν ἀπέστητε, βουλόμενοι τὴν συμμαχίαν ὡς

μεγίστην ποιῆσαι, τούτους δὲ τὴν ἀλλοτρίαν ἔχειν
 ἐάσετε καὶ τοιαῦτα ποιεῖν, ἐξ ὧν ἅπαντες χείρους b
 45 εἶναι νομιούσιν ὑμᾶς; ὃ δὲ πάντων δεινότατον, εἰ
 τοῖς μὲν συνεχῶς μετὰ Λακεδαιμονίων γεγενημένοις
 δεδομένον ὑμῖν ἐστὶ βοηθεῖν, ἢν τι παράσπουδον αὐ-
 τοῖς ἐκείνοι προστάττωσιν, ἡμᾶς δ' οἱ τὸν μὲν πλεῖ-
 στον χρόνον μεθ' ὑμῶν ὄντες διατετελέκαμεν, τὸν δὲ
 τελευταῖον μόνον πόλεμον ὑπὸ Λακεδαιμονίοις ἠναγ-
 κάσθημεν γενέσθαι, διὰ ταύτην τὴν πρόφασιν ἀθλιώ-
 τατα πάντων ἀνθρώπων περιόψεσθε διακειμένους. c
 46 (ιδ'.) Τίνας γὰρ ἂν ἡμῶν εὖροι τις δυστυχεστέρους, οἵ-
 τινες καὶ πόλεως καὶ χώρας καὶ χρημάτων ἐν μιᾷ στερη-
 θέντες ἡμέρα, πάντων τῶν ἀναγκαίων ὁμοίως ἐνδεεῖς
 ὄντες ἀλῆται καὶ πτωχοὶ καθέσταμεν, ἀποροῦντες,
 ὅποι τραπώμεθα, καὶ πάσας τὰς οἰκήσεις δυσχεραίνου-
 τες· ἦν τε γὰρ δυστυχοῦντας καταλάβωμεν, ἀλγοῦ-
 μεν ἀναγκαζόμενοι πρὸς τοῖς οἰκελοῖς κακοῖς καὶ τῶν d
 47 ἀλλοτρίων κοινωνεῖν· ἦν θ' ὡς εὖ πράττοντας ἔλθω-
 μεν, ἔτι χαλεπώτερον ἔχομεν, οὐ ταῖς ἐκείνων φθο-
 νοῦντες εὐπορίαις ἀλλὰ μᾶλλον ἐν τοῖς τῶν πέλας
 ἀγαθοῖς τὰς ἡμετέρας αὐτῶν συμφορὰς καθορῶντες,
 ἐφ' αἷς ἡμεῖς οὐδεμίαν ἡμέραν ἀδακρυτὶ διάγομεν
 ἀλλὰ πενθοῦντες τὴν πατρίδα καὶ θρηνοῦντες τὴν
 μεταβολὴν τὴν γεγενημένην ἅπαντα τὸν χρόνον δια-
 48 τελοῦμεν. τίνα γὰρ ἡμᾶς οἴεσθε γνώμην ἔχειν ὀρθῶν- e
 τας καὶ τοὺς γονέας αὐτῶν ἀναξίως γηροτροφουμένους
 καὶ τοὺς παῖδας οὐκ ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν αἷς ἐποίησάμεθα
 παιδευομένους, ἀλλὰ πολλοὺς μὲν μικρῶν ἔνεκα συμ-
 βολαίων δουλεύοντας, ἄλλους δ' ἐπὶ θητείαν ἰόντας,
 τοὺς δ' ὅπως ἕκαστοι δύνανται τὰ καθ' ἡμέραν πο- 306
 ριζομένους, ἀπρεπῶς καὶ τοῖς τῶν προγόνων ἔργοις
 καὶ ταῖς αὐτῶν ἡλικίαις καὶ τοῖς φρονήμασι τοῖς ἡμε-

- 49 τέροισ; ὃ δὲ πάντων ἄλγιστον, ὅταν τις ἴδη χωριζο-
 μένους ἀπ' ἀλλήλων μὴ μόνον πολίτας ἀπὸ πολιτῶν
 ἀλλὰ καὶ γυναῖκας ἀπ' ἀνδρῶν καὶ θυγατέρας ἀπὸ
 μητέρων καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν διαλυομένην, ὃ
 πολλοῖς τῶν ἡμετέρων πολιτῶν διὰ τὴν ἀπορίαν
 συμβέβηκεν· ὃ γὰρ κοινὸς βίος ἀπολωλὼς ἰδίας τὰς ^b
- 50 ἐλπίδας ἕκαστον ἡμῶν ἔχειν πεποίηκεν. οἶμαι δ'
 ὑμᾶς οὐδὲ τὰς ἄλλας αἰσχύναις ἀγνοεῖν τὰς διὰ πε-
 νίαν καὶ φυγὴν γιγνομένας, ἃς ἡμεῖς τῇ μὲν διανοίᾳ
 χαλεπώτερον τῶν ἄλλων φέρομεν, τῷ δὲ λόγῳ παρα-
 λείπομεν, αἰσχυνόμενοι λίαν ἀκριβῶς τὰς ἡμετέρας
 αὐτῶν ἀτυχίας ἐξετάζειν.
- 51 (κ'.) Ὡν αὐτοὺς ὑμᾶς ἀξιοῦμεν ἐνθυμουμένους
 ἐπιμέλειάν τινα ποιήσασθαι περὶ ἡμῶν. καὶ γὰρ οὐδ' ^c
 ἀλλότριον τυγχάνομεν ὑμῖν ὄντες, ἀλλὰ ταῖς μὲν εὐ-
 νοίαις ἅπαντες οἰκεῖοι, τῇ δὲ συγγενείᾳ τὸ πλῆθος
 ἡμῶν· διὰ γὰρ τὰς ἐπιγαμίας τὰς δοθείσας ἐκ πολι-
 τίδων ἡμετέρων γεγόναμεν· ὥστ' οὐχ οἷόν θ' ὑμῖν
- 52 ἀμελεῖσαι, περὶ ὧν ἐληλύθαμεν δεησόμενοι. καὶ γὰρ
 ἂν πάντων εἷη δεινότατον, εἰ πρότερον μὲν ἡμῖν μετέ-
 δοτε τῆς πατρίδος τῆς ἡμετέρας αὐτῶν, νῦν δὲ μηδὲ
 τὴν ἡμετέραν ἀποδοῦναι δόξειεν ὑμῖν. ἔπειτ' οὐδ'
 εἰκὸς ἓνα μὲν ἕκαστον ἐλεεῖσθαι τῶν παρὰ τὸ δίκαιον ^d
 δυστυχοῦντων, ὅλην δὲ πόλιν οὕτως ἀνόμως διε-
 φθαρμένην μηδὲ κατὰ μικρὸν οἴκτου δυνηθῆναι τυ-
 χεῖν, ἄλλως τε καὶ παρ' ὑμᾶς καταφυγοῦσαν, οἷς οὐδὲ
 τὸ πρότερον αἰσχροῶς οὐδ' ἀκλεῶς ἀπέβη τοὺς ἰκέτας
- 53 ἐλεήσασιν. (κα'.) Ἐλθόντων γὰρ Ἀργείων ὡς τοὺς
 προγόνους ὑμῶν καὶ δεηθέντων ἀνελεῖσθαι τοὺς ὑπὸ
 τῇ Καδμείᾳ τελευτήσαντας, πεισθέντες ὑπ' ἐκείνων
 καὶ Θεβαίους ἀναγκάσαντες βουλευσασθαι νομιμῶ- ^e
 τερον οὐ μόνον αὐτοὶ κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς εὐ-

δοκίμησαν, ἀλλὰ καὶ τῇ πόλει δόξαν ἀείμνηστον εἰς
 ἅπαντα τὸν χρόνον κατέλιπον, ἧς οὐκ ἄξιον προδότας
 γενέσθαι. καὶ γὰρ αἰσχρὸν φιλοτιμείσθαι μὲν ἐπὶ τοῖς 307
 τῶν προγόνων ἔργοις, φαίνεσθαι δ' ἐκείνοις τάναν-
 54 τία περὶ τῶν ἱκετῶν πράττοντας. (κβ'.) Καίτοι πολὺ
 περὶ μειζόνων καὶ δικαιότερων ἤκομεν ποιησόμενοι
 τὰς δεήσεις· οἱ μὲν γὰρ ἐπὶ τὴν ἀλλοτρίαν στρατεύ-
 σαντες ἰκέτεον ὑμᾶς, ἡμεῖς δὲ τὴν ἡμετέραν αὐτῶν
 ἀπολωλεκότες, κάκεινοι μὲν παρεκάλουν ἐπὶ τὴν τῶν
 νεκρῶν ἀναίρεσιν, ἡμεῖς δ' ἐπὶ τὴν τῶν λοιπῶν σωτη-
 55 ρίαν. ἔστι δ' οὐκ ἴσον κακὸν οὐδ' ὅμοιον τοὺς τε- b
 θνεῶτας ταφῆς εἶργεσθαι καὶ τοὺς ζῶντας πατρίδος
 ἀποστερεῖσθαι καὶ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν ἀπάντων,
 ἀλλὰ τὸ μὲν δεινότερον τοῖς κωλύουσιν ἢ τοῖς ἀτυ-
 χοῦσι, τὸ δὲ μηδεμίαν ἔχοντα καταφυγὴν ἀλλ' ἄπο-
 λιν γενόμενον καθ' ἐκάστην τὴν ἡμέραν κακοπαθεῖν
 καὶ τοὺς αὐτοῦ περιορᾶν μὴ δυνάμενον ἐπαρκεῖν, τί
 δεῖ λέγειν, ὅσον τὰς ἄλλας συμφορὰς ὑπερβέβληκεν;
 56 (κγ'.) Ἐπεὶ ὧν ἅπαντας ὑμᾶς ἰκετεύομεν ἀπο-
 δοῦναι τὴν χώραν ἡμῖν καὶ τὴν πόλιν, τοὺς μὲν πρε- c
 σβυτέρους ὑπομιμνήσκοντες, ὡς οἰκτρὸν τοὺς τηλικού-
 τους ὄρᾶσθαι δυστυχοῦντας καὶ τῶν καθ' ἡμέραν
 ἀποροῦντας, τοὺς δὲ νεωτέρους ἀντιβολοῦντες καὶ
 δεόμενοι βοηθῆσαι τοῖς ἡλικιωτάις καὶ μὴ περιδεῖν
 57 ἔτι πλείω κακὰ τῶν εἰρημένων παθόντας. ὀφείλετε δὲ
 μόνοι τῶν Ἑλλήνων τοῦτον τὸν ἔρανον, ἀναστάτοις
 ἡμῖν γεγενημένοις ἐπαμῦναι. καὶ γὰρ τοὺς ἡμετέρους
 προγόνους φασὶν ἐκλιπόντων τῶν ὑμετέρων πατέρων d
 ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ ταύτην τὴν χώραν μόνοις
 τῶν ἔξω Πελοποννήσου κοινωνοὺς ἐκείνοις τῶν κιν-
 δύνων γενομένους συνανασῶσαι τὴν πόλιν αὐτοῖς·
 ὥστε δικαίως ἂν τὴν αὐτὴν εὐεργεσίαν ἀπολάβοιμεν,

ἦνπερ αὐτοὶ τυγχάνομεν εἰς ὑμᾶς ὑπάρξαντες. (κδ.)
 58 Εἰ δ' οὖν καὶ μηδὲν ὑμῖν τῶν σωματίων τῶν ἡμετέ-
 ρων δέδοκται φροντίζειν, ἀλλὰ τὴν γε χώραν οὐ πρὸς ε
 ὑμῶν ἐστὶν ἀνέχεσθαι πεπορθημένην, ἐν ἣ μέγιστα
 σημεῖα τῆς ἀρετῆς τῆς ὑμετέρας καὶ τῶν ἄλλων τῶν
 59 συναγωνισαμένων καταλείπεται· τὰ μὲν γὰρ ἄλλα
 τρόπαια πόλει πρὸς πόλιν γέγονεν, ἐκεῖνα δ' ὑπὲρ
 ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος πρὸς ὅλην τὴν ἐκ τῆς Ἀσίας δύ-
 ναμιν ἔστηκεν. ἂ Ἐθηβαῖοι μὲν εἰκότως ἀφανίζουσι, 308
 τὰ γὰρ μνημεῖα τῶν τότε γενομένων αἰσχύνῃ τούτοις
 ἐστὶν, ὑμῖν δὲ προσήκει διασφῆζειν· ἐξ ἐκείνων γὰρ
 60 τῶν ἔργων ἡγεμόνες κατέστητε τῶν Ἑλλήνων. ἄξιον
 δὲ καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν ἡρώων μνησθῆναι τῶν ἐκεῖ-
 νου τὸν τόπον κατεχόντων καὶ μὴ περιορᾶν τὰς τι-
 μὰς αὐτῶν καταλνομένας, οἷς ὑμεῖς καλλιερησάμενοι
 τοιοῦτον ὑπέστητε κίνδυνον, ὃς καὶ τούτους καὶ τοὺς
 ἄλλους ἅπαντας Ἑλληνας ἠλευθέρωσεν. χρὴ δὲ καὶ
 τῶν προγόνων ποιήσασθαι τινα πρόνοιαν καὶ μὴ b
 61 παραμελῆσαι μηδὲ τῆς περὶ ἐκείνους εὐσεβείας, οἷ
 πῶς ἂν διατεθειεν, εἴ τις ἄρα τοῖς ἐκεῖ φρόνησις ἐστὶ
 περὶ τῶν ἐνθάδε γιγνομένων, εἰ κυρίων ὑμῶν ὄντων
 αἰσθοῖντο τοὺς μὲν δουλεύειν τοῖς βαρβάροις ἀξιώ-
 σαντας δεσπότας τῶν ἄλλων καθισταμένους, ἡμᾶς δὲ
 τοὺς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας συναγωνισαμένους μόνους
 τῶν Ἑλλήνων ἀναστάτους γεγεννημένους, καὶ τοὺς μὲν c
 τῶν συγκινδυνευσάντων τάφους μὴ τυγχάνοντας τῶν
 νομιζομένων σπάνει τῶν ἐποισόντων, Ἐθηβαίους δὲ
 τοὺς τὰναντία παραταξαμένους κρατοῦντας τῆς χώ-
 62 ρας ἐκείνης; ἐνθυμείσθε δ' ὅτι Λακεδαιμονίων με-
 γίστην ἐποιεῖσθε κατηγορίαν, ὅτι Ἐθηβαίους χαριζόμε-
 νοι τοῖς τῶν Ἑλλήνων προδόταις ἡμᾶς τοὺς εὐεργέτας
 διέφθειραν. μὴ τοίνυν ἐάσητε ταύτας τὰς βλασφημίας

περὶ τὴν ὑμετέραν γενέσθαι πόλιν, μηδὲ τὴν ὕβριν α
τὴν τούτων ἀντὶ τῆς παρούσης ἔλθῃθε δόξης.

63 (κέ.) Πολλῶν δ' ἐνόητων εἰπεῖν, ἐξ ὧν ἄν τις ὑμᾶς
ἐπαγάγοι μᾶλλον φροντίσαι τῆς ἡμετέρας σωτηρίας,
οὐ δύναμαι πάντα περιλαβεῖν, ἀλλ' αὐτοὺς χρὴ καὶ
τὰ παραλελειμμένα συνιδόντας καὶ μνησθέντας μά-
λιστα μὲν τῶν ὄρκων καὶ τῶν συνθηκῶν, ἔπειτα δὲ
καὶ τῆς ἡμετέρας εὐνοίας καὶ τῆς τούτων ἐχθρας, ψη-
φίσασθαί τι περὶ ἡμῶν δίκαιον. e

13.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΔΟΣΕΩΣ.

(α΄.) Εἰ μὲν ὅμοιος ἦν ὁ λόγος ὁ μέλλων ἀνα- 310
γνωσθῆσεσθαι τοῖς ἢ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἢ πρὸς τὰς
ἐπιδείξεις γιγνομένοις, οὐδὲν ἂν οἶμαι προδιαλεχθῆ-
ναί περὶ αὐτοῦ· νῦν δὲ διὰ τὴν καινότητα καὶ τὴν
διαφορὰν ἀναγκαῖόν ἐστι προεἰπεῖν τὰς αἰτίας, δι'
ἃς οὕτως ἀνόμοιον αὐτὸν ὄντα τοῖς ἄλλοις γράφειν
προειλόμην· μὴ γὰρ τούτων δηλωθεισῶν πολλοῖς ἂν b
2 ἴσως ἄτοπος εἶναι δόξειεν. (β΄.) Ἐγὼ γὰρ εἰδὼς
ἐνίους τῶν σοφιστῶν βλασφημοῦντας περὶ τῆς ἐμῆς
διατριβῆς καὶ λέγοντας, ὡς ἔστι περὶ δικογραφίαν, καὶ
παραπλήσιον ποιοῦντας, ὥσπερ ἂν εἰ τις Φειδίαν τὸν
τὸ τῆς Ἀθηναῶς ἔδος ἐργασάμενον τολμῆ καλεῖν κο-
ροπλάθον, ἢ Ζεῦξιν καὶ Παρράσιον τὴν αὐτὴν ἔχειν
φαίη τέχνην τοῖς τὰ πινάκια γράφουσιν, ὅμως οὐδὲ
3 ἠγούμενος τὰς μὲν ἐκείνων φλυαρίας οὐδεμίαν δύ- c
ναμιν ἔχειν, αὐτὸς δὲ πᾶσι τοῦτο πεποιηκέναι φανε-

ρὸν, ὅτι προήρημαι καὶ λέγειν καὶ γράφειν οὐ περὶ τῶν ἰδίων συμβολαίων ἀλλ' ὑπὲρ τηλικούτων τὸ μέγεθος καὶ τοιούτων πραγμάτων, ὑπὲρ ὧν οὐδεὶς ἄν ἄλλος ἐπιχειρήσειε πλὴν τῶν ἐμοὶ πεπλησιακότων ἢ τῶν τούτους μιμεῖσθαι βουλομένων. d

4 Μέχρι μὲν οὖν πόρρω τῆς ἡλικίας ᾤμην καὶ διὰ τὴν προαίρεσιν ταύτην καὶ διὰ τὴν ἄλλην ἀπραγμοσύνην ἐπιεικῶς ἔχειν πρὸς ἅπαντας τοὺς ἰδιώτας· ἤδη δ' ὑπογυίου μοι τῆς τοῦ βίου τελευτῆς οὔσης, ἀντιδόσεως γενομένης περὶ τριηραρχίας καὶ περὶ ταύτης ἀγῶνος, ἔγνω καὶ τούτων τινὰς οὐχ οὕτω πρὸς 311 με διακειμένους, ὥσπερ ἤλπιζον, ἀλλὰ τοὺς μὲν πολὺ διεψευσμένους τῶν ἐμῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ δέποντας ἐπὶ τὸ πείθεσθαι τοῖς ἀνεπιτήδειόν τι λέγουσι, τοὺς δὲ σαφῶς μὲν εἰδότας, περὶ ἃ τυγχάνω διατρέβων, φθονοῦντας δὲ καὶ ταὐτὸν πεπονθότας τοῖς σοφισταῖς καὶ χαίροντας ἐπὶ τοῖς ψευδῇ περὶ μου δόξαι ἔχουσιν. b ἐδήλωσαν δ' οὕτω διακειμένοι· τοῦ γὰρ ἀντιδίκου, περὶ μὲν ὧν ἡ κρίσις ἦν, οὐδὲν λέγοντος δίκαιον, διαβάλλοντος δὲ τὴν τῶν λόγων τῶν ἐμῶν δύναμιν καὶ καταλαξονενομένου περὶ τε τοῦ πλούτου καὶ τοῦ πλήθους τῶν μαθητῶν, ἔγνωσαν ἐμὴν εἶναι τὴν λειτουργίαν. τὴν μὲν οὖν δαπάνην οὕτως ἠνέγκαμεν, ὥσπερ προσήκει τοὺς μῆτε λίαν ὑπὸ τῶν τοιούτων ἐκταραττομένους μῆτε παντάπασιν ἀσώτως c μηδ' ὀλιγῶρος πρὸς χρήματα διακειμένους.

6 (γ.) Ἡσθημένος δ' ὥσπερ εἶπον, πλείους ὄντας ὧν ᾤμην τοὺς οὐκ ὀρθῶς περὶ μου γιννώσκοντας, ἐνεθυμούμην, πῶς ἂν δηλώσαιμι καὶ τούτοις καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις καὶ τὸν τρόπον, ὃν ἔχω, καὶ τὸν βίον, ὃν ζῶ, καὶ τὴν παιδείαν, περὶ ἣν διατρέβω, καὶ μὴ περιίδοιμι περὶ τῶν τοιούτων ἄκριτον ἐμαντὸν ὄντα,

μηδ' ἐπὶ τοῖς βλασφημεῖν εἰθισμένοις ὥσπερ νῦν γε-
7 νόμενον· σκοπούμενος οὖν εὗρισκον οὐδαμῶς ἄν
ἄλλως τοῦτο διαπραξάμενος, πλὴν εἰ γραφείη λόγος δ
ὥσπερ εἰκῶν τῆς ἐμῆς διανοίας καὶ τῶν ἄλλων τῶν
βεβιωμένων· διὰ τοῦτου γὰρ ἤλπιζον καὶ τὰ περὶ ἐμὲ
μάλιστα γνωσθήσεσθαι καὶ τὸν αὐτὸν τοῦτον μνη-
8 μείον μου καταλειφθήσεσθαι πολὺ κάλλιον τῶν χαλ-
κῶν ἀναθημάτων. (δ'.) Εἰ μὲν οὖν ἐπαινεῖν ἐμαυ-
τὸν ἐπιχειροῖην, ἐώρων οὔτε περιλαβεῖν ἅπαντα, περὶ
ᾧ διελθεῖν προηρούμην, οἷός τε γεννησόμενος, οὔτ'
ἐπιχαρίτως οὐδ' ἀνεπιφθόνως εἶπευ περὶ αὐτῶν δυ- e
νησόμενος· εἰ δ' ὑποθείμην ἀγῶνα μὲν καὶ κίνδυνόν
τινα περὶ ἐμὲ γιγνόμενον, σκυοφάντην δ' ὄντα τὸν γε-
γραμμένον καὶ τὸν πράγματά μοι παρέχοντα, κάκεινον
μὲν ταῖς διαβολαῖς χρώμενον ταῖς ἐπὶ τῆς ἀντιδόσεως
φηθείσαις, ἐμαυτὸν δ' ἐν ἀπολογίᾳ σχήματι τοὺς λό-
γους ποιούμενον, οὔτως ἄν ἐκγενέσθαι μοι μάλιστα 312
διαλεχθῆναι περὶ ἀπάντων ᾧν τυγχάνω βουλόμενος.

9 (ε'.) Ταῦτα δὲ διανοηθεὶς ἔγραφον τὸν λόγον
τοῦτου, οὐκ ἀκμάζων ἀλλ' ἔτη γεγονὼς δύο καὶ ὀγδο-
ήκοντα. διόπερ χορὴ συγγνώμην ἔχειν, ἣν μαλακώτε-
ρος ᾧν φαίνεται τῶν παρ' ἐμοῦ πρότερον ἐκδεδομέ-
νων. καὶ γὰρ οὐδὲ ράδιος ἦν οὐδ' ἀπλοῦς ἀλλὰ πολ-
10 λὴν ἔχων πραγματείαν. ἔστι γὰρ τῶν γεγραμμένων
ἓνια μὲν ἐν δικαστηρίῳ πρέποντα φηθῆναι, τὰ δὲ
πρὸς μὲν τοὺς τοιοῦτους ἀγῶνας οὐχ ἀρμόττοντα, b
περὶ δὲ φιλοσοφίας πεπαρησιασμένα καὶ δεδηλωκότα
τὴν δύναμιν αὐτῆς· ἔστι δέ τι καὶ τοιοῦτον, ὃ τῶν
νεωτέρων τοῖς ἐπὶ τὰ μαθήματα καὶ τὴν παιδείαν
ὀφθαλμοῖσιν ἀκούσασιν ἄν συνενέγκοι, πολλὰ δὲ καὶ τῶν
ὑπ' ἐμοῦ πάλαι γεγραμμένων ἐγκαταμεμιγμένα τοῖς
νῦν λεγομένοις, οὐκ ἀλόγως οὐδ' ἀκαίρως ἀλλὰ προσ-

- 11 ηκόντως τοῖς ὑποκειμένοις. τοσοῦτον οὖν μῆκος λό- c
γου συνιδεῖν καὶ τοσαύτας ιδέας καὶ τοσοῦτον ἀλλή-
λων ἀφροσύνας συναρμόσαι καὶ συναγαγεῖν καὶ τὰς
ἐπιφερομένας οἰκειῶσαι ταῖς προειρημέναις καὶ πάσας
ποιῆσαι σφίσιν αὐταῖς ὁμολογουμένας οὐ πάνυ μι-
κρὸν ἦν ἔργον. ὅμως δ' οὐκ ἀπέστην, καίπερ τηλι-
κοῦτος ᾦν, πρὶν αὐτὸν ἀπετέλεσα, μετὰ πολλῆς μὲν
ἀληθείας εἰρημένον, τὰ δ' ἄλλα τοιοῦτον, οἷος ἂν
- 12 εἶναι δόξη τοῖς ἀκροαμένοις. (ζ'). Χρῆ δὲ τοὺς διεξ- d
ιόντας αὐτὸν πρῶτον μὲν ὡς ὄντος μικτοῦ τοῦ λό-
γου καὶ πρὸς ἀπάσας τὰς ὑποθέσεις ταύτας γεγραμ-
μένου ποιεῖσθαι τὴν ἀκρόασιν, ἔπειτα προσέχειν τὸν
νοῦν ἔτι μᾶλλον τοῖς λέγεσθαι μέλλουσιν ἢ τοῖς ἤδη
προειρημένοις, πρὸς δὲ τούτοις μὴ ζητεῖν εὐθύς ἐπ-
ελθόντας ὄλον αὐτὸν διελθεῖν ἀλλὰ τοσοῦτον μέρος,
ὅσον μὴ λυπήσει τοὺς παρόντας. ἦν γὰρ ἐμμελῆτε
τούτοις, μᾶλλον δυνήσεσθε κατιθεῖν, εἰ τι τυγχάνο-
μεν λέγοντες ἄξιον ἡμῶν αὐτῶν.
- 13 (ξ'). Ἄ μὲν οὖν ἀναγκαῖον ἦν προειπεῖν, ταῦτ' e
ἐστίν· ἤδη δ' ἀναγιγνώσκετε τὴν ἀπολογία καὶ τὴν
προσποιουμένην μὲν περὶ κρίσεως γεγράφθαι, βου-
λομένην δὲ περὶ ἐμοῦ δηλῶσαι τὴν ἀλήθειαν, καὶ
τοὺς μὲν ἀγνοοῦντας εἰδέναι ποιῆσαι, τοὺς δὲ φθο-
νοῦντας ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τῆς νόσου ταύτης λυπεῖσθαι· 313
μεῖζω γὰρ δίκην οὐκ ἂν δυναίμην λαβεῖν παρ' αὐτῶν.
- 14 (η'). Πάντων ἡγοῦμαι πονηροτάτους εἶναι καὶ
μεγίστης ζημίας ἀξίους, οἷτινες οἷς αὐτοὶ τυγχάνου-
σιν ὄντες ἔνοχοι, ταῦτα τῶν ἄλλων τολμᾶσι κατηγο-
ρεῖν, ὅπερ Λυσίμαχος πεποίηκεν. οὗτος γὰρ αὐτὸς
συγγεγραμμένα λέγων περὶ τῶν ἐμῶν συγγραμμάτων
πλείω πεποιήται λόγον ἢ περὶ τῶν ἄλλων ἀπάν-
των, ὅμοιον ἐργαζόμενος, ὥσπερ ἂν εἰ τις ἱεροσυλίας

- ἕτερον διώκων αὐτὸς τὰ τῶν θεῶν ἐν τοῖν χεροῖν **b**
15 ἔχων φανείη. πρὸ πολλοῦ δ' ἂν ἐποίησάμην οὕτως
αὐτὸν νομίζειν εἶναι με δεινὸν, ὥσπερ ἐν ὑμῖν εἰρη-
κεν· οὐ γὰρ ἂν ποτέ μοι πράγματα παρέχειν ἐπεχείρη-
σεν. νῦν δὲ λέγει μὲν, ὡς ἐγὼ τοὺς ἤττους λόγους
κρείττους δύνamai ποιεῖν, τοσοῦτον δέ μου καταπε-
φρόνηκεν, ὥστ' αὐτὸς ψευδόμενος ἐμοῦ τάληθῆ λέ-
16 γοντος ἐλπίζει φάδιως ἐπικρατήσειν. οὕτω δέ μοι δυσ-
κόλως ἅπαντα συμβέβηκεν, ὥσθ' οἱ μὲν ἄλλοι τοῖς **c**
λόγοις διαλύονται τὰς διαβολὰς, ἐμοῦ δὲ *Λυσίμαχος*
αὐτοὺς τοὺς λόγους μάλιστα διαβέβληκεν, ἵν' ἦν μὲν
ικανῶς δόξω λέγειν, ἐνοχος ὢν φανῶ τοῖς ὑπὸ τού-
του περὶ τῆς δεινότητος τῆς ἐμῆς προειρημένοις, ἦν
δ' ἐνδεέστερον τύχῳ διαλεχθεὶς ὢν οὗτος ὑμᾶς προσ-
δοκᾶν πεποίηκε, τὰς πράξεις ἠγήσησθέ μοι χείρους
εἶναι.
- 17** Δέομαι οὖν ὑμῶν μήτε πιστεύειν πῶ μήτ'
ἀπιστεῖν τοῖς εἰρημένοις, πρὶν ἂν διὰ τέλους ἀκού- **d**
σητε καὶ τὰ παρ' ἡμῶν, ἐνθυμουμένους, ὅτι μηδὲν
ἂν ἔδει δίδοσθαι τοῖς φεύγουσιν ἀπολογία, εἴπερ
οἶόν τ' ἦν ἐκ τῶν τοῦ διώκοντος λόγων ἐψηφίσθαι
τὰ δίκαια. νῦν δ' εἰ μὲν εὖ τυγχάνει κατηγορηκῶς
ἢ κακῶς, οὐδεὶς ἂν τῶν παρόντων ἀγνοήσειεν· εἰ δ'
ἀληθεσί κέχρηται τοῖς λόγοις, οὐκέτι τοῦτο τοῖς κρι-
νουσι γινῶναι φάδιον ἐξ ὧν ὁ πρότερος εἰρηκεν, ἀλλ'
ἀγαπητὸν ἦν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν λόγων ἐκλαβεῖν **e**
- 18** νηθῶσι τὸ δίκαιον. (θ'.) Οὐ θαυμάζω δὲ τῶν πλείω
χρόνον διατριβόντων ἐπὶ ταῖς τῶν ἑξαπατώντων κα-
τηγορίαις ἢ ταῖς ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογίαις, οὐδὲ τῶν
λεγόντων, ὡς ἔστι μέγιστον κακὸν διαβολή· τί γὰρ
ἂν γένοιτο ταύτης κακουργότερον, ἢ ποιεῖ τοὺς μὲν **314**
ψευδομένους εὐδοκίμειν, τοὺς δὲ μηδὲν ἡμαρτηκότας

- δοκεῖν ἀδικεῖν, τοὺς δὲ δικάζοντας ἐπιορκεῖν, ὅπως δὲ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀφανίζει, ψευδῆ δὲ δόξαν παραστήσασα τοῖς ἀκούουσιν ὃν ἂν τύχη τῶν πολιτῶν ἀδί-
- 19 κως ἀπόλλυσιν; ἃ φυλακτέον ἐστίν, ὅπως μηδὲν ὑμῖν συμβήσεται τοιοῦτον, μηδ' ἃ τοῖς ἄλλοις ἂν ἐπιτιμήσαιτε, τούτοις αὐτοὶ φανήσεσθε περιπίπτουτες. οἴμαι δ' ὑμᾶς οὐκ ἀγνοεῖν, ὅτι τῇ πόλει πολλάκις οὕτως ἤδη μετεμέλησε τῶν κρίσεων τῶν μετ' ὀργῆς καὶ β
- μη μετ' ἐλέγχου γενομένων, ὥστ' οὐ πολὺν χρόνον διαλιποῦσα παρὰ μὲν τῶν ἑξαπατησάντων δίκην λαβεῖν ἐπεθύμησε, τοὺς δὲ διαβληθέντας ἠδέως ἂν εἰ-
- 20 δεν ἄμεινον ἢ πρότερον πράττουσας. (εἰ.) Ὡς γὰρ ἡμεμνημένους μὴ προπετῶς πιστεύειν τοῖς τῶν κατηγορῶν λόγοις, μηδὲ μετὰ θορύβου καὶ χαλεπότητος ἀκροᾶσθαι τῶν ἀπολογουμένων. καὶ γὰρ αἰσχροὺς ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων πραγμάτων ἐλεημονεστάτους ὁμολο-
- γεῖσθαι καὶ πραοτάτους ἀπάντων εἶναι τῶν Ἑλλήνων, ἐπὶ δὲ τοῖς ἀγῶσι τοῖς ἐνθάδε γιγνομένοις τάναντία
- 21 τῇ δόξῃ ταύτῃ φαίνεσθαι πράττουσας· καὶ παρ' ἑτέροις μὲν, ἐπειδὴν περὶ ψυχῆς ἀνθρώπου δικάζωσι, μέρος τι τῶν ψήφων ὑποβάλλεσθαι τοῖς φεύγουσι, παρ' ὑμῖν δὲ μηδὲ τῶν ἴσων τυγχάνειν τοὺς κινδυνεύοντας τοῖς συκοφαντοῦσιν, ἀλλ' ὁμνύειν μὲν καθ' ἑ
- κάστον τὸν ἐνιαυτὸν ἢ μὴν ὁμοίως ἀκροᾶσθαι τῶν δ
- 22 κατηγορούντων καὶ τῶν ἀπολογουμένων, τοσοῦτον δὲ τὸ μεταξὺ ποιεῖν ὥστε τῶν μὲν αἰτιωμένων ὅτι ἂν λέγωσιν ἀποδέχεσθαι, τῶν δὲ τούτους ἐξελέγχειν πειρωμένων ἐνίοτε μηδὲ τὴν φωνὴν ἀκούοντας ἀνέχεσθαι, καὶ νομίζειν μὲν ἀοικήτους εἶναι ταύτας τῶν πόλεων, ἐν αἷς ἄκριτοὶ τινες ἀπόλλυνται τῶν πολιτῶν, ἀγνοεῖν δ' ὅτι τοῦτο ποιοῦσιν οἱ μὴ κοινὴν τὴν e
- 23 εὐνοίαν τοῖς ἀγωνιζομένοις παρέχοντες. ὃ δὲ πάντων

δεινότετον, ὅταν τις αὐτὸς μὲν κινδυνεύων κατηγορή τῶν διαβαλλόντων, ἐτέρω δὲ δικάζων μὴ τὴν αὐτὴν ἔχη γνώμην περὶ αὐτῶν.

Καίτοι χρὴ τοὺς νοῦν ἔχοντας τοιοῦτους εἶναι κριτὰς τοῖς ἄλλοις, οἷων περ ἂν αὐτοὶ τυγχάνειν ἀξιόσειαν, λογιζομένους, ὅτι διὰ τοὺς συκοφαντεῖν τολμῶντας ἄδηλον ὅστις εἰς κίνδυνον καταστὰς ἀναγκασθήσεται λέγειν, ἅπερ ἐγὼ νῦν, πρὸς τοὺς μέλλοντας 315
 24 περὶ αὐτοῦ τὴν ψῆφον διοίσειν. (ιᾶ.) Οὐ γὰρ θῆ τῷ γε κοσμίως ζῆν ἄξιον πιστεύειν, ὡς ἀδεῶς ἐξέσται τὴν πόλιν οἰκεῖν· οἱ γὰρ προηρημένοι τῶν μὲν ἰδίων ἀμελεῖν, τοῖς δ' ἄλλοτρίοις ἐπιβουλεύειν, οὐ τῶν μὲν σωφρόνως πολιτευομένων ἀπέχονται, τοὺς δὲ κακόν τι δρῶντας εἰς ὑμᾶς εἰσάγουσιν, ἀλλ' ἐν τοῖς μηδὲν ἄδικοῦσιν ἐπιδειξάμενοι τὰς αὐτῶν δυνάμεις παρὰ τῶν φανερωῶς ἐξημαρτηκότων πλέον λαμβάνουσιν ἀργύριον. (ιβ'.) Ἄπερ Λυσίμαχος διανοηθεὶς εἰς τουτονὶ τὸν κίνδυνόν με κατέστησεν, ἡγούμενος τὸν ἀγῶνα τὸν πρὸς ἐμὲ παρ' ἐτέρων αὐτῷ χρηματισμὸν ποιῆσειν, καὶ προσδοκῶν, ἣν ἐμοῦ περιγένηται τοῖς λόγοις, ὃν φησι διδάσκαλον εἶναι τῶν ἄλλων, ἀνυπόστατον 26 τὴν αὐτοῦ δύναμιν ἅπασι εἶναι δόξειν. ἐλπίζει δὲ φραδίως τοῦτο ποιῆσειν· ὁρᾷ γὰρ ὑμᾶς μὲν λίαν ταχέως ἀποδεχομένους τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς, ἐμὲ δ' ὑπὲρ αὐτῶν οὐ δυνησόμενον ἀξίως τῆς δόξης ἀπολογήσασθαι καὶ διὰ τὸ γῆρας καὶ διὰ τὴν ἀπειρίαν 27 τῶν τοιοῦτων ἀγῶνων. οὕτω γὰρ βεβίωκα τὸν παρελθόντα χρόνον ὥστε μηδένα μοι πάποτε μήτ' ἐν ὀλιγαρχία μήτ' ἐν δημοκρατία μήθ' ὕβριον μήτ' ἀδικίαν ἐγκαλέσαι, μηδ' εἶναι μήτε δαιτητὴν μήτε δικαστὴν, ὅστις περὶ τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων φανήσεται γεγενημένος· ἠπιστάμην γὰρ αὐτὸς μὲν εἰς τοὺς ἄλλους

μηδὲν ἔξαμαρτάνειν, ἀδικούμενος δὲ μὴ μετὰ δικαστηρίου ποιείσθαι τὰς τιμωρίας ἀλλ' ἐν τοῖς φίλοις τοῖς ἐκείνων διαλύεσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων.
 28 ὧν οὐδὲν μοι πλέον γέγονεν, ἀλλ' ἀνεγκλητεὶ μέχρι ταυτησὶ τῆς ἡλικίας βεβιωκῶς εἰς τὸν αὐτὸν καθέστηκα κίνδυνον, εἰς ὅνπερ ἂν εἰ πάντας ἐτύγχανον ἡδίκηκῶς. e

Οὐ μὴν παντάπασιν ἀθυμῶ διὰ τὸ μέγεθος τοῦ τιμήματος, ἀλλ' ἂν περ ἐθέλησητε μετ' εὐνοίας ἀκροάσασθαι, πολλὰς ἐλπίδας ἔχω τοὺς μὲν διεψευσμῆ- 316
 νους τῶν ἐμῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ πεπεισμένους ὑπὸ τῶν βουλομένων βλασφημεῖν ταχέως μεταπεισθήσεσθαι περὶ αὐτῶν, τοὺς δὲ τοιοῦτον εἶναι με νομίζοντας, οἷός περ εἰμὶ, βεβαιότερον ἔτι ταύτην ἔξειν τὴν
 29 διάνοιαν. ἵνα δὲ μὴ λίαν ἐνοχλῶ πολλὰ πρὸ τοῦ πράγματος λέγων, ἀφέμενος τούτων, περὶ ὧν οἴσετε τὴν ψῆφον, ἤδη πειράσομαι διδάσκειν ὑμᾶς. καὶ μοι τὴν γραφὴν ἀνάγνωθι.

ΓΡΑΦΗ.

30 (γ'). Ἐκ μὲν τούτων τῆς γραφῆς πειράται με διαβάλλειν ὁ κατήγορος, ὡς διαφθείρω τοὺς νεωτέρους λέγειν διδάσκων καὶ παρὰ τὸ δίκαιον ἐν τοῖς ἀγαῶσι πλεονεκτεῖν, ἐκ δὲ τῶν ἄλλων λόγων ποιεῖ με τηλικούτον, ὅσος οὐδεὶς πάποτε γέγονεν οὔτε τῶν περὶ τὰ δικαστήρια καλινδουμένων οὔτε τῶν περὶ τὴν φιλοσοφίαν διατριψάντων· οὐ γὰρ μόνον ἰδιώτας φησὶ c
 μου γεγενῆσθαι μαθητὰς ἀλλὰ καὶ φήτορας καὶ στρατηγούς καὶ βασιλέας καὶ τυράννους, καὶ χρήματα παρ' αὐτῶν παμπληθῆ τὰ μὲν εἰληφέναι, τὰ δ' ἔτι καὶ νῦν
 31 λαμβάνειν. τοῦτον δὲ τὸν τρόπον πεποίηται τὴν κατηγορίαν, ἡγούμενος ἐκ μὲν ὧν καταλαξονεύεται περὶ

μου [καὶ τοῦ πλούτου καὶ τοῦ πλήθους τῶν μαθητῶν] φθόνου ἅπασιν τοῖς ἀκούουσιν ἐμποιήσῃ, ἐκ δὲ τῆς περὶ τὰ δικαστήρια πραγματείας εἰς ὄργην καὶ μίσος δ ὑμᾶς καταστήσῃ· ἅπερ ὅταν πάθωσιν οἱ κρίνοντες, χαλεπώτατοι τοῖς ἀγωνιζομένοις εἰσίν.

(ιδ'). Ὡς οὖν τὰ μὲν μεῖζω τοῦ προσήκοντος εἴρηκε, τὰ δ' ὄλως ψεύδεται, ῥαδίως οἶμαι φανερόν 32 ποιήσῃ. ἀξιῶ δ' ὑμᾶς τοῖς μὲν λόγοις οἷς πρότερον ἀκηκόατε περὶ μου τῶν βλασφημῆν καὶ διαβάλλειν βουλομένων μὴ προσέχειν τὸν νοῦν, μηδὲ πιστεύειν τοῖς μήτε μετ' ἐλέγχου μήτε μετὰ κρίσεως εἰρη- μένοις, μηδὲ ταῖς δόξαις χρῆσθαι ταῖς ἀδίκως ὑπ' ἐκείνων ὑμῖν ἐγγεγενημέναις, ἀλλ' ὁποῖός τις ἂν ἐκ τῆς κατηγορίας τῆς νῦν καὶ τῆς ἀπολογίας φαίνωμαι, τοιοῦτον εἶναί με νομίζειν· οὕτω γὰρ γινώσκοντες αὐτοί τε δόξετε καλῶς κρίνειν καὶ νομίμως, ἐγὼ τε 317 τεύξομαι πάντων τῶν δικαίων.

(ιε'). Ὅτι μὲν οὖν οὐδεὶς οὕθ' ὑπὸ τῆς δεινότη- 33 τος τῆς ἐμῆς οὕθ' ὑπὸ τῶν συγγραμμάτων βέβλαπται τῶν πολιτῶν, τὸν ἐνεστῶτα κίνδυνον ἠγοῦμαι μέγιστον εἶναι τεκμήριον. εἰ γὰρ τις ἦν ἠδίκημένος, εἰ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον ἡσυχίαν εἶχεν, οὐκ ἂν ἠμέλησε τοῦ καιροῦ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἦλθεν ἂν ἦτοι κατηγορήσων ἢ καταμαρτυρήσων. ὅπου γὰρ ὁ μηδ' ἀκηκόως 34 μηδὲν πώποτε φλαῦρον εἰς ἀγῶνά με τηλικουτονὺ κατέστησεν, ἢ που σφόδρ' ἂν οἱ κακῶς πεπονθότες ἐπει- ρῶντ' ἂν δίκην παρ' ἐμοῦ λαμβάνειν. οὐ γὰρ δὴ τοῦτό γ' ἐστὶν οὕτ' εἰκὸς οὔτε δυνατὸν, ἐμὲ μὲν περὶ πολλοὺς ἡμαρτηκέναι, τοὺς δὲ ταῖς συμφοραῖς δι' ἐμὲ περιπεπτωκότας ἡσυχίαν εἶχειν καὶ μὴ τολμᾶν ἐγκαλεῖν, ἀλλὰ πραοτέρους ἐν τοῖς ἐμοῖς εἶναι κινδύνους τῶν μηδὲν ἠδίκημένων, ἐξὸν αὐτοῖς δηλώσασιν, ἃ c

πεπόνθασι, τὴν μεγίστην παρ' ἐμοῦ λαβεῖν τιμωρίαν.
 35 ἀλλὰ γὰρ οὔτε πρότερον οὔτε νῦν οὐδεὶς μοι φανή-
 σεται τοιοῦτον οὐδὲν ἐγκαλέσας. ὥστ' εἰ συγχωρή-
 σαιμι τῷ κατηγορῶ καὶ προσομολογήσαιμι πάντων
 ἀνθρώπων εἶναι δεινότατος καὶ συγγραφεὺς τῶν λό-
 γων τῶν λυπούντων ὑμᾶς τοιοῦτος, οἷος οὐδεὶς ἄλλος
 γέγυσε, πολὺ ἂν δικαιότερον ἐπιεικῆς εἶναι δοκίμην ἢ
 36 ζημιωθεῖην. τοῦ μὲν γὰρ γενέσθαι προέχοντα τῶν
 ἄλλων ἢ περὶ τοὺς λόγους ἢ περὶ τὰς πράξεις εἰκό-
 τως ἂν τις τὴν τύχην αἰτιάσαιτο, τοῦ δὲ καλῶς καὶ
 μετρίως κεχρησθαι τῇ φύσει δικαίως ἂν ἅπαντες τὸν
 τρόπον τὸν ἐμὸν ἐπαινέσειαν.

(15.) Οὐ μὲν οὐδ' εἰ ταῦτ' ἔχων περὶ ἐμαντοῦ λέ-
 γειν, οὐδ' οὕτω φανήσομαι περὶ τοὺς λόγους τοὺς τοι-
 37 οὔτους γεγενημένους. γνώσεσθε δ' ἐκ τῶν ἐπιτηδευμά-
 των τῶν ἐμῶν, ἐξ ὧν περ οἷόν τ' ἐστὶν εἰδέναι τὴν ἀλή-
 θειαν πολὺ μᾶλλον ἢ παρὰ τῶν διαβαλλόντων. οἶμαι
 γὰρ οὐδένα τοῦτ' ἀγνοεῖν, ὅτι πάντες ἀνθρώποι περὶ e
 τὸν τόπον τοῦτον εἰώθασι διατρίβειν, ὄθεν ἂν προέ-
 38 λωνται τὸν βίον πορίζεσθαι. τοὺς μὲν τοίνυν ἀπὸ τῶν
 συμβολαίων τῶν ὑμετέρων ζῶντας καὶ τῆς περὶ ταῦτα
 πραγματείας ἴδοιτ' ἂν μόνον οὐκ ἐν τοῖς δικαστηρίοις
 οἰκοῦντας, ἐμὲ δ' οὐδεὶς πάποθ' ἐώρακεν οὔτ' ἐν τοῖς 318
 συνεδρίοις οὔτε περὶ τὰς ἀνακρίσεις οὔτ' ἐπὶ τοῖς δι-
 καστηρίοις οὔτε πρὸς τοῖς διαιτηταῖς, ἀλλ' οὕτως ἀπέ-
 χομαι τούτων ἀπάντων, ὥς οὐδεὶς ἄλλος τῶν πολι-
 39 τῶν. ἔπειτ' ἐκείνους μὲν ἂν εὐροίτε παρ' ὑμῖν μό-
 νοις χρηματίζεσθαι δυναμένους, εἰ δ' ἄλλοσέ ποι
 πλεύσειαν, ἐνδεεῖς ἂν ὄντας τῶν καθ' ἡμέραν, ἐμολ
 δὲ τὰς εὐπορίας, περὶ ὧν οὗτος μειζόνως εἴρηκεν,
 ἔξωθεν ἀπάσας γεγενημένας· ἐτι δὲ τοῖς μὲν πλησιά- b
 ζοντας ἢ τοὺς ἐν κακοῖς αὐτούς ὄντας ἢ τοὺς ἐτέροις

- πράγματα παρέχειν βουλομένους, ἐμοὶ δὲ τοὺς πλεί-
 40 στην σχολὴν τῶν Ἑλλήνων ἄγοντας. ἤκούσατε δὲ καὶ
 τοῦ κατηγοροῦ λέγοντος, ὅτι παρὰ Νικοκλέους τοῦ
 Σαλαμινίων βασιλέως πολλὰς ἔλαβον καὶ μεγάλας δω-
 ρεάς. καίτοι τίνι πιστὸν ὑμῶν ἐστίν, ὡς Νικοκλῆς
 ἔδωκέ μοι ταύτας, ἵνα δίκας μανθάνῃ λέγειν, ὅς καὶ
 τοῖς ἄλλοις περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ὥσπερ δεσπό- c
 της ἐδίκαζεν; ὥστ' ἐξ ὧν αὐτὸς οὗτος εἴρηκεν, ῥάδιον
 καταμαθεῖν, ὅτι πόρρω τῶν πραγματειῶν εἰμι τῶν
 41 περὶ τὰ συμβόλαια γιγνομένων. ἀλλὰ μὴν κἀκεῖνο
 πᾶσι φανερόν ἐστιν, ὅτι παμπληθεῖς εἰσὶν οἱ παρα-
 σκευάζοντες τοὺς λόγους τοῖς ἐν τοῖς δικαστηρίοις
 ἀγωνιζομένοις. τούτων μὲν τοίνυν τοσοῦτων ὄντων
 οὐδεὶς πώποτε φανήσεται μαθητῶν ἡξιωμένος, ἐγὼ
 δὲ πλείους εἰληφώς, ὡς φησὶν ὁ κατήγορος, ἢ σύμ-
 παντες οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν [διατριβόντες]. καίτοι d
 πῶς εἰκὸς τοὺς τοσοῦτον τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἀλλή-
 λων ἀφεστῶτας περὶ τὰς αὐτὰς πράξεις ἡγεῖσθαι δια-
 τρίβειν;
- 42 (ιβ΄.) Ἐχὼν δὲ πολλὰς εἰπεῖν διαφορὰς περὶ τοῦ
 βίου τοῦ τ' ἐμοῦ καὶ τῶν περὶ τὰς δίκας, ἐκέλευς
 ὑμᾶς ἡγοῦμαι τάχιςτ' ἂν ἀφέσθαι τῆς δόξης ταύτης,
 εἴ τις ὑμῖν ἐπιδείξειε μὴ τούτων τῶν πραγμάτων μα-
 θητάς μου γεγενημένους ὧν ὁ κατήγορος εἴρηκε, μηδὲ e
 περὶ τοὺς λόγους ὄντα με δεινὸν τοὺς περὶ τῶν ἰδίων
 43 συμβολαίων. οἶμαι γὰρ ὑμᾶς, ἐξελεγκομένης τῆς αἰ-
 τίας ἧς εἶχον πρότερον, ζητεῖν ἑτέραν μεταλαβεῖν
 διάνοιαν, καὶ ποθεῖν ἀκοῦσαι, περὶ πόλους ἄλλους
 λόγους γεγενημένος τηλικαύτην δόξαν ἔλαβον. εἰ μὲν 319
 οὖν μοι συνοίσει κατειπόντι τὴν ἀλήθειαν, οὐκ οἶδα·
 χαλεπὸν γὰρ στοχάζεσθαι τῆς ὑμετέρας διανοίας· οὐ
 44 μὴν ἀλλὰ παρρησιάσομαι γε πρὸς ὑμᾶς. καὶ γὰρ ἂν

αἰσχυνθεῖν τοὺς πλησιάσαντας, εἰ πολλάκις εἰρη-
κῶς, ὅτι δεξαίμην ἂν ἅπαντας εἰδέναι τοὺς πολίτας
καὶ τὸν βίον, ὃν ζῶ, καὶ τοὺς λόγους, οὓς λέγω, νῦν
μὴ δηλοῖν ὑμῖν αὐτοὺς ἀλλ' ἀποκρυπτόμενος φα-
νεῖν. ὥς οὖν ἀκουσόμενοι τὴν ἀλήθειαν, οὕτω προσ- b
έχετε τὸν νοῦν.

- 45 (ιγ΄.) Πρῶτον μὲν οὖν ἐκεῖνο δεῖ μαθεῖν ὑμᾶς,
ὅτι τρόποι τῶν λόγων εἰσὶν οὐκ ἐλάττους ἢ τῶν μετὰ
μέτρου ποιημάτων. οἱ μὲν γὰρ τὰ γένη τὰ τῶν ἡμι-
θέων ἀναζητοῦντες τὸν βίον τὸν αὐτῶν κατέτριψαν, οἱ
δὲ περὶ τοὺς ποιητὰς ἐφιλοσόφησαν, ἕτεροι δὲ τὰς πρά-
ξεις τὰς ἐν τοῖς πολέμοις συναγαγεῖν ἠβουλήθησαν,
ἄλλοι δὲ τινες περὶ τὰς ἐρωτήσεις καὶ τὰς ἀποκρίσεις
46 γεγόνασιν, οὓς ἀντιλογικοὺς καλοῦσιν. εἴη δ' ἂν οὐ^c
μικρὸν ἔργον, εἰ πάσας τις τὰς ἰδέας τὰς τῶν λόγων
ἐξαριθμεῖν ἐπιχειρήσειεν· ἥς δ' οὖν ἐμοὶ προσήκει,
ταύτης μνησθεὶς ἐάσω τὰς ἄλλας. εἰσὶ γὰρ τινες, οἱ
τῶν μὲν προειρημένων οὐκ ἀπείρως ἔχουσι, γράφειν
δὲ προήρηται λόγους οὐ περὶ τῶν ὑμετέρων συμβο-
λαίων ἀλλ' Ἑλληνικοὺς καὶ πολιτικοὺς [καὶ πανηγυ-
ρικοὺς], οὓς ἅπαντες ἂν φήσειαν ὁμοιοτέρους εἶναι
τοῖς μετὰ μουσικῆς καὶ θυσιαῶν πεποιημένοις ἢ τοῖς
47 ἐν δικαστηρίῳ λεγομένοις. καὶ γὰρ τῇ λέξει ποιητι-^d
κωτέρᾳ καὶ ποιικιλωτέρᾳ τὰς πράξεις δηλοῦσι, καὶ τοῖς
ἐνθυμήμασιν ὀγκωδεστέροις καὶ καινοτέροις χρῆσθαι
ζητοῦσιν, ἔτι δὲ ταῖς ἄλλαις ἰδέαις ἐπιφανεστέραις καὶ
πλείοσιν ὄλον τὸν λόγον διοικοῦσιν. ὧν ἅπαντες μὲν
ἀκούοντες χαίρουσιν οὐδὲν ἦττον ἢ τῶν ἐν τοῖς μέτροις
πεποιημένων, πολλοὶ δὲ καὶ μαθηταὶ γίνεσθαι βού-
λονται, νομίζοντες τοὺς ἐν τούτοις πρωτεύοντας πολὺ
σοφωτέρους καὶ βελτίους καὶ μᾶλλον ὠφελεῖν δυνα-^e
48 μένους εἶναι τῶν τὰς δίκας εὖ λεγόντων. συνίσασι

- γὰρ τοὺς μὲν διὰ πολυπραγμοσύνην ἐμπείρους τῶν ἀγῶνων γεγενημένους, τοὺς δ' ἐκ φιλοσοφίας ἐκείνων τῶν λόγων ὧν ἄρτι προείπον τὴν δύναμιν εἰληφότας, καὶ τοὺς μὲν δικανικοὺς δοκοῦντας εἶναι ταύτην τὴν ἡμέραν μόνην ἀνεκτοὺς ὄντας, ἐν ἧπερ ἂν ἀγωνιζόμενοι τυγχάνωσι, τοὺς δ' ἐν ἀπάσαις ταῖς ὀμιλίαις καὶ παρὰ πάντα τὸν χρόνον ἐντίμους ὄντας
- 49 καὶ δόξης ἐπιεικοῦς τυγχάνοντας· ἔτι δὲ τοὺς μὲν, ἦν ὀφθῶσι δις ἢ τρις ἐπὶ τῶν δικαστηρίων, μισουμένους καὶ διαβαλλομένους, τοὺς δ' ὄσῳ περὶ ἂν πλείοσι καὶ πλεονάκις συγγίγνωνται, τοσοῦτῳ μᾶλλον θαυμαζομένους· πρὸς δὲ τούτοις τοὺς μὲν περὶ τὰς δίκας δεινοὺς πόρρω τῶν λόγων ἐκείνων ὄντας, τοὺς δ' εἰ βουληθεῖεν ταχέως ἂν ἐλεῖν καὶ τούτους δυνηθέντας.
- 50 ταῦτα λογιζόμενοι καὶ πολὺ κρείττω νομίζοντες εἶναι τὴν αἴρεσιν, βούλονται μετασχεῖν τῆς παιδείας ταύτης, ἧς οὐδ' ἂν ἐγὼ φανεῖην ἀπεληλαμένος ἀλλὰ πολλῶν χαριεστέραν δόξαν εἰληφώς. (ιδ'). Περὶ μὲν οὖν τῆς ἐμῆς εἴτε βούλεσθε καλεῖν δυνάμεως εἴτε φιλοσοφίας εἴτε διατριβῆς, ἀκηκόατε πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.
- 51 Βούλομαι δὲ περὶ ἑμαντοῦ καὶ νόμον θεῖναι χαλεπώτερον ἢ περὶ τῶν ἄλλων καὶ λόγον εἰπεῖν θρασύτερον ἢ κατὰ τὴν ἐμὴν ἡλικίαν· ἀξιῶ γὰρ οὐ μόνον, εἰ βλαβεροῖς χρῶμαι τοῖς λόγοις, μηδεμιᾶς συγγνώμης τυγχάνειν παρ' ὑμῶν, ἀλλ' εἰ μὴ τοιούτοις, οἷοις οὐδεὶς ἄλλος, τὴν μεγίστην ὑποσχεῖν τιμωρίαν. οὐχ οὕτω δ' ἂν τολμηρὰν ἐποιησάμην τὴν ὑπόσχεσιν, εἰ μὴ καὶ δεῖξειν ἡμελλον ὑμῖν καὶ ῥαδίαν ποιήσειν
- 52 τὴν διάγνωσιν αὐτῶν. (κ'). Ἔχει γὰρ οὕτως· ἐγὼ καλλίστην ἠγοῦμαι καὶ δικαιοτάτην εἶναι τὴν τοιαύτην ἀπολογία, ἣτις εἰδέναι ποιεῖ τοὺς δικάζοντας ὡς

δυνατὸν μάλιστα, περὶ ὧν τὴν ψῆφον οἴσουσι, καὶ
 μὴ πλανᾶσθαι τῇ διανοίᾳ μηδ' ἀμφιγνοεῖν τοὺς τὰ-
 53 ληθῆ λέγοντας. εἰ μὲν τοίνυν ἡγωνιζόμεν ὡς περὶ
 πράξεις τινὰς ἡμαρτηκῶς, οὐκ ἂν οἶός τ' ἦν ἰδεῖν
 ὑμῖν αὐτὰς παρασχεῖν, ἀλλ' ἀναγκαίως εἶχεν εἰκάζον-
 τας ὑμᾶς ἐκ τῶν εἰρημένων διαγιγνώσκειν, ὅπως e
 ἐτύχετε, περὶ τῶν πεπραγμένων· ἐπειδὴ δὲ περὶ τοὺς
 λόγους ἔχω τὴν αἰτίαν, οἶμαι μᾶλλον ὑμῖν ἐμφανιεῖν
 54 τὴν ἀλήθειαν. αὐτοὺς γὰρ ὑμῖν δεῖξω τοὺς εἰρημέ-
 νους ὑπ' ἐμοῦ καὶ γεγραμμένους, ὥστ' οὐ δοξάσαν-
 τες ἀλλὰ σαφῶς εἰδότες, ὅποιοί τινές εἰσι, τὴν ψῆφον
 οἴσετε περὶ αὐτῶν. ἅπαντας μὲν οὖν διὰ τέλους 321
 εἶπεῖν οὐκ ἂν δυναίμην· ὁ γὰρ χρόνος ὁ δεδομένος
 ἡμῖν ὀλίγος ἐστίν· ὥσπερ δὲ τῶν καρπῶν, ἐξενεγκεῖν
 ἐκάστου δεῖγμα πειράσομαι. μικρὸν γὰρ μέρος ἀκού-
 σαντες ῥαδίως τό τ' ἐμὸν ἦθος γνωριεῖτε καὶ τῶν λό-
 55 γων τὴν δύναμιν ἀπάντων μαθήσεσθε. δέομαι δὲ
 τῶν πολλάκις ἀνεγνωκότων τὰ μέλλοντα δηθήσεσθαι
 μὴ ζητεῖν ἐν τῷ παρόντι παρ' ἐμοῦ καινοὺς λόγους,
 μηδ' ὀχληρόν με νομίζειν, ὅτι λέγω τοὺς πάλαι παρ' b
 ὑμῖν διατεθρυλημένους. εἰ μὲν γὰρ ἐπίδειξιν ποιού-
 μενος ἔλεγον αὐτοὺς, εἰκότως ἂν εἶχον τὴν αἰτίαν
 ταύτην· νῦν δὲ κρινόμενος καὶ κινδυνεύων ἀναγκά-
 56 ζομαι χρῆσθαι τοῦτον τὸν τρόπον αὐτοῖς. καὶ γὰρ ἂν
 πάντων εἶην καταγελαστότατος, εἰ τοῦ κατηγοροῦ
 διαβάλλοντος, ὅτι τοιούτους γράφω λόγους, οἳ καὶ
 τὴν πόλιν βλάπτουσι καὶ τοὺς νεωτέρους διαφθεί-
 ρουσι, δι' ἐτέρων ποιόμην τὴν ἀπολογία, ἐξὸν αὐ-
 τοὺς δεῖξαντι τούτους ἀπολύσασθαι τὴν διαβολὴν c
 τὴν λεγομένην περὶ ἡμῶν.

Ἰμαῖς μὲν οὖν ἀξιῶ μοι διὰ ταῦτα συγγνώ-
 μην ἔχειν καὶ συναγωνιστὰς γίγνεσθαι, τοῖς δ'

ἄλλοις ἤδη περαινέειν ἐπιχειρήσω, μικρὸν ἔτι προ-
 ειπὼν, ἵνα ῥᾶον ἐπακολουθῶσι τοῖς λεγομένοις. (κἀ.)
 57 Ὅ μὲν γὰρ λόγος ὁ μέλλων πρῶτος ὑμῖν δειχθήσεσθαι
 κατ' ἐκείνους ἐγράφη τοὺς χρόνους, ὅτε Λακεδαιμό-
 νιοι μὲν ἤρχον τῶν Ἑλλήνων, ἡμεῖς δὲ ταπεινῶς
 ἐπράττομεν. ἔστι δὲ τοὺς μὲν Ἑλληνας παρακαλῶν δ
 ἐπὶ τὴν τῶν βαρβάρων στρατείαν, Λακεδαιμονίοις δὲ
 58 περὶ τῆς ἡγεμονίας ἀμφισβητῶν. τοιαύτην δὲ τὴν
 ὑπόθεσιν ποιησάμενος ἀποφαίνω τὴν πόλιν ἀπάντων
 τῶν ὑπαρχόντων τοῖς Ἑλλησιν ἀγαθῶν αἰτίαν γεγε-
 νημένην. ἀφορισάμενος δὲ τὸν λόγον τὸν περὶ τῶν
 τοιούτων εὐεργεσιῶν καὶ βουλόμενος τὴν ἡγεμονίαν
 ἔτι σαφέστερον ἀποφαίνειν, ὡς ἔστι τῆς πόλεως, ἐν- e
 θένδε ποθὲν ἐπιχειρῶ διδάσκειν περὶ τούτων, ὡς τῆ
 πόλει τιμᾶσθαι προσήκει πολὺ μᾶλλον ἐκ τῶν περὶ
 59 τὸν πόλεμον κινδύνων ἢ τῶν ἄλλων εὐεργεσιῶν. ᾤμην
 μὲν οὖν αὐτὸς δυνήσεσθαι διελθεῖν περὶ αὐτῶν· νῦν
 δέ με τὸ γῆρας ἐμποδίζει καὶ ποιεῖ προαπαγορεύειν.
 Ἴν' οὖν μὴ παντάπασιν ἐκλυθῶ πολλῶν ἔτι μοι λε- 322
 κτέων ὄντων, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς παραγραφῆς ἀνά-
 γνωθι τὰ περὶ τῆς ἡγεμονίας αὐτοῖς.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΥ.

Ἦγοῦμαι δὲ τοῖς προγόνοις ἡμῶν οὐχ ἦττον ἐκ
 τῶν κινδύνων τιμᾶσθαι προσήκειν ἢ τῶν ἄλλων εὐ-
 εργεσιῶν (p. 51, §. 51)
 μέγρι τοῦ

καὶ τότε προταχθέντες ὑπὲρ ἀπάντων νῦν ἐτέ- 332
 ροις ἀκολουθεῖν ἀναγκασθεῖμεν (p. 61, §. 99).

60 (κβ'.) Περὶ μὲν οὖν τῆς ἡγεμονίας, ὡς δικαίως
 ἂν εἴη τῆς πόλεως, ῥᾶδιον ἐκ τῶν εἰρημένων κατα-
 μαθεῖν. ἐνθυμήθητε δὲ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, εἰ δοκᾷ
 τοῖς λόγοις διαφθεῖρειν τοὺς νεωτέρους ἀλλὰ μὴ προ-

- τρέπειν ἐπ' ἀρετὴν καὶ τοὺς ὑπὲρ τῆς πόλεως κινδύ-
 νους, ἢ δικαίως ἂν δοῦναι δίκην ὑπὲρ τῶν εἰρημένων d
 ἀλλ' οὐκ ἂν χάριν κομίσασθαι παρ' ὑμῶν τὴν μεγί-
 61 στην, ὅς οὕτως ἐγκεκωμιάκα τὴν πόλιν καὶ τοὺς προ-
 γόνους καὶ τοὺς κινδύνους τοὺς ἐν ἐκείνοις τοῖς χρό-
 νοῖς γεγενημένους, ὥστε τοὺς τε πρότερον γράψαντας
 περὶ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἅπαντας ἠφανικῆναι τοὺς
 λόγους, αἰσχνομένους ὑπὲρ τῶν εἰρημένων αὐτοῖς,
 τοὺς τε νῦν δοκοῦντας εἶναι δεινοὺς μὴ τολμᾶν ἐτι c
 λέγειν περὶ τούτων ἀλλὰ καταμέμφεσθαι τὴν δύναμιν
 τὴν σφετέραν αὐτῶν.
- 62 (κγ'.) Ἄλλ' ὅμως, τούτων οὕτως ἐχόντων, φα-
 νήσονται τινες τῶν εὐρεῖν μὲν οὐδὲν οὐδ' εἰπεῖν
 ἄξιον λόγου δυναμένων, ἐπιτιμᾶν δὲ καὶ βασκαίνειν
 τὰ τῶν ἄλλων μεμελετηκότων, οἳ χαριέντως μὲν εἰ- 333
 ρῆσθαι ταῦτα φήσουσι, τὸ γὰρ εὖ φθονήσουσιν εἰ-
 πεῖν, πολὺ μέντοι χρησιμωτέρους εἶναι τῶν λόγων
 καὶ κρείττους τοὺς ἐπιπλήττουτας τοῖς νῦν ἀμαρτα-
 νομένοις ἢ τοὺς τὰ πεπραγμένα πρότερον ἐπαινοῦν-
 τας, καὶ τοὺς ὑπὲρ ὧν δεῖ πράττειν συμβουλεύοντας
 63 ἢ τοὺς τὰ παλαιὰ τῶν ἔργων διεξιόντας. (κδ'.) Ἴν'
 οὖν μηδὲ ταῦτ' ἔχωσιν εἰπεῖν, ἀφόμενος τοῦ βοηθεῖν
 τοῖς εἰρημένοις πειράσομαι μέρος ἑτέρου λόγου τοσοῦ- b
 τον, ὅσον περ' ἄρτι, διελθεῖν ὑμῖν, ἐν ᾧ φανήσομαι
 περὶ τούτων ἀπάντων πολλὴν ἐπιμέλειαν πεποιημέ-
 νος. ἔστι δὲ τὰ μὲν ἐν ἀρχῇ λεγόμενα περὶ τῆς εἰρήνης
 64 τῆς πρὸς Χίους καὶ Ροδίους καὶ Βυζαντίους, ἐπιδειξας
 δ' ὡς συμφέρει τῇ πόλει διαλύσασθαι τὸν πόλεμον,
 κατηγορῶ τῆς δυναστείας τῆς ἐν τοῖς Ἑλλησι καὶ τῆς
 ἀρχῆς τῆς κατὰ θάλατταν, ἀποφαίνων αὐτὴν οὐδὲν δια-
 φέρουσαν οὔτε ταῖς πράξεσιν οὔτε τοῖς πάθεσι τῶν μο- c
 ναρχιῶν· ἀναμιμνήσκω δὲ καὶ τὰ συμβάντα δι' αὐτὴν

τῇ πόλει καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ἄλλοις ἄπασιν.
 65 διαλεχθεὶς δὲ περὶ τούτων καὶ τὰς τῆς Ἑλλάδος συμ-
 φορὰς ὀδυράμενος καὶ τῇ πόλει παραινέσας, ὡς χρῆ
 μὴ περιορᾶν αὐτὴν οὕτω πράττουσαν, ἐπὶ τελευτῆς
 ἐπὶ τε τὴν δικαιοσύνην παρακαλῶ καὶ τοῖς ἀμαρτα-
 νομένοις ἐπιπλήττω καὶ περὶ τῶν μελλόντων συμβου- d
 λεύω. λαβὼν οὖν ἀρχὴν ταύτην, ὅθεν διαλέγομαι
 περὶ αὐτῶν, ἀνάγνωθι καὶ τοῦτο τὸ μέρος αὐτοῖς.

66 ΕΚ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΕΙΡΗΝΗΣ.

Ἦγοῦμαι δὲ δεῦν ἡμᾶς οὐ μόνον ψηφισαμένους
 τὴν εἰρήνην ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀπελθεῖν, ἀλλὰ καὶ
 βουλευσαμένους, ὅπως ἄξομεν αὐτήν (p. 164, § 25)
 μέχρι τοῦ

ἐπιλίποι δ' ἂν με τὸ λοιπὸν μέρος τῆς ἡμέ- 339
 ρας, εἰ πάσας τὰς πλημμελείας τὰς ἐν τοῖς πράγ-
 μασι ἐγγεγενημένας ἐξετάζειν ἐπιχειροῖν (p. 170,
 § 56).

εἴτ' ἐξελὼν τὰ μέσα συνῆψεν οὕτως·

τίς οὖν ἀπαλλαγὴ γενήσεται τῆς ταραχῆς ταύτης; 340
 καὶ πῶς ἐπανορθωσόμεθα τὰ τῆς πόλεως καὶ βελ-
 τίω ποιήσομεν; πρῶτον μὲν, ἦν παυσάμεθα δη-
 μοτικὸς μὲν νομίζοντες τοὺς συκοφάντας, ὀλι-
 γαρχικοὺς δὲ τοὺς καλοὺς τε καὶ ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν
 (p. 186, § 133),

καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ βιβλίου.

67 (κέ.) Διοῦν μὲν τοίνυν λόγοι ἀκηκόατε· βού- 342
 λομαι δὲ καὶ τοῦ τρίτου μικρὰ διελθεῖν, ἵν' ὑμῖν εἴη
 μᾶλλον γένηται καταφανὲς, ὅτι πάντες οἱ λόγοι πρὸς
 ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην συντείνουσι. ἔστι δ' ὁ μέλ-
 λων δειχθήσεσθαι Νικοκλεῖ τῷ Κυπρίῳ, τῷ κατ' ἐκεῖ-
 νον τὸν χρόνον βασιλεῖ, συμβουλευόν, ὡς δεῖ τῶν
 πολιτῶν ἄρχειν· οὐχ ὁμοίως δὲ γέγραπται τοῖς ἀνε-

ἔνοις. οὗτοι μὲν γὰρ τὸ λεγόμενον ὁμολογού-
 ἀει τῷ προειρημένῳ καὶ συγκεκλειμένον ἔχου- d
 δὲ τούτῳ τούναντίον· ἀπολύσας γὰρ ἀπὸ τοῦ
 ιου καὶ χωρὶς ὥσπερ τὰ καλούμενα κεφάλαια
 ις πειρῶμαι διὰ βραχέων ἕκαστον ὧν συμβου-
 ρράζειν. τούτου δ' ἔνεκα ταύτην ἐποιοσάμην
 τόθεσιν, ἡγούμενος ἐκ τοῦ παραινέειν τὴν τε
 αν τὴν ἐκείνου μάλιστ' ὠφελήσειν καὶ τὸν
 ν τὸν ἔμαντοῦ τάχιστα δηλώσειν. διὰ τὴν αὐ-
 ταίτην πρόφασιν καὶ νῦν αὐτὸν ὑμῖν δεῖξαι e
 ὁμην, οὐχ ὡς ἄριστα τῶν λοιπῶν γεγραμμένον,
 ις ἐκ τούτου μάλιστα φανερὸς γενησόμενος, ὅν
 ν εἰθισμαι καὶ τοῖς ιδιώταις καὶ τοῖς δυνάσταις
 ἔξειν· φανήσομαι γὰρ πρὸς αὐτὸν ἐλευθέρως
 ς πόλεως ἀξίως διειλεγμένος, καὶ οὐ τὸν ἐκεί- 343
 λούτον οὐδὲ τὴν δύναμιν θεραπεύων ἀλλὰ τοῖς
 ἔνοις ἐπαμύνων, καὶ παρασκευάζων καθ' ὅσον
 μην τὴν πολιτείαν αὐτοῖς ὡς οἶόν τε πραοτά-
 ἴπου δὲ βασιλεῖ διαλεγόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου
 ὄγους ἐποιούμην, ἥπου τοῖς ἐν δημοκρατίᾳ πο-
 μένοις σφόδρ' ἂν παρακελευσαίμην τὸ πλη-
 ραπεύειν. (κς'.) Ἐν μὲν οὖν τῷ προοιμίῳ καὶ
 ρώτοις λεγομένοις ἐπιτιμῶ ταῖς μοναρχίαις, ὅτι b
 ὑτούς τὴν φρόνησιν ἀσκεῖν μᾶλλον τῶν ἄλλων,
 παιδεύονται τῶν ιδιωτῶν. διαλεχθεὶς δὲ περὶ
 ν παραινῶ τῷ Νικοκλεῖ μὴ θάθυμεῖν μηδ' ὥσ-
 ρωσύνην εἰληφότα τὴν βασιλείαν, οὕτω τὴν
 ν ἔχειν, ἀλλὰ τῶν ἡδονῶν ἀμελήσαντα προσ-
 ὄν νοῦν τοῖς πράγμασιν. ἐπιχειρῶ δὲ καὶ τοῦτο
 ν αὐτὸν, ὡς χρηθ' δεινὸν νομίζειν, ὅταν ὀρθῶ τοὺς c
 ς τῶν βελτιόνων ἄρχοντας καὶ τοὺς ἀνοη-
 υς τοῖς φρονιμωτέροις προστάττοντας, λέγων,

ὡς ὄσῳ περ ἂν ἐρωμενέστερον τὴν τῶν ἄλλων ἄνοιαν ἀτιμάσῃ, τοσοῦτῳ μᾶλλον τὴν αὐτοῦ διάνοιαν ἀσκήσει. ποιησάμενος οὖν ἀρχὴν, ἢ ἐγὼ τελευτήν, ἀνάγνωθι καὶ τούτου τοῦ λόγου τὸ λοιπὸν μέρος αὐτοῖς.

73

ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΚΛΕΑ.

Μάλιστα δ' ἂν αὐτὸς ὑπὸ σταντοῦ παρακληθείης, εἰ δεινὸν ἠγήσαιο τοὺς χεῖρους τῶν βελτιόνων ἄρχειν καὶ τοὺς ἀνοητοτέρους τοῖς φρονιμωτέροις προστάττειν (p. 17, § 14)

μέχρι τοῦ

σοφοῦς νόμιξε μὴ τοὺς περὶ μικρῶν ἀκριβῶς ἐρίζοντας ἀλλὰ τοὺς εὖ περὶ τῶν μεγάλων λέγοντας. χρῶ τοῖς εἰρημένοις, ἢ ζήτει βελτίω τούτων (p. 37, § 39).

74

(κς'. *α'.) Τῶν μὲν τοίνυν λόγων ἄλις ἡμῖν ἔστω

Pag.
Orell
58

τῶν ἀναγινωσκομένων καὶ τηλικούτο μῆκος ἐχόντων· ἐπεὶ μικροῦ γε μέρους τῶν πάσαι γεγραμμένων οὐκ ἂν ἀποσχοίμην ἀλλ' εἴποιμ' ἂν, εἴ τί μοι δόξεις πρόπον εἶναι τῷ παρόντι καιρῷ· καὶ γὰρ ἂν ἄτοπος εἶην, εἰ τοὺς ἄλλους ὄρων τοῖς ἐμοῖς χρωμένους ἐγὼ μόνος ἀπεχοίμην τῶν ὑπ' ἐμοῦ πρότερον εἰρημένων, ἄλλως τε καὶ νῦν, ὅτ' οὐ μόνον μικροῖς μέρεσιν ἀλλ' ὅλοις εἶδεσι προειλόμην χρῆσθαι πρὸς ὑμᾶς. ταῦτα μὲν οὖν, ὅπως ἂν ἡμῖν συμπίπτῃ, ποιήσομεν.

75

Εἶπον δέ που πρὶν ἀναγινώσκεσθαι τούτους, ὡς ἀξιόην οὐ μόνον, εἰ βλαβεροῖς χρῶμαι τοῖς λόγοις, δοῦναι δίκην ὑμῖν, ἀλλ' εἰ μὴ τοιούτοις, οἷοις οὐδεὶς ἄλλος, τῆς μεγίστης τυχεῖν τιμωρίας. εἴ τινες οὖν ὑμῶν ὑπέλαβον τότε λίαν ἀλαξονικὸν εἶναι καὶ μέγα τὸ θηθὲν, οὐκ ἂν δικαίως ἔτι τὴν γνώμην ταύτην ἔχοιεν· οἶμαι γὰρ ἀποδεδωκέναι

- τὴν ὑπόσχεσιν καὶ τοιούτους εἶναι τοὺς λόγους τοὺς
 76 ἀναγνωσθέντας, οἷους περ ἐξ ἀρχῆς ὑπεθέμην. βού-
 λουμαι δ' ὑμῖν διὰ βραχέων ἀπολογίσασθαι περὶ
 ἐκάστου καὶ ποιῆσαι μᾶλλον ἔτι καταφανές, ὡς ἀληθῆ
 καὶ τότε προεῖπον καὶ νῦν λέγω περὶ αὐτῶν. (κς'· β'.)
 Καὶ πρῶτον μὲν ποῖος γένοιτ' ἂν λόγος ὀσιώτερος ἢ 59
 δικαιότερος τοῦ τοὺς προγόνους ἐγκωμιάζοντος ἀξίως
 τῆς ἀρετῆς τῆς ἐκείνων καὶ τῶν ἔργων τῶν πεπραγ-
 77 μένων αὐτοῖς; ἔπειτα τίς ἂν πολιτικώτερος καὶ μᾶλ-
 λον πρόπων τῇ πόλει τοῦ τὴν ἡγεμονίαν ἀποφαίνου-
 τος ἐκ τε τῶν ἄλλων εὐεργεσιῶν καὶ τῶν κινδύνων
 ἡμετέραν οὐσαν μᾶλλον ἢ Λακεδαιμονίων; ἔτι δὲ τίς
 ἂν περὶ καλλιόνων καὶ μειζόνων πραγμάτων τοῦ τοὺς
 Ἑλλήνας ἐπὶ τε τὴν τῶν βαρβάρων στρατείαν παρα-
 καλοῦντος καὶ περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους ὁμονοίας συμ-
 78 βουλευόντος; ἐν μὲν τοίνυν τῷ πρώτῳ λόγῳ περὶ
 τούτων τυγχάνω διειλεγμένος, ἐν δὲ τοῖς ὑστέροις περὶ
 ἐλαττόνων μὲν ἢ τηλικούτων, οὐ μὴν περὶ ἀχρηστο-
 τέρων οὐδ' ἦττον τῇ πόλει συμφερόντων. γινώσθεθε
 δὲ τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἣν παραβάλλητε πρὸς ἕτερα
 τῶν εὐδοκιμούντων καὶ τῶν ὠφελίμων εἶναι δο-
 κούντων.
- 79 Οἶμαι δὴ πάντας ἂν ὁμολογῆσαι τοὺς νόμους
 πλείστων καὶ μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίους εἶναι τῷ βίῳ
 τῷ τῶν ἀνθρώπων· ἀλλ' ἢ μὲν τούτων χρῆσις τοῦτ'
 ὠφελεῖν μόνον πέφυκε, τὰ κατὰ τὴν πόλιν καὶ τὰ
 συμβόλαια τὰ γινόμενα πρὸς ἡμᾶς αὐτούς· εἰ δὲ
 τοῖς λόγοις πείθοισθε τοῖς ἔμοις, ὅλην τὴν Ἑλλάδα
 καλῶς ἂν διοικοῖτε καὶ δικαίως καὶ τῇ πόλει συμφε-
 80 ρόντως. χρῆ δὲ τοὺς νοῦν ἔχοντας περὶ ἀμφοτέρα
 μὲν ταῦτα σπουδάζειν, αὐτοῖν δὲ τούτοις τὸ μείζον 60
 καὶ τὸ πλείονος ἄξιον προτιμᾶν, ἔπειτα κάκεῖνο γι-

- γνώσκειν, ὅτι νόμους μὲν θεῖναι μυρίοι καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων ἱκανοὶ γεγόνασιν, εἰπεῖν δὲ περὶ τῶν συμφερόντων ἀξίως τῆς πόλεως
- 81 καὶ τῆς Ἑλλάδος οὐκ ἂν πολλοὶ δυνηθεῖεν· ὧν ἕνεκα τοὺς ἔργον ποιουμένους τοὺς τοιοῦτους λόγους εὐρίσκειν τοσοῦτω χρῆ περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τῶν τοὺς νόμους τιθέντων καὶ γραφόντων, ὅσῳ πέρ εἰσι σπανιότεροι καὶ χαλεπότεροι καὶ ψυχῆς φρονιμωτέρας δεόμενοι τυγχάνουσιν, ἄλλως τε δὴ καὶ νῦν. ὅτε μὲν γὰρ ἤρχετο τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων γίνεσθαι καὶ συνοικίεσθαι κατὰ πόλεις, εἰκὸς παραπλησίαν εἶναι τὴν ζήτησιν αὐτῶν· ἐπειδὴ δ' ἔνταῦθα προεληλύθαμεν ὥστε καὶ τοὺς λόγους τοὺς εἰρημένους καὶ τοὺς νόμους τοὺς κειμένους ἀναριθμήτους εἶναι, καὶ τῶν μὲν νόμων ἐπαινέσθαι τοὺς ἀρχαιοτάτους, τῶν δὲ λόγων τοὺς καινοτάτους, οὐκέτι τῆς αὐτῆς διανοίας
- 83 ἔργον ἐστίν, ἀλλὰ τοῖς μὲν τοὺς νόμους τιθέναι προαιρουμένοις προὔργου γέγονε τὸ πλῆθος τῶν κειμένων, οὐδὲν γὰρ αὐτοὺς δεῖ ζητεῖν ἐτέρους, ἀλλὰ τοὺς παρὰ τοῖς ἄλλοις εὐδοκιμοῦντας πειραθῆναι συναγαγεῖν, ὃ φραδίως ὅστις ἂν οὖν βουλευθεὶς ποιήσῃ, τοῖς δὲ περὶ τοὺς λόγους πραγματευομένοις διὰ τὸ προκατ- 61 εἰληφθαι τὰ πλεῖστα τούναντίον συμβέβηκε· λέγοντες μὲν γὰρ ταῦτά τοῖς πρότερον εἰρημένοις ἀναισχυντεῖν καὶ ληρεῖν δόξουσι, καινὰ δὲ ζητοῦντες ἐπίπουνως εὐρήσουσιν. διόπερ ἔφασκον ἀμφοτέροις μὲν ἐπαινέσθαι προσήκειν, πολὺ δὲ μᾶλλον τοῖς τὸ χαλεπότερον ἔξεργάζεσθαι δυναμένοις.
- 84 Ἄλλὰ μὴν καὶ τῶν ἐπὶ τὴν σωφροσύνην καὶ τὴν δικαιοσύνην προσποιουμένων προτρέπειν ἡμεῖς ἂν ἀληθέστεροι καὶ χρησιμώτεροι φανείμεν ὄντες. οἱ μὲν γὰρ παρακαλοῦσιν ἐπὶ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν φρόνησιν

τὴν ὑπὸ τῶν ἄλλων μὲν ἀγνοουμένην, ὑπ' αὐτῶν δὲ
 τούτων ἀντιλεγομένην, ἐγὼ δ' ἐπὶ τὴν ὑπὸ πάντων
 85 ὁμολογουμένην· κἀκείνοις μὲν ἀπόκρη τοσοῦτον, ἢν
 ἐπαγαγέσθαι τιναὶ τῇ δόξῃ τῇ τῶν ὀνομάτων δυνη-
 θῶσιν εἰς τὴν αὐτῶν ὀμιλίαν, ἐγὼ δὲ τῶν μὲν ἰδιω-
 τῶν οὐδένα πώποτε φανήσομαι παρακαλέσας ἐπ' ἑμαν-
 τὸν, τὴν δὲ πόλιν ὄλην πειρῶμαι πείθειν τοιοῦτοις
 πράγμασιν ἐπιχειρεῖν, ἐξ ὧν αὐτοὶ τ' εὐδαιμονήσουσι
 καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλ-
 86 λάξουσιν. καίτοι τὸν πάντας τοὺς πολίτας προτρέ-
 πειν προθυμούμενον πρὸς τὸ βέλτιον καὶ δικαιοτέ-
 ρον προστῆναι τῶν Ἑλλήνων, πῶς εἰκὸς τοῦτον τοὺς
 συνόντας διαφθεῖρειν; τίς δὲ τοιοῦτους λόγους εὐρί-
 σκειν δυνάμενος πονηροὺς ἂν καὶ περὶ πονηρῶν
 πραγμάτων ζητεῖν ἐπιχειρήσειεν, ἄλλως τε καὶ διαπε- 62
 πραγμένους ἀπ' αὐτῶν ἄπερ ἐγώ;

87 (κς'.* γ'.) Τούτων γὰρ γραφέντων καὶ διαδοθέν-
 των καὶ δόξαν ἔσχον παρὰ πολλοῖς καὶ μαθητὰς πολ-
 λοὺς ἔλαβον, ὧν οὐδεὶς ἂν παρέμεινεν, εἰ μὴ τοιοῦ-
 τον ὄντα με κατέλαβον, οἷόν περ προσεδόκησαν· νῦν
 δὲ τοσοῦτων γεγεννημένων, καὶ τῶν μὲν ἔτη τρία, τῶν
 δὲ τέτταρα συνδιαιτηθέντων, οὐδεὶς οὐδὲν φανήσεται
 88 τῶν παρ' ἐμοὶ μεμψάμενος, ἀλλ' ἐπὶ τελευτῆς, ὅτ' ἤδη
 μέλλοιεν ἀποπλεῖν ὡς τοὺς γονέας καὶ τοὺς φίλους
 τοὺς αὐτῶν, οὕτως ἠγάπων τὴν διατριβὴν ὥστε μετὰ
 πόθου καὶ δακρύων ποιείσθαι τὴν ἀπαλλαγὴν. καίτοι
 πότερα χρὴ πιστεύειν ὑμᾶς τοῖς σαφῶς ἐπισταμένοις
 καὶ τοὺς λόγους καὶ τὸν τρόπον τὸν ἐμὸν, ἢ τῷ μη-
 89 τεῖν; ὅς εἰς τοσοῦτον πονηρίας καὶ τόλμης ἐλήλυθεν,
 ὥστε γραψάμενος, ὡς λόγους διδάσκω, δι' ὧν πλεο-
 τήσουσι παρὰ τὸ δίκαιον, ἀπόδειξιν μὲν οὐδεμίαν

- τούτων ἤνεγκε, λέγων δὲ διατετέλεκεν, ὡς δεινὸν ἔστι διαφθείρεσθαι τοὺς τηλικούτους, ὥσπερ ἀντιλέγοντός τινος περὶ τούτων, ἢ τοῦτο δέον αὐτὸν ἀποφαίνειν, ὃ πάντες ὁμολογοῦσιν, ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνο μόνον διδάσκειν, ὡς ἐγὼ τυγχάνω ταῦτα διαπραττόμενος.
- 90 καὶ εἰ μὲν τις τοῦτον ἀπαγαγὼν ἀνδραποδιστήν καὶ κλέπτην καὶ λωποδύτην μηδὲν μὲν αὐτὸν ἀποφαίνοι τούτων εἰργασμένον, διεξίλοι δ' ὡς δεινὸν ἕκα- 63
στόν ἔστι τῶν κακουργημάτων, ληρῆν ἂν φαίη καὶ μαινέσθαι τὸν κατήγορον, αὐτὸς δὲ τοιοῦτοις λόγοις
- 91 κεχρημένος οἰεται λανθάνειν ὑμᾶς. ἐγὼ δ' ἠγοῦμαι τοῦτό γε καὶ τοὺς ἀμαθεστάτους γιγνώσκειν, ὅτι δεῖ πιστὰς εἶναι καὶ μέγα δυναμένας τῶν κατηγοριῶν, οὐχ αἷς ἔξεστι χρῆσασθαι καὶ περὶ τῶν μηδὲν ἡδικηκότων, ἀλλ' ἄς οὐχ οἶόν τ' εἰπεῖν ἀλλ' ἢ κατὰ τῶν ἡμαρτηκότων· ὧν οὗτος ὀλιγορήσας οὐδὲν προσήκοντας τῇ
- 92 γραφῇ λόγους εἶρηκεν. ἔδει γὰρ αὐτὸν καὶ τοὺς λόγους δεικνύναι τοὺς ἐμοὺς, οἷς διαφθείρω τοὺς συνόντας, καὶ τοὺς μαθητὰς φράζειν τοὺς χείρους διὰ τὴν συνουσίαν τὴν ἐμὴν γεγεννημένους· νῦν δὲ τούτων μὲν οὐδέτερον πεποιήκε, παραλιπὼν δὲ τὴν δικαιοσύνην τῶν κατηγοριῶν ἑξαπατᾷ ὑμᾶς ἐπεχειρήσειν. ἐγὼ δ' ἐξ αὐτῶν τούτων, ἐξ ὧν περ προσήκει καὶ δίκαιόν ἔστι, ποιήσομαι τὴν ἀπολογία.
- 93 Καὶ τοὺς μὲν λόγους ὀλίγῳ πρότερον ἀνέγνωμεν ὑμῖν, τοὺς δὲ κεχρημένους ἐκ μειρακίων μοι μέγρι γήρως δηλώσω, καὶ μάρτυρας ὑμῶν αὐτῶν παρῆξομαι, περὶ ὧν ἂν λέγω, τοὺς κατὰ τὴν ἡλικίαν τὴν ἐμὴν γεγεννημένους. ἤρξαντο μὲν οὖν ἐν πρώτοις Εὐνομός μοι καὶ Λυσιθείδης καὶ Κάλλιππος πλησιάζειν, μετὰ δὲ τούτους Ὀνήτωρ, Ἀντικλῆς, Φιλωνίδης, Φι-
- 94 λόμηλος, Χαρμαντίδης. τούτους ἅπαντας ἢ πόλις 64

χρυσοῖς στεφάνοις ἐστεφάνωσεν, οὐχ ὡς τῶν ἄλλο-
 τρίων ἐφιεμένους ἀλλ' ὡς ἄνδρας ἀγαθοὺς ὄντας καὶ
 πολλὰ τῶν ἰδίων εἰς τὴν πόλιν ἀνηλωκότας. πρὸς οὓς
 ὅπως βούλεσθε θέτε με διακεισθαι· πρὸς γὰρ τὸ παρ
 95 ὃν πανταχῶς ἔξει μοι καλῶς. ἦν τε γὰρ ὑπολάβητε
 σύμβουλον εἶναι με καὶ διδάσκαλον τούτων, δικαίως
 ἂν ἔχοιτέ μοι πλείω χάριν ἢ τοῖς δι' ἀρετὴν ἐν πρυ-
 τανείᾳ σιτουμένοις· τούτων μὲν γὰρ ἕκαστος αὐτὸν
 μόνον παρέσχε καλὸν κάγαθόν, ἐγὼ δὲ τοσοῦτους τὸ
 96 πλῆθος, ὅσους ὀλίγω πρότερον διηλθον ὑμῖν. εἰ τε
 τῶν μὲν πεπραγμένων ἐκείνοις μηδὲν συναίτιος ἐγε-
 νόμην, ὡς ἐταίροις δὲ καὶ φίλοις αὐτοῖς ἐχρώμην, ἱκα-
 νὴν ὑπὲρ ὧν φεύγω τὴν γραφὴν ἠγοῦμαι καὶ ταύτην
 εἶναι τὴν ἀπολογίαν· εἰ γὰρ τοῖς μὲν δι' ἀρετὴν δω-
 ρεᾶς εἰληφόσιν ἤρεσκον, τῷ δὲ συκοφάντῃ μὴ τὴν
 αὐτὴν ἔχω γνώμην, πῶς ἂν εἰκότως γνωσθεῖην τοὺς
 97 συνόντας διαφθεῖρειν; ἢ πάντων γ' ἂν εἶην δυστυ-
 χέστατος, εἰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἕκ τε τῶν ἐπιτη-
 δευμάτων καὶ τῶν συνουσιῶν τῶν μὲν χεῖρω, τῶν δὲ
 βελτίω δόξαν λαμβανόντων ἐγὼ μόνος μὴ τύχοιμι τῆς
 δοκιμασίας ταύτης, ἀλλὰ τοιούτοις μὲν ἀνδράσι συμ-
 βεβιωκῶς, ἀνέγκλητον δ' ἑμαυτὸν μέχρι ταυτησὶ τῆς
 ἡλικίας παρεσχηνκῶς, ὅμοιος εἶναι δόξαιμι τοῖς ἕκ τε
 τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν ἄλλων συνουσιῶν δια- 65
 βεβλημένοις. ἠδέως δ' ἂν εἰδείην, τί ποτ' ἂν ἔπαθον,
 εἰ τίς μοι τοιοῦτος ἦν συγγεγεννημένος, οἷός πέρ ἐστίν
 ὁ κατήγορος, ὃς μισῶν ἅπαντας τοὺς τοιούτους καὶ
 μισούμενος εἰς τουτουὶ καθέστηκα τὸν κίνδυνον.
 98 Καὶ μὴν οὐδ' ἐκείνος ὁ λόγος δικαίως ἂν με βλά-
 ψειεν, ὃν ἴσως ἂν τινες τολμήσειαν εἰπεῖν τῶν παν-
 τάπασι πρὸς με δυσκόλως διακειμένων, ὡς τούτοις
 μὲν οἷς εἴρηκα τοσοῦτον μόνον ἐχρώμην, ὅσον ὀφθῆ-

ναι διαλεγόμενος, ἕτεροι δὲ τινὲς μοι πολλοὶ καὶ πο-
 λυπράγμονες μαθηταὶ γεγόνασιν, οὓς ἀποκρύπτομαι
 99 πρὸς ὑμᾶς. ἀξιῶ γὰρ, εἰ μὲν τινες τῶν ἐμοὶ συγγεγε-
 νημένων ἄνδρες ἀγαθοὶ γεγόνασι περὶ τὴν πόλιν καὶ
 τοὺς φίλους καὶ τὸν ἴδιον οἶκον, ἐκείνους ὑμᾶς ἐπαι-
 νεῖν, ἐμοὶ δὲ μηδεμίαν ὑπὲρ τούτων χάριν ἔχειν, εἰ
 δὲ πονηροὶ καὶ τοιοῦτοι τὰς φύσεις, οἷοι φαίνεσθαι καὶ
 γράφεσθαι καὶ τῶν ἀλλοτριῶν ἐπιθυμεῖν, παρ' ἐμοῦ
 100 δίκην λαμβάνειν. καίτοι τίς ἂν πρόκλησις γένοιτο
 ταύτης ἀνεπιφθονωτέρα καὶ ταπεινωτέρα τῆς τῶν μὲν
 καλῶν ἀγαθῶν οὐκ ἀμφισβητούσης, εἰ δὲ τινες πο-
 νηροὶ γεγόνασιν, ὑπὲρ τούτων δίκην ὑποσχέειν ἐθε-
 λούσης; καὶ ταῦτ' οὐ λόγος μάτην εἰρημένος ἐστίν,
 ἀλλὰ παραχωρῶ καὶ τῷ κατηγορῶ καὶ τῷ βουλομένῳ 66
 τῶν ἄλλων, εἰ τις ἔχει τινὰ φράσαι τοιοῦτον, οὐχ
 ὡς οὐχ ἠδέως ἂν τινῶν μου καταψευσαμένων, ἀλλ' ὡς
 εὐθύς φανερῶν ἐσομένων ὑμῖν καὶ τῆς ζημίας ἐκεί-
 νοις ἀλλ' οὐκ ἐμοὶ γενησομένης.

101 Περὶ μὲν οὖν ὧν φεύγω τὴν γραφὴν καὶ τοῦ μὴ
 διαφθεῖρειν τοὺς συνόντας, οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν σαρφέ-
 στερον ἐπιδείξαι δυναθῆιν. (κς. * δ'.) Ἐμνήσθη δὲ
 καὶ τῆς πρὸς Τιμόθεόν μοι φιλίας γεγεννημένης καὶ δια-
 βάλλειν ἡμᾶς ἀμφοτέρους ἐπεχείρησεν, καὶ οὐκ
 ἠσχύνθη περὶ ἀνδρὸς τετελευτηκότος καὶ πολλῶν
 ἀγαθῶν αἰτίου τῇ πόλει βλασφημῶν καὶ λίαν ἀσελ-
 102 γεις λόγους εἰπῶν. ἐγὼ δ' ᾤμην μὲν, εἰ καὶ φανερῶς
 ἐξηλεγχόμην ἀδικῶν, διὰ τὴν πρὸς ἐκείνον φιλίαν
 σφῆξασθαι μοι προσήκειν· ἐπειδὴ δὲ Λυσίμαχος καὶ
 τοῖς τοιούτοις ἐπιχειρεῖ με βλάπτειν, ἐξ ὧν δικαίως
 ἂν ὠφελοίμην, ἀναγκαίως ἔχει διαλεχθῆναι περὶ αὐ-
 τῶν. διὰ τοῦτο δ' οὐχ ἅμα περὶ τούτου καὶ τῶν
 ἄλλων ἐπιτηδείων ἐποιησάμην τὴν μνείαν, ὅτι πολὺ

- 103 τὰ πράγματα διέφερεν αὐτῶν. περὶ μὲν γὰρ ἐκείνων οὐδὲν φλαῦρον εἰπεῖν ὁ κατήγορος ἐτόλμησε, περὶ δὲ τὴν Τιμοθέου κατηγορίαν μᾶλλον ἐσπούδασεν ἢ περὶ ὧν ἀπήνεγκε τὴν γραφήν· ἐπειθ' οἱ μὲν ὀλίγων ἐπεστάτησαν, τῶν δ' ἐκάστῳ προσταχθέντων οὕτως ἐπεμελήθησαν ὥστε τυχεῖν τῆς τιμῆς τῆς ὀλίγῳ πρότερον ὑπ' ἐμοῦ λεχθείσης, ὁ δὲ πολλῶν καὶ μεγάλων 67 πραγμάτων καὶ πολὺν χρόνον κατέστη κύριος. ὥστ' οὐκ ἂν ἤρμοσεν ἅμα περὶ τούτου καὶ τῶν ἄλλων χρησασθαι τοῖς λόγοις, ἀλλ' ἀναγκαίως εἶχεν οὕτω διε-
- 104 λέσθαι καὶ διατάξασθαι περὶ αὐτῶν. χρῆ δὲ τὸν ὑπὲρ ἐκείνου λόγον οὐκ ἀλλότριον εἶναι νομίζειν τοῖς ἐνεσταῶσι πράγμασιν οὐδ' ἐμὲ λέγειν ἔξω τῆς γραφῆς· τοῖς μὲν γὰρ ἰδιώταις ὑπὲρ ὧν ἕκαστος ἐπραξε προσήκει διαλεχθεῖσι καταβαλίνειν ἢ δοκεῖν περιεργάζεσθαι, τοῖς δ' ὑπολαμβανομένοις συμβούλοις εἶναι καὶ διδασκάλους ὁμοίως ὑπὲρ τῶν συγγεγεννημένων ὥσπερ ὑπὲρ αὐτῶν ἀναγκαῖον ποιεῖσθαι τὴν ἀπολογία, ἄλλως τ' ἦν καὶ τύχῃ τις διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην κρινό-
- 105 μενος· ὅπερ ἐμοὶ συμβέβηκεν. ἕτερον μὲν οὖν ἀπέχρησεν ἂν τοῦτ' εἰπεῖν, ὡς οὐ δίκαιός ἐστι μετέχειν, εἴ τι Τιμόθεος πράττων μὴ κατώρθωσεν· οὐδὲ γὰρ τῶν δωρεῶν οὐδὲ τῶν τιμῶν οὐδεὶς αὐτῷ μετέδωκε τῶν ἐκείνῳ ψηφισθεισῶν, ἀλλ' οὐδ' ἐπαινέσαι τῶν δητόρων οὐδεὶς ἠξίωσεν ὡς σύμβουλον γεγεννημένου· εἶναι δὲ δίκαιον ἢ καὶ τῶν ἀγαθῶν κοινωνεῖν ἢ μηδὲ
- 106 τῶν ἀτυχιῶν ἀπολαύειν. ἐγὼ δὲ ταῦτα μὲν αἰσχυνθείην ἂν εἰπεῖν, τὴν αὐτὴν δὲ ποιοῦμαι πρόκλησιν, ἦνπερ καὶ περὶ τῶν ἄλλων· ἀξιῶ γὰρ, εἰ μὲν κακὸς ἀνήρ γέγονε Τιμόθεος καὶ πολλὰ περὶ ὑμᾶς ἐξήμαρτε, μετέχειν καὶ δίκην διδόναι καὶ πάσχειν ὅμοια τοῖς ἀδικούσιν· ἦν δ' ἐπιδειχθῆ καὶ πολίτης ὧν ἀγαθὸς καὶ

στρατηγὸς τοιοῦτος, οἷος οὐδεὶς ἄλλος ὢν ἡμεῖς ἴσμεν, ἐκείνου μὲν οἶμαι δεῖν ὑμᾶς ἐπαινεῖν καὶ χάριν ἔχειν αὐτῷ, περὶ δὲ ταυτησὶ τῆς γραφῆς ἐκ τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων, ὅ τι ἂν ὑμῖν δίκαιον εἶναι δοκῇ, τοῦτο γιγνώσκειν.

- 107 (κς' * ε'.) Ἀθροώτατον μὲν οὖν τοῦτ' εἰπεῖν ἔχω περὶ Τιμοθέου καὶ μάλιστα καθ' ἀπάντων, ὅτι τοσαύτας ἤρρηκε πόλεις κατὰ κράτος, ὅσας οὐδεὶς πώποτε τῶν ἐστρατηγηκότων, οὔτε τῶν ἐκ ταύτης τῆς πόλεως οὔτε τῶν ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος, καὶ τούτων ἐνίας, ὧν ληφθεῖσῶν ἅπας ὁ τόπος ὁ περιέχων οἰκεῖος ἠναγκάσθη τῇ πόλει γενέσθαι· τηλικαύτην ἐκάστη
- 108 δύναμιν εἶχεν. τίς γὰρ οὐκ οἶδε Κόρκυραν μὲν ἐν ἐπικαιροτάτῳ καὶ κάλλιστα κειμένην τῶν περὶ Πελοπόννησον, Σάμον δὲ τῶν ἐν Ἰωνίᾳ, Σηστόν δὲ καὶ Κριθώτην τῶν ἐν Ἑλλησπόντῳ, Ποτειδαίαν δὲ καὶ Τορώνην τῶν ἐπὶ Θράκης; ἃς ἐκεῖνος ἀπάσας κησάμενος παρέδωκεν ὑμῖν, οὐ δαπάναις μεγάλαις, οὐδὲ τοὺς ὑπάρχοντας συμμαχοὺς λυμηνάμενος, οὐδὲ πολ-
- 109 λὰς ὑμᾶς εἰσφορὰς ἀναγκάσας εἰσενεγκεῖν, ἀλλ' εἰς μὲν τὸν περίπλου τὸν περὶ Πελοπόννησον τρία καὶ δέκα μόνον τάλαντα δούσης αὐτῷ τῆς πόλεως καὶ τριήρεις πεντήκοντα Κόρκυραν εἶλε, πόλιν ὀγδοήκοντα τριήρεις κεκτημένην, καὶ περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον Λα- 69 κεδαιμονίους ἐνίκησε ναυμαχῶν, καὶ ταύτην ἠνάγκασεν αὐτοὺς συνθέσθαι τὴν εἰρήνην, ἣ τοσαύτην μεταβολὴν ἐκατέρῃα τῶν πόλεων ἐποίησεν, ὥσθ' ἡμᾶς
- 110 μὲν ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας θύειν αὐτῇ καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν ὥς οὐδεμιᾶς ἄλλης οὕτω τῇ πόλει συννενεγκούσης, Λακεδαιμονίων δὲ μετ' ἐκείνου τὸν χρόνον μηδ' ὑπ' ἐνὸς ἐωραῖσθαι μήτε ναυτικὸν ἐντὸς Μαλέας περιπλέον μήτε πεζὸν στρατόπεδον δι' Ἴσθμοῦ

- πορευόμενον, ὅπερ αὐτοῖς τῆς περὶ Λεῦκτρα συμφο-
- 111 ρᾶς εὖροι τις ἂν αἴτιον γεγενημένον. μετὰ δὲ ταύτας
 τὰς πράξεις ἐπὶ Σάμον στρατεύσας, ἦν Περικλῆς ὁ
 μεγίστην ἐπὶ σοφία καὶ δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη
 δόξαν εἰληφὼς ἀπὸ διακοσίων [νεῶν] καὶ χιλίων τα-
 λάντων κατεπολέμησε, ταύτην οὔτε πλέον οὔτ' ἔλατ-
 τον παρ' ὑμῶν λαβῶν οὔτε παρὰ τῶν συμμάχων ἐκλέ-
 ξας, ἐν δέκα μηνὶν ἔξεπολιόρκησεν ὀκτακισχιλίοις
 πελτασταῖς καὶ τριήρεσι τριάκοντα, καὶ τούτοις ἅπα-
- 112 σιν ἐκ τῆς πολεμίας τὸν μισθὸν ἀπέδωκεν. καίτοι
 τοιοῦτον ἔργον ἂν τις ἄλλος φανῆ πεποιηκῶς, ὁμο-
 λογῶ ληρεῖν, ὅτι διαφερόντως ἐπαινεῖν ἐπιχειρῶ τὸν
 οὐδὲν περιττότερον τῶν ἄλλων διαπεπραγμένον. ἐν-
 τεῦθεν τοίνυν ἀναπλεύσας Σηστὸν καὶ Κριθιώτην
 ἔλαβε, καὶ τὸν ἄλλον χρόνον ἀμελουμένης Χερρονή-
- 113 σου προσέχειν ὑμᾶς αὐτῇ τὸν νοῦν ἐποίησεν. τὸ δὲ
 τελευταῖον Ποτειδαίαν, εἰς ἣν ἡ πόλις τετρακόσια καὶ 70
 δισχίλια τάλαντα τὸ πρότερον ἀνήλωσε, ταύτην εἶλεν
 ἀπὸ τῶν χρημάτων ὧν αὐτὸς ἐπόρισε καὶ τῶν συν-
 τάξεων τῶν ἀπὸ Θράκης· καὶ προσέτι Χαλκιδέας ἅπαν-
 τας κατεπολέμησεν. εἰ δὲ δεῖ μὴ καθ' ἕκαστον ἀλλὰ
 διὰ βραχέων εἰπεῖν, τεττάρων καὶ εἰκοσι πόλεων κυ-
 ρίους ὑμᾶς ἐποίησεν, ἐλάττω δαπανήσας ὧν οἱ πατέ-
 ρες ἡμῶν εἰς τὴν Μηλίων πολιορκίαι ἀνήλωσαν.
- 114 Ἡβουλόμην δ' ἂν, ὥσπερ ἔξαριθμῆσαι τὰς πρά-
 ξεις ῥάδιον γέγονεν, οὕτως οἷόν τ' εἶναι συντόμως
 δηλῶσαι τοὺς καιροὺς, ἐν οἷς ἕκαστα τούτων ἐπρά-
 χθη, καὶ τὰ τῆς πόλεως, ὡς εἶχε, καὶ τὴν τῶν πολε-
 μίων δύναμιν· πολὺ γὰρ ἂν ὑμῖν αἰ τ' εὐεργεσίαι
 μείζους κακείνους πλειονος ἄξιος ἔδοξεν εἶναι. νῦν δὲ
- 115 ταῦτα μὲν ἑάσω διὰ τὸ πλῆθος. (κς'. *ς'.) Ἠγοῦμαι
 δ' ὑμᾶς ἠδέως ἂν ἀκοῦσαι, διὰ τί ποτε τῶν μὲν εὐδο-

- κιμούντων ἀνδρῶν παρ' ὑμῖν καὶ πολεμικῶν εἶναι δοκούντων οὐδὲ κώμην ἐνιοι λαβεῖν ἠδυνήθησαν, Τιμόθεος δ' οὔτε τὴν τοῦ σώματος φύσιν ἔχων ἐρωμένην οὔτ' ἐν τοῖς στρατοπέδοις τοῖς πλανωμένοις κατατετριμμένος ἀλλὰ μεθ' ὑμῶν πολιτευόμενος τηλικαῦτα διεπράξατο τὸ μέγεθος. ἔστι δ' ὁ λόγος ὁ περὶ τούτων φιλαπεχθήμων μὲν, ρηθῆναι δ' οὐκ
- 116 ἀσύμφορος. ἐκεῖνος γὰρ τούτῳ τῶν ἄλλων διήνεγκεν, ὅτι περὶ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ συμμαχικῶν πραγμάτων καὶ τῆς ἐπιμελείας τῆς τούτων οὐ τὴν αὐτὴν ὑμῖν 71 γνῶμην εἶχεν. ὑμεῖς μὲν γὰρ χειροτονεῖτε στρατηγούς τοὺς εὐρωστοτάτους τοῖς σώμασι καὶ πολλὰκις ἐν τοῖς ξενικοῖς στρατεύμασι γεγεννημένους, ὡς διὰ τούτων διαπραξόμενοι τι τῶν δεόντων· ὁ δὲ τοῖς μὲν
- 117 τοιούτοις λοχαγοῖς ἐχρῆτο καὶ ταξίαρχοις, αὐτὸς δὲ περὶ ταῦτα δεινὸς ἦν, περὶ ἅπερ χρῆ φρόνιμον εἶναι τὸν στρατηγὸν τὸν ἀγαθόν. ἔστι δὲ ταῦτα τίνα δύναμιν ἔχοντα; δεῖ γὰρ οὐχ ἅπλῳς εἰπεῖν ἀλλὰ σαφῶς φράσαι περὶ αὐτῶν. πρῶτον μὲν δύνασθαι γινῶναι, πρὸς τίνας πολεμητέον καὶ τίνας συμμαχοῦς ποιητέον· ἀρχὴ γὰρ αὕτη στρατηγίας ἐστίν, ἧς ἦν διαμάρτη τις, ἀνάγκη τὸν πόλεμον ἀσύμφορον καὶ χαλεπὸν καὶ πε-
- 118 ρίεργον εἶναι. περὶ τοίνυν τὴν τοιαύτην προαίρεσιν οὐ μόνον οὐδεὶς τοιοῦτος γέγονεν ἀλλ' οὐδὲ παραπλήσιος. ῥάδιον δ' ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων γινῶναι· πλείστους γὰρ πολέμους ἄνευ τῆς πόλεως ἀνελόμενος ἅπαντας τούτους κατάρθωσε καὶ δικαίως ἅπασιν τοῖς Ἑλλησιν ἔδοξεν αὐτοὺς ποιήσασθαι. καίτοι τοῦ καλῶς βουλευσάσθαι τίς ἂν ἀπόδειξιν ἔχοι σαφεστέ-
- 119 ραν καὶ μεῖζον ταύτης παρασχέσθαι; δεύτερον τί προσήκει τὸν στρατηγὸν τὸν ἀγαθόν; στρατόπεδον συναγαγεῖν ἀρμόττον τῷ πολέμῳ τῷ παρόντι, καὶ 72

- τοῦτο συντάξαι καὶ χρήσασθαι συμφερόντως. ὡς μὲν
 τοίνυν ἡπίστατο χρῆσθαι καλῶς, αἱ πράξεις αὐταὶ δε-
 δηλώκασιν· ὡς δὲ καὶ πρὸς τὸ παρασκευάσασθαι με-
 γαλοπρεπῶς καὶ τῆς πόλεως ἀξίως ἀπάντων διήνεγ-
 κεν, οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν οὐδεὶς ἂν ἄλλως εἶπειν τολ-
 120 μῆσειεν. ἔτι τοίνυν πρὸς τούτοις ἀπορίας ἐνεργεῖν
 στρατοπέδου καὶ πενίας, καὶ πάλιν εὐπορίας εὐρεῖν,
 τίς οὐκ ἂν τῶν συνεστρατευμένων πρὸς ἀμφοτέρω
 ταῦτα διαφέρειν ἐκείνον προκρίνειεν; συνίσασι γὰρ
 αὐτῷ κατὰ μὲν ἀρχὰς τῶν πολέμων διὰ τὸ μηδὲν παρὰ
 τῆς πόλεως λαμβάνειν εἰς τὰς ἐσχάτας ἐνδείας καθι-
 στάμενον, ἐκ δὲ τούτων εἰς τοῦτο τὰ πράγματα περι-
 ιστάναί δυνάμενον ὥστε καὶ τῷ πολέμῳ περιγι-
 γνεσθαι καὶ τοῖς στρατιώταις ἐντελεῖς ἀποδιδόναι τοὺς
 121 μισθοὺς. οὕτω τοίνυν τούτων μεγάλων ὄντων καὶ σφό-
 δρα κατεπειγόντων, ἐπὶ τοῖς ἐχομένοις δικαίως ἂν τις
 αὐτὸν ἔτι μᾶλλον ἐπαινέσειεν. ὄρων γὰρ ὑμᾶς τού-
 τους μόνους ἄνδρας νομίζοντας, τοὺς ἀπειλοῦντας
 καὶ τοὺς ἐκφοβοῦντας τὰς ἄλλας πόλεις καὶ τοὺς αἰεί
 τι νεωτερίζοντας ἐν τοῖς συμμαχοῖς, οὐκ ἐπηκολού-
 θησε ταῖς ὑμετέραις γνώμαις, οὐδ' ἠβουλήθη βλά-
 πτων τὴν πόλιν εὐδοκιμεῖν, ἀλλὰ τοῦτ' ἐφιλοσόφει
 καὶ τοῦτ' ἐπραττεν, ὅπως μηδεμία τῶν πόλεων αὐ-
 τὸν φοβήσεται τῶν Ἑλληνίδων, ἀλλὰ πᾶσαι θαρρή-
 122 σουσι πλὴν τῶν ἀδικουσῶν. ἡπίστατο γὰρ τοὺς τε δε- 73
 διότας, ὅτι μισοῦσι, δι' οὓς ἂν τοῦτο πεπονθότες τυγ-
 χάνωσι, τὴν τε πόλιν διὰ μὲν τὴν φιλίαν τὴν τῶν
 ἄλλων εὐδαιμονεστάτην καὶ μεγίστην γενομένην, διὰ
 δὲ τὸ μῖσος μικρὸν ἀπολιποῦσαν τοῦ μὴ ταῖς ἐσχάταις
 συμφοραῖς περιπεσεῖν. ὃν ἐνθυμούμενος τῇ μὲν δυ-
 νάμει τοὺς τῆς πόλεως πολέμιους κατεστρέφετο,
 -ὃ δ' ἤθει τὴν εὐνοίαν τὴν τῶν ἄλλων προσήγετο,

νομίζων τοῦτο στρατήγημα μείζον εἶναι καὶ κάλλιον
 ἢ πολλὰς πόλεις ἐλεῖν καὶ πολλάκις νικῆσαι μαχόμε-
 123 νος. οὕτω δ' ἐσπούδαξε περὶ τὸ μηδεμίαν τῶν πόλεων
 μηδὲ μικρὰν ὑποψίαν περὶ αὐτοῦ λαβεῖν ὡς ἐπιβου-
 λεύοντος, ὥσθ' ὅποτε μέλλοι τινὰ παραπλεῖν τῶν μὴ
 τὰς συντάξεις διδουσῶν, πέμψας προηγόρευε τοῖς
 ἄρχουσιν, ἵνα μὴ πρὸ τῶν λιμένων ἐξαίφνης ὀφθῆις
 124 εἰς θόρυβον καὶ ταραχὴν αὐτοὺς καταστήσειεν. εἰ δὲ
 τύχοι καθορμισθεὶς πρὸς τὴν χώραν, οὐκ ἂν ἐφήκε
 τοῖς στρατιώταις ἀρπάζειν καὶ κλέπτειν καὶ πορθεῖν
 τὰς οἰκίας, ἀλλὰ τοσαύτην εἶχεν ἐπιμέλειαν ὑπὲρ τοῦ
 μηδὲν γίνεσθαι τοιοῦτον, ὅσην περ οἱ δεσπόται τῶν
 κτημάτων· οὐ γὰρ τούτῳ προσεῖχε τὸν νοῦν, ὅπως
 ἐκ τῶν τοιούτων αὐτὸς εὐδοκιμήσει παρὰ τοῖς στρα-
 125 τιώταις, ἀλλ' ὅπως ἡ πόλις παρὰ τοῖς Ἕλλησιν. πρὸς
 δὲ τούτοις τὰς δοριαλώτους τῶν πόλεων οὕτω πράως 74
 διώκει καὶ νομίμως, ὡς οὐδεὶς ἄλλος τὰς συμμαχίδας,
 ἡγούμενος, εἰ τοιοῦτος ὢν φαίνοιτο περὶ τοὺς πολε-
 μήσαντας, τὴν μεγίστην πίστιν ἔσεσθαι δεδωκῶς, ὡς
 οὐδέποτε ἂν περὶ γε τοὺς ἄλλους ἐξαμαρτεῖν τολμή-
 126 σειεν. τοιγάρτοι διὰ τὴν δόξαν τὴν ἐκ τούτων γιγνο-
 μένην πολλὰ τῶν πόλεων τῶν πρὸς ὑμᾶς δυσκόλως
 ἔχουσῶν ἀναπεπταμέναις αὐτὸν ἐδέχοντο ταῖς πύλαις·
 ἐν αἷς ἐκεῖνος οὐδεμίαν ταραχὴν ἐποίησεν, ἀλλ' ὥσ-
 περ οἰκουμένας αὐτὰς εἰσιῶν κατέλαβεν, οὕτως ἐξιῶν
 127 κατέλειπεν. κεφάλαιον δὲ πάντων τούτων· εἰδισμέ-
 νων γὰρ τὸν ἄλλον χρόνον πολλῶν γίνεσθαι καὶ
 δεινῶν ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ἐπὶ τῆς ἐκείνου στρατηγίας
 οὐδεὶς ἂν οὔτ' ἀναστάσεις εὖροι γεγεννημένας οὔτε
 πολιτειῶν μεταβολὰς οὔτε σφαγὰς καὶ φυγὰς οὔτ'
 ἄλλ' οὐδὲν τῶν κακῶν τῶν ἀνηκέστων, ἀλλ' οὕτως
 αἰ τοιαῦται συμφοραὶ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐλά-

- φησαν, ὥστε μόνος ᾧν ἡμεῖς μνημονεύομεν ἀνέγκλη-
 128 τον τὴν πόλιν τοῖς Ἑλλησι παρέσχευ. καίτοι χρῆ στρα-
 τηγὸν ἄριστον νομίζειν, οὐκ εἴ τις μιᾷ τύχῃ τηλικού-
 τόν τι κατώρθωσεν ὥσπερ Λύσανδρος, [ὃ μηδενὶ τῶν
 ἄλλων διαπράξασθαι συμβέβηκεν,] ἀλλ' ὅστις ἐπὶ πολ-
 λῶν καὶ παντοδαπῶν καὶ δυσκόλων πραγμάτων ὀρ-
 θῶς ἀεὶ πράττων καὶ νοῦν ἐχόντως διατετέλεκεν, ὅπερ
 Τιμοθέω συμβέβηκεν.
- 129 (κς.* ζ.) Οἶμαι δ' ὑμῶν τοὺς πολλοὺς θαυμά- 75
 ζειν τὰ λεγόμενα καὶ νομίζειν τὸν ἔπαινον τὸν ἐκεί-
 νου κατηγορίαν εἶναι τῆς πόλεως, εἰ τοσαύτας μὲν
 πόλεις ἐλόντα, μηδεμίαν δ' ἀπολέσαντα περὶ προδο-
 σίας ἔκρινε, καὶ πάλιν εἰ διδόντος εὐθύνας αὐτοῦ, καὶ
 τὰς μὲν πράξεις Ἰφικράτους ἀναδεχομένου, τὸν δ'
 ὑπὲρ τῶν χρημάτων λόγον Μενεσθέως, τούτους μὲν
 ἀπέλυσε, Τιμόθεον δὲ τοσοῦτοις ἐξημίωσε χρημασιν,
 130 ὅσοις οὐδένα πώποτε τῶν προγεγενημένων. ἔχει δ'
 οὕτως· βούλομαι γὰρ καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως λόγον
 εἰπεῖν. εἰ μὲν ὑμεῖς πρὸς αὐτὸ τὸ δίκαιον ἀποβλέπον-
 τες σκέψεσθε περὶ τούτων, οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ δεινὰ
 καὶ σθένια πᾶσιν εἶναι δόξει τὰ πεπραγμένα περὶ
 Τιμόθεον· ἦν δ' ἀναλογίσθησθε τὴν ἄγνοιαν, ὅσῃν
 ἔχομεν ἅπαντες ἄνθρωποι, καὶ τοὺς φθόνους τοὺς
 ἐγγιγνομένους ἡμῖν, ἔτι δὲ τὰς ταραχὰς καὶ τὴν τύρβην,
 ἐν ἧ ἤζωμεν, οὐδὲν τούτων ἀλόγως οὐδ' ἔξω τῆς ἀν-
 θρωπίνης φύσεως εὐρεθήσεται γεγενημένον, ἀλλὰ
 καὶ Τιμόθεος μέρος τι συμβεβλημένος τοῦ μὴ κατὰ
 131 τρόπον γνωσθῆναι περὶ αὐτῶν. ἐκεῖνος γὰρ οὔτε μι-
 σόδημος ᾧν οὔτε μισάνθρωπος οὐθ' ὑπερήφανος
 οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν ἔχων τῶν τοιούτων κακῶν, διὰ τὴν
 μεγαλοφροσύνην τὴν τῇ στρατηγίᾳ μὲν συμφέρουσαν,
 πρὸς δὲ τὰς χρεῖας τῶν ἀεὶ προσπιπτόντων οὐχ ἄρ-

- μόττουσαν, ἅπασιν ἔδοξεν ἔνοχος εἶναι τοῖς προειρη- 76
 μένοις· οὕτω γὰρ ἀφυγῆς ἦν πρὸς τὴν τῶν ἀνθρώπων
 θεραπεῖαν ὥσπερ δεινὸς περὶ τὴν τῶν πραγμάτων
 132 ἐπιμέλειαν. καίτοι πολλάκις καὶ παρ' ἐμοῦ τοιούτους
 λόγους ἤκουσεν, ὡς χρὴ τοὺς πολιτευομένους καὶ
 βουλομένους ἀρέσκειν προαιρεῖσθαι μὲν τῶν τε πρά-
 ξων τὰς ὠφελιμοτάτας καὶ βελτίστας καὶ τῶν λόγων
 τοὺς ἀληθεστάτους καὶ δικαιοτάτους, οὐ μὴν ἀλλὰ
 κἀκεῖνο παρατηρεῖν καὶ σκοπεῖν, ὅπως ἐπιχαρίτως καὶ
 φιλανθρώπως ἅπαντα φανήσονται καὶ λέγοντες καὶ
 πράττοντες· ὡς οἱ τούτων ὀλιγοροῦντες ἐπαχθέστε-
 133 μένοις. „ὄρας δὲ τὴν φύσιν τὴν τῶν πολλῶν ὡς διά-
 κειται πρὸς τὰς ἡδονάς, καὶ διότι μᾶλλον φιλοῦσι
 τοὺς πρὸς χάριν ὁμιλοῦντας ἢ τοὺς εὖ ποιοῦντας, καὶ
 τοὺς μετὰ φαιδρότητος καὶ φιλανθρωπίας φενακίζου-
 τας ἢ τοὺς μετ' ὄγκου καὶ σεμνότητος ὠφελοῦντας.
 ὦν οὐδέν σοι μεμέληκεν, ἀλλ' ἦν ἐπιεικῶς τῶν ἔξω
 πραγμάτων ἐπιμεληθῆς, οἶει σοὶ καὶ τοὺς ἐνθάδε
 134 πολιτευομένους καλῶς ἔξειν. τὸ δ' οὐχ οὕτως ἀλλὰ
 τούναντίον φιλεῖ συμβαίνειν. ἦν γὰρ τούτοις ἀρέ-
 σκης, ἅπαν, ὅ τι ἂν πράξῃς, οὐ πρὸς τὴν ἀλήθειαν
 κρινουῖσιν ἀλλὰ πρὸς τὸ σοὶ συμφέρον ὑπολήφονται,
 καὶ τὰ μὲν ἁμαρτανόμενα παρόφονται, τὸ δὲ κατορ-
 θωθὲν οὐρανόμηκες ποιήσουσιν· ἢ γὰρ εὐνοια πάν-
 135 τας οὕτω διατίθησιν. ἦν σὺ τῇ μὲν πόλει παρὰ τῶν 77
 ἄλλων ἐκ παντὸς τρόπου κτήσασθαι ζητεῖς, ἡγούμε-
 νος μέγιστον εἶναι τῶν ἀγαθῶν, αὐτὸς δὲ σαντῶ
 παρὰ τῆς πόλεως οὐκ οἶει δεῖν τὴν αὐτὴν ταύτην πα-
 ρασκευάζειν, ἀλλὰ πλείστων ἀγαθῶν αἴτιος γεγενη-
 μένος χεῖρον διάκεισθαι τῶν οὐδὲν ἄξιον λόγου διαπε-
 136 πραγμένων. εἰκότως· οἱ μὲν γὰρ τοὺς ῥήτορας καὶ

- τοὺς ἐν τοῖς ἰδίοις συλλόγοις λογοποιεῖν δυναμένους
 καὶ πάντα προσποιουμένους εἰδέναι θεραπεύουσι, σὺ
 δ' οὐ μόνον ἀμελεῖς ἀλλὰ καὶ πολεμεῖς τοῖς μέγιστον
 ἀεὶ δυναμένοις αὐτῶν. καίτοι πόσους οἴει διὰ τὰς
 τούτων ψευδολογίας τοὺς μὲν συμφοραῖς περιπεπτω-
 κέναι, τοὺς δ' ἀτίμους εἶναι, πολὺ σπουδαιοτέρους
 καὶ πλείονος ἀξίους γεγεννημένους τῶν ἀδομένων καὶ
 137 τραγωδομένων; ἀλλ' οἱ μὲν, οἶμαι, ποιητῶν ἔτυχον
 καὶ λογοποιῶν, οἱ δ' οὐκ ἔσχον τοὺς ὑμνήσοντας. ἦν
 οὖν ἐμοὶ περὶ τῆ καὶ νοῦν ἔχῃς, οὐ καταφρονήσεις τῶν
 ἀνδρῶν τούτων, οἷς τὸ πλῆθος εἰθίσται πιστεύειν οὐ
 μόνον περὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν πολιτῶν ἀλλὰ καὶ περὶ
 ὄλων τῶν πραγμάτων, ἀλλ' ἐπιμέλειάν τινα ποιήσει
 καὶ θεραπείαν αὐτῶν, ἵν' εὐδοκιμήσῃς δι' ἀμφοτέρα,
 καὶ διὰ τὰς σαντοῦ πράξεις καὶ διὰ τοὺς τούτων λό-
 138 γους. " ταῦτα δ' ἀκούων ὀρθῶς μὲν ἔφασκέ με λέγειν,
 οὐ μὴν οἴός τ' ἦν τὴν φύσιν μεταβαλεῖν, ἀλλ' ἦν καλὸς 78
 μὲν ἀγαθὸς ἀνὴρ καὶ τῆς πόλεως καὶ τῆς Ἑλλάδος
 ἄξιός, οὐ μὴν σύμμετρός γε τοῖς τοιούτοις τῶν ἀν-
 θρώπων, ὅσοι τοῖς ὑπὲρ αὐτοὺς πεφυκόσιν ἀχθόμενοι
 τυγχάνουσι. τοιγαροῦν οἱ μὲν φήτορες ἔργον εἶχον
 αἰτίας περὶ αὐτοῦ πολλὰς καὶ ψευδεῖς πλάττειν, τὸ δὲ
 139 πλῆθος ἀποδέχεσθαι τὰς ὑπὸ τούτων λεγομένας. περὶ
 ᾧν ἡδέως ἂν ἀπελογησάμην, εἰ καιρὸν εἶχον· οἶμαι
 γὰρ ἂν ὑμᾶς ἀκούσαντας μισῆσαι τοὺς τε προαγα-
 γόντας τὴν πόλιν ἐπὶ τὴν ὀργὴν τὴν πρὸς ἐκεῖνον καὶ
 τοὺς φλαυρόν τι περὶ αὐτοῦ λέγειν τολμῶντας. (κς'.*η'.)
 νῦν δὲ ταῦτα μὲν ἔάσω, περὶ ἑαυτοῦ δὲ καὶ τῶν ἐν-
 εστώτων πραγμάτων πάλιν ποιήσομαι τοὺς λόγους.
 140 Ἀπορῶ δ' ὅτι χρήσωμαι τοῖς ὑπολοίποις, καὶ τί-
 νος πρώτου μνησθῶ καὶ ποίου δευτέρου· τὸ γὰρ ἐφε-
 ξῆς με λέγειν διαπέφυγεν. ἴσως μὲν οὖν ἀναγκαῖον

- ἐστίν, ὡς ἂν ἕκαστον τύχη προσπεσόν, οὕτως εἰπεῖν
 περὶ αὐτῶν· ἃ δ' οὖν μοι νῦν ἐπελήλυθε, καὶ περὶ
 ὧν ἐγὼ μὲν ἐνόμιζον εἶναι δηλωτέον, ἄλλος δέ τις
 μοι συνεβούλευε μὴ λέγειν, οὐκ ἀποκρύψομαι πρὸς
 141 ὑμᾶς. ἐπειδὴ γὰρ ἀπήνεγκε τὴν γραφὴν, ἐσκόπουν
 περὶ αὐτῶν τούτων ὥσπερ ἂν ὑμῶν ἕκαστος, καὶ τόν
 τε βίον τὸν ἑμαυτοῦ καὶ τὰς πράξεις ἐξήταζον καὶ
 πλείστον χρόνον περὶ τὰς τοιαύτας διέτριβον, ἐφ' αἷς
 ᾧμην ἐπαινεῖσθαι με προσήκειν. ἀκροώμενος δέ τις 79
 τῶν ἐπιτηδεῶν ἐτόλμησεν εἰπεῖν πρὸς με λόγον πάν-
 των σχετικιώτατον, ὡς ἄξια μὲν εἶη τὰ λεγόμενα φι-
 λοτιμίας, οὐ μὴν ἄλλ' αὐτός γε δεδιέναι ταῦτα μάλι-
 142 στα, μὴ πολλοὺς λυπήσῃ τῶν ἀκούοντων. „οὕτω γὰρ“
 ἔφη „τινὲς ὑπὸ τοῦ φθόνου καὶ τῶν ἀποριῶν ἐξη-
 γοῦνται καὶ δυσμενῶς ἔχουσιν, ὥστ' οὐ ταῖς πονη-
 ρίαις ἀλλὰ ταῖς εὐπραγίαις πολεμοῦσι, καὶ μισοῦσιν
 οὐ μόνον τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἐπιεικεστάτους ἀλλὰ
 καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων τὰ βέλτιστα, καὶ πρὸς τοῖς
 ἄλλοις κακοῖς τοῖς μὲν ἀδικοῦσι συναγωνίζονται καὶ
 συγγνώμην ἔχουσιν, οἷς δ' ἂν φθονήσωσιν ἀπολλύ-
 143 ουσιν, ἦνπερ δυνηθῶσιν. ταῦτα δὲ δρωσιν οὐκ
 ἀγνοοῦντες, περὶ ὧν τὴν ψῆφον οἴσουσιν, ἀλλ' ἀδική-
 σειν μὲν ἐλπίζοντες, φθονήσεσθαι δ' οὐ προσδοκῶντες,
 σώζοντες οὖν τοὺς ὁμοίους σφίσιν αὐτοῖς βοηθεῖν
 νομίζουσιν. τούτου δ' ἔνεκά σοι ταῦτα διηλθον, ἵνα
 προειδῶς ἄμεινον προσφέρῃ καὶ τοῖς λόγοις ἀσφαλε-
 στέροις χρῆ πρὸς αὐτοὺς, ἐπεὶ νῦν γε τίνα χρῆ προσ-
 δοκᾶν γνώμην ἔξειν τοὺς τοιούτους, ὅταν τὸν τε βίον
 τὸν σαυτοῦ καὶ τὰς πράξεις διεξίης μηδὲ κατὰ μικρὸν
 ὁμοίως οὔσας ταῖς τούτων, ἀλλ' οἷας περ πρὸς ἐμὲ λέ-
 144 γειν ἐπιχειρεῖς; ἀποφαίνεις γὰρ τοὺς τε λόγους, οὓς
 γέγραφας, οὐ μέμψεως ἀλλὰ χάριτος τῆς μεγίστης

ἀξίους ὄντας, τῶν τε πεπλησιακότων σοι τοὺς μὲν οὐδὲν ἠδικηκότας οὐδ' ἡμαρτηκότας, τοὺς δὲ δι' ἄρε- 80
 την ὑπὸ τῆς πόλεως ἔστεφανωμένους, τὰ τε καθ' ἡμέ-
 ραν οὕτω κοσμίως καὶ τεταγμένως βεβιωκότα σαν-
 τὸν ὡς οὐκ οἶδ' εἴ τις ἄλλος τῶν πολιτῶν, ἔτι δὲ μῆτε
 δεδικασμένον μηδεὶ μῆτε πεφευγότα πλὴν περὶ ἀν-
 τιδόσεως μῆθ' ἑτέροις συνηγωνισμένον μῆτε μεμαρ-
 τυρηκότα μῆτ' ἄλλο πεποικηκότα μηδὲν, ἐν οἷς ἅπαν-
 145 τες πολιτευόμενοι τυγχάνουσιν. πρὸς δὲ τούτοις οὐ-
 τως ἰδίους οὔσι καὶ περιττοῖς κἀκεῖνο λέγεις, ὡς τῶν
 μὲν ἀρχῶν καὶ τῶν ὠφελειῶν τῶν ἐντεῦθεν γιγνομέ-
 νων καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τῶν κοινῶν ἐξέστηκας,
 εἰς δὲ τοὺς διακοσίους καὶ χιλίους τοὺς εἰσφέροντας
 καὶ λητουργοῦντας οὐ μόνον αὐτὸν παρέχεις ἀλλὰ
 καὶ τὸν υἱόν, καὶ τρεῖς μὲν ἤδη τετριηραρχήκατε, τὰς
 δ' ἄλλας λητουργίας πολυτελέστερον λητουργήκατε
 146 καὶ κάλλιον ὧν οἱ νόμοι προστάττουσιν. ταῦτ' ἀκού-
 οντας τοὺς τἀναντία πᾶσι τοῖς προειρημένοις ἐπιτε-
 τηδευκότας οὐκ οἶει βαρέως οἰσεῖν καὶ νομιεῖν ἐλέγ-
 χεσθαι τὸν βίον τὸν αὐτῶν οὐ σπουδαῖον ὄντα; καὶ
 γὰρ εἰ μὲν μετὰ πόνου καὶ ταλαιπωρίας ἠσθάνοντό
 σε ποριζόμενον εἰς τε τὰς λητουργίας καὶ περὶ τὴν
 ἄλλην διοίκησιν, οὐκ ἂν ὁμοίως ἔμελεν αὐτοῖς· νῦν
 δὲ τὰ τε παρὰ τῶν ξένων σοι γιγνόμενα πολὺ πλείω
 147 νομίζουσιν εἶναι τῶν διδομένων, αὐτόν τε σὲ ῥαθυ-
 μότερον ἠγοῦνται ζῆν οὐ μόνον τῶν ἄλλων ἀλλὰ καὶ 81
 τῶν περὶ τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν αὐτὴν σοι πραγμα-
 τείαν ὄντων. ὀρῶσι γὰρ ἐκείνων μὲν τοὺς πλείστους
 πλὴν τῶν τὸν σὸν βίον καὶ τὸν τρόπον ἠγαπηκότων
 ἐν τε ταῖς πανηγύρεσι καὶ τοῖς ἰδίους συλλόγοις ἐπι-
 δεῖξεις ποιουμένους, διαγωνιζομένους πρὸς ἄλ-
 λους, καθ' ὑπερβολὴν ὑπισχνουμένους, ἐρίζοντας.

- 148 λοιδορομένους, οὐδὲν ἀπολείποντας κακῶν, ἀλλὰ σφίσι μὲν αὐτοῖς πράγματα παρέχοντας, τοῖς δ' ἀκρωμένοις ἐξουσίαν παραδιδόντας τοῖς μὲν καταγελάσαι τῶν λεγομένων, ἐνίοις δ' ἐπαινέσαι, τοῖς δὲ πλείστοις μισῆσαι, τοῖς δ' ὅπως ἕκαστοι βούλονται διατεθῆναι πρὸς αὐτούς· σὲ δ' οὐδενὸς μετέχοντα τούτων, ἀλλ' ἀνομοίως ζῶντα καὶ τοῖς σοφισταῖς καὶ τοῖς ἰδιώταις καὶ τοῖς πολλὰ κεκτημένοις καὶ τοῖς ἀπόρως διακει-
- 149 μένοις. ἐφ' οἷς οἱ μὲν λογίζεσθαι δυνάμενοι καὶ νοῦν ἔχοντες ἴσως ἂν σε ζηλώσειαν, οἱ δὲ καταδέεστερον πράττοντες καὶ λυπεῖσθαι μᾶλλον εἰωθότες ἐπὶ ταῖς τῶν ἄλλων ἐπιεικείαις ἢ ταῖς αὐτῶν ἀτυχείαις οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ δυσκολανοῦσι καὶ χαλεπῶς οἴσουσιν. ὡς οὖν οὕτως αὐτῶν διατεθησομένων σκόπει, τί σοι λεκτέον τούτων καὶ τί παραλειπτέον ἐστίν.“
- 150 Ἐγὼ δὲ κάκεινον τότε ταῦτα λέγοντος καὶ νῦν ἠγοῦμαι πάντων ἀνθρώπων ἀτοπωτάτους εἶναι καὶ σχετλιωτάτους, οἵτινες βαρέως ἂν ἀκούοιεν, εἰ λη- 82
τουργοῦντα μὲν ἑμαυτὸν τῇ πόλει παρέχῃ καὶ ποι-
οῦντα τὸ προσταττόμενον, μηδὲν δὲ δέομαι μήτε κληροῦσθαι τῶν ἀρχῶν μήτε λαμβάνειν, ἃ τοῖς ἄλλοις ἢ πόλις δίδωσι, μήτ' αὐτὸν φεύγειν δίκας μήτε
- 151 διώκειν. ταῦτα γὰρ συνεταξάμην οὐ διὰ πλοῦτον οὐδὲ δι' ὑπερηφανίαν οὐδὲ καταφρονῶν τῶν μὴ τὸν αὐ-
τὸν τρόπον ἔμοι ζώντων, ἀλλὰ τὴν μὲν ἡσυχίαν καὶ τὴν ἀπραγμοσύνην ἀγαπῶν, μάλιστα δ' ὄρων τοὺς τοιούτους καὶ παρ' ὑμῖν καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις εὐδο-
κιμοῦντας, ἔπειτα τὸν βίον ἡδῖα νομίσας εἶναι τοῦ-
τον ἢ τὸν τῶν πολλὰ πραττόντων, ἔτι δὲ ταῖς διατρι-
βαῖς ταῖς ἑμαῖς πρεπωδέστερον, αἷς ἐξ ἀρχῆς κατε-
- 152 στησάμην. τούτων μὲν ἕνεκα τοῦτον τὸν τρόπον ζῆν προειλόμην· τῶν δὲ λημμάτων τῶν παρὰ τῆς πόλεως

- ἀπεσχόμεν, δεινὸν ἡγησάμενος, εἰ δυνάμενος ἐκ τῶν
ιδίῳν τρέφειν ἑμαυτὸν ἐμποδῶν τῷ γενήσομαι τῶν
ἐντεῦθεν ζῆν ἡναγκασμένων[λαβεῖν τὸ διδόμενον ὑπὸ
τῆς πόλεως], καὶ διὰ τὴν ἐμὴν παρουσίαν ἐνδεής τις
γενήσεται τῶν ἀναγκαίων. ὑπὲρ ὧν ἐπαίνου τυγχά-
153 νειν ἄξιός ἦν μᾶλλον ἢ διαβολῆς. νῦν δ' εἰς πολλὴν
ἀπορίαν καθέστηκα, τί δρῶν ἀρέσαι δυνηθεῖην ἂν
τοῖς τοιούτοις. εἰ γὰρ ἅπαντα τὸν χρόνον ἔργον ποι-
ούμενος, ὅπως μηδένα μήτ' ἀδικήσω μήτ' ἐνοχλήσω
μήτε λυπήσω, δι' αὐτὰ ταῦτα λυπῶ τινὰς, τί ποιῶν
ἂν χαριζοίμην; ἢ τί λοιπὸν ἐστὶ πλὴν ἐμὲ μὲν ἀτυχῆ, 83
τοὺς δὲ τοιούτους ἀμαθεῖς δοκεῖν εἶναι καὶ δυσκό-
λους τοῖς συμπολιτευομένοις;
- 154 (κς. *δ'). Πρὸς μὲν οὖν τοὺς μηδὲν τῶν αὐτῶν
τοῖς ἄλλοις γιννώσκοντας ἀλλὰ χαλεπωτέρους ὄντας
τοῖς μὴ κακῶς πράττουσιν ἢ τοῖς ἀδικουῦσι μωρόν
ἐστὶν ἀπολογίαν ζητεῖν· ὅσῳ γὰρ ἂν τις ἐπιεικέστε-
ρον αὐτὸν ἐπιδείξῃ, δῆλον ὅτι τοσοῦτῳ χειρὸν ἀγω-
νιέται παρ' αὐτοῖς· πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους, περὶ ὧν
Λυσίμαχος διέβαλεν, ὡς παμπληθῆ κεκτῆμεθα τὴν
οὐσίαν, ἀναγκαῖόν ἐστιν εἰπεῖν, ἵνα μὴ πιστευθεῖς
ὁ λόγος εἰς μείζους καὶ πλείους ἡμᾶς ἐμβάλη λητουρ-
155 γίας ὧν ὑπενεγκεῖν ἂν δυνηθεῖμεν. ὅλως μὲν οὖν
οὐδεὶς εὐρεθήσεται τῶν καλουμένων σοφιστῶν πολλὰ
χρήματα συλλεξάμενος, ἀλλ' οἱ μὲν ἐν ὀλίγοις, οἱ δ'
ἐν πάνυ μετρίοις τὸν βίον διαγαγόντες· ὁ δὲ πλείστα
κτησάμενος ὧν ἡμεῖς μνημονεύομεν, Γοργίας ὁ Δεον-
τινος, οὗτος διατρέψας μὲν περὶ Θετταλίαν, ὅτ' εὐδαι-
μονέστατοι τῶν Ἑλλήνων ἦσαν, πλείστον δὲ χρόνον
καὶ βιοῦς καὶ περὶ τὸν χρηματισμὸν τοῦτον γενόμενος,
156 πόλιν δ' οὐδεμίαν καταπαγίως οἰκήσας οὐδὲ περὶ τὰ
κοινὰ δαπανηθεῖς οὐδ' εἰσφορὰν εἰσενεγκεῖν ἀναγ-

κασθεις, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις οὔτε γυναίκα γήμας οὔτε
 παῖδας ποιησάμενος ἀλλ' ἀτελής γενόμενος καὶ ταύτης
 τῆς λητουργίας τῆς ἐνδελεχισταίας καὶ πολυτελεστά- 84
 τῆς, τοσοῦτον προλαβὼν πρὸς τὸ πλείω κτήσασθαι τῶν
 157 ἄλλων, χιλίους μόνους στατήρας κατέλιπεν. καίτοι χρῆ
 περὶ τῆς οὐσίας τῆς ἀλλήλων μὴ τοῖς αἰτιωμένοις εἰκῆ
 πιστεύειν, μηδὲ τὰς ἐργασίας ἴσας νομίζειν τὰς τε τῶν
 σοφιστῶν καὶ τὰς τῶν ὑποκριτῶν, ἀλλὰ τοὺς ἐν ταῖς
 αὐταῖς τέχναις ὄντας πρὸς ἀλλήλους κρίνειν καὶ τοὺς
 158 καὶ τὴν οὐσίαν ἔχειν νομίζειν. ἦν οὖν ἐξισώσητέ με
 τῷ πλείστον ἐργασαμένῳ καὶ θῆτε πρὸς ἐκεῖνον,
 οὔθ' ὑμεῖς παντάπασιν ἀσκέπτως εἰκάζειν δόξετε περὶ
 τῶν τοιούτων, οὔθ' ἡμεῖς εὐρεθεῖμεν ἂν οὔτε τὰ
 περὶ τὴν πόλιν οὔτε τὰ περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς κακῶς διω-
 κηκότες, ἀλλ' ἀπ' ἐλαττόνων ζῶντες ὧν εἰς τὰς λη-
 τουργίας ἀνηλώκαμεν. καίτοι τοὺς εὐτελεστέρους ἐν
 τοῖς ἰδίοις ἢ τοῖς κοινοῖς ὄντας δίκαιόν ἐστιν ἐπαινεῖν.
 159 (κς'. *ι') Ἐνθυμοῦμαι δὲ μεταξὺ λέγων, ὅσον
 τὰ τῆς πόλεως μεταπέπτωκε, καὶ τὰς διανοίας ὡς οὐ-
 δὲν ὁμοίας περὶ τῶν πραγμάτων οἱ νῦν τοῖς πρότε-
 ρον πολιτενομένοις ἔχουσιν. ὅτε μὲν γὰρ ἐγὼ παῖς
 ἦν, οὔτως ἐνομιζέτο τὸ πλουτεῖν ἀσφαλὲς εἶναι καὶ
 σεμνὸν, ὥστ' ὀλίγου δεῖν πάντες προσεποιοῦντο πλείω
 160 μενοὶ μετασχεῖν τῆς δόξης ταύτης· νῦν δ' ὑπὲρ τοῦ
 μὴ πλουτεῖν ὥσπερ τῶν μεγίστων ἀδικημάτων ἀπο- 85
 λογίαν δεῖ παρασκευάζεσθαι καὶ σκοπεῖν, εἰ μέλλει
 τις σωθῆσεσθαι. πολὺ γὰρ δεινότερον καθέστηκε τὸ
 δοκεῖν εὐπορεῖν ἢ τὸ φανερῶς ἀδικεῖν· οἱ μὲν γὰρ ἢ
 συγγνώμης ἔτυχον ἢ μικροῖς ἐξημιώθησαν, οἱ δ' ἄρ-
 δην ἀπόλλυνται, καὶ πλείους ἂν εὐροίμεν τοὺς ἐκ

- τῶν ὄντων ἐκπεπτωκότας ἢ τοὺς δίκην ὑπὲρ τῶν
 161 ἁμαρτημάτων δεδωκότας. καὶ τί δεῖ λέγειν περὶ τῶν
 κοινῶν; αὐτὸς γὰρ οὐ μικρὸν διήμαρτον διὰ ταύτην
 τὴν μεταβολὴν τῶν ἔμαντοῦ πραγμάτων. ὅτε γὰρ ἐπα-
 μύνειν ἠρχόμην τοῖς ἰδίῳις ἀπολομένων ἐν τῷ πο-
 λέμῳ τῷ πρὸς Λακεδαιμονίους ἀπάντων τῶν ὑπαρ-
 χόντων ἡμῖν, ἀφ' ὧν ὁ πατήρ ἅμα τῇ τε πόλει χρή-
 σιμον αὐτὸν παρεῖχεν ἡμᾶς θ' οὕτως ἐπιμελῶς ἐπαί-
 δευσεν ὥστ' ἐπιφανέστερον εἶναί με τότε καὶ γνωρι-
 μιώτερον ἐν τοῖς ἡλικιώταις καὶ συμπαιδευομένοις ἢ
 162 νῦν ἐν τοῖς συμπολιτευομένοις, ὅτε θ' οὖν, ὥσπερ
 εἶπον, ἠρχόμην πλησιάζειν τισὶν, ὧμην, εἰ δυνηθείην
 πλείω κτήσασθαι καὶ περιποιήσασθαι τῶν ἐπὶ τὸν αὐ-
 τὸν βίον ὀρησάντων, ἀμφοτέρω δόξειν, καὶ περὶ
 τὴν φιλοσοφίαν διαφέρειν καὶ κοσμιώτερον βεβιωκέ-
 163 ναι τῶν ἄλλων· ἐμοὶ δὲ τοῦναντίον ἀποβέβηκεν. εἰ
 μὲν γὰρ μήτ' ἄξιός μηθενὸς ἐγενόμην μήτε περιεποι-
 ησάμην μηδὲν, οὐδεὶς ἂν μοι πράγματα παρεῖχεν,
 ἀλλὰ φανερωῶς ἀδικῶν ἀσφαλῶς ἂν ἔζων ἐνεκά γε τῶν 86
 συκοφαντῶν· νῦν δ' ἀντὶ τῆς δόξης ἧς προσεδόκων
 ἀγῶνες περὶ με καὶ κίνδυνοι καὶ φθόνοι καὶ διαβολαὶ
 164 γεγόνασιν. οὕτω γὰρ ἡ πόλις ἐν τῷ παρόντι χαίρει
 τοὺς μὲν ἐπιεικείς πιέζουσα καὶ ταπεινοὺς ποιούσα,
 τοῖς δὲ πονηροῖς ἐξουσίαν διδοῦσα καὶ λέγειν καὶ ποι-
 εῖν ὅ τι ἂν βουληθῶσιν, ὥστε Λυσίμαχος μὲν ὁ προ-
 ηρημένος ζῆν ἐκ τοῦ συκοφαντεῖν καὶ κακῶς ἀεὶ τινα
 ποιεῖν τῶν πολιτῶν κατηγορήσων ἡμῶν ἀναβέβηκεν,
 ἐγὼ δ' ὅς οὐδὲ περὶ ἓνα πάποτ' ἐξήμαρτον, ἀλλὰ
 τῶν μὲν ἐνθένδε λημμάτων ἀπεσχόμην, παρὰ ξένων
 δὲ καὶ νομιζόντων εὖ πάσχειν ἐπορισάμην τὰς ὠφε-
 λείας, ὡς δευνὰ ποιῶν εἰς τηλικοντοῦ καθέστηκα κίν-
 165 δυνον. καίτοι προσῆκε τοὺς εὖ φρονοῦντας εὐχεσθαι

- τοῖς θεοῖς ὡς πλείστοις τῶν πολιτῶν παραγενέσθαι τὴν δύναμιν ταύτην, δι' ἣν ἡμελλον παρ' ἐτέρων λαμβάνοντες χρησίμους αὐτοὺς ὥσπερ ἐγὼ τῇ πόλει παρέξειν. πολλῆς δ' ἀλογίας περὶ με γεγεννημένης πάντων ἂν συμβαίῃ δεινότατον, εἰ οἱ μὲν δεδωκότες μοι χρήματα τοσαύτην ἔχοιεν χάριν ὥστ' ἔτι καὶ νῦν με θεραπεύειν, ὑμεῖς δ' εἰς οὓς ἀνήλωκα τὰ μαντοῦ,
- 166 δίκην ἐπιθυμῆσαίτε παρ' ἐμοῦ λαβεῖν. ἔτι δὲ δεινότερον, εἰ Πίνδαρον μὲν τὸν ποιητὴν οἱ πρὸ ἡμῶν γεγονότες ὑπὲρ ἑνὸς μόνου ῥήματος, ὅτι τὴν πόλιν ἔφρεια τῆς Ἑλλάδος ἀνόμασεν, οὕτως ἐτίμησαν ὥστε 87 καὶ πρόξενον ποιήσασθαι καὶ δωρεὰν μυριάς αὐτῷ δοῦναι δραχμᾶς, ἐμοὶ δὲ πολὺ πλείω καὶ κάλλιον ἐγκεκωμιακότη καὶ τὴν πόλιν καὶ τοὺς προγόνους μηδ' ἀσφαλῶς ἐγγένοιτο καταβιῶναι τὸν ἐπίλοιπον χρόνον.
- 167 Περὶ μὲν οὖν τούτων καὶ τῶν ἄλλων τῶν κατηγορηθέντων ἱκανὴν εἶναι νομίζω τὴν εἰρημένην ἀπολογίαν. (κς'·*ια'.) Οὐκ ὀκνήσω δὲ πρὸς ὑμᾶς, οὐδ' ὡς ἔχω νῦν πρὸς τὸν ἐνεστῶτα κίνδυνον, κατειπεῖν τὴν ἀλήθειαν, οὐδ' ὡς τὸ πρῶτον διετέθη πρὸς αὐτόν. ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ μὲν τῶν ἰδίων πολλὰς ἐλπίδας εἶ-
- 168 χον καλῶς ἀγωνιεῖσθαι· καὶ γὰρ τοῖς βεβιωμένοις καὶ τοῖς πεπραγμένοις ἐπίστευον, καὶ πολλοὺς λόγους καὶ δικαίους ᾤμην ἔχειν ὑπὲρ αὐτῶν· ὁρῶν δ' οὐ μόνον δυσκόλως διακειμένους περὶ τὴν τῶν λόγων παιδείαν τοὺς εἰθισμένους ἅπασι χαλεπαίνειν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν πολλοὺς τραχέως πρὸς αὐτὴν διακειμένους, ἐφοβούμην, μὴ τὰ μὲν ἰδιά μου παραμεληθῆ, τῆς δὲ κοινῆς περὶ τοὺς σοφιστὰς δια-
- 169 βολῆς ἀπολαύσω τι φλαῦρον. ἐπειδὴ δὲ χρόνων ἐγγιγνομένων εἰσέπεσον εἰς τὸ λογίζεσθαι καὶ σκοπεῖν, τί χρήσομαι τοῖς παροῦσιν, ἐπαυσάμην τοῦ δέους καὶ

- τῆς. ταραχῆς ταύτης, οὐκ ἀλόγως ἀλλ' ἐκ τῶν εἰ-
 κόντων ὑπολογισάμενος καὶ παραμυθησάμενος ἔμαυ-
 170 τόν· τοὺς τε γὰρ ἐπιεικείς ὑμῶν, πρὸς οὓσπερ ἐγὼ
 ποιήσομαι τοὺς λόγους, ἠπιστάμην οὐκ ἐμμένοντας 88
 ταῖς δόξαις ταῖς ἀδίκως ἐγγεγενημέναις ἀλλ' ἐπακο-
 λουθοῦντας ταῖς ἀληθείαις καὶ μεταπειθομένους ὑπο-
 τῶν λεγόντων τὰ δίκαια, τὴν τε φιλοσοφίαν ἐκ πολ-
 λῶν ἐνόμιζον ἐπιδειξείν ἀδίκως διαβεβλημένην, καὶ
 πολὺ ἂν δικαιότερως ἀγαπωμένην αὐτήν ἢ μισουμέ-
 νην. ἔχω δὲ καὶ νῦν ἔτι ταύτην τὴν γνώμην.
- 171 Οὐκ ἄξιον δὲ θαναμάζειν, εἴ τι τῶν καλῶν ἐπι-
 τηδευμάτων ἡγνότηται καὶ διαλέληθεν, οὐδ' εἰ διεψευ-
 σμένοι τινὲς αὐτοῦ τυγχάνουσι· καὶ γὰρ περὶ ἡμῶν
 αὐτῶν καὶ περὶ ἄλλων πραγμάτων ἀναριθμητῶν οὐ-
 τως ἔχοντες ἂν εὐρεθεῖμεν. ἢ γὰρ πόλις ἡμῶν πολ-
 λῶν ἀγαθῶν αἰτία καὶ νῦν οὕσα καὶ πρότερον γεγε-
 νημένη καὶ τοῖς πολίταις καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλληνσι καὶ
 πολλῶν ἡδονῶν γέμουσα τοῦτ' ἔχει δυσκολώτατον·
- 172 διὰ γὰρ τὸ μέγεθος καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐνοικούντων
 οὐκ εὐσύνοπτός ἐστιν οὐδ' ἀκριβής, ἀλλ' ὥσπερ χει-
 μάρρους, ὅπως ἂν ἕκαστον ὑπολαβοῦσα τύχη καὶ τῶν
 ἀνθρώπων καὶ τῶν πραγμάτων, οὕτω κατήνεγκε, καὶ
 δόξαν ἐνίοις τὴν ἐναντίαν τῆς προσηκούσης περιέθη-
- 173 κεν· ὅπερ καὶ τῇ παιδείᾳ ταύτῃ συμβέβηκεν. ὦν ἐν-
 θυμουμένους χρῆ μηδενὸς πράγματος ἄνευ λόγου
 καταγιγνώσκειν, μηδ' ὁμοίως διακείσθαι δικάζοντας
 ὥσπερ ἐν ταῖς ἰδίαις διατριβαῖς ἀλλὰ διακριβοῦσθαι
 περὶ ἕκαστον καὶ τὴν ἀλήθειαν ζητεῖν, μεμνημένους 89
 τῶν ὄρκων καὶ τῶν νόμων, καθ' οὓς συνελήλυθατε
 δικάσοντες. ἔστι δ' οὐ περὶ μικρῶν οὐδ' ὁ λόγος οὐδ'
 ἢ κρίσις, ἐν ἧ καθέσταμεν, ἀλλὰ περὶ τῶν μεγίστων·
 οὐ γὰρ περὶ ἐμοῦ μέλλετε μόνον τὴν ψῆφον διοίσειν

- ἀλλὰ καὶ περὶ ἐπιτηδεύματος, ᾧ πολλοὶ τῶν νεωτέρων
 174 προσέχουσι τὸν νοῦν. οἶμαι δ' ὑμᾶς οὐκ ἀγνοεῖν, ὅτι
 τὰ πράγματα τῆς πόλεως τοῖς ἐπιγιγνομένοις καὶ τοῖς
 τηλικούτοις οἱ πρεσβύτεροι παραδιδόασιν. τοιαύτης
 οὖν ἀεὶ τῆς περιόδου γιγνομένης ἀναγκαλόν ἐστιν, ὅ-
 πως ἂν οἱ νεώτεροι παιδευθῶσιν, οὕτω τὴν πόλιν
 πρᾶττουσαν διατελεῖν· ὥστ' οὐ ποιητέον τοὺς συκο-
 φάντας κυρίους τηλικούτου πράγματος, οὐδὲ τοὺς μὲν
 μὴ διδόντας τούτοις ἀργύριον τιμωρητέον, παρ' ὧν
 δ' ἂν λάβωσιν ἑατέον ποιεῖν ὅ τι ἂν βουληθῶσιν,
 175 ἀλλ' εἰ μὲν ἢ φιλοσοφία τοιαύτην ἔχει δύναμιν ὥστε
 διαφθεῖρειν τοὺς νεωτέρους, οὐ τοῦτον χρὴ μόνον
 κολάζειν, ὃν ἂν γράψῃται τις τούτων, ἀλλὰ πάντας
 ἐκποδῶν ποιεῖσθαι τοὺς περὶ τὴν διατριβὴν ταύτην
 ὄντας· εἰ δὲ τοῦναντίον πέφυκεν ὥστ' ὠφελεῖν καὶ
 βελτίους ποιεῖν τοὺς πλησιάζοντας καὶ πλείονος ἀξι-
 ούς, τοὺς μὲν διαβεβλημένους πρὸς αὐτὴν παυστέον,
 τοὺς δὲ συκοφάντας ἀτιμητέον, τοῖς δὲ νεωτέροις
 συμβουλευτέον ἐν ταύτῃ διατρίβειν μᾶλλον ἢ τοῖς
 ἄλλοις ἐπιτηδεύμασιν. 90
- 176 (κς' *ιβ'). Πρὸ πολλῶν δ' ἂν ἐποίησάμην, εἴπερ ἦν
 εἰμαρμένον μοι φεύγειν τὴν γραφὴν ταύτην, ἀκμάζου-
 τί μοι προσπεσεῖν τὸν κίνδυνον· οὐ γὰρ ἂν ἠθύμου
 ἀλλὰ μᾶλλον οἶός τ' ἂν ἐγενόμην καὶ τὸν κατήγορον
 ἀμύνασθαι καὶ τῇ φιλοσοφίᾳ βοηθῆσαι· νῦν δὲ φοβοῦ-
 μαι, μὴ διὰ ταύτην ὑπὲρ ἄλλων πραγμάτων ἐπιεικῶς
 εἰρηκῶς περὶ αὐτῆς ταύτης χειρὸν τύχῃ διαλεχθῆς ἢ
 177 περὶ ὧν ἤττόν μοι σπουδάσαι προσῆκεν. καίτοι δεξι-
 αμην ἂν, εἰρήσεται γὰρ τάληθές, εἰ καὶ μωρὸς ὁ λόγος
 ἐστίν, ἥδη τελευτῆσαι τὸν βίον, ἀξίως εἰπὼν τῆς ὑπο-
 θέσεως καὶ πείσας ὑμᾶς τοιαύτην εἶναι νομίζειν τὴν
 τῶν λόγων μελέτην, οἷα περ ἐστὶ, μᾶλλον ἢ ἕξην πολυ-

- πλασίω χρόνον, ἐφορῶν οὕτως αὐτήν ὥσπερ νῦν παρ'
 178 ὑμῖν φερομένην. τῆς μὲν οὖν ἐπιθυμίας οἶδ' ὅτι πολὺ
 καταδεέστερον ἐροῦμεν· ὁμως δ' ὅπως ἂν δύνωμαι
 πειράσομαι διελθεῖν τὴν τε φύσιν αὐτῆς καὶ τὴν δύ-
 ναμιν, ἣν ἔχει, καὶ ποίᾳ τῶν ἄλλων τεχνῶν ὁμοιοειδῆς
 ἐστὶ καὶ τί τοὺς συνόντας ὠφελεῖ, καὶ ποίας τινὰς ἡμεῖς
 ποιούμεθα τὰς ὑποσχέσεις· οἶμαι γὰρ ὑμᾶς μαθόντας
 τὴν ἀλήθειαν ἄμεινον καὶ βουλευέσασθαι καὶ διαγνώ-
 179 σεσθαι περὶ αὐτῆς. ἀξιῶ δ' ὑμᾶς, ἣν ἄρα φαίνωμαι
 λόγους διεξιῶν πολὺ τῶν εἰδισμένων λέγεσθαι παρ'
 ὑμῖν ἐξηλλαγμένους, μὴ δυσχεραίνειν ἀλλ' ἔχειν συγ-
 γνώμην, ἐνθυμουμένους, ὅτι τοὺς περὶ πραγμάτων 91
 ἀνομοίων τοῖς ἄλλοις ἀγωνιζομένους ἀναγκαῖόν ἐστι
 καὶ τοῖς λόγοις τοιούτοις χρῆσθαι περὶ αὐτῶν. ὑπο-
 μείναντες οὖν τὸν τρόπον τῶν λεγομένων καὶ τὴν
 παρρησίαν καὶ τὸν χρόνον ἐάσαντες ἀναλαῶσαι με τὸν
 δεδομένον ταῖς ἀπολογίαις, ὅπως ἂν ὑμῶν ἐκάστω
 δοκῇ δίκαιον εἶναι καὶ νόμιμον, οὕτω φέρετε τὴν
 ψῆφον.
- 180 (κς'. *ιγ'.) Βούλομαι δὲ περὶ τῆς τῶν λόγων παι-
 δείας ὥσπερ οἱ γενεαλογοῦντες πρῶτον διελθεῖν πρὸς
 ὑμᾶς. ὁμολογεῖται μὲν γὰρ τὴν φύσιν ἡμῶν ἐκ τε τοῦ
 σώματος συγκείσθαι καὶ τῆς ψυχῆς· αὐτοῖν δὲ τού-
 τοις οὐδεὶς ἐστὶν ὅστις οὐκ ἂν φήσειεν ἡγεμονικωτέραν
 πεφυκέναι τὴν ψυχὴν καὶ πλείονος ἀξίαν· τῆς μὲν γὰρ
 ἔργον εἶναι βουλευέσασθαι καὶ περὶ τῶν ἰδίων καὶ περὶ
 τῶν κοινῶν, τοῦ δὲ σώματος ὑπηρετῆσαι τοῖς ὑπὸ τῆς
 181 ψυχῆς γνωσθεῖσιν. οὕτω δὲ τούτων ἐχόντων ὁρῶν-
 τές τινες τῶν πολὺ πρὸ ἡμῶν γεγονότων περὶ μὲν τῶν
 ἄλλων πολλὰς τέχνας συνεστηκυίας, περὶ δὲ τὸ σῶμα
 καὶ τὴν ψυχὴν οὐδὲν τοιούτου συντεταγμένον, εὐ-
 όντες διττὰς ἐπιμελείας κατέλιπον ἡμῖν, περὶ μὲν τὰ

σώματα τὴν παιδοτριβικὴν, ἧς ἡ γυμναστικὴ μέρος
 ἐστὶ, περὶ δὲ τὰς ψυχὰς τὴν φιλοσοφίαν, περὶ ἧς ἐγὼ
 182 μέλλω ποιησθαι τοὺς λόγους, ἀντιστρόφους καὶ σύ-
 ζυγας καὶ σφίσι αὐταῖς ὁμολογουμένας, δι' ὧν οἱ
 προσετώτες αὐτῶν τὰς τε ψυχὰς φρονιμωτέρας καὶ τὰ 92
 σώματα χρησιμώτερα παρασκευάζουσιν, οὐ πολὺ δια-
 στησάμενοι τὰς παιδείας ἀπ' ἀλλήλων ἀλλὰ παρα-
 πλησίαις χρώμενοι καὶ ταῖς διδασκαλίαις καὶ ταῖς
 183 γυμνασίαις καὶ ταῖς ἄλλαις ἐπιμελείαις. ἐπειδὴν γὰρ
 λάβωσι μαθητὰς, οἱ μὲν παιδοτρίβει τὰ σχήματα τὰ
 πρὸς τὴν ἀγωνίαν εὐρημένα τοὺς φοιτῶντας διδά-
 σκουσιν, οἱ δὲ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες τὰς ἰδέας
 ἀπάσας, αἷς ὁ λόγος τυγχάνει χρώμενος, διεξέρχον-
 184 ται τοῖς μαθηταῖς. ἐμπείρους δὲ τούτων ποιήσαντες
 καὶ διακριβώσαντες ἐν τούτοις πάλιν γυμνάζουσιν
 αὐτοὺς καὶ πονεῖν ἐθίζουσι καὶ συνείρειν καθ' ἐν
 ἑκάστον ὧν ἔμαθον ἀναγκάζουσιν, ἵνα ταῦτα βεβαιό-
 τερον κατάσχωσι καὶ τῶν καιρῶν ἐγγυτέρω ταῖς δό-
 ξαις γένωνται. τῷ μὲν γὰρ εἰδέναι περιλαβεῖν αὐτοὺς
 οὐχ οἷόν τ' ἐστίν· ἐπὶ γὰρ ἀπάντων τῶν πραγμάτων
 διαφεύγουσι τὰς ἐπιστήμας· οἱ δὲ μάλιστα προσέχον-
 185 τες τὸν νοῦν καὶ θυνάμενοι θεωρεῖν τὸ συμβαῖνον
 ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πλειστάκις αὐτῶν τυγχάνουσιν. τοῦ-
 τον δὲ τὸν τρόπον ἐπιμελούμενοι καὶ παιδεύοντες
 μέχρι μὲν τοῦ γενέσθαι βελτίους αὐτοὺς αὐτῶν τοὺς
 μαθητὰς, καὶ σχεῖν ἄμεινον τοὺς μὲν τὰς διανοίας,
 τοὺς δὲ τὰς τῶν σωμάτων ἕξεις, ἀμφοτέροι δύνανται
 προαγαγεῖν· ἐκείνην δὲ τὴν ἐπιστήμην οὐδέτεροι
 τυγχάνουσιν ἔχοντες, δι' ἧς ἂν οἱ μὲν ἀθλητὰς οὖς 93
 βουληθεῖεν, οἱ δὲ δῆτορας ἱκανοὺς ποιήσαιεν, ἀλλὰ
 μέρος μὲν ἂν τι συμβάλοιντο, τὸ δ' ὅλον αἱ δυνάμεις

αὐται παραγίγνονται τοῖς καὶ τῇ φύσει καὶ ταῖς ἐπι-
μελείαις διενεγκούσιν.

- 186 Ὁ μὲν οὖν τύπος τῆς φιλοσοφίας τοιοῦτός τις
ἐστίν. (κς.* ιδ'.) Ἠγοῦμαι δ' ὑμᾶς μᾶλλον ἂν ἔτι
καταμαθεῖν τὴν δύναμιν αὐτῆς, εἰ διέλθοιμι τὰς ὑπο-
σχέσεις, ἃς ποιούμεθα πρὸς τοὺς πλησιάζειν ἡμῖν
187 βουλομένους. λέγομεν γὰρ, ὡς δεῖ τοὺς μέλλοντας
διοίσειν ἢ περὶ τοὺς λόγους ἢ περὶ τὰς πράξεις ἢ περὶ
τὰς ἄλλας ἐργασίας πρῶτον μὲν πρὸς τοῦτο πεφυκέ-
ναι καλῶς, πρὸς ὅπερ ἂν προηρημένοι τυγχάνωσιν,
ἔπειτα παιδευθῆναι καὶ λαβεῖν τὴν ἐπιστήμην, ἣτις ἂν
ἢ περὶ ἐκάστου, τρίτον ἐντριβεῖς γενέσθαι καὶ γυμνα-
σθῆναι περὶ τὴν χρεῖαν καὶ τὴν ἐμπειρίαν αὐτῶν· ἐκ
τούτων γὰρ ἐν ἀπάσαις ταῖς ἐργασίαις τελείους γί-
188 γνεσθαι καὶ πολὺ διαφέροντας τῶν ἄλλων. εἶναι δὲ
τούτων προσῆκον ἑκατέροις, τοῖς τε διδάσκουσι καὶ
τοῖς μανθάνουσιν, ἴδιον μὲν τοῖς μὲν εἰσενέγκασθαι
τὴν φύσιν, οἷαν δεῖ, τοῖς δὲ δύνασθαι παιδεῦσαι τοὺς
τοιούτους, κοινὸν δ' ἀμφοτέρων τὸ περὶ τὴν ἐμπει-
ρίαν γυμνάσιον· δεῖν γὰρ τοὺς μὲν ἐπιμελῶς ἐπι-
στατῆσαι τοῖς παιδευομένοις, τοὺς δ' ἐγκρατῶς ἐμ-
189 μέναι τοῖς προσταττομένοις. ταῦτα μὲν οὖν ἐστίν, ἃ
κατὰ πασῶν λέγομεν τῶν τεχνῶν· εἰ δὲ δὴ τις ἀφέ-
μενος τῶν ἄλλων ἔροιστό με, τί τούτων μεγίστην ἔχει 94
δύναμιν πρὸς τὴν τῶν λόγων παιδείαν, ἀποκριναίμην
ἂν, ὅτι τὸ τῆς φύσεως ἀνυπέρβλητόν ἐστι καὶ πολὺ
πάντων διαφέρει· τὸν γὰρ ἔχοντα τὴν μὲν ψυχὴν εὗ-
ρεῖν καὶ μαθεῖν καὶ πονῆσαι καὶ μνημονεῦσαι δυνα-
μένην, τὴν δὲ φωνὴν καὶ τὴν τοῦ στόματος σαφήνειαν
τοιαύτην ὥστε μὴ μόνοις τοῖς λεγομένοις ἀλλὰ καὶ
ταῖς τούτων εὐαρμοστίαις συμπεῖθειν τοὺς ἀκούον-
τας, ἔτι δὲ τὴν τόλμαν, μὴ τὴν ἀναισχυντίαν σημειον

- γιγνομένην, ἀλλὰ τὴν μετὰ σωφροσύνης οὕτω παρα-
 σκευάζουσαν τὴν ψυχὴν ὥστε μηδὲν ἤττον θαρρεῖν
 ἐν δὴ πᾶσι τοῖς πολίταις τοὺς λόγους ποιούμενον ἢ
 πρὸς αὐτὸν διανοούμενον, τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι τυχῶν
 ὁ τοιοῦτος παιδείας, μὴ τῆς ἀπηκριβωμένης ἀλλὰ τῆς
 ἐπιπολαίου καὶ πᾶσι κοινῆς, τοιοῦτος ἂν εἴη φήτωρ,
 191 οἷος οὐκ οἶδ' εἰ τις τῶν Ἑλλήνων γέγονεν; καὶ μὲν
 δὴ κάκείνους ἴσμεν τοὺς καταδεεστέραν μὲν τούτων
 τὴν φύσιν ἔχοντας, ταῖς δ' ἐμπειρίαις καὶ ταῖς ἐπι-
 μελείαις προέχοντας, ὅτι γίνονται κρείττους οὐ μό-
 νον αὐτῶν ἀλλὰ καὶ τῶν εὖ μὲν πεφυκότων, λίαν δ'
 αὐτῶν κατημεληκότων· ὥσθ' ἐκάτερόν τε τούτων
 δεινὸν ἂν καὶ λέγειν καὶ πράττειν ποιήσειεν, ἀμφο-
 τερά τε γενόμενα περὶ τὸν αὐτὸν ἀνυπέρβλητον ἂν
 192 τοῖς ἄλλοις ἀποτελέσειεν. περὶ μὲν οὖν τῆς φύσεως
 καὶ τῆς ἐμπειρίας ταῦτα γινώσκω· περὶ δὲ τῆς παι- 95
 δείας οὐκ ἔχω τοιοῦτον λόγον εἰπεῖν· οὔτε γὰρ ὁμοίαν
 οὔτε παραπλησίαν ἔχει τούτοις τὴν δύναμιν. εἰ γάρ
 τις διακούσειεν ἅπαντα τὰ περὶ τοὺς λόγους καὶ δια-
 κριβθεῖη μᾶλλον τῶν ἄλλων, λόγων μὲν ποιητῆς
 τύχον ἂν χαριέστερος γένοιτο τῶν πολλῶν, εἰς ὄχλον
 δὲ καταστάς, τούτου μόνον ἀποστρεφθεὶς τοῦ τολμᾶν,
 οὐδ' ἂν φθιέγξασθαι δυνηθεῖη.
- 193 (κς'·* ιε'.) Καὶ μηδεὶς οἰέσθω με πρὸς μὲν ὑμᾶς
 συστέλλειν τὴν ὑπόσχεσιν, ἐπειδὰν δὲ διαλέγωμαι
 πρὸς τοὺς συνελθῆναι μοι βουλομένους, ἅπασαν ὑπ'
 ἔμαντῶ ποιεῖσθαι τὴν δύναμιν· φεύγων γὰρ τὰς τοι-
 αύτας αἰτίας, ὅτ' ἠρχόμενην περὶ ταύτην εἶναι τὴν
 πραγματείαν, λόγον διέδωκα γράφας, ἐν ᾧ φανήσο-
 μαι τοῖς τε μείζους ποιουμένοις τὰς ὑποσχέσεις ἐπιτι-
 194 μῶν καὶ τὴν ἔμαντοῦ γνώμην ἀποφαινόμενος. ἃ μὲν
 οὖν κατηγορῶ τῶν ἄλλων παραλείψω· καὶ γὰρ ἐστὶ

πλείω τοῦ καιροῦ τοῦ παρόντος· ἃ δ' αὐτὸς ἀποφαίνομαι πειράσομαι διελθεῖν ὑμῖν. ἄρχομαι δ' ἐνθ' ἐνδε ποθ' ἐν.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

Εἰ δὲ δεῖ μὴ μόνον κατηγορεῖν τῶν ἄλλων ἀλλὰ καὶ τὴν ἑμᾶυτοῦ δηλῶσαι διάνοιαν (p. 293, §. 14)

μέχρι τοῦ

καθ' ὃ δ' ἂν ἐλλειφθῆ τι τῶν εἰρημένων, ἀνάγκη ταύτη χειρὸν διακεισθαι τοὺς πλησιάζοντας (p. 295, §. 18).

195 Ταῦτα κομψοτέρως μὲν πέφρασται τῶν ἔμπρο- 97
σθεν εἰρημένων, βούλεται δὲ ταῦτ' ἀθροῦν ἐκείνοις. ὃ χρὴ μέγιστον ὑμῖν γενέσθαι τεκμήριον τῆς ἐμῆς ἐπιεικειᾶς· οὐ γὰρ, ὅτε μὲν ἦν νεώτερος, ἀλαξονευόμενος φαίνομαι καὶ μεγάλας τὰς ὑποσχέσεις ποιούμενος, ἐπειδὴ δ' ἀπολέλυκα τοῦ πράγματος καὶ πρεσβύτερος γέγονα, τηνικαῦτα ταπεινὴν ποιῶν τὴν φιλοσοφίαν, ἀλλὰ τοῖς αὐτοῖς λόγοις χρώμενος ἀκμάζων καὶ πανύμενος αὐτῆς καὶ θαρρῶν καὶ κινδυνεύων καὶ πρὸς τοὺς βουλομένους πλησιάζειν καὶ πρὸς τοὺς 98
μέλλοντας περὶ μου τὴν ψῆφον οἴσειν, ὥστ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν τις ἀληθέστερος ἢ δικαιότερος περὶ αὐτὴν ἐπιδειχθεῖ γεγεννημένος.

196 Ταῦτα μὲν οὖν ἐκείνοις προσκεισθῶ τοῖς πρότε-
ρον περὶ ἡμῶν εἰρημένοις. (κς.* ις.) Οὐκ ἄγνοῶ δ' ὅτι τοὺς δυσκόλως διακειμένους οὐδέν πω τῶν εἰρημένων ἱκανόν ἐστιν ἀπαλλάξαι τῆς διανοίας ταύτης, ἀλλὰ πολλῶν ἔτι δέονται λόγων καὶ παντοδαπῶν, εἰ μέλλουσιν ἐτέραν μεταλήψεσθαι δόξαν ἀνθ' ἧς νῦν
197 τυγγάνουσιν ἔχοντες. δεῖ δὴ μηδ' ἡμᾶς προαπειπεῖν διδάσκοντας καὶ λέγοντας, ἐξ ὧν, δυοῖν θάτερον, ἢ

- μεταστήσομεν τὰς γνώμας αὐτῶν ἢ τὰς βλασφημίας καὶ κατηγορίας, αἷς χρωῶνται καθ' ἡμῶν, ἐξελέγξομεν ψευδεῖς οὐσας. εἰσὶ δὲ διτταί. λέγουσι γὰρ οἱ μὲν, ὡς ἔστιν ἡ περὶ τοὺς σοφιστὰς διατριβὴ φλυαρία καὶ φενακισμός· οὐδεμίαν γὰρ εὐρηται παιδείαν τοιαύτην, δι' ἧς γένοιτό τις ἂν ἡ περὶ τοὺς λόγους δεινότερος ἢ περὶ τὰς πράξεις φρονιμώτερος, ἀλλ' οἱ προέχοντες
- 198 ἐν τούτοις τῇ φύσει τῶν ἄλλων διαφέρουσιν· οἱ δὲ δεινότερους μὲν ὁμολογοῦσιν εἶναι τοὺς περὶ τὴν μελέτην ταύτην ὄντας, οὐ μὴν ἀλλὰ διαφθείρεσθαι καὶ γίνεσθαι χείρους· ἐπειδὴν γὰρ λάβωσι δύναμιν, τοῖς ἄλλοτριόις ἐπιβουλεύειν. ὡς οὖν οὐδὲν ὑγιὲς οὐδ' ἀληθὲς οὐδέτεροι τούτων λέγουσι, πολλὰς ἐλπιδας ἔχω πᾶσι φανερόν ποιήσειν. 99
- 199 Πρῶτον δ' ἐνθυμήθητε περὶ τῶν φλυαρίων φασκόντων εἶναι τὴν παιδείαν, ὡς αὐτοὶ λίαν καταφρονῶς ληροῦσιν. διασύρουσι μὲν γὰρ αὐτὴν ὡς οὐδὲν ὠφελειν δυναμένην ἀλλ' ἀπάτην καὶ φενακισμὸν οὔσαν, ἀξιοῦσι δὲ τοὺς συνόντας ἡμῖν εὐθύς μὲν προσελθόντας διαφέρειν αὐτοὺς αὐτῶν, ὀλίγας δ' ἡμέρας
- 200 συνδιατρίψαντας σοφωτέρους ἐν τοῖς λόγοις καὶ κρείττους φαίνεσθαι τῶν καὶ ταῖς ἡλικίαις καὶ ταῖς ἐμπειρίαις προεχόντων, ἐνιαυτὸν δὲ μόνον παραμειναντας ρήτορας ἅπαντας ἀγαθοὺς εἶναι καὶ τελείους καὶ μηδὲν φαυλοτέρους τοὺς ἀμελεῖς τῶν πονεῖν ἐθέλοντων μηδὲ τοὺς ἀφυεῖς τῶν τὰς ψυχὰς ἀνδρικὰς
- 201 ἐχόντων. καὶ ταῦτα προστάττουσιν, οὐδ' ἡμῶν ἀκηκόητες τοιαύτας ποιουμένων τὰς ὑποσχέσεις οὐτ' ἐν ταῖς ἄλλαις τέχναις καὶ παιδείαις οὐδὲν ἑωρακότες τούτων συμβαῖνον, ἀλλὰ μόλις μὲν ἡμῖν τὰς ἐπιστήμας παραγιγνομένας, οὐχ ὁμοίως δ' ἀλλήλοισι ὅτι ἂν μάθωμεν ἐξεργαζομένους, ἀλλὰ δύο μὲν ἢ τρεῖς ἐξ

- ἀπάντων τῶν διδασκαλείων ἀγωνιστὰς γιγνομένους, τοὺς δ' ἄλλους ἐξ αὐτῶν ἰδιώτας ἀπαλλαττομένους.
- 202 καίτοι πῶς οὐκ ἄφρονας εἶναι χρὴ νομίζειν τοὺς τὰς δυνάμεις τὰς ἐν ταῖς ὁμολογουμέναις τῶν τεχνῶν οὐκ ἐνούσας, ταύτας ἀπαιτεῖν τολμῶντας παρὰ ταύτης, ἣν οὐκ εἶναι φασί, καὶ πλείους τὰς ὀφελείας ἀξιούντας γίνεσθαι παρὰ τῆς ἀπιστουμένης ὑφ' αὐτῶν 100
- 203 ἢ παρὰ τῶν ἀκριβῶς εὐρησθαι δοκουσῶν; χρὴ δὲ τοὺς νοῦν ἔχοντας οὐκ ἀνωμάλως ποιεῖσθαι τὰς κρίσεις περὶ τῶν ὁμοίων πραγμάτων, οὐδ' ἀποδοκιμάζειν τὴν παιδείαν τὴν ταῦτ' αὐτὰς πλείσταις τῶν τεχνῶν ἀπεργαζομένην. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμῶν πολλοὺς τῶν ὑπὸ τοῖς σοφισταῖς γενομένων οὐ φενακισθέντας οὐδ'
- 204 οὕτω διατεθέντας, ὡς οὗτοι λέγουσιν, ἀλλὰ τοὺς μὲν αὐτῶν ἱκανοὺς ἀγωνιστὰς ἀποτελεσθέντας, τοὺς δὲ παιδεύειν ἐτέρους δυνηθέντας, ὅσοι δ' αὐτῶν ἰδιωτεύειν ἠβουλήθησαν, ἐν τε ταῖς ὁμιλίαις χαριεστέρους ὄντας ἢ πρότερον ἦσαν, τῶν τε λόγων κριτὰς καὶ συμβούλους ἀκριβεστέρους τῶν πλείστων γεγενημένους; ὥστε πῶς χρὴ τῆς τοιαύτης διατριβῆς καταφρονεῖν τῆς τοὺς κεχρημένους αὐτῇ τοιούτους παρασκευ-
- 205 ἀζειν θυναμένης; ἀλλὰ μὴν καὶ τόδε πάντες ἂν ὁμολογήσειαν, ὅτι τούτους τεχνικωτάτους εἶναι νομίζομεν ἐπὶ πασῶν τῶν τεχνῶν καὶ χειρουργιῶν, οἵτινες ἂν τοὺς μαθητὰς ὡς οἶόν θ' ὁμοιοτάτους ἐργάτας ἀλλήλοις ἀποδείξωσιν. τῇ τοίνυν φιλοσοφίᾳ φανήσεται
- 206 καὶ τοῦτο συμβεβηκός. ὅσοι γὰρ ἡγεμόνος ἔτυχον ἀληθινοῦ καὶ νοῦν ἔχοντος, εὐρεθεῖεν ἂν ἐν τοῖς λόγοις οὕτως ὁμοίαν τὴν δύναμιν ἔχοντες ὥστε πᾶσιν εἶναι φανερόν, ὅτι τῆς αὐτῆς παιδείας μετεσχῆκασιν. καίτοι μηδενὸς ἔθους αὐτοῖς ἐγγενομένου κοινοῦ 101 μηδὲ διατριβῆς τεχνικῆς ὑπαρξάσης οὐκ ἔστιν ὅπως

- 207 ἂν εἰς τὴν ὁμοιότητα ταύτην κατέστησαν. ἔτι τοίνυν ὑμῶν αὐτῶν οὐδείς ἐστιν, ὅστις οὐκ ἂν εἰπεῖν ἔχοι πολλοὺς τῶν συμπαιδευθέντων, οἱ παῖδες μὲν ὄντες ἀμαθέστατοι τῶν ἡλικιωτῶν ἔδοξαν εἶναι, πρεσβύτεροι δὲ γενόμενοι πλέον διήνεγκαν πρὸς τὸ φρονεῖν καὶ λέγειν τῶν αὐτῶν τούτων, ὧν παῖδες ὄντες ἀπελείφθησαν. ὅθεν μάλιστα ἂν τις γνολή τὴν ἐπιμέλειαν, ὅσσην ἔχει δύναμιν· δῆλον γὰρ, ὅτι τότε μὲν ἅπαντες τοιαύταις ἐχρῶντο ταῖς διανοαῖς, οἷας περ ἐξ ἀρχῆς ἔφυσαν ἔχοντες, ἄνδρες δὲ γενόμενοι τούτων διήνεγκαν καὶ μετήλλαξαν τὴν φρόνησιν τῷ τοὺς μὲν ἐκκεχυμένως ζῆν καὶ ῥαθύμως, τοὺς δὲ τοῖς τε πράγμασι
- 208 καὶ σφίσιν αὐτοῖς προσέχειν τὸν νοῦν. ὅπου δὲ καὶ διὰ τὰς αὐτῶν ἐπιμελείας γίνονται τινες βελτίους, πῶς οὐκ ἂν οὗτοι λαβόντες ἐπιστάτην καὶ πρεσβύτερον καὶ πολλῶν πραγμάτων ἐμπειρον, καὶ τὰ μὲν παρελιηφότα, τὰ δ' αὐτὸν εὐρηκότα, πολὺ ἂν ἔτι πλέον καὶ σφῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἄλλων διήνεγκαν;
- 209 Οὐ μόνον δ' ἐκ τούτων ἀλλὰ καὶ τῶν λοιπῶν εἰκότως ἂν ἅπαντες τὴν ἄγνοιαν θαυμάσειαν τῶν τολμῶντων οὕτως εἰκῆ καταφρονεῖν τῆς φιλοσοφίας, πρῶτον μὲν εἰ πάσας τὰς πράξεις καὶ τὰς τέχνας εἰδότες ταῖς μελέταις καὶ ταῖς φιλοπονίαις ἀλισκομένας πρὸς τὴν τῆς φρονήσεως ἄσκησιν ταῦτα μηδεμίαν
- 210 ἠγνοῦνται δύναμιν ἔχειν, ἔπειτ' εἰ τῶν μὲν σωματῶν μηδὲν οὕτως ἂν φήσειαν εἶναι φαῦλον, ὅτι γυμνασθὲν καὶ ποιῆσαν οὐκ ἂν εἴη βέλτιον, τὰς δὲ ψυχὰς τὰς ἄμεινον πεφυκυίας τῶν σωματῶν μηδὲν ἂν νομίζουσι γενέσθαι σπουδαιοτέρας παιδευθείσας καὶ τυ-
- 211 χούσας τῆς προσηκούσης ἐπιμελείας· ἔτι δ' εἰ περὶ τοὺς ἵππους καὶ τοὺς κύνας καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ζώων ὁρῶντες τέχνας ἔχοντάς τινας, αἷς τὰ μὲν ἀνδρειότερα,

- τὰ δὲ πραότερα, τὰ δὲ φρονιμώτερα ποιοῦσι, περὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν μηδεμίαν οἴονται τοιαύτην εὐρησθαι παιδείαν, ἣτις ἂν αὐτοὺς ἐπὶ τι τούτων ἄν-
- 212 περὶ καὶ τὰ θηρία δυνηθεῖη προαγαγεῖν, ἀλλὰ τοσαύτην ἀπάντων ἡμῶν ἀτυχίαν κατεγνώκασιν, ὥσθ' ὁμολογήσειαν μὲν ἂν ταῖς ἡμετέραις διανοαῖς ἕκαστον τῶν ὄντων βέλτιον γίνεσθαι καὶ χρησιμώτερον, αὐτοὺς δ' ἡμᾶς τοὺς ἔχοντας τὴν φρόνησιν ταύτην, ἣ πάντα πλείονος ἄξια ποιοῦμεν, τολμῶσι λέγειν, ὡς οὐδὲν ἂν ἀλλήλους πρὸς ἐπιείκειαν εὐεργετήσαιμεν.
- 213 ὁ δὲ πάντων θεινότατον, ὅτι καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν θεωροῦντες ἐν τοῖς θαύμασι τοὺς μὲν λέοντας πραότερον διακειμένους πρὸς τοὺς θεραπεύοντας ἢ τῶν ἀνθρώπων ἐνιοὶ πρὸς τοὺς εὖ ποιοῦντας, τὰς δ' ἄρκτους καλινδουμένας καὶ παλαιούσας καὶ μιμουμέ-
- 214 νας τὰς ἡμετέρας ἐπιστήμας, οὐδ' ἐκ τούτων δύνανται γινῶναι τὴν παιδείαν καὶ τὴν ἐπιμέλειαν, ὅσην ἔχει δύναμιν, οὐδ' ὅτι ταῦτα πολὺ ἂν θᾶττον τὴν ἡμετέραν φύσιν ἢ τὴν ἐκείνων ὠφελήσειεν· ὥστ' ἀπορῶ, πότερον ἂν τις δικαιότερον θαυμάσειε τὰς πραότητας τὰς τοῖς χαλεπωτάτοις τῶν θηρίων ἐγγιγνομένας ἢ τὰς ἀγριότητας τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν τοιούτων ἀνθρώπων ἐνούσας.
- 215 Ἔχοι δ' ἂν τις πλείω περὶ τούτων εἰπεῖν· ἀλλὰ γὰρ ἦν πολλὰ λίαν λέγω περὶ τῶν παρὰ τοῖς πλείστοις ὁμολογουμένων, δέδοικα, μὴ περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἀπορεῖν δόξω. (κς.* ιζ.) Πανσάμενος οὖν τούτων ἐπ' ἐκείνους τρέφομαι τοὺς οὐ καταφρονοῦντας μὲν τῆς φιλοσοφίας, πολὺ δὲ πικρότερον κατηγοροῦντας αὐτῆς, καὶ μεταφέροντας τὰς πονηρίας τὰς τῶν φασκόντων μὲν εἶναι σοφιστῶν, ἄλλο δέ τι πραττόντων ἐπὶ τοὺς οὐδὲν τῶν αὐτῶν ἐκείνοις ἐπι-

- 216 τηδεύοντας. ἐγὼ δ' οὐχ ὑπὲρ ἀπάντων τῶν προ-
ποιουμένων δύνασθαι παιδεύειν ποιοῦμαι τοὺς λό-
γους ἀλλ' ὑπὲρ τῶν δικαίως τὴν δόξαν ταύτην ἐχόν-
των. οἶμαι δὲ σαφῶς ἐπιδείξειν τοὺς κατηγοροῦντας
ἡμῶν πολὺ τῆς ἀληθείας διημαρτηκότας, ἥνπερ ἐθε-
λήσητε διὰ τέλους ἀκοῦσαι τῶν λεγομένων.
- 217 Πρῶτον μὲν οὖν ὀρίσασθαι δεῖ, τίνων ὀρεγόμε-
νοι καὶ τίνος τυχεῖν βουλόμενοι τολμῶσί τινες ἀδι-
κεῖν· ἦν γὰρ ταῦτα καλῶς περιλάβωμεν, ἄμεινον 104
γνώσεσθε τὰς αἰτίας τὰς καθ' ἡμῶν λεγομένας, εἴτ'
ἀληθεῖς εἰσὶν εἴτε ψευδεῖς. ἐγὼ μὲν οὖν ἡδονῆς ἢ
κέρδους ἢ τιμῆς ἕνεκα φημι πάντας πάντα πράττειν·
ἔξω γὰρ τούτων οὐδεμίαν ἐπιθυμίαν ὀρῶ τοῖς ἀν-
- 218 θρώποις ἐγγιγνομένην. εἰ δὴ ταῦθ' οὕτως ἔχει, λοι-
πὸν ἔστι σκέψασθαι, τί τούτων ἂν ἡμῖν γίγνοιτο δια-
φθείρουσι τοὺς νεωτέρους. πρότερον ἂν ἡσθαίμεν
ὀρῶντες ἢ καὶ πυνθανόμενοι πονηροὺς αὐτοὺς ὄντας
καὶ δοκοῦντας τοῖς συμπολιτευομένοις; καὶ τίς οὕτως
ἔστιν ἀναίσθητος, ὅστις οὐκ ἂν ἀλγήσειε τοιαύτης
- 219 διαβολῆς περὶ αὐτὸν γιγνομένης; ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἂν
θαυμασθαίμεν οὐδὲ τιμῆς μεγάλης τύχοιμεν τοιού-
τους τοὺς συνόντας ἀποπέμποντες, ἀλλὰ πολὺ ἂν
μᾶλλον καταφρονηθῆμεν καὶ μισηθῆμεν τῶν ταῖς
ἄλλαις πονηρίαις ἐνόχων ὄντων. καὶ μὴν οὐδ' εἰ
ταῦτα παρίδοιμεν, χρήματα πλεῖστ' ἂν λάβοιμεν οὕτω
- 220 τῆς παιδείας προεσιτῶτες. οἶμαι γὰρ δήπου τοῦτό γε
πάντας γινώσκειν, ὅτι σοφιστῆ μισθὸς κάλλιστός
ἔστι καὶ μέγιστος, ἦν τῶν μαθητῶν τινὲς καλοὶ κάγα-
θοὶ καὶ φρόνιμοὶ γένωνται καὶ παρὰ τοῖς πολίταις
εὐδοκιμοῦντες· οἱ μὲν γὰρ τοιοῦτοι πολλοὺς μετα-
σχέειν τῆς παιδείας εἰς ἐπιθυμίαν καθιστάσιν, οἱ δὲ
πονηροὶ καὶ τοὺς πρότερον συνεῖναι διανοομένους

ἀποτρέπουσιν. ὥστε τίς ἂν ἐν τούτοις τὸ κρεῖττον 105
ἀγνοήσκειεν, οὕτω μεγάλην τὴν διαφορὰν τῶν πραγ-
μάτων ἔχόντων;

- 221 (κς.*ιη.) Ἴσως οὖν ἂν τις προσταῦτα τολμήσειεν
εἰπεῖν, ὡς πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων διὰ τὰς ἀκρασίας οὐκ
ἐμμένουσι τοῖς λογισμοῖς ἀλλ' ἀμελήσαντες τοῦ συμφέ-
ροντος ἐπὶ τὰς ἡδονὰς ὀρμῶσιν. ἐγὼ δ' ὁμολογῶ καὶ
τῶν ἄλλων πολλοὺς καὶ τῶν προσποιουμένων εἶναι
- 222 σοφιστῶν ἔχειν τινὰς τὴν φύσιν ταύτην. [ἀλλ' ὅμως
οὐδὲ τῶν τοιούτων οὐδεὶς ἐστίν οὕτως ἀκρατής, ὅστις
ἂν δέξαιτο καὶ τοὺς μαθητὰς εἶναι τοιούτους· τῶν
μὲν γὰρ ἡδονῶν τῶν διὰ τὴν ἀκρασίαν ἐκείνοις συμ-
βαινουσῶν οὐκ ἂν δύναίτο μετασχεῖν, τῆς δὲ δόξης
τῆς διὰ τὴν πονηρίαν γιγνομένης αὐτὸς ἂν τὸ πλεῖ-
στον μέρος ἀπολαύσειεν. ἔπειτα τίνας ἂν καὶ δια-
φθεῖραιεν καὶ τοὺς πῶς διακειμένους λάβοιεν ἂν μα-
- 223 θητὰς; ἄξιον γὰρ καὶ ταῦτα διελθεῖν. πότερον τοὺς
ἤδη κακοῦθεις ὄντας καὶ πονηροὺς; καὶ τίς ἂν, ἢ παρὰ
τῆς αὐτοῦ φύσεως ἐπίσταται, ταῦτα παρ' ἑτέρου μαν-
θάνειν ἐπιχειρήσειεν; ἀλλὰ τοὺς ἐπιεικεῖς καὶ χρη-
στῶν ἐπιτηδευμάτων ἐπιθυμοῦντας; ἀλλ' οὐδ' ἂν εἰς
τῶν τοιούτων τοῖς κακὴν τι λέγουσιν ἢ πράττουσι
- 224 διαλεχθῆναι τολμήσειεν]. (κς.*ιθ.) Ἄλλα γὰρ οὐ
δίκαιον διὰ τοὺς ἀκρατεῖς καὶ πονηροὺς διαβάλλεσθαι
καὶ τοὺς καλῶς τῇ φιλοσοφίᾳ χρωμένους· οὐδὲ γὰρ
εἴ τινες τῶν πολιτῶν συκοφάνται καὶ κακοπράγμο-
νες τυγχάνουσιν ὄντες ὥσπερ ὁ κατήγορος, προσήκει
καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας δοκεῖν εἶναι τοιούτους, ἀλλὰ
δεῖ χωρὶς περὶ ἐκάστου διαγιγνώσκειν. τούτου δ'
ἔνεκα καὶ τοὺς λόγους ὑμῖν προανέγνωνα καὶ τοὺς πλη-
σιάσαντάς μοι διηλθον, (δηλῶσαι) βουλόμενος, ὅσον
διέσταμεν ἀλλήλων. εὐρήσετε γὰρ οὐδὲν τῶν αὐτῶν

ἡμᾶς οὐτ' ἐπιτηδεύοντας οὔτε λέγοντας οὐτ' ἀσκού-
 ντας οὐθ' ὑπισχνουμένους· ἀλλ' οὐδὲ τοὺς πλησιάζ-
 οντας τῶν αὐτῶν ἑκατέροις ἔνεκα συνόντας· ἀλλὰ
 τοὺς μὲν ἀλαξουείας, τοὺς δὲ παιδείας μετασχεῖν βου-
 λομένους. πρὸς δὲ τούτοις ἴδοιτ' ἂν τοὺς μὲν δικαί-
 ως ἂν μισηθέντας ἀπάσαις ταῖς Ἑλληνίσι πόλεσιν
 ἐνοχλοῦντας καὶ ζητοῦντας, οὔστινας ἔξαπατήσουσιν,
 ἐπὶ δὲ τοὺς ἀληθεστέρους καὶ σπουδαιοτέρους ἐξ ἀ-
 πάντων τῶν τόπων αὐτοὺς πλέοντας. περὶ ὧν ἂν
 ἠδέως Λυσιμάχου πυθοίμην, τίνα ποτὲ γνώμην ἔχει
 περὶ τῶν ἐκ Σικελίας καὶ τοῦ Πόντου καὶ τῶν ἄλλων 106
 τόπων δεῦρο πλεόντων ὡς ἡμᾶς, ἵνα παιδευθῶσιν.
 πότερον αὐτοὺς οἶεται σπανίζοντας ἐκεῖ πονηρῶν
 ἀνθρώπων ἐνθάδε ποιῆσθαι τὴν πορείαν; ἀλλὰ παν-
 ταχοῦ πολλὴν ἀφθουίαν εὔροι τις ἂν τῶν συμπονη-
 225 ρεύεσθαι καὶ συνεξαμαρτάνειν βουλομένων. ἀλλ'
 ἵνα κακοπράγμονες καὶ συκοφάνται γένωνται, πολλὰ
 χρήματα τελέσαντες; ἀλλὰ πρῶτον μὲν οἱ ταύτην
 ἔχοντες τὴν γνώμην πολὺ ἂν ἦδιον τὰ τῶν ἄλλων λά-
 βοιεν ἢ δοῖεν ἑτέροις ὅτιοῦν τῶν σφετέρων αὐτῶν·
 ἔτι δὲ τίνες ἂν ὑπὲρ πονηρίας ἀργύριον ἀναλώσειαν,
 ἔξον αὐτοῖς μηδὲν δαπανηθεῖσιν εἶναι τοιούτοις, ὁπό-
 226 ταν βουληθῶσιν; οὐ γὰρ μαθεῖν ἀλλ' ἐπιχειρῆσαι
 μόνον θεῖ τοῖς τοιούτοις τῶν ἔργων. ἀλλὰ δῆλον ὅτι
 καὶ πλέουσι καὶ χρήματα διδόασιν καὶ πάντα ποιούσιν
 νομίζοντες αὐτοὶ τε βελτίους γενήσεσθαι καὶ τοὺς
 ἐνθάδε παιδεύοντας πολὺ φρονιμωτέρους εἶναι τῶν
 παρὰ σφίσι αὐτοῖς· ἐφ' οἷς ἄξιον ἦν ἅπαντας τοὺς
 πολίτας φιλοτιμεῖσθαι καὶ περὶ πολλοῦ ποιῆσθαι
 τοὺς αἰτίους τῇ πόλει τῆς δόξης ταύτης γενομένους.
 227 ἀλλὰ γὰρ οὕτω τινὲς ἀγνωμόνως ἔχουσιν ὥστ' εἰδό-
 τες καὶ τοὺς ξένους τοὺς ἀφικνουμένους καὶ τοὺς

- προεστῶτας τῆς παιδείας οὐδὲν κακόν ἐπιτηδεύοντας, ἀλλ' ἀπραγμονεστάτους μὲν ὄντας τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ πλείστην ἡσυχίαν ἄγοντας, προσέχοντας δὲ τὸν νοῦν σφίσι· ἀντοῖς καὶ τὰς συνουσίας μετ' ἀλλήλων 107
- 228 ποιουμένους, ἔτι δὲ τὰ καθ' ἡμέραν εὐτελέστατα καὶ κοσμιώτατα ζῶντας, καὶ τῶν λόγων ἐπιθυμοῦντας, οὐ τῶν ἐπὶ τοῖς ἰδίοις συμβολαίοις λεγομένων οὐδὲ τῶν λυπρύντων τινὰς ἀλλὰ τῶν παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις εὐδοκιμούντων, ὅμως τολμῶσι βλασφημεῖν περὶ αὐτῶν καὶ λέγειν, ὡς ταύτην ποιοῦνται τὴν μελέτην,
- 229 ἴν' ἐν τοῖς ἀγῶσι παρὰ τὸ δίκαιον πλεονεκτῶσιν. καί-
τοι τίνες ἂν ἀδικίαν καὶ κακίαν ἀσκοῦντες σωφρο-
στερον τῶν ἄλλων ζῆν ἐθελήσειαν; τίνας δὲ πώποθ' ἐωράκασιν οἱ ταῦτα λέγοντες ἀναβαλλομένους καὶ θησαυριζομένους τὰς πονηρίας, ἀλλ' οὐκ εὐθύς τῇ φύσει τῇ παρούσῃ χρωμένους;
- 230 (κς.* κ'.) Χωρὶς δὲ τούτων, εἴπερ ἢ περὶ τοὺς λό-
γους δεινότης ποιεῖ τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιβουλεύειν, προσῆκεν ἅπαντας τοὺς δυναμένους εἰπεῖν πολυπράγ-
μονας καὶ συκοφάντας εἶναι· ταῦτό γὰρ αἴτιον ἐν ἅπασι
- 231 ταῦτόν πέφυκεν ἐνεργάζεσθαι. νῦν δ' εὐρήσετε καὶ τῶν ἐν τῷ παρόντι πολιτευομένων καὶ τῶν νεωστὶ τετελευτηκότων τοὺς πλείστην ἐπιμέλειαν τῶν λόγων ποιουμένους βελτίστους ὄντας τῶν ἐπὶ τὸ βῆμα πα-
ριόντων, ἔτι δὲ τῶν παλαιῶν τοὺς ἀρίστους φήτορας καὶ μεγίστην δόξαν λαβόντας πλείστων ἀγαθῶν αι-
τίους τῇ πόλει γεγεννημένους, ἀρξάμενους ἀπὸ Σό-
232 λωνος. ἐκεῖνός τε γὰρ προστάτης τοῦ δήμου καταστάς 108
οὕτως ἐνομοθέτησε καὶ τὰ πράγματα διέταξε καὶ τὴν πόλιν κατεσκεύασεν ὥστ' ἔτι καὶ νῦν ἀγαπᾶσθαι τὴν διοίκησιν τὴν ὑπ' ἐκείνου συνταχθεῖσαν· μετὰ δὲ ταῦτα Κλεισθένης ἐκπεσὼν ἐκ τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν

τυράννων, λόγῳ πείσας τοὺς Ἀμφικτύονας δανεῖσαι
 τῶν τοῦ θεοῦ χρημάτων αὐτῷ, τόν τε δῆμον κατήγαγε
 καὶ τοὺς τυράννους ἐξέβαλε καὶ τὴν δημοκρατίαν
 ἐκείνην κατέστησε τὴν αἰτίαν τοῖς Ἑλλησι τῶν μεγί-
 233 στων ἀγαθῶν γενομένην· ἐπὶ δὲ τούτῳ Θεμιστοκλῆς
 ἠγεμῶν ἐν τῷ πολέμῳ τῷ Περσικῷ γενόμενος, συμ-
 βουλεύσας τοῖς προγόνοις ἡμῶν ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν,
 ὃ τίς ἂν οἶός τ' ἐγένετο πείσαι μὴ πολὺ τῷ λόγῳ διε-
 νεγκῶν; εἰς τοῦτ' αὐτῶν τὰ πράγματα προήγαγεν,
 ὥστ' ὀλίγας ἡμέρας ἀνάστατοι γενόμενοι πολὺν χρό-
 234 νον δεσπόται τῶν Ἑλλήνων κατέστησαν· τὸ δὲ τελευ-
 ταῖον Περικλῆς καὶ δημαγωγὸς ὢν ἀγαθὸς καὶ ῥήτωρ
 ἄριστος οὕτως ἐκόσμησε τὴν πόλιν καὶ τοῖς ἱεροῖς
 καὶ τοῖς ἀναθήμασι καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ὥστ' ἔτι
 καὶ νῦν τοὺς εἰσαφικνουμένους εἰς αὐτὴν νομίζειν
 μὴ μόνον ἄρχειν ἀξίαν εἶναι τῶν Ἑλλήνων ἀλλὰ καὶ
 τῶν ἄλλων ἀπάντων, καὶ πρὸς τούτοις εἰς τὴν ἀκρό-
 235 πολιν οὐκ ἐλάττω μυρίων ταλάντων ἀνήνεγκεν. καὶ
 τούτων τῶν ἀνδρῶν τῶν τηλικαῦτα διαπραξαμένων
 οὐδεὶς λόγων ἠμέλησεν, ἀλλὰ τοσοῦτῳ μᾶλλον τῶν 109
 ἄλλων προσέσχον αὐτοῖς τὸν νοῦν, ὥστε Σόλων μὲν
 τῶν ἐπὶ σοφιστῶν ἐκλήθη καὶ ταύτην ἔσχε τὴν ἐπι-
 νυμίαν τὴν νῦν ἀτιμαζομένην καὶ κρινομένην παρ'
 ὑμῖν, Περικλῆς δὲ δυοῖν ἐγένετο μαθητῆς, Ἀναξαγό-
 ρου τε τοῦ Κλαζομενίου καὶ Δάμωνος τοῦ κατ' ἐκεί-
 νον τὸν χρόνον φρονιμωτάτου δόξαντος εἶναι τῶν
 236 πολιτῶν. ὥστ' ἐκ τίνων ἂν τις ὑμῖν σαφέστερον ἐπι-
 δελεῖεν, ὥς οὐχ αἰ δυνάμεις αἰ τῶν λόγων κακο-
 πράγμονας τοὺς ἀνθρώπους ποιοῦσιν; ἀλλ' οἱ τοι-
 αύτην τὴν φύσιν ἔχοντες, οἶαν περ ὁ κατήγορος,
 πονηροῖς, οἶμαι, καὶ τοῖς λόγοις καὶ τοῖς πράγμασι
 χρώμενοι διατελοῦσιν.

- 237 (κς.* κα'.) Ἔχω δὲ δεῖξαι καὶ τόπους, ἐν οἷς ἔξ-
 εστιν ἰδεῖν τοῖς βουλομένοις τοὺς πολυπράγμονας καὶ
 τοὺς ταῖς αἰτίαις ἐνόχους ὄντας, ἃς οὗτοι τοῖς σοφι-
 σταῖς ἐπιφέρουσιν. ἐν γὰρ ταῖς σανίσι ταῖς ὑπὸ τῶν
 ἀρχόντων ἐκτιθεμέναις ἀναγκαῖόν ἐστιν, ἐν μὲν ταῖς
 τῶν θεσμοθετῶν ἀμφοτέρους ἐνεῖναι, τοὺς τε τὴν
 πόλιν ἀδικοῦντας καὶ τοὺς συκοφαντοῦντας, ἐν δὲ
 ταῖς τῶν ἑνδεκα τοὺς τε κακουργοῦντας καὶ τοὺς
 τούτοις ἐφροσῶντας, ἐν δὲ ταῖς τῶν τετταράκοντα τοὺς
 τ' ἐν τοῖς ἰδίοις πράγμασιν ἀδικοῦντας καὶ τοὺς μὴ
 238 δικαίως ἐγκαλοῦντας· ἐν αἷς τοῦτον μὲν καὶ τοὺς
 τούτου φίλους εὐροῖτ' ἂν ἐν πολλαῖς ἐγγεγραμμέ-
 νους, ἐμὲ δὲ καὶ τοὺς περὶ τὴν αὐτὴν ἐμοὶ διατριβὴν
 ὄντας οὐδ' ἐν μιᾷ τούτων ἐνόντας, ἀλλ' οὕτω τὰ 110
 περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς διοικοῦντας ὥστε μηδὲν δεῖσθαι
 239 τῶν ἀγῶνων τῶν παρ' ὑμῖν. καίτοι τοὺς μῆτ' ἐν ταῖς
 πραγματείαις ταύταις ὄντας μῆτ' ἀκολάστως ζῶντας
 μήτε περὶ ἄλλην πρᾶξιν μηδεμίαν αἰσχρὰν γεγενημέ-
 νους πῶς οὐκ ἐπαινέσθαι προσήκει μᾶλλον ἢ κρίνε-
 σθαι; δῆλον γὰρ, ὅτι τοιαῦτα τοὺς συνόντας παιδεύ-
 ομεν, οἷά περ αὐτοὶ τυγχάνομεν ἐπιτηδεύοντες.
- 240 (κς.* κβ'.) Ἔτι τοίνυν γνώσεσθε σαφέστερον ἐκ
 τῶν ῥηθήσεσθαι μελλόντων, ὡς πόρρω τοῦ διαφθεί-
 ρειν τοὺς νεωτέρους ἐσμέν. εἰ γὰρ τι τοιοῦτον ἐποι-
 οῦμεν, οὐκ ἂν Λυσίμαχος ἦν ὁ λυπούμενος ὑπὲρ αὐ-
 τῶν οὐδ' ἄλλος οὐδεὶς τῶν τοιούτων, ἀλλὰ τοὺς
 πατέρας ἂν ἐωρᾶτε τῶν συνόντων ἡμῖν καὶ τοὺς οἰ-
 κείους ἀγανακτοῦντας καὶ γραφομένους καὶ δίκην
 241 ζητοῦντας παρ' ἡμῶν λαμβάνειν. νῦν δ' ἐκεῖνοι μὲν
 συνιστᾶσι τοὺς παῖδας τοὺς αὐτῶν καὶ χρήματα δι-
 δόασι, καὶ χαίρουσιν ὁπόταν ὀρῶσιν αὐτοὺς μεθ' ἡμῶν
 ἡμερεύοντας, οἱ δὲ συκοφάνται διαβάλλουσι καὶ

πράγματα παρέχουσιν ἡμῖν, ὧν τίνες ἂν ἥδιον ἴδοιεν πολλοὺς τῶν πολιτῶν διαφθειρομένους καὶ πονηροὺς γιγνομένους; Ἰσασι γὰρ σφᾶς αὐτοὺς ἐν μὲν τοῖς τοιούτοις δυναστεύοντας, ὑπὸ δὲ τῶν καλῶν κάγαθῶν καὶ νοῦν ἐχόντων ἀπολλυμένους, ὁπόταν ληφθῶσιν.

242 ὥσθ' οὔτοι μὲν σωφρονοῦσιν ἀναιρεῖν ζητοῦντες ἀπάσας τὰς τοιαύτας διατριβάς, ἐν αἷς ἡγροῦνται βελ- 111
τίους γενομένους χαλεπωτέρους ἔσεσθαι ταῖς αὐτῶν πονηρίαις καὶ συκοφαντίαις, ὑμᾶς δὲ προσήκει τάναντία τούτοις πράττειν καὶ ταῦτα νομίζειν εἶναι κάλλιστα τῶν ἐπιτηδευμάτων, οἷς ἂν τούτους ὁρᾷτε μάλιστα πολεμοῦντας.

243 (κς.* κγ'.) Ἄτοπον δὲ τι τυγχάνω πεπονθῶς· εἰρήσεται γὰρ, εἰ καὶ τινες λίαν εὐμετάβολον εἶναί με φήσουσιν. ὀλίγω μὲν γὰρ πρότερον ἔλεγον, ὡς πολλοὶ τῶν καλῶν κάγαθῶν ἀνδρῶν διεψευσμένοι τῆς φιλοσοφίας τραχύτερον πρὸς αὐτὴν ἔχουσι, νῦν δ' οὔτως ἐναργεῖς ὑπέληφα τοὺς λόγους εἶναι τοὺς εἰρημένους καὶ πᾶσι φανεροὺς, ὥστ' οὐδεὶς ἀγνοεῖν μοι δοκεῖ τὴν δύναμιν αὐτῆς οὐδὲ καταγινώσκειν ἡμῶν, ὡς διαφθείρομεν τοὺς μαθητὰς, οὐδὲ πεπονθέναι τοιοῦτον οὐδὲν, οἷον αὐτοὺς ὀλίγω πρότερον

244 ἡτιώμην· ἀλλ' εἰ δεῖ τᾶληθὲς εἰπεῖν καὶ τὸ νῦν ἐν τῇ διανοίᾳ μοι παρεστηκὸς, ἡγοῦμαι πάντας τοὺς φιλοτίμως διακειμένους, ἐπιθυμητικῶς ἔχοντας τοῦ φρονεῖν εὖ καὶ λέγειν, αὐτοὺς μὲν ἀμελεῖν τούτων, τοὺς μὲν διὰ ῥαθυμίας, τοὺς δὲ καταμεμφομένους τὴν φύσιν τὴν αὐτῶν, τοὺς δὲ δι' ἄλλας τινὰς προφάσεις,
245 παμπληθεῖς δ' εἰσὶ, πρὸς δὲ τοὺς πολλὴν ἐπιμέλειαν ποιούμενους καὶ τυχεῖν βουλομένους, ὧν εἰς ἐπιθυμίαν αὐτοὶ καθεστᾶσι, δυσκόλως ἔχειν καὶ ζηλοτυπεῖν καὶ τὰς ψυχὰς τεταραγμένως διακείσθαι καὶ πεπονθέ- 112

- ναι παραπλήσια τοῖς ἐρωῶσι· τίνα γὰρ ἂν τις αὐτοῖς
 246 ἐπενεγκεῖν αἰτίαν ἔχοι πρεπωδεστέραν ταύτης; οἴτι-
 νες μακαρίζουσι μὲν καὶ ζηλοῦσι τοὺς καλῶς χρῆσθαι
 τῷ λόγῳ δυναμένους, ἐπιτιμῶσι δὲ τῶν νεωτέρων τοῖς
 τυχεῖν ταύτης τῆς τιμῆς βουλομένοις. καὶ τοῖς μὲν
 θεοῖς οὐδεὶς ἔστιν ὅστις οὐκ ἂν εὖξαιτο μάλιστα μὲν
 247 αὐτὸς δύνασθαι λέγειν, εἰ δὲ μὴ, τοὺς παῖδας καὶ τοὺς
 οἰκείους τοὺς αὐτοῦ· τοὺς δὲ πόνη καὶ φιλοσοφία
 τοῦτο κατεργάσασθαι πειρωμένους, ὃ παρὰ τῶν θεῶν
 αὐτοὶ βούλονται λαβεῖν, οὐδέν φασι τῶν δεόντων
 πράττειν, ἀλλ' ἐνόητε μὲν ὡς ἐξηπατημένων καὶ πεφε-
 νακισμένων προσποιῶνται καταγελαῦν αὐτῶν, ὁπόταν
 δὲ τύχῳσι, μεταβαλόντες ὡς περὶ πλεονεκτεῖν δυνα-
 248 μένων τοὺς λόγους ποιοῦνται. καὶ συμβούλοις μὲν,
 ὅταν κίνδυνός τις καταλάβῃ τὴν πόλιν, τοῖς ἄριστα
 περὶ τῶν πραγμάτων λέγουσι, τούτοις χρῶνται, καὶ
 πράττουσιν ὅτι ἂν οἱ τοιοῦτοι παραινέσωσι· περὶ δὲ
 τοὺς ἔργον ποιομένους, ὅπως χρησίμους αὐτοὺς ἐν
 τοῖς καιροῖς τοῖς τοιούτοις τῇ πόλει παρασχήσουσι,
 βλασφημεῖν οἴονται χρῆναι. καὶ Θεβαίοις μὲν καὶ τοῖς
 ἄλλοις ἐχθροῖς τὴν ἀμαθίαν ὀνειδίξουσι, τοὺς δ' ἐκ
 παντὸς τρόπου ζητοῦντας τὴν νόσον ταύτην διαφυγεῖν
 249 λαιδοροῦντες διατελοῦσιν. ὃ δ' οὐ μόνον ταραχῆς ση- 113
 μείον ἔστιν ἀλλὰ καὶ τῆς περὶ τοὺς θεοὺς ὀλιγωρίας·
 τὴν μὲν γὰρ Πειθῶ μίαν τῶν θεῶν νομίζουσιν εἶναι
 καὶ τὴν πόλιν ὀρῶσι καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν θυ-
 σίαν αὐτῇ ποιομένην, τοὺς δὲ τῆς δυνάμεως ἧς ἡ θεὸς
 250 ἔχει μετασχεῖν βουλομένους ὡς κακοῦ πράγματος ἐπι-
 θυμοῦντας διαφθείρεσθαι φασιν. ὃ δὲ πάντων δεινό-
 τατον, ὅτι προκρίναιεν μὲν ἂν τὴν ψυχὴν σπουδαιοτέ-
 ραν εἶναι τοῦ σώματος, οὕτω δὲ γιγνώσκοντες ἀποδέ-
 χονται μᾶλλον τοὺς γυμναζομένους τῶν φιλοσοφοῦν-

των. καίτοι πᾶς οὐκ ἄλογον τοὺς τοῦ φανυλοτέρου ποιουμένους τὴν ἐπιμέλειαν ἐπαινεῖν μᾶλλον ἢ τοὺς τοῦ σπουδαιοτέρου, καὶ ταῦτα πάντων εἰδότες διὰ μὲν εὐξέλιαν σώματος οὐδὲν πώποτε τὴν πόλιν τῶν ἐλλογίμων ἔργων διαπραξαμένην, διὰ δὲ φρόνησιν ἀνδρὸς εὐδαιμονεστάτην καὶ μεγίστην τῶν Ἑλληνίδων πόλεων γενομένην;

- 251 (κς'. *κδ'.) Πολὺν δ' ἂν τις ἔχοι πλείους τούτων ἐναντιώσεις συναγαγεῖν τῶν ἀκμαζόντων τε μᾶλλον ἢ γὰρ καὶ τοῦ καιροῦ τοῦ παρόντος μὴ φροντιζόντων· ἐπεὶ καὶ τάδε περὶ τῶν αὐτῶν τούτων ἐνεστὶν εἰπεῖν. φέρε γὰρ, εἴ τινες πολλὰ χρήματα παρὰ τῶν προγόνων παραλαβόντες τῇ μὲν πόλει μηδὲν εἰεν χρήσιμοι, τοὺς δὲ πόλιτας ὑβρίζοιεν καὶ τοὺς τε παῖδας καὶ τὰς γυναῖκας αἰσχύνοιεν, ἔστιν ὅστις ἂν τοὺς αἰτίους τοῦ πλούτου μέμψασθαι τολμήσειεν ἄλλ' οὐκ ἂν αὐτοὺς 114
- 252 τοὺς ἐξαμαρτάνοντας κολάζειν ἀξιώσειεν; τί δ' εἴ τινες ὄπλομαχεῖν μαθόντες πρὸς μὲν τοὺς πολεμίους μὴ χρῶντο ταῖς ἐπιστήμας, ἐπανάστασιν δὲ ποιήσαντες πολλοὺς τῶν πολιτῶν διαφθείραιοιεν, ἢ καὶ πυκτεύειν καὶ παγκρατιάξειν ὡς οἶόν τ' ἄριστα παιδεύθεντες τῶν μὲν ἀγῶνων ἀμελοῖεν, τοὺς δ' ἀπαντῶντας τύπτοιεν, τίς οὐκ ἂν τούτων τοὺς μὲν διδασκάλους ἐπαινέσειε, τοὺς δὲ κακῶς χρωμένους οἷς ἐμαθον 253 ἀποκτείνειεν; οὐκοῦν χρὴ καὶ περὶ τῶν λόγων τὴν αὐτὴν ἔχειν διάνοιαν, ἣν περὶ καὶ περὶ τῶν ἄλλων, καὶ μὴ περὶ τῶν ὁμοίων τἀναντία γιγνώσκειν, μηδὲ πρὸς τοιοῦτον πρᾶγμα δυσμενῶς φαίνεσθαι διακειμένους, ὃ πάντων τῶν ἐνότων ἐν τῇ τῶν ἀνθρώπων φύσει πλείστων ἀγαθῶν αἰτιόν ἐστιν. τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις οἷς ἔχομεν, ἅπερ ἤδη καὶ πρότερον εἶπον, οὐδὲν τῶν ζώων διαφέρομεν, ἀλλὰ πολλῶν καὶ τῷ τάχει καὶ τῇ

φώμη καὶ ταῖς ἄλλαις εὐπορίαις καταδεέστεροι τυγχά-
 254 νομεν ὄντες· ἐγγενομένου δ' ἡμῖν τοῦ πείθειν ἀλλή-
 λους καὶ δηλοῦν πρὸς ἡμᾶς αὐτούς, περὶ ὧν ἂν βου-
 ληθῶμεν, οὐ μόνον τοῦ θηριωδῶς ζῆν ἀπηλλάγημεν,
 ἀλλὰ καὶ συνελθόντες πόλεις φέλισσαμεν καὶ νόμους
 ἐθέμεθα καὶ τέχνας εὖρομεν, καὶ σχεδὸν ἅπαντα τὰ
 δι' ἡμῶν μεμηχανημένα λόγος ἡμῖν ἐστὶν ὁ συγκατα-
 255 σκευάσας. οὗτος γὰρ περὶ τῶν δικαίων καὶ τῶν ἀδί- 115
 κων καὶ τῶν καλῶν καὶ τῶν αἰσχυρῶν ἐνομοθέτησεν,
 ὧν μὴ διαταχθέντων οὐκ ἂν οἴοι τ' ἡμεῖς οἰκεῖν μετ'
 ἀλλήλων. τούτῳ καὶ τοὺς κακοὺς ἐξελέγχομεν καὶ
 τοὺς ἀγαθοὺς ἐγκωμιάζομεν. διὰ τούτου τοὺς τ' ἀνο-
 ἡτους παιδεύομεν καὶ τοὺς φρονίμους δοκιμάζομεν·
 τὸ γὰρ λέγειν ὡς δεῖ τοῦ φρονεῖν εὖ μέγιστον ση-
 μεῖον ποιούμεθα, καὶ λόγος ἀληθῆς καὶ νόμιμος καὶ
 256 δίκαιος ψυχῆς ἀγαθῆς καὶ πιστῆς εἰδωλόν ἐστίν. μετὰ
 τούτου καὶ περὶ τῶν ἀμφισβητησίμων ἀγωνιζόμεθα
 καὶ περὶ τῶν ἀγνοουμένων σκοπούμεθα· ταῖς γὰρ
 πίστεσιν, αἷς τοὺς ἄλλους λέγοντες πείθομεν, ταῖς
 αὐταῖς ταύταις βουλευόμενοι χρώμεθα, καὶ ρητορι-
 κοὺς μὲν καλοῦμεν τοὺς ἐν τῷ πλήθει λέγειν δυνα-
 μένους, εὐβούλους δὲ νομίζομεν, οἵτινες ἂν αὐτοὶ
 πρὸς αὐτοὺς ἄριστα περὶ τῶν πραγμάτων διαλεχθῶ-
 257 σιν. εἰ δὲ δεῖ συλλήβδην περὶ τῆς δυνάμεως ταύτης
 εἰπεῖν, οὐδὲν τῶν φρονίμως πραττομένων εὐρήσομεν
 ἀλόγως γιγνόμενον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἔργων καὶ τῶν δια-
 νοημάτων ἀπάντων ἡγεμόνα λόγον ὄντα, καὶ μάλιστα
 χρωμένους αὐτῷ τοὺς πλείστον νοῦν ἔχοντας. ὧν οὐ-
 δὲν ἐνθυμηθεὶς Λυσίμαχος κατηγορεῖν ἐτόλμησε τῶν
 ἐπιθυμούντων τοιούτου πράγματος, ὃ τοσοῦτων τὸ
 πλήθος καὶ τηλικούτων τὸ μέγεθος ἀγαθῶν αἰτιόν
 ἐστίν.

- 258 (κς.* κέ.) Καὶ τί δεῖ τούτου θαυμάζειν, ὅπου καὶ τῶν περὶ τὰς ἔριδας σπουδαζόντων ἕνιοί τινες 110 ὁμοίως βλασφημοῦσι περὶ τῶν λόγων τῶν κοινῶν καὶ τῶν χρησίμων ὥσπερ οἱ φαυλότατοι τῶν ἀνθρώπων, οὐκ ἀγνοοῦντες τὴν δύναμιν αὐτῶν, οὐδ' ὅτι τάχιστ' ἂν οὗτοι τοὺς χρωμένους ἀφελήσειαν, ἀλλ' ἐλπίζοντες, ἦν τούτους διαβάλλωσι, τοὺς αὐτῶν ἐντιμοτέ-
- 259 ρους ποιήσειν. περὶ ᾧν δυνηθείην μὲν ἂν ἴσως διαλεχθῆναι πολὺ πικρότερον ἢ κείνοι περὶ ἡμῶν, οὐδέτερον δ' οἶμαι δεῖν, οὐδ' ὅμοιος γίνεσθαι τοῖς ὑπὸ τοῦ φθόνου διεφθαρμένοις, οὔτε ψέγειν τοὺς μηδὲν μὲν κακὸν τοὺς συνόντας ἐργαζομένους, ἤττου δ' ἐτέρων εὐεργετεῖν δυναμένους. οὐ μὴν ἀλλὰ μικρά γε μνησθήσομαι περὶ αὐτῶν, μάλιστα μὲν ὅτι κἀκεῖνοι περὶ ἡμῶν, ἐπειθ' ὅπως ἂν ὑμεῖς σαφέστερον εἰδότες τὴν δύναμιν αὐτῶν οὕτω διακέησθε πρὸς
- 260 ἐκάστους ἡμῶν, ὥσπερ δίκαιόν ἐστι, πρὸς δὲ τούτοις ἵνα καὶ τοῦτο ποιήσω φανερόν, ὅτι περὶ τοὺς πολιτικούς λόγους ἡμεῖς ὄντες, οὓς ἐκεῖνοι φασὶν εἶναι φιλαπεχθήμονας, πολὺ πραότεροι τυγχάνομεν αὐτῶν ὄντες· οἱ μὲν γὰρ αἰεὶ τι περὶ ἡμῶν φλαῦρον λέγουσιν, ἐγὼ δ' οὐδὲν ἂν εἰποίμι τοιοῦτον, ἀλλὰ ταῖς ἀλη-
- 261 θείαις χρήσομαι περὶ αὐτῶν. ἠγοῦμαι γὰρ καὶ τοὺς ἐν τοῖς ἐριστικοῖς λόγοις δυναστεύοντας καὶ τοὺς περὶ τὴν ἀστρολογίαν καὶ τὴν γεωμετρίαν καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν μαθημάτων διατρίβοντας οὐ βλάπτειν ἀλλ' ὄφε- 117 λεῖν τοὺς συνόντας, ἐλάττω μὲν ᾧν ὑπισχοῦνται,
- 262 πλείω δ' ᾧν τοῖς ἄλλοις δοκοῦσιν. οἱ μὲν γὰρ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων ὑπειλήφασιν ἀδολεσχίαν καὶ μικρολογίαν εἶναι τὰ τοιαῦτα τῶν μαθημάτων· οὐδὲν γὰρ αὐτῶν οὔτ' ἐπὶ τῶν ἰδίων οὔτ' ἐπὶ τῶν κοινῶν εἶναι χρήσιμον, ἀλλ' οὐδ' ἐν ταῖς μνείαις οὐδένα χρόνον ἐμμέ-

νειν ταῖς τῶν μαθόντων διὰ τὸ μήτε τῷ βίῳ παρακο-
 λουθεῖν μήτε ταῖς πράξεσιν ἐπαμύνειν ἄλλ' ἔξω
 263 παντάπασιν εἶναι τῶν ἀναγκαίων. ἐγὼ δ' οὐδ' οὐ-
 τως οὔτε πόρρω τούτων ἐγνωκα περὶ αὐτῶν, ἄλλ' οἷ
 τε νομίζοντες μηδὲν χρησίμην εἶναι τὴν παιδείαν
 ταύτην πρὸς τὰς πράξεις ὀρθῶς μοι δοκοῦσι γινώ-
 σκειν, οἷ τ' ἐπαινοῦντες αὐτὴν ἀληθῆ λέγειν. διὰ
 τοῦτο δ' οὐχ ὁμολογούμενον αὐτὸν αὐτῷ τὸν λόγον
 εἰρηκα, διότι καὶ ταῦτα τὰ μαθήματα τὴν φύσιν οὐ-
 264 δὲν ὁμοίαν ἔχει τοῖς ἄλλοις οἷς διδασκόμεθα. τὰ μὲν
 γὰρ ἄλλα τότε ὠφελεῖν ἡμᾶς πέφυκεν, ὅταν λάβωμεν
 αὐτῶν τὴν ἐπιστήμην, ταῦτα δὲ τοὺς μὲν ἀπηκριβω-
 μένους οὐδὲν ἂν εὐεργετήσῃε πλήν τοὺς ἐντεῦθεν
 ζῆν προηρημένους, τοὺς δὲ μανθάνοντας οὐκ ἴνησι·
 περὶ γὰρ τὴν περιττολογίαν καὶ τὴν ἀκριβείαν τῆς
 265 ἀστρολογίας καὶ γεωμετρίας διατριβόντες καὶ δυσκα-
 ταμαθήτοις πράγμασιν ἀναγκαζόμενοι προσέχειν τὸν
 νοῦν, ἔτι δὲ συνεθιζόμενοι μένειν καὶ πονεῖν ἐπὶ τοῖς
 λεγομένοις καὶ δεικνυμένοις καὶ μὴ πεπλανημένην 118
 ἔχειν τὴν διάνοιαν, ἐν τούτοις γυμνασθέντες καὶ παρ-
 οξυνθέντες ῥᾶον καὶ θᾶττον τὰ σπουδαιότερα καὶ
 πλείονος ἄξια τῶν πραγμάτων ἀποδέχεσθαι καὶ μαν-
 266 θάνειν δύνανται. φιλοσοφίαν μὲν οὖν οὐκ οἶμαι δεῖν
 προσαγορεύειν τὴν μηδὲν ἐν τῷ παρόντι μήτε πρὸς
 τὸ λέγειν μήτε πρὸς τὸ πράττειν ὠφελούσαν, γυμνα-
 σίαν μὲντοι τῆς ψυχῆς καὶ παρασκευὴν φιλοσο-
 φίας καλῶ τὴν διατριβὴν τὴν τοιαύτην, ἀνδρικωτέραν
 μὲν ἢς οἱ παῖδες ἐν τοῖς διδασκαλείοις ποιοῦνται, τὰ
 267 δὲ πλείστα παραπλησίαν· καὶ γὰρ ἐκείνων οἱ περὶ
 τὴν γραμματικὴν καὶ τὴν μουσικὴν καὶ τὴν ἄλλην
 παιδείαν διαπονηθέντες πρὸς μὲν τὸ βέλτιον εἰπέειν
 ἢ βουλεύεσθαι περὶ τῶν πραγμάτων οὐδεμίαν πω

λαμβάνουσιν ἐπίδοσιν, αὐτοὶ δ' αὐτῶν εὐμαθέστεροι
 γίνονται πρὸς τὰ μείζω καὶ σπουδαιότερα τῶν μα-
 268 θημάτων. διατρέψαι μὲν οὖν περὶ τὰς παιδείας ταύ-
 τας χρόνον τινὰ συμβουλευσάμ' ἂν τοῖς νεωτέροις,
 μὴ μέντοι περιιδεῖν τὴν φύσιν τὴν αὐτῶν κατασκελε-
 τευθεῖσαν ἐπὶ τούτοις μῆδ' ἐξοκέλασαν εἰς τοὺς λό-
 γους τοὺς τῶν παλαιῶν σοφιστῶν, ὧν ὁ μὲν ἄπειρον
 τὸ πλῆθος ἔφησεν εἶναι τῶν ὄντων, Ἐμπεδοκλῆς δὲ
 τέτταρα καὶ νεῖκος καὶ φιλίαν ἐν αὐτοῖς, Ἴων δ' οὐ
 269 καὶ Μέλισσος ἓν, Γοργίας δὲ παντελῶς οὐδέν. ἡγοῦ- 119
 μαι γὰρ τὰς μὲν τοιαύτας τερατολογίας ὁμοίως εἶναι
 ταῖς θαυματοποιαῖς, ταῖς οὐδὲν μὲν ὠφελούσαις, ὑπὸ
 δὲ τῶν ἀνοήτων περιστάτοις γιγνομέναις, δεῖν δὲ
 τοὺς προὔργου τι ποιεῖν βουλομένους καὶ τῶν λόγων
 τοὺς ματαίους καὶ τῶν πράξεων τὰς μῆδὲν πρὸς τὸν
 βίον φερούσας ἀναιρεῖν ἐξ ἀπασῶν τῶν διατριβῶν.
 270 (κς'.* κς'.) Περὶ μὲν οὖν τούτων ἀπόχρη μοι τὸ
 νῦν εἶναι ταῦτ' εἰρηκέναι καὶ συμβεβουλευκέναι·
 περὶ δὲ σοφίας καὶ φιλοσοφίας, τοῖς μὲν περὶ ἄλλων
 τινῶν ἀγωνιζομένοις οὐκ ἂν ἀρμόσειε λέγειν περὶ
 τῶν ὀνομάτων τούτων, ἔστι γὰρ ἀλλότρια πάσαις ταῖς
 πραγματείαις, ἔμοι δ' ἐπειδὴ καὶ κρινόμαι περὶ τῶν
 τοιούτων καὶ τὴν καλουμένην ὑπὸ τινῶν φιλοσοφίαν
 οὐκ εἶναι φημί, προσήκει τὴν δικαίως ἂν νομιζομένην
 271 ὀρίσαι καὶ δηλωῶσαι πρὸς ὑμᾶς. ἀπλῶς δὲ πως τυγχά-
 νω γιγνώσκων περὶ αὐτῶν. ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἔνεστιν
 ἐν τῇ φύσει τῇ τῶν ἀνθρώπων ἐπιστήμην λαβεῖν, ἣν
 ἔχοντες ἂν εἰδῆμεν ὅ τι πρακτέον ἢ λεκτέον ἔστιν,
 ἐκ τῶν λοιπῶν σοφοὺς μὲν νομίζω τοὺς ταῖς δόξαις
 ἐπιτυγχάνειν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τοῦ βελτίστου δυναμέ-
 νους, φιλοσόφους δὲ τοὺς ἐν τούτοις διατρίβοντας,

- 272 ἐξ ὧν τάχιστα λήψονται τὴν τοιαύτην φρόνησιν. ἂν δ' ἐστὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων ταύτην ἔχοντα τὴν δύναμιν ἔχω μὲν εἶπευ, ὁκῶ δὲ λέγειν· οὕτω γὰρ ἐστὶ 120 σφόδρα καὶ παράδοξα καὶ πολὺ τῆς τῶν ἄλλων ἀφειστώτα διανοίας, ὥστε φοβοῦμαι, μὴ τὴν ἀρχὴν αὐτῶν ἀκούσαντες θοροῦβου καὶ βοῆς ἅπαν ἐμπλήσητε τὸ δικαστήριον. ὅμως δὲ καίπερ οὕτω διακείμενος ἐπιχειρήσω διαλεχθῆναι περὶ αὐτῶν· αἰσχύνομαι γὰρ, εἴ τισι δόξω δεδιῶς ὑπὲρ γήρως καὶ μικροῦ βίου προ-
- 273 διδόναι τὴν ἀλήθειαν. δέομαι δ' ὑμῶν μὴ προκαταγνώναί μου τοιαύτην μανίαν, ὡς ἄρ' ἐγὼ κινδυνεύων προειλόμην ἂν λόγους εἶπειν ἐναντίους τὰς ὑμετέρας γνώμαις, εἴ μὴ καὶ τοῖς προειρημένοις ἀκολούθους αὐτοὺς ἐνόμιζον εἶναι καὶ τὰς ἀποδείξεις ἀληθεῖς καὶ
- 274 σαφεῖς ᾧ μὴν ἔχειν ὑπὲρ αὐτῶν. ἠγοῦμαι δὲ τοιαύτην μὲν τέχνην, ἥτις τοῖς κακῶς πεφυκόσι πρὸς ἀρετὴν σωφροσύνην ἐνεργάσαιτ' ἂν καὶ δικαιοσύνην, οὔτε πρότερον οὔτε νῦν οὐδεμίαν εἶναι, τοὺς τε τὰς ὑποσχέσεις ποιουμένους περὶ αὐτῶν πρότερον ἀπερεῖν καὶ παύσε-
- 275 σθαι ληροῦντας πρὶν εὐρεθῆναι τινα παιδείαν τοιαύτην, οὐ μὴν ἀλλ' αὐτοὺς γ' αὐτῶν βελτίους ἂν γίνεσθαι καὶ πλείονος ἀξίους, εἴ πρὸς τε τὸ λέγειν εὐφροσύμως διατεθεῖεν καὶ τοῦ πείθειν δύνασθαι τοὺς ἀκούοντας ἐρασθεῖεν καὶ πρὸς τούτοις τῆς πλεονεξίας ἐπιθυμήσαιεν, μὴ τῆς ὑπὸ τῶν ἀνοήτων νομιζομένης ἀλλὰ τῆς ὡς ἀληθῶς τὴν δύναμιν ταύτην ἐχούσης.
- 276 καὶ ταῦθ' ὡς οὕτω πέφυκε ταχέως οἶμαι δηλώσειν. 121 πρῶτον μὲν γὰρ ὁ λέγειν ἢ γράφειν προαιρούμενος λόγους ἀξιολογῶν καὶ τιμῆς οὐκ ἔστιν ὅπως ποιῆσεται τὰς ὑποθέσεις ἀδίκους ἢ μικρὰς ἢ περὶ τῶν ἰδίων συμβολαίων ἀλλὰ μεγάλας καὶ καλὰς καὶ φιρῶπους καὶ περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων· μὴ

- γὰρ τοιαύτας εὐρίσκων οὐδὲν διαπράξεται τῶν δεόν-
 277 των. ἔπειτα τῶν πράξεων τῶν συντεινουσῶν πρὸς
 τὴν ὑπόθεσιν ἐκλέξεται τὰς πρεπωδεστάτας καὶ μά-
 λιστα συμφερούσας· ὁ δὲ τὰς τοιαύτας συνεδιζόμενος
 θεωρεῖν καὶ δοκιμάζειν οὐ μόνον περὶ τὸν ἐνεστῶτα
 λόγον ἀλλὰ καὶ περὶ τὰς ἄλλας πράξεις τὴν αὐτὴν
 ἔξει ταύτην δύναμιν, ὥσθ' ἅμα τὸ λέγειν εὖ καὶ τὸ
 φρονεῖν παραγενήσεται τοῖς φιλοσόφως καὶ φιλοτί-
 278 μως πρὸς τοὺς λόγους διακειμένοις. καὶ μὴν οὐδ' ὁ
 πελθεῖν βουλόμενος ἀμελήσει τῆς ἀρετῆς, ἀλλὰ τού-
 τω μάλιστα προσέξει τὸν νοῦν, ὅπως δόξαν ὡς ἐπι-
 εικεστάτην λήψεται παρὰ τοῖς συμπολιτευομένοις.
 τίς γὰρ οὐκ οἶδε καὶ τοὺς λόγους ἀληθεστέρους δο-
 κοῦντας εἶναι τοὺς ὑπὸ τῶν εὖ διακειμένων λεγομέ-
 νους ἢ τοὺς ὑπὸ τῶν διαβεβλημένων, καὶ τὰς πί-
 στες μείζον δυναμένας τὰς ἐκ τοῦ βίου γεγενημέ-
 νας ἢ τὰς ὑπὸ τοῦ λόγου πεπορισμένας; ὥσθ' ὅσῳ
 περ ἂν τις ἐρρωμενεστέρας ἐπιθυμῇ πελθεῖν τοὺς
 ἀκούοντας, τοσοῦτῳ μᾶλλον ἀσκήσει καλὸς κάγαθός 122
 279 εἶναι καὶ παρὰ τοῖς πολίταις εὐδοκιμεῖν. καὶ μηδεὶς
 ὑμῶν οἰέσθω τοὺς μὲν ἄλλους ἅπαντας γινώσκειν,
 ὅσην ἔχει ῥοπήν εἰς τὸ πελθεῖν τὸ τοῖς κρίνουσιν ἀρέ-
 σκειν, τοὺς δὲ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντας μόνους
 ἀγνοεῖν τὴν τῆς εὐνοίας δύναμιν· πολὺ γὰρ ἀκρι-
 280 βέστερον τῶν ἄλλων καὶ ταυτ' ἴσασι, καὶ πρὸς τού-
 τοις, ὅτι τὰ μὲν εἰκότα καὶ τὰ τεκμήρια καὶ πᾶν τὸ
 τῶν πίστεων εἶδος τοῦτο μόνον ὠφελεῖ τὸ μέρος, ἐφ' ᾧ
 περ ἂν αὐτῶν ἕκαστον τύχη ῥηθὲν, τὸ δὲ δοκεῖν εἶναι
 καλὸν κάγαθόν οὐ μόνον τὸν λόγον πιστότερον ἐποίη-
 σεν ἀλλὰ καὶ τὰς πράξεις τοῦ τὴν τοιαύτην δόξαν ἔχον-
 τος ἐντιμοτέρας κατέστησεν, ὑπὲρ οὗ σπουδαστέον ἐστὶ
 τοῖς εὖ φρονοῦσι μᾶλλον ἢ περὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων.

- 281 (κς.* κζ.) Τὸ τοίνυν περὶ τὴν πλεονεξίαν, ὃ
 δυσχερέστατον ἦν τῶν ρηθέντων· εἰ μὲν τις ὑπολαμ-
 βάνει τοὺς ἀποστεροῦντας ἢ παραλογιζομένους ἢ
 κακόν τι ποιοῦντας πλεονεκτεῖν, οὐκ ὀρθῶς ἔγνωκεν·
 οὐδένες γὰρ ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ μᾶλλον ἐλαττοῦνται
 τῶν τοιούτων, οὐδ' ἐν πλεόσιν ἀπορίαις εἰσὶν, οὐδ'
 ἐπονειδιστότερον ζῶσιν, οὐδ' ὅλως ἀθλιώτεροι τυγχά-
 282 νουσιν ὄντες· χρῆ δὲ καὶ νῦν πλεόν ἔχειν ἠγεῖσθαι
 καὶ πλεονεκτῆσειν νομίζειν παρὰ μὲν τῶν θεῶν τοὺς
 εὐσεβεστάτους καὶ τοὺς περὶ τὴν θεραπείαν τὴν ἐκεί-
 νων ἐπιμελεστάτους ὄντας, παρὰ δὲ τῶν ἀνθρώπων
 τοὺς ἄριστα πρὸς τούτους, μεθ' ὧν ἂν οἰκῶσι καὶ 123
 πολιτεύωνται, διακειμένους, καὶ τοὺς βελτίστους αὐ-
 283 τοὺς εἶναι δοκοῦντας. καὶ ταῦτα καὶ ταῖς ἀληθείαις
 οὕτως ἔχει καὶ συμφέρει τὸν τρόπον τοῦτον λέγεσθαι
 περὶ αὐτῶν, ἐπεὶ νῦν γ' οὕτως ἀνέστραπται καὶ
 συγκέχνηται πολλὰ τῶν κατὰ τὴν πόλιν, ὥστ' οὐδὲ τοῖς
 ὀνόμασιν ἐνίοι τινες ἐτι χρῶνται κατὰ φύσιν ἀλλὰ
 μεταφέρουσιν ἀπὸ τῶν καλλίστων πραγμάτων ἐπὶ τὰ
 284 φανυλότατα τῶν ἐπιτηδευμάτων. τοὺς μὲν γε βωμολο-
 χευομένους καὶ σκώπτειν καὶ μιμῆσθαι δυναμένους
 εὐφυεῖς καλοῦσι, προσῆκον τῆς προσηγορίας ταύτης
 τυγχάνειν τοὺς ἄριστα πρὸς ἀρετὴν πεφνυκότας· τοὺς
 δὲ ταῖς κακοθηθείαις καὶ ταῖς κακουργίαις χρωμένους,
 καὶ μικρὰ μὲν λαμβάνοντας, πονηρὰν δὲ δόξαν κτω-
 μένους, πλεονεκτικούς νομίζουσιν, ἀλλ' οὐ τοὺς ὀσιω-
 τάτους καὶ δικαιοτάτους, οἵπερ τῶν ἀγαθῶν ἀλλ'
 285 οὐ τῶν κακῶν πλεονεκτοῦσι· τοὺς δὲ τῶν μὲν ἀναγ-
 καίων ἀμελοῦντας, τὰς δὲ τῶν παλαιῶν σοφιστῶν
 τερατολογίας ἀγαπῶντας φιλοσοφεῖν φασιν, ἀλλ'
 οὐ τοὺς τὰ τοιαῦτα μανθάνοντας καὶ μελετῶντας,
 ἐξ ὧν καὶ τὸν ἴδιον οἶκον καὶ τὰ κοινὰ τὰ τῆς πό-

λεως καλῶς διοικήσουσιν, ὧνπερ ἔνεκα καὶ πονητέον
 καὶ φιλοσοφητέον καὶ πάντα πρακτέον ἐστίν. ἀφ' ὧν
 ὑμεῖς πολὺν ἤδη χρόνον ἀπελαύνετε τοὺς νεωτέρους,
 ἀποδεχόμενοι τοὺς λόγους τῶν διαβαλλόντων τὴν τοι- 124
 286 αὐτὴν παιδείαν. καὶ γὰρ τοὶ πεποιήκατε τοὺς μὲν
 ἐπιεικεστάτους αὐτῶν ἐν πότοις καὶ συνουσίαις καὶ
 ῥαθυμίαις καὶ παιδιαῖς τὴν ἡλικίαν διάγειν, ἀμελή-
 σαντας τοῦ σπουδάζειν, ὅπως ἔσονται βελτίους, τοὺς
 δὲ χεῖρω τὴν φύσιν ἔχοντας ἐν τοιαύταις ἀκολασίαις
 ἡμερεύειν, ἐν αἷς πρότερον οὐδ' ἂν οἰκέτης ἐπιεικῆς
 287 οὐδεὶς ἐτόλμησεν· οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐπὶ τῆς Ἐννεα-
 κρούνου ψύχουσιν οἶνον, οἱ δ' ἐν τοῖς καπηλείοις
 πίνουσιν, ἕτεροι δ' ἐν τοῖς σκιραφείοις κυβέουσιν,
 πολλοὶ δ' ἐν τοῖς τῶν ἀύλητρίδων διδασκαλείοις δια-
 τρίβουσιν. καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ ταῦτα προτρέποντας οὐ-
 δεὶς πάποτε τῶν κήδεσθαι φασκόντων τῆς ἡλικίας
 ταύτης εἰς ὑμᾶς εἰσήγαγεν· ἡμῖν δὲ κακὰ παρέχουσιν,
 οἷς ἄξιον ἦν, εἰ καὶ μηδενὸς ἄλλου, τούτου γε χάριν
 ἔχειν, ὅτι τοὺς συνόντας τῶν τοιούτων ἐπιτηδευμά-
 288 των ἀποτρέπομεν. οὕτω δ' ἐστὶ δυσμενὲς ἅπασι τὸ
 τῶν συκοφαντῶν γένος, ὥστε τοῖς μὲν λυομένοις εἰ-
 κοσι καὶ τριάκοντα μνῶν τὰς μελλούσας καὶ τὸν ἄλλον
 οἶκον συναναιρήσειν οὐχ ὅπως ἂν ἐπιπλήξειαν, ἀλλὰ
 καὶ συγκαίρουσι ταῖς ἀσωτίαις αὐτῶν, τοὺς δ' εἰς τὴν
 αὐτῶν παιδείαν ὀτιοῦν ἀναλίσκοντας διαφθείρεσθαι
 φασιν. ὧν τίνες ἂν ἀδικώτερον ἔχοιεν τὴν αἰτίαν
 289 ταύτην; οἷτινες ἐν ταύταις μὲν ταῖς ἀκμαῖς ὄντες 125
 ὑπερεῖδον τὰς ἡδονὰς, ἐν αἷς οἱ πλεῖστοι τῶν τηλικού-
 των μάλιστα αὐτῶν ἐπιθυμοῦσιν, ἔξον δ' αὐτοῖς ῥα-
 θυμεῖν μηδὲν δαπανωμένοις εἴλοντο πνεῖν χρήματα
 τελέσαντες, ἄρτι δ' ἐκ παίδων ἐξεληλυθότες ἔγνωσαν,
 290 ἃ πολλοὶ τῶν πρεσβυτέρων οὐκ ἴσασιν, ὅτι δεῖ τὸν

ὀρθῶς καὶ πρεπόντως προεστῶτα τῆς ἡλικίας καὶ καλὴν ἀρχὴν τοῦ βίου ποιούμενον αὐτοῦ πρότερον ἢ τῶν αὐτοῦ ποιήσασθαι τὴν ἐπιμέλειαν, καὶ μὴ σπεύδειν μηδὲ ζητεῖν ἐτέρων ἀρχεῖν, πρὶν ἂν τῆς αὐτοῦ διανοίας λάβῃ τὸν ἐπιστατήσοντα, μηδ' οὕτω χαιρῖεν μηδὲ μέγα φρονεῖν ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς ὡς ἐπὶ τοῖς ἐν τῇ ψυχῇ διὰ τὴν παιδείαν ἐγγιγνομένοις. καίτοι τοὺς τοιοῦτω λογισμῶ κεχρημένους πῶς οὐκ ἐπαινέσθαι χρὴ μᾶλλον ἢ ψέγεσθαι, καὶ νομίζεσθαι βελτίστους εἶναι καὶ σωφρονεστάτους τῶν ἡλικιωτῶν;

- 291 **Θαυμάζω δ' ὅσοι τοὺς μὲν φύσει δεινοὺς ὄντας εἶπειν εὐδαιμονίζουσιν ὡς ἀγαθοῦ καὶ καλοῦ πράγματος αὐτοῖς συμβεβηκότος, τοὺς δὲ τοιοῦτους γενέσθαι βουλομένους λαιδοροῦσιν ὡς ἀδίκου καὶ κακοῦ παιδεύματος ἐπιθυμοῦντας. καίτοι τί τῶν φύσει καλῶν ὄντων μελέτη κατεργασθὲν αἰσχρὸν ἢ κακόν ἐστιν; οὐδὲν γὰρ εὐρήσομεν τοιοῦτον, ἀλλ' ἐν γε τοῖς ἄλλοις ἐπαινοῦμεν τοὺς ταῖς φιλοπονίαις ταῖς αὐτῶν ἀγαθόν τι κτήσασθαι δυνηθέντας μᾶλλον ἢ τοὺς παρὰ**
- 292 **τῶν προγόνων παραλαβόντας, εἰκότως· συμφέρει 126 γὰρ ἐπὶ τε τῶν ἄλλων ἀπάντων καὶ μάλιστ' ἐπὶ τῶν λόγων μὴ τὰς εὐτυχίας ἀλλὰ τὰς ἐπιμελείας εὐδοκίμεν. οἱ μὲν γὰρ φύσει καὶ τύχῃ δεινοὶ γενόμενοι λέγειν οὐ πρὸς τὸ βέλτιστον ἀποβλέπουσιν, ἀλλ' ὅπως ἂν τύχωσιν, οὕτω χρῆσθαι τοῖς λόγοις εἰώθασιν· οἱ δὲ φιλοσοφία καὶ λογισμῶ τὴν δύναμιν ταύτην λαβόντες, οὐδὲν ἀσκέπτως λέγοντες, ἤττον περὶ τὰς**
- 293 **πράξεις πλημμελοῦσιν. ὥσθ' ἅπανσι μὲν βούλεσθαι προσήκει πολλοὺς εἶναι τοὺς ἐκ παιδείας δεινοὺς εἶπειν γιγνομένους, μάλιστα δ' ὑμῖν· καὶ γὰρ αὐτοὶ προέχετε καὶ διαφέρετε τῶν ἄλλων οὐ ταῖς περὶ τὸν πόλεμον ἐπιμελείαις, οὐδ' ὅτι κάλλιστα πολιτεύεσθε**

- καὶ μάλιστα φυλάττετε τοὺς νόμους, οὓς ὑμῖν οἱ πρόγονοι κατέλιπον, ἀλλὰ τούτοις, οἷσπερ ἢ φύσις ἢ τῶν ἀνθρώπων τῶν ἄλλων ζώων καὶ τὸ γένος τὸ τῶν
- 294 Ἑλλήνων τῶν βαρβάρων, τῷ καὶ πρὸς τὴν φρόνησιν καὶ πρὸς τοὺς λόγους ἄμεινον πεπαιδευῆσθαι τῶν ἄλλων. ὥστε πάντων ἂν συμβαίῃ δεινότατον, εἰ τοὺς βουλομένους τοῖς αὐτοῖς τούτοις διενεγκεῖν τῶν ἡλικιωτῶν, οἷσπερ ὑμεῖς ἀπάντων, διαφθείρεσθαι ψηφίσαισθε, καὶ τοὺς τῇ παιδείᾳ ταύτῃ χρωμένους, ἧς ὑμεῖς ἡγεμόνες γεγένησθε, συμφορᾶ τινὶ περιβάλοιτε.
- 295 (κς'. *κη'.) Χρὴ γὰρ μηδὲ τοῦτο λανθάνειν ὑμᾶς, ὅτι πάντων τῶν δυναμένων λέγειν ἢ παιδεύειν ἢ πόλις 127 ἡμῶν δοκεῖ γεγενῆσθαι διδάσκαλος, εἰκότως· καὶ γὰρ ἄθλα μέγιστα τιθεῖσαν αὐτὴν ὀρῶσι τοῖς τὴν δύναμιν ταύτην ἔχουσι καὶ γυμνάσια πλεῖστα καὶ παντοδαπάτα παρῆχουσιν τοῖς ἀγωνίζεσθαι προσηρημένοις καὶ περὶ τὰ τοιαῦτα γυμνάζεσθαι βουλομένοις, ἔτι
- 296 δὲ τὴν ἐμπειρίαν, ἥπερ μάλιστα ποιεῖ δύνασθαι λέγειν, ἐνθὲνδε πάντας λαμβάνοντας· πρὸς δὲ τούτοις καὶ τὴν τῆς φωνῆς κοινότητα καὶ μετριότητα καὶ τὴν ἄλλην εὐτραπελίαν καὶ φιλολογίαν οὐ μικρὸν ἡγοῦνται συμβαλέσθαι μέρος πρὸς τὴν τῶν λόγων παιδείαν. ὥστ' οὐκ ἀδίκως ὑπολαμβάνουσιν ἅπαντας τοὺς λέγειν ὄν-
- 297 τας δεινοὺς τῆς πόλεως εἶναι μαθητάς. σκοπεῖτ' οὖν, μὴ παντάπασιν ἢ καταγέλαστον τῆς δόξης ταύτης φλαυρόν τι καταγιγνώσκειν, ἣν ὑμεῖς ἔχετε παρὰ τοῖς Ἑλλήσι πολὺ μᾶλλον ἢ γὰρ παρ' ὑμῖν· οὐδὲν γὰρ ἄλλ' ἢ φανερῶς ὑμῶν αὐτῶν ἔσεσθε καταψηφισμένοι τὴν
- 298 τοιαύτην ἀδικίαν, καὶ πεποικηότες ὅμοιον, ὥσπερ ἂν εἰ Λακεδαιμόνιοι τοὺς τὰ περὶ τὸν πόλεμον ἀσκοῦντας ζημιοῦν ἐπιχειροῦεν ἢ Θετταλοὶ παρὰ τῶν ἰππεύειν μελετῶντων δίκην λαμβάνειν ἀξιοῦεν. ὑπὲρ ὧν

φυλακτέον ἐστίν, ὅπως μὴδὲν τοιοῦτον ἐξαμαρτήσε-
 σθε περὶ ὑμᾶς αὐτοὺς, μὴδὲ πιστοτέρους ποιήσετε
 τοὺς λόγους τοὺς τῶν κατηγορούντων τῆς πόλεως ἢ 128
 299 τοὺς τῶν ἐπαινούντων. (κς'. * κθ'.) Οἶμαι δ' ὑμᾶς
 οὐκ ἀγνοεῖν, ὅτι τῶν Ἑλλήνων οἱ μὲν δυσκόλως
 πρὸς ὑμᾶς ἔχουσιν, οἱ δ' ὡς οἶόν τε μάλιστα φιλοῦσι
 καὶ τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας ἐν ὑμῖν ἔχουσιν. καί
 φασιν οἱ μὲν τοιοῦτοι μόνην εἶναι ταύτην πόλιν,
 τὰς δ' ἄλλας κώμας, καὶ δικαίως ἂν αὐτὴν ἄστν
 τῆς Ἑλλάδος προσαγορεύεσθαι καὶ διὰ τὸ μέγεθος
 καὶ διὰ τὰς εὐπορίας τὰς ἐνθύνδε τοῖς ἄλλοις γιγνο-
 μένας καὶ μάλιστα διὰ τὸν τρόπον τῶν ἐνοικούν-
 300 των· οὐδένας γὰρ εἶναι πραοτέρους οὐδὲ κοινοτέρους,
 οὐδ' οἷς οἰκειότερον ἂν τις τὸν ἅπαντα βίον συνδια-
 τρίψειν. οὕτω δὲ μεγάλαις χρῶνται ταῖς ὑπερβολαῖς,
 ὥστ' οὐδὲ τοῦτ' ὀκνοῦσι λέγειν, ὡς ἦδιον ἂν ὑπ' ἀν-
 δρὸς Ἀθηναίου ζημιωθεῖεν ἢ διὰ τῆς ἐτέρων ἀμότη-
 τος εὐπάθειεν. οἱ δὲ ταῦτα μὲν διασύρουσι, διεξ-
 ιόντες δὲ τὰς τῶν συκοφαντῶν πικρότητας καὶ κακο-
 πραγίας ὅλης τῆς πόλεως ὡς ἀμίκτου καὶ χαλεπῆς οὐ-
 301 σης κατηγοροῦσιν. ἔστιν οὖν δικαστῶν νοῦν ἔχόντων
 τοὺς μὲν τῶν τοιούτων λόγων αἰτίους γιγνομένους
 ἀποκτείνειν ὡς μεγάλην αἰσχύνην τῇ πόλει περιποι-
 οῦντας, τοὺς δὲ τῶν ἐπαινούντων τῶν λεγομένων περὶ
 αὐτῆς μέρος τι συμβαλλομένους τιμᾶν μᾶλλον ἢ τοὺς
 ἀθλητὰς τοὺς ἐν τοῖς στεφανύταις ἀγῶσι νικῶντας·
 302 πολὺ γὰρ καλλίω δόξαν ἐκείνων κτώμενοι τῇ πόλει
 τυγχάνουσι καὶ μᾶλλον ἀρμόττουσαν. περὶ μὲν γὰρ 129
 τὴν τῶν σωματίων ἀγωνίαν πολλοὺς τοὺς ἀμφισβη-
 τοῦντας ἔχομεν, περὶ δὲ τὴν παιδείαν ἅπαντες ἂν ἡμᾶς
 πρωτεύειν προκρίνειαν. χρῆ δὲ τοὺς καὶ μικρὰ λογίζε-
 σθαι δυναμένους τοὺς ἐν τοῖς τοιούτοις τῶν ἔργων

διαφέροντας, ἐν οἷς ἡ πόλις εὐδοκμεῖ, τιμῶντας
 φαίνεσθαι, καὶ μὴ φθονερῶς ἔχειν, μηδ' ἐναντία τοῖς
 303 ἄλλοις Ἑλλησι γιγνώσκειν περὶ αὐτῶν. ὦν ὑμῖν οὐ-
 δὲν πάποτ' ἐμέλησεν, ἀλλὰ τοσοῦτον διημαρτήκατε
 τοῦ συμφέροντος, ὥσθ' ἦδιον ἔχετε, δι' οὓς ἀκούετε
 κακῶς ἢ δι' οὓς ἐπαινείσθε, καὶ δημοτικωτέρους εἶναι
 νομίζετε τοὺς τοῦ μισεῖσθαι τὴν πόλιν ὑπὸ πολλῶν
 αἰτίους ὄντας ἢ τοὺς ἅπαντας, οἷς πεπλησιάκασιν, εὐ
 304 διακεισθαι πρὸς αὐτὴν πεποιηκότας. ἦν οὖν σωφρο-
 νῆτε, τῆς μὲν ταραχῆς παύσεσθε ταύτης, οὐχ οὔτω
 δ' ὥσπερ νῦν οἱ μὲν τραχέως, οἱ δ' ὀλιγῶρος δια-
 κείσεσθε πρὸς τὴν φιλοσοφίαν, ἀλλ' ὑπολαβόντες
 κάλλιστον εἶναι καὶ σπουδαιότατον τῶν ἐπιτηδευ-
 μάτων τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιμέλειαν, προτρέψετε τῶν
 νεωτέρων τοὺς βίον ἱκανὸν κεκτημένους καὶ σχολὴν
 ἄγειν δυναμένους ἐπὶ τὴν παιδείαν καὶ τὴν ἄσκησιν
 305 τὴν τοιαύτην, καὶ τοὺς μὲν πονεῖν ἐθέλοντας καὶ
 παρασκευάζειν σφᾶς αὐτοὺς χρησίμους τῇ πόλει περὶ
 πολλοῦ ποιήσεσθε, τοὺς δὲ καταβεβλημένως ζῶντας
 καὶ μηδενὸς ἄλλου φροντίζοντας, πλὴν ὅπως ἀσελγῶς 130
 ἀπολαύσονται τῶν καταλειφθέντων, τούτους δὲ μισή-
 σετε καὶ προδότας νομιεῖτε καὶ τῆς πόλεως καὶ τῆς
 τῶν προγόνων δόξης· μόλις γὰρ, ἦν οὕτως ὑμᾶς αλ-
 σθωνται πρὸς ἑκατέρους αὐτῶν διακειμένους, ἐθελή-
 σουσιν οἱ νεώτεροι καταφρονήσαντες τῆς ῥαθυμίας
 προσέχειν σφίσι αὐτοῖς καὶ τῇ φιλοσοφίᾳ τὸν νοῦν.
 306 ἀναμνήσθητε δὲ τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος τῶν ἔργων
 τῶν τῇ πόλει καὶ τοῖς προγόνοις πεπραγμένων, καὶ
 διέλθετε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς καὶ σκέψασθε, ποῖός τις ἦν
 καὶ πῶς γεγωναὶ καὶ τίνα τρόπον πεπαιδευμένος ὁ
 τοὺς τυράννους ἐκβαλὼν καὶ τὸν δῆμον καταγαγὼν
 καὶ τὴν δημοκρατίαν καταστήσας, ποῖος δέ τις ὁ τοὺς

βαρβάρους Μαραθῶνι τῇ μάχῃ νικήσας καὶ τὴν δόξαν τὴν ἐκ ταύτης γεγενημένην τῇ πόλει κτησάμενος, 807 τὶς δ' ἦν ὁ μετ' ἐκείνων τοὺς Ἕλληνας ἐλευθερώσας καὶ τοὺς προγόνους ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν καὶ τὴν δυναστείαν, ἦν ἔσχον, προαγαγὼν, ἔτι δὲ τὴν φύσιν τὴν τοῦ Πειραιῶς κατιδὼν καὶ τὸ τεῖχος ἀκόντων Λακεδαιμονίων τῇ πόλει περιβαλὼν, τὶς δ' ὁ μετὰ τοῦτον ἀργυρίου καὶ χρυσίου τὴν ἀκρόπολιν ἐμπλήσας καὶ τοὺς οἴκους τοὺς ἰδίους μεστὸς πολλῆς εὐδαιμονίας καὶ πλούτου ποι- 808 ἦσας· εὐρήσετε γὰρ, ἦν ἐξετάζητε τούτων ἕκαστον, οὐ τοὺς συκοφαντικῶς βεβιωκότας οὐδὲ τοὺς ἀμελῶς 131 οὐδὲ τοὺς τοῖς πολλοῖς ὁμοίους ὄντας ταῦτα διαπεπραγμένους, ἀλλὰ τοὺς διαφέροντας καὶ προέχοντας μὴ μόνον ταῖς εὐγενείαις καὶ ταῖς δόξαις ἀλλὰ καὶ τῷ φρονεῖν καὶ λέγειν, τούτους ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν αἰ- 809 τίους γεγενημένους. ὧν εἰκὸς ὑμᾶς ἐνθυμουμένους ὑπὲρ μὲν τοῦ πλήθους τοῦτο σκοπεῖν, ὅπως ἐν τε τοῖς ἀγῶσι τοῖς περὶ τῶν συμβολαίων τῶν δικαίων τεύξονται καὶ τῶν ἄλλων τῶν κοινῶν μεθέξουσιν, τοὺς δ' ὑπερέχοντας καὶ τῇ φύσει καὶ ταῖς μελέταις καὶ τοὺς τοιούτους γενέσθαι προθυμουμένους ἀγαπᾶν καὶ τιμᾶν καὶ θεραπεύειν, ἐπισταμένους, ὅτι καὶ τὸ καλῶν καὶ μεγάλων ἡγήσασθαι πραγμάτων καὶ τὸ δύνασθαι τὴν πόλιν ἐκ τῶν κινδύνων σῶζειν καὶ τὴν δημοκρατίαν διαφυλάττειν ἐν τοῖς τοιούτοις ἐνεστὶν ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς συκοφάνταις.

310 (κζ.) Πολλῶν δ' ἐφεστῶτων μοι λόγων ἀπορωῶ, 843 πῶς αὐτοὺς διαθῶμαι· δοκεῖ γάρ μοι καθ' αὐτὸ μὲν ἕκαστον ὧν διανοοῦμαι ῥηθὲν ἐπιεικὲς ἂν φανῆναι, πάντα δὲ νυνὶ λεγόμενα πολὺν ἂν ὄχλον ἐμοί τε καὶ τοῖς ἀκούουσι παρασχεῖν. ὅπερ καὶ περὶ τῶν ἡδη προειρημένων δέδοικα, μὴ τοιοῦτόν τι πάθος αὐτοῖς

- 311 διὰ τὸ πλήθος τυγχάνη συμβεβηκός. οὕτω γὰρ ἀπλή-
 στως ἅπαντες ἔχομεν περὶ τοὺς λόγους, ὥστ' ἐπαινοῦ-
 μεν μὲν τὴν εὐκαιρίαν καὶ φαμὲν οὐδὲν εἶναι τοιοῦ-
 τον, ἐπειδὴν δ' οἴηθῶμεν, ὡς ἔχομέν τι λέγειν, ἀμελή-
 σαντες τοῦ μετριάξειν, κατὰ μικρὸν αἰεὶ προστιθέντες
 εἰς τὰς ἐσχάτας ἀκαιρίας ἐμβάλλομεν ἡμᾶς αὐτούς· e
 ὅπου γε καὶ λέγων ἐγὼ ταῦτα καὶ γιγνώσκων, ὅμως
- 312 ἔτι βούλομαι διαλεχθῆναι πρὸς ὑμᾶς. (κῆ'.) Ἄγανα-
 κτῶ γὰρ ὄρων τὴν συκοφαντίαν ἄμεινον τῆς φιλοσο-
 φίας φερομένην, καὶ τὴν μὲν κατηγοροῦσαν, τὴν δὲ 344
 κρινομένην. ὃ τίς ἂν τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν γενήσε-
 σθαι προσεδόκησεν, ἄλλως τε καὶ παρ' ὑμῖν τοῖς ἐπι
- 313 σοφίᾳ μείζον τῶν ἄλλων φρονοῦσιν; οὐκ οὖν ἐπὶ γε
 τῶν προγόνων οὕτως εἶχεν, ἀλλὰ τοὺς μὲν καλου-
 μένους σοφιστὰς ἐθαύμαζον καὶ τοὺς συνόντας αὐτοῖς
 ἐξήλουν, τοὺς δὲ συκοφάντας πλείστων κακῶν αἰτίους
 ἐνόμιζον εἶναι. μέγιστον δὲ τεκμήριον· Σόλωνά μὲν
 γὰρ, τὸν πρῶτον τῶν πολιτῶν λαβόντα τὴν ἐπάνυ- b
 μίαν ταύτην, προστάτην ἤξιωσαν τῆς πόλεως εἶναι,
 περὶ δὲ τῶν συκοφαντῶν χαλεπωτέρους ἢ περὶ τῶν
- 314 ἄλλων τοὺς νόμους ἔθεσαν. τοῖς μὲν γὰρ μεγίστοις
 τῶν ἀδικημάτων ἐν ἐνὶ τῶν δικαστηρίων τὴν κρίσιν
 ἐποίησαν, κατὰ δὲ τούτων γραφὰς μὲν πρὸς τοὺς
 θεσμοθέτας, εἰσαγγελίας δ' εἰς τὴν βουλήν, προβολὰς
 δ' ἐν τῷ δήμῳ, νομίζοντες τοὺς ταύτῃ τῇ τέχνῃ χρω-
 μένους ἀπάσας ὑπερβάλλειν τὰς πονηρίας. τοὺς μὲν c
 γὰρ ἄλλους ἄλλ' οὖν πειραῖσθαι γε λαυθάνειν κακουρ-
- 315 γοῦντας, τούτους δ' ἐν ἅπασιν ἐπιδείκνυσθαι τὴν αὐ-
 τῶν ἀμώτητα καὶ μισανθρωπίαν καὶ φιλαπεχθημοσύ-
 νην. (κθ'.) Κακεῖνοι μὲν οὕτως ἐγίγνωσκον περὶ αὐτῶν·
 ὑμεῖς δὲ τοσοῦτον ἀπέχετε τοῦ κολάζειν αὐτούς, ὥστε
 τούτοις χρῆσθε καὶ κατηγόροις καὶ νομοθέταις περὶ

τῶν ἄλλων. καίτοι προσῆκεν αὐτοὺς νῦν μισεῖσθαι
 316 μᾶλλον ἢ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον. τότε μὲν γὰρ ἐν
 τοῖς ἐγκυκλίοις μόνον καὶ τοῖς κατὰ τὴν πόλιν ἐβλα- d
 πτον τοὺς συμπολιτευομένους· ἐπειδὴ δ' αὐξηθείσης
 τῆς πόλεως καὶ λαβούσης τὴν ἀρχὴν οἱ πατέρες ἡμῶν
 μᾶλλον θαρρήσαντες τοῦ συμφέροντος τοῖς μὲν κα-
 λοῖς κἀγαθοῖς τῶν ἀνδρῶν καὶ μεγάλην τὴν πόλιν
 ποιήσασι διὰ τὰς δυναστείας ἐφθόνησαν, πονηρῶν δ'
 317 ἀνθρώπων καὶ μεστῶν θρασυτήτος ἐπεθύμησαν, οἴη-
 θέντες ταῖς μὲν τόλμαις καὶ ταῖς φιλαπεχθημοσύναις
 ἱκανοὺς αὐτοὺς ἔσεσθαι διαφυλάττειν τὴν δημοκρα- e
 τίαν, διὰ δὲ τὴν φαυλότητα τῶν ἐξ ἀρχῆς αὐτοῖς ὑπαρ-
 ξάντων οὐ μέγα φρονήσειν οὐδ' ἐπιθυμήσειν ἐτέρας
 πολιτείας, ἐκ ταύτης τῆς μεταβολῆς τί τῶν δεινῶν οὐ
 συνέπεσε τῇ πόλει; τί δὲ τῶν μεγίστων κακῶν οἱ ταύ- 345
 την ἔχοντες τὴν φύσιν οὐ καὶ λέγοντες καὶ πράττου-
 318 τες διετέλεσαν; οὐ τοὺς μὲν ἐνδοξοτάτους τῶν πολι-
 τῶν καὶ μάλιστα δυναμένους ποιῆσαι τι τὴν πόλιν
 ἀγαθὸν, ὀλιγαρχίαν ὀνειδίζοντες καὶ λακωνισμόν, οὐ
 πρότερον ἐπαύσαντο πρὶν ἠνάγκασαν ὁμοίους γενέ-
 σθαι ταῖς αἰτίαις ταῖς λεγομέναις περὶ αὐτῶν; τοὺς
 δὲ συμμάχους λυμαινόμενοι καὶ συκοφαντοῦντες καὶ
 τοὺς βελτίστους ἐκ τῶν ὄντων ἐκβάλλοντες οὕτω διέ- b
 θεσαν ὥσθ' ἡμῶν μὲν ἀποστῆναι, τῆς δὲ Λακεδαι-
 319 μονίων ἐρασθῆναι φιλίας καὶ συμμαχίας; ἐξ ὧν εἰς
 πόλεμον καταστάντες πολλοὺς ἐπέιδομεν τῶν πολιτῶν
 τοὺς μὲν τελευτήσαντας, τοὺς δ' ἐπὶ τοῖς πολεμίοις
 γενομένους, τοὺς δ' εἰς ἐνδειαν τῶν ἀναγκαίων κατα-
 στάντας, ἔτι δὲ τὴν δημοκρατίαν δις καταλυθεῖσαν
 καὶ τὰ τείχη τῆς πατρίδος κατασκαφέντα, τὸ δὲ μέγι-
 στον, ὄλην τὴν πόλιν περὶ ἀνδραποδισμοῦ κινδυνεύ- c
 σασαν καὶ τὴν ἀκρόπολιν τοὺς πολεμίους οἰκήσαντας.

- 320 (λ΄.) Ἄλλὰ γὰρ αἰσθάνομαι, καίπερ ὑπὸ τῆς ὀργῆς βία φερόμενος, τὸ μὲν ὕδωρ ἡμᾶς ἐπιλείπον, αὐτὸς δ' ἐμπεπτωκῶς εἰς λόγους ἡμερησίους καὶ κατηγορίας. ὑπερβὰς οὖν τὸ πλῆθος τῶν συμφορῶν τῶν διὰ τούτους γεγενημένων, καὶ διωσάμενος τὸν ὄχλον τῶν ἐνόντων εἰπεῖν περὶ τῆς τούτων συκοφαντίας, μικρῶν ἔτι πάνυ μνησθεὶς ἤδη καταλύσω
- 321 τὸν λόγον. (λα΄.) Τοὺς μὲν οὖν ἄλλους ὀρώ τοὺς δ κινδυνεύοντας, ἐπειδὴν περὶ τὴν τελευταίην ὥσι τῆς ἀπολογίας, ἰκετεύοντας, δεομένους, τοὺς παῖδας, τοὺς φίλους ἀναβιβαζομένους· ἐγὼ δ' οὔτε πρέπειν οὐδὲν ἠγοῦμαι τῶν τοιούτων τοῖς τηλικούτοις, πρὸς τε τῷ ταῦτα γινώσκειν αἰσχυρθεῖν ἂν, εἰ δι' ἄλλο τι σφροδίμην ἢ διὰ τοὺς λόγους τοὺς προειρημένους ὑπ' ἐμοῦ καὶ γεγραμμένους. οἶδα γὰρ ἐμαυτὸν οὐ- e τως ὀσίως καὶ δικαίως κεχρημένον αὐτοῖς καὶ περὶ τὴν πόλιν καὶ περὶ τοὺς προγόνους καὶ μάλιστα περὶ τοὺς θεοὺς, ὥστ' εἴ τι μέλει τῶν ἀνθρωπίνων αὐτοῖς πραγμάτων, οὐδὲ τῶν νῦν περὶ ἐμὲ γιγνομένων
- 322 οὐδὲν αὐτοὺς οἶμαι λανθάνειν. διόπερ οὐκ ὀρρωδῶ 346 τὸ μέλλον συμβῆσεσθαι παρ' ὑμῶν, ἀλλὰ θαρρῶ καὶ πολλὰς ἐλπίδας ἔχω τότε μοι τοῦ βίου τὴν τελευταίην ἦξειν, ὅταν μέλλη συνοίσειν ἡμῖν, σημείω χρώμενος, ὅτι καὶ τὸν παρελθόντα χρόνον οὕτω τυγχάνω βεβιωκῶς μέχρι ταύτης τῆς ἡμέρας, ὥσπερ
- 323 προσήκει τοὺς εὐσεβεῖς καὶ θεοφιλεῖς τῶν ἀνθρώπων. ὡς οὖν ἐμοῦ ταύτην ἔχοντος τὴν γνώμην καὶ νομίζοντος, ὅ τι ἂν ὑμῖν δόξη, τοῦθ' ἕξειν μοι καλῶς καὶ συμφερόντως, ὅπως ἕκαστος ὑμῶν χαιρεί καὶ βούλεται, τοῦτον τὸν τρόπον φερέτω τὴν ψῆφον.

16.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΖΕΥΓΟΥΣ

.....
 (α΄.) Περὶ μὲν οὖν τοῦ ζεύγους τῶν ἵππων, ὡς 347
 οὐκ ἀφελόμενος ὁ πατὴρ Τεισίαν εἶχεν ἀλλὰ προιάμε-
 νος παρὰ τῆς πόλεως τῆς Ἀργείων, τῶν τε πρέσβων
 τῶν ἐκεῖθεν ἡκόντων καὶ τῶν ἄλλων τῶν εἰδότεων
 ἀκηκόατε μαρτυρούντων· τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἅπαν-
 2 τές εἰσιν εἰθισμένοι με συκοφαντεῖν. τὰς μὲν γὰρ δί-
 κας ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἐγκλημάτων λαγχάνουσι, τὰς δὲ b
 κατηγορίας ὑπὲρ τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων ποιοῦν-
 ται, καὶ πλείω χρόνον διατρέβουσι τὸν πατέρα μου δια-
 βάλλοντες ἢ περὶ ὧν ἀντώμοσαν διδάσκοντες, καὶ
 τοσοῦτον καταφρονοῦσι τῶν νόμων, ὥστε περὶ ὧν
 ὑμᾶς ὑπ' ἐκείνου φασὶν ἡδικῆσθαι, τούτων αὐτοὶ δί-
 3 κην παρ' ἐμοῦ λαβεῖν ἀξιοῦσιν. ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι μὲν
 οὐδὲν προσήκειν τὰς κοινὰς αἰτίας τοῖς ἰδίοις ἀγῶσιν·
 ἐπειδὴ δὲ Τεισίας πολλάκις ὄνειδίζει μοι τὴν φυγὴν c
 τὴν τοῦ πατρὸς καὶ μᾶλλον ὑπὲρ τῶν ὑμετέρων ἢ
 τῶν αὐτοῦ σπουδάζει πραγμάτων, ἀνάγκη πρὸς ταῦτα
 τὴν ἀπολογίαὶν ποιεῖσθαι· καὶ γὰρ ἂν αἰσχυνοίμην, εἴ
 τῷ δόξαιμι τῶν πολιτῶν ἦττον φροντίζειν τῆς ἐκείνου
 δόξης ἢ τῶν ἐμαυτοῦ κινδύνων.

4 (β΄.) Πρὸς μὲν οὖν τοὺς πρεσβυτέρους βραχὺς ἂν
 ἐξήρκει λόγος· ἅπαντες γὰρ ἴσασιν, ὅτι διὰ τοὺς αὐ-
 τοὺς ἄνδρας ἢ τε δημοκρατία κατελύθη καὶ κείνος ἐκ
 τῆς πόλεως ἐξέπεσεν· τῶν δὲ νεωτέρων ἕνεκα, οἳ τῶν d
 μὲν πραγμάτων ὕστεροι γεγόνασι, τῶν δὲ διαβαλλόν-
 των πολλάκις ἀκηκόασι, πορρωτέρωθεν ἄρξομαι δι-
 δάσκειν.

5 (γ') Οἱ γὰρ τὸ πρῶτον ἐπιβουλεύσαντες τῷ δήμῳ
καὶ καταστήσαντες τοὺς τετρακοσίους, ἐπειδὴ παρα-
καλούμενος ὁ πατὴρ οὐκ ἤθιλε γενέσθαι μετ' αὐτῶν,
ὄρῶντες αὐτὸν καὶ πρὸς τὰς πράξεις ἐρρωμένως ἔχοντα
καὶ πρὸς τὸ πλῆθος πιστῶς διακείμενον, οὐχ ἡ-
γοῦντ' οὐδὲν οἰοί τ' εἶναι κινεῖν τῶν καθεστῶτων, e
6 πρὶν ἐκποδῶν ἐκείνους αὐτοῖς γένοιτο. εἰδότες δὲ τὴν
πόλιν τῶν μὲν περὶ τοὺς θεοὺς μάλιστ' ἂν ὀργισθεῖ-
σαν, εἴ τις εἰς τὰ μυστήρια φαίνεται ἕξαμαρτάνων,
τῶν δ' ἄλλων εἴ τις τὴν δημοκρατίαν τολμῶν κατα-
λύειν, ἀμφοτέρας ταύτας συνθίντες τὰς αἰτίας εἰς- 348
ἠγγελλον εἰς τὴν βουλὴν, λέγοντες, ὡς ὁ πατὴρ μὲν
συνάγοι τὴν ἑταιρείαν ἐπὶ νεωτέροις πράγμασιν, οὐ-
τοι δ' ἐν τῇ Πουλυτίωνος οἰκίᾳ συνδειπνοῦντες τὰ
7 μυστήρια ποιήσειαν. ὀρθῆς δὲ τῆς πόλεως γενομένης
διὰ τὸ μέγεθος τῶν αἰτιῶν καὶ διὰ ταχέων συλλε-
γείσης ἐκκλησίας οὕτω σαφῶς ἐπέδειξεν αὐτοὺς ψευ-
δομενους, ὥστε παρὰ μὲν τῶν κατηγορῶν ἠδέως ἂν ὁ
δῆμος δίκην ἔλαβε, τὸν δ' εἰς Σικελίαν στρατηγὸν ἐχει- b
ροτόνησεν. μετὰ δὲ ταῦθ' ὁ μὲν ἐξέπλευσεν ὡς ἀπηλλαγ-
μένος ἤδη τῆς διαβολῆς, οἱ δὲ συστήσαντες τὴν βουλὴν
καὶ τοὺς ρήτορας ὑφ' αὐτοῖς ποιησάμενοι πάλιν ἠγείρον
8 τὸ πρᾶγμα καὶ μηνυτὰς εἰσέπεμπον. καὶ τί δεῖ μακρο-
λογεῖν; οὐ γὰρ πρότερον ἐπαύσαντο, πρὶν τὸν τε πα-
τέρ' ἐκ τοῦ στρατοπέδου μετεπέμψαντο, καὶ τῶν φίλων
αὐτοῦ τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τοὺς δ' ἐκ τῆς πόλεως ἐξέ-
βαλον. πυνθόμενος δὲ τὴν τε τῶν ἐχθρῶν δύναμιν καὶ c
τὰς τῶν ἐπιτηδείων συμφορὰς, καὶ νομίζων θεινὰ πά-
σχειν, ὅτι παρόντα μὲν αὐτὸν οὐκ ἔκρινον, ἀπόντος δὲ
κατεγίγνωσκον, οὐδ' ὡς ἀπελθεῖν ἠξίωσεν εἰς τοὺς
9 πολεμίους· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τοςαύτην πρόνοιαν ἔσχεν
ὑπὲρ τοῦ μηδὲ φεύγων μηδὲν ἕξαμαρτεῖν εἰς τὴν πό-

λιν, ὥστ' εἰς Ἄργος ἔλθων ἡσυχίαν εἶχεν, οἱ δ' εἰς το-
σοῦτον ὕβρεως ἤλθον, ὥστ' ἐπεισαν ὑμᾶς ἐλαύνειν αὐ- d
τὸν ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος καὶ στηλίτην ἀναγράφειν
καὶ πρέσβεις πέμποντας ἐξαιτεῖν παρ' Ἀργείων. ἀπο-
ρῶν δ' ὅ τι χρήσαιο τοῖς παροῦσι κακοῖς καὶ πανταχό-
θεν εἰργόμενος καὶ σωτηρίας οὐδεμιᾶς ἄλλης αὐτῷ
φαινομένης τελευτῶν ἐπὶ Λακεδαιμονίους ἠναγκά-
σθη καταφυγεῖν.

- 10 (δ'.) Καὶ τὰ μὲν γενόμενα ταῦτ' ἐστίν· τοσοῦτον
δὲ τοῖς ἐχθροῖς τῆς ὕβρεως περιέστιν, ὥσθ' οὕτως ἀνό- e
μως τοῦ πατρὸς ἐκπεσόντος ὡς δεινὰ δεδρακότος αὐ-
τοῦ κατηγοροῦσι, καὶ διαβάλλειν ἐπιχειροῦσιν ὡς Δε-
κέλειαν τ' ἐπτείχισε καὶ τὰς νήσους ἀπέστησε καὶ τῶν
πολεμίων διδάσκαλος κατέστη. καὶ ἐνίστε μὲν αὐτοῦ
11 προσποιοῦνται καταφρονεῖν, λέγοντες, ὡς οὐδὲν διέ-
φερετῶν ἄλλων, νυνὶ δ' ἀπάντων αὐτὸν τῶν γεγενη-
μένων αἰτιῶνται καὶ φασὶ παρ' ἐκείνου μαθεῖν Λακε-
δαιμονίους, ὡς χρηὶ πολεμεῖν, οἷκαὶ τοὺς ἄλλους διδά- 349
σκαιν τέχνην ἔχουσιν. ἐγὼ δ' εἰ μοι χρόνος ἰκανὸς
γένοιτο, ῥαδίως ἂν αὐτὸν ἐπιδείξαιμι τὰ μὲν δικαίως
πράξαντα, τῶν δ' ἀδίκως αἰτίαν ἔχοντα. πάντων δ' ἂν
εἶη δεινότατον, εἰ τοῦ πατρὸς μετὰ τὴν φυγὴν δω-
ρεὰν λαβόντος ἐγὼ διὰ τὴν ἐκείνου φυγὴν ζημιωθείην.
- 12 (ε'.) Ἠγοῦμαι δ' αὐτὸν παρ' ὑμῶν δικαίως ἂν
πλειόστης συγγνώμης τυγχάνειν· ὑπὸ γὰρ τῶν τριά-
κοντ' ἐκπεσόντες ταῖς αὐταῖς ἐκείνῳ συμφοραῖς ἐχρή- b
σασθε. ἐξ ὧν ἐνθυμεισθαι χρηὶ, πῶς ἕκαστος ὑμῶν
διέκειτο καὶ τίνα γνώμην εἶχε καὶ πόλον κίνδυνον οὐκ
ἂν ὑπέμεινεν, ὥστε παύσασθαι μὲν μετοικῶν, κατελθεῖν
δ' εἰς τὴν πατρίδα, τιμωρήσασθαι δὲ τοὺς ἐκβαλόν-
13 τας. ἐπὶ τίνα δ' ἢ πόλιν ἢ φίλον ἢ ξένον οὐκ ἤλθετε
δεησόμενοι συγκαταγαγεῖν ὑμᾶς; τίνας δ' ἀπέσχεσθε

- πειρωόμενοι κατελθεῖν; οὐ καταλαβόντες τὸν Πειραιᾶ καὶ τὸν σῆτον τὸν ἐν τῇ χώρᾳ διεφθίρετε καὶ τὴν γῆν ἐτέμνετε καὶ τὰ προάστεια ἐνεπρήσατε καὶ τελευτῶν-
 14 τες τοῖς τείχεσι προσεβάλετε; καὶ ταῦθ' οὕτω σφόδρ' ἐνομίζετε χρῆναι ποιεῖν, ὥστε τοῖς ἡσυχίαν ἄγουσι τῶν συμφυγάδων μᾶλλον ὠργίξεσθε ἢ τοῖς αἰτίοις τῶν συμφορῶν γεγεννημένοις. (ζ'.) Ὡστ' οὐκ εἰκὸς ἐπιτιμᾶν τοῖς τῶν αὐτῶν ὑμῖν ἐπιθυμοῦσιν, οὐδὲ κακοῦς ἄνδρας νομίζειν, ὅσοι φεύγοντες κατελθεῖν ἐζήτησαν, δ ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ὅσοι μένοντες φυγῆς ἄξι' ἐποίησαν· οὐδ' ἐντεῦθεν ἀρξαμένους κρίνειν, ὁποῖός τις ἦν ὁ πατήρ πολίτης, ὅτ' οὐδὲν αὐτῷ τῆς πόλεως προσῆκεν,
 15 ἀλλ' ἐπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου σκοπεῖν, οἷος ἦν πρὶν φυγεῖν περὶ τὸ πλῆθος, καὶ ὅτι διακοσίους ὀπλίτας ἔχων τὰς μεγίστας πόλεις τῶν ἐν Πελοποννησῶ Λακεδαιμονίων μὲν ἀπέστησεν, ὑμῖν δὲ συμμαχους ἐποίησε, καὶ εἰς οἷους κινδύνους αὐτοὺς κατέστησε, e καὶ ὡς περὶ Σικελίαν ἐστρατήγησεν. τούτων μὲν γὰρ ἐκείνω προσῆκει χάριν ὑμᾶς ἔχειν· τῶν δ' ἐν τῇ συμφορᾷ γενομένων τοὺς ἐκβαλόντας αὐτὸν δικαίως ἂν αἰτίους νομίζοιτε.
- 16 (ζ'.) Ἀναμνήσθητε δὲ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, ἐπειδὴ κατηλθεν, ὡς πόλλ' ἀγαθὰ τὴν πόλιν ἐποίησεν, ἔτι 350 δὲ πρότερον, ὡς ἐχόντων τῶν πραγμάτων αὐτὸν κατεδέξασθε, καταλελυμένου μὲν τοῦ δήμου, στασιαζόντων δὲ τῶν πολιτῶν, διαφορομένων δὲ τῶν στρατιωτῶν πρὸς τὰς ἀρχὰς τὰς ἐνθάδε καθεστηκυίας, εἰς τοῦτο δὲ μανίας ἀμφοτέρων ἀφιγμένων
 17 ὥστε μηδετέροις μηδεμίαν ἐλπίδ' εἶναι σωτηρίας· οἱ μὲν γὰρ τοὺς ἔχοντας τὴν πόλιν ἐχθροὺς ἐνόμιζον b μᾶλλον ἢ Λακεδαιμονίους, οἱ δὲ τοὺς ἐκ Δεκελείας μετεπέμποντο, ἡγούμενοι κρεῖττον εἶναι τοῖς πολε-

- μίλοις τὴν πατρίδα παραδοῦναι μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπὲρ τῆς
 πόλεως στρατευομένοις τῆς πολιτείας μεταδοῦναι. τοι-
 18 αὐτὴν μὲν οὖν τῶν πολιτῶν γνώμην ἔχόντων, κρατούν-
 των δὲ τῶν πολεμίων καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάττης,
 ἔτι δὲ χρημάτων ὑμῖν μὲν οὐκ ὄντων, ἐκείνοις δὲ βα-
 σιλῆως παρέχοντος, πρὸς δὲ τούτοις ἐνευήκοντα νεῶν ἑ
 ἐκ Φοινίκης εἰς Ἄσπενδον ἠκουσῶν καὶ παρεσκευασμέ-
 νων Λακεδαιμονίοις βοηθεῖν, ἐν τοσαύταις συμφοραῖς
 19 καὶ τοιούτοις κινδύνοις τῆς πόλεως οὐσῆς, μεταπεμ-
 ψαμένων αὐτὸν τῶν στρατιωτῶν οὐκ ἐσεμνύνατ' ἐπι
 τοῖς παροῦσιν, οὐδ' ἐμέμψατο περὶ τῶν γεγεννημένων,
 οὐδ' ἐβουλεύσατο περὶ τῶν μελλόντων, ἀλλ' εὐθύς
 εἶλετο μετὰ τῆς πόλεως ὀτιοῦν πάσχειν μᾶλλον ἢ μετὰ
 Λακεδαιμονίων εὐτυχεῖν, καὶ πᾶσι φανερὸν ἐποίησεν,
 ὅτι τοῖς ἐκβαλοῦσιν ἀλλ' οὐχ ὑμῖν ἐπολέμει, καὶ ὅτι d
 κατελθεῖν ἀλλ' οὐκ ἀπολέσαι τὴν πόλιν ἐπεθύμει.
 20 γενόμενος δὲ μεθ' ὑμῶν ἐπεισε μὲν Τισσαφέρην μὴ
 παρέχειν χρήματα Λακεδαιμονίοις, ἔπαυσε δὲ τοὺς
 συμμάχους ὑμῶν ἀφισταμένους, διέδωκε δὲ παρ' αὐ-
 τοῦ μισθὸν τοῖς στρατιώταις, ἀπέδωκε δὲ τῷ δήμῳ
 τὴν πολιτείαν, διήλλαξε δὲ τοὺς πολίτας, ἀπέστρεψε δὲ e
 21 τὰς ναῦς τὰς Φοινίσσας. καὶ μετὰ ταῦτα καθ' ἕκαστον
 μὲν, ὅσας τριήρεις ἔλαβεν ἢ μάχας ἐνίκησεν ἢ πόλεις
 κατὰ κράτος εἶλεν ἢ λόγῳ πείσας φίλας ὑμῖν ἐποίησε,
 πολὺ ἂν ἔργον εἴη λέγειν· πλείστων δὲ κινδύνων τῇ πό-
 λει κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν γενομένων οὐδεπώποτε τοῦ
 πατρὸς ἡγουμένου τρόπαιον ὑμῶν ἔστησαν οἱ πολέμιοι.
 22 Περὶ μὲν οὖν τῶν ἐστρατηγημένων οἶδα μὲν, ὅτι 351
 πολλὰ παραλείπω, διὰ τοῦτο δ' οὐκ ἀκριβῶς εἴρηκα
 περὶ αὐτῶν, ὅτι σχεδὸν ἅπαντες μνημονεύετε τὰ πρα-
 χθέντα. (ἦ.) Λοιδοροῦσι δὲ λίαν ἀσελγῶς καὶ θρασέως
 καὶ τὸν ἄλλον βίον τὸν τοῦ πατρὸς, καὶ οὐκ αἰσχύ-

- νονται τοιαύτη παρρησία χρώμενοι περὶ τοῦ τεθνεῶ-
 23 τος, ἣν ἔδεισαν ἂν ποιήσασθαι περὶ ζῶντος, ἀλλ'
 εἰς τοσοῦτον ἀνοίας ἐληλύθασιν, ὥστ' οἴονται καὶ
 παρ' ὑμῖν καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις εὐδοκιμήσειν, ἣν ὡς b
 ἂν δύνωνται πλεῖστα περὶ αὐτοῦ βλασφημήσωσιν,
 ὥσπερ οὐ πάντας εἰδότας, ὅτι καὶ τοῖς φαυλοτάτοις
 τῶν ἀνθρώπων ἔξεστιν οὐ μόνον περὶ τῶν ἀνδρῶν
 τῶν ἀρίστων ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν θεῶν ὑβριστικούς
 24 λόγους εἰπεῖν. (θ'.) Ἴσως μὲν οὖν ἀνόητόν ἐστιν ἀπάν-
 των τῶν εἰρημένων φροντίζειν· ὅμως δ' οὐχ ἥκιστ'
 ἐπιθυμῶ περὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων τῶν τοῦ πατρὸς
 διελθεῖν πρὸς ὑμᾶς, μικρὸν προλαβὼν καὶ τῶν προ- c
 γόνων ἐπιμνησθεῖς, ἵν' ἐπίστησθ' ὅτι πόρρωθεν ἡμῖν
 ὑπάρχει μέγιστα καὶ κάλλιστα τῶν πολιτῶν.
- 25 (ι'.) Ὁ γὰρ πατήρ πρὸς μὲν ἀνδρῶν ἦν Εὐπατρι-
 δῶν, ὧν τὴν εὐγένειαν ἐξ αὐτῆς τῆς ἐπωνυμίας ῥά-
 διον γυνῶναι, πρὸς γυναικῶν δ' Ἀλκμεωνιδῶν, οἱ
 τοῦ μὲν πλούτου μέγιστον μνημεῖον κατέλιπον, Ἰπ-
 πων γὰρ ζεύγει πρῶτος Ἀλκμέων τῶν πολιτῶν Ὀλυμ-
 πιάσιν ἐνίκησε, τὴν δ' εὐνοίαν, ἣν εἶχον εἰς τὸ πλη-
 θος, ἐν τοῖς τυραννικοῖς ἐπεδείξαντο· συγγενεῖς γὰρ d
 ὄντες Πεισιστράτου καὶ πρὶν εἰς τὴν ἀρχὴν καταστή-
 ναι μάλιστ' αὐτῶ χρώμενοι τῶν πολιτῶν, οὐκ ἤξιω-
 σαν μετασχεῖν τῆς ἐκείνου τυραννίδος, ἀλλ' εἴλοντο
 φυγεῖν μᾶλλον ἢ τοὺς πολίτας ἰδεῖν δουλεύοντας.
- 26 τετταράκοντα δ' ἔτη τῆς στάσεως γενομένης ὑπὸ μὲν
 τῶν τυράννων τοσοῦτῳ μᾶλλον τῶν ἄλλων ἐμισθήθη- e
 σαν, ὥστ' ὁπότε τὰ κείνων κρητήσεις, οὐ μόνον τὰς
 οἰκίας αὐτῶν κατέσκαπτον ἀλλὰ καὶ τοὺς τάφους
 ἀνῶρυττον, ὑπὸ δὲ τῶν συμφυγάδων οὕτω σφόδρ'
 ἐπιστεύθησαν, ὥστ' ἅπαντα τοῦτον τὸν χρόνον ἡγού-
 μενοι τοῦ δήμου διετέλεσαν. καὶ τὸ τελευταῖον Ἀλ-

- κιβιάδης καὶ Κλεισθένης, ὁ μὲν πρὸς πατρός, ὁ δὲ πρὸς μητρός ὦν πρόπαππος τοῦ πατρὸς τοῦμοῦ, στρατηγήσαντες τῆς φυγῆς κατήγαγον τὸν δῆμον καὶ 352
 27 τοὺς τυράννους ἐξέβαλον, καὶ κατέστησαν ἐκείνην τὴν δημοκρατίαν, ἐξ ἧς οἱ πολῖται πρὸς μὲν ἀνδρῶν οὕτως ἐπαιδεύθησαν ὥστε τοὺς βαρβάρους τοὺς ἐπὶ πᾶσαν ἑλθόντας τὴν Ἑλλάδα μόνοι νικᾶν μαχόμενοι, περὶ δὲ δικαιοσύνης τοσαύτην δόξαν ἔλαβον ὥσθ' ἐκόντας αὐτοῖς τοὺς Ἕλληνας ἐγχειρίσαι τὴν ἀρχὴν τῆς θαλάττης, τὴν δὲ πόλιν τηλικαύτην τὸ μέγεθος ἐποίησαν καὶ τῇ δυνάμει καὶ ταῖς ἄλλαις κατα- b
 σκευαῖς ὥστε τοὺς φάσκοντας αὐτὴν ἄστει τῆς Ἑλλάδος εἶναι καὶ τοιαύταις ὑπερβολαῖς εἰδισμένους χρῆσθαι δοκεῖν ἀληθῆ λέγειν.
- 28 (ιά.) Τὴν μὲν οὖν φιλίαν τὴν πρὸς τὸν δῆμον οὕτω παλαιὰν καὶ γνησίαν καὶ διὰ τὰς μεγίστας εὐεργεσίας γεγενημένην παρὰ τῶν προγόνων παρέλαβεν· αὐτὸς δὲ κατελείφθη μὲν ὄρφανός, ὁ γὰρ πατὴρ αὐτοῦ μαχόμενος ἐν Κορωνεῖα τοῖς πολεμίοις ἀπέθανεν, ἐπετροπεύθη δ' ὑπὸ Περικλέους, ὃν πάντες ἂν ὁμο- c
 λογῆσειαν καὶ σωφρονέστατον καὶ δικαιοτάτον καὶ σφωφώτατον γενέσθαι τῶν πολιτῶν. ἠγοῦμαι γὰρ καὶ τοῦτ' εἶναι τῶν καλῶν, ἐκ τοιούτων γενόμενον ὑπὸ τοιούτοις ἦθεσιν ἐπιτροπευθῆναι καὶ τραφῆναι καὶ 29
 παιδευθῆναι. δοκιμασθεῖς δ' οὐκ ἐνδεέστερος ἐγένετο τῶν προειρημένων, οὐδ' ἠξίωσεν αὐτὸς μὲν ῥαθύμως ζῆν, σεμνύνεσθαι δ' ἐπὶ ταῖς τῶν προγόνων ἀρεταῖς, ἀλλ' εὐθύς οὕτω μέγ' ἐφρόνησεν, ὥστ' ᾤθηται δεῖν δι' αὐτὸν καὶ τάκείνων ἔργα μνημονεύεσθαι. (ιβ.) Καὶ d
 πρῶτον μὲν, ὅτε Φορμίων ἐξήγαγεν ἐπὶ Θράκης χιλιούς Ἀθηναίων, ἐπιλεξάμενος τοὺς ἀρίστους, μετὰ τούτων στρατευσάμενος τοιοῦτος ἦν ἐν τοῖς κινδύνοις

ὥστε στεφανωθῆναι καὶ πανοπλίαν λαβεῖν παρὰ τοῦ
 30 στρατηγοῦ. καίτοι τί χρῆ τὸν τῶν μεγίστων ἐπαίνων
 ἄξιον; οὐ μετὰ μὲν τῶν βελτίστων ἐκ τῆς πόλεως
 στρατευόμενον ἀριστείων ἀξιουῖσθαι, πρὸς δὲ τοὺς e
 κρατίστους τῶν Ἑλλήνων ἀντιστρατηγοῦντ' ἐν ἅπασι
 τοῖς κινδύνοις αὐτῶν φαίνεσθαι περιγιγνόμενον; ἐκεῖ-
 νος τοίνυν τῶν μὲν νέος ὢν ἔτυχε, τὰ δ' ἐπειδὴ πρε-
 σβύτερος ἦν ἐπραξεν.

31 (ιγ'.) Μετὰ δὲ ταῦτα τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν ἐγγη- 353
 μεν ἠγοῦμαι γὰρ καὶ ταύτην ἀριστεῖον αὐτὸν λαβεῖν.
 ὁ γὰρ πατὴρ αὐτῆς Ἰππόνικος, πλούτῳ μὲν πρῶτος
 ὢν τῶν Ἑλλήνων, γένει δ' οὐδενὸς ὕστερος τῶν
 πολιτῶν, τιμώμενος δὲ καὶ θαυμαζόμενος μάλιστα
 τῶν ἐφ' αὐτοῦ, μετὰ προικὸς δὲ πλείστης καὶ δόξης
 μεγίστης ἐκδιδούς τὴν θυγατέρα, καὶ τοῦ γάμου τυ-
 χεῖν εὐχομένων μὲν ἀπάντων, ἀξιούντων δὲ τῶν πρῶ-
 των, τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν ἐξ ἀπάντων ἐκλεξάμενος b
 κηδεστὴν ἐπεθύμησε ποιήσασθαι.

32 (ιδ'.) Περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ὄρων τὴν ἐν
 Ὀλυμπία πανήγυριν ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ἀγαπω-
 μένην καὶ θαυματομένην, καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐπίδειξιν
 ἐν αὐτῇ ποιουμένους πλούτου καὶ ῥώμης καὶ παιδεί-
 σεως, καὶ τοὺς τ' ἀθλητὰς ξηλουμένους καὶ τὰς πόλεις
 ὀνομαστὰς γιγνομένας τὰς τῶν νικούντων, καὶ πρὸς
 τούτοις ἠγούμενος τὰς μὲν ἐνθάδε λητουργίας ὑπὲρ
 τῶν ἰδίων πρὸς τοὺς πολίτας εἶναι, τὰς δ' εἰς ἐκείνην c
 τὴν πανήγυριν ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰς ἅπασαν τὴν Ἑλλά-
 33 δα γίγνεσθαι, ταῦτα διανοηθεὶς, οὐδενὸς ἀφνεότερος
 οὐδ' ἀρρωστώτερος τῷ σώματι γενόμενος τοὺς μὲν γυ-
 μνικούς ἀγῶνας ὑπερεῖδεν, εἰδὼς ἐνίοις τῶν ἀθλητῶν
 καὶ κακῶς γεγονότας καὶ μικρὰς πόλεις οἰκοῦντας καὶ
 ταπεινῶς πεπαιδευμένους, ἵπποτροφεῖν δ' ἐπιχειρή-

- σας, ὃ τῶν εὐδαιμονεστάτων ἔργον ἐστὶ, φαῦλος δ'
 οὐδεὶς ἂν ποιήσειεν, οὐ μόνον τοὺς ἀνταγωνιστὰς d
 34 ἀλλὰ καὶ τοὺς πώποτε νικήσαντας ὑπερεβάλετο. ζεύγη
 γὰρ καθῆκε τοσαῦτα μὲν τὸν ἀριθμὸν, ὅσοις οὐδ' αἱ
 μέγισται τῶν πόλεων ἠγωνίσαντο, τοιαῦτα δὲ τὴν
 ἀρετὴν ὥστε καὶ πρῶτος καὶ δεύτερος γενέσθαι καὶ
 τρίτος. χωρὶς δὲ τούτων ἐν ταῖς θυσίαις καὶ ταῖς ἄλ-
 λαις ταῖς περὶ τὴν ἑορτὴν δαπάναις οὕτως ἀφειδῶς
 διέκειτο καὶ μεγαλοπρεπῶς ὥστε φαίνεσθαι τὰ κοινὰ e
 τὰ τῶν ἄλλων ἐλάττω τῶν ἰδίων τῶν ἐκείνου. κατέ-
 λυσε δὲ τὴν θεωρίαν, τὰς μὲν τῶν προτέρων εὐτυχίας
 μικρὰς πρὸς τὰς αὐτοῦ δόξαι ποιήσας, τοὺς δ' ἐφ'
 αὐτοῦ νικήσαντας παύσας ζηλουμένους, τοῖς δὲ μέλ- 354
 λουσιν ἱπποτροφεῖν οὐδεμίαν ὑπερβολὴν καταλιπών.
- 35 περὶ δὲ τῶν ἐνθάδε χορηγιῶν καὶ γυμνασιαρχιῶν
 καὶ τριηραρχιῶν αἰσχύνομαι λέγειν· τοσοῦτον γὰρ ἐν
 τοῖς ἄλλοις διήνεγκεν, ὥσθ' οἱ μὲν ἐνδεεστέρως ἐκεί-
 νου λητουργήσαντες ἐκ τούτων σφᾶς αὐτοὺς ἐγκω-
 μιάζουσιν, ὑπὲρ ἐκείνου δ' εἴ τις καὶ τῶν τηλικούτων
 χάριν ἀπαιτοίη, περὶ μικρῶν ἂν δόξειε τοὺς λόγους
 ποιεῖσθαι.
- 36 (ιε'.) Πρὸς δὲ τὴν πολιτείαν, οὐδὲ γὰρ τοῦτο πα- b
 ραλειπτόν, ὥσπερ οὐδ' ἐκείνος αὐτῆς ἠμέλησεν, ἀλλὰ
 τοσοῦτῳ τῶν μάλιστ' εὐδοκιμησάντων ἀμείνων περὶ
 τὸν δῆμον γέγονεν, ὅσον τοὺς μὲν ἄλλους εὐρήσεθ'
 ὑπὲρ αὐτῶν στασιάσαντας, ἐκείνον δ' ὑπὲρ ὑμῶν
 κινδυνεύοντα. οὐ γὰρ ἀπελαυνόμενος ἀπὸ τῆς ὀλι-
 γαρχίας ἀλλὰ παρακαλούμενος ἦν δημοτικός· καὶ
 πολλάκις ἐκγενόμενος αὐτῷ μὴ μόνον μετ' ὀλίγων
 τῶν ἄλλων ἄρχειν ἀλλὰ καὶ τούτων αὐτῶν πλέον
 ἔχειν, οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλ' εἴλεθ' ὑπὸ τῆς πόλεως ἀδι- c
 37 κηθῆναι μᾶλλον ἢ τὴν πολιτείαν προδοῦναι. καὶ ταῦθ'

ἕως μὲν συνεχῶς ἐδημοκρατεῖσθ' οὐδεὶς ἂν ὑμᾶς λέ-
γων ἐπεισεν· νῦν δ' αἰ στάσεις αἰ γενόμεναι σαφῶς
ἐπέδειξαν καὶ τοὺς δημοτικούς καὶ τοὺς ὀλιγαρχικούς
καὶ τοὺς οὐδετέρων ἐπιθυμοῦντας καὶ τοὺς ἀμφοτέρων
μετέχειν ἀξιοῦντας. ἐν αἷς δις ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν
ὑμετέρων ἐξέπεσεν· καὶ τὸ μὲν πρότερον, ἐπειδὴ τά- d
χιστ' ἐκείνον ἐκποδῶν ἐποιήσαντο, τὸν δῆμον κατέλυ-
σαν, τὸ δ' ὕστερον οὐκ ἐφθασαν ὑμᾶς καταδουλωσάμε-
νοι, καὶ πρώτου τῶν πολιτῶν αὐτοῦ φυγὴν κατέγνω-
σαν· οὕτω σφόδρ' ἢ τε πόλις τῶν τοῦ πατρὸς κακῶν
38 ἀπέλαυσε κακείνος τῶν τῆς πόλεως συμφορῶν ἐκοινώ-
νησεν. καίτοι πολλοὶ τῶν πολιτῶν πρὸς αὐτὸν δυσκό-
λως εἶχον ὡς πρὸς τυραννεῖν ἐπιβουλεύοντα, οὐκ ἐκ
τῶν ἔργων σκοποῦντες, ἀλλ' ἠγνούμενοι τὸ μὲν προᾶγμ' e
ὑπὸ πάντων ζηλοῦσθαι, δύνασθαι δ' ἂν ἐκείνον μά-
λιστα διαπράξασθαι. διὸ καὶ δικαίως ἂν αὐτῷ πλείω
χάριν ἔχοιτε, ὅτι τὴν μὲν αἰτίαν μόνος τῶν πολιτῶν 355
ἄξιός ἦν ταύτην ἔχειν, τῆς δὲ πολιτείας ἴσον ᾤετο
δεῖν καὶ τοῖς ἄλλοις μετεῖναι.

39 (ις'.) Διὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἐνόντων εἰπεῖν ὑπὲρ
τοῦ πατρὸς ἀπορῶ, τίνος ἐν τῷ παρόντι πρέπει μνη-
σθῆναι καὶ ποτ' αὐτῶν χρῆ παραλιπεῖν· αἰ γάρ μοι
δοκεῖ μείζον εἶναι τὸ μήπω πεφρασμένον τῶν ἤδη
πρὸς ὑμᾶς εἰρημένων. ἐπεὶ καὶ τοῦθ' ἠγοῦμαι πᾶσιν
εἶναι φανερόν, ὅτι τοῦτον ἀναγκαῖόν ἐστιν εὐνοῦστα-
τον εἶναι ταῖς τῆς πόλεως εὐτυχίαις, ὅτῳ πλείστον b
40 μέρος καὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν κακῶν μέτεστιν. ἐκεί-
νου τοίνυν εὖ μὲν πραττούσης τῆς πόλεως τίς εὐδαι-
μονέστερος ἢ θανμαστότερος ἢ ζηλωτότερος ἢ τῶν
πολιτῶν, δυστυχησάσης δὲ τίς ἐλπίδων μειζόνων ἢ
χρημάτων πλειόνων ἢ δόξης καλλίονος ἐστερήθη; οὐ
τὸ τελευταῖον ἐπειδὴ κατέστησαν οἱ τριάκονθ' οἱ

μὲν ἄλλοι τὴν πόλιν ἔφυγον, ἐκεῖνος δ' ἐξ ἀπάσης
 τῆς Ἑλλάδος ἐξέπεσεν; οὐ Λακεδαιμόνιοι καὶ Λύσαν-
 δρος ὁμοίως ἔργον ἐποιήσαντ' ἐκεῖνον ἀποκτεῖναι καὶ c
 τὴν ὑμετέραν καταλῦσαι δύναμιν, οὐδεμίαν ἡγούμε-
 νοι πίστιν ἔξειν παρὰ τῆς πόλεως, εἰ τὰ τεῖχη κατα-
 βάλοιεν, εἰ μὴ καὶ τὸν ἀναστῆσαι δυνάμενον ἀπολέ-
 41 σαιεν; ὥστ' οὐ μόνον ἐξ ὧν ὑμᾶς εὖ πεποίηκεν ἀλλὰ
 καὶ ἐξ ὧν δι' ὑμᾶς κακῶς πέπονθε φάδιον γινῶναι
 τὴν εὐνοίαν τὴν ἐκείνου. φαίνεται γὰρ τῷ δήμῳ βοη-
 θῶν, τῆς αὐτῆς πολιτείας ὑμῖν ἐπιθυμῶν, ὑπὸ τῶν
 αὐτῶν κακῶς πάσχων, ἅμα τῇ πόλει δυστυχῶν, τοὺς
 αὐτοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλους ὑμῖν νομίζων, ἐκ παντὸς d
 τρόπου κινδυνεύων τὰ μὲν ὑφ' ὑμῶν, τὰ δὲ δι' ὑμᾶς,
 42 τὰ δ' ὑπὲρ ὑμῶν, τὰ δὲ μεθ' ὑμῶν, ἀνόμοιος πολί-
 τῆς Χαρικλεῖ τῷ τούτου κηδεστῇ γεγεννημένος, ὃς τοῖς
 μὲν πολεμίοις δουλεύειν ἐπεθύμει, τῶν δὲ πολιτῶν
 ἄρχειν ἠέλιου, καὶ φεύγων μὲν ἡσυχίαν εἶχε, κατελ-
 θῶν δὲ κακῶς ἐποίει τὴν πόλιν. καίτοι πῶς ἂν γέ-
 νοιτ' ἢ φίλος πονηρότερος ἢ ἐχθρὸς ἐλάττονος ἄξιος;
 43 εἶτα σὺ κηδεστῆς μὲν ὧν ἐκείνου, βεβουλευκῶς δ' e
 ἐπὶ τῶν τριάκοντα τολμᾶς ἐτέροις μνησικακεῖν, καὶ οὐκ
 αἰσχύνει τὰς συνθήκας παραβαίνων, δι' ἃς αὐτὸς οἰ-
 κεῖς τὴν πόλιν, οὐδ' ἐνθυμεῖ, διότι, ὁπόταν δόξη τῶν
 παρεληλυθότων τιμωρίαν ποιῆσθαι, σοὶ καὶ προτέρῳ 356
 καὶ μᾶλλον ἢ μοι κινδυνεύειν ὑπάρχει; οὐ γὰρ δήπου
 44 παρ' ἐμοῦ μὲν ὑπὲρ ὧν ὁ πατήρ ἐπραξε δίκην λήφονται,
 σοὶ δὲ καὶ ὧν αὐτὸς ἡμάρτηκας συγγνώμην ἔξουσιν.
 ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὁμοίως ἐκείνῳ φανήσει τὰς προφά-
 σεις ἔχων· οὐ γὰρ ἐκπεσῶν ἐκ τῆς πατρίδος ἀλλὰ
 συμπολιτευόμενος, οὐδ' ἀναγκασθεὶς ἀλλ' ἐκὼν, οὐδ'
 ἀμυνόμενος ἀλλ' ὑπάρχων ἠδίκεις αὐτοὺς, ὥστ' οὐδ'
 ἀπολογία σοὶ προσήκει τυχεῖν παρ' αὐτῶν. b

- 45 (15.) Ἀλλὰ γὰρ περὶ μὲν τῶν Τεισίᾳ πεπολιτευ-
 μένων ἴσως πότ' ἐν τοῖς τούτου κινδύνοις ἐγγενήσε-
 ται καὶ διὰ μακροτέρων εἰπεῖν· ὑμᾶς δ' ἀξιώ μὴ προ-
 ἔσθαι με τοῖς ἐχθροῖς μηδ' ἀνηκέστοις συμφοραῖς
 περιβαλεῖν. ἱκανῶς γὰρ καὶ νῦν πεπείραμαι κακῶν,
 ὃς εὐθύς μὲν γενόμενος ὄρφανός καταλείφθην, τοῦ
 μὲν πατρὸς φυγόντος, τῆς δὲ μητρὸς τελευτησάσης, c
 οὐπω δὲ τέτταρ' ἔτη γεγονώς διὰ τὴν τοῦ πατρὸς
- 46 φυγὴν περὶ τοῦ σώματος εἰς κίνδυνον κατέστην, ἔτι
 δὲ παῖς ὢν ὑπὸ τῶν τριάκοντ' ἐκ τῆς πόλεως ἐξέπε-
 σον. κατελθόντων δὲ τῶν ἐκ Πειραιῶς καὶ τῶν ἄλ-
 λων κομιζομένων τὰς οὐσίας ἐγὼ μόνος τὴν γῆν, ἣν
 ἡμῖν ἀπέδωκεν ὁ δῆμος ἀντὶ τῶν δημευθέντων χρη-
 μάτων, διὰ τὴν τῶν ἐχθρῶν δύναμιν ἀπεστερήθην.
 τοσαῦτα δὲ προδεδυστυχηκῶς καὶ δις τὴν οὐσίαν ἀπο-
 λωλεκῶς νυνὶ πέντε ταλάντων φεύγω δίκην. καὶ τὸ d
 μὲν ἐγκλημ' ἐστὶ περὶ χρημάτων, ἀγωνίζομαι δ' εἰ χρῆ
- 47 μετεῖναι μοι τῆς πόλεως. τῶν γὰρ αὐτῶν τιμημάτων
 ἐπιγεγραμμένων οὐ περὶ τῶν αὐτῶν ἅπασιν ὁ κίν-
 δυνός ἐστιν, ἀλλὰ τοῖς μὲν χρήματα κεκτημένοις περὶ
 ξημίας, τοῖς δ' ἀπόρως ὥσπερ ἐγὼ διακειμένοις περὶ
 ἀτιμίας, ἣν ἐγὼ φυγῆς μείζω συμφορὰν νομίζω· πολὺ
 γὰρ ἀθλιώτερον παρὰ τοῖς αὐτοῦ πολίταις ἠτιμωμέ- e
- 48 νον οἰκεῖν ἢ παρ' ἑτέροις μετοικεῖν. δέομαι δ' οὖν
 ὑμῶν βοηθῆσαί μοι καὶ μὴ περιδεῖν ὑπὸ τῶν ἐχ-
 θρῶν ὑβρισθέντα μηδὲ τῆς πατρίδος στερηθέντα μηδ'
 ἐπὶ τοιαύταις τύχαις περιβλεπτον γενόμενον. δικαίως
 δ' ἂν ὑφ' ὑμῶν ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων ἐλεηθείην, εἰ 357
 καὶ τῷ λόγῳ τυγχάνω μὴ δυνάμενος ἐπὶ τοῦθ' ὑμᾶς
 ἄγειν, εἶπερ χρῆ τούτους ἐλεεῖν, τοὺς ἀδίκως μὲν κιν-
 δυνεύοντας, περὶ δὲ τῶν μεγίστων ἀγωνιζομένους,
 ἀναξίως δ' αὐτῶν καὶ τῶν προγόνων πράττοντας,

πλείστων δὲ χρημάτων ἀπεστερημένους καὶ μεγίστη μεταβολῇ τοῦ βίου κεχρημένους.

- 49 Πολλὰ δ' ἔχων ἑμαυτὸν ὀδύρασθαι μάλιστ' ἐπὶ τούτοις ἀγανακτῶ, πρῶτον μὲν εἰ τούτῳ δώσω δίκην, παρ' οὗ λαβεῖν μοι προσήκει, δεύτερον δ' εἰ διὰ τὴν ^b τοῦ πατρὸς νίκην τὴν Ὀλυμπίασιν ἀτιμωθήσομαι, δι' 50 ἣν τοὺς ἄλλους ὀρῶ δωρεὰς λαμβάνοντας, πρὸς δὲ τούτοις εἰ Τεισίας μὲν μηδὲν ἀγαθὸν ποιήσας τὴν πόλιν καὶ ἐν δημοκρατίᾳ καὶ ἐν ὀλιγαρχίᾳ μέγα δυνήσεται, ἐγὼ δ' εἰ μηδετέρους ἀδικήσας ὑπ' ἀμφοτέρων κακῶς πείσομαι, καὶ περὶ μὲν τῶν ἄλλων τὰναντία τοῖς τριάκοντα πράξετε, περὶ δ' ἑμοῦ τὴν αὐτὴν ἐκείνοις γνώμην ἔξετε, καὶ τότε μὲν μεθ' ὑμῶν, νῦν δ' ^c ὑφ' ὑμῶν τῆς πόλεως στερήσομαι.

17.

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΣ.

(α΄.) Ὁ μὲν ἀγὼν μοι μέγας ἐστίν, ὃ ἄνδρες δι- 353
κασταί. οὐ γὰρ μόνον περὶ πολλῶν χρημάτων κινδυνεύω ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ μὴ δοκεῖν ἀδίκως τῶν ἄλλοτρίων ἐπιθυμεῖν· ὃ ἐγὼ περὶ πλείστου ποιούμαι. οὐσία μὲν γὰρ ἱκανὴ μοι καταλειφθήσεται καὶ τούτων στερηθέντι· εἰ δὲ δόξαιμι μηδὲν προσῆκον τοσαῦτα χρήματ' ἐγκαλέσαι, διαβληθεῖν ἂν τὸν ἅ- ^bπαντα βίον.

- 2 (β΄.) Ἔστι δ', ὃ ἄνδρες δικασταί, πάντων χαλεπώτατον τοιούτων ἀντιδίκων τυχεῖν. τὰ μὲν γὰρ συμβόλαια τὰ πρὸς τοὺς ἐπὶ ταῖς τραπέζαις ἄνευ

μαρτύρων γίνεται, τοῖς ἀδικουμένοις δὲ πρὸς τοιούτους ἀνάγκη κινδυνεύειν, οἳ καὶ φίλους πολλοὺς κέκτηνται καὶ χρήματα πολλὰ διαχειρίζουσι καὶ πιστοὶ διὰ τὴν τέχνην δοκοῦσιν εἶναι. ὅμως δὲ καὶ τούτων ὑπαρχόντων ἡγοῦμαι φανερὸν πᾶσι ποιήσειν, ὅτι ἀποστεροῦμαι τῶν χρημάτων ὑπὸ Πασίωνος. c

- 3 (γ') Ἐξ ἀρχῆς οὖν ὑμῖν, ὅπως ἂν δύνωμαι, διηγῆσομαι τὰ πεπραγμένα. ἐμοὶ γάρ, ὡς ἄνδρες δικασταί, πατήρ μὲν ἐστὶ Σωπαῖος, ὃν οἱ πλείοντες εἰς τὸν Πόντον ἅπαντες ἴσασιν οὕτως οἰκείως πρὸς Σάτυρον διακείμενον, ὥστε πολλῆς μὲν χάρας ἄρχειν, 359 ἀπάσης δὲ τῆς δυνάμεως ἐπιμελεῖσθαι τῆς ἐκείνου.
- 4 πυνθανόμενος δὲ καὶ περὶ τῆσδε τῆς πόλεως καὶ περὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἐπεθύμησ' ἀποδημηῆσαι. γεμίσας οὖν ὁ πατήρ μου δύο ναῦς σίτου καὶ χρήματα δούς ἐξέπεμψεν ἅμα κατ' ἐμπορίαν καὶ κατὰ θεωρίαν· συστήσαντος δέ μοι Πυθόδωρου τοῦ Φοίνικος Πασίωνα
- 5 ἐχρώμην τῇ τούτου τραπέξῃ. (δ') Χρόνω δ' ὕστερον διαβολῆς πρὸς Σάτυρον γενομένης, ὡς καὶ ὁ πατήρ μου ἐπιβουλεύει τῇ ἀρχῇ καὶ γὰρ τοῖς φυγάσι συγγιγνομένην, τὸν μὲν πατέρα μου συλλαμβάνει, ἐπιστέλλει δὲ τοῖς ἐνθάδ' ἐπιδημοῦσιν ἐκ τοῦ Πόντου τὰ τε χρήματα παρ' ἐμοῦ παραλαβεῖν καὶ αὐτὸν εἰσπλεῖν κελεύειν.
- 6 ἂν δὲ τούτων μηδὲν ποιῶ, παρ' ὑμῶν ἐξαίτειν. (ε') Ἐν τοσοῦτοις δὲ κακοῖς ὢν, ὡς ἄνδρες δικασταί, λέγω πρὸς Πασίωνα τὰς ἐμαυτοῦ συμφοράς· οὕτω γὰρ οἰκείως πρὸς αὐτὸν διεκείμεν ὥστε μὴ μόνον περὶ χρημάτων ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων τούτῳ μάλιστα πιστεύειν. c
[ἡγοῦμην δ' εἰ μὲν προοίμην ἅπαντα τὰ χρήματα κινδυνεύειν, εἴ τι πάθοι κείνος, στερηθεὶς καὶ τῶν ἐνθάδε καὶ τῶν ἐκεῖ, πάντων ἐνδεὴς γενήσεσθαι· εἰ δ' ὁμολογῶν εἶναι ἐπιστεῖλαντος Σατύρου μὴ παραδοίην, εἰς

τὰς μεγίστας διαβολὰς ἐμαντὸν καὶ τὸν πατέρα κατα-
 7 στήσειν πρὸς Σάτυρον]. βουλευομένοις οὖν ἡμῖν ἐδόκει
 βέλτιστον εἶναι [προσομολογεῖν πάντα ποιεῖν, ὅσα Σά-
 τυρος προσέτατε, καὶ] τὰ μὲν φανερὰ τῶν χρημάτων
 παραδοῦναι, περὶ δὲ τῶν παρὰ τούτῳ κειμένων μὴ
 μόνον ἕξαρον εἶναι ἀλλὰ καὶ ὀφείλοντά με καὶ τού-
 τῳ καὶ ἑτέροις ἐπὶ τόκῳ φαίνεσθαι καὶ πάντα ποιεῖν,
 ἐξ ὧν ἐκείνοι μάλιστ' ἤμελλον πεισθῆσεσθαι μὴ εἶναι
 μοι χρήματα.

- 8 (ζ'.) Τότε μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐνόμιζόν
 μοι Πασίωνα δι' εὖνοιαν ἅπαντα ταῦτα συμβουλεύειν· e
 ἐπειδὴ δὲ πρὸς τοὺς παρὰ Σατύρον διεπραξάμην,
 ἔγνω αὐτὸν ἐπιβουλεύοντα τοῖς ἐμοῖς. βουλομένου
 γὰρ ἐμοῦ κομίσασθαι τὰμαντοῦ καὶ πλεῖν εἰς Βυζάν-
 τιον, ἠγησάμενος οὗτος κάλλιστον αὐτῷ καιρὸν πα-
 ραπεπτωκέναι· τὰ μὲν γὰρ χρήματα πόλλ' εἶναι τὰ 360
 παρ' αὐτῷ κείμενα καὶ ἄξι' ἀναισχυντίας, ἐμὲ δὲ πολ-
 λῶν ἀκουόντων ἕξαρον γεγενῆσθαι μηδὲν κεκτῆ-
 σθαι, πᾶσί τε φανερὸν ἀπαιτούμενον καὶ ἑτέροις
 9 προσομολογοῦντα ὀφείλειν· καὶ πρὸς τούτοις, ὧ ἄν-
 δρες δικασταί, ἐνόμιζεν, εἰ μὲν αὐτοῦ μένειν ἐπιχει-
 ροίην, ἐκδοθῆσεσθαι μ' ὑπὸ τῆς πόλεως Σατύρῳ, εἰ δ'
 ἄλλοσέ ποίτραποιίμην, οὐδὲν μελήσειν αὐτῷ τῶν ἐμῶν b
 λόγων, εἰ δ' εἰσπλευσοίμην εἰς τὸν Πόντον, ἀποθανεί-
 σθαι με μετὰ τοῦ πατρός· ταῦτα διαλογιζόμενος διανο-
 εῖτό μ' ἀποστερεῖν τὰ χρήματα. καὶ πρὸς μὲν ἐμὲ προσε-
 ποιεῖτ' ἀπορεῖν ἐν τῷ παρόντι καὶ οὐκ ἂν ἔχειν ἀποδοῦ-
 ναι· ἐπειδὴ δὲ βουλόμενος εἰδέναι σαφῶς τὸ πρᾶγμα
 προσπέμπω Φιλόμηλον αὐτῷ καὶ Μενέξενον [ἀπαιτή-
 σοντας], ἕξαρον γίγνεται πρὸς αὐτοὺς μηδὲν ἔχειν
 10 τῶν ἐμῶν. πανταχόθεν δέ μοι τοσοῦτων κακῶν προσ- c
 πεπτωκότων τίν' οἶεσθέ με γνώμην ἔχειν, ᾧ γ' ὑπ-

ἤρχε σιγῶντι μὲν ὑπὸ τούτου ἀπεστερηῆσθαι τῶν χρημάτων, λέγοντι δὲ ταῦτα μὲν μηδὲν μᾶλλον κομίσασθαι, πρὸς Σάτυρον δ' εἰς τὴν μερίστην διαβολὴν καὶ ἑμαυτὸν καὶ τὸν πατέρα καταστῆσαι; κρᾶτιστον οὖν ἡγησάμην ἡσυχίαν ἄγειν.

- 11 (ξ'.) Μετὰ δὲ ταῦτ', ὧ ἄνδρες δικασταί, ἀφικνοῦνται μοι οἱ ἀπαγγέλλοντες, ὅτι ὁ πατήρ ἀφείται, καὶ Σατύρω οὕτως ἀπάντων μεταμέλει τῶν πεπραγμένων, ὥστε πίστεις τὰς μερίστας αὐτῷ δεδωκὼς εἶη, καὶ τὴν ἀρχὴν ἔτι μείζω πεποικηκὼς ἣς εἶχε πρότερον, καὶ τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν εἰληφὼς γυναικᾶ τῷ αὐτοῦ υἱεῖ. πυθόμενος δὲ ταῦτα Πασίαν καὶ εἰδὼς, ὅτι φανερωῶς ἤδη πράξω περὶ τῶν ἑμαυτοῦ, ἀφανίζει Κίττον τὸν παῖδα, ὃς συνήδει περὶ τῶν χρημάτων. ἐπειδὴ δ' ἐγὼ προσελθὼν ἐξήτητον αὐτὸν, ἡγούμενος ἔλεγχον ἂν τοῦτον σαφέστατον γενέσθαι περὶ ὧν ἐνεκάλου, λέγει λόγον πάντων δεινότατον, ὡς ἐγὼ καὶ Μενέξενος διαφθείραντες καὶ πείσαντες αὐτὸν ἐπὶ τῇ τραπέξῃ καθήμενον ἕξ τάλαντ' ἀργυροῦ λάβοιμεν παρ' αὐτοῦ· ἵνα δὲ μηδεὶς ἔλεγχος μηδὲ βάσανος γένοιτο περὶ αὐτῶν, ἔφασκεν ἡμᾶς ἀφανίσαντας τὸν παῖδ' ἀντεγκαλεῖν αὐτῷ καὶ ἐξαιτεῖν τοῦτον, ὃν αὐτοὶ ἠφάνισαμεν. καὶ ταῦτα λέγων καὶ ἀγανακτῶν καὶ δακρύων εἶλκέ με πρὸς τὸν πολέμαρχον, ἐγγυητὰς αἰτῶν, καὶ οὐ πρότερον ἀφῆκεν, ἕως αὐτῷ κατέστησ' ἕξ τάλαντων ἐγγυητὰς. καὶ μοι κάλει τούτων μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 13 (η'.) Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, ὧ ἄνδρες δικασταί· ἐγὼ δὲ τὰ μὲν ἀπολωλεκὼς ἤδη, περὶ δὲ τῶν αἰσχίστας αἰτίας ἔχων, αὐτὸς μὲν εἰς Πελοπόννησον ὠχρόμην ζητήσω, Μενέξενος δ' εὗρίσκει τὸν β παῖδ' ἐνθάδε, καὶ ἐπιλαβόμενος ἡξίλου αὐτὸν βασανί-

ξεσθαι καὶ περὶ τῆς παρακαταθήκης καὶ περὶ ὧν οὐ-
 14 τος ἡμᾶς ἠτιάσατο. Πασίων δ' εἰς τοῦτο τόλμης ἀφί-
 κεθ' ὥστ' ἀφηρεῖτ' αὐτὸν ὡς ἐλεύθερον ὄντα, καὶ
 οὐκ ἠσχύνετ' οὐδ' ἐδεδοίκει, ὃν ἔφασκεν ὑφ' ἡμῶν
 ἠνδραποδίσθαι καὶ παρ' οὗ τосαῦτα χρήμαθ' ἡμᾶς
 ἔχειν, τοῦτον ἐξαιρούμενος εἰς ἐλευθερίαν καὶ κωλύων
 βασανίζεσθαι. ὃ δὲ πάντων δεινότατον· κατεγγυῶν-
 15 τος γὰρ Μενεξένου πρὸς τὸν πολέμαρχον τὸν παῖδα,
 Πασίων αὐτὸν ἐπὶ ταλάντων διηγγήσατο. καὶ μοι
 τούτων ἀνάβητε μάρτυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

15 (θ'.) Τούτων τοίνυν αὐτῶ πεπραγμένων, ὧ ἄν-
 δρες δικασταί, ἠγούμενος περὶ μὲν τῶν παρεληλυθό-
 των φανερωῶς ἡμαρτηκέναι, οἴομενος δ' ἐκ τῶν λοι-
 πῶν ἐπανορθώσεσθαι, προσῆλθεν ἡμῖν φάσκων
 ἔτοιμος εἶναι παραδοῦναι βασανίζειν τὸν παῖδα. ἐλό-
 16 μνοι δὲ βασανιστὰς ἀπηντήσαμεν εἰς τὸ Ἡφαιστεῖον.
 κἀγὼ μὲν ἤξιον αὐτοὺς μαστιγοῦν τὸν ἐκδοθέντα
 καὶ στρεβλοῦν, ἕως τάληθῆ δόξειεν αὐτοῖς λέγειν.
 Πασίων δ' οὕτως οὐ δημοκόλους ἔφασκεν αὐτοὺς
 ἐλέσθαι, ἀλλ' ἐκέλευε λόγῳ πυνθάνεσθαι παρὰ τοῦ
 16 παιδὸς, εἴ τι βούλοιντο. διαφερομένων δ' ἡμῶν οἱ
 βασανισταὶ αὐτοὶ μὲν οὐκ ἔφασαν βασανιεῖν, ἔγνω-
 σαν δὲ Πασίων' ἐμοὶ παραδοῦναι τὸν παῖδα. οὗτος
 δ' οὕτω σφόδρ' ἔφενγε τὴν βάσανον, ὥστε περὶ μὲν
 τῆς παραδόσεως οὐκ ἤθελεν αὐτοῖς πείθεσθαι, τὸ δ'
 ἀργύριον ἔτοιμος ἦν ἀποτίνειν, εἰ καταγνοίεν αὐτοῦ.
 καὶ μοι κάλει τούτων μάρτυρας.

362

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

17 (ι'.) Ἐπειδὴ τοίνυν ἐκ τῶν συνόδων, ὧ ἄνδρες
 δικασταί, πάντες αὐτοῦ κατεγίνωσκον ἀδικεῖν καὶ
 ἕϊνὰ ποιεῖν, ὅστις τὸν παῖδα, ὃν ἔφασκον ἐγὼ συν-

- ειδέναι περὶ τῶν χρημάτων, πρῶτον μὲν αὐτὸς ἀφανίσας ὑφ' ἡμῶν αὐτὸν ἡτιᾶτ' ἠφανίσθαι, ἔπειτα δὲ συλληφθέντα ὡς ἐλεύθερον ὄντα διεκώλυσε βασανίζεσθαι, μετὰ δὲ ταῦθ' ὡς δοῦλον ἐκδοῦς καὶ βασανιστὰς ἐλόμενος λόγῳ μὲν ἐκέλευσε βασανίζειν, ἔργῳ ὁ δ' οὐκ εἶα, διὰ ταῦθ' ἠγούμενος οὐδεμίαν αὐτῷ σωτηρίαν εἶναι, ἐάνπερ εἰς ὑμᾶς εἰσέλθῃ, προσπέμπων ἐδεῖτό μου εἰς ἱερὸν ἐλθόνθ' ἐαυτῷ συγγενέσθαι.
- 18 καὶ ἐπειδὴ ἦλθομεν εἰς ἀκρόπολιν, ἐγκαλυψάμενος ἔκλαε καὶ ἔλεγεν, ὡς ἠναγκάσθη μὲν δι' ἀπορίαν ἔξαρνος γενέσθαι, ὀλίγου δὲ χρόνου πειράσοιτο τὰ χρήματ' ἀποδοῦναι· ἐδεῖτο δέ μου συγγνώμην ἔχειν αὐτῷ καὶ συγκρῦψαι τὴν συμφορὰν, ἵνα μὴ παρακαταθήκας δεχόμενος φανερός γένηται τοιαυτ' ἐξημαρτηκῶς. ἠγούμενος δ' αὐτῷ μεταμέλειν τῶν πεπραγμένων συνεχώρον καὶ ἐκέλευον αὐτὸν ἐξευρεῖν, ὄντιν' ἂν βούληται τρόπον, ὅπως τούτῳ τε καλῶς ἔξει
- 19 κἀγὼ τὰμαντοῦ κομιοῦμαι. τρίτῃ δ' ἡμέρᾳ συνελθόντες πίστιν τ' ἔδομεν ἀλλήλοις ἢ μὴν σιωπήσεσθαι τὰ πραχθέντα, ἣν οὗτος ἔλυσεν, ὡς ὑμεῖς αὐτοὶ προῖόντος τοῦ λόγου γνώσεσθε, καὶ ὠμολόγησεν εἰς τὸν Πόντον μοι συμπλευσεῖσθαι κἀκεῖ τὸ χρυσίον ἀποδώσειν, ἵν' ὡς πορρωτάτῳ ἀπὸ τῆσδε τῆς πόλεως διαλύσειε τὸ συμβόλαιον, καὶ τῶν μὲν ἐνθάδε μηδεὶς εἰδείῃ τὸν τρόπον τῆς ἀπαλλαγῆς, ἐκπλεύσαντι δ' [αὐτῷ] εἰδείῃ λέγειν, ὅτι αὐτὸς βούλοιο· εἰ δὲ μὴ ταῦτα ποιήσειε, δίαιταν ἐπὶ ῥητοῖς ἐπέτρπε Σατύρῳ, ἐφ' ᾧτε
- 20 καταγιγνώσκειν ἡμιόλι' αὐτοῦ τα χρήματα. ταῦτα δὲ συγγράψαντες καὶ ἀναγαγόντες εἰς ἀκρόπολιν Πύρωνα Φεραῖον ἄνδρα, εἰθισμένον εἰσπλεῖν εἰς τὸν Πόντον, δίδομεν αὐτῷ φυλάττειν τὰς συνθήκας, προστάξαντες αὐτῷ, ἐάν μὲν διαλλαγῶμεν πρὸς ἡμᾶς αὐ-

τοὺς, κατακαῦσαι τὸ γραμματεῖον, εἰ δὲ μὴ, Σατύρω ἀποδοῦναι.

- 21 (ια΄.) Τὰ μὲν οὖν ἡμέτερ', ὧ ἄνδρες δικασταί, οὕτω διεπέπρακτο· Μενέξενος δ' ὀργιζόμενος ὑπὲρ τῆς αἰτίας ἧς ἀκείνον [Πασίων] ἠτιάσατο, λαχὼν δίκην ἐξήτει τὸν Κίττον, ἀξιῶν τὴν αὐτὴν Πασίῳ ψευδομένῳ γίνεσθαι ζημίαν, ἥσπερ ἂν αὐτὸς ἐτύγγανεν, εἰ τι τούτων ἐφαίνετο ποιήσας. καὶ οὗτος, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐδεῖτό μου ἀπαλλάττειν Μενέξενον, λέγων, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ πλέον ἔσται, εἰ τὰ μὲν χρήματ' ἐκ τῶν συγγεγραμμένων εἰς τὸν Πόντον εἰσπλεύσας ἀποδώσει, αὐτὸς δ' ὁμοίως ἐνθάδε καταγέλαστος ἔσοιτο· ὁ γὰρ παῖς, ἐὰν βασανίζηται, περὶ πάντων τάληθ' ἡκα-
 22 ερεῖ. ἐγὼ δ' ἠξίουν πρὸς μὲν Μενέξενον πράττειν ὅ τι βούλοιο, πρὸς δ' ἐμὲ ποιεῖν αὐτὸν τὰ συγκεῖμενα. ἐν ἐκείνῳ μὲν οὖν τῷ χρόνῳ ταπεινὸς ἦν, οὐκ ἔχων ὅ τι χρῆσαιτο τοῖς αὐτοῦ κακοῖς. καὶ γὰρ οὐ μόνον περὶ τῆς βασάνου καὶ τῆς δίκης ἐκείνης ἐδεδοίκει τῆς εἰληγμένης ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ γραμματείου, ὅπως μὴ
 23 ὑπὸ τοῦ Μενεξένου συλληφθῆσοιτο. (ιβ΄.) Ἀπορῶν δὲ καὶ οὐδεμίαν ἄλλην εὐρίσκων ἀπαλλαγὴν, πείσας τοῦ ξένου τοὺς παῖδας διαφθείρει τὸ γραμματεῖον, ὃ ἔδει Σάτυρον λαβεῖν, εἰ μὴ μ' ἀπαλλάξειεν οὗτος. καὶ οὐκ ἔφθη διαπραξάμενος ταῦτα καὶ θρασύτατος ἀπάντων ἀνθρώπων ἐγένετο, καὶ οὐτ' εἰς τὸν Πόντον ἔφη μοι συμπλευσεῖσθαι οὐτ' εἶναι πρὸς ἐμ' αὐτῷ συμβόλαιον οὐδὲν, ἀνοίγειν τ' ἐκέλευε τὸ γραμματεῖον ἐναντίον μαρτύρων. τί ἂν ὑμῖν τὰ πολλὰ λέγοιμι, ὧ ἄνδρες δικασταί; εὐρέθη γὰρ [ἐν τῷ γραμματεῖῳ γεγραμμένον] ἀφειμένος ἀπάντων τῶν ἐγκλημάτων ὑπ' ἐμοῦ.

- 24 (ιγ΄.) Τὰ μὲν οὖν γεγενημένα, ὡς ἀκριβέστατα

οἶός τ' ἦν, ἄπανθ' ὑμῖν εἶρηκα. ἠγοῦμαι δὲ Πασίω-
ν', ὃ ἄνδρες δικασταί, ἐκ τοῦ διεφθαρμένου γραμ-
ματείου τὴν ἀπολογίαν ποιήσεσθαι καὶ τούτοις ἰσχυ-
ριεῖσθαι μάλιστα. ὑμεῖς οὖν μοι τὸν νοῦν προσέχετε·
οἶμαι γὰρ ἐξ αὐτῶν τούτων φανερὰν ὑμῖν ποιήσειν
τὴν τούτου πονηρίαν.

- 25 (ιδ'). Πρωῶτον δ' ἐκ τούτου σκοπεῖσθε. ὅτε γὰρ
ἐδίδομεν τῷ ξένῳ τὴν συνθήκην, καθ' ἣν οὗτος μὲν
ἀφείσθαι φησι τῶν ἐγκλημάτων, ἐγὼ δ' ὡς ἔδει με
παρὰ τούτου κομίσασθαι τὸ χρυσίον, ἐκελεύομεν τὸν
ξένον, εἰ μὲν διαλλαγῶμεν πρὸς ἡμᾶς αὐτούς, κα-
τακαῦσαι τὸ γραμματεῖον, εἰ δὲ μὴ, Σατύρῳ ἀποδοῦ-
ναι· καὶ ταῦτα ῥηθῆναι ὑπ' ἀμφοτέρων ἡμῶν ὁμο-
26 λογείται. καίτοι τί μαθόντες, ὃ ἄνδρες δικασταί,
προσειάττομεν ἀποδοῦναι Σατύρῳ τὸ γραμματεῖον, 364
ἂν μὴ διαλλαγῶμεν, εἴπερ ἀπηλλαγμένος ἤδη Πα-
σίων ἦν τῶν ἐγκλημάτων καὶ τέλος εἶχεν ἡμῖν τὸ
πρᾶγμα; ἀλλὰ θῆλον, ὅτι ταύτας τὰς συνθήκας ἐποιη-
σάμεθ' ὡς ὑπολοίπων ὄντων ἡμῖν ἐτι πραγμάτων,
περὶ ὧν ἔδει τοῦτον πρὸς ἐμὲ κατὰ τὸ γραμματεῖον
27 διαλύσασθαι. ἔπειτ' ἐγὼ μὲν, ὃ ἄνδρες δικασταί,
ἔχω τὰς αἰτίας εἰπεῖν, δι' ἃς οὗτος ὠμολόγησεν ἀπο-
δώσειν τὸ χρυσίον· ἐπεὶ γὰρ ἡμεῖς τε τῶν πρὸς Σά- b
τυρον διαβολῶν ἀπηλλάγημεν καὶ τὸν Κίττον οὐχ
οἶός τ' ἐγένετ' ἀφανίσαι, τὸν συνειδότα περὶ τῆς πα-
ρακαταθήκης, ἠγῆσάμενος, εἰ μὲν ἐκδοίη τὸν παῖδα
28 βασανίσαι, φανερὸς γενήσεσθαι πανουργῶν, εἰ δὲ μὴ
ποιήσειε ταῦτ', ὀφλήσειν τὴν δίκην, ἐβουλήθη πρὸς
αὐτὸν ἐμὲ τὴν ἀπαλλαγὴν ποιήσασθαι. τοῦτον δὲ
κελεύσατ' ἀποδειξαι, τί κερδαίνων ἢ τίνα κίνδυ-
νον φοβηθεῖς ἀφῆκ' αὐτὸν τῶν ἐγκλημάτων; εἰ μὲν δὲ c
μηδὲν ἔχη τούτων ὑμῖν ἀποφαίνειν, πῶς οὐκ ἂν δι-

- καίως ἔμοι μάλλον ἢ τούτῳ περὶ τοῦ γραμματείου πι-
 29 στεύετε; καὶ μὲν δὴ, ὡς ἄνδρες δικασταί, καὶ τόδε
 ῥάδιον πᾶσι γινῶναι, ὅτι ἔμοι μὲν, ὃς ἐνεκάλομαι, εἰ
 τοὺς ἐλέγχους ἐφοβούμην, ἐξῆν καὶ μηδεμίαν συνθή-
 κην ποιησάμενον χαίρειν ἔαν τὸ πρᾶγμα· τούτῳ δὲ
 διὰ τε τὴν βάσανον καὶ τοὺς ἀγῶνας τοὺς ἐν ὑμῖν
 οὐχ οἷόν τ' ἦν ὁπότε βούλοιτ' ἀπηλλάχθαι τῶν κιν- d
 δύνων, εἰ μὴ πείσειεν ἐμὲ τὸν ἐγκαλοῦντα. ὥστ' οὐκ
 ἐμὲ περὶ τῆς ἀφέσεως ἀλλὰ τοῦτον περὶ τῆς ἀποδό-
 σεως τῶν χρημάτων ἔδει τὰς συνθήκας ποιησθαι.
 30 ἔτι δὲ κάκειν' ὑπερφυῆς, εἰ πρὶν μὲν συγγράψασθαι
 τὸ γραμματεῖον οὕτω σφόδρ' ἠπίστησα τοῖς πράγμα-
 σιν ὥστε μὴ μόνον ἀφείναι Πασίωνα τῶν ἐγκλημάτων
 ἀλλὰ καὶ συνθήκας περὶ αὐτῶν ποιήσασθαι, ἐπειδὴ
 δὲ τοιοῦτον ἔλεγχον κατ' ἔμαντοῦ συνεγραψάμην, τη-
 νικαῦτ' ἐπεθύμησ' εἰς ὑμᾶς εἰσελθεῖν. καίτοι τίς ἂν e
 οὕτω περὶ τῶν αὐτοῦ πραγμάτων βουλευσάιτο; (ιε΄.)
 31 Ὁ δὲ πάντων μέγιστον τεκμήριον, ὡς οὐκ ἀφειμένους
 ἦν Πασίων ἐν ταῖς συνθήκαις ἀλλ' ὠμολογηκῶς ἀπο-
 δώσειν τὸ χρυσίον· ὅτε γὰρ Μενέξενος ἔλαχεν αὐτῷ
 τὴν δίκην οὕτω διεφθαρμένου τοῦ γραμματείου,
 προσπέμπων Ἀγύρριον, ὄντ' ἀμφοτέροις ἡμῖν ἐπιτή- 361
 δειον, ἡξίου μ' ἢ Μενέξενον ἀπαλλάττειν ἢ τὰς συν-
 32 θήκας τὰς γεγενημένας πρὸς αὐτὸν ἀναιρεῖν. καίτοι,
 ὡς ἄνδρες δικασταί, οἴεσθ' ἂν αὐτὸν ἐπιθυμεῖν ἀναι-
 ρεθῆναι ταύτας τὰς συνθήκας, ἐξ ὧν ψευδομένους
 ἡμᾶς ἐμελλεν ἐξελέγξειν; οὐκ οὐν ἐπειδὴ γε μετεγρά-
 φησαν, τούτους ἔλεγε τοὺς λόγους, ἀλλὰ περὶ ἀπάν-
 των εἰς ἐκείνας κατέφυγε καὶ ἀνοίγειν ἐκέλευε τὸ
 γραμματεῖον. ὡς οὖν τὸ πρῶτον ἀναιρεῖν ἐξήτει τὰς b
 συνθήκας, αὐτὸν Ἀγύρριον μαρτυροῦντα παρέξομαι.
 καὶ μοι ἀνάβηθι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

- 33 (ις.) Ὅτι μὲν τοίνυν τὰς συνθήκας ἐποιησάμεθ' οὐχ ὡς Πασίων ἐπιχειρήσει λέγειν, ἀλλ' ὡς ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς εἶρηκα, ἱκανῶς ἐπιδεδείχθαι νομίζω. οὐκ ἄξιον δὲ θαυμάζειν, ὧ ἄνδρες δικασταί, εἰ τὸ γραμματεῖον διέφθειρεν, οὐμόνον διὰ τοῦτο, ὅτι πολλὰ τοιαῦτ' ἤδη γέγονεν, ἀλλ' ὅτι καὶ τῶν χρωμένων τινὲς Πασίῳνι e πολὺ δεινότερα τούτων πεποιήκασιν. (ιζ.) Πυθόδαρον γὰρ τὸν σκηνίτην καλούμενον, ὃς ὑπὲρ Πασίωνος ἅπαντα καὶ λέγει καὶ πράττει, τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν πέρυσιν ἀνοίξαντα τὰς ὑδρίας καὶ τοὺς κριτὰς ἐξελόντα 34 τοὺς ὑπὸ τῆς βουλῆς εἰσβληθέντας; καίτοι ὅστις μικρῶν ἔνεκα καὶ περὶ τοῦ σώματος κινδυνεύων ταύτας ὑπανοίγειν ἐτόλμησεν, αἱ σεσημασμένοι μὲν ἦσαν ὑπὸ τῶν πρυτάνεων, κατεσφραγισμένοι δ' ὑπὸ τῶν διορηγῶν, ἐφυλάττοντο δ' ὑπὸ τῶν ταμιῶν, ἐκεῖνο δ' ἐν ἀκροπόλει, τί δεῖ θαυμάζειν, εἰ γραμματείδιον παρ' ἀνθρώπῳ ξένῳ κείμενον τοσαῦτα μέλλοντες χρήματα κερδαίνειν μετέγραψαν, ἢ τοὺς παῖδας αὐτοῦ πείσαντες ἢ ἄλλῳ τρόπῳ, ὧ ἠδύναντο, μηχανησάμενοι; περὶ μὲν οὖν τούτων οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ πλείω λέγειν.
- 35 (ιη.) Ἦδη δὲ τινὰς Πασίων ἐπεχείρησε πείθειν, ὡς τὸ παράπαν οὐδ' ἦν ἐνθάδε μοι χρήματα, λέγων, ὡς e παρὰ Στρατοκλέους ἐδανεισάμην τριακοσίους στατηῆρας. ἄξιον οὖν καὶ περὶ τούτων ἀκοῦσαι, ἵν' ἐπίστηθῇ, οἷοις τεκμηρίοις ἐπαρθεῖς ἀποστρεφῆ με τῶν χρημάτων. (ιδ.) Ἐγὼ γὰρ, ὧ ἄνδρες δικασταί, μέλλοντος Στρατοκλέους εἰσπλεῖν εἰς τὸν Πόντον, βουλόμενος ἐκεῖθεν ὡς πλείστ' ἐκκομίσασθαι τῶν χρημάτων, ἐδεήθην Στρατοκλέους τὸ μὲν αὐτοῦ χρυσίον ἐμοὶ καταλιπεῖν, ἐν δὲ τῷ Πόντῳ παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦμοῦ κο- 366

36 μίσασθαι, νομίζων μεγάλα κερδαίνειν, εἰ κατὰ πλοῦν
 μὴ κινδυνεύοι τὰ χρήματα, ἄλλως τε καὶ Λακεδαιμο-
 νίων ἀρχόντων κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον τῆς θαλάτ-
 τῃς. τούτῳ μὲν οὖν οὐδὲν ἠγοῦμαι τοῦτ' εἶναι ση-
 μειον, ὡς οὐκ ἦν ἐνθάδε μοι χρήματα· ἐμοὶ δὲ μέγιστ'
 ἔσται τεκμήρια τὰ πρὸς Στρατοκλέα πραχθέντα, ὡς
 37 ἦν μοι παρὰ τούτῳ χρυσίον. ἐρωτῶντος γὰρ Στρατο- b
 κλέους, ὅστις αὐτῷ ἀποδώσει τὰ χρήματα, εἰ ἂν ὁ πα-
 τὴρ οὐμὸς μὴ ποιήσῃ τὰ ἐπεσταλμένα, αὐτὸς δ' ἐκ-
 πλεύσας ἐνθάδ' ἐμὲ μὴ καταλάβῃ, Πασίων' αὐτῷ
 συνέστησα, καὶ ὠμολόγησεν οὗτος αὐτῷ καὶ τὸ ἀρ-
 χαῖον καὶ τοὺς τόκους τοὺς γιγνομένους ἀποδώσειν.
 καίτοι εἰ μηδὲν ἔκειτο παρ' αὐτῷ τῶν ἐμῶν, οἴεσθ'
 ἂν αὐτὸν οὕτω φραδίως τοσοῦτων χρημάτων ἐγγνητῆν
 μου γενέσθαι; καὶ μοι ἀνάβητε μάρτυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

38 (κ'.) Ἴσως τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ τού- e
 των ὑμῖν μάρτυρας παρέξεται, ὡς ἔξαρκος ἐγενόμην
 πρὸς τοὺς ὑπὲρ Σατύρου πράττοντας μηδὲν κεκτη-
 σθαι πλὴν ὧν ἐκείνοις παρεδίδουν, καὶ ὡς αὐτὸς ἐπ-
 ελαμβάνετο τῶν χρημάτων τῶν ἐμῶν ὁμολογούντος
 ἐμοῦ ὀφείλειν τριακοσίας δραχμᾶς, καὶ ὅτι Ἴππολατ-
 δαν, ξένον ὄντ' ἐμαντοῦ καὶ ἐπιτήδειον, περιεώρων
 39 παρὰ τούτου δανειζόμενον. (κα'.) Ἐγὼ δ' ὧ ἄνδρες
 δικασταί καταστάς εἰς συμφορὰς, οἷας ὑμῖν διηγη-
 σάμην, καὶ τῶν μὲν οἴκοι πάντων ἀπεστερημένος, τὰ δ
 δ' ἐνθάδ' ἀναγκαζόμενος παραδιδόναι τοῖς ἤκουσιν,
 ὑπολοίπου δ' οὐδενὸς ὄντος μοι, πλὴν εἰ δυνηθεῖην
 λαθεῖν περιποιησάμενος τὸ χρυσίον τὸ παρὰ τούτῳ
 κείμενον, ὁμολογῶ καὶ τούτῳ προσομολογήσαι τρια-
 κοσίας δραχμᾶς καὶ περὶ τῶν ἄλλων τοιαῦτα πράττειν
 καὶ λέγειν, ἐξ ὧν ἐκείνους μάλιστα ἂν πείθειν φόμην

40 μηδὲν εἶναι μοι. καὶ ταῦθ' ὡς οὐ δι' ἀπορίαν ἐγί-
 γνετο, ἀλλ' ἵνα πιστευθείην ὑπ' ἐκείνων, ῥαδίως ε
 γνώσεσθε. πρῶτον μὲν γὰρ ὑμῖν μάρτυρας παρέξο-
 μαι τοὺς εἰδότας πολλά μοι χρήματ' ἐκ τοῦ Πόντου
 κομισθέντα, ἔπειτα δὲ τοὺς ὀρωντάς με τῇ τούτου
 τραπέξῃ χρώμενον, ἔτι δὲ παρ' ὧν ἐχρυσώνησ' ὑπ'
 41 ἐκείνων τὸν χρόνον πλεόν ἢ χιλίους στατηῆρας. πρὸς 367
 δὲ τούτοις εἰσφορᾶς ἡμῖν προσταχθείσης καὶ ἐτέρων
 ἐπιγραφῶν γενομένων ἐγὼ πλείστον εἰσήνεγκα τῶν
 ξένων, αὐτός θ' ἀλρεθεὶς ἐμαντῶ μὲν ἐπέγραψα τὴν
 μεγίστην εἰσφορὰν, ὑπὲρ Πασίωνος δ' ἐδεόμην τῶν
 συνεπιγραφῶν, λέγων, ὅτι τοῖς ἐμοῖς χρήμασι τυγ-
 χάνει χρώμενος. καὶ μοι ἀνάβητε μάρτυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

42 (κβ.) Αὐτὸν τοίνυν Πασίων' ἔργῳ παρέξομαι
 τούτοις συμμαρτυροῦντα. ὀλκάδα γὰρ, ἐφ' ἣ πολλὰ b
 χρήματ' ἦν ἐγὼ δεδωκώς, ἔφηνέ τις ὡς οὔσαν ἀνδρὸς
 Ἀηλλίου. ἀμφισβητοῦντος δ' ἐμοῦ καὶ καθέλκειν ἀξι-
 οῦντος οὕτω τὴν βουλήν διέθεσαν οἱ βουλόμενοι συ-
 κοφαντεῖν, ὥστε τὸ μὲν πρῶτον παρὰ μικρὸν ἦλθον
 ἄκριτος ἀποθανεῖν, τελευτῶντες δ' ἐπέλσθησαν ἐγ-
 43 γνητὰς παρ' ἐμοῦ δεξασθαι. καὶ Φίλιππος μὲν ὧν μοι
 ξένος πατρικὸς, κληθεὶς καὶ ὑπακούσας, δεισας τὸ
 μέγεθος τοῦ κινδύνου ἀπιὼν ᾤχετο· Πασίων δ' Ἄρ- c
 χέστρατόν μοι τὸν ἀπὸ τῆς τραπέξης ἑπτὰ ταλάντων
 ἐγγυητὴν παρέσχεν. καίτοι εἰ μικρῶν ἀπεστερεῖτο
 καὶ μηδὲν ἦδει μ' ἐνθάδε κεκτημένον, οὐκ ἂν δῆπου
 44 τοσοῦτων χρημάτων ἐγγυητῆς μου κατέστη. ἀλλὰ
 δῆλον, ὅτι τὰς μὲν τριακοσίας δραχμὰς ἐνεκάλεσεν
 ἐμοὶ χαριζόμενος, τῶν δ' ἑπτὰ ταλάντων ἐγγυητῆς
 μοι ἐγένεθ' ἡγούμενος πίστιν ἔχειν ἱκανὴν τὸ χρυ-
 σίου τὸ παρ' αὐτῶ κείμενον. ὡς μὲν τοίνυν ἦν τέ μοι

πολλὰ χρήματ' ἐνθάδε καὶ ταῦτ' ἐπὶ τῇ τούτου τρα- d
πέξῃ κεῖται μοι, καὶ ἐκ τῶν ἔργων τῶν Πασίανος
ὑμῖν δεδήλωκα καὶ παρὰ τῶν ἄλλων τῶν εἰδότεων
ἀκηκόατε.

- 45 (κγ'.) Δοκεῖτε δέ μοι, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἄριστ'
ἂν γινῶναι περὶ ὧν ἀμφισβητοῦμεν, ἀναμνησθέντες
ἐκεῖνον τὸν χρόνον, καὶ τὰ πράγματα πῶς εἶχεν ἡμῖν, e
ὄτ' ἐγὼ Μενέξενον καὶ Φιλόμηλον προσέπεμψ' ἀπαι-
τήσοντας τὴν παρακαταθήκην, καὶ Πασίων τὸ πρῶ-
τον ἐτόλμησεν ἔξαρκος γενέσθαι. εὐρήσετε γὰρ τὸν
μὲν πατέρα μου συνειλημμένον καὶ τὴν οὐσίαν ἄπα-
σαν ἀφηρημένον, ἐμοὶ δ' οὐχ οἶόν τ' ὄν διὰ τὰς παρ-
ούσας τύχας οὔτ' αὐτοῦ μένειν οὔτ' εἰς τὸν Πόντον
46 εἰσπλεῖν. καίτοι πρότερον εἰκὸς ἔμ' ἐν τοσοῦτοις ὄντα 3
κακοῖς ἀδίκως ἐγκάλεῖν, ἢ Πασίωνα καὶ διὰ τὸ μέγε-
θος τῶν ἡμετέρων συμφορῶν καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν
χρημάτων ἐπαρθῆναι τὴν ἀποστέρησιν ποιήσασθαι;
τίς δὲ πάποτ' εἰς τοσοῦτον συκοφαντίας ἀφίκετο
ὥστε αὐτὸς περὶ τοῦ σώματος κινδυνεύων τοῖς ἄλλο-
τρίοις ἐπιβουλεύειν; μετὰ ποίας δ' ἂν ἐλπίδος ἢ τί
διανοηθεὶς ἀδίκως ἦλθον ἐπὶ τοῦτον; πρότερον ὡς δει- b
σας τὴν δύναμιν τὴν ἐμὴν ἤμελλεν εὐθύς μοι δώσειν
ἀργύριον; ἀλλ' οὐχ οὕτως ἐκάτερος ἡμῶν ἐπραττεν.
- 47 ἀλλ' εἰς ἀγῶνα καταστάς ὥμην καὶ παρὰ τὸ δίκαιον
πλέον ἔξειν Πασίανος παρ' ὑμῖν; ὅς οὐδὲ μένειν ἐν-
θάδε παρεσκευαστόμην, δεδιὼς, μὴ μ' ἐξαιτήσῃε Σά-
τυρος παρ' ὑμῶν. ἀλλ' ἵνα μηδὲν διαπραττόμενος
ἐχθρὸς τούτῳ κατασταίην, ᾧ μάλιστα ἐτύγχανον πάν- c
των τῶν ἐν τῇ πόλει χρώμενος; καὶ τίς ἂν ὑμῶν ἀξιώ-
σει καταγινῶναί μου τοσαύτην μανίαν καὶ ἀμαθίαν;
- 48 (κδ'.) Ἐνθυμηθῆναι δ' ἀξιόν ἐστιν, ὧ ἄνδρες
δικασταί, τὴν ἀτοπίαν καὶ τὴν ἀπιστίαν ὧν ἐκάστοτε

Πασίων ἐπεχείρει λέγειν. ὅτε μὲν γὰρ οὕτως ἐπρα-
 ττον, ὥστ' οὐδ' ἂν, εἰ προσωμολόγει μ' ἀποστρεῖν
 τῶν χρημάτων, οἷός τ' ἂν ἦν παρ' αὐτοῦ δίκην λα-
 βεῖν, τότε μὲν αἰτιατά μ' ἀδίκως ἐγκαλεῖν ἐπιχειρήσαι·
 ἐπειδὴ δ' ἐγὼ τε τῶν πρὸς Σάτυρον διαβολῶν ἀπηλ-
 λάγην καὶ τοῦτον ἅπαντες ὀφλήσειν τὴν δίκην ἐνό- α
 μιζον, τηνικαυτά μέ φησιν ἀφείναι πάντων τῶν ἐγ-
 κλημάτων αὐτόν. καίτοι πῶς ἂν τούτων ἀλογώτερα
 γένοιτο;

49 (κς.) Ἄλλὰ γὰρ ἴσως περὶ τούτων μόνον ἀλλ'
 οὐ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἐναντί' αὐτὸς αὐτῷ καὶ λέ-
 γων καὶ πράττων φανερός ἐστίν· ὃς τὸν μὲν παῖδα,
 ὃν αὐτὸς ἠφάνισεν, ὑφ' ἡμῶν ἔφασκεν ἀνδραποδι-
 σθῆναι, τὸν αὐτὸν δὲ τοῦτον ἀπεγράψατο μὲν ἐν τοῖς
 τιμήμασιν ὡς δοῦλον μετὰ τῶν οἰκετῶν τῶν ἄλλων,
 ἐπεὶ δ' αὐτὸν ἠέλου Μενέξενος βασανίζειν, ἀφηρεῖθ' e
 50 ὡς ἐλεύθερον ὄντα. πρὸς δὲ τούτοις ἀποστρεφῶν αὐ-
 τὸς τὴν παρακαταθήκην, ἐτόλμησεν ἡμῖν ἐγκαλεῖν,
 ὡς ἔχομεν ἕξ τάλαντ' ἀπὸ τῆς τούτου τραπέζης. καί-
 τοι ὅστις περὶ πραγμάτων οὕτω φανερῶν ἐπεχείρει
 ψεύδεσθαι, πῶς χρὴ πιστεύειν αὐτῷ περὶ ὧν μόνος 369
 πρὸς μόνον ἐπραξεν;

51 (κς.) Τὸ τελευταῖον τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί,
 ὁμολογήσας ὡς Σάτυρον εἰσπλευσεῖσθαι καὶ ποιήσειν
 ἅττ' ἂν ἐκεῖνος γινῶ, καὶ ταῦτ' ἐξηπάτησε, καὶ αὐτὸς
 μὲν οὐκ ἠθέλεν εἰσπλευῖσαι πολλάκις ἐμοῦ προκαλε-
 σαμένου, εἰσέπεμψε δὲ τὸν Κίττον· ὃς ἐλθὼν ἐκεῖσ'
 ἔλεγεν, ὅτι ἐλεύθερος εἶη καὶ τὸ γένος Μιλήσιος, εἰσ-
 πέμψειε δ' αὐτὸν Πασίων διδάξοντα περὶ τῶν χρημά-
 52 των. ἀκούσας δὲ Σάτυρος ἀμφοτέρων ἡμῶν δικάζειν b
 μὲν οὐκ ἠέλου περὶ τῶν ἐνθάδε γενομένων συμβο-
 λαίων, ἄλλως τε καὶ μὴ παρόντος τούτου μηδὲ μέλ-

λουτος ποιήσειν, ἃ ἐκεῖνος δικάσειεν, οὕτω δὲ σφόδρ' ἐνόμιζεν ἀδικεῖσθαι με, ὥστε συγκαλέσας τοὺς ναυκλήρους ἐδεῖτ' αὐτῶν βοηθεῖν ἐμοὶ καὶ μὴ περιορᾶν ἀδικούμενον, καὶ πρὸς τὴν πόλιν συγγράψας ἐπιστολὴν ἔδωκε φέρειν Ξενοτίμῳ τῷ Καρκίνου. καὶ μοι ἀνάγνωθι αὐτοῖς.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

- 53 (κζ.) Οὕτω τοίνυν, ὃ ἄνδρες δικασταί, πολλῶν c
μοι τῶν δικαίων ὑπαρχόντων, ἐκεῖν' ἠγοῦμαι μέγιστον εἶναι τεκμήριον, ὡς ἀποστρεφῆί με Πασίων τῶν χρημάτων, ὅτι τὸν παῖδ' οὐκ ἠθέλησε βασανίζειν ἐκδοῦναι τὸν συνειδῶτα περὶ τῆς παρακαταθήκης. καίτοι περὶ τῶν πρὸς τοὺς ἐπὶ ταῖς τραπέζαις συμβολαίων τίς ἂν ἔλεγχος ἰσχυρότερος τούτου γένοιτο; οὐ γὰρ
54 δὴ μάρτυράς γ' αὐτῶν ποιούμεθα. ὁρῶ δὲ καὶ ὑμᾶς
καὶ περὶ τῶν ἰδίων καὶ περὶ τῶν δημοσίων οὐδὲν πιστότερον οὐδ' ἀληθέστερον βασάνου νομίζοντας, καὶ μάρτυρας μὲν μὴ γενομένους οἷόν τ' εἶναι καὶ τῶν μὴ πεπραγμένων παρασκευάσασθαι, τὰς δὲ βασάνους φανερώς ἐπιδεικνύναι, ὁπότεροι ἀληθῆ λέγουσιν. ἃ οὗτος εἰδὼς ἠβουλήθη εἰκάξειν ὑμᾶς περὶ τοῦ πράγματος μᾶλλον ἢ σαφῶς εἰδέναι. οὐ γὰρ δὴ τοῦτό γ' ἂν εἶπεν ἔχει, ὡς ἔλαττον ἐμελλεν εἶξιν ἐν τῇ βασάνῳ, καὶ διὰ τοῦτ' οὐκ εἰκὸς ἦν αὐτὸν ἐκδοῦναι. πάντες γὰρ ἐπίστασθ' ὅτι κατειπὼν μὲν ἤμελλε τὸν ἐπίλοιπον χρόνον ὑπὸ τούτου κάκιστ' ἀνθρώπων ἀπολεῖσθαι, διακαρτερήσας δὲ καὶ ἐλεύθερος ἔσσεσθαι καὶ μεθέξειν, ὣν οὗτός μ' ἀπεστέρησεν. ἀλλ' ὅμως τοσούτῳ μέλλων πλέον εἶξιν, συνειδὼς αὐτῷ τὰ πεπραγμένα, ὑπέμεινε καὶ δίκας φεύγειν καὶ τὰς ἄλλας αἰτίας ἔχειν, ὥστε μηδεμίαν βάσανον περὶ τοῦ πράγματος τούτου γενέσθαι. 370

- 56 (κη΄.) Ἐγὼ οὖν ὑμῶν δέομαι μεμνημένους τούτων καταψηφίσασθαι Πασίωνος, καὶ μὴ τοσαύτην πονηρίαν ἐμοῦ καταγνῶναι, ὡς οἰκῶν ἐν τῷ Πόντῳ καὶ τοσαύτην οὐσίαν κεκτημένου ὥστε καὶ ἐτέρους εὖ ποιεῖν δύνασθαι, Πασίων' ἦλθον συκοφαντήσων καὶ ψευδεῖς αὐτῷ παρακαταθήκας ἐγκαλῶν. b
- 57 (κθ΄.) Ἄξιον δὲ καὶ Σατύρου καὶ τοῦ πατρὸς ἐνθυμηθῆναι, οἳ πάντα τὸν χρόνον περὶ πλείστον τῶν Ἑλλήνων ὑμᾶς ποιοῦνται, καὶ πολλάκις ἤδη διὰ σπᾶνιν σίτου τὰς τῶν ἄλλων ἐμπόρων ναῦς κενὰς ἐπέμποντες ὑμῖν ἐξαγωγὴν ἔδοσαν· καὶ ἐν τοῖς ἰδίοις συμβολαίοις, ὧν ἐκεῖνοι κριταὶ γίνονται, οὐ μόνον
- 58 ἴσον ἀλλὰ καὶ πλεόν ἔχοντες ἀπέρχεσθε. ὥστ' οὐκ ἂν c
εἰκότως περὶ ὀλίγου ποιήσαισθε τὰς ἐκείνων ἐπιστολάς. δέομαι οὖν ὑμῶν καὶ ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ ὑπὲρ ἐκείνων τὰ δίκαια ψηφίσασθαι καὶ μὴ τοὺς Πασίωνος λόγους ψευδεῖς ὄντας πιστοτέρους ἡγείσθαι τῶν ἐμῶν.

18.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΝ.

- (α΄.) Εἰ μὲν καὶ ἄλλοι τινὲς ἦσαν ἡγωνισμένοι 371
τοιαύτην παραγραφὴν, ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἡρχόμεν ἂν τοὺς λόγους ποιείσθαι· νῦν δ' ἀνάγκη περὶ τοῦ νόμου πρῶτον εἰπεῖν, καθ' ὃν εἰσεληλύθαμεν, ἵν' ἐπιστάμενοι, περὶ ὧν ἀμφισβητοῦμεν, τὴν ψῆφον φέρετε, καὶ μηδεὶς ὑμῶν θαυμάσῃ, διότι φεύ-
2 γων τὴν δίκην πρότερος λέγω τοῦ διώκοντος. ἐπειδὴ γὰρ ἐκ Πειραιέως κατελθόντες ἐνλοῦς ἐωρᾶτε τῶν b

πολιτῶν συκοφαντεῖν ὠρμημένους καὶ τὰς συνθήκας λύειν ἐπιχειροῦντας, βουλόμενοι τούτους τε παῦσαι καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιδειξαι, ὅτι οὐκ ἀναγκασθέντες ἐποιήσασθ' αὐτὰς ἀλλ' ἠγούμενοι τῇ πόλει συμφέρειν, εἰπόντος Ἀρχίνου νόμον ἔθεσθε, ἄν τις δικάζεται παρὰ τοὺς ὄρκους, ἐξείναι τῷ φεύγοντι παραγράφασθαι, τοὺς δ' ἄρχοντας περὶ τούτου πρῶτον εἰσάγειν, 3 λέγειν δὲ πρότερον τὸν παραγραφάμενον, ὁπότερος ε δ' ἂν ἤττηθῆ, τὴν ἐπωβελίαν ὀφείλειν, ἵν' οἱ τολμῶντες μνησικακεῖν μὴ μόνον ἐπιορκοῦντες ἐξελέγγοντο μηδὲ τὴν παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίαν ὑπομένοεν ἀλλὰ καὶ παραχρῆμα ζημιοῖντο. δεινὸν οὖν ἠγησάμην, εἰ τῶν νόμων οὕτως ἐχόντων ἐγὼ περιόψομαι τὸν μὲν συκοφάντην ἐν τριάκοντα δραχμαῖς κινδυνεύοντα, ἔμαντὸν δὲ περὶ τῆς οὐσίας ἀπάσης ἀγωνιζόμενον.

4 (β'.) Ἀποδείξω δὲ Καλλιμάχον οὐ μόνον παρὰ δ τὰς συνθήκας δικαζόμενον ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἐγκλημάτων ψευδόμενον, καὶ προσέτι δῖαιταν ἡμῖν γεγεννημένην περὶ αὐτῶν. βούλομαι δ' ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν διηγῆσασθαι τὰ πραχθέντα· ἂν γὰρ τοῦτο μάθητε, ὡς οὐδὲν ὑπ' ἐμοῦ κακὸν πέπονθεν, ἠγοῦμαι ταῖς τε συνθήκαις ὑμᾶς ἡδίων βοηθήσειν καὶ τούτῳ μᾶλλον ὀργιεῖσθαι.

5 (γ'.) Ἦρχον μὲν γὰρ οἱ δέκα οἱ μετὰ τοὺς τριά- 372
κοντα καταστάντες, ὄντος δὲ μοι Πατροκλέους ἐπιτηδείου, τοῦ τότε βασιλεύοντος, ἔτυχον μετ' αὐτοῦ βαδίζων. ἐκεῖνος δ' ἐχθρὸς ὢν Καλλιμάχῳ τῷ νῦν ἐμὲ διώκοντι τὴν δίκην, ἀπήντησεν ἀργύριον φέροντι. λαβόμενος δ' αὐτοῦ Πάμφιλον ἔφασκεν αὐτὸ καταλιπεῖν καὶ δημόσιον γίνεσθαι· ἐκείνον γὰρ εἶ- 6
ναι τῶν ἐν Πειραιεῖ. ἀμφισβητοῦντος δὲ τούτου καὶ

λοιδορίας αὐτοῖς γενομένης ἄλλοι τε πολλοὶ συνέ- b
 δραμον, καὶ κατὰ τύχην Ῥίνων εἰς τῶν δέκα γενόμε-
 νος προσῆλθεν. εὐθύς οὖν πρὸς αὐτὸν τὴν φάσιν
 τῶν χρημάτων ὁ Πατροκλῆς ἐποιεῖτο· ὁ δ' ὡς τοὺς
 συνάρχοντας ἤγεν ἀμφοτέρους. ἐκεῖνοι δ' εἰς τὴν
 βουλὴν περὶ αὐτῶν ἀπέδωσαν· κρίσεως δὲ γενομένης
 7 ἔδοξε τὰ χρήματα δημόσι' εἶναι. μετὰ δὲ ταῦτ', ἐπειδὴ
 κατῆλθον οἱ φεύγοντες ἐκ Πειραιέως, (οὗτος) ἐνεκάλει
 τῷ Πατροκλεῖ καὶ δίκας ἐλάγχανεν ὡς αἰτίω τῆς συμ-
 φορᾶς γεγενημένῳ· διαλλαγῆς δὲ πρὸς ἐκεῖνον καὶ c
 πραξάμενος αὐτὸν δέκα μναῖς ἀργυρίου Λυσίμαχον
 ἐσυκοφάντει· λαβῶν δὲ καὶ παρὰ τούτου διακοσίας
 δραχμᾶς ἐμοὶ πράγματα παρεῖχεν. καὶ τὸ μὲν πρῶ-
 τον ἐνεκάλει φάσκων με συμπράττειν ἐκείνοις, τελευ-
 τῶν δ' εἰς τοῦτ' ἀναιδείας ἦλθεν, ὥσθ' ἀπάντων με
 τῶν γεγενημένων ἠτιᾶτο· ἅπερ ἴσως καὶ νῦν τολμή-
 8 σαι κατηγορεῖν. ἐγὼ δ' ὑμῖν παρέξομαι μάρτυρας
 πρῶτον μὲν τοὺς ἐξ ἀρχῆς παραγενομένους, ὡς οὐτ' ἄ
 ἐπελαβόμεν οὐτ' ἐφηψάμεν τῶν χρημάτων, ἔπειτα
 (Ῥίνωνα) καὶ τοὺς συνάρχοντας, ὡς οὐκ ἐγὼ τὴν
 φάσιν ἀλλὰ Πατροκλῆς ἐποιήσατο πρὸς αὐτούς, ἔτι
 δὲ τοὺς βουλευτὰς, ὡς ἐκεῖνος ἦν ὁ κατηγορῶν. καὶ
 μοι κάλει τούτων μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

9 (δ'.) Οὕτω τολμῶν πολλῶν παραγενομένων τοῖς
 πραχθεῖσιν, ὥσπερ οὐδενὸς συνειδότης αὐτὸς μὲν
 οὗτος ἐπιστάμενος εἰς τοὺς ὄχλους καὶ καθίζων ἐπι-
 τοῖς ἐργαστηρίοις λόγους ἐποιεῖτο ὡς δεινὰ πεπον- e
 θῶς ὑπ' ἐμοῦ καὶ τῶν χρημάτων ἀπεστερημένος,
 τῶν δὲ χρωμένων τινὲς τούτῳ προσιόντες μοι συνε-
 βούλευον ἀπαλλάττεσθαι τῆς πρὸς τοῦτον διαφορᾶς
 καὶ μὴ βούλεσθαι κακῶς ἀκούειν μηδὲ κινδυνεύειν

περὶ πολλῶν χρημάτων, μηδ' εἰ σφόδρα πιστεύω τῷ 373
 πράγματι, λέγοντες, ὡς πολλὰ παρὰ γνώμην ἐν τοῖς
 10 δικαστηρίοις ἀπόβαίνει, καὶ ὅτι τύχη μᾶλλον ἢ τῷ
 δίκαιῳ κρίνεται τὰ παρ' ὑμῖν, ὥστε λυσιτελεῖν μοι
 μικρὸν ἀναλώσαντι μεγάλων ἐγκλημάτων ἀπαλλαγῆναι
 μᾶλλον ἢ μηδὲν ἀποτείσαντι κινδυνεύειν περὶ τηλι-
 κούτων. τί ἂν ὑμῖν τὰ πολλὰ διηγοίμην; (οὐδὲν γὰρ)
 παρέλιπον τῶν εἰδισμένων περὶ τῶν τοιούτων λέγε-
 σθαι. τελευτῶν δ' οὖν ἐπέισθην, ἅπαντα γὰρ εἰρήσεται β
 τάληθ' ἡ πρὸς ὑμᾶς, δοῦναι τούτῳ διακοσίας δραχμᾶς.
 ἵνα δὲ μὴ πάλιν ἐξείη συκοφαντεῖν αὐτῷ, δίαιταν
 ἐπὶ ρητοῖς ἐπετρέψαμεν Νικομάχῳ Βατήθην. . . .

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 11 (ε'.) Τὸ μὲν τοίνυν πρῶτον ἐνέμεινε τοῖς ὁμο-
 λογημένοις, ὕστερον δ' ἐπιβουλεύσας μετὰ Ξενοτί-
 μου τοῦ τούς νόμους διαφθείροντος καὶ τὰ δικαστή-
 ρια δεκάζοντος καὶ τὰς ἀρχὰς λυμαινομένου καὶ
 πάντων κακῶν αἰτίου λαγχάνει μοι δίκην μυρίων c
 δραχμῶν. προβαλλομένου δ' ἐμοῦ μάρτυρα, ὡς οὐκ
 εἰσαγωγίμος ἦν ἡ δίκη διαίτης γεγενημένης, ἐκεί-
 12 νῳ μὲν οὐκ ἐπέξῃλθεν, εἰδὼς, ὅτι, εἰ μὴ μεταλάβοι
 τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, τὴν ἐπωβελίαν ὀφλή-
 σει, πείσας δὲ τὴν ἀρχὴν πάλιν τὴν αὐτὴν δίκην
 ἐγράψατο, ὡς ἐν τοῖς πρυτανείοις μόνον κινδυνεύ-
 σων. ἀπορῶν δ' ὅ τι χρησαίμην τοῖς κακοῖς, ἡγη-
 σάμην εἶναι κράτιστον ἐξ ἴσου καταστήσαντ' ἀμφο- d
 τέροις τὸν κίνδυνον εἰσελθεῖν εἰς ὑμᾶς. καὶ τὰ μὲν
 γενόμενα ταῦτ' ἐστίν.
- 13 (ς'.) Πυνθάνομαι δὲ Καλλίμαχον οὐ μόνον περὶ
 τῶν ἐγκλημάτων διανοεῖσθαι ψευδῆ λέγειν ἀλλὰ καὶ
 τὴν δίαιταν μέλλειν ἐξαρνον εἶναι καὶ παρεσκευάσθαι
 λέγειν τοιούτους λόγους, ὡς οὐκ ἂν ποτ' ἐπέτρεψε

- Νικομάχῳ δίαιταν, ὃν ἠπίστατο πάλαι χρώμενον
 ἡμῖν, καὶ ὡς οὐκ εἰκὸς ἦν αὐτὸν ἀντὶ μυρῶν δρα- e
 14 χμῶν διακοσίας ἐθελῆσαι λαβεῖν. ὑμεῖς δ' ἐνθυμει-
 σθε πρῶτον μὲν, ὅτι τὴν δίαιταν οὐκ ἀμφισβητοῦν-
 τες ἀλλ' ἐπὶ φητοῖς ἐπετρέψαμεν, ὥστ' οὐδὲν ἄτοπον
 ἐποίησεν, εἰ Νικόμαχον εἴλετο διαιτητὴν, ἀλλὰ πολὺ 374
 μᾶλλον εἰ περὶ τῶν πραγμάτων ὠμολογηκῶς περὶ τοῦ
 διαιτητοῦ διεφέρετο. ἔπειτ' ὀφειλομένων μὲν αὐτῷ
 μυρῶν δραχμῶν οὐκ εἰκὸς ἦν αὐτὸν ἐπὶ δυοῖν μυαῖν
 ποιήσασθαι τὴν διαλλαγὴν· ἀδίκως δ' αἰτιώμενον καὶ
 συκοφαντοῦντα οὐδὲν θαυμαστὸν τοσοῦτον ἐθελῆσαι
 λαβεῖν. ἔτι δ', εἰ μεγάλ' ἐγκαλῶν ὀλίγ' ἐπράξατο,
 οὐ τούτῳ τούτο τεκμηρίον ἐστίν, ὡς ἡ δίαιτα οὐ γέ- b
 γουεν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἡμῖν, ὡς καὶ τὴν ἀρχὴν οὐ
 15 δικαίως ἐνεκάλεσεν. θαυμάζω δ' εἰ αὐτὸν μὲν ἱκανὸν
 γνῶναι νομίζει, ὅτι οὐκ εἰκὸς ἀντὶ μυρῶν δραχμῶν
 διακοσίας ἐθελῆσαι λαβεῖν, ἐμὲ δ' οὐκ ἂν οἶεται τοῦτ'
 ἐξευρεῖν, εἴπερ ἠβουλόμην ψευδῆ λέγειν, ὅτι πλεον
 ἔδει φάσκεν τούτων δεδωκέναι. ἀξιῶ δ', ὅσον περ
 ἂν τούτῳ σημείον ἦν ὡς ἡ δίαιτα οὐ γέγονεν, ἐλόντι
 τὰ διαμαρτυρηθέντα, τοσοῦτον ἐμοὶ γενέσθαι τεκμη- c
 ριον ὡς ἀληθῆ λέγω περὶ αὐτῆς, ἐπειδὴ τῷ μάρτυρι
 φανερός ἐστίν οὐδ' ἐπεξελεθεῖν ἀξιώσας.
- 16 (ἡ'.) Ἐγὼ δ' εἰ μὴδ' ἡ δίαιτα ἐγεγόνει μῆτε
 τῶν πεπραγμένων ἦσαν μάρτυρες, ἔδει δ' ἐκ τῶν εἰ-
 κότεων σκοπεῖν, οὐδ' οὕτω χαλεπῶς ἂν ὑμᾶς γνῶναι
 τὰ δίκαια. εἰ μὲν γὰρ καὶ τοὺς ἄλλους ἀδικεῖν ἐτόλ-
 μων, εἰκότως ἂν μου κατεγιγνώσκετε καὶ περὶ τούτου
 ἐξαμαρτάνειν· νῦν δ' οὐδένα φανήσομαι τῶν πολι-
 τῶν οὔτε χρήμασι ζημιώσας οὔτε περὶ τοῦ σώματος d
 εἰς κίνδυνον καταστήσας, οὔτ' ἐκ μὲν τῶν μετεχόντων
 τῆς πολιτείας ἐξαλείψας, εἰς δὲ τὸν μετὰ Λυσάνδρου

- 17 κατάλογον ἑγγράφας. καίτοι πολλοὺς ἐπῆρεν ἡ τῶν τριάκοντα πονηρία τοιαῦτα ποιεῖν· οὐ γὰρ ὅτι τοὺς ἀδικοῦντας ἐκόλαζον, ἀλλ' ἐνίοις καὶ προσέταττον ἐξαμαρτάνειν. ἐγὼ μὲν τοίνυν οὐδ' ἐπὶ τῆς ἐκείνων ἀρχῆς οὐδὲν εὐρεθήσομαι τοιοῦτον ἐργασάμενος· οὐτος δ' ἀδικηθῆναί φησιν, ὅτ' ἐξεβέβληντο μὲν οἱ τριάκοντα, ὁ δὲ Πειραιεὺς ἦν κατειλημμένος, ἐκράτει δ' 18 ὁ δῆμος, περὶ διαλλαγῶν δ' ἦσαν οἱ λόγοι. καίτοι δοκεῖ ἂν ὑμῖν, ὅστις ἐπὶ τῶν τριάκοντα κόσμιον αὐτὸν παρέσχεν, εἰς τοῦτον ἀποθέσθαι τὸν χρόνον ἀδικεῖν, 375 ἐν ᾧ καὶ τοῖς πρότερον ἡμαρτηκόσι μετέμελεν; ὁ δὲ πάντων δεινότατον, εἰ τῶν μὲν ὑπαρχόντων ἐχθρῶν μὴδ' ἀμύνεσθαι μὴδὲν' ἠξίωσα, τοῦτον δὲ κακῶς ποιεῖν ἐπεχείρουν, πρὸς ὃν οὐδὲν πάποτε μοι συμβόλαιον ἐγένετο.

- 19 (θ'.) Ὡς μὲν οὖν οὐκ αἰτιός εἰμι Καλλιμάχῳ τῆς τῶν χρημάτων δημεύσεως, ἱκανῶς ἀποδεδειχθαί μοι νομίζω· ὡς δ' οὐκ ἐξῆν αὐτῷ δικάζεσθαι περὶ τῶν τότε γεγενημένων, οὐδ' εἰ πάντα ταῦτ' ἦν πεποικηκῶς, ἄ φησιν αὐτὸς, ἐκ τῶν συνθηκῶν γνώσεσθε. καὶ μοι λαβὲ τὸ βιβλίον.

ΣΥΝΘΗΚΑΙ.

- 20 (ι'.) Ἄρα μικρῷ τῷ δικαίῳ πιστεύων τὴν παραγραφὴν ἐποίησάμην, ἀλλ' οὐ τῶν μὲν συνθηκῶν διαρρήθην ἀφαισῶν τοὺς ἐνδείξαντας ἢ φήναντας ἢ τῶν ἄλλων τι τῶν τοιούτων πράξαντας, ἑμαυτὸν δ' ἔχων ἀποφαίνειν, ὡς οὔτε ταῦτα πεποίηκα οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐξῆμαρτον; ἀνάγνωθι δὴ μοι καὶ τοὺς ὄρκους. c

ΟΡΚΟΙ.

- 21 (ια'.) Οὐκ οὖν δεινὸν, ᾧ ἄνδρες δικασταί, οὔτω μὲν τῶν συνθηκῶν ἔχουσῶν, τοιούτων δὲ τῶν ὄρκων γενομένων, τοσοῦτον φρονεῖν Καλλιμάχον ἐπὶ τοῖς

- λόγοις τοῖς αὐτοῦ ὥσθ' ἠγείσθαι πείσειν ὑμᾶς ἐναν-
 τία τούτοις ψηφίσασθαι; καὶ εἰ μὲν ἑώρα μεταμέλον
 τῇ πόλει τῶν πεπραγμένων, οὐκ ἄξιον ἦν θαναμάξειν
 αὐτοῦ· νῦν δ' οὐ μόνον ἐν τῇ θέσει τῶν νόμων ἐπε-
 22 δεῖξασθε περὶ πολλοῦ ποιούμενοι τὰς συνθήκας, ἀλ-
 λά καὶ Φίλωνα τὸν ἐκ Κοίλης ἐνδειχθέντα παραπρε- d
 σβεύεσθαι, καὶ περὶ μὲν τοῦ πράγματος οὐδὲν ἔχοντ'
 ἀπολογήσασθαι, τὰς δὲ συνθήκας παρεχόμενον, ἔδο-
 ξεν ὑμῖν ἀφείναι καὶ μηδὲ κρίσιν περὶ αὐτοῦ ποιήσα-
 σθαι. καὶ ἡ μὲν πόλις οὐδὲ παρὰ τῶν ὁμολογούντων
 ἐξαμαρτάνειν ἄξιοι δίκην λαβεῖν, οὗτος δὲ καὶ τοὺς
 23 οὐδὲν ἠδίκηκότας τολμᾷ συκοφαντεῖν. καὶ μὴν οὐδὲ
 τὰδ' αὐτὸν λέληθεν, ὅτι Θρασύβουλος καὶ Ἄνυτος
 μέγιστον μὲν δυνάμενοι τῶν ἐν τῇ πόλει, πολλῶν δ' e
 ἀπεστερημένοι χρημάτων, εἰδότες δὲ τοὺς ἀπογράψαν-
 τας, ὅμως οὐ τολμᾶσιν αὐτοῖς δίκας λαγγάνειν οὐδὲ
 μνησικακεῖν, ἀλλ' εἰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων μᾶλλον
 ἐτέρων δύνανται διαπραττεσθαι, ἀλλ' οὖν περὶ γε
 τῶν ἐν ταῖς συνθήκαις ἴσον ἔχειν τοῖς ἄλλοις ἄξιοῦ- 376
 24 σιν. καὶ οὐχ οὗτοι μόνοι ταῦτ' ἠξιώκασιν, ἀλλ' οὐδ'
 ὑμῶν οὐδεὶς τοιαύτην δίκην εἰσελθεῖν τετόλμηκεν. καί-
 τοι δεινὸν, εἰ ἐπὶ μὲν τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν πράγμα-
 σιν ἐμμένετε τοῖς ὄρκοις, ἐπὶ δὲ τῇ τούτου συκοφαν-
 τία παραβαίνειν ἐπιχειρήσετε, καὶ τὰς μὲν ἰδίας ὁμο-
 λογίας δημοσίᾳ κυρίας ἀναγκάζετ' εἶναι, τὰς δὲ τῆς
 πόλεως συνθήκας ἰδίᾳ τὸν βουλόμενον λύειν ἑάσετε.
 25 ὃ δὲ πάντων ἂν τις μάλιστα θαναμάσειεν, εἰ, ὅτε μὲν b
 ἄδηλον ἦν, εἰ συνοίσουσιν αἱ διαλλαγαὶ τῇ πόλει, τοι-
 ούτους ὄρκους ἐποιήσασθε περὶ αὐτῶν, ὥστ' εἰ καὶ
 μὴ συνέφερον ἀναγκαῖον εἶναι τοῖς ὁμολογημένοις ἐμ-
 μένειν, ἐπειδὴ δ' οὕτω καλῶς ὑμῖν συμβέβηκεν ὥστε
 καὶ μηδεμιᾶς πίστεως γεγεννημενης ἄξιον εἶναι τὴν

- παρουῶσαν πολιτείαν διαφυλάττειν, τηνικαῦτα τοὺς
 26 ὄρκους παραβήσεσθε· καὶ τοῖς μὲν εἰρηκόσιν, ὡς χρῆ
 τὰς συνθήκας ἐξαλείφειν, ὠργίζεσθε, τουτουὶ δ', ὅς c
 γεγραμμένας αὐτὰς τολμᾷ παραβαίνειν, ἀξήμιον ἀφή-
 σετε. ἀλλ' οὐτ' ἂν δίκαια οὐτ' ἄξι' ὑμῶν αὐτῶν οὐτ'
 ἂν πρόποντα τοῖς πρότερον ἐγνωσμένοις ποιήσαίτε.
- 27 (ιβ'.) Ἐνθυμείσθε δ', ὅτι περὶ τῶν μεγίστων ἦκατε
 δικάσοντες· περὶ γὰρ συνθηκῶν τὴν ψῆφον οἴσετε,
 ἃς οὐδὲ πάποτ' οὐδ' ὑμῖν πρὸς ἐτέρους οὐτ' ἄλλοις
 πρὸς ὑμᾶς ἐλυσιτέλησε παραβῆναι, τοσαύτην δ' ἔχουσι
 δύναμιν, ὥστε τὰ πλείστα τοῦ βίου καὶ τοῖς Ἑλλησι d
 28 καὶ τοῖς βαρβάροις διὰ συνθηκῶν εἶναι. ταύταις γὰρ
 πιστεύοντες ὡς ἀλλήλους ἀφικνούμεθα καὶ ποριζό-
 μεθα, ὧν ἕκαστοι τυγχάνομεν δεόμενοι· μετὰ τούτων
 καὶ τὰ συμβόλαια τὰ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ποιούμεθα
 καὶ τὰς ἰδίας ἐχθρας καὶ τοὺς κοινούς πολέμους δια-
 λυόμεθα· τούτῳ μόνῳ κοινῶ πάντες ἄνθρωποι δια-
 τελοῦμεν χρώμενοι. ὥσθ' ἅπασι μὲν προσήκει βοη-
 29 θεῖν αὐταῖς, μάλιστα δ' ὑμῖν. (ιγ'.) Ἐπόγγιον γάρ e
 ἐστίν, ἐξ οὗ καταπολεμηθέντες, ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς γενό-
 μενοι, πολλῶν ἐπιθυμησάντων διαφθεῖραι τὴν πόλιν,
 εἰς ὄρκους καὶ συνθήκας κατεφύγομεν, ἃς εἰ Λακε-
 δαιμόνιοι τολμῶεν παραβαίνειν, σφόδρ' ἂν ἕκαστος
 30 ὑμῶν ἀγανακτήσειεν. καίτοι πῶς οἶόν τ' ἐστὶν ἐτέρων 377
 κατηγορεῖν, οἷς αὐτός τις ἐνοχός ἐστίν; τῷ δ' ἂν δό-
 ξαιμὲν ἀδικεῖσθαι παρὰ τὰς συνθήκας κακῶς πάσχον-
 τες, εἰ μὴδ' αὐτοὶ φαινοίμεθ' αὐτὰς περὶ πολλοῦ ποι-
 ούμενοι; τίνας δὲ πλῆτεις πρὸς τοὺς ἄλλους εὐρήσομεν,
 εἰ τὰς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς γεγενημένας οὕτως εἰκῆ λυ-
 31 σομεν; ἄξιον δὲ καὶ τῶνδε μνησθῆναι, διότι πολλῶν
 καὶ καλῶν τοῖς προγόνοις ἐν τῷ πολέμῳ πεπραγμέ-
 νων οὐχ ἦκισθ' ἢ πόλις ἐκ τούτων τῶν διαλλαγῶν εὐ- b

- δοκίμησεν. πρὸς μὲν γὰρ τὸν πόλεμον πολλαὶ πόλεις
 ἂν εὐρεθεῖεν καλῶς ἡγωνισμένοι, περὶ δὲ στάσεως οὐκ
 ἔστιν ἢν ἂν τις ἐπιδείξειεν ἄμεινον τῆς ἡμετέρας βε-
 32 βουλευμένην. ἔτι δὲ τῶν μὲν τοιούτων ἔργων, ὅσα
 μετὰ κινδύνων πέπρακται, τὸ πλεῖστον ἂν τις μέρος
 τῆ τύχῃ μεταδοίη· τῆς δ' εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς μετριότητος
 οὐδεὶς ἂν ἄλλ' ἢ τὴν ἡμετέραν γνώμην αἰτιάσαιτο.
 ὥστ' οὐκ ἄξιον προδοτάς ταύτης τῆς δόξης γενέσθαι. e
- 33 (ιδ'). Καὶ μηδεὶς ἡγείσθω μ' ὑπερβάλλειν μηδὲ
 μείζω λέγειν, ὅτι δίκην ἰδίαν φεύγων τούτους εἰρηκα-
 τοὺς λόγους. οὐ γὰρ μόνον περὶ τῶν ἐπιγεγραμμέ-
 νων χρημάτων ἔστιν οὗτος ὁ ἄγων, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν
 περὶ τούτων, ὑμῖν δὲ περὶ τῶν ὀλίγῳ πρότερον εἰρη-
 μένων· ὑπὲρ ὧν οὐδεὶς οὔτ' ἂν εἰπεῖν ἀξίως δύναίτο
 34 οὔτ' ἂν τίμημ' ἱκανὸν ἐπιγράψαιτο. τοσοῦτον γὰρ
 αὕτη διαφέρει τῶν ἄλλων δικῶν, ὥστε τῶν μὲν τοῖς
 ἀγωνιζομένοις μόνον προσήκει, ταύτη δὲ τὸ κοινὸν d
 τῆς πόλεως συγκινδυνεύει. περὶ ταύτης δὴ ὄρκους
 ὁμόσαντες δικάζετε, τὸν μὲν, ὄνπερ ἐπὶ ταῖς ἄλλαις εἰ-
 θισθε, τὸν δ' ὄν ἐπὶ ταῖς συνθηκαῖς ἐποιήσασθε. ταύ-
 την ἀδίκως γνόντες οὐ τοὺς τῆς πόλεως μόνον νόμους
 ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπάντων κοινούς παραβήσεσθε. ὥστ'
 οὐκ ἄξιον οὔτε κατὰ χάριν οὔτε κατ' ἐπιεικείαν οὔτε κατ'
 ἄλλ' οὐδὲν ἢ κατὰ τοὺς ὄρκους περὶ αὐτῶν ψηφίσασθαι. e
- 35 (ιε'). Ὡς μὲν οὖν οὐ χρή καὶ συμφέρει καὶ δίκαιον
 ὑμᾶς ἔστιν οὕτω περὶ τῶν συνθηκῶν γιγνώσκειν, οὐδ'
 αὐτὸν ἡγοῦμαι Καλλίμαχον ἀντερεῖν· οἶμαι δ' αὐτὸν
 ὀδυρεῖσθαι τὴν παροῦσαν πενίαν καὶ τὴν γεγεννημέ-
 378 μὴν αὐτῷ συμφορὰν, καὶ λέξειν, ὡς δεινὰ καὶ σθένια
 πείσεται, εἰ τῶν χρημάτων, ὧν ἐπὶ τῆς ὀλιγαρχίας
 ἀφῆρέθη, τούτων ἐν δημοκρατίᾳ τὴν ἐπωβελίαν ὀφλή-
 σει, καὶ εἰ τότε μὲν διὰ τὴν οὐσίαν τὴν αὐτοῦ φυγεῖν

ἡναγκάσθη, νυνὶ δ' ἐν ᾧ χρόνῳ προσῆκεν αὐτὸν δι-
 36 κην λαβεῖν, ἄτιμος γενήσεται. κατηγορήσει δὲ καὶ τῶν
 ἐν τῇ μεταστάσει γενομένων, ὡς ἐκ τούτων μάλισθ'
 ὑμᾶς εἰς ὀργὴν καταστήσω. ἴσως γὰρ τινὸς ἀκήκοεν, b
 ὡς ὑμεῖς, ὅταν μὴ τοὺς ἀδικοῦντας λάβητε, τοὺς ἐν-
 τυγχάνοντας κολάζετε. ἐγὼ δ' οὐθ' ὑμᾶς ταύτην ἔχειν
 τὴν γνώμην ἠγοῦμαι, πρὸς τε τοὺς ὑπειρημένους λό-
 37 γους ῥάδιον ἀντειπεῖν νομίζω. (ιζ'.) Πρὸς μὲν οὖν
 τοὺς ὀδυρμούς, ὅτι προσήκει βοηθεῖν ὑμᾶς, οὐχ ὅ-
 τινες ἂν δυστυχεστάτους σφᾶς αὐτοὺς ἀποδείξωσιν,
 ἀλλ' ὅτινες ἂν περὶ ὧν ἀντωμόσαντο δικαιότερα λέ-
 γοντες φαίνονται. περὶ δὲ τῆς ἐπωβελίας, εἰ μὲν ἐγὼ c
 τούτων τῶν πραγμάτων αἴτιος ἦν, εἰκότως ἂν αὐτῷ
 μέλλοντι ζημιώσεσθαι συνήχθεσθε· νῦν δ' οὐτός ἐστιν
 ὁ συκοφαντῶν, ὥστ' οὐδὲν ἂν δικαίως αὐτοῦ λέγον-
 38 τος ἀποδέχοισθε. ἔπειτα κἀκεῖνο χρὴ σκοπεῖν, ὅτι
 πάντες οἱ κατελθόντες ἐκ Πειραιέως ἔχοιεν ἂν τοὺς
 αὐτοὺς λόγους εἰπεῖν, οὔσπερ οὗτος, ὧν οὐδεὶς ἄλλος
 τετόλμηκε τοιαύτην δίκην εἰσελθεῖν. καίτοι χρὴ μι-
 σεῖν ὑμᾶς τοὺς τοιούτους καὶ κακοὺς πολίτας νομί-
 ξειν, ὅτινες ταῖς μὲν συμφοραῖς ὁμοίαις τῷ πλήθει
 κέχρηται, τὰς δὲ τιμωρίας διαφόρους τῶν ἄλλων ἀξι- d
 39 οῦσι ποιεῖσθαι. πρὸς δὲ τούτοις ἔτι καὶ νῦν ἕξεστιν
 αὐτῷ, πρὶν ἀποπειραθῆναι τῆς ὑμετέρας γνώμης,
 ἀφέντι τὴν δίκην ἀπηλλάχθαι πάντων τῶν πραγμά-
 των. καίτοι πῶς οὐκ ἄλογόν ἐστιν ἐν τούτῳ τῷ κιν-
 δύνῳ ζητεῖν αὐτὸν ἐλέου παρ' ὑμῶν τυγχάνειν, οὐ
 κύριος αὐτός ἐστι, καὶ εἰς ὃν αὐτὸς αὐτὸν καθίστησι,
 καὶ ὃν ἔτι καὶ νῦν ἕξεστιν αὐτῷ μὴ κινδυνεύειν ;
 40 (ιζ'.) Ἄν δ' ἄρα μεμνηῖται τῶν ἐπὶ τῆς ὀλιγαρχίας γε- e
 γενημένων, ἀξιοῦτε αὐτὸν μὴ κείνων κατηγορεῖν,
 ὑπὲρ ὧν οὐδεὶς ἀπολογήσεται, ἀλλ' ὡς ἐγὼ τὰ χρή-

- ματα εἴληφα διδάσκειν, περὶ οὐπερ ὑμᾶς δεῖ ψηφίξε-
 σθαι, μῆδ' ὡς αὐτὸς δεινὰ πέπονθεν ἀποφαίνευν, ἀλλ'
 ὡς ἐγὼ πεποίηκα ἐξελέγχειν, παρ' οὐπερ ἀξιοὶ τὰ- 379
 41 πολωλότα κομίζεσθαι· ἐπεὶ κακῶς γ' αὐτὸν πρᾶτ-
 τοντα ἐπιδείξει καὶ πρὸς ἄλλον ὄντινον ἀγωνιζόμενος
 τῶν πολιτῶν δύναται. καίτοι χρῆ μέγα παρ' ὑμῖν δύνα-
 σθαι τῶν κατηγοριῶν, οὐχ αἷς ἔξεστι χρῆσθαι καὶ πρὸς
 τοὺς μῆδ' ἐμαρτηκότας, ἀλλ' ἄς οὐχ οἷόν τ' εἰπεῖν ἀλλ' ἢ
 κατὰ τῶν ἡδικηκότων. πρὸς μὲν οὖν τούτους τοὺς λό-
 γους καὶ ταῦτ' ἴσως ἀρκέσει καὶ τάχ' ἀντειπεῖν ἔξεσται.
- 42 (ιη'.) Ἐνθυμείσθε δ', εἰ καὶ τῷ δόξω δις περὶ b
 τῶν αὐτῶν λέγειν, ὅτι πολλοὶ προσέχουσι ταύτῃ τῇ
 δίκῃ τὸν νοῦν, οὐ τῶν ἡμετέρων πραγμάτων φροντί-
 ζοντες ἀλλ' ἡγούμενοι περὶ τῶν συνθηκῶν εἶναι τὴν
 κρίσιν. οὐς ὑμεῖς τὰ δίκαια γνόντες ἀδεῶς οἰκεῖν ἐν
 τῇ πόλει ποιήσετε· εἰ δὲ μῆ, πῶς οἴεσθε διακείσε-
 σθαι τοὺς ἐν ἄστει μέιλαντας, ἦν ὁμοίως ἅπασιν ὀρ-
 γιζόμενοι φαίνησθε τοῖς μετασχοῦσι τῆς πολιτείας;
- 43 τίνα δὲ γνώμην ἔξειν τοὺς καὶ μικρὸν ἀμάρτημα σφί- c
 σιν αὐτοῖς συνειδότας, ὅταν ὀρῶσι μῆδὲ τοὺς κοσμίως
 πεπολιτευμένους τῶν δικαίων τυγχάνοντας; πόσῃν δὲ
 χρῆ προσδοκᾶν ἔσεσθαι ταραχὴν, ὅταν οἱ μὲν ἐπαρ-
 θῶσι συκοφαντεῖν ὡς ὑμῶν αὐτοῖς ἤδη ταῦτ' ἐγνω-
 κότων, οἱ δὲ δεδίωσι τὴν παροῦσαν πολιτείαν ὡς οὐ-
- 44 δεμιάς αὐτοῖς ἐτι καταφυγῆς ὑπαρχούσης; ἄρ' οὐκ
 ἄξιον φοβείσθαι, μῆ συγχυθέντων τῶν ὄρκων πάλιν
 εἰς ταῦτ' ἀκαταστῶμεν, ἐξ ὧν περ ἠναγκάσθημεν τὰς d
 συνθήκας ποιήσασθαι; καὶ μὴν οὐ δεῖ γ' ὑμᾶς παρ'
 ἐτέρων μαθεῖν, ὅσον ἐστὶν ὁμόνοια ἀγαθὸν ἢ στάσις κα-
 κόν· οὕτω γὰρ ἀμφοτέρων σφόδρα πεπείρασθε, ὥστε
 καὶ τοὺς ἄλλους ὑμεῖς ἄριστ' ἂν διδάξαιτε περὶ αὐτῶν.
- 45 (ιθ'.) Ἴνα δὲ μῆ δοκῶ διὰ τοῦτο πολὺν χρόνον

περὶ τὰς συνθήκας διατρέβειν, ὅτι ῥάδιόν ἐστι περὶ
 αὐτῶν πολλὰ καὶ δίκαια εἰπεῖν, τοσοῦτον ὑμῖν ἐτι e
 διακελεύομαι μνημονεύειν, ὅταν φέρητε τὴν ψῆφον,
 ὅτι πρὶν μὲν ποιήσασθαι ταύτας ἐπολεμοῦμεν, οἱ μὲν
 τὸν κύκλον ἔχοντες, οἱ δὲ τὸν Πειραιᾶ κατελιηφότες,
 μᾶλλον ἀλλήλους μισοῦντες ἢ τοὺς ὑπὸ τῶν προγό-
 46 νων πολεμίους ἡμῖν καταλειφθέντας, ἐπειδὴ δὲ τὰς
 πίστεις ἀλλήλοις ἔδομεν εἰς ταῦτόν συνελθόντες, οὐ- 380
 τω καλῶς καὶ κοινῶς πολιτευόμεθα, ὥσπερ οὐδεμιᾶς
 ἡμῖν συμφορᾶς γεγεννημένης. καὶ τότε μὲν ἀμαθεστά-
 τους καὶ δυστυχεστάτους πάντες ἡμᾶς ἐνόμιζον· νῦν
 δ' εὐδαιμονέστατοι καὶ σωφρονέστατοι τῶν Ἑλλήνων
 47 δοκοῦμεν εἶναι. ὥστ' ἄξιον οὐ μόνον τηλικαύταις ζη-
 μίαις κολάζειν τοὺς παραβαίνειν τολμῶντας τὰς συν-
 θήκας ἀλλὰ ταῖς ἐσχάταις, ὡς τῶν μεγίστων κακῶν
 αἰτίους ὄντας, ἄλλως τε καὶ τοὺς ὥσπερ Καλλίμαχος b
 βεβιωκότας. (κ'.) Ὅς δέκα μὲν ἔτη συνεχῶς ὑμῖν Λα-
 κεδαιμονίων πολεμησάντων οὐδὲ μίαν παρέσχεν αὐ-
 48 τὸν ἡμέραν τάξει τοῖς στρατηγοῖς, ἀλλ' ἐκείνον μὲν
 τὸν χρόνον διετέλεσεν ἀποδιδράσκων καὶ τὴν οὐσίαν
 ἀποκρυπτόμενος, ἐπειδὴ δ' οἱ τριάκοντα κατέστησαν,
 τηνικαῦτα κατέπλευσεν εἰς τὴν πόλιν. καὶ φησὶ μὲν
 εἶναι δημοτικὸς, τοσοῦτῳ δὲ μᾶλλον τῶν ἄλλων ἐπε-
 θύμει μετασχεῖν ἐκείνης τῆς πολιτείας, ὥστ' οὐδ' εἰ c
 κακῶς ἐπαθεν, ἠξίωσεν ἀπελθεῖν, ἀλλ' ἠρεῖτο μετα
 τῶν ἡμαρτηκότων εἰς αὐτόν πολιορκεῖσθαι μᾶλλον ἢ
 49 μεθ' ὑμῶν τῶν συνηδικημένων πολιτεύεσθαι. καὶ μέχρι
 τῆς ἡμέρας ἐκείνης παρέμεινε μετέχων τῆς πολιτείας,
 ἐν ἣ προσβαλεῖν ἡμέλλετε πρὸς τὸ τεῖχος· τότε δ' ἐξῆλ-
 θεν, οὐ τὰ παρόντα μισήσας ἀλλὰ δεισας τὸν ἐπιόντα
 κίνδυνον, ὡς ὕστερον ἐδήλωσεν. ἐπειδὴ γὰρ Λακεδαι-
 μονίων ἐλθόντων ὁ δῆμος ἐν τῷ Πειραιεὶ κατεκλείσθη, d

πάλιν ἐκεῖθεν διαδράς ἐν Βοιωτοῖς διητάτο· ὥστ' αὐτῷ προσήκει μετὰ τῶν αὐτομόλων ἀναγεγράφθαι 50 πολὺ μᾶλλον ἢ τῶν φυγόντων ὀνομάζεσθαι. καὶ τοιοῦτος γεγενημένος καὶ περὶ τοὺς ἐκ Πειραιέως καὶ περὶ τοὺς ἐν ἄστει μείναντας καὶ περὶ πᾶσαν τὴν πόλιν, οὐκ ἀγαπᾷ τῶν ἴσων τυγχάνειν τοῖς ἄλλοις ἀλλὰ ζητεῖ πλέον ἔχειν ὑμῶν, ὥσπερ ἢ μόνος ἀδικηθεὶς ἢ βέλτιστος ὢν τῶν πολιτῶν ἢ μεγίσταις e συμφοραῖς δι' ὑμᾶς κεχημένος ἢ πλείστων ἀγαθῶν αἰτίας τῇ πόλει γεγενημένος.

- 51 Ἐβουλόμην δ' ἂν ὑμᾶς ὁμοίως ἐμοὶ γινώσκειν αὐτὸν, ἵν' αὐτῷ μὴ τῶν ἀπολωλότων συνήχθεσθε ἀλλὰ τῶν ὑπολοίπων ἐφθονεῖτε. νῦν δὲ περὶ μὲν τῶν ἄλλων ὅσοις ἐπιβεβούλευκε, καὶ δίκας οἷας δεδίκασται καὶ γραφὰς (ἄς) εἰσελήλυθε, καὶ μεθ' ὧν συνέ- 381 στηκε καὶ καθ' ὧν τὰ ψευδῆ μεμαρτύρηκεν, οὐδ' ἂν
- 52 δις τοσοῦτον ὕδωρ ἱκανὸν διηγῆσασθαι γένοιτο· ἐν δὲ μόνον ἀκούσαντες τῶν τούτῳ πεπραγμένων ῥαδίως καὶ τὴν ἄλλην αὐτοῦ πονηρίαν γνώσεσθε. (κα'.) Κρατῖνος γὰρ ἠμφισβήτησε χωρίου τῷ τούτου κηδεστῆ. μάχης δ' αὐτοῖς γενομένης, ὑποκρυψάμενοι θεράπαιναν ἠτιῶντο τὸν Κρατῖνον συντρίψαι τῆς κεφαλῆς b αὐτῆς, ἐκ δὲ τοῦ τραύματος φάσκοντες ἀποθανεῖν τὴν ἄνθρωπον λαγχάνουσιν αὐτῷ φόνου δίκην ἐπὶ
- 53 Παλλαδίῳ. πυθόμενος δ' ὁ Κρατῖνος τὰς τούτων ἐπιβουλάς τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἡσύχϊαν ἤγεν, ἵνα μὴ μεταθεῖντο τὸ πρᾶγμα μηδ' ἐτέρους λόγους ἐξευρίσκοιεν, ἀλλ' ἐπ' αὐτοφώρῳ ληφθεῖεν κακουροῦντες· ἐπειδὴ δ' ὁ κηδεστῆς μὲν ἦν ὁ τούτου κατηγορηκῶς, οὗτος δὲ μεμαρτυρηκῶς ἢ μὴν τεθνάναι τὴν ἄνθρω- 54 πον, ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, ἵν' ἦν κεκρυμμένη, c βία λαβόντες αὐτὴν καὶ ἀγαρόντες ἐπὶ τὸ δικαστήριον

ζῶσαν ἄπασι τοῖς παροῦσιν ἐπέδειξαν. ὥσθ' ἑπτακο-
σίων μὲν δικαζόντων, τετάρων δὲ καὶ δέκα μαρτυ-
ρησάντων ἄπερ οὗτος, οὐδεμίαν ψῆφον μετέλαβον.
καὶ μοι κάλει τούτων μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 55 (κβ'.) Τίς οὖν ἂν ἀξίως δύναιτο κατηγορῆσαι
τῶν τούτῳ πεπραγμένων; ἢ τίς ἂν εὔρειν ἔχοι παρά-
δειγμα μεῖζον ἀδικίας καὶ συκοφαντίας καὶ πονηρίας; δ
ἔνια μὲν γὰρ τῶν ἀδικημάτων οὐκ ἂν ὄλον τὸν τρό-
πον δηλώσειε τῶν ἀδικησάντων, ἐκ δὲ τῶν τοιούτων
ἔργων ἄπαντα τὸν βίον τῶν ἑξαμαρτανόντων ρᾶδιον
56 κατιδεῖν ἐστίν. ὅστις γὰρ τοὺς ζῶντας τεθνάναι μαρ-
τυρεῖ, τίνος ἂν ὑμῖν ἀποσχέσθαι δοκεῖ; ἢ ὅστις ἐπὶ
τοῖς ἀλλοτρίοις πράγμασιν οὕτω πονηρός ἐστι, τί οὐκ
ἂν ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ τολμήσειεν; πῶς δὲ χρὴ τούτῳ πι-
στεύειν ὑπὲρ αὐτοῦ λέγοντι, ὃς ὑπὲρ ἐτέρων ἐπιор- e
κῶν ἐξελέγχεται; τίς δὲ πῶποτε φανερώτερον ἐπε-
δείχθη τὰ ψευδῆ μαρτυρῶν; τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους ἐκ
τῶν λεγομένων κρίνετε, τὴν δὲ τούτου μαρτυρίαν,
57 ὅτι ψευδῆς ἦν, εἶδον οἱ δικάζοντες. καὶ τοιαῦθ' ἡμαρ-
τηκῶς ἐπιχειρήσει λέγειν, ὡς ἡμεῖς ψευδόμεθα, 382
ὅμοιον ἐργαζόμενος, ὥσπερ ἂν εἴτω Φρυνώνδας παν-
ουργίαν ὀνειδίσειεν ἢ Φιλουργὸς ὁ τὸ Γοργόνειον
ὑφελόμενος τοὺς ἄλλους ἱεροσύλους ἐφασκεν εἶναι.
τίνα δὲ προσήκει τῶν μὴ γενομένων παρασχέσθαι
μάρτυρας μᾶλλον ἢ τοῦτον, ὃς αὐτὸς ἐτέροις τὰ ψευδῆ
τολμᾷ μαρτυρεῖν;
- 58 (κγ'.) Ἀλλὰ γὰρ Καλλιμάχου μὲν ἐξέσται πολλά-
κις κατηγορεῖν, οὕτω γὰρ παρεσκευάσται πολιτεύε- b
σθαι, περὶ δ' ἔμαντοῦ τὰς μὲν ἄλλας ἀπάσας παραλεί-
ψω λειτουργίας, ἧς δ' οὐ μόνον ἂν μοι δικαίως ἔχοιτε
χάριν ἀλλὰ καὶ τεκμηρίῳ χρήσαισθε περὶ τοῦ παν-

- τὸς πράγματος, ταύτης δὲ μνησθήσομαι πρὸς ὑμᾶς.
 59 ὅτε γὰρ ἡ πόλις ἀπώλεσε τὰς ναῦς τὰς ἐν Ἑλλησπόντῳ
 καὶ τῆς δυνάμεως ἐστερήθη, τῶν μὲν πλείστων τριη-
 ράρχων τοσοῦτον διήνεγκον, ὅτι μετ' ὀλίγων ἔσωσα
 τὴν ναῦν, αὐτῶν δὲ τούτων, ὅτι καταπλεύσας εἰς τὸν
 60 Πειραιᾶ μόνος οὐ κατέλυσα τὴν τριηραρχίαν, ἀλλὰ ἑ
 τῶν ἄλλων ἀσμένως ἀπαλλαττομένων τῶν λητουρ-
 γιῶν καὶ πρὸς τὰ παρόντ' ἀθύμως διακειμένων, καὶ
 τῶν μὲν ἀνηλωμένων αὐτοῖς μεταμέλον, τὰ δὲ λοιπὰ
 ἀποκρυπτομένων, καὶ νομιζόντων τὰ μὲν κοινὰ διε-
 φθάρθαι, τὰ δ' ἴδια σκοπομένων, οὐ τὴν αὐτὴν
 ἐκείνοις γνώμην ἔσχον, ἀλλὰ πείσας τὸν ἀδελφὸν
 συντριηραρχεῖν, παρ' ἡμῶν αὐτῶν μισθὸν διδόντες
 61 τοῖς ναύταις κακῶς ἐποιοῦμεν τοὺς πολεμίους. τὸ δὲ
 τελευταῖον προειπόντος Λυσάνδρου, εἴ τις εἰσάγοι δ
 σίτον ὡς ὑμᾶς, θάνατον τὴν ζημίαν, οὕτω φιλοτίμως
 εἴχομεν πρὸς τὴν πόλιν, ὥστε τῶν ἄλλων οὐδὲ τὸν
 σφέτερον αὐτῶν εἰσάγειν τολμώντων ἡμεῖς τὸν ὡς
 ἐκείνους εἰσπλέοντα λαμβάνοντες εἰς τὸν Πειραιᾶ
 κατήγομεν. ἀνθ' ὧν ὑμεῖς ἐψηφίσασθ' ἡμᾶς στεφα-
 νῶσαι καὶ πρόσθε τῶν ἐπωνύμων ἀνειπεῖν ὡς μεγά-
 62 λων ἀγαθῶν αἰτίους ὄντας. καίτοι χρὴ τούτους δη-
 μοτικούς νομίζειν, οὐχ ὅσοι κρατοῦντος τοῦ δήμου ἑ
 μετασχεῖν τῶν πραγμάτων ἐπεθύμησαν, ἀλλ' οἱ δυσ-
 τυχησάσης τῆς πόλεως προκινδυνεύειν ὑμῶν ἠθέ-
 λησαν, καὶ χάριν ἔχειν, οὐκ εἴ τις αὐτὸς κακῶς πέ-
 πουθεν, ἀλλ' εἴ τις ὑμᾶς εὖ πεποίηκε, καὶ πένητας 383
 γενομένους ἐλεεῖν οὐ τοὺς ἀπολωλεκότας τὴν οὐσίαν
 63 ἀλλὰ τοὺς εἰς ὑμᾶς ἀνηλωκότας. (κδ'.) Ὡν εἰς ἐγὼ φανή-
 σομαι γεγεννημένος, ὃς πάντων ἂν εἴην δυστυχεστάτος,
 εἰ πολλὰ τῶν ἔμαντοῦ δεδαπανημένος εἰς τὴν πόλιν
 εἶτα δόξαιμι τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιβουλεύειν καὶ περι

μηδενὸς ποιείσθαι τὰς παρ' ὑμῖν διαβολὰς, ὅς οὐ μόνον τὴν οὐσίαν ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴν τὴν ἑμαυτοῦ περὶ ἐλάττονος φαίνομαι ποιούμενος τοῦ παρ' ὑμῖν **b**
 64 εὐδοκίμειν. τῷ δ' οὐκ ἂν ὑμῶν μεταμελήσειεν, εἰ καὶ μὴ παραχρηῖμα ἀλλ' ὀλίγον ὕστερον, εἰ τὸν μὲν συκοφάντην ἴδοιτε πλούσιον γεγενημένον, ἐμὲ δ' ἐξ ὧν ὑπέλιπον λητουργῶν, καὶ τούτων ἐκπεπτωκότα; καὶ τὸν μὲν μηδὲ πώποτε ὑπὲρ ὑμῶν κινδυνεύσαντα μεῖζον καὶ τῶν νόμων καὶ τῶν συνθηκῶν δυνάμενον,
 65 ἐμὲ δὲ τὸν οὕτω πρόθυμον περὶ τὴν πόλιν γεγενημένον μηδὲ τῶν δικαίων ἀξιούμενον τυγχάνειν; τίς δ' οὐκ ἂν ὑμῖν ἐπιτιμήσειεν, εἰ πεισθέντες ὑπὸ τῶν Καλλιμάχου λόγων τοσαύτην πονηρίαν ἡμῶν καταγνοίητε, οὓς ἐκ τῶν ἔργων κρίναντες δι' ἀνδραγαθίαν ἐστεφανώσατε, ὅτ' οὐδ' οὕτω ῥάδιον ἦν ὥσπερ
 66 νῦν τυχεῖν ταύτης τῆς τιμῆς; τοῦναντίον δ' ἡμῖν συμβέβηκεν ἢ τοῖς ἄλλοις· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι τοὺς εὐληφότητας τὰς δωρεὰς ὑπομιμνήσκουσιν, ἡμεῖς δ' ὑμᾶς **d** τοὺς δεδωκότας ἀξιούμεν μνημονεύειν, ἵν' ὑμῖν τεκμήριον τῶν εἰρημένων ἀπάντων καὶ τῶν ἐπιτηθευμάτων τῶν ἡμετέρων γένηται. **e**
 67 δῆλον δ' ὅτι ταύτης τῆς τιμῆς ἀξίους ἡμᾶς αὐτοὺς παρείχομεν, οὐχ ἵν' ὀλιγαρχίας γενομένης τὰλλότρια διαρπάξοιμεν, ἀλλ' ἵνα σωθείσης τῆς πόλεως οἷ τ' ἄλλοι τὰ σφέτερόν αὐτῶν ἔχοιεν, ἡμῖν τε παρὰ τῷ πλήθει τῶν πολιτῶν χάρις ὀφείλοιο· ἦν ὑμᾶς νῦν ἀπαιτοῦμεν, οὐ πλέον ἔχειν τοῦ δικαίου ζητοῦντες, ἀλλ' ἀποφαίνοντες μὲν, **e**
 68 ὡς οὐδὲν ἀδικοῦμεν, (ἀξιοῦντες δὲ) τοῖς ὄρκοις καὶ ταῖς συνθήκαις ἐμμένειν. καὶ γὰρ ἂν εἴη δεινὸν, εἰ τοὺς μὲν ἡδίκηκότας τιμωρίας ἀφεῖναι κύριαι γένοιτο, ἐφ' ἡμῖν δὲ τοῖς εὐπεποιηκόσιν ἄκυροι κατασταθεῖεν. ἀξίον δὲ τὴν παροῦσαν τύχην διαφυλάττειν, ἐνθυμουμένους, 384

ὅτι ἑτέρας μὲν πόλεις ἐποίησαν ἤδη συνθῆκαι (μᾶλλον) στασιάσαι, τὴν δ' ἡμετέραν ὁμονοεῖν. ὧν χρῆ μεμνημένους ἅμα τὰ τε δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα ψηφίσασθαι.

19.

ΑΙΓΙΝΗΤΙΚΟΣ.

(α΄.) Ἐνόμιζον μὲν, ὧ ἄνδρες Αἰγινήται, οὕτω 38
καλῶς βεβουλεῦσθαι περὶ τῶν αὐτοῦ Θρασύλοχον ὅ
ῶστε μηδέν' ἄν ποτ' ἐλθεῖν ἐναντία πράξοντα ταῖς
διαθήκαις αἷς ἐκεῖνος κατέλιπεν· ἐπειδὴ δὲ τοῖς ἀν-
τιδίκαις τοιαύτη γνώμη παρέστηκεν ὥστε καὶ πρὸς
οὕτως ἐχούσας αὐτὰς ἀμφισβητεῖν, ἀναγκαίως ἔχει
2 παρ' ὑμῶν πειραῖσθαι τῶν δικαίων τυγχάνειν. τοῦ-
ναντίον δὲ πέπονθα τοῖς πλείστοις τῶν ἀνθρώπων.
τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους ὁρῶ χαλεπῶς φέροντας, ὅταν
ἀδίκως περὶ τινος κινδυνεύωσιν, ἐγὼ δ' ὀλίγου δέω
χάριν ἔχειν τούτοις, ὅτι μ' εἰς τουτουὶ τὸν ἀγῶνα
κατέστησαν. ἀκρίτου μὲν γὰρ ὄντος τοῦ πράγματος 385
οὐκ ἂν ἠπίστασθ' ὁποῖός τις γεγενημένος περὶ τὸν
τετελευτηκότα κληρονόμος εἶμι τῶν ἐκεῖνου· πυθό-
μενοι δὲ τὰ πραχθέντα πάντες εἴσεσθ' ὅτι δικαίως
3 ἂν καὶ μείζονος ἢ τοσαύτης δωρεᾶς ἤξιώθην. χρῆν
μέντοι καὶ τὴν ἀμφισβητοῦσαν τῶν χρημάτων μὴ
παρ' ὑμῶν πειραῖσθαι λαμβάνειν τὴν οὐσίαν, ἣν Θρα-
σύλοχος κατέλιπεν, ἀλλὰ περὶ ἐκεῖνον χρηστὴν οὐσαν
οὕτως ἀξιοῦν αὐτῆς ἐπιδικάζεσθαι. νῦν δ' αὐτῇ το-
σοῦτου δεῖ μεταμέλειν ὧν εἰς ζῶντ' ἐξήμαρτεν, ὥστε ὅ
καὶ τεθνεῶτος αὐτοῦ πειραῖται τὴν τε διαθήκην ἄκυ-

- 4 ρον ἅμα καὶ τὸν οἶκον ἐρημον ποιῆσαι. θαυμάζω δὲ καὶ τῶν πραττόντων ὑπὲρ αὐτῆς, εἰ διὰ τοῦτ' οἴονται καλὸν εἶναι τὸν κίνδυνον, ὅτι μὴ κατορθώσαντες οὐδὲν μέλλουσιν ἀποτείσειν. ἐγὼ μὲν γὰρ ἠγοῦμαι μεγάλην εἶναι καὶ ταύτην ζημίαν, ἂν ἐξελεγχθέντες, ὡς ἀδίκως ἀμφισβητοῦσιν, ἐπειθ' ὑμῖν δόξωσι χείρους εἶναι. τὴν μὲν οὖν τούτων κακίαν ἐξ αὐτῶν τῶν ἐργῶν γνώσεσθ', ἐπειδὰν διὰ τέλους ἀκούσητε τῶν πεπραγμένων· ὅθεν δ' οἶμαι τάχιστ' ἂν ὑμᾶς μαθεῖν περὶ ὧν ἀμφισβητοῦμεν, ἐντεῦθεν ἄρξομαι διηγείσθαι.
- 5 (β'.) Θράσυλλος γὰρ ὁ πατὴρ τοῦ καταλιπόντος τὴν διαθήκην παρὰ μὲν τῶν προγόνων οὐδεμίαν οὐσίαν παρέλαβεν, ξένος δὲ Πολεμεινέτῳ τῷ μάντει γενόμενος οὕτως οἰκειῶς διετέθη πρὸς αὐτὸν, ὥστ' ἀποθνήσκων ἐκεῖνος τὰς τε βίβλους τὰς περὶ τῆς μαντικῆς αὐτῷ κατέλιπε καὶ τῆς οὐσίας μέρος τι τῆς νῦν d 6 οὔσης ἔδωκεν. λαβὼν δὲ Θράσυλλος ταύτας ἀφορμὰς ἐχοῖτο τῇ τέχνῃ· πλάνης δὲ γενόμενος καὶ διαιτηθεὶς ἐν πολλαῖς πόλεσιν ἄλλαις τε γυναιξὶ συνεγένετο, ὧν ἐνίαι καὶ παιδᾶρι' ἀπέδειξαν, ἅκεινος οὐδὲ πώποτε γνήσι' ἐνόμισε, καὶ δὴ καὶ τὴν ταύτης μητέρ' ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις ἔλαβεν. ἐπειδὴ δ' οὐσίαν τε πολλὴν ἐκτήσατο καὶ τὴν πατρίδ' ἐπόθεισεν, ἐκείνης μὲν καὶ e τῶν ἄλλων ἀπηλλάγη, καταπλεύσας δ' εἰς Σίφνον ἐγημεν ἀδελφὴν τοῦ πατρὸς τοῦμοῦ, πλούτῳ μὲν αὐτὸς πρῶτος ὧν τῶν πολιτῶν, γένει δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀξιόμασιν εἰδὼς τὴν ἡμετέραν οἰκίαν προέχουσαν.
- 8 οὕτω δὲ σφόδρ' ἠγάπησε τὴν τοῦ πατρὸς φιλίαν, 386 ὥστ' ἀποθανούσης ἐκείνης ἄπαιδος αὐθις ἠγάγετ' ἀνεψιᾶν τοῦ πατρὸς, οὐ βουλόμενος διαλύσασθαι τὴν πρὸς ἡμᾶς οἰκειότητα. οὐ πολὺν δὲ χρόνον συν-

οικήσας ταῖς αὐταῖς τύχαις ἐχρήσατο καὶ περὶ τούτην,
 9 αἰσπερ καὶ περὶ τὴν προτέραν. μετὰ δὲ ταῦτ' ἔγημεν
 ἐκ Σερίφου παρ' ἀνθρώπων πολὺ πλείονος ἀξίῳ ἢ
 κατὰ τὴν αὐτῶν πόλιν, ἐξ ἧς ἐγένετο Σάπολις καὶ ἡ
 Θρασύλοχος καὶ θυγάτηρ ἣ νῦν ἐμοὶ συνοικοῦσα.
 Θράσυλλος μὲν οὖν τούτους μόνους παῖδας γνησίους
 καταλιπὼν καὶ κληρονόμους τῶν αὐτοῦ καταστήσας
 τὸν βίον ἐτελεύτησεν.

- 10 (γ'.) Ἐγὼ δὲ καὶ Θρασύλοχος τοσαύτην φιλίαν
 παρὰ τῶν πατέρων παραλαβόντες, ὄσσην ὀλίγω πρό-
 τερον διηγησάμην, ἔτι μείζω τῆς ὑπαρχούσης αὐτὴν
 ἐποίησαμεν. ἕως μὲν γὰρ παῖδες ἦμεν, περὶ πλείονος
 ἡμᾶς αὐτοὺς ἠγοῦμεθα ἢ τοὺς ἀδελφούς, καὶ οὔτε
 θυσίαν οὔτε θεωρίαν οὔτ' ἄλλην ἐορτὴν οὐδεμίαν
 χωρὶς ἀλλήλων ἠγομεν· ἐπειδὴ δ' ἄνδρες ἐγενόμεθα,
 οὐδὲν πάποτ' ἐναντίον ἡμῖν αὐτοῖς ἐπράξαμεν, ἀλλὰ
 καὶ τῶν ἰδίων ἐκοινωνοῦμεν καὶ πρὸς τὰ τῆς πόλεως
 ὁμοίως διεκείμεθα καὶ φίλοις καὶ ξένοις τοῖς αὐτοῖς
 11 ἐχρώμεθα. καὶ τί δεῖ λέγειν τὰς οἴκοι χρήσεις; ἀλλ'
 οὐδὲ φυγόντες ἀπ' ἀλλήλων ἠξιώσαμεν γενέσθαι. τὸ
 δὲ τελευταῖον φθόῃ σχόμενον αὐτὸν καὶ πολὺν χρό-
 νον ἀσθενήσαντα, καὶ τοῦ μὲν ἀδελφοῦ Σωπόλιδος
 αὐτῷ πρότερον τετελευτηκότος, τῆς δὲ μητρὸς καὶ
 τῆς ἀδελφῆς οὕτω παρουσῶν, μετὰ τοσαύτης ἐρημίας
 γενόμενον οὕτως ἐπιπόνως καὶ καλῶς αὐτὸν ἐθερά-
 πευσα, ὥστ' ἐκείνον μὴ νομίζειν ἀξίαν μοι δύνασθαι
 12 χάριν ἀποδοῦναι τῶν πεπραγμένων. ὅμως δ' οὐδὲν
 ἐνέλιπεν, ἀλλ' ἐπειδὴ πονήρως διέκειτο καὶ οὐδεμίαν
 ἐλπίδ' εἶχε τοῦ βίου, παρακαλέσας μάρτυρας υἱὸν μ' ἔ
 ἐποίησατο καὶ τὴν ἀδελφὴν τὴν αὐτοῦ καὶ τὴν οὐσίαν
 ἔδωκεν. καὶ μοι λαβὲ τὰς διαθήκας.

ΔΙΑΘΗΚΑΙ.

(δ.) Ἀνάγνωθι δὴ μοι καὶ τὸν νόμον τὸν Αἰγινητῶν· κατὰ γὰρ τοῦτον ἔδει ποιείσθαι τὰς διαθήκας· ἐνθάδε γὰρ μετακοῦμεν.

ΝΟΜΟΣ.

- 13 (ε.) Κατὰ τουτονὶ τὸν νόμον, ὧ ἄνδρες Αἰγινηταί, υἱὸν μ' ἐποίησατο Θρασύλοχος, πολίτην μὲν αὐτοῦ καὶ φίλον ὄντα, γεγονότα δ' οὐδενὸς χειρὸν 387 Σιφνίων, πεπαιδευμένον δ' ὁμοίως αὐτῷ καὶ τετραμμένον. ὥστ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν μᾶλλον κατὰ τὸν νόμον ἐπραξεν, ὃς τοὺς ὁμοίους κελεύει παῖδας εἰσποιεῖσθαι. λαβὲ δὴ μοι καὶ τὸν Κείων νόμον, καθ' ὃν ἡμεῖς ἐπολιτευόμεθα.

ΝΟΜΟΣ.

- 14 (ς.) Εἰ μὲν τοίνυν, ὧ ἄνδρες Αἰγινηταί, τούτοις μὲν τοῖς νόμοις ἠναντιοῦντο, τὸν δὲ παρ' αὐτοῖς κείμενον σύνδικον εἶχον, ἦττον ἄξιον ἦν θαναμάξειν αὐτῶν· νῦν δὲ κάκεινος ὁμοίως τοῖς ἀνεγνωσμένοις b κείται. καὶ μοι λαβὲ τὸ βιβλίον.

ΝΟΜΟΣ.

- 15 (ζ.) Τί οὖν ὑπόλοιπόν ἐστιν αὐτοῖς, ὅπου τὰς μὲν διαθήκας αὐτοὶ προσομολογοῦσι Θρασύλοχον καταλιπεῖν, τῶν δὲ νόμων τούτοις μὲν οὐδεὶς, ἐμοὶ δὲ πάντες βοηθοῦσι, πρῶτον μὲν ὁ παρ' ὑμῖν τοῖς μέλλουσι διαγνώσεσθαι περὶ τοῦ πράγματος, ἐπειθ' ὁ Σιφνίων, ὃθεν ἦν ὁ τὴν διαθήκην καταλιπὼν, ἐτι δ' ὁ παρ' αὐτοῖς τοῖς ἀμφισβητοῦσι κείμενος; καίτοι τίνος ἂν ὑμῖν ἀποσχέσθαι δοκοῦσιν, οἵτινες ζητοῦσι e πεῖθειν ὑμᾶς, ὡς χρὴ τὰς διαθήκας ἀκύρους ποιῆσαι τῶν μὲν νόμων οὕτως ἐχόντων, ὑμῶν δὲ κατ' αὐτοὺς ὁμωμοκότων ψηφιεῖσθαι;

- 9 (η.) Περὶ μὲν οὖν αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἱκανῶς

ἀποδεδείχθαι νομίζω· ἵνα δὲ μηδεὶς οἴηται μήτ' ἐμὲ
 διὰ μικρὰς προφάσεις ἔχειν τὸν κλῆρον μήτε ταύτην
 ἐπιεικῆ γεγεννημένην περὶ Θρασύλοχον ἀποστρεφίσθαι
 τῶν χρημάτων, βούλομαι καὶ περὶ τούτων εἰπεῖν. αἰ- d
 σχυνθείην γὰρ ἂν ὑπὲρ τοῦ τετελευτηκότος, εἰ μὴ
 πάντες πεισθείητε, μὴ μόνον ὡς κατὰ τοὺς νόμους
 17 ἀλλ' ὡς καὶ δικαίως ταῦτ' ἔπραξεν. φραδίας δ' ἠγοῦ-
 μαι τὰς ἀποδείξεις εἶναι. τοσοῦτον γὰρ διηνέγκαμεν,
 ὥσθ' αὕτη μὲν ἢ κατὰ γένος ἀμφισβητοῦσα πάντα τὸν
 χρόνον διετέλεσε καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκείνον καὶ πρὸς Σώ-
 πολιν καὶ πρὸς τὴν μητέρ' αὐτῶν διαφερομένη καὶ
 δυσμενῶς ἔχουσα, ἐγὼ δ' οὐ μόνον περὶ Θρασύλοχον e
 καὶ τὸν ἀδελφὸν ἀλλὰ καὶ περὶ αὐτὴν τὴν οὐσίαν, ἧς
 ἀμφισβητοῦμεν, φανήσομαι πλείστου τῶν φίλων ἄξιος
 γεγεννημένος.

18 (θ'.) Καὶ περὶ μὲν τῶν παλαιῶν πολὺ ἂν ἔργον
 εἶη λέγειν· ὅτε δὲ Πασίνος Πάρον κατέλαβεν, ἔτυχεν
 αὐτοῖς ὑπεκκείμενα τὰ πλεῖστα τῆς οὐσίας παρὰ τοῖς
 ξένοις τοῖς ἔμοις· φόμεθα γὰρ μάλιστα ταύτην τὴν 388
 νῆσον ἀσφαλῶς ἔχειν. ἀπορούντων δ' ἐκείνων καὶ νο-
 μιζόντων αὐτ' ἀπολωλέναι, πλεύσας ἐγὼ τῆς νυκτὸς
 ἐξεκόμισ' αὐτοῖς τὰ χρήματα, κινδυνεύσας περὶ τοῦ
 19 σώματος· ἐφρουρεῖτο μὲν γὰρ ἡ χῶρα, συγκατειλη-
 φότες δ' ἡσάν τινες τῶν ἡμετέρων φυγάδων τὴν πό-
 λιν, οἱ μιᾶς ἡμέρας ἀπέκτειναν αὐτόχειρες γενόμενοι
 τὸν τε πατέρα τὸν ἐμὸν καὶ τὸν θεῖον καὶ τὸν κηδε-
 στὴν καὶ πρὸς τούτοις ἀνεψιοὺς τρεῖς. ἀλλ' ὅμως οὐ- b
 δέν με τούτων ἀπέτρεψεν, ἀλλ' ᾠχόμην πλέων, ἠγοῦ-
 μενος ὁμοίως με δεῖν ὑπὲρ ἐκείνων κινδυνεύειν ὥσπερ
 20 ὑπὲρ ἔμαντοῦ. (ι'.) Μετὰ δὲ ταῦτα φυγῆς ἡμῖν γενο-
 μένης ἐκ τῆς πόλεως μετὰ τοιούτου θοροῦβου καὶ δέ-
 ους ὥστ' ἐνίους καὶ τῶν σφετέρων αὐτῶν ἀμελεῖν,

οὐδ' ἐν τούτοις τοῖς κακοῖς ἠγάπησα, εἰ τοὺς οἰκίους τοὺς ἔμαντοῦ διασῶσαι δυνηθείην, ἀλλ' εἰδὼς Σώπολι μὲν ἀποδημοῦντα, αὐτὸν δ' ἐκείνον ἀρρώστως διακείμενον, συνεξεκόμεσ' αὐτῷ καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν ἀδελφὴν καὶ τὴν οὐσίαν ἅπασαν. καίτοι τίνα δικαιότερον αὐτὴν ἔχειν ἢ τὸν τότε μὲν συνδιασώσαντα, νῦν δὲ παρὰ τῶν κυρίων εἰληφότα;

- 21 (ια΄.) Τὰ μὲν τοίνυν εἰρημέν' ἐστὶν ἐν οἷς ἐκινδύνευσα μὲν, φλαῦρον δ' οὐδὲν ἀπέλαυσα· ἔχω δὲ καὶ τοιαῦτ' εἰπεῖν, ἐξ ὧν ἐκείνω χαριζόμενος αὐτὸς ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς περιέπεσον. (ιβ΄.) Ἐπειδὴ δὲ γὰρ ἦλθομεν εἰς Μῆλον, αἰσθόμενος, ὅτι μέλλοιμεν αὐτοῦ καταμένειν, εἰδείτό μου συμπλεῖν εἰς Τροϊζήνα καὶ μηδαμῶς αὐτὸν ἀπολιπεῖν, λέγων τὴν ἀρρωστίαν τοῦ σώματος καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐχθρῶν, καὶ ὅτι χωρὶς ἐμοῦ γενόμενος οὐδὲν ἔξει χρῆσθαι τοῖς αὐτοῦ
- 22 πράγμασιν. φοβουμένης δὲ τῆς μητρὸς, ὅτι τὸ χωρίον ἐπυθάνετο νοσῶδες εἶναι, καὶ τῶν ξένων συμβουλευόντων αὐτοῦ μένειν, ὅμως ἔδοξεν ἡμῖν ἐκείνω χαριστέον εἶναι. καὶ μετὰ ταῦτ' οὐκ ἔφθημεν εἰς Τροϊζὴν ἔλθόντες καὶ τοιαύταις νόσοις ἐλήφθημεν, ἐξ ὧν αὐτὸς μὲν παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, ἀδελφὴν δὲ κόρην τετρακαίδεκέτιν γεγυνηῖαν ἐντὸς τριάκονθ' ἡμερῶν κατέθαψα, τὴν δὲ μητέρ' οὐδὲ πένθ' ἡμέραις ἐκείνης ὕστερον. καίτοι τίν' ὀλεσθὲ με γνώ-
- 389 μὴν ἔχειν τосαύτης μοι μεταβολῆς τοῦ βίου γεγενημένης; ὅς τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἀπαθῆς ἦν κακῶν, νεωστὶ δ' ἐπειρώμην φυγῆς καὶ τοῦ παρ' ἑτέροις μὲν μετοικεῖν, στέρεσθαι δὲ τῶν ἔμαντοῦ, πρὸς δὲ τοῦτοις ὄρων τὴν μητέρα τὴν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀδελφὴν ἐκ μὲν τῆς πατρίδος ἐκπεπτωκυίας, ἐπὶ δὲ ξένης καὶ παρ' ἀλλοτρίοις τὸν βίον τελευτώσας. ὣστ' οὐδεὶς ἄν μοι

δικαίως φθονήσειεν, εἴ τι τῶν Θρασυλόχου πραγμά- b
των ἀγαθὸν ἀπολέλαυκα· καὶ γὰρ ἵνα χαρισαίμην
ἐκείνῳ, κατοικισάμενος ἐν Τροιζῆνι τοιαύταις ἐρη-
σάμην συμφοραῖς, ὧν οὐδέποτε ἂν ἐπιλαθῆσθαι δυ-
νηθείην.

- 24 (ιγ΄.) Καὶ μὴν οὐδὲ τοῦθ' ἔξουσιν εἰπεῖν, ὥς εὖ
μὲν πράττοντος Θρασυλόχου πάντα ταῦθ' ὑπέμενον,
δυστυχήσαντα δ' αὐτὸν ἀπέλιπον· ἐν αὐτοῖς γὰρ τού-
τοις ἔτι σαφέστερον καὶ μᾶλλον ἐνεπεδειξάμην τὴν εὐ-
νοίαν, ἣν εἶχον εἰς ἐκείνον. ἐπειδὴ γὰρ εἰς Αἰγιναν c
κατοικισάμενος ἡσθένησε ταύτην τὴν νόσον, ἐξ ἧσπερ
ἀπέθανεν, οὕτως αὐτὸν ἐθεράπευσα, ὥς οὐκ οἶδ'
ὅστις πῶποθ' ἕτερος ἕτερον, τὸν μὲν πλείστον τοῦ
χρόνου πονήρως μὲν ἔχοντα, περιμέναι δ' ἔτι θυνά-
25 μενον, ἕξ μῆνας δὲ συνεχῶς ἐν τῇ κλίνῃ κείμενον. καὶ
τούτων τῶν ταλαιπωριῶν οὐδεὶς τῶν συγγενῶν μετα-
σχεῖν ἤξιωσεν, ἀλλ' οὐδ' ἐπισκεψόμενος ἀφίκετο πλὴν
τῆς μητρὸς καὶ τῆς ἀδελφῆς, αἱ πλέον θάτερον ἐποίησαν
ἀσθενεῦσαι γὰρ ἦλθον ἐκ Τροιζῆνος, ὥστ' αὐταὶ θερα- d
πείας ἐδέοντο. ἀλλ' ὅμως ἐγὼ, τοιούτων τῶν ἄλλων περι-
αὐτὸν γεγενημένων, οὐκ ἀπέλιπον οὐδ' ἀπέστην ἀλλ'
26 ἐνοσήλευον αὐτὸν μετὰ παιδὸς ἐνός· οὐδὲ γὰρ τῶν
οἰκετῶν οὐδεὶς ὑπέμεινεν. καὶ γὰρ φύσει χαλεπὸς ὢν
ἔτι δυσκολώτερον διὰ τὴν νόσον διέκειτο, ὥστ' οὐκ
ἐκείνων ἄξιον θαυμάζειν, εἰ μὴ παρέμενον, ἀλλὰ πολὺ
μᾶλλον, ὅπως ἐγὼ τοιαύτην νόσον θεραπεύων ἀνταρ-
κεῖν ἠδυνάμην· ὃς ἔμπυος μὲν ἦν πολὺν χρόνον, ἐκ
27 δὲ τῆς κλίνης οὐκ ἠδύνατο κινεῖσθαι, τοιαῦτα δ' ἔπα- e
σχεν ὥσθ' ἡμᾶς μηδεμίαν ἡμέραν ἀδακρύτους διά-
γειν, ἀλλὰ θρηνοῦντες διετελοῦμεν καὶ τοὺς πόνοους
τοὺς ἀλλήλων καὶ τὴν φωνὴν καὶ τὴν ἐρημίαν τὴν
ἡμετέραν αὐτῶν. καὶ ταῦτ' οὐδένα χρόνον διέλειπεν·

οὐδὲ γὰρ ἀπελθεῖν οἶόν τ' ἦν ἢ δοκεῖν ἀμελεῖν, ὃ μοι 390
πολὺ δεινότερον ἦν τῶν κακῶν τῶν παρόντων.

- 28 (ιδ'). Ἡβουλόμην δ' ἂν ὑμῖν οἶός τ' εἶναι ποιῆ-
σαι φανερόν, οἶος περὶ αὐτὸν ἐγενόμην· οἶμαι γὰρ
οὐδ' ἂν τὴν φωνὴν ὑμᾶς ἀνασχέσθαι τῶν ἀντιδίκων.
νῦν δὲ τὰ χαλεπώτατα τῶν ἐν τῇ θεραπείᾳ καὶ δυσχε-
ρέστατα καὶ πόνοους ἀηδεστάτους ἔχοντα καὶ πλεί-
στης ἐπιμελείας δεηθέντ' οὐκ εὐδιήγητ' ἐστίν. ἀλλ'
ὑμεῖς αὐτοὶ σκοπεῖτε, μετὰ πόσων ἂν τις ἀγρυννιῶν ^b
καὶ ταλαιπωριῶν τοιοῦτον νόσημα τοσοῦτον χρόνον
29 θεραπεύσειεν. ἐγὼ μὲν γὰρ οὕτω κακῶς διετέθην,
ᾧσθ' ὅσοι περ εἰσῆλθον τῶν φίλων, ἔφασαν δεδιέναι,
μὴ κἀγὼ προσαπόλωμαι, καὶ συνεβούλευόν μοι φυ-
λάττεσθαι, λέγοντες, ὡς οἱ πλείστοι τῶν θεραπευ-
σάντων ταύτην τὴν νόσον αὐτοὶ προσδιεφθάρησαν.
πρὸς οὓς ἐγὼ τοιαῦτ' ἀπεκρινάμην, ὅτι πολὺ ἂν θᾶτ-
τον ἐλοίμην ἀποθανεῖν ἢ κείνον περιμεδεῖν δι' ἔνδειαν ^c
τοῦ θεραπεύσοντος πρὸ μοίρας τελετήσαντα.

- 30 (ιε'). Καὶ τοιοῦτῳ μοι γεγεννημένῳ τετόλμηκεν
ἀμφισβητεῖν τῶν χρημάτων ἢ μηδ' ἐπισκέψασθαι πῶ-
ποτ' αὐτὸν ἀξιώσασα, τοσοῦτον μὲν χρόνον ἀσθενή-
σαντα, πνυθινομένη δὲ καθ' ἐκάστην τὴν ἡμέραν, ὡς
διέκειτο, φαρμάκων δ' οὐσίας αὐτῇ τῆς πορείας. εἶτα νῦν
αὐτὸν ἀδελφίζειν ἐπιχειρήσουσιν, ᾧσπερ οὐχ ὄσῳ περ
ἂν οἰκειότερον προσείπωσι τὸν τεθνεῶτα, τοσοῦτῳ
31 δόξουσιν αὐτὴν μείζω καὶ δεινότερ' ἔξαμαρτεῖν· ἥτις ^d
οὐδ' ἐπειδὴ τελευτᾶν ἤμελλε τὸν βίον, ὀρώσα τοὺς
πολίτας τοὺς ἡμετέρους, ὅσοι περ ἦσαν ἐν Τροιξῆνι,
διαπλέοντας εἰς Αἰγίναν, ἴν' αὐτὸν συγκαταθάψειαν,
οὐδ' εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν ἀπήντησεν, ἀλλ' οὕτως
ᾧμῶς καὶ σχετλίως εἶχεν, ᾧστ' ἐπὶ μὲν τὸ κῆδος οὐκ
ἠξίωσεν ἀφικέσθαι, τῶν δὲ καταλειφθέντων οὐδὲ δέχ'

ἡμέρας διαλιποῦσ' ἦλθεν ἀμφισβητοῦσα, ὥσπερ τῶν
 32 χρημάτων ἀλλ' οὐκ ἐκείνου συγγενῆς οὔσα. καὶ εἰ μὲν e
 ὁμολογήσει τοσαύτην ἐχθραν ὑπάρχειν αὐτῇ πρὸς
 ἐκεῖνον ὥστ' εἰκότως ταῦτα ποιεῖν, οὐκ ἂν κακῶς εἴη
 βεβουλευμένος, εἰ τοῖς φίλοις ἠβουλήθη μᾶλλον ἢ
 ταύτη τὴν οὐσίαν καταλιπεῖν· εἰ δὲ μηδεμιᾶς διαφο- 391
 ρᾶς οὔσης οὔτως ἀμελῆς καὶ κακῆ περὶ αὐτὸν ἐγένετο,
 πολὺ ἂν δῆπου δικαιότερον στερηθεῖη τῶν αὐτῆς ἢ τῶν
 33 ἐκείνου κληρονόμος γίννοιτο. ἐνθυμεισθε δ' ὅτι τὸ μὲν
 ταύτης μέρος οὔτ' ἐν τῇ νόσῳ θεραπείας ἔτυχεν οὔτ'
 ἀποθανῶν τῶν νομιζομένων ἠξιώθη, δι' ἐμὲ δ' ἀμ-
 φότερα ταῦτ' αὐτῷ γεγένηται. καίτοι δίκαιόν ἐστιν
 ὑμᾶς τὴν ψῆφον φέρειν, οὐκ εἰ τινες γένει μὲν φασὶ
 προσήκειν, ἐν δὲ τοῖς ἔργοις ὅμοιοι τοῖς ἐχθροῖς γε- b
 γόνασιν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ὅσοι μηδὲν ὄνομα συγ-
 γενείας ἔχοντες οἰκειότερους σφᾶς αὐτοὺς ἐν ταῖς συμ-
 φοραῖς τῶν ἀναγκαίων παρέσχον.

34 (ις.) Λέγουσι δ' ὡς τὰς μὲν διαθήκας οὐκ ἀπι-
 στοῦσι Θρασύλοχον καταλιπεῖν, οὐ μέντοι καλῶς οὐδ'
 ὀρθῶς φασὶν αὐτὰς ἔχειν. καίτοι, ὡς ἄνδρες Αἰγινῆ-
 ται, πῶς ἂν τις ἄμεινον ἢ μᾶλλον συμφερόντως περὶ
 τῶν αὐτοῦ πραγμάτων ἐβουλεύσατο; ὃς οὔτ' ἐρημον c
 τὸν οἶκον κατέλιπε τοῖς τε φίλοις χάριν ἀπέδωκεν,
 ἔτι δὲ τὴν μητέρα καὶ τὴν ἀδελφὴν οὐ μόνον τῶν αὐ-
 τοῦ κυρίας ἀλλὰ καὶ τῶν ἐμῶν κατέστησε, τὴν μὲν

35 ἐμοὶ συνοικίσας, τῇ δ' υἷόν μ' εἰσποιήσας; ἄρ' ἂν
 ἐκείνως ἄμεινον ἐπραξεν, εἰ μήτε τῆς μητρὸς τὸν ἐπι-
 μελησόμενον κατέστησε, μήτ' ἐμοῦ μηδεμίαν μνείαν
 ἐποιήσατο, τὴν δ' ἀδελφὴν ἐπὶ τῇ τύχῃ κατέλιπε, καὶ
 τὸν οἶκον ἀνώνυμον τὸν αὐτοῦ περιεῖθε γενόμενον;

36 (ιζ.) Ἀλλὰ γὰρ ἴσως ἀνάξιος ἦν υἱὸς εἰσποιηθῆ- d
 ναι Θρασυλόχῳ καὶ λαβεῖν αὐτοῦ τὴν ἀδελφὴν. ἀλλὰ

- πάντες ἂν μαρτυρήσειαν Σίφνιοι τοὺς προγόνους τοὺς ἐμούς καὶ γένει καὶ πλούτῳ καὶ δόξῃ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι πρώτους εἶναι τῶν πολιτῶν. τίνες γὰρ ἢ μειζόνων ἀρχῶν ἤξιώθησαν, ἢ πλείω χρημάτων εἰσήνεγκαν, ἢ κάλλιον ἐχορήγησαν, ἢ μεγαλοκρεπέστερον τὰς ἄλλας λητουργίας ἐλητούργησαν; ἐκ ποίας δ' οἰκίας τῶν ἐν Σίφνῳ πλείους βασιλεῖς γεγόνασιν; e
- 37 ὥστε Θρασύλοχός τ' εἰ καὶ μηδὲ πάποτ' αὐτῷ διελέχθην, εἰκότως ἂν ἠβουλήθη μοι διὰ ταῦτα δοῦναι τὴν ἀδελφὴν, ἐγὼ τ' εἰ καὶ μηδὲν μοι τούτων ὑπῆρξεν, ἀλλὰ φαυλότατος ἦν τῶν πολιτῶν, δικαίως ἂν παρ' αὐτοῦ διὰ τὰς εὐεργεσίας τὰς εἰς ἐκεῖνον τῶν μεγίστων ἤξιώθη. 392
- 38 (ἡ'). Οἶμαι τοίνυν αὐτὸν καὶ Σωπόλιδι τὰδελφῷ μάλιστα κεχαρισθαι ταῦτα διαθέμενον. καὶ γὰρ ἐκεῖνος ταύτην μὲν ἐμίσει καὶ κακόνουν τοῖς αὐτοῦ πράγμασιν ἠγείτο, ἐμὲ δὲ περὶ πλείστου τῶν αὐτοῦ φίλων ἐποιεῖτο. ἐδήλωσε δ' ἐν ἄλλοις τε πολλοῖς καὶ ὅτ' ἔδοξε τοῖς συμφυγάσιν ἐπιχειρεῖν τῇ πόλει μετὰ τῶν ἐπικούρων. αἰρεθεῖς γὰρ ἄρχειν αὐτοκράτωρ ἐμὲ καὶ γραμματέα προσείλετο καὶ τῶν χρημάτων ταμίαν ἀπάντων κατέστησε, καὶ ὅτ' ἠμέλλομεν κινδύ- b
- 39 νεύειν, αὐτὸς αὐτῷ με παρετάξατο. καὶ σκέψασθ' ὡς σφόδρ' αὐτῷ συνήνεγκεν· δυστυχησάντων γὰρ ἡμῶν ἐν τῇ προσβολῇ τῇ πρὸς τὴν πόλιν καὶ τῆς ἀναχωρήσεως οὐχ οἷας ἠβουλόμεθα γενομένης, τετρωμένον αὐτὸν καὶ βαδίζειν οὐ δυνάμενον ἀλλ' ὀλιγοψυχοῦντα ἀπεκόμισ' ἐπὶ τὸ πλοῖον μετὰ τοῦ θεράποντος τοῦμαντοῦ, φέρων ἐπὶ τῶν ὄμων, ὥστ' ἐκεῖνον πολ- c
- 40 αἷτιος εἶην αὐτῷ τῆς σωτηρίας. καίτοι τίς ἂν μείζων ταύτης εὐεργεσία γένοιτο; ἐπειδὴ τοίνυν εἰς Λυκίαν

- ἐκπλεύσας ἀπέθανεν, αὕτη μὲν οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον μετὰ τὴν ἀγγελίαν ἔθνε καὶ ἐώραζε καὶ οὐδὲ τὸν ἀδελφὸν ἠσχύνετο τὸν ἐτι ζῶντα, οὕτως ὀλίγον φροντίζουσα τοῦ τεθνεῶτος, ἐγὼ δ' ἐπένηθ' αὐτὸν, ὥσπερ τοὺς οἰκείους νόμος ἐστίν. καὶ ταῦτα πάντα ἐποίουν διὰ τὸν τρόπον τὸν ἑμαυτοῦ καὶ τὴν φιλίαν τὴν πρὸς ἐκείνους ἀλλ' οὐ ταυτησί τῆς δίκης ἕνεκα· οὐ γὰρ ᾤμην αὐτοὺς οὕτω δυστυχήσειν ὥστ' ἄπαιδας ἀμφοτέρους τελευτήσαντας εἰς ἔλεγχον καταστήσειν, ὁποῖός τις ἕκαστος ἡμῶν περὶ αὐτοὺς ἐγένετο.
- 42 (ιδ'). Πρὸς μὲν οὖν Θρασύλοχόν τε καὶ Σώπολιν ὡς αὕτη τε κἀγὼ διεκείμεθα, σχεδὸν ἀκηκόατε· τρέφονται δ' ἴσως ἐπ' ἐκείνον τὸν λόγον, ὅσπερ αὐτοῖς ελοιπός ἐστιν, ὡς Θράσυλλος ὁ πατήρ ὁ ταύτης ἠγοῖτ' ἂν δεινὰ πάσχειν, εἴ τίς ἐστιν αἰσθησις τοῖς τεθνεῶσι περὶ τῶν ἐνθάδε γιγνομένων, ὀρῶν τὴν μὲν θυγατέρ' ἀποστερουμένην τῶν χρημάτων, ἐμὲ δὲ κληρονόμον ὧν αὐτὸς ἐκτήσατο γιγνόμενον. (κ'). Ἐγὼ δ' ἠγοῦμαι μὲν οὐ περὶ τῶν πάλαι τεθνεῶτων ἀλλὰ περὶ τῶν ἐναγχος τὸν κληρὸν καταλιπόντων προσήκειν ἡμῖν τοὺς λόγους ποιείσθαι. Θράσυλλος μὲν γὰρ, οὕσπερ ἠβούλετο, τούτους κυρίους τῶν αὐτοῦ κατέλιπεν· δίκαιον δὲ καὶ Θρασυλόφω ταῦτά ταῦτ' ἀποδοθῆναι παρ' ὑμῶν, καὶ γενέσθαι διαδόχους τῆς κληρονομίας μὴ ταύτην, ἀλλ' οἷς ἐκείνος διέθετο· οὐ μέντ' ἂν μοι δοκῶ φυγεῖν οὐδὲ τὴν Θρασύλλου γυνάμην. οἶμαι γὰρ ἂν αὐτὸν πάντων γενέσθαι ταύτη χαλεπώτατον δικαστήν, εἴπερ αἰσθοίτο, οἷα περὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ γεγένηται. πολλοῦ (γ') ἂν δεήσειεν ἀχθεσθῆναι κατὰ τοὺς νόμους ὑμῶν ψηφισαμένων, ἀλλὰ πολὺ ἂν μᾶλλον, εἴ τὰς τῶν παιδῶν διαθήκας

ἀκύρους ἴδοι γενομένας. καὶ γὰρ εἰ μὲν εἰς τὸν οἶ-
 κον τὸν ἐμὸν δεδωκῶς ἦν Θρασύλοχος τὴν οὐσίαν,
 τοῦτ' ἂν ἐπιτιμᾶν εἶχον αὐτῷ· νῦν δ' εἰς τὸν αὐτῶν
 μ' εἰσεποίησατο, ὥστ' οὐκ ἐλάττω τυγχάνουσιν εἰληφό-
 45 τες ὧν δεδώκασιν. χωρὶς δὲ τούτων, οὐδένα μᾶλλον c
 εἰκός ἐστιν ἢ Θράσυλλον εὖνουν εἶναι τοῖς κατὰ δό-
 σιν ἀμφισβητούσιν· καὶ γὰρ αὐτὸς καὶ τὴν τέχνην
 ἔμαθε παρὰ Πολεμεινέτου τοῦ μάντεως καὶ τὰ χρή-
 ματ' ἔλαβεν οὐ κατὰ γένος ἀλλὰ δι' ἀρετὴν, ὥστ'
 οὐκ ἂν δήπου φθονήσειεν, εἰ τις περὶ τοὺς παῖδας
 αὐτοῦ χρηστὸς γενόμενος τῆς αὐτῆς δωρεᾶς ἥσπερ
 46 ἐκεῖνος ἤξειώθη. (κά.) Μεμνησθαι δὲ χρῆ καὶ τῶν d
 ἐν ἀρχῇ φηθέντων. ἐπέδειξα γὰρ ὑμῖν αὐτὸν οὕτω
 περὶ πολλοῦ τὴν ἡμετέραν οἰκειότητα ποιησάμενον
 ὥστε γῆμαι καὶ τὴν ἀδελφὴν τὴν τοῦ πατρὸς καὶ τὴν
 ἀνεψιάν. καίτοι τίσιν ἂν θᾶττον τὴν αὐτοῦ θυγα-
 τέρ' ἐξέδωκεν ἢ τούτοις παρ' ὧν περ αὐτὸς λαμβάνειν
 ἠέλωσεν; ἐκ πόλιας δ' ἂν οἰκίας ἠδιδον εἶδεν υἱὸν αὐ-
 τῷ κατὰ τοὺς νόμους εἰσποιηθέντα μᾶλλον ἢ ταύτης,
 ἐξ ἥσπερ καὶ φύσει παῖδας ἐξήτησεν αὐτῷ γενέσθαι;
 47 (κβ.) Ὡστ' ἂν μὲν ἐμοὶ ψηφίσησθε τὸν κληῖρον, e
 καὶ πρὸς ἐκείνον ὑμῖν καλῶς ἔξει καὶ πρὸς τοὺς ἄλ-
 λους ἅπαντας, οἷς προσήκει τι τούτων τῶν πραγμά-
 των· ἂν δ' ὑπὸ ταύτης πεισθέντες ἔξαπατηθῆτε, οὐ
 μόνον ἐμ' ἀδικήσετε ἀλλὰ καὶ Θρασύλοχον τὸν τὴν
 διαθήκην καταλιπόντα καὶ Σώπολιον καὶ τὴν ἀδελ- 394
 φὴν τὴν ἐκείνων, ἢ νῦν ἐμοὶ συνοικεῖ, καὶ τὴν μητέρ'
 αὐτῶν, ἢ πασῶν ἂν εἴη δυστυχεστάτη γυναικῶν, εἰ
 μὴ μόνον ἐξαρκέσειεν αὐτῇ στéρεσθαι τῶν παίδων,
 ἀλλὰ καὶ τοῦτ' αὐτῇ προσγένοιτο, ὥστ' ἐπιδεῖν ἄκυ-
 ρον μὲν τὴν ἐκείνων γνώμην οὐσαν, ἔρημον δὲ τὸν
 48 οἶκον γιγνόμενον, καὶ τὴν μὲν ἐπιχαίρουσαν τοῖς αὐ-

- τῆς κακοῦς ἐπιδικαζομένην τῶν χρημάτων, ἐμὲ δὲ μη-
 δενος δυνάμενον τῶν δικαίων τυχεῖν, ὃς τοιαυτ'
 ἐπραξα περὶ τοὺς ἐκείνης, ὥστ' εἰ τίς με σκοποῖτο μὴ b
 πρὸς ταύτην ἀλλὰ πρὸς τοὺς πάποτε κατὰ δόσιν ἀμ-
 φισβητήσαντας, εὐρεθείην ἂν οὐδενὸς χείρων αὐτῶν
 περὶ τοὺς φίλους γεγενημένος. καίτοι χρὴ τοὺς τοι-
 ούτους τιμᾶν καὶ περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι πολὺ μᾶλλον
 ἢ τὰς ὑφ' ἐτέρων δεδομένας δωρεὰς ἀφαιρεῖσθαι.
- 49 ἄξιον δ' ἐστὶ καὶ τῷ νόμῳ βοηθεῖν, καθ' ὃν ἔξεστιν
 ἡμῖν καὶ παιδας εἰσποιήσασθαι καὶ βουλευσασθαι
 περὶ τῶν ἡμετέρων αὐτῶν, ἐνθυμηθέντας, ὅτι τοῖς c
 ἐρήμοις τῶν ἀνθρώπων ἀντὶ παιδων οὗτός ἐστιν· διὰ
 γὰρ τοῦτον καὶ οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ μηδὲν προσήκον-
 τες μᾶλλον ἀλλήλων ἐπιμελοῦνται.
- 50 (κγ'.) Ἴνα δὲ παύσωμαι λέγων καὶ μηκέτι πλείω
 χρόνον διατρέβω, σκέψασθ' ὡς μεγάλα καὶ δίκαι'
 ἦκω πρὸς ὑμᾶς ἔχων, πρῶτον μὲν φιλίαν πρὸς τοὺς
 καταλιπόντας τὸν κλῆρον παλαιὰν καὶ πατρικὴν καὶ
 πάντα τὸν χρόνον διατελέσασαν, ἔπειτ' εὐεργεσίας d
 πολλὰς καὶ μεγάλας καὶ περὶ δυστυχοῦντας ἐκείνου
 γεγενημένας, πρὸς δὲ τούτοις διαθήκας παρ' αὐτῶν
 τῶν ἀντιδίκων ὁμολογουμένας, ἔτι δὲ νόμον ταύταις
 βοηθοῦντα, ὃς δοκεῖ τοῖς Ἑλλήσιν ἅπασιν καλῶς κείσθαι.
- 51 τεκμήριον δὲ μέγιστον· περὶ γὰρ ἄλλων πολλῶν δια-
 φερόμενοι περὶ τούτου ταῦτ' ἀγινώσκουσιν. δέομαι
 οὖν ὑμῶν καὶ τούτων μεμνημένους καὶ τῶν ἄλλων
 τῶν εἰρημένων τὰ δίκαια ψηφίσασθαι, καὶ τοιούτους e
 μοι γενέσθαι δικαστὰς, οἷων περ' ἂν αὐτοὶ τυχεῖν
 ἀξιῴσαιτε.

20.

ΚΑΤΑ ΛΟΧΙΤΟΥ.

.....

(α΄.) Ὡς μὲν τοίνυν ἐτυπτε με Λοχίτης, ἄρχων 395
χειρῶν ἀδίκων, ἅπαντες ὑμῖν οἱ παρόντες μεμαρτυ-
ρήκασιν. (β΄.) Τὸ δ' ἀμάρτημα τοῦθ' οὐχ ὁμοιον δεῖ
νομίζειν τοῖς ἄλλοις οὐδὲ τὰς τιμωρίας ἴσας ποιεῖσθαι
περὶ τε τοῦ σώματος καὶ τῶν χρημάτων, ἐπισταμέ-
νους, ὅτι τοῦτο πᾶσιν ἀνθρώποις οἰκειότατόν ἐστι, καὶ
τούς τε νόμους ἐθέμεθα καὶ περὶ τῆς ἐλευθερίας μαχό- b
μεθα καὶ τῆς δημοκρατίας ἐπιθυμοῦμεν καὶ τᾶλλα
πάντα τὰ περὶ τὸν βίον ἔνεκα τούτου πράττομεν.
ὥστ' εἰκὸς ὑμᾶς ἐστὶ τοὺς περὶ τοῦτ' ἕξαμαρτάνοντας,
ὃ περὶ πλείστου ποιεῖσθε, τῇ μεγίστη ζημίᾳ κολάζειν.

2 (γ΄.) Εὐρήσετε δὲ καὶ τοὺς θέντας ἡμῖν τοὺς νό-
μους ὑπὲρ τῶν σωμάτων μάλιστα σπουδάσαντας. πρῶ-
τον μὲν γὰρ περὶ μόνου τούτου τῶν ἀδικημάτων καὶ
δίκας καὶ γραφὰς ἄνευ παρακαταβολῆς ἐποίησαν, ἔν' c
ὅπως ἂν ἕκαστος ἡμῶν τυγχάνῃ καὶ θυνάμενος καὶ
βουλόμενος, οὕτως ἔχη τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικοῦντας.
ἔπειτα τῶν μὲν ἄλλων ἐγκλημάτων αὐτῷ τῷ παθόντι
μόνον ὁ δράσας ὑπόδικός ἐστιν· περὶ δὲ τῆς ὑβρεως, ὡς 396
κοινοῦ τοῦ πράγματος ὄντος, ἔξεστι τῷ βουλομένῳ τῶν
πολιτῶν γραψαμένῳ πρὸς τοὺς θεσμοθέτας εἰσελθεῖν
3 εἰς ὑμᾶς. (δ΄.) Οὕτω δ' ἠγήσαντο δεινὸν εἶναι τὸ τύ-
πτειν ἀλλήλους, ὥστε καὶ περὶ τῆς κακηγορίας νόμον
ἔθεσαν, ὃς κελεύει τοὺς λέγοντάς τι τῶν ἀπορρήτων
πεντακοσίας δραχμὰς ὀφείλειν. καίτοι πηλίκας τινας
νορῆ ποιεῖσθαι τὰς τιμωρίας ὑπὲρ τῶν ἔργῳ παθόν-
των κακῶς, ὅταν ὑπὲρ τῶν λόγῳ μόνον ἀκηκοῦτων b
ὡς ὀργιζόμενοι φαίνησθε;

- 4 (ε΄.) Θαυμαστὸν δ' εἰ τοὺς μὲν ἐπὶ τῆς ὀλιγαρχίας ὑβρίζαντας ἀξίους θανάτου νομίζετε, τοὺς δ' ἐν δημοκρατίᾳ ταῦτ' ἐκείνοις ἐπιτηθεύοντας ἀζημίους ἀφήσετε. καίτοι δικαίως ἂν μείζονος οὗτοι τιμωρίας τυγχάνοιεν· φανερώτερον γὰρ ἐπιδείκνυνται τὴν αὐτῶν πονηρίαν. ὅστις γὰρ νῦν τολμᾷ παρανομεῖν, ὅτ' οὐκ ἔξεστι, τί ποτ' ἂν ἐποίησεν, ὅθ' οἱ κρατοῦν-
τες τῆς πόλεως καὶ χάριν εἶχον τοῖς τὰ τοιαῦτ' ἐξαμαρτάνουσιν;
- 5 (ς΄.) Ἴσως οὖν Λοχίτης ἐπιχειρήσει μικρὸν ποιεῖν τὸ πρᾶγμα, διασύρων τὴν κατηγορίαν καὶ λέγων, ὡς οὐδὲν ἐκ τῶν πληγῶν κακὸν ἔπαθον, ἀλλὰ μείζους ποιοῦμαι τοὺς λόγους ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν τῶν γεγενημένων. (ζ΄.) Ἐγὼ δ' εἰ μὲν μηδεμίᾳ προσῆν ὑβρις τοῖς πεπραγμένοις, οὐκ ἂν ποτ' εἰσῆλθον εἰς ὑμᾶς· νῦν δ' οὐχ ὑπὲρ τῆς ἄλλης βλάβης τῆς ἐκ τῶν πληγῶν δ
γενομένης ἀλλ' ὑπὲρ τῆς αἰκίας καὶ τῆς ἀτιμίας ἦκω
6 παρ' αὐτοῦ δίκην ληψόμενος, ὑπὲρ ὧν προσήκει τοῖς ἐλευθέροις μάλιστα ὀφρῖζεσθαι καὶ μεγίστης τυγχάνειν τιμωρίας. ὄρω δ' ὑμᾶς, ὅταν του καταγνώθῃ Ἱεροσυλίαν ἢ κλοπὴν, οὐ πρὸς τὸ μέγεθος ὧν ἂν λάβωσι τὴν τιμῆσιν ποιουμένους ἀλλ' ὁμοίως ἀπάντων θά-
νατον καταγιγνώσκοντας, καὶ νομίζοντας δίκαιον εἶναι τοὺς τοῖς αὐτοῖς ἔργοις ἐπιχειροῦντας ταῖς ἀ-
7 ταῖς ζημίαις κολάζεσθαι. χρὴ τοίνυν καὶ περὶ τῶν ε
ὑβριζόντων τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν, καὶ μὴ τοῦτο σκοπεῖν, εἰ μὴ σφόδρα συνέκοψαν, ἀλλ' εἰ τὸν νόμον παρέβησαν, μηδ' ὑπὲρ τοῦ συντυχόντος μόνον ἀλλ' ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ τρόπου δίκην παρ' αὐτῶν λαμβά-
8 νειν, ἐνθυμουμένους, ὅτι πολλάκις ἤδη μικρὰ προ-
φάσεις μεγάλων κακῶν αἰτιαὶ γερόνασι, καὶ διότι διὰ 397
τοὺς τύπτειν τολμῶντας εἰς τοῦτ' ἤδη τινὲς ὀργῆς

προήχθησαν ὥστ' εἰς τραύματα καὶ θανάτους καὶ φυγὰς καὶ τὰς μεγίστας συμφορὰς ἐλθεῖν· ὧν οὐδὲν διὰ τὸν φεύγοντα τὴν δίκην ἀγέννητόν ἐστιν, ἀλλὰ κατὰ μὲν τὸ τούτου μέρος ἅπαντα πέπρακται, διὰ δὲ τὴν τύχην καὶ τὸν τρόπον τὸν ἐμὸν οὐδὲν τῶν ἰνηκέστων συμβέβηκεν.

- 9 (θ'.) Ἡγοῦμαι δ' ὑμᾶς οὕτως ἂν ἀξίως ὀργισθῆ- b
ναι τοῦ πράγματος, εἰ διεξέλθοιτε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, ὅσῳ μείζον ἐστὶ τοῦτο τῶν ἄλλων ἁμαρτημάτων. εὐ-
ρήσετε γὰρ τὰς μὲν ἄλλας ἀδικίας μέρος τι τοῦ βίου
βλαπτούσας, τὴν δ' ὕβριν ὅλοις τοῖς πράγμασι λυμαι-
νομένην, καὶ πολλοὺς μὲν οἴκους δι' αὐτὴν διαφθα-
ρέντας, πολλὰς δὲ πόλεις ἀναστάτους γεγενημένας.
- 10 (ι'.) Καὶ τί δεῖ τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς λέγοντα δια- c
τρίβειν; αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς δις ἤδη τὴν δημοκρατίαν ἐ-
πέειδομεν καταλυθεῖσαν καὶ δις τῆς ἐλευθερίας ἀπε-
στερήθημεν οὐχ ὑπὸ τῶν ταῖς ἄλλαις πονηρίαις ἐνό-
χων ὄντων ἀλλὰ διὰ τοὺς καταφρονοῦντας τῶν νόμων
καὶ βουλομένους τοῖς μὲν πολεμίοις δουλεύειν, τοὺς
11 δὲ πολίτας ὑβρίζειν. ὧν οὗτος εἰς ὧν τυγχάνει. καὶ
γὰρ εἰ τῶν τότε κατασταθέντων νεώτερός ἐστιν,
ἀλλὰ τὸν γε τρόπον ἔχει τὸν ἐξ ἐκείνης τῆς πολιτείας.
αὐταὶ γὰρ αἱ φύσεις εἰσὶν αἱ παραδοῦσαι μὲν τὴν δύ-
ναμιν τὴν ἡμετέραν τοῖς πολεμίοις, κατασκάψασαι
δὲ τὰ τεῖχη τῆς πατρίδος, πεντακοσίους δὲ καὶ χιλίους d
ἀκρίτους ἀποκτεῖναι τῶν πολιτῶν.
- 12 (ια'.) Ὡν εἰκὸς ὑμᾶς μεμνημένους τιμωρεῖσθαι
μὴ μόνον τοὺς τότε λυμνηαμένους ἀλλὰ καὶ τοὺς νῦν
βουλομένους οὕτω διαθεῖναι τὴν πόλιν, καὶ τοσοῦτο
μᾶλλον τοὺς ἐπιδόξους γενήσεσθαι πονηροὺς τῶν
πρότερον ἡμαρτηκότων, ὅσῳ περ κρείττον ἐστὶ τῶν
μελλόντων κακῶν ἀποτροπὴν εὐρεῖν ἢ τῶν ἤδη γεγε-

- 13 νημένων δίκην λαβεῖν. καὶ μὴ περιμείνηθ' ἕως ἄν
 ἀθροισθέντες καὶ καιρὸν λαβόντες εἰς ὅλην τὴν πόλιν e
 ἕξαμάρτωσιν, ἀλλ' ἐφ' ἧς ἄν ὑμῖν προφάσεως παρα-
 δοθῶσιν, ἐπὶ ταύτης αὐτοὺς τιμωρεῖσθε, νομίζοντες
 εὖρημ' ἔχειν, ὅταν τινὰ λάβητ' ἐν μικροῖς πράγμασιν
- 14 ἐπιδεδειγμένον ἅπασαν τὴν αὐτοῦ πονηρίαν. κράτι- 398
 στον μὲν γὰρ ἦν, εἴ τι προσῆν ἄλλο σημεῖον τοῖς πο-
 νηροῖς τῶν ἀνθρώπων, πρὶν ἀδικηθῆναι τινα τῶν
 πολιτῶν, πρότερον κολάζειν αὐτούς· ἐπειδὴ δ' οὐχ
 οἷόν τ' ἐστὶν αἰσθέσθαι πρὶν κακῶς τινὰς παθεῖν ὑπ'
 αὐτῶν, ἀλλ' οὖν γ' ἐπειδὴν γνωρισθῶσι, προσήκει
 πᾶσι μισεῖν τοὺς τοιοῦτους καὶ κοινοὺς ἐχθροὺς νο-
 μίζειν.
- 15 (ιβ'). Ἐνθυμεῖσθε δ' ὅτι τῶν μὲν περὶ τὰς οὐ-
 σίας κινδύνων οὐ μέτεστι τοῖς πένησι, τῆς δ' εἰς τὰ
 σώματ' αἰκίας ὁμοίως ἅπαντες κοινωνοῦμεν· ὥσθ' b
 ὅταν μὲν τοὺς ἀποστεροῦντας τιμωρῆσθε, τοὺς πλου-
 σίους μόνον ὠφελεῖτε, ὅταν δὲ τοὺς ὑβρίζοντας κολά-
 16 ζητε, ὑμῖν αὐτοῖς βοηθεῖτε. ὧν ἕνεκα δεῖ περὶ
 πλείστου ποιεῖσθαι ταύτας τῶν δικῶν, καὶ περὶ μὲν
 τῶν ἄλλων συμβολαίων τοσούτου τιμᾶν, ὅσον προσ-
 ἦκει τῷ διώκοντι κομίσασθαι, περὶ δὲ τῆς ὑβρεως,
 ὅσον ἀποτείσας ὁ φεύγων παύσεσθαι μέλλει τῆς παρ-
 17 ούσης ἀσελγείας. ἄν οὖν περιαιρητὴ τὰς οὐσίας τῶν
 νεανιευομένων εἰς τοὺς πολίτας καὶ μηδεμίαν νομί- c
 ζηθ' ἱκανὴν εἶναι ζημίαν, οἵτινες ἄν εἰς τὰ σώματ'
 ἕξαμαρτάνοντες τοῖς χρήμασι τὰς δίκας ὑπέχωσιν,
 ἅπανθ' ὅσα δεῖ τοὺς καλῶς δικάζοντας διαπράξεσθε·
- 18 καὶ γὰρ περὶ τοῦ παρόντος πράγματος ὀρθῶς γνώ-
 σεσθε καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας κοσμιωτέρους ποιή-
 σετε καὶ τὸν βίον τὸν ὑμέτερον αὐτῶν ἀσφαλέστερον
 καταστήσετε. ἔστι δὲ δικαστῶν νοῦν ἐχόντων περὶ

τῶν ἀλλοτρίων τὰ δίκαια ψηφίζομένους ἅμα καὶ τὰ ἀσφέτερά αὐτῶν εὖ τίθεσθαι.

- 19 (ιγ΄.) Καὶ μηδεὶς ὑμῶν εἰς τοῦτ' ἀποβλέψας, ὅτι πένης εἰμι καὶ τοῦ πλήθους εἰς, ἀξιούτω τοῦ τιμήματος ἀφαιρεῖν. οὐ γὰρ δίκαιον ἐλάττους ποιησθαι τὰς τιμωρίας ὑπὲρ τῶν ἀδόξων ἢ τῶν διανομασμένων, οὐδὲ χείρους ἡγεῖσθαι τοὺς πενομένους ἢ τοὺς πολλὰ κεκτημένους. ὑμᾶς γὰρ ἂν αὐτοὺς ἀτιμάζοιτ' εἰ τοῖ-
- 20 αὐτὰ γιγνώσκοιτε περὶ τῶν πολλῶν. ἔτι δὲ καὶ πάντων ἂν εἴη δεινότατον, εἰ δημοκρατουμένης τῆς πόλεως μὴ τῶν αὐτῶν ἅπαντες τυγχάνοιμεν, ἀλλὰ τῶν μὲν ἀρχῶν μετέχειν ἀξιοῖμεν, τῶν δ' ἐν τοῖς νόμοις δικαίων ἀποστεροῖμεν ἡμᾶς αὐτοὺς, καὶ μαχόμενοι 399 μὲν ἐθέλοισιν ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τῆς πολιτείας, ἐν δὲ τῇ ψήφῳ πλέον νέμοισιν τοῖς τὰς οὐσίας ἔχουσιν.
- 21 οὐκ ἂν γέμοι πεισθῆθ' οὕτω διακείσεσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, οὐδὲ διδάξετε τοὺς νεωτέρους καταφρονεῖν τοῦ πλήθους τῶν πολιτῶν, οὐδὲ ἀλλοτρίους ἡγήσεσθ' εἶναι τοὺς τοιούτους τῶν ἀγόνων, ἀλλ' ὥς ὑπὲρ αὐτοῦ δικάζων, οὕτως ἕκαστος ὑμῶν οἴσει τὴν ψήφον. ἅπαντας γὰρ ὁμοίως ἀδικοῦσιν οἱ τολμῶντες. τοῦτον τὸν νόμον παραβαίνειν τὸν ὑπὲρ τῶν σωμαίων τῶν
- 22 ὑμετέρων κείμενον. (ιδ΄.) Ὡστ' ἂν σωφρονῆτε, παρακαλέσαντες ἀλλήλους ἐνσημανεῖσθε Λοχίτη τὴν ὄργην τὴν ὑμετέραν αὐτῶν, εἰδότες, ὅτι πάντες οἱ τοιοῦτοι τῶν μὲν νόμων τῶν κειμένων καταφρονοῦσι, τὰ δ' ἐνθάδε γιγνώσκόμενα, ταῦτα νόμους εἶναι νομίζουσιν.
- (ιε΄.) Ἐγὼ μὲν οὖν ὥς οἶός τ' ἦν εἶρηκα περὶ τοῦ πράγματος· εἰ δέ τις τῶν παρόντων ἔχει τί μοι συνειπεῖν, ἀναβὰς εἰς ὑμᾶς λεγέτω.

21.

ΠΡΟΣ ΕΥΘΥΝΟΥΝ ΑΜΑΡΤΥΡΟΣ.

(α΄.) Οὐ προφάσεως ἀπορῶ, δι' ἣντινα λέγω 400
ὑπὲρ Νικίου τουτουί· καὶ γὰρ φίλος ἄν μοι τυγχάνει
καὶ δεόμενος καὶ ἀδικούμενος καὶ ἀδύνατος εἶπειν,
ὥστε διὰ ταῦτα πάντα ὑπὲρ αὐτοῦ λέγειν ἀναγκά-
ζομαι.

2 (β΄.) Ὅθεν οὖν τὸ συμβόλαιον αὐτῶ πρὸς Εὐθύ-
νουν γεγένηται, διηγῆσομαι ὑμῖν ὡς ἂν δύνωμαι διὰ
βραχυτάτων. (γ΄.) Νικίας γὰρ οὐτοσί, ἐπειδὴ οἱ β
τριάκοντα κατέστησαν καὶ αὐτὸν οἱ ἐχθροὶ ἐκ μὲν
τῶν μετεχόντων τῆς πολιτείας ἐξήλειφον, εἰς δὲ τὸν
μετὰ Λυσάνδρου κατάλογον ἐνέγραφον, δεδιὼς τὰ
παρόντα πράγματα τὴν μὲν οἰκίαν ὑπέδηκε, τοὺς δ'
οἰκέτας ἔξω τῆς γῆς ἐξέπεμψε, τὰ δ' ἐπιπλα ὡς ἐμὲ
ἐκόμισε, τρία δὲ τάλαντα ἀργυρίου Εὐθύνῳ φυλάτ-
3 τειν ἔδωκεν, αὐτὸς δ' εἰς ἀγρὸν ἐλθὼν διητᾶτο. οὐ
πολλῶ δὲ χρόνῳ ὕστερον βουλόμενος ἐκπλεῖν ἀπήτησε c
τὰργύριον· Εὐθύνους δὲ τὰ μὲν δύο τάλαντα ἀποδί-
δωσι, τοῦ δὲ τρίτου ἕξαρος γίγνεται. ἄλλο μὲν οὖν
οὐδὲν εἶχε Νικίας ἐν τῷ τότε χρόνῳ ποιῆσαι, προσ-
ιῶν δὲ πρὸς τοὺς ἐπιτηδείους ἐνεκάλει καὶ ἐμέμφετο
καὶ ἔλεγεν, ἂ πεπονθῶς εἴη. καίτοι οὕτω τοῦτόν τε
περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο καὶ τὰ καθεστῶτα ἐφοβεῖτο,
ὥστε πολὺ ἂν θάπτεον ὀλίγων στερηθεὶς ἐσιώπησεν ἢ
μηδὲν ἀπολέσας ἐνεκάλεσεν.

4 Τὰ μὲν οὖν γεγενημένα ταῦτ' ἐστίν. (δ΄.) Ἀπό- d
ρως δ' ἡμῖν ἔχει τὸ πρᾶγμα. Νικία γὰρ οὔτε παρα-
κατατιθεμένων τὰ χρήματα οὔτε κομιζομένων οὐδὲς
οὔτ' ἐλεύθερος οὔτε δούλος παρεγένετο, ὥστε μήτ'

- ἐκ βασάνων μήτ' ἐκ μαρτύρων οἷόν τ' εἶναι γινῶναι περὶ αὐτῶν, ἀλλ' ἀνάγκη ἐκ τεκμηρίων καὶ ἡμᾶς διδάσκειν καὶ ὑμᾶς δικάζειν, ὁπότεροι τάληθῆ λέγουσιν.
- 5 (ε'.) Οἶμαι δὴ πάντας εἰδέναι, ὅτι μάλιστα συκοφαντεῖν ἐπιχειροῦσιν οἱ λέγειν μὲν δεινοί, ἔχοντες δὲ μηδὲν, τοὺς ἀδυνάτους μὲν εἶπεῖν, ἱκανοὺς δὲ χρή- 401
ματα τελεῖν. Νικίας τοίνυν Εὐθύνου πλείω μὲν ἔχει, ἥττον δὲ δύναται λέγειν ὥστε οὐκ ἔστι δι' ὅτι ἂν ἐπήρθη
- 6 ἀδίκως ἐπ' Εὐθύνου ἐλθεῖν. ἀλλὰ μὴν καὶ ἐξ αὐτοῦ ἂν τις τοῦ πράγματος γνοίη, ὅτι πολὺ μᾶλλον εἰκὸς ἦν Εὐθύνου λαβόντα ἐξαρνεῖσθαι ἢ Νικίαν μὴ δόντα αἰτιᾶσθαι. δῆλον γάρ, ὅτι πάντες κέρδους ἕνεκ' ἀδικοῦσιν. οἱ μὲν οὖν ἀποστεροῦντες ὦνπερ ἕνεκ' ἀδικοῦσιν ἔχουσιν, οἱ δ' ἐγκαλοῦντες οὐδ' εἰ λήψεσθαι b
- 7 μέλλουσιν ἴσασιν. (ζ'.) Πρὸς δὲ τούτοις, ἀκαταστάτως ἐχόντων τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ δικῶν οὐκ οὐσῶν τῶ μὲν οὐδὲν ἦν πλεον ἐγκαλοῦντι, τῶ δὲ οὐδὲν ἦν δέος ἀποστεροῦντι. ὥστε τὸν μὲν οὐδὲν ἦν θυμαστὸν, ὅτε καὶ οἱ μετὰ μαρτύρων δανεισάμενοι ἐξηρνοῦντο, τότε ἂ μόνος παρὰ μόνου ἔλαβεν ἀποστερῆσαι· τὸν δ' οὐκ εἰκὸς, ὅτε οὐδ' οἷς δικαίως ὠφείλετο οἷόν τ' ἦν πράττεσθαι, τότε ἀδίκως ἐγκαλοῦντα c
- οἶεσθαι τι λήψεσθαι.
- 8 (η'.) Ἔτι δ' εἰ καὶ μηδὲν αὐτὸν ἐκώλυεν, ἀλλὰ καὶ ἐξῆν καὶ ἐβούλετο συκοφαντεῖν, ὡς οὐκ ἂν ἐπ' Εὐθύνου ἦλθε, ῥάδιον γινῶναι. οἱ γὰρ τοιαῦτα πράττειν ἐπιθυμοῦντες οὐκ ἀπὸ τῶν φίλων ἄρχονται ἀλλὰ μετὰ τούτων ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἔρχονται, καὶ τούτοις ἐγκαλοῦσιν, οὓς ἂν μήτ' αἰσχύνονται μήτε δεδίωσι, καὶ οὓς ἂν ὀρωῶσι πλουσίους μὲν, ἐρήμους δὲ
- 9 καὶ ἀδυνάτους πράττειν. (θ'.) Εὐθύνη τοίνυν τὰ- d
ναντία τούτων ὑπάρχει· ἀνεψιὸς γὰρ ὢν Νικίου τυγα-

- χάνει, λέγειν δὲ καὶ πράττειν μᾶλλον δύναται τούτου, ἐτι δὲ χρήματα μὲν ὀλίγα, φίλους δὲ πολλοὺς κέκτηται. ὥστ' οὐκ ἔστιν ἐφ' ὄντινα ἂν ἤττον ἢ ἐπὶ τοῦτον ἦλθεν· ἐπεὶ ἔμοιγε δοκεῖ, εἰδότει τὴν τούτων οἰκειότητα, οὐδ' ἂν Εὐθύνοους Νικίαν ἀδικῆσαι, εἰ
- 10 ἐξῆν ἄλλον τινὰ τοσαῦτα χρήματα ἀποστερηῆσαι. νῦν e δ' ἀρχαιότερον ἦν αὐτοῖς τὸ πρᾶγμα· ἐγκαλεῖν μὲν γὰρ ἔξεστιν ἐξ ἀπάντων-ἐκλεξάμενον, ἀποστερεῖν δ' οὐχ οἷόν τ' ἄλλον ἢ τὸν παρακαταθέμενον. ὥστε Νικίας μὲν συκοφαντεῖν ἐπιθυμῶν οὐκ ἂν ἐπὶ τοῦτον ἦλθεν, Εὐθύνοους δ' ἀποστερεῖν ἐπιχειρῶν οὐκ ἄλλον εἶχεν.
- 11 (ι'.) Ὁ δὲ μέγιστον τεκμήριον καὶ πρὸς ἅπαντα 402
 ἱκανόν· ὅτε γὰρ τὸ ἐγκλημα ἐγένετο, ὀλιγαρχία καθ-
 ευστήκει, ἐν ἣ ὄντως ἐκάτερος αὐτῶν διέκειτο, ὥστε
 Νικίας μὲν, εἰ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον εἰθιστο συκο-
 φαντεῖν, τότε ἂν ἐπαύσατο, Εὐθύνοους δὲ, καὶ εἰ μηδὲ
- 12 πώποτε διενοήθη ἀδικεῖν, τότε ἂν ἐπήρθη. ὁ μὲν γὰρ
 διὰ τὰ ἁμαρτήματα ἐτιμᾶτο, ὁ δὲ διὰ τὰ χρήματα
 ἐπεβουλεύετο. πάντες γὰρ ἐπίστασθε, ὅτι ἐν ἐκείνῳ
 τῷ χρόνῳ δεινότερον ἦν πλουτεῖν ἢ ἀδικεῖν· οἱ μὲν b
 γὰρ τὰ ἀλλότρια ἐλάμβανον, οἱ δὲ τὰ σφέτερ' αὐ-
 τῶν ἀπώλλυνον. ἐφ' οἷς γὰρ ἦν ἡ πόλις, οὐ τοὺς
 ἁμαρτάνοντας ἐτιμωροῦντο ἀλλὰ τοὺς ἔχοντας ἀφη-
 ροῦντο, καὶ ἡγοῦντο τοὺς μὲν ἀδικοῦντας πιστούς,
- 13 τοὺς δὲ πλουτοῦντας ἐχθρούς. ὥστε μὴ περὶ τοῦτ'
 εἶναι Νικία, ὅπως συκοφαντῶν τὰλλότρια λήψοιτο,
 ἀλλ' ὅπως μὴ οὐδὲν ἀδικῶν κακόν τι πελίσοιτο. τῷ μὲν
 γὰρ ὅσον Εὐθύνοους δυναμένῳ ἐξῆν ἅ τ' ἔλαβεν ἀπο- c
 στερεῖν καὶ οἷς μὴ συνέβαλεν ἐγκαλεῖν· οἱ δ' ὥσπερ
 Νικίας διακείμενοι ἠναγκάζοντο τοῖς τ' ὀφείλουσι τὰ
 χρεᾶ ἀφιέναι καὶ τοῖς συκοφαντοῦσι τὰ αὐτῶν διδό-

- 14 ναι. και ταυθ' οτι αληθη λεγω, αυτος αν υμιν ευ-
 θυνους μαρτυρησειεν· επισταται γαρ, οτι Τιμοδημος
 τουτουι τριακοντα μυας επραξατο, ου χρεος εγκαλων
 αλλ' απαξειν απειλων. καιτοι πως εικος Νικιαν εις
 τουτ' ανοιας ελθειν, ωστ' αυτον περι του σωματος
- 15 κινδυνευοντα ετερους συκοφαντειν, και μη δυναμε- d
 νον τα αυτου σωζειν τοις αλλοτριοις επιβουλεύειν,
 και προς τοις υπαρχουσι ενχθροις ετερους διαφορους
 ποιεισθαι, και τουτοις αδικως εγκαλειν, παρ' ων ουδ'
 ομολογουντων αποστερειν ολος τ' αν ην δικην λαβειν,
 και τότε πλεον εχειν ζητειν, οτε ουδε ισον εξην αυ-
 τω, και οτε α ουκ ελαβεν αποτινειν ηναγκάζεται, τότε
 και α μη συνεβαλεν ελπίζειν πραξασθαι; e
- 16 Περι μεν ουν τουτων ικανα τα ειρημενα. (ια'.)
 "Ισως δ' ευθυνους ερει, α και προτερον ηδη, οτι ουκ
 αν ποτ' αδικειν επιχειρων τα μεν δυο μερη της παρα-
 καταθηκης απεδωκε, το δε τρίτον μέρος απεστέρη- 403
 σεν, αλλ' ειτε αδικειν επεθύμει ειτε δικαιος εβούλετο
 ειναι, περι απαντων αν την αυτην γνωμην εσχεν.
- 17 (ιβ'.) Εγω δ' ηγουμαι παντας υμας ειδεναι, οτι παν-
 τες ανθρωποι, οταν περ αδικειν επιχειρωσιν, αμα και
 την απολογιαν σκοπουνται· ωστ' ουκ αξιον θαυμά-
 ζειν, ει τουτων ενεκα των λογων ουτως ευθυνους
 ηδίκησεν. ετι δ' εχοιμ' αν επιδειξει και ετερους, ο
 χρηματα λαβοντες τα μεν πλειστ' απεδουσαν, ολίγα δ' b
 απεστέρησαν, και εν μικροις μεν συμβολαιοις αδικη-
 σαντας, εν μεγαλοις δε δικαιους γενομενους· ωστ'
 ου μονος ουδε πρωτος ευθυνους τοιαυτα πεποιηκεν.
- 18 ενθυμεισθαι δε χρη, ει αποδεξεσθε των τα τοιαυτα
 λεγοντων, οτι νομον θησετε, πως χρη αδικειν· ωστε
 του λοιπου χρονου τα μεν αποδωσουσι, τα δ' υπο-
 λειψονται. λυσιτελησει γαρ αυτοις, ει μελλουσιν, οϊς

ἂν ἀποδῶσι τεκμηρίοις χρώμενοι, ὧν ἂν ἀποστερῶσι μὴ δώσειν δίκην. c

- 19 (ιγ΄.) Σκέψασθε δὲ καὶ, ὡς ὑπὲρ Νικίου ράδιον εἶπεῖν ὁμοία τῇ Εὐθύνου ἀπολογία. ὅτε γὰρ ἀπελάμβανε τὰ δύο τάλαντα, οὐδεὶς αὐτῷ παρεγένετο· ὥστ' εἶπερ καὶ ἐβούλετο καὶ ἐδόκει αὐτῷ (ἐξεῖναι) συκοφαντεῖν, δῆλον, ὅτι οὐδ' ἂν ταῦτα ὠμολόγει κεκομισθαι, ἀλλὰ περὶ πάντων ἂν τοὺς αὐτοὺς λόγους ἐποιεῖτο, καὶ περὶ πλειόνων τε χρημάτων Εὐθύνους ἂν ἐκινδύνευεν, καὶ ἅμα οὐκ ἂν εἶχεν οἷσπερ νυνὶ τεκμηρίοις χρῆσθαι.
- 20 (ιδ΄.) Καὶ μὲν δὴ καὶ Νικίαν μὲν οὐδ' ἂν εἰς δύ- d
ναιτο ἀποδείξει, δι' ἥντινά ποτε αἰτίαν (οὕτως) ἐνεκάλεσεν, Εὐθύνου δὲ ράδιον γινῶναι, ὧν ἔνεκα τοῦτου τὸν τρόπον ἠδίκησεν. ὅτε γὰρ Νικίας ἦν ἐν ταῖς συμφοραῖς, πάντες οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ ἐπιτήδριοι ἀκηκοότες ἦσαν, ὅτι τὸ ἀργύριον, ὃ ἦν αὐτῷ, τούτῳ παρακατέ-
- 21 θθετο. ἐγίνωσκεν οὖν Εὐθύνους, ὅτι μὲν ἔκειτο τὰ χρήματα παρ' αὐτῷ, πολλοὺς ἠσθημένους, ὅποσα δὲ, οὐδένα πεπυσμένον· ὥστ' ἠγεῖτο ἀπὸ μὲν τοῦ ἀρι- e
θμοῦ ἀφαιρῶν οὐ γνωσθήσεσθαι, πάντα δ' ἀποστερῶν καταφανῆς γενήσεσθαι. ἐβούλετο οὖν ἱκανὰ λαβῶν ἀπολογίαν ὑπολείπεσθαι μᾶλλον ἢ μηδὲν ἀποδοῦς μῆδ' ἀρνηθῆναι δύνασθαι.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

I.

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΩΔΙ ΧΑΙΡΕΙΝ.

(α.) *Εἰ μὲν νεώτερος ἦν, οὐκ ἂν ἐπιστολὴν* 404
ἐπεμπον ἀλλ' αὐτὸς ἂν σοι πλεύσας ἐνταῦθα διε-

λέχθην· ἐπειδὴ δ' οὐ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ὃ τε τῆς ἡλικίας τῆς ἐμῆς καιρὸς καὶ τῶν σῶν πραγμάτων συμβέβηκεν, ἀλλ' ἐγὼ μὲν προαπειρήκα, τὰ δὲ πράττεσθαι νῦν ἀκμῆν εἴληφεν, ὡς οἶόν τ' ἐστὶν ἐκ τῶν παρόντων, οὕτω σοι πειράσομαι δηλῶσαι περὶ αὐτῶν.

- 2 (β'.) Οἶδα μὲν οὖν, ὅτι τοῖς συμβουλευέειν ἐπιχειροῦσι πολὺ διαφέρει μὴ διὰ γραμμάτων ποιείσθαι τὴν συνουσίαν ἀλλ' αὐτοὺς πλησιάσαντας, οὐ μόνον ὅτι περὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων ῥᾶον ἂν τις παρὼν πρὸς παρόντα φράσειεν ἢ δι' ἐπιστολῆς δηλώσειεν, οὐδ' ὅτι πάντες τοῖς λεγομένοις μᾶλλον ἢ τοῖς γεγραμμένοις πιστεύουσι, καὶ τῶν μὲν ὡς εἰσηγημάτων,
- 3 τῶν δ' ὡς ποιημάτων ποιοῦνται τὴν ἀκρόασιν· ἐτι 405 δὲ πρὸς τούτοις ἐν μὲν ταῖς συνουσίαις ἦν ἀγνοηθῆν τι τῶν λεγομένων ἢ μὴ πιστευθῆν, παρὼν ὁ τὸν λόγον διεξιὼν ἀμφοτέροις τούτοις ἐπήμυνεν, ἐν δὲ τοῖς ἐπιστελλομένοις καὶ γεγραμμένοις ἦν τι συμβῆν τοιοῦτον, οὐκ ἐστὶν ὁ διορθώσων· ἀπόντος γὰρ τοῦ γράψαντος ἔρημα τοῦ βοηθῆσοντός ἐστιν. οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδὴ σὺ μέλλεις αὐτῶν ἔσεσθαι κριτῆς, πολλὰς ἐλπίδας ἔχω φανήσεσθαι λέγοντας ἡμᾶς τι τῶν δεόντων· ἠγοῦμαι γὰρ ἀπάσας ἀφέντα σε τὰς δυσχερεῖας τὰς προειρημένους αὐταῖς ταῖς πράξεσι προσέξειν τὸν νοῦν. b
- 4 (γ'.) Καίτοι τινὲς ἤδη με τῶν σοὶ πλησιασάντων ἐκφοβεῖν ἐπεχείρησαν, λέγοντες, ὡς σὺ τοὺς μὲν κολακεύοντας τιμᾶς, τῶν δὲ συμβουλευόντων καταφρονεῖς. ἐγὼ δ' εἰ μὲν ἀπεδεχόμην τοὺς λόγους τούτους ἐκείνων, πολλὴν ἂν ἡσυχίαν εἶχον· νῦν δ' οὐδεὶς ἂν με πείσειεν, ὡς οἶόν τ' ἐστὶ τοσοῦτον καὶ τῇ γνώμῃ καὶ ταῖς πράξεσι διενεργεῖν, ἂν μὴ τις τῶν μὲν μαθητῆς, τῶν δ' ἀκροατῆς, τῶν δ' εὐρετῆς γένηται, καὶ c

πανταχόθεν προσαγάγεται καὶ συλλέξεται, δι' ὧν οἶόν τ' ἐστὶν ἀσκῆσαι τὴν αὐτοῦ διάνοιαν.

- 5 Ἐπήρθη μὲν οὖν ἐπιστέλλειν σοι διὰ ταῦτα.
(δ'.) Λέγειν δὲ μέλλω περὶ μεγάλων πραγμάτων καὶ περὶ ὧν οὐδενὶ τῶν ζώντων ἀκοῦσαι μᾶλλον ἢ σοὶ προσήκει. καὶ μὴ νόμιξέ με προθύμως οὔτω σε παρακαλεῖν, ἵνα γένη συγγράμματος ἀκροατῆς· οὐ γὰρ οὔτ' ἐγὼ τυγχάνω φιλοτιμίως διακείμενος πρὸς τὰς ἐπιδείξεις οὔτε σὺ λανθάνεις ἡμᾶς ἤδη πλήρης ὧν τῶν
6 τοιούτων. πρὸς δὲ τούτοις κάκεινο πᾶσι φανερόν, d
ὅτι τοῖς μὲν ἐπιδείξεως δεομένοις αἱ πανηγύρεις ἀρμόττουσιν, ἐκεῖ γὰρ ἄν τις ἐν πλείστοις τὴν αὐτοῦ δύναμιν διασπείρειεν, τοῖς δὲ διαπράξασθαί τι βουλομένοις πρὸς τοῦτον διαλεκτέον, ὅστις τάχιστα μέλλει τὰς πράξεις ἐπιτελεῖν τὰς ὑπὸ τοῦ λόγου δηλω-
-7 θείσας. εἰ μὲν οὖν μιᾶ τινι τῶν πόλεων εἰσηγούμην, πρὸς τοὺς ἐκείνης προεστῶτας τοὺς λόγους ἂν ἐποιούμην· ἐπειδὴ δ' ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων σωτηρίας παρεσκευάσμαι συμβουλεύειν, πρὸς τίν' ἂν δικαιοτέ- e
ρον διαλεχθείην ἢ πρὸς τὸν πρωτεύοντα τοῦ γένους καὶ μεγίστην ἔχοντα δύναμιν; 406
- 8 (ε'.) Καὶ μὴν οὐδ' ἀκαιρῶς φανησόμεθα μεμνημένοι περὶ τούτων. ὅτε μὲν γὰρ Λακεδαιμόνιοι τὴν ἀρχὴν εἶχον, οὐ θάδιον ἦν ἐπιμεληθῆναί σοι τῶν περὶ τὸν τόπον τὸν ἡμέτερον, οὐδὲ τούτοις ἐναντία πράττειν ἅμα καὶ Καρχηδονίοις πολεμεῖν· ἐπειδὴ δὲ Λακεδαιμόνιοι μὲν οὔτω πράττουσιν ὥστ' ἀγαπᾶν, ἦν τὴν χώραν τὴν αὐτῶν ἔχουσιν, ἢ δ' ἡμετέρα πόλις ἠδέως ἂν αὐτὴν σοι παράσχοι συναγωνιζομένην, εἴ τι πρᾶτοις ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἀγαθὸν, πῶς ἂν παραπέσοι καλλίων καιρὸς τοῦ νῦν σοι παρόντος; b
- 9 (ς'.) Καὶ μὴ θαυμάσης, εἰ μήτε δημηγορῶν μήτε

στρατηγῶν μῆτ' ἄλλως δυνάστης ὧν οὔτως ἐμβριθεῖς αἰρομαι πράγμα καὶ δυοῖν ἐπιχειρῶ τοῖν μεγίστοιν, ὑπὲρ τε τῆς Ἑλλάδος λέγειν καὶ σοὶ συμβουλεύειν. ἐγὼ γὰρ τοῦ μὲν πράττειν τι τῶν κοινῶν εὐθύς ἐξέστην, δι' ἃς δὲ προφάσεις πολὺ ἂν ἔργον εἴη μοι λέγειν, τῆς δὲ παιδεύσεως τῆς τῶν μὲν μικρῶν καταφρονούσης, τῶν δὲ μεγάλων ἐφικνεῖσθαι πειρωμένης
 10 οὐκ ἂν φανεῖην ἄμοιρος γεγεννημένος. ὥστ' οὐδὲν ἄτοπον, εἴ τι τῶν συμφερόντων ἰδεῖν ἂν μᾶλλον δυνηθεῖην τῶν εἰκῆ μὲν πολιτευομένων, μεγάλην δὲ δόξαν εἰληφόντων. δηλώσομεν δ' οὐκ εἰς ἀναβολὰς, εἴ τινος ἄξιοι τυγχάνομεν ὄντες, ἀλλ' ἐκ τῶν ῥηθήσεσθαι μελλόντων.

2.

Φ Ι Λ Ι Π Π Ω Ι.

(α΄.) Οἶδα μὲν, ὅτι πάντες εἰώθασι πλείω χάριν ἔχειν τοῖς ἐπαινοῦσιν ἢ τοῖς συμβουλευούσιν, ἄλλως τε καὶ μὴ κελευσθεὶς ἐπιχειρῆ τις τοῦτο ποιεῖν. ἐγὼ δ' εἰ μὲν μὴ καὶ πρότερον ἐτύγχανόν σοι παρηνεκῶς μετὰ πολλῆς εὐνοίας, ἐξ ὧν ἐδόκει μοι τὰ πρόποντα μάλιστα ἂν σαντῶ πράττειν, ἴσως οὐδ' ἂν νῦν ἐπεχειρουν ἀποφαίνεσθαι περὶ τῶν σοὶ συμβεβηκότων.
 2 ἐπειδὴ δὲ προειλόμην φροντίζειν τῶν σῶν πραγμάτων καὶ τῆς πόλεως ἕνεκα τῆς ἑμαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, αἰσχυνθεῖν ἂν, εἰ περὶ μὲν τῶν ἡττόν ἀναγκαίων φαινοίμην σοὶ συμβεβουλενκῶς, ὑπὲρ δὲ τῶν μᾶλλον κατεπειγόντων μηδὲνα λόγον ποιοίμην, καὶ ταῦτ' εἰδὼς ἐκεῖνα μὲν ὑπὲρ δόξης ὄντα, ταῦτα δ' ὑπὲρ τῆς σῆς σωτηρίας, ἧς ὀλιγωρεῖν ἄπασιν ἔδοξας τοῖς ἀκούσασασι τὰς περὶ σοῦ ῥηθείσας βλασφημίας. (β΄.) Οὐ-

δεις γὰρ ἔστιν, ὅστις οὐ κατέγνω προπετέστερόν σε
 κινδυνεύειν ἢ βασιλικώτερον, καὶ μᾶλλον σοι μέλειν
 τῶν περὶ τὴν ἀνδρίαν ἐπαίνων ἢ τῶν ὅλων πραγμά-
 των. ἔστι δ' ὁμοίως αἰσχροὺν περιστάσεων τε τῶν πο-
 λεμίων μὴ διαφέροντα γενέσθαι τῶν ἄλλων, μηδεμιᾶς
 τε συμπεσοῦσης ἀνάγκης αὐτὸν ἐμβαλεῖν εἰς τοιού-
 τους ἀγῶνας, ἐν οἷς κατορθώσας μὲν οὐδὲν ἂν ἦσθα
 μέγα διαπεπραγμένος, τελευτήσας δὲ τὸν βίον ἄπασαν
 4 ἂν τὴν ὑπάρχουσαν εὐδαιμονίαν συναειλες. χρὴ δὲ
 μὴ καλὰς ἀπάσας ὑπολαμβάνειν τὰς ἐν τοῖς πολέμοις
 τελευτὰς, ἀλλὰ τὰς μὲν ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τῶν γο-
 νέων καὶ τῶν παιδῶν ἐπαίνων ἀξίας, τὰς δὲ ταῦτά τε
 πάντα βλαπτούσας καὶ τὰς πράξεις τὰς πρότερον δ
 καταρωθῶμενας καταρροπαινούσας αἰσχροῦς νομίζειν
 καὶ φεύγειν ὡς αἰτίας πολλῆς ἀδοξίας γιγνομένης.
 5 (γ'). Ἦγοῦμαι δὲ σοι συμφέρον μίμεισθαι τὰς
 πόλεις, ὃν τρόπον διοικοῦσι τὰ περὶ τοὺς πολέμους.
 ἄπασαι γὰρ, ὅταν στρατόπεδον ἐκπέμπωσιν, εἰώθασι
 τὸ κοινὸν καὶ τὸ βουλευσόμενον ὑπὲρ τῶν ἐνεστώ-
 των εἰς ἀσφάλειαν καθιστάναι· διὸ δὴ συμβαίνει μὴ
 μιᾶς ἀτυχίας συμπεσοῦσης ἀνηρῆσθαι καὶ τὴν δύνα-
 μιν αὐτῶν, ἀλλὰ πολλὰς ὑποφέρειν δύνασθαι συμ-
 6 φορὰς καὶ πάλιν αὐτὰς ἐκ τούτων ἀναλαμβάνειν. ὃ
 καὶ σὲ δεῖ σκοπεῖν, καὶ μηδὲν μείζον ἀγαθὸν τῆς σω-
 τηρίας ὑπολαμβάνειν, ἵνα καὶ τὰς νίκας τὰς συμβαι-
 νούσας κατὰ τρόπον διοικῆς [καὶ τὰς ἀτυχίας τὰς
 συμπιπτούσας ἐπανορθοῦν δύνῃ]. Ἰδοὺς δ' ἂν καὶ Λακε-
 408 δαιμονίους περὶ τῆς τῶν βασιλέων σωτηρίας πολλὴν
 ἐπιμέλειαν ποιουμένους καὶ τοὺς ἐνδοξοτάτους τῶν
 πολιτῶν φύλακας αὐτῶν καθιστάντας, οἷς αἰσχρόν
 ἔστιν ἐκείνους τελευτήσαντας περιδεῖν ἢ τὰς ἀσπίδας
 7 ἀποβαλεῖν. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐκείνὰ σε λείληθεν, ἀΐεξε

τε τῷ καταδουλώσασθαι τοὺς Ἕλληνας βουλευθέντι καὶ Κύρῳ τῷ τῆς βασιλείας ἀμφισβητήσαντι συνέπε-
 σεν. ὁ μὲν γὰρ τηλικαύταις ἤτταις καὶ συμφοραῖς πε-
 ριπεσῶν, ἡλίκας οὐδεὶς οἶδεν ἄλλοις γενομένης, διὰ
 τὸ περιποιῆσαι τὴν αὐτοῦ ψυχὴν τὴν τε βασιλείαν
 κατέσχε καὶ τοῖς παισὶ τοῖς αὐτοῦ παρέδωκε καὶ τὴν
 Ἀσίαν οὕτω διώκησεν ὥστε μηδὲν ἤττον αὐτὴν εἶναι
 8 φοβερὰν τοῖς Ἕλλησιν ἢ πρότερον. Κύρος δὲ νικήσας
 ἅπασαν τὴν βασιλέως δύναμιν καὶ κρατήσας ἂν τῶν
 πραγμάτων, εἰ μὴ διὰ τὴν αὐτοῦ προπέτειαν, οὐ μό-
 νον αὐτὸν ἀπεστέρησε τηλικαύτης δυναστείας ἀλλὰ
 καὶ τοὺς συνακολουθήσαντας εἰς τὰς ἐσχάτας συμ-
 φορὰς κατέστησεν. ἔχοιμι δ' ἂν παμπληθεῖς εἰπεῖν,
 οἱ μεγάλων στρατοπέδων ἡγεμόνες γενόμενοι διὰ τὸ
 προδιαφθαρήναι πολλὰς μυριάδας αὐτοῖς συναπώ-
 λεσαν.

- 9 (δ.) Ὡν ἐνθυμούμενον χρῆ μὴ τιμᾶν τὴν ἀν-
 δρίαν τὴν μετ' ἀνοίας ἀλογίστου καὶ φιλοτιμίας ἀκαί-
 ρου γιγνομένην, μηδὲ πολλῶν κινδύνων ἰδίων ὑπαρ-
 χόντων ταῖς μοναρχίαις ἑτέροισι ἀδόξους καὶ στρατιω-
 τικοὺς αὐτῷ προσεξευρίσκειν, μηδ' ἀμιλλᾶσθαι τοῖς
 ἢ βίου δυστυχοῦς ἀπαλλαγῆναι βουλομένοις ἢ μισθο-
 φορᾶς ἔνεκα μείζονος εἰκῆ τοὺς κινδύνους προαιρου-
 10 μένοις, μηδ' ἐπιθυμεῖν τοιαύτης δόξης, ἧς πολλοὶ
 καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων τυγχάνουσιν,
 ἀλλὰ τῆς τηλικαύτης τὸ μέγεθος, ἣν μόνος ἂν τῶν
 νῦν ὄντων κτήσασθαι δυνηθείης· μηδ' ἀγαπᾶν λίαν
 τὰς τοιαύτας ἀρετὰς, ὧν καὶ τοῖς φάυλοις μέτεστιν,
 ἀλλ' ἐκείνας, ὧν οὐδεὶς ἂν πονηρὸς κοινωνήσειεν·
 11 μηδὲ ποιεῖσθαι πολέμους ἀδόξους καὶ χαλεποὺς, ἐξόν
 ἐντίμους καὶ φιλίους, μηδ' ἐξ ὧν τοὺς μὲν οἰκειοτά-
 τους εἰς λύπας καὶ φροντίδας καταστήσεις, τοὺς δ'

- ἐχθροὺς ἐν ἐλπίσι μεγάλαις ποιήσεις, οἷας καὶ νῦν αὐτοῖς παρέσχε· ἀλλὰ τῶν μὲν βαρβάρων, πρὸς οὓς 409 νῦν πολεμεῖς, ἐπὶ τοσοῦτον ἔξαρκέσει σοι κρατεῖν, ὅσον ἐν ἀσφαλείᾳ καταστήσαι τὴν σαυτοῦ χώραν, τὸν δὲ (βασιλέα τὸν) νῦν μέγαν προσαγορευόμενον καταλύειν ἐπιχειρήσεις, ἵνα τήν τε σαυτοῦ δόξαν μειζωποιήσης καὶ τοῖς Ἑλλησιν ὑποδείξης, πρὸς ὃν χρῆ πολεμεῖν.
- 12 (ε΄.) Πρὸ πολλοῦ δ' ἂν ἐποιησάμην ἐπιστεῖλαι σοι ταῦτα πρὸ τῆς στρατείας, ἵν' εἰ μὲν ἐπέισθης, μὴ τηλικούτῳ κινδύνῳ περιέπεσες, εἰ δ' ἠπίστησας, μὴ β συμβουλεύειν ἐδόκουν ταῦτά τοις ἤδη διὰ τὸ πάθος ὑπὸ πάντων ἐγνωσμένοις, ἀλλὰ τὸ συμβεβηκὸς ἐμαρτύρει τοὺς λόγους ὀρθῶς ἔχειν τοὺς ὑπ' ἐμοῦ περὶ αὐτῶν εἰρημένους.
- 13 (ς΄.) Πολλὰ δ' ἔχων εἰπεῖν διὰ τὴν τοῦ πράγματος φύσιν ἀνύσομαι λέγων· οἶμαι γὰρ καὶ σὲ καὶ τῶν ἐταίρων τοὺς σπουδαιοτάτους ῥαδίως ὀπόσ' ἂν βούλησθε προσθήσειν τοῖς εἰρημένοις. πρὸς δὲ τούτοις φοβοῦμαι τὴν ἀκαιρίαν· καὶ γὰρ νῦν κατὰ μικρὸν c προῶν ἔλαθον ἐμαυτὸν οὐκ εἰς ἐπιστολῆς συμμετρίαν ἀλλ' εἰς λόγου μῆκος ἔξοκέλας.
- 14 (ζ΄.) Οὐ μὴν ἀλλὰ καίπερ τούτων οὕτως ἐχόντων οὐ παραλειπτέον ἐστὶ τὰ περὶ τῆς πόλεως ἀλλὰ πειρατέον παρακαλέσαι σε πρὸς τὴν οἰκειότητα καὶ τὴν χρῆσιν αὐτῆς. οἶμαι γὰρ πολλοὺς εἶναι τοὺς ἀπαγγέλλοντας καὶ λέγοντας οὐ μόνον τὰ δυσχερέστατα τῶν περὶ σοῦ παρ' ἡμῖν εἰρημένων ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτῶν προστιθέντας· οἷς οὐκ εἰκὸς προσέχειν
- 15 τὸν νοῦν. καὶ γὰρ ἂν ἄτοπον ποιολῆς, εἰ τὸν μὲν δῆμον τὸν ἡμέτερον ψέγοις, ὅτι ῥαδίως πείθεται d τοῖς διαβάλλουσιν, αὐτὸς δὲ φαίνοιο πιστεύων τοῖς τὴν τέχνην ταύτην ἔχουσι, καὶ μὴ γιγνώσκουσι, ὡς

ὅσῳ περ ἂν τὴν πόλιν εὐαγαγοτέραν ὑπὸ τῶν τυχόντων οὖσαν ἀποφαίνωσι, τοσοῦτῳ μᾶλλον σοι συμφερόντως ἔχουσαν αὐτὴν ἐπιδεικνύουσιν. εἰ γὰρ οἱ μὴδὲν ἀγαθὸν οἰοί τ' ὄντες ποιῆσαι διαπράττονται τοῖς λόγοις ὅ τι ἂν βουλευθῶσιν, ἢ που σέ γε προσήκει τὸν πλεῖστ' ἂν ἔργῳ δυνάμενον εὐεργετῆσαι μηδενὸς ἀποτυχεῖν παρ' ἡμῶν.

- 16 . (ἦ). Ἦγοῦμαι δὲ δεῖν πρὸς μὲν τοὺς πικρῶς τῆς πόλεως ἡμῶν κατηγοροῦντας ἐκείνους ἀντιτάττεσθαι τοὺς πάντα τε αὐτ' εἶναι λέγοντας καὶ τοὺς μῆτε μείζον 410 μῆτ' ἔλαττον αὐτὴν ἠδίκηκέαι φάσκοντας· ἐγὼ δ' οὐδὲν ἂν εἴποιμι τοιοῦτον· αἰσχυρθεῖην γὰρ ἂν, εἰ τῶν ἄλλων μὴδὲ τοὺς θεοὺς ἀναμαρτήτους εἶναι νομιζόντων αὐτὸς τολμῶν λέγειν, ὡς οὐδὲν πάποθ' ἦ πόλις ἡμῶν πεπλημμέληκεν. οὐ μὴν ἀλλ' ἐκεῖν' ἔχω 17 περὶ αὐτῆς εἰπεῖν, ὅτι χρησιμωτέραν οὐκ ἂν εὔροις ταύτης οὔτε τοῖς Ἑλλήσιν οὔτε τοῖς σοῖς πράγμασιν· ᾧ μάλιστα προσεκτέον τὸν νοῦν ἐστίν. οὐ γὰρ μόνον b συναγωνιζομένη γίγνοιτ' ἂν αἰτία σοι πολλῶν ἀγαθῶν ἀλλὰ καὶ φιλικῶς ἔχειν δοκοῦσα μόνον· τοὺς τε 18 γὰρ ὑπὸ σοι νῦν ὄντας ῥᾶον ἂν κατέχοις, εἰ μηδεμίαν ἔχοιεν ἀποστροφὴν, τῶν τε βαρβάρων οὐς βουλευθείης θᾶττον ἂν καταστρέψαιο. καίτοι πῶς οὐ χρῆ προθύμως ὀρέγεσθαι τῆς τοιαύτης εὐνοίας, δι' ἣν οὐ μόνον τὴν ὑπάρχουσαν ἀρχὴν ἀσφαλῶς καθέξεις c 19 ἀλλὰ καὶ πολλὴν ἑτέραν ἀκινδύνως προσκτήσει; θανάμαξω δ' ὅσοι τῶν τὰς δυνάμεις ἔχόντων τὰ μὲν τῶν ξενιτευομένων στρατόπεδα μισθοῦνται καὶ χρήματα πολλὰ δαπανῶσι, συνειδότες, ὅτι πλείους ἠδίκηκε τῶν πιστευσάντων αὐτοῖς ἢ σέσωκε, τὴν δὲ πόλιν τὴν τηλικαύτην δύναμιν κεκτημένην μὴ πειρῶνται θεραπέυειν, ἢ καὶ μίαν ἐκάστην τῶν πόλεων καὶ σύμπα-

- 20 **σαν τὴν Ἑλλάδα πολλάκις ἤδη σέσωκεν. ἐνθυμοῦ δ' ἄ**
ὅτι πολλοῖς καλῶς βεβουλευῆσθαι δοκεῖς, ὅτι δικαίως
κέκρησαι Θετταλοῖς καὶ συμφερόντως ἐκείνοις, ἀν-
δράσιν οὐκ εὐμεταχειρίστοις ἀλλὰ μεγαλοψύχοις καὶ
στάσεως μεστοῖς. χρὴ τοίνυν καὶ περὶ ἡμᾶς πειρᾶσθαι
γίγνεσθαι σε τοιοῦτον, ἐπιστάμενον, ὅτι τὴν μὲν χώ-
ραν Θετταλοὶ, τὴν δὲ δύναμιν ἡμεῖς ὁμορόν σοι τυγ-
χάνομεν ἔχοντες, ἣν ἐκ παντὸς τρόπου ζητεῖ προσαγα-
- 21 **γέσθαι. πολὺ γὰρ κάλλιον ἔστι τὰς εὐνοίας τὰς τῶν ε**
πόλεων αἰρεῖν ἢ τὰ τεύχη. τὰ μὲν γὰρ τοιαῦτα τῶν
ἔργων οὐ μόνον ἔχει φθόρον, ἀλλὰ καὶ τῶν τοιούτων
τὴν αἰτίαν τοῖς στρατοπέδοις ἀνατιθέασιν· ἣν δὲ τὰς
οἰκειότητος καὶ τὰς εὐνοίας κτήσασθαι δυναθῆς, ἅπαν-
τες τὴν σὴν διάνοιαν ἐπαινέσονται.
- 22 (θ'.) **Δικαίως δ' ἂν μοι πιστεύοις οἷς εἰρηκα περὶ**
τῆς πόλεως· φανήσομαι γὰρ οὔτε κολακεύειν αὐτὴν 411
ἐν τοῖς λόγοις εἰδισμένος ἀλλὰ πλεῖστα πάντων ἐπιτε-
τιμηκῶς, οὔτ' εὐ παρὰ τοῖς πολλοῖς καὶ τοῖς εἰκῆ δοκιμά-
ζουσι φερόμενος ἀλλ' ἀγνοούμενος ὑπ' αὐτῶν καὶ φθο-
νούμενος ὥσπερ σύ. πλὴν τοσοῦτον διαφέρομεν, ὅτι
πρὸς σὲ μὲν διὰ τὴν δύναμιν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν οὔτως
ἔχουσι, πρὸς δ' ἐμὲ, διότι προσποιοῦμαι τὸ βέλτιον
αὐτῶν φρονεῖν, καὶ πλείους ὀρῶσιν ἐμοὶ διαλέγεσθαι
- 23 **βουλομένους ἢ σφίσιν αὐτοῖς. ἤβουλόμην δ' ἂν ἡμῖν**
ὁμοίως ῥάδιον εἶναι τὴν δόξαν, ἣν ἔχομεν παρ' αὐ-
τοῖς, διαφεύγειν. νῦν δὲ σὺ μὲν οὐ χαλεπῶς, ἣν βου-
ληθῆς, αὐτὴν διαλύσεις, ἐμοὶ δ' ἀνάγκη καὶ διὰ τὸ
γῆρας καὶ δι' ἄλλα πολλὰ στέργειν τοῖς παροῦσιν.
- 24 (ι'.) **Οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ πλείω λέγειν πλὴν το-**
σοῦτον, ὅτι καλόν ἔστι τὴν βασιλείαν καὶ τὴν εὐδαι-
μονίαν τὴν ὑπάρχουσαν ὑμῖν παρακαταθέσθαι τῇ τῶν
Ἑλλήνων εὐνοίᾳ.

3.

ΦΙΛΙΠΠΩΙ.

(α΄.) Ἐγὼ διελέχθην μὲν καὶ πρὸς Ἀντίπατρον ⁴¹¹
περὶ τε τῶν τῆ πόλει καὶ τῶν σοὶ συμφερόντων ἑξα-
κούντως, ὡς ἑμαυτὸν ἐπειθον, ἠβουλήθην δὲ καὶ
πρὸς σὲ γράψαι, περὶ ὧν μοι δοκεῖ πρακτέον εἶναι
μετὰ τὴν εἰρήνην, παραπλήσια μὲν τοῖς ἐν τῷ λόγῳ
γεγραμμένοις, πολὺ δ' ἐκείνων συντομώτερα.

- ² (β΄.) Κατ' ἐκείνον μὲν γὰρ τὸν χρόνον συνεβού-
λευον, ὡς χρὴ διαλλάξαντά σε τὴν πόλιν τὴν ἡμετέ-
ραν καὶ τὴν Λακεδαιμονίων καὶ τὴν Θηβαίων καὶ τὴν
Ἀργείων εἰς ὁμόνοιαν καταστήσαι τοὺς Ἕλληνας,
ἠγούμενος, ἂν τὰς προεστῶσας πόλεις πείσης οὕτω
φρονεῖν, ταχέως καὶ τὰς ἄλλας ἐπακολουθήσειν. τότε ⁴¹²
μὲν οὖν ἄλλος ἦν καιρὸς, νῦν δὲ συμβέβηκε μηκέτι
δεῖν πείθειν· διὰ γὰρ τὸν ἀγῶνα τὸν γεγεννημένον
ἠναγκασμένοι πάντες εἰσὶν εὖ φρονεῖν καὶ τούτων
ἐπιθυμεῖν, ὧν ὑπονοοῦσί σε βούλεσθαι πράττειν
καὶ λέγειν, ὡς δεῖ παυσαμένους τῆς ματίας καὶ τῆς
πλεονεξίας, ἣν ἐποιοῦντο πρὸς ἀλλήλους, εἰς τὴν Ἀσίαν
³ τὸν πόλεμον ἐξενεγκεῖν. (γ΄.) Καὶ πολλοὶ πυνθάνονται
παρ' ἐμοῦ, πότερον ἐγὼ σοὶ παρήνεσα ποιῆσθαι τὴν ^b
στρατείαν τὴν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ἢ σοῦ διανοηθέντος
συνεῖπον· ἐγὼ δ' οὐκ εἰδέναι μὲν φημι τὸ σαφές, οὐ
γὰρ συγγεγενῆσθαι σοὶ πρότερον, οὐ μὴν ἀλλ' οἶεσθαι
σὲ μὲν ἐγνωκέναι περὶ τούτων, ἐμὲ δὲ συνειρηκέναι
ταῖς σαῖς ἐπιθυμίαις. ταῦτα δ' ἀκούοντες ἐδέοντό μου
πάντες παρακελεύεσθαι σοὶ καὶ προτρέπειν ἐπὶ τῶν
αὐτῶν τούτων μένειν, ὡς οὐδέποτε ἂν γενομένων
οὔτε καλλιόνων ἔργων οὔτ' ὠφελιμωτέρων τοῖς Ἕλ-
λησιν οὔτ' ἐν καιρῷ μᾶλλον πραχθησομένων. ^c

4 (δ'.) *Εἰ μὲν οὖν εἶχον τὴν αὐτὴν δύναμιν, ἣν περ
 πρότερον, καὶ μὴ παντάπασιν ἣν ἀπειρηκῶς, οὐκ ἂν
 δι' ἐπιστολῆς διελεγόμην ἀλλὰ παρῶν αὐτὸς παρῶ-
 ξυνον ἂν σε καὶ παρεκάλουν ἐπὶ τὰς πράξεις ταύτας.
 νῦν δ' ὡς δύναμαι παρακελεύομαι σοὶ μὴ καταμελῆ-
 σαι τούτων, πρὶν ἂν τέλος ἐπιθῆς αὐτοῖς. ἔστι δὲ
 πρὸς μὲν ἄλλο τι τῶν ὄντων ἀπλήστως ἔχειν οὐ κα-
 λὸν, αἰ γὰρ μετριότητες παρὰ τοῖς πολλοῖς εὐδοκί- d
 μοῦσι, δόξης δὲ μεγάλης καὶ καλῆς ἐπιθυμεῖν καὶ μη-
 δέεποι' ἐμπίπλασθαι προσήκει τοῖς πολὺ τῶν ἄλλων
 5 διευεγκοῦσιν· ὅπερ σοὶ συμβέβηκεν. ἡγοῦ δὲ τόθ'
 ἔξειν ἀνυπέρβλητον αὐτὴν καὶ τῶν σοὶ πεπραγμένων
 ἀξίαν, ὅταν τοὺς μὲν βαρβάρους ἀναγκάσης ἐλωτεύειν
 τοῖς Ἕλλησι πλὴν τῶν σοὶ συναγωνισαμένων, τὸν δὲ
 βασιλέα τὸν νῦν μέγαν προσαγορευόμενον ποιήσης
 τοῦτο πράττειν, ὅ τι ἂν σὺ προστάττης. οὐδὲν γὰρ
 ἔσται λοιπὸν ἔτι πλὴν θεὸν γενέσθαι. ταῦτα δὲ e
 κατεργάσασθαι πολὺ ῥᾶόν ἐστιν ἐκ τῶν παρόντων
 ἢ προελθεῖν ἐπὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν δόξαν, ἣν
 νῦν ἔχεις, ἐκ τῆς βασιλείας τῆς ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν ὑπαρ-
 6 ξιάσης. χάριν δ' ἔχω τῷ γήρῳ ταύτην μόνην, ὅτι προ- 413
 ἡγαγεν εἰς τοῦτό μου τὸν βίον, ὥσθ' ἂ νέος ᾧν διανο-
 ούμην καὶ γράφειν ἐπεχειροῦν ἔν τε τῷ πανηγυρικῷ
 λόγῳ καὶ τῷ πρὸς σὲ πεμφθέντι, ταῦτα νῦν τὰ μὲν
 ἤδη γιγνόμενα διὰ τῶν σῶν ἐφορῶ πράξεων, τὰ δ'
 ἐλπίζω γενήσεσθαι.*

4.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΩΙ.

(α'.) *Ἐγὼ, καίπερ ἐπικινδύνου παρ' ἡμῖν ὄντος 413
 εἰς Μακεδονίαν πέμπειν ἐπιστολὴν, οὐ μόνον νῦν,
 ὅτε πολεμοῦμεν πρὸς ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τῆς εἰρήνης οὐ-*

σης, ὅμως γράψαι πρὸς σέ προειλόμην περὶ Διοδότου, δίκαιον εἶναι νομίζων ἅπαντας μὲν περὶ πολλοῦ ποιέσθαι τοὺς ἑμαυτῷ πεπλησιακότας καὶ γεγενημένους ἀξιόους ἡμῶν, οὐχ ἥμιστα δὲ τοῦτον καὶ διὰ τὴν εὐ-
 2 νοιαν τὴν εἰς ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν ἄλλην ἐπιείκειαν. μάλιστα μὲν οὖν ἠβουλόμην ἂν αὐτὸν συσταθῆναι σοι δι' ἡμῶν· ἐπειδὴ δὲ δι' ἐτέρων ἐντετύχηκέ σοι, λοιπόν ἐστὶ μοι μαρτυρῆσαι περὶ αὐτοῦ καὶ βεβαιῶσαι τὴν γεγενημένην αὐτῷ πρὸς σέ γυνῶσιν. ἐμοὶ γὰρ πολλῶν καὶ παντοδαπῶν συγγεγενημένων ἀνδρῶν καὶ δόξας ἐνίων μεγάλας ἐχόντων, τῶν μὲν ἄλλων ἀπάντων οἱ μὲν τινες περὶ αὐτὸν τὸν λόγον, οἱ δὲ περὶ τὸ διανοηθῆναι καὶ πρᾶξαι θεινοὶ γεγονόνασιν, οἱ δ' ἐπὶ μὲν τοῦ βίου σώφρονες καὶ χαρίεντες, πρὸς δὲ τὰς ἄλλας
 3 χρήσεις καὶ διαγωγὰς ἀφνεῖς παντάπασιν· οὗτος δ' οὕτως εὐάρμοστον τὴν φύσιν ἐσχίκεν ὥστ' ἐν ἅπασιν τοῖς εἰρημένοις τελειότατος εἶναι. καὶ ταῦτ' οὐκ ἂν ἐτόλμων λέγειν, εἰ μὴ τὴν ἀκριβεστάτην πείραν αὐτός τ' εἶχον αὐτοῦ καὶ σὲ λήψεσθαι προσεδόκων, τὰ μὲν αὐτὸν χρώμενον αὐτῷ, τὰ δὲ καὶ παρὰ τῶν ἄλλων 414
 4 τῶν ἐμπείρων αὐτοῦ πυνθανόμενον, ὧν οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν ὁμολογήσειεν, εἰ μὴ λίαν εἴη φθονερός, καὶ εἰπεῖν καὶ βουλεύσασθαι μηδενὸς ἧττον αὐτὸν δύνασθαι καὶ δικαιοτάτου καὶ σωφρονέστατου εἶναι καὶ χρημάτων ἐγκρατέστατου, ἔτι δὲ συνημερεῦσαι καὶ συμβιῶναι πάντων ἡδιστον καὶ λιγυρώτατον, πρὸς δὲ τούτοις πλείστην ἔχειν παρρησίαν, οὐχ ἦν οὐ προσῆκεν, ἀλλὰ τὴν εἰκότως ἂν μέγιστον γιγνομένην
 5 σημεῖον τῆς εὐνοίας τῆς πρὸς τοὺς φίλους· ἦν τῶν β δυναστῶν οἱ μὲν ἀξιοχρεων τὸν ὄγκον τὸν τῆς ψυχῆς ἔχοντες τιμῶσιν ὡς χρησίμην οὖσαν, οἱ δ' ἀσθενε-
 τεροι τὰς φύσεις ὄντες ἢ κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ἔξου-

σίας δυσχεραίνουσιν, ὡς ὧν οὐ προαιροῦνται τι ποιεῖν βιαζομένην αὐτούς, οὐκ εἰδότες, ὡς οἱ μάλιστα περὶ τοῦ συμφέροντος ἀντιλέγειν τολμῶντες, οὗτοι πλείστην ἐξουσίαν αὐτοῖς τοῦ πράττειν ἂ βούλονται πα-
6 ρασκευάζουσιν. εἰκὸς γὰρ διὰ μὲν τοὺς αἰεὶ πρὸς ἡδο- c
νήν λέγειν προαιρουμένους οὐχ ὅπως τὰς μοναρχίας δύνασθαι διαμένειν, αἱ πολλοὺς τοὺς ἀναγκάιους ἐφέλκονται κινδύνους, ἀλλ' οὐδὲ τὰς πολιτείας, αἱ μετὰ πλείονος ἀσφαλείας εἰσὶ, διὰ δὲ τοὺς ἐπὶ τῷ βελ-
τίστῳ παρρησιαζομένους πολλὰ σῶξασθαι καὶ τῶν ἐπιδόξων διαφθορήσεσθαι πραγμάτων. ὧν ἕνεκα
προσῆκε μὲν παρὰ πᾶσι τοῖς μονάρχοις πλεον φέρε-
σθαι τοὺς τὴν ἀλήθειαν ἀποφαινομένους τῶν ἅπαντα d
μὲν πρὸς χάριν, μηδὲν δὲ χάριτος ἄξιον λεγόντων·
συμβαίνει δ' ἕλαττον ἔχειν αὐτούς παρ' ἐνίοις αὐτῶν.
7 ὃ καὶ Διοδότῳ παθεῖν συνέπεσε παρὰ τισι τῶν περὶ
τὴν Ἀσίαν δυναστῶν, οἷς περὶ πολλὰ χρήσιμος γενό-
μενος οὐ μόνον τῷ συμβουλευεῖν ἀλλὰ καὶ τῷ πράτ-
τειν καὶ κινδυνεύειν, διὰ τὸ παρρησιάξεσθαι πρὸς αὐ-
τούς περὶ ὧν ἐκείνοις συνέφερε, καὶ τῶν οἰκοι τι-
μῶν ἀπεστέρηται καὶ πολλῶν ἄλλων ἐλπίδων, καὶ μετ- e
ξον ἰσχυσαν αἱ τῶν τυχόντων ἀνθρώπων κολακείαι
8 τῶν εὐεργεσιῶν τῶν τούτου. διὸ δὴ καὶ πρὸς ὑμᾶς
αἰεὶ προσιέναι διανοούμενος ὀκνηρῶς εἶχεν, οὐχ ὡς
ἅπαντας ὁμοίους εἶναι νομίζων τοὺς ὑπὲρ αὐτὸν ὄν- 415
τας, ἀλλὰ διὰ τὰς πρὸς ἐκείνους γεγενημένας δυσχε-
ρείας καὶ πρὸς τὰς παρ' ὑμῶν ἐλπίδας ἀθυμότερος ἦν,
παραπλήσιον, ὡς ἔμοι δοκεῖ, πεπονθῶς τῶν πεπλευ-
κότων τισίν, οἱ τὸ πρῶτον ὅταν χρήσονται χειμῶ-
σιν, οὐκέτι θαρροῦντες εἰσβαίνουσιν εἰς θάλατταν,
καίπερ εἰδότες, ὅτι καλοῦ πλοῦ πολλάκις ἐπιτυ-
χεῖν ἔστιν. οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδὴ συνέστηκέ σοι, καλῶς

- 9 ποιεί. λογίζομαι γὰρ αὐτῷ συνοίσειν, μάλιστα μὲν ^b τῇ φιλανθρωπία τῇ σῆ στοχαζόμενος, ἣν ἔχειν ὑπέ-
ληφαι παρὰ τοῖς ἔξωθεν ἀνθρώποις, ἔπειτα νομίζων
οὐκ ἄγνοεῖν ὑμᾶς, ὅτι πάντων ἡδιστόν ἐστι καὶ λυ-
σιτελέστατον πιστοὺς ἅμα καὶ χρησίμους φίλους κτᾶ-
σθαι ταῖς εὐεργεσίαις καὶ τοὺς τοιούτους εὖ ποιεῖν,
ὑπὲρ ὧν πολλοὶ καὶ τῶν ἄλλων ὑμῖν χάριν ἔξουσιν.
ἅπαντες γὰρ οἱ χαρίεντες τοὺς τοῖς σπουδαίοις τῶν
ἀνδρῶν καλῶς ὀμιλοῦντας ὁμοίως ἐπαινοῦσι καὶ τι- ^c
μῶσιν ὥσπερ αὐτοὶ τῶν ὠφελειῶν ἀπολαύοντες.
- 10 (β'.) Ἀλλὰ γὰρ Διόδοτον αὐτὸν οἶμαι μάλιστα σε
προτρέψεσθαι πρὸς τὸ φροντίζειν αὐτοῦ. συνέπειθον
δὲ καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τῶν ὑμετέρων ἀντέχεσθαι πραγ-
μάτων καὶ παραδόνθ' ὑμῖν αὐτὸν ὥσπερ μαθητὴν
εἰς τοῦμπροσθε πειραθῆναι προελθεῖν. ὁ δὲ ταῦτά
μου λέγοντος ἐπιθυμεῖν μὲν ἔφασκε τῆς ὑμετέρας φι-
λίας, οὐ μὴν ἀλλὰ παραπλήσιόν τι πεπονθέναι πρὸς ^d
11 αὐτὴν καὶ πρὸς τοὺς στεφανίτας ἀγαῶνας. ἐκείνους τε
γὰρ νικᾶν μὲν ἂν βούλεσθαι, καταβῆναι δ' εἰς αὐ-
τοὺς οὐκ ἂν τολμῆσαι διὰ τὸ μὴ μετεσχηκέναι βλάβης
ἀξίας τῶν στεφάνων, τῶν τε παρ' ὑμῶν τιμῶν εὐξα-
σθαι μὲν ἂν τυχεῖν, ἐφίξεσθαι δ' αὐτῶν οὐ προσδο-
κᾶν· τὴν τε γὰρ ἀπειρίαν τὴν αὐτοῦ καταπεπληχθαι
καὶ τὴν λαμπρότητα τὴν ὑμετέραν, ἔτι δὲ καὶ τὸ σω-
μάτιον οὐκ εὐκρινὲς ὄν ἀλλ' ἔχον ἄττα σίνη νομίζειν ^e
12 ἐμποδιεῖν αὐτὸν πρὸς πολλὰ τῶν πραγμάτων.
- 12 (γ'.) Οὗτος μὲν οὖν, ὃ τι ἂν αὐτῷ δοκῆ συμφέ-
ρειν, τοῦτο πράξει· σὺ δ' ἂν τε περὶ ὑμᾶς ἂν θ' ἡσυ-
χίαν ἔχων διατρέβῃ περὶ τούτους τοὺς τόπους, ἐπιμε- ⁴¹⁶
λοῦ καὶ τῶν ἄλλων μὲν ἀπάντων, ὧν ἂν τυγχάνῃ δεό-
μενος, μάλιστα δὲ τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς τούτου καὶ
τῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, νομίσας ὥσπερ παρακαταθήκη

ἔχειν[τοῦτον] παρά τε τοῦ γήρωσ ἡμῶν, ὃ προσηκόν-
 τως ἂν πολλῆσ τυγχάνοι προνοίας, καὶ τῆσ δόξησ τῆσ
 ὑπαρχούσῃσ, εἴ τινοσ ἄρα σπουδῆσ ἐστὶν ἀξία, καὶ τῆσ
 εὐνοίας τῆσ πρὸσ ὑμᾶσ, ἣν ἔχων ἅπαντα τὸν χρόνον
 13 διατετέλεκα. καὶ μὴ θαυμάσῃσ, μήτ' εἰ μακροτέρων
 γέγραφα τὴν ἐπιστολὴν μήτ' εἴ τι περιεργότερον καὶ
 πρεσβυτικώτερον εἰρήκαμεν ἐν αὐτῇ· πάντων γάρ
 τῶν ἄλλων ἀμελήσασ ἐνὸσ μόνον ἐφρόντισα, τοῦ φα-
 νῆναι σπουδάζων ὑπὲρ ἀνδρῶν φίλων καὶ προσφιλε-
 στάτων μοι γεγεννημένων.

5.

Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ω Ι.

(α'.) Πρὸσ τὸν πατέρα σου γράφων ἐπιστολὴν 416
 ἄτοπον ᾧμην ποιήσειν, εἴ περὶ τὸν αὐτὸν ὄντα σὲ τό-
 πον ἐκείνω μήτε προσερωῶ μήτ' ἀσπάζομαι μήτε
 γράψω τι τοιοῦτον, ὃ ποιήσει τοὺσ ἀναγνόντασ μὴ
 νομίζειν ἤδη με παραφρονεῖν διὰ τὸ γῆρωσ μὴδὲ παν-
 τάπασι ληρεῖν ἀλλ' ἐτι τὸ καταλελειμμένον μου μέρος
 καὶ λοιπὸν ὃν οὐκ ἀνάξιον εἶναι τῆσ δυνάμεωσ, ἣν
 ἔσχον νεώτεροσ ᾧν.

2 (β'.) Ἀκούω δέ σε πάντων λεγόντων, ὡσ φιλάν-
 θρωποσ εἴ καὶ φιλαθήναιοσ καὶ φιλόσοφοσ, οὐκ ἀφρό-
 νωσ ἀλλὰ νοῦν ἐχόντωσ. τῶν τε γάρ πολιτῶν ἀποδέ-
 χεσθαί σε τῶν ἡμετέρων οὐ τοὺσ ἡμεληκότασ αὐτῶν
 καὶ πονηρῶν πραγμάτων ἐπιθυμοῦντασ, ἀλλ' οἷσ
 συνδιατρίβων τ' οὐκ ἂν λυπηθεῖσ, συμβάλλων τε καὶ 417
 κοινωνῶν πραγμάτων οὐδὲν ἂν βλαβεῖσ οὐδ' ἀδικη-
 θεῖσ, οἷοισ περ χρῆ πλησιάζειν τοὺσ εὐφρονοῦντασ·
 3 τῶν τε φιλοσοφιῶν οὐκ ἀποδοκιμάζειν μὲν οὐδὲ τὴν
 περὶ τὰσ ἐριδασ ἀλλὰ νομίζειν εἶναι πλεονεκτικὴν ἐν
 ταῖσ ἰδίαισ διατριβαῖσ, οὐ μὴν ἀρμόττειν οὔτε τοῖσ τοῦ

πλήθους προεστῶσιν οὔτε τοῖς τὰς μοναρχίας ἔχουσιν· οὐδὲ γὰρ συμφέρον οὐδὲ πρόπον ἐστὶ τοῖς μείζον τῶν ἄλλων φρονούσιν οὔτ' αὐτοῖς ἐρίζειν πρὸς τοὺς συμ- b
 πολιτευομένους οὔτε τοῖς ἄλλοις ἐπιτρέπειν πρὸς αὐ-
 4 τοὺς ἀντιλέγειν. ταύτην μὲν οὖν οὐκ ἀγαπᾶν σε τὴν
 διατριβὴν, προαιρεῖσθαι δὲ τὴν παιδείαν τὴν περὶ
 τοὺς λόγους, οἷς χρῶμεθα περὶ τὰς πράξεις τὰς προσ-
 πιπτούσας καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν καὶ μεθ' ὧν
 βουλευόμεθα περὶ τῶν κοινῶν· δι' ἣν νῦν τε δοξάζ-
 ξειν περὶ τῶν μελλόντων ἐπιεικῶς, τοῖς τ' ἀρχομένοις
 προστάττειν οὐκ ἀνοήτως, ἀ δὲ πράττειν ἑκάστους, c
 ἐπιστήσει, περὶ δὲ τῶν καλῶν καὶ δικαίων καὶ τῶν
 τούτοις ἐναντίων ὀρθῶς κρίνειν, πρὸς δὲ τούτοις τι-
 μᾶν τε καὶ κολάζειν, ὡς προσῆκόν ἐστιν ἑκατέρους.
 5 σωφρονεῖς οὖν νῦν ταῦτα μελετῶν· ἐλπίδας γὰρ τῶ
 τε πατρὶ καὶ τοῖς ἄλλοις παρέχεις, ὡς, ἂν πρεσβύτερος
 γενόμενος ἐμμείλης τούτοις, τοσοῦτον προέξεις τῇ
 φρονήσει τῶν ἄλλων, ὅσον περὶ ὁ πατήρ σου διενήνο-
 χεν ἀπάντων.

6.

ΤΟΙΣ ΙΑΣΟΝΟΣ ΠΑΙΣΙΝ.

(α΄.) Ἀπήγγειλέ τίς μοι τῶν πρεσβευσάντων ὡς 417
 ὑμᾶς, ὅτι καλέσαντες αὐτὸν ἄνευ τῶν ἄλλων ἐρωτή-
 σαιτ' εἰ πεισθεῖην ἂν ἀποδημῆσαι καὶ διατρίψαι παρ' 418
 ὑμῖν. ἐγὼ δ' ἔνεκα μὲν τῆς Ἰάσονος καὶ Πολυαλοῦς
 ξενίας ἠδέως ἂν ἀφικοίμην ὡς ὑμᾶς· οἶμαι γὰρ ἂν
 τὴν ὁμίλιαν τὴν γενομένην ἄπασιν ἡμῖν συννεγκεῖν·
 2 ἀλλὰ γὰρ ἐμποδίζει με πολλὰ, μάλιστα μὲν τὸ μὴ δύ-
 νασθαι πλανᾶσθαι καὶ τὸ μὴ πρόπειν ἐπιξενουῖσθαι
 τοῖς τηλικούτοις, ἔπειθ' ὅτι πάντες οἱ πυθόμενοι τὴν
 ἀποδημίαν δικαίως ἂν μου καταφρονήσειαν, εἰ προη- b

ρημένος τὸν ἄλλον χρόνον ἡσυχίαν ἄγειν ἐπὶ γήρως ἀποδημεῖν ἐπιχειροῖην, ὅτ' εἰκὸς ἦν, εἰ καὶ πρότερον ἄλλοθὶ που διέτριβον, νῦν οἴκαδε σπεύδειν, οὕτως
 3 ὑπογυίου μοι τῆς τελευτῆς οὔσης. πρὸς δὲ τούτοις φοβοῦμαι καὶ τὴν πόλιν· χρὴ γὰρ τάληθῆ λέγειν. ὁρῶ γὰρ τὰς συμμαχίας τὰς πρὸς αὐτὴν γιγνομένας ταχέως διαλυομένας. εἰ δὴ τι συμβαίῃ καὶ πρὸς ὑμᾶς τοιοῦτον, εἰ καὶ τὰς αἰτίας καὶ τοὺς κινδύνους δια-
 φνεῖν δυνηθείην, ὃ χαλεπὸν ἐστίν, ἀλλ' οὖν ἀσχυνηθείην ἂν, εἴτε διὰ τὴν πόλιν δόξαιμι τισιν ὑμῶν ἀμελεῖν, εἴτε δι' ὑμᾶς τῆς πόλεως ὀλιγωρεῖν. μὴ κοινού δὲ τοῦ συμφέροντος ὄντος οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν ἀμφοτέροις ἀρέσκων δυνηθείην. αἱ μὲν οὖν αἰτίαι, δι' ἃς οὐκ ἔξεστί μοι ποιεῖν ἅ βούλομαι, τοιαῦται συμβεβήκασι.

4 (β.) Οὐ μὴν περὶ τῶν ἑμαυτοῦ μόνον ἐπιστείλας οἶμαι δεῖν ἀμελεῖσαι τῶν ὑμετέρων, ἀλλ' ἅπερ ἂν παραγενόμενος πρὸς ὑμᾶς διελέχθην, πειράσομαι
 καὶ νῦν περὶ τῶν αὐτῶν τούτων ὅπως ἂν δύνωμαι διεξελεθεῖν. μηδὲν δ' ὑπολάβητε τοιοῦτον, ὡς ἄρ' ἐγὼ ταύτην ἔγραψα τὴν ἐπιστολὴν οὐχ ἔνεκα τῆς ὑμετέρας ξενίας ἀλλ' ἐπίδειξιν ποιήσασθαι βουλόμενος. οὐ γὰρ εἰς τοῦθ' ἦκω μανίας ὥστ' ἀγνοεῖν, ὅτι κρείττω μὲν γράψαι τῶν πρότερον διαδεδομένων οὐκ ἂν δυναίμην, τοσοῦτον τῆς ἀκμῆς ὑστερῶν, χεῖρω δ' ἔξενεγκῶν πολὺ φαυλοτέραν ἂν λάβοιμι δόξαν τῆς
 5 νῦν ἡμῖν ὑπαρχούσης. ἔπειτ' εἴπερ ἐπίδειξει προσεῖχον τὸν νοῦν ἀλλὰ μὴ πρὸς ὑμᾶς ἐσπούδαζον, οὐκ ἂν ταύτην ἐξ ἀπασῶν προειλόμην τὴν ὑπόθεσιν, περὶ ἧς χαλεπὸν ἐστὶν ἐπιεικῶς εἰπεῖν, ἀλλὰ πολὺ καλλίους ἐτέρας ἂν εὔρον καὶ μᾶλλον λόγον ἐχούσας. ἀλλὰ γὰρ οὔτε πρότερον οὐδὲ πάποτ' ἐφιλοτιμήθην 419

ἐπὶ τούτοις, ἀλλ' ἐφ' ἑτέροις μᾶλλον, ἃ τοὺς πολλοὺς
 διαλέληθεν, οὔτε νῦν ἔχων ταύτην τὴν διάνοιαν
 6 ἐπραγματευσάμην, ἀλλ' ὑμᾶς μὲν ὁρῶν ἐν πολλοῖς
 καὶ μεγάλοις πράγμασιν ὄντας, αὐτὸς δ' ἀποφύνα-
 σθαι βουλόμενος, ἦν ἔχω γνώμην περὶ αὐτῶν. ἡγοῦ-
 μαι δὲ συμβουλεύειν μὲν ἀκμὴν ἔχειν, αἱ γὰρ ἐμπει-
 ρίαι παιδεύουσι τοὺς τηλικούτους καὶ ποιοῦσι μᾶλλον b
 τῶν ἄλλων δύνασθαι καθορᾶν τὸ βέλτιστον, εἰπεῖν
 δὲ περὶ τῶν προτεθέντων ἐπιχαρίτως καὶ μουσικῶς
 καὶ διαπεπονημένως οὐκέτι τῆς ἡμετέρας ἡλικίας
 ἐστίν, ἀλλ' ἀγαπήν ἄν, εἰ μὴ παντάπασιν ἐκλελυ-
 μένως διαλεχθεῖην περὶ αὐτῶν.

7 (γ'.) Μὴ θαυμάζετε δ' ἂν τι φαίνωμαι λέγων ὧν
 πρότερον ἀκηκόατε· τῷ μὲν γὰρ ἴσως ἄκων ἂν ἐντύ-
 χοιμι, τὸ δὲ καὶ προειδῶς, εἰ πρέπον εἰς τὸν λόγον
 εἶη, προσλάβοιμι· καὶ γὰρ ἂν ἄτοπος εἶην, εἰ τοὺς ἄλ- c
 λους ὁρῶν τοῖς ἐμοῖς χρωμένους αὐτὸς μόνος ἀπε-
 χοίμην τῶν ὑπ' ἐμοῦ πρότερον εἰρημένων. τούτου
 δ' ἔνεκα ταῦτα προεῖπον, ὅτι τὸ πρῶτον ἐπιφερόμε-
 8 νον ἐν τῶν τεθρυλημένων ἐστίν. εἰθισμαὶ γὰρ λέγειν
 πρὸς τοὺς περὶ τὴν φιλοσοφίαν τὴν ἡμετέραν διατρι-
 βοντας, ὅτι τοῦτο πρῶτον δεῖ σκέψασθαι, τί τῷ λόγῳ
 καὶ τοῖς τοῦ λόγου μέρεσι διαπρακτέον ἐστίν· ἐπει-
 δὲν δὲ τοῦθ' εὗρωμεν καὶ διακριβωσώμεθα, ζητητέον d
 εἶναι φημι τὰς ιδέας, δι' ὧν ταῦτ' ἐξεργασθήσεται καὶ
 λήψεται τέλος, ὅπερ ὑπεθέμεθα. καὶ ταῦτα φράζω
 μὲν ἐπὶ τῶν λόγων, ἔστι δὲ τοῦτο στοιχεῖον καὶ κατὰ
 τῶν ἄλλων ἀπάντων καὶ κατὰ τῶν ὑμετέρων πραγμά-
 9 των. οὐδὲν γὰρ οἶόν τ' ἐστὶ πραχθῆναι νοῦν ἐχόντως,
 ἂν μὴ τοῦτο πρῶτον μετὰ πολλῆς προνοίας λογίσῃσθε
 καὶ βουλευσῃσθε, πῶς χρὴ τὸν ἐπίλοιπον χρόνον e
 ὑμῶν αὐτῶν προστῆναι καὶ τίνα βίον προελέσθαι καὶ

ποιίας δόξης ὀριγνηθῆναι καὶ ποτέρας τῶν τιμῶν ἀγαπῆσαι, τὰς παρ' ἐκόντων γιγνομένης ἢ τὰς παρ' ἀκόντων τῶν πολιτῶν· ταῦτα δὲ διορισαμένους τότε ἤδη τὰς πράξεις τὰς καθ' ἐκάστην τὴν ἡμέραν σκεπτέον, ὅπως συντενοῦσι πρὸς τὰς ὑποθέσεις τὰς ἐξ ἀρχῆς ⁴²⁰

10 γενομένης. καὶ τοῦτον μὲν τὸν τρόπον ζητοῦντες καὶ φιλοσοφοῦντες ὡσπερ σκοποῦ κειμένου στοχάσεσθε τῇ ψυχῇ καὶ μᾶλλον ἐπιτευξέσεσθε τοῦ συμφέροντος· ἂν δὲ μηδεμίαν ποιήσησθε τοιαύτην ὑπόθεσιν ἀλλὰ τὸ προσκίπτον ἐπιχειρήτε πράττειν, ἀναγκαῖόν ἐστιν ὑμᾶς ταῖς διανοαῖς πλανᾶσθαι καὶ πολλῶν διαμαρτάνειν πραγμάτων.

11 (δ'.) Ἴσως ἂν οὖν τις τῶν εἰκῆ ζῆν προηρημένων ^b τοὺς μὲν τοιοῦτους λογισμοὺς διασύρειν ἐπιχειρήσεις, ἀξιώσειε δ' ἂν ἤδη με συμβουλεύειν περὶ τῶν προειρημένων. ἔστιν οὖν οὐκ ὀκνητέον ἀποφήνασθαι περὶ αὐτῶν, ἃ τυγχάνω γιννώσκων. ἐμοὶ γὰρ αἰρετώτερος ὁ βίος εἶναι δοκεῖ καὶ βελτίων ὁ τῶν ἰδιωτερόντων ἢ τῶν τυραννούντων, καὶ τὰς τιμὰς ἡδίους ἡγοῦμαι τὰς ἐν ταῖς πολιτείαις ἢ τὰς ἐν ταῖς μοναρχίαις·

12 καὶ περὶ τούτων λέγειν ἐπιχειρήσω. καίτοι μ' οὐ λέληθεν, ^c ὅτι πολλοὺς ἔξω τοὺς ἐναντιουμένους, καὶ μάλιστα τοὺς περὶ ὑμᾶς ὄντας. οἶμαι γὰρ οὐχ ἥμιστα τούτους ἐπὶ τὴν τυραννίδα παροξύνειν ὑμᾶς· σκοποῦσι γὰρ οὐ πανταχῆ τὴν φύσιν τοῦ πράγματος ἀλλὰ πολλὰ παραλογίζονται σφᾶς αὐτούς. τὰς μὲν γὰρ ἐξουσίας καὶ τὰ κέρδη καὶ τὰς ἡδονὰς ὀρῶσικαὶ τούτων ἀπολαύσεσθαι προσδοκῶσι, τὰς δὲ ταραχὰς καὶ τοὺς φόβους καὶ τὰς συμφορὰς τὰς τοῖς ἄρχουσι συμπιπτούσας καὶ ^d τοῖς φίλοις αὐτῶν οὐ θεωροῦσιν, ἀλλὰ πεπόνθασιν ὅπερ οἱ τοῖς αἰσχίστοις καὶ παρανομοτάτοις τῶν ἐρ-

13 γων ἐπιχειροῦντες. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι τὰς μὲν πονηρίας

τὰς τῶν πραγμάτων οὐκ ἄγνοοῦσιν, ἐλπίζουσι δ' ὅσον μὲν ἀγαθόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς, τοῦτο μὲν ἐκλήψεσθαι, τὰ δὲ δεινὰ πάντα τὰ προσόντα τῷ πράγματι καὶ τὰ κακὰ διαφεύξασθαι, καὶ διοικήσειν τὰ περὶ σφᾶς αὐτούς οὕτως, ὥστε τῶν μὲν κινδύνων εἶναι
 14 πόρρω, τῶν δ' ὀφελειῶν ἐγγύς. τοὺς μὲν οὖν ταύτην ε
 ἔχοντας τὴν διάνοιαν ζηλωτῆς ῥαθυμίας, αὐτοὺς δ' αἰσχυνθεῖν ἂν, εἰ συμβουλευόντες ἑτέροις ἐκείνων ἀμελήσας τὸ ἑμαυτῷ συμφέρον ποιολήν καὶ μὴ παντά-
 πασις ἔξω θείης ἑμαυτὸν καὶ τῶν ὀφελειῶν καὶ τῶν 421
 ἄλλων ἀπάντων τὰ βέλτιστα παραινολήν. ὡς οὖν ἐμοῦ ταύτην ἔχοντος τὴν γνώμην, οὕτω μοι προσέχετε τὸν νοῦν.

7.

T I M O Θ E Ω I.

(α'.) Περὶ μὲν τῆς οἰκειότητος τῆς ὑπαρχούσης 421
 ἡμῖν πρὸς ἀλλήλους οἰμαί σε πολλῶν ἀκηκοέναι, συγ-
 χαίρω δέ σοι πυνθανόμενος, πρῶτον μὲν ὅτι τῇ δυ-
 ναστεῖα τῇ παρούσῃ κάλλιον χρῆ τοῦ πατρὸς καὶ
 φρονιμώτερον, ἔπειθ' ὅτι προαιρεῖ δόξαν καλὴν κτή-
 σασθαι μᾶλλον ἢ πλοῦτον μέγαν συναγαγεῖν. σημείον
 γὰρ οὐ μικρὸν ἐκφέρεις ἀρετῆς ἀλλ' ὡς δυνατόν μέ-
 γιστον, ταύτην ἔχων τὴν γνώμην· ὥστ' ἦν ἐμμελῆς
 τοῖς περὶ σοῦ νῦν λεγομένοις, οὐκ ἀπορήσεις τῶν
 ἐγκωμιασομένων τὴν τε φρόνησιν τὴν σὴν καὶ τὴν
 2 προαίρεσιν ταύτην. ἠγοῦμαι δὲ καὶ τὰ διηγγελμένα
 περὶ τοῦ πατρὸς σου συμβαλεῖσθαι μεγάλην πίστιν
 πρὸς τὸ δοκεῖν εὖ φρονεῖν σε καὶ διαφέρειν τῶν ἄλ-
 1ων· εἰώθησι γὰρ οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων οὐχ
 ὡς ἐπαινεῖν καὶ τιμᾶν τοὺς ἐκ τῶν πατέρων τῶν

εὐδοκιμούντων γεγονότας, ὡς τοὺς ἐκ τῶν δυσκόλων καὶ χαλεπῶν, ἣν περ φαίνονται μηδὲν ὅμοιοι τοῖς γονεῦσιν ὄντες. μᾶλλον γὰρ ἐπὶ πάντων κεχαρισμένον αὐτοῖς ἔστι τὸ παρὰ λόγον συμβαῖνον ἀγαθὸν τῶν εἰκότως καὶ προσηκόντως γιγνομένων.

- 3 (β'.) Ὡν ἐνθυμούμενον χρῆ ζητεῖν καὶ φιλοσοφεῖν, ἐξ ὅτου τρόπου καὶ μετὰ τίνων καὶ τίσι συμβούλοις χρώμενος τὰς τε τῆς πόλεως ἀτυχίας ἐπανορθώσεις καὶ τοὺς πολίτας ἐπὶ τε τὰς ἐργασίας καὶ τὴν σωφροσύνην προτρέψεις καὶ ποιήσεις αὐτοὺς ἥδιον 427 ζῆν καὶ θαρραλεώτερον ἢ τὸν παρελθόντα χρόνον· ταῦτα γὰρ ἔστιν ἔργα τῶν ὀρθῶς καὶ φρονίμως τυ-
- 4 ραννευόντων. ὧν ἐνιοὶ καταφρονήσαντες οὐδὲν ἄλλο σκοποῦσι, πλὴν ὅπως αὐτοὶ θ' ὡς μετὰ πλείστης ἀσελγείας τὸν βίον διάξουσι, τῶν τε πολιτῶν τοὺς βελτίστους καὶ πλουσιωτάτους [καὶ φρονιμωτάτους] λυμαίνονται καὶ δασμολογήσουσι, κακῶς εἰδότες, ὅτι προσήκει τοὺς εὐφρονοῦντας καὶ τὴν τιμὴν ταύτην ἔχοντας μὴ τοῖς τῶν ἄλλων κακοῖς αὐτοῖς ἡδονὰς b παρασκευάζειν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἐπιμελείαις τοὺς πο-
- 5 λίτας εὐδαιμονεστέτους ποιεῖν, μηδὲ πικρῶς μὲν καὶ χαλεπῶς διακεῖσθαι πρὸς ἅπαντας, ἀμελεῖν δὲ τῆς αὐτῶν σωτηρίας, ἀλλ' οὕτω μὲν πράως καὶ νομίμως ἐπιστατεῖν τῶν πραγμάτων ὥστε μηδένα τολμᾶν αὐτοῖς ἐπιβουλεύειν, μετὰ τολμᾶν δ' ἀκριβείας τὴν τοῦ σώματος ποιεῖσθαι φυλακὴν ὡς ἀπάντων αὐτοὺς c ἀνελεῖν βουλομένων. ταύτην γὰρ τὴν διάνοιαν ἔχοντες αὐτοὶ τ' ἂν ἔξω τῶν κινδύνων εἴεν καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις εὐδοκίμοιεν· ὧν ἀγαθὰ μεῖζω χαλεπὸν εὐρεῖν
- 6 ἔστιν. ἐνεθυμήθη δὲ μεταξὺ γράφων, ὡς εὐτυχῶς ἅπαντὰ σοὶ συμβέβηκεν. τὴν μὲν γὰρ εὐπορίαν, ἣν ἀναγκαῖον ἦν κτήσασθαι μετὰ βίας καὶ τυραννικῶς

- καὶ μετὰ πολλῆς ἀπεχθείας, ὁ πατήρ σοι καταλέλοιπε, τὸ δὲ χρῆσθαι τούτοις καλῶς καὶ φιλανθρώπως ἐπὶ σοὶ δ γέγονεν· ὧν χρῆ σε πολλὴν ποιείσθαι τὴν ἐπιμέλειαν.
- 7 (γ'.) "Ἄ μὲν οὖν ἐγὼ γινώσκω, ταῦτ' ἐστίν· ἔχει δ' οὕτως. εἰ μὲν ἐρᾶς χρημάτων καὶ μείζονος δυναστείας καὶ κινδύνων, δι' ὧν αἱ κτήσεις τούτων εἰσὶν, ἐτέρους σοι συμβούλους παρακλητέον· εἰ δὲ ταῦτα μὲν ἱκανῶς ἔχεις, ἀρετῆς δὲ καὶ δόξης καλῆς καὶ τῆς παρὰ τῶν πολλῶν εὐνοίας ἐπιθυμεῖς, τοῖς τε λόγοις e τοῖς ἐμοῖς προσεκτέον τὸν νοῦν ἐστὶ καὶ τοῖς καλῶς τὰς πόλεις τὰς αὐτῶν διοικοῦσιν ἀμιλλητέον καὶ πει-
- 8 ρατέον αὐτῶν διενεγκεῖν. ἀκούω δὲ Κλέομμιν τὸν ἐν Μηθύμνῃ ταύτην ἔχοντα τὴν δυναστείαν περὶ τετὰς ἄλλας πράξεις καλὸν ἀγαθὸν εἶναι καὶ φρόνιμον, καὶ τοσοῦτον ἀπέχει τοῦ τῶν πολιτῶν τινὰς ἀποκτείνειν ἢ φυγαδεύειν ἢ δημεύειν τὰς οὐσίας ἢ ποι- 423 εῖν ἄλλο τι κακὸν, ὥστε πολλὴν μὲν ἀσφάλειαν παρέχειν τοῖς συμπολιτευομένοις, κατάγειν δὲ τοὺς φεύγοντας, ἀποδιδόναι δὲ τοῖς μὲν κατιούσι τὰς κτήσεις, ἐξ ὧν ἐξέπεσον, τοῖς δὲ πριαμένοις τὰς τιμὰς τὰς ἐκάστοις γιγνομένας, πρὸς δὲ τούτοις καθοπλίζειν ἅπαντας τοὺς πολίτας, ὡς οὐδενὸς μὲν ἐπιχειρήσοντος περὶ αὐτὸν νεωτερίζειν, ἣν δ' ἄρα τινὲς τολμήσωσιν, ἠγούμενον λυσιτελεῖν αὐτῷ τεθνάναι τοιαύτην ἀρε- b τὴν ἐνδειξαμένῳ τοῖς πολίταις μᾶλλον ἢ ζῆν πλείω χρόνον τῇ πόλει τῶν μεγίστων κακῶν αἰτιονγενόμενον.
- 10 (δ'.) "Ἐτι δ' ἂν πλείω σοι περὶ τούτων διελέχθην, ἴσως δ' ἂν καὶ χαριέστερον, εἰ μὴ παντάπασιν ἔδει με διὰ ταχέων γράψαι τὴν ἐπιστολήν. νῦν δὲ σοὶ μὲν αὐτίς συμβουλεύσομεν, ἂν μὴ κωλύσῃ με τὸ γῆρας, ἐν δὲ τῷ παρόντι περὶ τῶν ἰδίων δηλώσομεν.
- (ε'.) Αὐτοκράτωρ γὰρ ὁ τὰ γράμματα φέρων οἰκείως c

- 11 ἡμῖν ἔχει· περὶ τε γὰρ τὰς διατριβὰς τὰς αὐτὰς γερό-
ναμεν καὶ τῇ τέχνῃ πολλάκις αὐτοῦ κέχρημαι καὶ τὸ
τελευταῖον περὶ τῆς ἀποδημίας τῆς ὡς σὲ σύμβουλος
ἔγενόμην αὐτῷ. διὰ δὴ ταῦτα πάντα βουλοίμην ἄν
σε καλῶς αὐτῷ χρῆσασθαι καὶ συμφερόντως ἀμφοτέ-
ροις ὑμῖν, καὶ γενέσθαι φανερόν, ὅτι μέρος τι καὶ δι'
ἐμὲ γίννεται τι τῶν δεόντων αὐτῷ.
- 12 (ζ.) Καὶ μὴ θαυμάσης, εἰ σοὶ μὲν οὕτως ἐπιστέλλω ^d
προθύμως, Κλέαρχου δὲ μηδὲν πάποτ' ἔδεήθην. σχε-
δὸν γὰρ ἅπαντες οἱ παρ' ὑμῶν καταπλέοντες σὲ μὲν ὁ-
μοίον φασιν εἶναι τοῖς βελτίστοις τῶν ἐμοὶ πεπλησια-
κότων, Κλέαρχον δὲ κατὰ μὲν ἐκείνον τὸν χρόνον, ὅτ'
ἦν παρ' ἡμῖν, ὠμολόγουν, ὅσοι περ' ἐνέτυχον, ἐλευ-
θεριώτατον εἶναι καὶ πραότατον καὶ φιλανθρωπότα-
τον τῶν μετεχόντων τῆς διατριβῆς· ἐπειδὴ δὲ τὴν δύ- ^e
ναμιν ἔλαβε, τοσοῦτον ἔδοξε μεταπεσεῖν ὥστε πάντας
- 13 θαυμάζειν τοὺς πρότερον αὐτὸν γινώσκοντας. πρὸς
μὲν οὖν ἐκείνον διὰ ταύτας τὰς αἰτίας ἀπηλλοτριώθην·
σὲ δ' ἀποδέχομαι καὶ πρὸ πολλοῦ ποιησαίμην ἄν οἰ-
κειῶς διατεθῆναι πρὸς ἡμᾶς. δηλώσεις δὲ καὶ σὺ διὰ
ταχέων, εἰ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχεις ἡμῖν· Αὐτοκρά- ⁴²⁴
τορός τε γὰρ ἐπιμελήσει καὶ πέμψεις ἐπιστολὴν ὡς
ἡμᾶς, ἀνανεούμενος τὴν φιλίαν καὶ ξενίαν τὴν πρό-
τερον ὑπάρχουσαν. ἔρρωσο, κἄν του δέη τῶν παρ'
ἡμῖν, ἐπίστελλε.

8.

ΤΟΙΣ ΜΥΤΙΑΗΝΑΙΩΝ ΑΡΧΟΥΣΙΝ.

(α.) Οἱ παῖδες οἱ Ἀφαρέως, ἴδεις δ' ἐμοὶ,
παιδευθέντες ὑπ' Ἀγήνορος τὰ περὶ τὴν μουσικὴν, ^b
ἔδεήθησάν μου γράμματα πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, ὅπως
ἂν, ἐπειδὴ καὶ τῶν ἄλλων τινὰς κατηγάγετε φυγά-

- δων, καὶ τοῦτον καταδέξῃσθε καὶ τὸν πατέρα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς. λέγοντος δέ μου πρὸς αὐτοὺς, ὅτι δέδοικα, μὴ λίαν ἄτοπος εἶναι δόξω καὶ περιεργός, ζητῶν εὐρίσκεσθαι τηλικαῦτα τὸ μέγεθος παρ' ἀνδρῶν, οἷς οὐδὲ πώποτε πρότερον οὔτε διελέχθην οὔτε συνήθης ἐγενόμην, ἀκούσαντες ταῦτα πολὺ μᾶλλον ἐλιπάρουν.
- 2 ὡς δ' οὐδὲν αὐτοῖς ἀπέβαινεν ὧν ἠλπίζον, ἅπασιν ἦσαν καταφανεῖς ἀηδῶς διακεῖμενοι καὶ χαλεπῶς φέροντες. ὁρῶν δ' αὐτοὺς λυπουμένους μᾶλλον τοῦ προσήκοντος, τελευτῶν ὑπεσχόμην γράψειν τὴν ἐπιστολήν καὶ πέμψειν ὑμῖν. ὑπὲρ μὲν οὖν τοῦ μὴ δικαίως ἂν δοκεῖν μωρὸς εἶναι μῆδ' ὀχληρὸς ταῦτ' ἔχω λέγειν.
- 3 (β'.) Ἦγοῦμαι δὲ καλῶς ὑμᾶς βεβουλεῦσθαι καὶ διαλλαττομένους τοῖς πολίταις τοῖς ὑμετέροις, καὶ πειρωμένους τοὺς μὲν φεύγοντας ὀλίγους ποιεῖν, τοὺς δὲ συμπολιτευομένους πολλοὺς, καὶ μιμουμένους τὰ περὶ τὴν στάσιν τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν. μάλιστα δ' ἂν τις ὑμᾶς ἐπαινέσειεν, ὅτι τοῖς κατιοῦσιν ἀποδίδοτε τὴν οὐσίαν· ἐπιδείκνυσθε γὰρ καὶ ποιεῖτε πᾶσι φανερόν, ὡς οὐ τῶν κτημάτων ἐπιθυμήσαντες τῶν ἄλλοτρίων ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πόλεως δεισαντες ἐποιήσασθε τὴν 425
- 4 ἐκβολὴν αὐτῶν. (γ'.) Οὐ μὴν ἀλλ' εἰ καὶ μῆδὲν ὑμῖν ἔδοξε τούτων μῆδὲ προσεδέχεσθε μῆδένα τῶν φυγάδων, τούτους γε νομίζω συμφέρειν ὑμῖν κατάγειν. αἰσχρὸν γὰρ τὴν μὲν πόλιν ὑμῶν ὑπὸ πάντων ὁμολογεῖσθαι μουσικωτάτην εἶναι καὶ τοὺς ὀνομαστοτάτους ἐν αὐτῇ παρ' ὑμῖν τυγχάνειν γεγονότας, τὸν δὲ πρόεχοντα τῶν νῦν ὄντων περὶ τὴν ἱστορίαν τῆς παιδείας ταύτης φεύγειν ἐκ τῆς τοιαύτης πόλεως, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους Ἕλληνας τοὺς διαφέροντας περὶ τι τῶν καλῶν ἐπιτηδευμάτων, κἄν μῆδὲν προσήκωσι, ποιεῖσθαι πολίτας, ὑμᾶς δὲ τοὺς εὐδοκμοῦντάς τε παρὰ τοῖς ἄλ-

λοις καὶ μετασχόντας τῆς αὐτῆς φύσεως περιορᾶν παρ' 5
 ἑτέροις μετοικοῦντας. θαυμάζω δ' ὅσαι τῶν πόλεων
 ρειζόνων δωρεῶν ἀξιοῦσι τοὺς ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀ-
 γῶσι κατορθοῦντας μᾶλλον ἢ τοὺς τῇ φρονήσει καὶ
 τῇ φιλοπονίᾳ τι τῶν χρησίμων εὐρίσκοντας, καὶ μὴ c
 συνορῶσιν, ὅτι πεφύκασιν αἱ μὲν περὶ τὴν βῶμην καὶ
 τὸ τάχος δυνάμεις συναποθνήσκειν τοῖς σώμασιν, αἱ
 δ' ἐπιστῆμαι παραμένειν ἅπαντα τὸν χρόνον ὠφελού-
 6 σαι τοὺς χρωμένους αὐταῖς. ὧν ἐνθυμουμένους χρῆ
 τοὺς νοῦν ἔχοντας περὶ πλείστου μὲν ποιείσθαι τοὺς
 καλῶς καὶ δικαίως τῆς αὐτῶν πόλεως ἐπιστατοῦντας,
 δευτέρους δὲ τοὺς τιμὴν καὶ δόξαν αὐτῇ καλὴν συμ-
 βαλέσθαι δυναμένους· ἅπαντες γὰρ ὥσπερ δείγματι d
 τοῖς τοιοῦτοις χρώμενοι καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς συμ-
 πολιτευομένους ὁμοίους εἶναι τούτοις νομίζουσιν.

7 (δ'.) Ἴσως οὖν εἶποι τις ἂν, ὅτι προσήκει τοὺς
 εὐρέσθαι τι βουλομένους μὴ τὸ πρᾶγμα μόνον ἐπαι-
 νεῖν ἀλλὰ καὶ σφᾶς αὐτοὺς ἐπιδεικνύειν δικαίως
 ἂν τυγχάνοντας, περὶ ὧν ποιοῦνται τοὺς λόγους.
 (ε'.) Ἐχει δ' οὕτως. ἐγὼ τοῦ μὲν πολιτεύεσθαι καὶ
 φητορεῦν ἀπέστην· οὔτε γὰρ φωνὴν ἔσχον ἱκανὴν
 οὔτε τόλμαν· οὐ μὴν παντάπασιν ἄχρηστος ἔφην οὐδ' e
 ἀδόκιμος, ἀλλὰ τοῖς τε λέγειν προσηρημένοις ἀγαθόν
 τι περὶ ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων φανείην ἂν
 καὶ σύμβουλος καὶ συναγωνιστῆς γεγενημένος, αὐ-
 τός τε πλείους λόγους πεποιημένος ὑπὲρ τῆς ἔλευθε- 426
 ρίας καὶ τῆς αὐτονομίας τῆς τῶν Ἑλλήνων ἢ σύμπαν-
 8 τες οἱ τὰ βήματα κατατετριφότες. ὑπὲρ ὧν ὑμεῖς ἂν
 μοι δικαίως πλείστην ἔχοιτε χάριν· μάλιστα γὰρ ἐπι-
 θυμοῦντες διατελεῖτε τῆς τοιαύτης καταστάσεως. οἴ-
 μαι δ' ἂν, εἰ Κόνων μὲν καὶ Τιμόθεος ἐτύγχανον ζῶντες,
 Διόφαντος δ' ἦκεν ἐκ τῆς Ἀσίας, πολλὴν ἂν αὐτοὺς

ποιήσασθαι σπουδὴν, εὐρέσθαι με βουλομένους ὧν τυγχάνω δεόμενος. περὶ ὧν οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ πλείω^b λέγειν· οὐδεὶς γὰρ ὑμῶν οὕτως ἐστὶ νέος οὐδ' ἐπιλήσμων, ὅστις οὐκ οἶδε τὰς ἐκείνων εὐεργεσίας.

9 (ς'). Οὕτω δ' ἂν μοι δοκεῖτε κάλλιστα βουλευσασθαι περὶ τούτων, εἰ σκέψαισθε, τίς ἐστὶν ὁ δεόμενος καὶ ὑπὲρ ποίων τινῶν ἀνθρώπων. εὐρήσετε γὰρ ἐμὲ μὲν οἰκειότατα κεχρημένον τοῖς μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίοις γεγεννημένοις ὑμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις, ὑπὲρ ὧν δὲ δέομαι τοιούτους ὄντας, οἷους τοὺς μὲν πρεσβυτέρους καὶ τοὺς περὶ τὴν πολιτείαν ὄντας μὴ λυπεῖν, τοῖς δὲ^c νεωτέροις διατριβὴν παρέχειν ἡδεῖαν καὶ χρησίμην καὶ πρέπουσαν τοῖς τηλικούτοις.

10 (ζ'). Μὴ θαυμάζετε δ' εἰ προθυμότερον καὶ διὰ μακροτέρων [τῶν ἄλλων] γέγραφα τὴν ἐπιστολήν· βούλομαι γὰρ ἀμφοτέρω, τοῖς τε παισὶν ἡμῶν χαρίσασθαι καὶ ποιῆσαι φανερὸν αὐτοῖς, ὅτι, καὶ μὴ δημηγορῶσι μηδὲ στρατηγῶσιν ἀλλὰ μόνον μιμῶνται τὸν τρόπον τὸν ἐμὸν, οὐκ ἡμελημένως διάξουσιν ἐν τοῖς Ἑλλησιν. ἐν ἔτι λοιπόν· ἂν ἄρα δόξη τι τούτων ὑμῖν πράττειν, Ἀθήνορι τε δηλώσατε καὶ τοῖς ἀδελφοῖς, ὅτι μέρος τι καὶ δι' ἐμὲ τυγχάνουσιν ὧν ἐπεθύμουν.

9.

ΑΡΧΙΔΑΜΩ Ι.

(α'). Εἰδὼς ὃ Ἀρχίδαμε πολλοὺς ὠρμημένους ἐγκωμιάζειν σὲ καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸ γένος ὑμῶν, εἰλόμην τοῦτον μὲν τὸν λόγον, ἐπειδὴ λίαν φάδιος ἦν, ἐκείνοις παραλιπεῖν, αὐτὸς δὲ σε διανοοῦμαι παρακαλεῖν ἐπὶ στρατηγίας καὶ στρατείας οὐδὲν ὁμοίας ταῖς νῦν ἐνεστηκυῖαις, ἀλλ' ἐξ ὧν μεγάλων ἀγαθῶν

αἷτιος γενήσῃ καὶ τῇ πόλει τῇ σαυτοῦ καὶ τοῖς Ἑλλη-
 2 σιν ἅπασιν. ταύτην δ' ἐποίησάμην τὴν αἴρεσιν, οὐκ
 ἄγνοῶν τῶν λόγων τὸν εὐμεταχειριστότερον ἀλλ'
 ἀκριβῶς εἰδὼς, ὅτι πράξεις μὲν εὐρεῖν καλὰς καὶ με-
 γάλας καὶ συμφερούσας χαλεπὸν καὶ σπάνιον ἐστίν,
 ἐπαινεῖσαι δὲ τὰς ἀρετὰς τὰς ὑμετέρας ῥαδίως οἷός τ'
 ἂν ἐγενόμην. οὐ γὰρ ἔδει με παρ' ἑμαντοῦ πορῶζε-
 σθαι τὰ λεχθησόμενα περὶ αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμῖν
 πεπραγμένων τωσαύτας ἂν καὶ τοιαύτας ἀφορμὰς ἔλα-
 βον ὥστε τὰς περὶ τῶν ἄλλων εὐλογίας μηδὲ κατὰ
 μικρὸν ἐναμίλλους γενέσθαι τῇ περὶ ὑμᾶς ῥηθείῃ.
 3 (β'.) Πῶς γὰρ ἂν τις ἢ τὴν εὐγένειαν ὑπερεβάλετο
 τῶν γεγονότων ἀφ' Ἡρακλέους καὶ Διὸς, ἣν πάντες
 Ἰσασι μόνοις ὑμῖν ὁμολογουμένως ὑπάρχουσιν, ἢ τὴν
 ἀρετὴν τῶν ἐν Πελοποννήσῳ τὰς Δωρικὰς πόλεις κτι-
 σάντων καὶ τὴν χώραν ταύτην κατασχόντων, ἢ τὸ
 πλῆθος τῶν κινδύνων καὶ τῶν τροπαίων τῶν διὰ τὴν
 4 ὑμετέραν ἡγεμονίαν καὶ βασιλείαν σταθέντων; τίς δ'
 ἂν ἠπόρησε, διεξιέναι βουλευθεὶς τὴν ἀνδρῖαν ὄλης τῆς
 πόλεως καὶ σωφροσύνην καὶ πολιτείαν τὴν ὑπὸ τῶν
 προγόνων τῶν ὑμετέρων συνταχθεῖσαν; πόσοις δ' ἂν
 λόγοις ἐξεγένετο χρῆσασθαι περὶ τὴν φρόνησιν τοῦ σοῦ 435
 πατρὸς καὶ τὴν ἐν ταῖς συμφοραῖς διοίκησιν καὶ τὴν
 μάχην τὴν ἐν τῇ πόλει γενομένην, ἧς ἡγεμὼν σὺ κα-
 ταστὰς καὶ μετ' ὀλίγων πρὸς πολλοὺς κινδυνεύσας
 καὶ πάντων διενεγκῶν αἷτιος ἐγένου τῇ πόλει τῆς
 σωτηρίας, οὗ κάλλιον ἔργον οὐδεὶς ἂν ἐπιδείξειεν;
 5 οὔτε γὰρ πόλεις ἔλειν οὔτε πολλοὺς ἀποκτεῖναι τῶν
 πολεμίων οὕτω μέγα καὶ σεμνὸν ἐστίν, ὥς ἐκ τῶν
 τοιούτων κινδύνων σῶσαι τὴν πατρίδα, μὴ τὴν τυ-
 χοῦσαν ἀλλὰ τὴν τοσοῦτον ἐπ' ἀρετῇ διενεγκοῦσαν.
 6 περὶ ὧν μὴ κομψῶς ἀλλ' ἀπλῶς διεληθὼν, μηδὲ τῇ

λέξει κοσμήσας ἀλλ' ἑξαριθμήσας μόνον καὶ χύδην εἰπὼν οὐδείς ὅστις οὐκ ἂν εὐδοκιμήσειεν.

- 6 (γ') Ἐγὼ τοίνυν δυνήθεις ἂν καὶ περὶ τούτων ἑξαρκούντως διαλεχθῆναι, κάκεινο γιννώσκων, πρώτον μὲν ὅτι ῥᾶόν ἐστι περὶ τῶν γεγενημένων εὐπόρως ἐπιδραμεῖν ἢ περὶ τῶν μελλόντων νοῦν ἔχόντως εἰπεῖν, ἔπειθ' ὅτι πάντες ἄνθρωποι πλείω χάριν ἔχουσι τοῖς ἐπαινοῦσιν ἢ τοῖς συμβουλευούσι, τοὺς μὲν γὰρ ὡς εὖνους ὄντας ἀποδέχονται, τοὺς δ' ἂν μὴ κελυσθέντες παραινῶσιν, ἐνοχλεῖν νομίζουσιν, ἀλλ' ὅμως ἅπαντα ταῦτα προειδῶς τῶν μὲν πρὸς χάριν ἂν ῥηθέντων ἀπεσχόμεν, περὶ δὲ τοιούτων μέλλω λέγειν, περὶ ἧν οὐδείς ἂν ἄλλος τολμήσειεν, ἡγούμενος δεῖν τοὺς ἐπικεικίας καὶ φρονήσεως ἀμφισβητοῦντας μὴ τοὺς ῥάστους προαιρεῖσθαι τῶν λόγων ἀλλὰ τοὺς ἐργωδεστάτους, μηδὲ τοὺς ἡδίστους τοῖς ἀκούουσιν, ἀλλ' ἐξ ὧν ὠφελήσουσι καὶ τὰς πόλεις τὰς αὐτῶν καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας· ἐφ' οἷσπερ ἐγὼ τυγχάνω νῦν ἐφεστηκώς.
- 8 (δ') Θυμάζω δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῶν πράττειν ἢ λέγειν δυναμένων, εἰ μηδὲ πάποτ' αὐτοῖς ἐπῆλθεν ἐνθυμηθῆναι περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων, μηδ' ἐλεῆσαι τὰς τῆς Ἑλλάδος δυσπραξίας οὕτως αἰσχυρῶς καὶ δεινῶς διατιθεμένης, ἣς οὐδείς παραλέλειπται τόπος, ὃς οὐ γέμει καὶ μεστός ἐστι πολέμου καὶ στάσεων καὶ σφαγῶν καὶ κακῶν ἀναριθμητῶν· ὧν πλεῖστον μέρος μετειλήφασιν οἱ τῆς Ἀσίας τὴν παραλίαν οἰκοῦντες, οὓς ἐν ταῖς συνθήκαις ἅπαντας ἐκδεδώκαμεν οὐ μόνον τοῖς βαρβάροις ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλλήνων τοῖς τῆς μὲν φωνῆς τῆς ἡμετέρας κοινωνοῦσι, τῷ δὲ τρόπῳ τῷ τῶν βαρβάρων χρωμένοις· οὓς, εἰ νοῦν εἶχομεν, οὐκ ἂν περιεωρῶμεν ἀθροισμένους οὐδ' ὑπὸ τῶν

- τυχόντων στρατηγουμένους, οὐδὲ μείζους καὶ κρείττους συντάξεις στρατοπέδων γιγνομένας ἐκ τῶν πλανωμένων ἢ τῶν πολιτευομένων· οἱ τῆς μὲν βασιλείας χώρας μικρὸν μέρος λυμαίνονται, τὰς δὲ πόλεις τὰς Ἑλληνίδας, εἰς ἣν ἂν εἰσέλθωσιν, ἀναστάτους ποιούσι, τοὺς μὲν ἀποκτείνοντες, τοὺς δὲ φυγαδεύοντες,
- 10 τῶν δὲ τὰς οὐσίας διαρπάζοντες, ἔτι δὲ παῖδας καὶ γυναῖκας ὑβρίζοντες, καὶ τὰς μὲν εὐπρεπεστάτας κατασχύνοντες, τῶν δ' ἄλλων ἅ περὶ τοῖς σώμασιν ἔχουσι περισπῶντες, ὥσθ' ἄς πρότερον οὐδὲ κεκοσμημένας ἦν ἰδεῖν τοῖς ἀλλοτρίοις, ταύτας ὑπὸ πολλῶν ὁρᾶσθαι γυμνάς, ἐνίας δ' αὐτῶν ἐν ῥάκεσι περιφθειρομένας δι' ἔνδειαν τῶν ἀναγκαίων.
- 11 (ε'.) Ἰπὲρ ὧν πολὺν ἤδη χρόνον γιγνομένων οὔτε πόλις οὐδεμία τῶν προεστάναι τῶν Ἑλλήνων ἀξιουσῶν ἠγανάκτησεν, οὔτ' ἀνὴρ τῶν πρωτευόντων οὐδεὶς βαρέως ἤνεγκε, πλὴν ὁ σὸς πατήρ· μόνος γὰρ Ἀγησίλαος ὧν ἡμεῖς ἴσμεν ἐπιθυμῶν ἅπαντα τὸν χρόνον διετέλεσε τοὺς μὲν Ἑλληνας ἐλευθερῶσαι, πρὸς δὲ τοὺς βαρβάρους πόλεμον ἐξενεγκεῖν. οὐ μὴν
- 12 ἀλλὰ κάκεινος ἐνὸς πράγματος διήμαρτεν. καὶ μὴ θαυμάσης, εἰ πρὸς σὲ διαλεγόμενος μνησθήσομαι τῶν οὐκ ὀρθῶς ὑπ' αὐτοῦ γνωσθέντων· εἰδισμαί τε γὰρ μετὰ παρρησίας ἀεὶ ποιεῖσθαι τοὺς λόγους, καὶ δεξαίμην ἂν δικαίως ἐπιτιμήσας ἀπεχθέσθαι μᾶλλον
- 13 ἢ παρὰ τὸ προσῆκον ἐπαινέσας χαρίσασθαι. τὸ μὲν οὖν ἐμὸν οὕτως ἔστιν, ἐκεῖνος δ' ἐν ἅπασιν τοῖς ἄλλοις διενεγκῶν καὶ γενόμενος ἐγκρατέστατος καὶ δικαιοτάτος καὶ πολιτικώτατος διττὰς ἔσχεν ἐπιθυμίας, χωρὶς μὲν ἑκατέραν καλὴν εἶναι δοκοῦσαν, οὐ συμφωνούσας δ' ἀλλήλαις οὐδ' ἅμα πράττεσθαι δυναμένας· ἠβούλετο γὰρ βασιλεῖ τε πολεμεῖν καὶ τῶν

- φίλων τούς φεύγοντας εἰς τὰς πόλεις καταγαγεῖν καὶ 431
 14 κυρίους καταστήσαι τῶν πραγμάτων. συνέβαινε
 οὖν ἐκ μὲν τῆς πραγματείας τῆς ὑπὲρ τῶν ἐταίρων
 ἐν κακοῖς καὶ κινδύνοις εἶναι τοὺς Ἕλληνας, διὰ δὲ
 τὴν ταραχὴν τὴν ἐνθάδε γιγνομένην μὴ σχολὴν ἄγειν
 μηδὲ δύνασθαι πολεμεῖν τοῖς βαρβάροις. ὥστ' ἐκ
 τῶν ἀγνοηθέντων κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ῥάδιον
 καταμαθεῖν, ὅτι δεῖ τοὺς ὀρθῶς βουλευομένους μὴ
 πρότερον ἐκφέρειν πρὸς βασιλέα πόλεμον, πρὶν ἂν
 διαλλάξῃ τις τοὺς Ἕλληνας καὶ παύσῃ τῆςμανίας καὶ
 τῆς φιλονικίας ἡμᾶς. περὶ ὧν ἐγὼ καὶ πρότερον εἴ-
 ρηκα καὶ νῦν ποιήσομαι τοὺς λόγους.
- 15 (ς.) Καίτοι τινὲς τῶν οὐδεμιᾶς μὲν παιδείας μετ-
 εσχηκότων, δύνασθαι δὲ παιδεύειν τοὺς ἄλλους ὑπ-
 ισχνομένων, καὶ ψέγειν μὲν τὰμὰ τολμῶντων, μι-
 μείσθαι δὲ γλιχομένων, τάχ' ἂν μανίαν εἶναι φήσειαν
 τὸ μέλειν ἐμοὶ τῶν τῆς Ἑλλάδος συμφορῶν, ὥσπερ
 παρὰ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἢ βέλτιον ἢ χειρὸν αὐτῆν
 πράξουσιν. (ζ.) Ὄν δικαίως ἂν ἄπαντες πολλὴν ἀναν-
 δρίαν καὶ μικροψυχίαν καταγνοῖεν, ὅτι προσποιού-
 μενοι φιλοσοφεῖν αὐτοὶ μὲν ἐπὶ μικροῖς φιλοτιμοῦν-
 ται, τοῖς δὲ δυναμένοις περὶ τῶν μεγίστων συμβου-
 16 λεύειν φθονοῦντες διατελοῦσιν. οὗτοι μὲν οὖν βοη-
 θοῦντες ταῖς αὐτῶν ἀσθενείαις καὶ ῥαθυμίαις ἴσως
 τοιαῦτ' ἐροῦσιν· ἐγὼ δ' οὕτως ἐπ' ἐμαυτῷ μέγα φρο-
 νῶ, καίπερ ἔτη γεροντῶς ὀγδοήκοντα καὶ παντάπασιν
 ἀπειρηκῶς, ὥστ' οἶμαι καὶ λέγειν ἐμοὶ προσήκειν μά-
 λιστα περὶ τούτων καὶ καλῶς βεβουλευῆσθαι πρὸς σὲ
 17 ποιούμενον τοὺς λόγους, καὶ τυχὸν ἀπ' αὐτῶν γενή-
 σεσθαί τι τῶν δεόντων. ἡγοῦμαι δὲ καὶ τοὺς ἄλλους
 Ἕλληνας, εἰ δεήσειεν αὐτοὺς ἐξ ἀπάντων ἐκλέξασθαι
 τόν τε τῷ λόγῳ κάλλιστ' ἂν δυνηθέντα παρακαλέσαι

τοὺς Ἑλληνας ἐπὶ τὴν τῶν βαρβάρων στρατείαν καὶ τὸν τάχιστα μέλλοντα τὰς πράξεις ἐπιτελεῖν τὰς συμφέρειν δοξάσας, οὐκ ἂν ἄλλους ἀνθ' ἡμῶν προκριθῆναι. καίτοι πῶς οὐκ ἂν αἰσχρὸν ποιήσαιμεν, εἰ τούτων ἀμελήσαιμεν οὕτως ἐντίμων ὄντων, ἃν ἅπαν-
 18 τες ἂν ἡμᾶς ἀξιόσαιεν; τὸ μὲν οὖν ἐμὸν ἔλαττόν 438
 ἐστίν· ἀποφῆνασθαι γάρ, ἃ γιννώσκει τις, οὐ πάνυ τῶν χαλεπῶν πέφυκεν· σοὶ δὲ προσήκει προσέχοντι τὸν νοῦν τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις βουλευσασθαι, πότερον ὀλιγορητέον ἐστὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων γεγονότι μὲν, ὥσπερ ὀλίγω πρότερον ἐγὼ διήλθον, ἡγεμόνι δὲ Λακεδαιμονίων ὄντι, βασιλεῖ δὲ προσαγορευομένῳ, μεγίστην δὲ τῶν Ἑλλήνων ἔχοντι δόξαν, ἢ τῶν μὲν ἐνεστῶτων πραγμάτων ὑπεροπτέον, μεῖζοσι δ' ἐπιχειρητέον.

19 (ἡ.) Ἐγὼ μὲν γάρ φημι χρῆναί σε πάντων ἀφόμενον τῶν ἄλλων θυοῖν τούτοις προσέχειν τὸν νοῦν, ὅπως τοὺς μὲν Ἑλληνας ἀπαλλάξεις τῶν πολέμων καὶ τῶν ἄλλων κακῶν τῶν νῦν αὐτοῖς παρόντων, τοὺς δὲ βαρβάρους παύσεις ὑβρίζοντας καὶ πλείω κεκτημένους ἀγαθὰ τοῦ προσήκοντος. ὡς δ' ἐστὶ ταῦτα δυνατὰ καὶ συμφέροντα καὶ σοὶ καὶ τῇ πόλει καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν, ἐμὸν ἔργον ἤδη διδάξαι περὶ αὐτῶν ἐστίν.

III.

Α Π Ο Φ Θ Ε Γ Μ Α Τ Α .

(α.) 1. Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ ἔλεγεν ὑπὲρ τῆς Ἀθηναίων πόλεως, ὁμοίαν εἶναι ταῖς ἐταίραις. Καὶ γὰρ ἐκείναις τοὺς ἀλίσκομένους ὑπὸ τῆς ἄρας αὐτῶν βούλεσθαι συνεῖναι αὐταῖς· ὁμως δὲ μηδένα εὐτελῶς οὕτως αὐτοῦ πέρι φρονεῖν, ὡς ὑπομείναι ἂν συνοικῆσαι τι αὐτῶν. Καὶ οὖν καὶ τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἐνεπιδημῆσαι μὲν εἶναι ἡδίστην καὶ κατὰ γε τοῦτο πασῶν τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα διαφέρειν· ἐνοικῆσαι δὲ ἀσφαλῆ μηκέτι εἶναι. Ἦνίκα τετο δὲ διὰ τούτων τοὺς ἐπιχωριάζοντας αὐτῇ συνοφάντας καὶ τὰς ἐκ τῶν δημαγωγούντων ἐπιβουλάς. (Aelian. V. Hist. XII, 52.)

2. Ἐστιώμενος δὲ ποτε παρὰ Νικουρέοντι (l. Νικουλεῖ) τῷ Κύπρον τυράνῳ, προτρεπομένῳ αὐτὸν τῶν παρόντων διαλεχθῆναι, ἔφη· οἷς μὲν ἐγὼ δεινός, οὐχ ὁ νῦν καιρός· οἷς δ' ὁ νῦν καιρός, οὐκ ἐγὼ δεινός. (Pseudoplut. p. 838, F. Plutarch. qu. symp. p. 913, A. Macrob. qu. Saturn. VII. 1. Ioannes Sicel. VI. p. 449, 24. Maxim. Planud. V. p. 543. Alexander VIII. p. 480. W. Anonym. de schemat. v. 17.)

3. Ἰσοκράτης κάκιστον ἄρχοντα ἔλεγεν εἶναι τὸν ἄρχειν ἑαυτοῦ μὴ δυνάμενον. (Stephan. Apophthegm. syllog. p. 697. Arsen. Violet. ed. Walz. p. 307. Maxim. Confess. Serm. p. Excerpt. p. 559.)

4. Ἰσοκράτης εἶπεν, ὅτι τὸν χρηστὸν καὶ ἀγαθὸν ἄνδρα δεῖ τῶν μὲν προγεγενημένων μεμνησθαι, τὰ δὲ ἐνεστῶτα πράττειν, περὶ δὲ τῶν μελλόντων φυλάττεσθαι. (Stob. Flor. 1, 45.)

5. Εὐ σοὶ τὸ μέλλον ἔξει, ἂν τὸ παρὸν εὐ τιθῆς. Ἰσοκράτους. (Anton. Melissus p. 10. Gesn.)

6. Ἰσοκράτους. Ἔδωρ θολερὸν καὶ ἀπαίδευτον ψυχὴν οὐ δεῖ ταράττειν. (Georgides gnomol. p. 93.)

7. Οἱ ἄνθρωποι τότε γίνονται βελτίους, ὅταν θεῶ προσέρχονται· ὁμοίον δὲ ἔχουσι θεῶ τὸ εὐεργετεῖν καὶ ἀληθεύειν. Ἰσοκράτους. (Anton. Meliss. p. 53. Maxim. Conf. p. 578.)

8. Ἐρωτηθεὶς, τίνοι οἱ φιλόπονοι τῶν ἐραθύμων διαφέρουσιν, εἶπεν, „ὡς οἱ εὐσεβεῖς τῶν ἀσεβῶν, ἐλπίζουσιν ἀγαθαῖς.“ (Steph. Apophthegm. p. 697. Arsen. Viol. p. 307. Maxim. Conf. p. 621.)

9. Περύνασιν αἱ πονηραὶ φύσεις καὶ φιλόνοικοι μὴ πρότερον λῆγειν τῆς διαμάχης καὶ ἐριδος, πρὶν ἢ καιρίαν δέξασθαι τὴν κληγὴν καὶ ἀνεπιλήστου τιμωρίας πείραν λαβεῖν. Ἰσοκράτους. (Anton. Meliss. p. 133.)

10. Τὸν λογισμὸν ὥσπερ ἰατρὸν ἀγαθὸν ἐπικαλεῖσθαι δεῖ ἐν ἀτυχίᾳ βοηθόν. Ἰσοκράτους. (Anton. Meliss. p. 71. Maxim. Conf. p. 590.)

(β.) 1. Πρὸς τὸν εἰπόντα πατέρα, ὡς οὐδὲν ἄλλ' ἢ ἀνδράποδον συνέπεμψε τῷ παιδίῳ, τοιγαροῦν, ἔφη, ἄπιθι, δύο γὰρ

ἀνδ' ἐνὸς ἕξεις ἀνδράποδα. (Pseudoplut. Vitt. X Oratt. 838. B. Phot. Bibl. Cod. CCLX.)

2. Σοφοκλία δὲ τὸν τραγικὸν θεασάμενος ἐπόμενον ἐρωτικῶς παιδί, εἶπεν, οὐ μόνον δεῖ, Σοφοκλείς, τὰς χεῖρας ἔχειν παρ' αὐτῶ, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὀφθαλμούς. (Pseudoplut. Vitt. X Oratt. 839. Stob. Serm. VI, 78.) Rectius ab aliis Pericli tribuitur.

3. Ἰδὼν νεανίαν φιλοπονοῦντα, ἔφη, κάλλιστον ὄφρον τῶ γήρατι ἀρτύεις. (Steph. Apophth. 697. Arsen. Viol. p. 307. Maxim. Conf. p. 621.)

4. Ὁ Ἰσοκράτης ἔφησε τῆς παιδείας τὴν μὲν ὄριζαν εἶναι πικράν, τὸν δὲ καρπὸν γλυκύν. (Hermog. I. 22, 1. W. Aphthon. I. p. 63, 14. Liban. Prog. Chr. III.)

5. Περὶ δὲ Θεοπόμπου καὶ Ἐφόρου φέρεται τι τοιοῦτο αὐτοῦ καὶ ἀστεῖον· εἶχε γὰρ καὶ τοῦτο. ὡς ἑώρα τὸν Θεόπομπον μικρὰν ὑπόθεσιν τινα λαμβάνοντα καὶ ἐπεκτείνοντα ταύτην καὶ διὰ πολλῶν λέγοντα, ὥσπερ ἐν τῇ Φιλιππικῇ αὐτοῦ ἱστορίᾳ ἐποίησε, τὸν δὲ Ἐφορον μεγάλην μὲν ὑπόθεσιν λαμβάνοντα καὶ πολλῶν δεομένην, εἶτα δι' ὀλίγων αὐτὴν λέγοντα καὶ ἑλλιπῶς, ἔφησεν, ὡς ὅτι ἔχω τινὰς δύο μαθητὰς, ὧν ὁ μὲν δεῖται μάλιστα, ὁ δὲ χαλινῶ· μάλιστα μὲν λέγων περὶ τοῦ Ἐφόρου διὰ τὸ νωθὲς καὶ βραδύ τῆς φύσεως· χαλινῶ δὲ διὰ τὸ Θεοπόμπον πολὺ τε καὶ ἀκρατὲς τῆς γλώττης. (Anonym. Vit. Isocr. et Suidas s. v. Ἐφορος. cf. Cic. d. or. II, 13. Phot. Bibl. Cod. CLXXVI. CCLX. et Pseudoplut. Vitt. X Oratt. 839.)

7. Τοῦ δὲ Κυμαίου Ἐφόρου ἀπράκτου τῆς σχολῆς ἐξελεθόντος καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δημοφίλου πεμφθέντος ἐπὶ δευτέρῳ μισθῶ, παίζων Δίφορον αὐτὸν ἐκάλει. (Pseudoplut. 839. Anonym. Vit. Isocr.)

8. Ἰσοκράτης ὁ σοφιστὴς τοὺς εὐφυνεῖς τῶν μαθητῶν θεῶν παῖδας ἔλεγεν εἶναι. (Theo I. p. 203. cf. 220. 215.)

9. Ἰσοκράτης ὁ φήτωρ παρῆνει τοῖς γνωρίμοις προτιμᾶν τῶν γονέων τοὺς διδασκάλους, ὅτι οἱ μὲν τοῦ ζῆν μόνον, οἱ δὲ διδάσκαλοι καὶ τοῦ καλῶς ζῆν αἴτιοι γεγόνασιν. (Theo I. p. 207, 2. cf. 213, 4.)

(γ.) 1. Καρέωνος ὄντος λάλου καὶ σχολάζειν παρ' αὐτῶ βουλομένον διττοὺς ἤτησε μισθοὺς. Τοῦ δὲ τὴν αἰτίαν πνθόμενον, ἔνα μὲν, ἔφη, ἵνα λέγειν μάθῃ· τὸν δὲ ἕτερον, ἵνα σιγᾶν. (Steph. Apophthegm. p. 697. Arsen. Viol. p. 307. Maxim. Conf. 647.)

2. Ἰσοκράτης τοῖς μαθηταῖς παρεκλεύετο μὴ πράγματα λέγειν ἀλλὰ πράγματα παρέχειν τοῖς ἀκρωμένοις. (Ioannes Damascen. app. flor. Stob. XVI, 104.)

3. Εἰώθει δὲ πρὸς τοὺς γνωρίμους αὐτοῦ λέγειν, ὡς αὐτὸς μὲν δέκα μῶν διδάσκει, τῶ δὲ αὐτὸν διδάξαντι τόλμαν καὶ εὐφωνίαν δώσειν δεκαμισχιλάς. (Pseudoplut. Vitt. X Oratt. 838, E.)

4. Ἦνίκα καὶ τὸν μισθὸν ἰδὼν τῆς διδασκαλίας ἀριθμοῦ-
μενον φάναι δακρῦσαντα, ὡς „νῦν ἑμαυτὸν ἔγνω τούτοις πε-
πραμένον.“ (Phot. Bibl. Cod. CCLX.)

5. Καὶ Δημοσθένην δὲ ἔτι ῥητορεύοντί φασι μετὰ σπουδῆς
προσελθεῖν αὐτῷ καὶ χιλίας μὲν ἄς εἰσεπράττετο οὐκ ἔχειν φά-
ναι παρασχεῖν, διακισίας δὲ μόνας δώσειν ἐφ' ᾧ τε τὸ πέμπτον
μέρος ἐκμαθεῖν, τὸν δὲ ἀποκρίνασθαι ὡς „οὐ τεμαχίζομεν, ᾧ
Δημόσθενες, τὴν πραγματείαν, ὥσπερ δὲ τοὺς καλοὺς λήθῃς
ὄλους παλοῦσιν, οὕτω καὶ γὰρ σοι, εἰ βούλοιο μαθητεῦναι, ὀλό-
κληρον ἀποδώσομαι τὴν τέχνην.“ (Pseudoplutarch. Vitt. X
Oratt. 837, D.)

6. Ἐλξε δ' ἄλλοτρίως πρὸς ἐπίδειξιν, ὡς ἀφικομένων ποτὲ
πρὸς αὐτὸν τριῶν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν τοὺς μὲν δύο κατασχεῖν,
τὸν δὲ τρίτον ἀπολύσαι, φάμενος εἰς τὴν ἐπιούσαν ἦκειν, νῦν
γὰρ αὐτῷ θέατρον εἶναι ἀντ' ἀκροατηρίου. (Pseudoplut. Vitt.
X Oratt. 838, D.)

7. Καὶ πρὸς τὸν ἐρόμενον, διὰ τί οὐκ ᾧν αὐτὸς ἱκανὸς
(λέγειν) ἄλλους ποιεῖ, εἶπεν, ὅτι καὶ αἱ ἀκόνοι αὐταὶ μὲν τέμνειν
οὐ δύνανται, τὸν δὲ σίδηρον τμητικὸν ποιοῦσιν. (Pseudoplut.
Vitt. X Oratt. 838, E. Photius Bibl. Cod. CCLX. Stephan.
Apopthegm. p. 697. Arsen. Viol. p. 307.)

8. Κατὰ ἀμφιβολίαν δὲ, οἷον Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ συνιστα-
μένον αὐτῷ παιδίον καὶ ἔρωτάντος, τίνος αὐτῷ δεῖ, εἶπε·
πινακιδίου καὶ νοῦ, καὶ γραφειδίου καὶ νοῦ· ἀμφιβαλ-
λόμενον γὰρ, πότερον νοῦ καὶ πινακιδίου λέγει ἢ πινα-
κίδος καινῆς καὶ καινοῦ γραφειδίου. (Theo I. p. 209,
1. W.)

9. Πάλιν δὲ ἐρομένον τίνος αὐτὸν, τί ῥητορικὴ, εἶπεν, τὰ
μὲν μικρὰ μεγάλα, τὰ δὲ μεγάλα μικρὰ ποιεῖν. (Pseudoplut.
838, F. coll. Max. Planud. V. p. 455, 10. W. Hermog. III.
p. 363, 15. Ioannes Sicel. VI. p. 132, 17. 133, 13. 459, 12.
Longin. π. ὕψους 39, 2. Epist. Socrat. XXX, 9. Harpocr. p.
36, 3. 105, 3. Suidas s. v. ἀρχαίως et καινῶς. Bekk. Anecd.
p. 449.)

(δ'). 1. Ἰσοκράτης εἰπόντος αὐτῷ τίνος, ὅτι ὁ δῆμος ὑπὸ
τῶν ῥητόρων ἀρπάζεται, τί θανμαστὸν, εἰ Κόρακος ἐφευρόντος
τὴν ῥητορικὴν οἱ ἀπ' ἐκείνου κόρακες εἰσιν. (Arsen. Violet. ed.
Walz. p. 506.)

2. Οὗτος ἀκούσας παρὰ τίνος, ὅτι ὁ δεῖνα ἐπ' ἐμοῦ τάδε
κατὰ σοῦ ἔλοιδόρει· Ἐὶ μὴ σὺ, εἶπεν, ἠδέως ἤκουσας, οὐκ ἂν
ἐκείνος ἔλοιδόρει. (Maxim. Confess. Serm. per Excerpt. p. 563.
ed. Combef.)

3. Καὶ κυβερνήτης ἀγαθὸς ἐνίοτε ναυαγεῖ καὶ ἀνὴρ σπου-
δαῖος ἀτυχεῖ. (Ibid. p. 589.)

4. Εὐτυχίας ὥσπερ μέθης ἄφρων ἐπὶ πλεῖον ἀπολαύσας
ἀνοητότερος γίνεται. (Ibid. p. 590.)

5. Ὁ μεμνημένος τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ἐπ' οὐδενὶ τῶν συμβάντων δυσχερανεῖ. (Ibid.)

6. Εἰς μὲν τὸ εὐπλοῆσαι κυβερνήτου καὶ πνεύματος, εἰς δὲ τὸ εὐδαιμονῆσαι λογισμῶν δεῖ καὶ τέχνης. (Ibid. p. 591.)

7. Τῆς εὐτυχίας ὡσπερ ὀπίρας παρούσης ἀπολαύειν δεῖ. (Ibid.)

8. Ἀλόγιστός ἐστιν ὁ ἐν τοῖς συμβαίνουσι κατὰ φυσικὴν ἀνάγκην ἀχθόμενος. (Ibid.)

9. Φαῦλον ἀνδρὸς καθάπερ κυνὸς σιγηροῦ δεῖ τὴν σιγὴν μᾶλλον ἢ τὴν φωνὴν εὐλαβεῖσθαι. (Ibid. p. 597.)

10. Νόμῳ καὶ ἄρχοντι καὶ τῷ σοφωτέρῳ εἴκειν κόσμον. (Ibid. p. 650.)

11. Δεῖ ὡσπερ ἐξ εὐνομομένης πόλεως φυγαδεύειν στασιαστὴν ἄνθρωπον, οὕτως ἐκ τῆς ψυχῆς τὸν πρὸς τὰ φαῦλα κεκλικότα λογισμόν. (Ibid. p. 669.)

12. Τῷ γὰρ πάθει τοῦ σώματος καὶ τὸ νοερόν τῆς ψυχῆς συνομολογεῖν ἀνέχεται. (Ibid.)

13. Ἡ ἀληθινὴ φίλια τρία ζητεῖ μάλιστα· τὴν ἀρετὴν, ὡς καλόν· καὶ τὴν συνήθειαν, ὡς ἡδύ· καὶ τὴν χρείαν, ὡς ἀναγκαῖον. δεῖ γὰρ ἀποδέξασθαι κρίναντα καὶ χαίρειν συνόντα καὶ χρῆσθαι δεόμενον. (Ibid. p. 548.)

INDEX NOMINUM.

A.

Adrocomas. Οὗτος σατράπης ἦν Ἀραξέροξον τοῦ Περσῶν βασιλείως. (Harpocr.) IV, 140.

Achaicae urbes a Spartanis occupatae. XII, 42.

Achilles, Thetidis et Pelei filius, ad bellum Troianum missus X, 52. in illo bello omnibus aliis antecellebat IX, 17. 18.

[*Ἀκρόπολις.* XVII, 18. 20. V, 146. VIII, 47. 126. XV, 234.]

Adrastus, Talai f., rex Argivorum, Atheniensibus supplex tempore Thesei, quia Oedipi filium Polynicen in regnum reducturus rem ad Thebas male gesserat. IV, 54. XII, 168—170. X, 31. Omnia per Athenienses est consecutus, quae petebat. IV, 59. XII, 171.

Adrias (*Ἀδριας*: ὃ καὶ Ἴωνικὸν πέλαγος λέγεται. λέγεται δὲ καὶ Ἀδριατικὸν πέλαγος τὸ αὐτό. Bekk. Anecd. 346.) Illyrii accolunt. V, 21.

Aeacidae heroes, Nicoclis generis auctores. III, 42. semideorum a Iove procreatorum praestantissimi. IX, 13.

Aeacus, Iovis f., Teucridarum generis auctor. IX, 14. Iustitia et pietate insignis. XII, 205. Graecos a siccitate liberavit. IX, 14. Plutoni et Proserpinae visidere perhibetur. IX, 15.

Eius filii Telamon et Peleus. IX, 16.

Aegeus, pater Thesei. X, 18.

Aegina insula, XIX, 24. 31., in qua Graeci commune templum condiderunt. IX, 15.

Aeginetae XIX, 1. 13. 14. 34. Eorum lex XIX, 12.

Aeginetica Isocratis oratio XIX. nomen inde traxit, quod reus, cui oratio tribuitur, in Aegina tunc commorabatur. Scripta fortasse a. Ch. n. 390.

Aegyptiorum regio, leges, pietas, sapientia laudantur XI, 11—30. Eorum rex Lacedaemoniis auxilium praebit. VI, 63.

Aegyptus. (*Ἀίγυπτος*: ὃ Νεῖλος ποταμὸς, ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα ὑπὸ τῶν νεωτέρων Ἀίγυπτος ἐκλήθη. Bekk. Anecd. 361.) Eius natura aliis regionibus longe praestantior. XI, 11. Incolae abundantiae et inopiae aquarum arbitri. XI, 13. Iidem Nili beneficio continentem et insulam simul incolunt. XI, 14. Celeberrimi scriptores eius formam civitatis aliis anteponunt. XI, 17. Religio. XI, 21. 24. 25. Sacerdotes artis medicae auxilium invenerunt non periculosum illud sed tutum. XI, 22. Adolescentes operam dant astronomiae, arithmeticae, geometriae.

XI, 23. Belluarum cultus unde originem traxerit. XI, 26—27. Pythagoras Aegyptiorum discipulus est factus. XI, 28. Erat patria Danai. X, 68. — A rege Persarum defecit et feliciter cum eius ducibus Abrocoma, Tithrauste, Pharnabazo per tres annos bellum gessit. IV, 140. et 161. (Diodorus hanc Persicam expeditionem contra Nephereum aut Acoridem susceptam non commemoravit.) Ochum bellum sibi inferentem fugavit et derisit. V, 101. Thebani et Argivi Persis auxilia miserunt ad hoc bellum (Diod. XVI, 44.). XII, 159. Athenienses ibi ducentas triremes perderunt (Thuc. I, 109.). VIII, 86.

Aeolis ab Dercylida cum mille armatis occupata. IV, 144. (a. Chr. n. 398.)

Aeolis humanum se erga hospites praestitit. XI, 7.

Aeschines. Pax per eum facta. *Τρόδ.* 5.

Agamemnon, Argivus. XII, 72—89. totius Graeciae dux contra barbaros. XII, 76. 77. 79. Expeditionis eius in Troiam verum consilium. 80.

Agenor Mytilenaeus, praestantissimus in arte musica. magister musices factus Apharei filiiis. Ep. VIII, 1. Eum commendat Isocrates restituendum cum patre et fratribus Mytilenaeorum magistratibus. Epist. VIII.

Agesilaus. *Ούτος ἦν, ὡς ὁ Ξενοφῶν δηλοῖ, βασιλεὺς Λακεδαιμονίων ἐπιφανὴς καὶ γενναῖος, καὶ πολλὰ τῆς Ἀσίας κατεστρέφατο τοῖς Κύρῳ συναβᾶσιν χρησάμενος στρατιώ-*

ταις. (Harp.) Semper erat cupidus Graeciae liberandae bellique barbaris inferendi. Ep. IX, 11. Cyri minoris copiis usus totam paene Asiam intra Halyn fluvium expugnavit a. Ch. n. 396. 395. IV, 144. V, 62. Exercitus eius per octo menses a Persarum satrapis tentatus. IV, 153. Prudentissimus Lacedaemoniorum conatus est eodem tempore regi Persarum bellum inferre et amicos suos patriis expulsos reducere. V, 86. 87. Ep. IX, 13. 14.

Agis, f. Archidami. *Τρόδ.* 6. *Agyrrhius*, XVII, 31. 32. (*Δημαγωγὸς οὗτος οὐκ ἀφανῆς.* Harp.)

Aiax, Telamonis f., bello Troiano interfuit, virtute ab Achille secundus. IX, 17. 18.

Alcibiades, ὃν φησι *Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβιάδου λειποταξίῳ, εἰ γνήσιος ὁ λόγος, αὐτόν τε καὶ τὸν πρὸς μητρὸς πάππον δις ἐξοστραμίσθηναι* (Harp.), proavus Alcibiadis cum Clisthene populum ab exilio reduxit tyrannosque eiecit. XVI, 26.

Alcibiades, Cliniae f., e gente Eupatridarum. XVI, 25. Patre in proelio ad Coroneam occiso pupillus relictus Periclem habuit tutorem. XVI, 28. Socratis discipulus nequaquam est nominandus. XI, 5. Adolescens a Phormione, Athen. duce, ob virtutem in proelio patefactam coronam et armaturam integram in praemium accepit. XVI, 29. Hipponici, ditissimi et nobilissimi civis, filiam duxit. XVI, 31. Eius splendidissima victoria bigis Olympiae

parta. XVI, 32. Bis patria ab adversarii imperii popularis expulsus. XVI, 37. Cum iis esse noluit, qui postea imperium quadringentorum constituerunt. XVI, 5. Accusatus impietatis et crimine solutus in Siciliam missus est. XVI, 7. Inde advocatus ad causam dicendam (a. Ch. n. 415.) Argos et Lacedaemonem profugit. XVI, 9. Ob reditum in patriam bellum suscepit, quo Athenienses omnesque Graecos valde perturbavit. V, 58. 59. Lacedaemonii quum eius impulsu maris imperium concupissent, terrae principatum amiserunt. V, 60. (Ante exilium a. Ch. n. 419. ducentis armatis instructus maximas Peloponnesi civitates a societate Lacedaemoniorum abduxerat. XVI, 15.) Revocatur ab exercitu Atheniensi qui Sami erat, XVI, 19., redit magna cum laude in patriam (a. Ch. n. 408.). V, 61. 67. Tissaphernem induxit, ne Lacedaemoniis belli sumtus praeberet. XVI, 20., et omnino patriae res restituit. XVI, 20. 21. Imperio XXX virorum constituto iterum exul factus est. XVI, 37. Lysander eum interficiendum curavit. XVI, 40.

Alcibiades, Alcibiadis f., cui oratio de bigis (XVI.) scripta est, ab ineunte aetate fortuna adversa est usus. XVI, 45. 46.

Alcmaeon, Megaclis f., Alcibiadis atavus maternus, primus Atheniensium Olympiae bigis vicit. XVI, 25.

Alcmaeon philosophus, duas res solas esse docuit. XV, 268.

Alcmaeonidae, γένος ἐπιγρα-

νὲς Ἀθήνησιν ἀπὸ Ἀλκμαίωνος. (Harp.). Alcibiadis maiores a matre, ditissimi. XVI, 25. Pisistrati cognati tyrannidis eius participes esse noluerunt sed exularunt, tyrannisque ita fuerunt invisii, ut etiam cadavera eorum e sepulcris domesticis eiicerentur. XVI, 25. 26.

Alcmene, Amphitryonis coniux, a Iove amata et mater Herculis facta. X, 16. 59.

Alexander, Priami f. (Paris), propter quem bellum Troianum susceptum esse dicitur IV, 186. sed non vere X, 51., certaminis dearum de pulcritudine arbiter. X, 41.

Alexander, Philippi f., Macedo, quattuordecim fere annos natus, quo tempore Isocrates paucis ante mortem annis epistolam quintam ei mittebat. Humanus, Atheniensibus amicus, sapientiae studiosus fuisse, dialecticae studium tamen minus probasse, eloquentiae praetulisse dicitur. Ep. V, 2. 3. 4. Contra Persas bellum gessit. Ἰσόθ. 5.

Amadocus (Ἰσοκράτης Φιλίππου. δύο γεγονασιν οὗτοι, πατὴρ καὶ υἱός, ὃς καὶ Φιλίππου συμμαχίῃσιν ἦλθεν εἰς τὸν πρὸς Κερσοβλέπτην πόλεμον. ἀφοτέρων μέμνηται Θεόπομπος ἐν τῇ ἰα' τῶν Φιλίππικῶν. Harp.) ὁ παλαιός, quem Athenienses colere coacti erant propter coloniam in Chersoneso. V, 6.

Amazones, filiae Martis, bellum contra Athenienses susceperunt. IV, 68. VI, 42. VII, 75. XII, 193. Nulla earum ex incursione in Atticam facta domum rediit, et quae domi

relictæ erant, hac clade accepta imperio sunt privatae. IV, 70.

Amphictyones συνέδριόν τι ἴστιν Ἑλληνικόν, συναγόμενον ἐν Θερμοπύλαις. ὠνομάσθη δὲ ἦτοι ἀπὸ Ἀμφικτύονος τοῦ Δευκαλλῶνος, ὅτι αὐτὸς συνήγαγε τὰ ἔθνη βασιλεύων, ὡς φησι Θεόδομος ἐν ἧ' — ταῦτα δ' ἦν ἰβ', Ἴωνες Δωριεῖς Περγαῖοι Βοιωτοὶ Μάγνητες Ἀχαιοὶ Φθιώται Μηλιεῖς Δόλορες Αἰνιάνες Δελφοὶ Φακεῖς — ἢ ἀπὸ τοῦ περιόικους εἶναι τῶν Δελφῶν τοὺς συναχθέντας, ὡς Ἀναξιμένης ἐν α' Ἑλληνικῶν. (Harp.). Iis Clisthenes persuasit, ut sibi Dei pecuniam mutuatam darent. XV, 232.

Amphictyoniae socii sunt Philippo addicti. V, 74.

Amphictyonicus, orat. Isocr. iniuria tributa, v. Ἀποσπ. I.

Amphipolis (Ἀντιφῶν περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. πόλις αὐτῆ τῆς Θράκης. πρότερον δὲ Ἐννεα ὁδοὶ ἔκαλεῖτο, ὡς Ἀνδροτίων ἐν ἰβ' Ἀθιδός. Μαρσύας δ' ἐν Μακεδονικοῖς διὰ τὸ περιοικεῖσθαι τὸν τόπον Ἀμφίπολιν ὠνομάσθαι, πρότερον Ἀκραν καλονομένην. οἱ δὲ Ἄρεος πόλις. Harp.). Suos colonos quater aut quinques perdidit. V, 5. Brasidas ibi Cleonem vicit a. Ch. n. 422. (Thuc. V, 6.) VI, 53. Eius possessio neque Philippo neque Atheniensibus utilis. V, 5. 6. VIII, 22. bellum de Amphipoli inter Athenienses et Philippum gestum multarum calamitatum caussa. V, 2. Isocrates propterea de ea orationem scripserat, a. Ch. n. 347., priusquam Philippicam

componeret. V, 1. — Chares contra eam missus. Ἐπόθ. 8.

Amphitryo, Alcmenes coniux. X, 59.

Amyntas, rex Macedonum, a Lacedaemoniis adiutus. IV, 126. a finitimis (Illyriis) proelio superatus regnoque privatus, iam omni spe abiecta castellum occupavit et trimestri spatio Macedoniam universam recepit et senio confectus in regia dignitate decessit. VI, 46.

[Ἄνακτες καὶ Ἄνασσαί. οἱ μὲν υἱοὶ τοῦ βασιλέως καὶ οἱ ἀδελφοὶ καλοῦνται Ἄνακτες, αἱ δὲ ἀδελφαὶ καὶ γυναῖκες Ἄνασσαί. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κυπρίων πολιτείᾳ. Harp. — IX, 72.]

Anaxagoras σοφιστῆς, Ἡγησιβούλου υἱὸς Κλαζομένιος, Ἀναξιμένους μαθητῆς Μιλησίου. νοῦς δ' ἐπεκαλεῖτο, ἐπεὶ ὕλην τε καὶ νοῦν πάντων φρουρὸν εἶπεν. οὗτός ἐστιν ὁ τὸν ἥλιον μύθρον εἰπὼν διάπυρον. (Harp.), Periclis magister. XV, 235. dixit infinitum esse numerum rerum. XV, 268. et ibi BS.

Anaximenes Lampsacenus. Contra eum Helena scripta. Ἐπόθ. 10.

(*Antalcidae*) pax (a. Chr. n. 387). VIII, 16. 68. XII, 106. Per eam piratae mare tenent, mercenarii milites urbes occupant, cives intra moenia proeliantur. IV, 115. Dedecus Graeciae. IV, 180. Non solum Lacedaemoniis opprobrio vertitur, sed etiam Atheniensibus. IV, 175. (Eius formula Xenoph. Hell. V, 1, 31.)

Anticles, Isocratis discipulus,

a civitate corona aurea ornatus. XV, 93—94.

[*Ἀντιδοσις*: τὸ τὴν οὐσίαν δοῦναι τινά τινι εὐπορωτέρω πρὸς τὸ τὴν δοθεῖσαν λειτουργίαν, δαπανηρὰν οὔσαν, ἐκείνον λειτουργεῖν, ἢ οὐ θέλοντα ἐκείνον λειτουργεῖν ἀντιδοῦναι τὴν ἑαυτοῦ καὶ τοῦτον ἀντιλαβόντα λειτουργεῖν. Bekk. Anecd. 197 et 406. Ab ea nomen inditum est orationi XV. a. Chr. n. 353.]

Antipater, Macedo, post pugnam Chaeronensem (a. Ch. n. 338) legatus Athenas missus est, ubi Isocrates eum convenit. Epist. III, 1. Laudatur eius humanitas Epist. IV, 9, commendaturque ei Diodotus in Epistula quarta ad eum missa (a. 340 s. 339).

Anytus cum Thrasybulo potens in civitate. XVIII, 23. *Ἀριστοτέλης δ' ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ Ἄνυτον φησι καταδειξαι τὸ δεκάξειν τὰ δικαστήρια.* Harp. Socratem accusavit. *Ἰσόθ.* XI.

Aphareus. *Οὗτος Ἰππίου μὲν ἦν υἱὸς, ἐνομιζέτο δὲ Ἰσοκράτους.* (Harp.) Eius liberi ut nepotes Isocratis commemorantur Ep. VIII, 1. V. s. v. Isocrates. Negavit Isocratem orat. forenses scripsisse. *Ἰσόθ.* 16—21.

Aphidna, Atticae oppidum. X, 19.

Aphrodite (Venus) de pulchritudine certans promisit Helenae nuptias. X, 41.

Arcadum pugna cum Lacedaemoniis (Herod. IX, 35. Paus. III, 11.). VI, 99.

Archestratus, mensae praectus. XVII, 43.

Archidamus, Zeuxidami fil. *Ἰσόθ.* 6.

Archidamus, Agesilai f., Ep. IX, 4. 11, qui originem a Iove et Hercule ducit, ib. 3., impellitur ab Isocrate epistula nona ad eum missa (a. 356), ut contra Persas expeditionem suscipiat. Ib. 18. 19. Lacedaemoniis in oratione (VI.) suo nomine inscripta (quae scripta est paullo post a. 356) suadet, ne Thebanorum imperata faciant neve Messenam sibi eripi patiantur. V. *Ἰσόθ.* 6.

Archinus. Eo rogante translationis legem sciverunt (a. Ch. n. 403.). XVIII, 2.

Areopagitae commemorantur *Ἰσόθ.* 7.

Areopagiticus, oratio VII. dicta, quia tota oratione Isocrates nihil aliud agit, nisi ut Areopagus in pristinam restituatur dignitatem. Scripta est a. Ch. 355 vel 354. V. *Ἰσόθ.* 7.

Areopagus censurae morum praefectus (VII, 37.) a Lycurgo est expressus. XII, 154. In eum admitti nefas erat nisi et honesto loco natos et virtute ac vitae modestia spectatissimos. VII, 37. Eorum bona administratio. VII, 39—55.

Ares (Mars). Filiae eius Amazones, IV, 68. XII, 193.

Argivi. Eorum urbem olim Danaus occupavit. XII, 80. Agamemnon praestantissimus rex et dux fuit. XII, 72. Antiquissimis temporibus bella et contra Thebanos duce Adrasto et contra Herculis liberos gesserunt. IV, 64. 65. XII, 169. Post Thebanum bellum rex eorum supplex Atheniensium

est factus. IV, 54—59. XII, 173. XIV, 53. Spartani cum iis et Messeniis agrum in Peloponneso occupatum sunt partiti. XII, 42. 255. Inimicissimi tamen semper Lacedaemoniis fuerunt V, 30. 39. 74. Ep. III, 2. neque potuerunt prorsus ab iis opprimi XII, 46. 256. sed bellum adhuc cum iis gerunt XII, 91. Clades eorum ad Thyream a Lacedaemoniis accepta (Herod. I, 82.) VI, 99., qui Agesilao duce eorum agrum incursarunt (Xenoph. IV, 4. 19.) VIII, 100. Alcibiades equos ab iis emerat (XVI, 1.) et postquam ad eos confugit, ab iis exposcitur. XVI, 9. Duce Nicostrato Persarum regem in subigenda Aegypto iuvarunt (Diod. XVI, 48.) XII, 159. sed tempore orationis Philippicae miserima erat eorum conditio V, 51., qui quovis fere anno agros suos vastari sinebant et si quando a bellis vacabant, nobilissimos opulentissimosque cives trucidabant. V, 51. 52.

Argos in maximis semper fuit Graeciae civitatibus. IV, 64. Adrastus eius rex. IV, 54. A Danao est occupata X, 68. ab Heraclidis IV, 61. VI, 18. (hinc patria Philippi ab Heraclidis orti. V, 32.) et Doriensibus XII, 177. 253—254. Alcibiades huc confugit. XVI, 9.

Aristides optimus Atheniensis civis. VIII, 75.

Aristides rhetor 'Ἐνόθ. 14. contra Isocratis orat. VIII. scripsit. 'Ἐνόθ. 8.

Aristoteles commemoratur 'Ἐνόθ. 7. Fuit inimicus Isocratis. 'Ἐνόθ. 13. 16—21.

Artemisium Athenienses cum classe profecti. IV, 90. (Ἰδίας τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἄγαλμα Ἐπερείδης Δηλιακῶ. λέγεται δὲ καὶ ἀρωατήριον τι τῆς Εὐβοίας, ὡς Δημοσθένης ὑπέρ Κτησιφῶντος. Harp.)

Asia et *Europa*, duae terrae totius partes. IV, 179. Asia a Cnido usque ad Sinopen a Graecis accolitur IV, 162. cf. V, 123, Ep. IX, 8. Asiae partem quae est intra Ciliciam et Sinopen ut expugnet suadetur Philippo. V, 120. Regnum Asiae est potentissimum et opulentissimum, ita ut in proverbium fere abierit. II, 5. IV, 133. 166. 187. V, 9. 132. VIII, 42. IX, 71. X, 41. 43. Primam contra eam expeditionem suscepit Hercules. V, 111—112. deinde bello Troiano pro Asia et Europa est pugnatum. X, 51. XII, 83. et Europa tum primum Asiam vicit. X, 67. 68. XII, 83. Postea autem rex Persarum regnum eius obtinuit IV, 88. 126. 135. 137. 142. 146. 154. 162. 178. 186. V, 66. 76. 83. 86. 89. 100. 104. VI, 27. IX, 65. 68. XII, 103. 106. Ep. II, 7. Ep. III, 2. et Athenienses fortiter et feliciter contra eam pugnasse dicuntur IV, 82. 83. XII, 47. 60. XIV, 59. Incolae eius minime sunt fortes et bellicosi. V, 124. 125. quamobrem Persae in ora eius maritima multis proeliis sunt victi IV, 149. et Lacedaemonii eos aggressi multas reportarunt victorias. V, 62. VI, 54. IX, 54. XII, 107. Eius dynastae Lacedaemoniis amici. VI, 63. 73. quomodo Diodoto sint usi. Ep.

IV, 7. Diophantus ibi comoratur Isocratis amicus. Ep. VIII, 8. Emigrarunt inde Phocaeenses. VI, 84.

Aspendus. Huc classis Phoenicia venit. XVI, 18.

Atarneus (πολίχνιον τι κατατικρὸν Λέσβου κείμενον, Ἴσοκράτης Πανηγυρικῶ, Ἡρόδοτος ἐν ε'. Harp.), oppidum Mysiae, a Dracone est occupatum. IV, 144.

Athena (Minerva) de Attica certans cum Neptuno XII, 193. de pulcritudine cum Venere et Iunone X, 41. Eius simulacrum a Phidia confectum. XV, 2.

Athenae, Argos, Thebae, Lacedaemon quattuor potentissimae Graeciae civitates. IV, 64. Athenae maxima et celeberrima Graeciae urbs. IV, 23. X, 35. Est torrentis instar. XV, 172. Est ἄστυ τῆς Ἑλλάδος XV, 299. XVI, 27. a Pindaro ἔρεισμα Graeciae nominatum. XV, 166.

Athenienses XIV, 1. 6. — Sunt soli e Graecis eodem innati solo, quod incolunt. IV, 24—25. VIII, 49. XII, 125. (Ἀυτόχθονες οἱ Ἀθηναῖοι. Δημοσθένης ἐν τῷ παραπροσβείας, μόνου γὰρ τῶν πάντων αὐτόχθονες ὑμεῖς ἐστέ. Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν κληθῆναι φησιν αὐτοὺς αὐτόχθονας, ἐπεὶ τὴν χθόνα, τουτέστι τὴν γῆν, ἀργὴν οὖσαν πρώτοι εἰργασάντο· οἱ δὲ διὰ τὸ μὴ εἶναι ἐπήλυδας. ὁ δὲ Πίνδαρος καὶ ὁ τὴν Δαναίδα πεποιηκώς φασιν Ἐριχθόνιον καὶ Ἥφαιστον ἐκ γῆς φανῆσαι. αὐτόχθονες δὲ καὶ Ἀρκάδες ἦσαν, ὡς Ἑλλάνικὸς φησι, καὶ Ἀλγινῆται καὶ Θηβαῖοι. Harp.) Graecos

agriculturam docuerunt IV, 28. 29. et inde quotannis a plurimis Graeciae civitatibus frugum primitias acceperunt. IV, 31. Docuerunt mysteria. IV, 29. et philosophiam atque eloquentiam. IV, 47. 50. XV, 295. Hinc iuvenes Isocratis temporibus Athenas conflunt, ut eloquentiam et philosophiam discant. XV, 224. Sophistae oratoresque plurimorum urbi extiterunt auctores bonorum, veluti Solon, qui res eius ordinavit, XV, 232. 313. Clisthenes, qui tyrannos expulit, XV, 232. 306. Themistocles, qui cives suos dominos Graecorum reddidit, XV, 233. 307. Pericles, qui urbem delubris et donariis exornavit et in arcem non minus decem millibus talentorum invehit. XV, 234. 307. Suadae singulis annis sacrum faciunt eamque unam ex deabus esse existumant. XV, 249. Simul spectacula plurima et pulcherrima dederunt IV, 45. Praeterea artes ad vitae necessitates et commoda invenerunt et portum Piraeum condiderunt. IV, 40. 42. Leges primitulerunt et civitatis formam instituerunt. IV, 39. XII, 124. A tempore Thesei eis democratia aristocratica erat. XII, 128. 132—138. et sqq. Hac reipublicae forma ultra mille annos usque ad Solonem et Pisistratum sunt usi. XII, 148. Democratia Solonis describitur VII, 20—55. Comparatur deinde respublica, qualis tempore Areopagitici erat, cum ea, quae sub triginta tyrannis fuerat. Ib. 64—69. Tempore Symmachici

(orat. VIII. scripta a. Ch. n. 356.) malos consiliarios in rebus ad rempublicam pertinentibus adhibent VIII, 13., nulli est libere loquendi potestas, nisi in suggestu stolidissimis et in theatro comoediarum scriptoribus VIII, 14., est civitas a mercatoribus, hospitibus, inquilinis deserta VIII, 21. mercenariisque militibus utuntur abiectissimis VIII, 44. cives sunt remiges, ib. 48., tota civitatis administratio male habet VIII, 49. et sqq. Democratia bis eversa. VIII, 51. 123. XX, 10. Iuvenes in comotationibus et lusibus aetatem agere, ad Enneacrurnum vinum refrigerare, in lustris alea ludere, in tibicinorum ludis tempus terere solent. VII, 48. XV, 287. — Antiquissimis vero temporibus miserunt duces in Graeciae civitates, qui collectis egenis incolis barbaros undique expellerent et Graecia sic amplificata in omnibus insulis et in utraque continenti urbes conderent. IV, 34—37. XII, 43. 44. 163. 190. Sunt semper imbecillioribus civitatibus opitulati. IV, 52. VIII, 42. XIV, 1. Ep. II, 19. Quamobrem Thebanos coegerunt cadavera Argivorum ad Cadmeam occisorum reddere suis. IV, 55. 58. XII, 169. XIV, 53. Peloponnesios cum Eurystheo pro Heraclidis vicerunt IV, 56. 58. V, 34. VI, 42. VII, 75. XII, 194. item Thraces cum Eumolpo IV, 68. VI, 42. VII, 75. XII, 193. Scythas cum Amazonibus IV, 68—70. VI, 42. VII, 75. XII, 193. Persas cum Da-

rio et Xerxe IV, 71. 72. 86—99. V, 147. VII, 75. XII, 49. et sqq. 92. 195., ubi Xerxis praemiis repudiatis terram suam deseruerunt. IV, 94. 96. V, 147. VI, 83. VIII, 43. Post victorias bello Persico reportatas ad Marathonem, Artemisium, Salaminem principatum acceperunt. VII, 6. 17. VIII, 30. 42. 76. Quo facto socios induxerunt, ut suae reipublicae formam amplecterentur et populare imperium constituerent. IV, 105. XII, 54. Effecerunt ut Graeci septuaginta (IV, 106.) aut sexaginta quinque annos (XII, 56.) feliciter degerent. Persarum regis ditionem circumscripterunt. IV, 118. 120. XII, 59. VII, 80. Ipsi tamen sunt per hunc principatum Graecis invisi facti. VI, 42. Per decennium sese omnibus Graecis barbarisque infensis opposuerunt. XII, 57. Scionaeorum agrum Plataeensium profugis distribuerunt IV, 109. et Messeniorum reliquiis Naupactum dederunt habitandam. XII, 94. Post bellum Deceliacum Thebani Atheniensium urbem esse evertendam decreverunt. XIV, 31. Athenienses ducentas naves in Aegyptum missas amiserunt, ad Cyprum centum et quinquaginta, in Dato decem millia armatorum, in Sicilia quadraginta millia militum cum ducentis et quadraginta navibus. in Hellesponto ducentas. VIII, 86. Sepulturae publicae caesorum quotannis sunt habitae et antiquissimae familiae perierunt. VIII, 87. 88. Conon vi-

ctoria ad Cnidum reportata (ob quam Euagoras civitate donatus et cum Conone statua honoratus est, IX, 54. 57.) Atheniensibus moenia et priscum decus restituit. V, 64. VII, 12. IX, 56. 68. Tempore Areopagitici ducentas triremes possident, pace fruuntur, mari imperant, sociosque multos habent. VII, 1. Fuerunt Thebanis auxilio, quum Lacedaemonii Boeotiam vastare conarentur (bello Corinthiaco iterumque bello Thebano) V, 43. XIV, 27. Idem Lacedaemoniis caussa salutis, quum Thebani Peloponnesiis iuncti Spartam evertere vellent. V, 44. Cum Chiis, Rhodiis, Byzantiis pacem fecerunt a. Ch. n. 355. XV, 63. Corcyram ceperunt Timotheo duce XV, 109. item Samum, Sestum, Crithoten, Potidaeam, Toronam XV, 108—113. Chalcidenses vicerunt. XV, 113. Timotheum nihilominus magna pecunia multarunt. XV, 129. Cum Philippo pacem fecerunt. V, 7. 8.

Athenodorus Ἀθηναῖος τῷ γένει, στρατιώτης. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. (Harp.), urbium conditor in Thracia. VIII, 24.

Athos mons a Xerxe perfosus. IV, 89.

Attica. Urbs eius Aphidna. X, 19. Prope Atticam Euboea sita. IV, 108. Bellum ibi cum Darii copiis ab Atheniensibus gestum. IV, 86. Xerxis copiae terrestres in eam irruerunt. IV, 93.

Autocrator, Isocratis discipulus et familiaris. Epist. VII, 10.

B.

Batensis dicitur Nicomachus XVIII, 10.

Boeotiae Lacedaemonii bellum intulerunt. V, 43. Thebani eam male habent. VIII, 115. tempore Plataici pro Atheniensium agro propugnat. XIV, 33.

Boeotorum nemo nisi Plataenses Atheniensibus contra Persas auxilium fert. XII, 93. Thebani quorundam moenia everterunt, quosdam agris expulerunt, omnibusque imperare conati sunt. XIV, 35. Apud eos Callimachus est commoratus, quum populus Atheniensis a Lacedaemoniis erat obsessus. XVIII, 49.

Brasidas Lacedaemonius Amphipolin obsidione liberavit. VI, 53.

Busiris, filius Neptuni et Libyae. XI, 10. 35. regnum in Aegypto constituit. XI, 11. Perperam dicitur ab Hercule occisus, ducentis enim annis ante eum fuit. XI, 36. 37. A Polycrate, qui defensionem eius scripserat, dicebatur Nilum ut agrum circumflueret coegisse et hospites devorasse XI, 4. 5. 31. Laudationem eius continet orat. XI. scripta a. 891 vel paullo post.

Busiris urbs. Ἰσόθ. 11.

Byzantii, socii Atheniensium bello Corinthiaco, pace facta in fide manserunt. XIV, 28. Pax est cum iis facta. VIII, 16. XV, 63.

Byzantium Thebani triremes miserunt V, 53. et huc navigaturus erat, qui orationem XVII. habet. XVII, 8.

C.

Caḗmea (Καḗμελα Ἰσοκράτης Πανηγυρικῶ. τῆς Καḗμελας καὶ οἱ ἄλλοι φήτορες πολλάκις μνημονεύουσι. λέγεται δὲ οὕτως ἢ τῶν Θηβαίων ἀκρόπολις, ὡς παρὰ πᾶσι σχεδὸν τοῖς ἱστορικοῖς ἀμολόγηται. (Harp.) ἀπὸ Κάδμου τοῦ ποιήσαντος αὐτήν. Bekk. Anecd. 270.). IV, 55. X, 31. XIV, 53. est a Lacedaemoniis occupata a. Chr. n. 383. IV, 126. XIV, 19. 28.

Cadmus Sidonius rex Thebarum factus est. X, 68. XII, 80.

Caecilius de Isocr. oratt. Ἀποσπ. 1.

Callimachus ei, cui tribuitur oratio paragraphica (XVIII.), litem decem mille drachmarum intendit. XVIII, 14. 15. Patrocles fuit eius inimicus, ib. 5. Eius mores facinoraeque 47—54. Scripta est oratio circiter a. 399.

Callippus, Isocratis discipulus, a civibus aurea corona ornatus. XV, 93.

(*Caranus*) unus e Graecis pericula tyrannidis effugit regnum in Macedonia nactus. V, 107. 108.

Carcinus (ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα, οὗ μνημονεύει Ἰσοκράτης Τραπεζιτικῶ. εἴη δ' ἂν οὗτος ὁ Ἀθηναίων στρατηγός, πεμφθεὶς περιπλεῦσαι Πελοπόννησον. Harp.). Eius filius Xenotimus. XVII, 52.

Cares barbari Cyclades insulas tenuerunt, ex quibus sunt ab Atheniensibus expulsi. XII, 43. et X, 68.

Cariae praeses Hecatomnus IV, 162.

Carthaginienses optime civitatem suam administrant et domi oligarchiam, militiae monarchiam sectantur. III, 24. Dionysium, Sicularum tyrannum, obsidione clausurunt, a quo fugati et caesi sunt. VI, 44. 45. cf. Ep. I, 8.

Carthaginiis imperium Athenienses sperasse dicuntur. VIII, 85.

Castor, Tyndarei f. VI, 18. Helenae frater. X, 19, ab Helena inter deos cum fratre relatus navigantibus opem fert. X, 61.

Cecrops masculis liberis orbis decessit. XII, 126.

Centauri bimbres et fortitudine atque celeritate insignes a Theseo victi. X, 26. Pugnae eorum cum Peleo. IX, 16.

Ceorum lex. XIX, 13. (Κέως μία τῶν Κυκλάδων νήσων, παρακειμένη τῇ Ἀττικῇ. Harp.)

Cephisodorus, Isocratis discipulus, de Isocratis oratt. forensis. Τρόφ. 16—21.

Cerberus. Eum Hercules adducere est iussus. X, 24.

Cercyon latro a Theseo interfectus. X, 29.

Cersobleptes. Πολλάκις τούτων μνημονεύουσι οἱ φήτορες, ὥσπερ καὶ Δημοσθένης κατ' Ἀριστοκράτους. ἦν δὲ παῖς Κόττος, καὶ νεώτατος ὢν βασιλεὺς κατεστάθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς Θράκης. ὅτι δὲ καὶ περὶ Χερρονήσου ποτὲ ἐπολέμησεν Ἀθηναίους, δηλοῖ καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ εἰρήνης. — VIII, 22. — Harp.

Ceryces (Ἰσοκράτης Πανηγυρικῶ — 157. — γένος ἔστιν ἐν Ἀθήναις οὕτως ὀνομαζόμε-

νον. κέλνεται δὲ ἀπὸ Κήρυκος τοῦ Ἐρμού. Harp.), gens sacra Eleusiniis praeconum munere fungens, cum Eumolpidis edicunt ut barbari homicidaeque procul sint.

Chalcidenses a Timotheo debellati. XV, 113.

Chares contra Amphipolin missus. Ἐπόθ. 8.

Charicles (εἰς τῶν λ'. *Ασίας.* Harp.), Tisiae affinis, pravus civis. XVI, 42.

Charmantides, Isocratis discipulus, a civibus aurea corona ornatus. XV, 93.

Chersonesus. Atheniensium colonia huc deducta. V, 6. Cersobleptes de ea pugnavit. VIII, 22. Timotheus fecit ut Athenienses magis ad eam animos attenderent. XV, 112.

Chii eos reddebant superiores quibus auxilium tulissent IV, 139. navales copias Lacedaemoniis praebuerunt (Thuc. VIII, 106. Xenoph. Hell. I, 6. II, 1.) VIII, 97., qui eorum principes eiecerunt, ibid. 98. Socii Atheniensium in fide manserunt bello Corinthiaco finito. XIV, 28. Pax cum iis facta. VIII, 16. XV, 63. — Ἐπόθ. 8.

Chius insula IV, 163. Pedaritus Laced. urbem Chiorum servavit VI, 58.

Cilicia. Asiae tractus intra Ciliciam et Sinopen. V, 120. Urbs eius Soli. IX, 27. Eua-goras eam ad defectionem impulit. IX, 62. Inutilis est Persarum regi (Ocho). V, 102. Tempore Panegyrici eius urbes tenent Graecorum amici, IV, 161.

Cisthene: Ἰσοκράτης Πανηγυ-

ρικῶ (153.). ὄρος τῆς Θωράκης. Κρατίνος „κάνθένδ' ἐπὶ τέρματα γῆς ἤξεις καὶ Κισθίνης ὄρος ὄψει.“ (Harp.) Quae perperam dicta sunt; intellegitur enim oppidum Aeolidis.

Cittus Pasionis mensarii puer. XVII, 11. 21. 27. Milesium se esse dixit et liberum. Ib. 51.

Clazomenius Anaxagoras XV, 235.

Clearchus a Lacedaemoniis missus expeditionem suscepit cum Cyro contra Persarum regem Artaxerxem. V, 90. 95. 99. VIII, 98. XII, 104. a Persis insidiosae interficitur. V, 91. Antea nunquam exercitum duxerat. V, 97.

Clearchus (tyrannus Heracleensis in Ponto, Diod. Sic. XV, 81. XVI, 36. Photii Bibl. Cod. 224. Iustin. XVI, 4.), quo tempore apud Isocratem fuit, liberalissimus, mansuetissimus, humanissimus inter eius discipulos. Posteaquam autem principatum est adeptus, animum mutasse visus est. Fuit pater Timothei. Ep. VII, 12.

Cleomnis, Methymnae princeps, probus et prudens vir. Ep. VII, 8.

Cleophon demagogus. VIII, 75.

[Κληροῦχοι. Δημοσθένης ἐν τῇ Φιλιππηκῶν. κληροῦχοι ἐκαλοῦντο, ὅς Ἀθηναῖοι ἐπεμπον ἐπὶ τὰς πόλεις, ἃς ἐλάμβανον, κλήρους ἐνάστοις διανεμοῦντες. Ἰσοκράτης Πανηγυρικῶ (107.) „ὅπερ ὧν προσήκει τοὺς εὖ φρονοῦντας μεγάλην χάριν ἔχειν πολὺ μᾶλλον ἢ τὰς κληρουχίας ἡμῖν ἐνειδίξεν, ἃς ἡμεῖς εἰς τὰς ἐρημονομένας τῶν πόλεων φυλακῆς ἕνεκα τῶν

χωρίων ἀλλ' οὐ διὰ πλεονεξίαν ἐξέπέμψομεν." Harp.]

(*Clinias*), Alcibiadis pater, ad Coroneam pugnans cecidit. XVI, 28.

Clisthenes, Megacelis f., Alcibiadis a matre proavus, populum Atheniensem a tyrannide expulsam reduxit et Solonis democratiam restituit. VII, 16. XV, 232. (306.) XVI, 26. 27.

Clytaemnestrae laudatio orat. Isocrati falso adscripta. v. Ἀποσπ. I.

Cnidus. A Cnido usque ad Sinopen Graeci Asiam accolunt. IV, 162. Cononis victoria ad Cnidum a. Chr. n. 394. IX, 68.

Coele pagus Atticae. Philo ἐκ Κολῆς. XVIII, 22.

Conon, Timothei f., Isocratis familiaris et de Mytilenaeis bene meritus. Ep. VIII, 8. Accepta in Hellesponto clade Cyprum ad Euagoram navigat (a. Chr. n. 405.) atque Lacedaemonios vincit patriaeque priscum decus restituit (a. Chr. n. 394.). IV, 154. V, 61—64. 67. VII, 12. 65. IX, 52—57. XII, 105. qua de caussa statua in eius honorem est posita. IX, 57. In bello Cnidico fuit regis Persarum dux IV, 142. est a Persarum satrapis in vincula coniectus. IV, 154.

Corax, artis oratoriae inventor. Ἀποσπ. III. δ. 1.

Corcyra (Κέρκυρα: ἡ παρ' Ὀμήρω Σχερρία. Bekk. Anecd. 275.) opportunissimo et pulcherrimo omnium quae circa Peloponnesum sunt situ collocata et octoginta triremes possidens a Timotheo est subacta. XV, 108. 109.

Core (Proserpina), filia Iovis et Cereris, rapta est IV, 28. et in Orco versatur coniux Plutonis IX, 15., unde eam Pirithous erat abducturus. X, 20.

Corinthiacum bellum ob Thebanorum insolentiam ortum. XIV, 27.

Corinthii populus nullius auctoritatis VI, 91. Eorum agrum Lacedaemonii sunt populati. VIII, 100.

Corinthus. Societas contra Spartanos ibi conflata. IV, 142.

Coronea, ubi Alcibiadis pater cecidit. XVI, 28.

Cratinus litigavit de fundo. XVIII, 52—54.

Cresphontes, conditor Messeniorum, ex Herculis progenie ortus a Messeniis occiditur. VI, 22. Eius filii Lacedaemonem confugiunt Lacedaemonisque Messenam tradunt. VI, 31.

Creta. Monstrum ex Pasiphae, Solis filia, natum, e viro et tauro conflatum, ibi educatum et a Theseo superatum. X, 27.

Cretensis vocatur Minos. XII, 43.

Crisaeus ager proverbialiter dictus (cf. Plut. Sol. c. 11.), XIV, 31.

Crithote (Ἀριστοθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. Κριθωτὴ μία πόλις τῶν ἐν Χερρονήσῳ, καθὰ φησιν Ἑλλάνικος ἐν α' Τρωϊκῶν. Ἐφορος δ' ἐν τῇ δ' φησιν αὐτὴν κατοικισθῆναι ὑπὸ Ἀθηναίων τῶν μετὰ Μιλτιάδου ἐκεῖ παραγενομένων. Harp.), urbs opportunissime in Hellesponto sita et a Timotheo capta. XV, 108. 112.

Cyclades insulae antiquitus

a Caribus occupatae, quibus eiectis Athenienses Graecos incolae ibi collocarunt. XII, 43. Certamina de iis inter Graecos geruntur. IV, 136.

Cycnus, Neptuni f., Troiano bello interfuit. X, 52.

Cypri Salaminii succensent quo tempore Nicocles imperio est potitus. III, 33. Nicocles rex Cyprius nominatur XV, 67. et orat. III. est inscripta: *Νικοκλῆς ἢ Κύπριοι*. Cyprius etiam Hipponicus fuisse dicitur. *Ἰπόθ.* 1.

Cyprus. Teucer ibi Salaminem condidit. IX, 18. Persis est subiecta IX, 20. qui navales copias inde colligebant. V, 102. Defecit tamen a Persis. IV, 161. V, 102. Euagoras eam paene totam subegit. IX, 62. quo regnante multi Graecorum huc confugerunt IX, 51. inter eos Conon. V, 62. IX, 52. 53. Bellum deinde ibi est gestum inter Euagoram et Persas Graecis utrosque adiuvantibus. IV, 134. 153. IX, 58. 60. 67. Athenienses ibi centum quinquaginta triremes amiserunt. VIII, 86.

Cyrenaei, Lacedaemoniorum coloni. V, 5.

Cyrene. Lacedaemoniorum uxores cum liberis huc mittendae. VI, 73.

Cyrus maior, Cambysis f., a matre in viam abiectus et a Persica muliere sublatus totius Asiae dominus est factus. V, 66. 67., ita ut eius posterum *magni* reges dicantur. V, 132. Transfert imperium a Medis ad Persas IX, 37. interfecto avo suo. IX, 38.

Cyrus minor, Darii f., cum

fratre Artaxerxe de regno contendit adiutus a Lacedaemoniis (a. Chr. n. 401.). XII, 104. Eius exercitus (*Ἰσοκράτης Πανηγυρικῶ Κυρεῖον στρατεύμα, τὸ μετὰ Κύρου συναναβερηκός, ὅτε ἐστράτευσεν ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀρταξέρξην· οὗ μετεῖχε καὶ Ξενοφῶν*. Harp.) Clearcho duce Persarum regis copias devicit et paene ad regiam ipsam pervenit. IV, 145. V, 90. IX, 58. Sed Cyri temeritate, qui in persequendis hostibus periit, prospero successu caruit. V, 90. 92. Ep. II, 7. 8. Quo mortuo omnes Asiae incolae confluent ad extinguentium eius exercitum. IV, 146. Nam etiam Graeci Asiam incolentes Cyri Clearchique causae infesti erant. V, 95. Cyri copiis deinde Agesilaus est usus. IV, 144.

Cythera a Persis (post Cononis victoriam) vi expugnata. IV, 119.

D.

Damon, ὄνομα κύριον, διδάσκαλος Περικλέους. (Harp.) XV, 235.

Danae a Iove amata X, 59. peperit Perseum. XI, 37.

Danaus ex Aegypto profugus Argos occupavit. X, 68. XII, 80.

Darius, Hystaspis f., bellum cum Graecis gessit IV, 71. eius imperatores ad Marathonem fugati IV, 86. XII, 195.

Darius Codomanus. *Ἰπόθ.* 5. confusus cum Artaxerxe III. Ocho.

Datus (*Δατὸς πόλις ἐστὶ Θράκης σφόδρα εὐδαίμων. ἀπὸ ταύτης γοῦν ἐλέγετό τις καὶ παροι-*

μία, Δατὸς ἀγαθῶν. δεδηλω-
μαι δὲ περὶ τε αὐτῆς καὶ τῆς
παρακειμένης χώρας ὅτι μὲν
τὸ Δατὸν οὐδετέρως λέγοντες,
ὅτι δὲ τὴν Δατὸν θηλυκῶς,
ὡς αἰεὶ Ἐφορος ἐν τῇ δ' ἀπαξ
δ' ἀρσενικῶς τὸν Δατὸν Θεό-
πομπος γ' Φιλιππικῶν. μετα-
νομάσθη μέντοι ἢ πόλις τῶν
Δατηνῶν Φιλίππου τοῦ Μακε-
δόνων βασιλέως κρατήσαντος
αὐτῆς, ὡς Ἐφορός τέ φησι καὶ
Φιλόχορος ἐν τῇ ε'. Harp.). Cla-
dem magnam ibi Athenienses
acceperunt. VIII, 86.

[Δεκαρχία. Δεκαδαρχία·
Ἰσοκράτης (IV, 110. V, 95. XII,
68.). τὰς μὲν ὑπὸ Λακεδαιμο-
νίων κατασταθείσας ἐν ταῖς
πόλεσι δεκαδαρχίας συνεχῶς
ὀνομάζουσιν οἱ ἱστορικοὶ, ὁ μὲν-
τοι Ἰσοκράτης ἐν τῷ Παναθη-
ναϊκῷ (68.) τρόπον τινα ἐξηγή-
σατο τοῦνομα· φησὶ γὰρ, ὅτι
Λακεδαιμόνιοι ἰ μόνον ἄνδρας
κυρίους ἐκάστης πόλεως ἐποί-
ησαν. Harp.]

Decelia (δῆμος Ἰπποθωνί-
δος. Bekk. Anecd. 240.) munita
a Lacedaemoniis auctore Alci-
biade XVI, 10. 17. VIII. 84.

Deceliacum bellum (Δεκελει-
κὸς ὁ Πελοποννησιακὸς πόλε-
μος, ἀπὸ μέρους τοῦ τελευταίου.
Harp. λέγουσι — Δεκελεικὸν,
καθότι Ἀθηναίοις Δεκέλεια ἐπε-
τεχίσθη. Bekk. Anecd. 234.)
VIII, 37. XIV, 31.

Decemviri: Ἰσοκράτης ἐν τῇ
πρὸς Καλλίμαχον παραγραφή
(5.) „ἦρχον μὲν γὰρ οἱ δέκα
οἱ μετὰ τοὺς λ' καταστάντες.“
περὶ τῶν μετὰ τὴν κατάλυσιν
τῶν λ' Ἀθήνησι χειροτονηθέν-
των ἀνδρῶν ἰ καὶ τῶν ἐξῆς
εἰρηκεν Ἀνδροτίων ἐν τῇ γ'.

ἐκαλεῖτο μέντοι τούτων ἕκαστος
τῶν ἀρχόντων δεκαδοῦχος, ὡς
Λυσίας δῆλον ποιεῖ ἐν τῷ περὶ
τοῦ Διογένους κλήρου. (Harp.)
Rhinion unus ex iis. XVIII, 6.

Delius vir. XVII, 42.

Delphi. Oraculum ibi anti-
quissimum, omnibus commune,
fide dignissimum VI, 31. con-
sultum ab Heraclidis VI, 17.
a Lacedaemoniis VI, 23. 31. et
Messeniis ibd. Inscriptio Del-
phis posita XII, 230. (Γνώθη
σαντόν· ἀπόφθεγμα. οἱ δὲ Χεί-
λωνός φασιν. Ἐρμιππος δὲ
Δελφὸν εὐνοῦχόν φησιν εἰρη-
κέναι τὸ γνώθη σαντόν καὶ ἐν
τῷ ναῷ ἐπιγράψαι. Χαμαι-
λέων δὲ Θαλοῦ φησιν εἶναι τὴν
γνώμην ταύτην. Bekk. Anecd.
233.) Opes Delphicas Thebani
sunt conati superare privatis
sumptibus. V, 54.

Demeter (Ceres) in erroribus
suis, rapta quum sibi esset
filia Proserpina Atheniensibus
ob accepta beneficia fruges et
mysteria donat. IV, 28.

[Δημόκοινος ὁ δημόσιος
βασανιστής. Ἰσοκράτης ἐν τῷ
Τραπεζιτικῷ (15.) σχεδὸν ἐξη-
γήσατο τοῦνομα. Harp.]

Demonicus, Hipponici filius.
I, 1. 2. Ad eum orat. I. missa.
V. Ἐπόθ. 1.

Demosthenes. Pax per eum
facta. Ἐπόθ. 5. add. Ἀποσπ. III.

Dercylidas dux Lacedaemo-
niorum (regem falso dicit Har-
pocratio) cum mille armatis
Aeolidem occupavit IV, 144.

[Διαιτηταί· Δημοσθένης
ἐν τῷ κατὰ Μειδίον. εἰσὶ δὲ
οἱ διαιτηταὶ ἕτεροι τῶν δικα-
στῶν· οὗτοι μὲν γὰρ ἐν δικα-
στηρίοις ἐδίκαζον ἀποδεδειγ-

μένοις καὶ τὰς ἀπὸ τῶν διαιτητῶν ἐφεσίμους ἔκρινον, οἱ δὲ διαιτητὰ πρότερον κλήρω λαχόντες ἢ ἐπιτρεφάντων ἀνομοίως τῶν κρινομένων τοῖς κρινόμενοις δῆτων. καὶ εἰ μὲν ἤρεσκε τοῖς ἀντιδίκοις, τέλος εἶχεν ἡ δίκη· εἰ δὲ μὴ, τὰ ἐγκλήματα καὶ τὰς προκλήσεις καὶ τὰς μαρτυρίας, ἔτι δὲ καὶ τοὺς νόμους καὶ τὰς ἄλλας πῖστεις ἐκατέρωθεν ἐμβαλόντες εἰς καθίσκουσκαὶ σημηνάμενοι παροεδίδουσαν τοῖς εἰσαγωγέσσι τῶν δικῶν. λέγει δὲ περὶ αὐτῶν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Harp. — Ἐγένοντο δὲ διαιτητὰ πάντες Ἀθηναῖοι, οἱς ἐξηκοστὸν ἔτος ἦν. Bekk. Anecd. 235. — XVIII, 14.]

[Διακόσιοι καὶ χίλιοι: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἰσχομάχον φησιν „οὐδεὶς Ἀναίδης ἐστὶ τῶν διακοσίων καὶ χιλίων.“ οἱ πλουσιώτατοι Ἀθηναίων χίλιοι καὶ διακόσιοι ἦσαν, οἱ καὶ ἐλειτούργουν. Harp. p. 184, 3. — XV, 145.]

Diodotus, Isocratis discipulus et amicus. Ep. IV, 1. ei libertas loquendi apud quosdam Asiae principes fraudi fuit. Ib. 7. Habuit filium, qui parum firma valetudine utebatur. Ib. 10 sq.

Dionysia (ἑορτὴ Ἀθηνησιν Διονύσου. ἤγετο δὲ τὰ μὲν κατ' ἀγροὺς μηνὸς Ποσειδεῶνος, τὰ δὲ Ἀθηναῖα Γαμηλιῶνος, τὰ δὲ ἐν ἄστει Ἐλαφηβολιῶνος. Bekk. Anecd. 235.). — Ludi scenici Dionysii. VIII, 82. XII, 168.

Dionysius Syracusanus Syracusas occupavit, omnes Siciliae urbes Graecae originis cepit, maximas copias sibi comparavit, Syracusas maximam Grae-

carum urbium reddidit. V, 65. 67. III, 23. Lacedaemonii ei auxilium praestant. IV, 126. A Carthaginensibus obsessus prosperum habuit eventum. Nam Carthaginensibus devictis vitam in regno exegit filioque imperium reliquit a. Chr. n. 367. VI, 44. 45. Assentatores magni habere dicebatur, hortantes suadentesque despiceret. Ep. I. 4., tamen Isocrates ei epistulam misit V, 81. quae est Epist. I., scripta paullo ante a. 367.

Dionysius, Dionysii f., Lacedaemoniorum amicus. VI, 63.

Dionysius Halicarnassensis de Isocrate Ἀποσπ. I.

Diophantus (ὄνομα κύριον. Harp.), dux Atheniensis (Diod. XVI, 48.), Isocratis familiaris. Ep. VIII, 8.

Dipaea, oppidulum Arcadiae, victoria magna a Lacedaemoniis de Arcadibus reportata insignis (Herod. IX, 35. Paus. III, 11.). VI, 99.

Dores Lacedaemonii a prima origine fuerunt. VI, 16. Heraclidae apud eos consederunt. VI, 17. Peloponnesum occuparunt et urbes agrosque trifariam diviserunt XII, 177. 253. 254. Athenienses ab iis in bello de coloniis condendis gesto non adjuvantur. XII, 190.

Draco (Pelleneus) Atarneum cepit et Mysium campum devastavit (Xenoph. Hell. III, 2. 11.). IV, 144.

E.

[*Εἰρήνη*. De pace cum sociis facienda et a. Chr. n. 355.

facta oratio περὶ Ειρήνης (VIII.) est a. Ch. n. 356. scripta.]

Elei. Lacedaemonii iis agri partem ademerunt (Diod. XIV, 17.). VIII, 100.

Empedocles quattuor dixit esse rerum elementa. XV, 268.

Enneacrunus [Λυσίας (immo Isocrates) ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως. κρήνη τις ἐν Ἀθήναις. πρότερον δ' ἐκαλεῖτο Καλλιρόη. Harp.]. Vinum ad eum refrigerant. XV, 287.

Eos (Aurora), mater Memnonis. X, 52.

Eraphus, pater Libyae. XI, 10.

[Ἡπειρον: σύνηθές ἐστι τῷ Ἰσοκράτει τὴν ὑπὸ τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν γῆν οὕτω καλεῖν, ὡσπερ ἐν τε Φιλίππῳ (97.) καὶ Ἀρχιδάμῳ (73.). Harp.]

Ephialtes diminuit Areopagi auctoritatem. Ἐπόθ. 7.

[Ἐφοροί: ἄρχοντες ἦσαν ἄνδρες ἑννέα (corr. πέντε) ἐν Λακεδαιμόνι, κληθέντες ἀπὸ τοῦ πάντας ἔφορᾶν ἦσαν δὲ ἡ μεγίστη ἀρχή. Bekk. Anecd. 257. — XII, 181.]

Ephorus, Isocratis discipulus. Ἀποσπ. III. β. 6. 7.

[Ἐπιγραφεῖς: ἀρχή τις ἐστὶν ἡ τῶν ἐπιγραφῶν, ἧτις ἐν ταῖς δίκαις ἐπέγραφε τὰ ἐπιτίμια τοῖς ἀλισκομένοις. ἢ ἐπιγραφεῖς οἱ ὀρίζοντες καὶ ἐπιγραφόντες τὰς εἰσφορὰς ἐκάστω. Bekk. Anecd. 254. — XVII, 41.]

Epidaurii, nullius auctoritatis populus. VI, 91.

[Ἐπιστάτης: Oratio Συνηγορία πρὸς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἐπιστάτου iniuria Isocrati tributa. V. Ἀποσπ. I.]

[Ἐπίσταθοι: οἱ ἄρχοντες καὶ σατραπαί, οἱ κατέχοντες βασιλεῖ τὰς ὑπηκόους πόλεις, παρὰ τὸ ἐπὶ τοῖς σταθμοῖς εἶναι· σταθμοὶ δὲ αἱ καταγωγαί. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι τοὺς τοιοῦτους ἀρμοστὰς ἐκάλουν. Bekk. Anecd. 253. Ἰσοκράτης Πανηγυρικῶ (162.) „Ἐκάτομος ὁ Καρίας ἐπίσταθος“, ὃς οὐδὲν ἕτερον ἦν ἢ κατὰ σατραπείαν Καρίας κύριος. Harp. IV, 120.]

[Ἐπάννυμοι: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους (18.). Διττοὶ εἰσιν οἱ ἐπάννυμοι, οἱ μὲν ἰ τὸν ἀριθμὸν, ἀφ' ὧν αἱ φυλαί, ἕτεροι δὲ β' καὶ μ', ἀφ' ὧν αἱ ἡλικίαι προσαγορεύονται τῶν πολιτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος, ἀπὸ ἡ' ἑτῶν μέχρις ξ'. (Harp.) XVIII, 61.]

Erechtheus contendit cum Eumolpo de urbe Athenarum. XII, 193.

Erichthonius, Vulcani et Ter-rae f., a Cecrope regnum Athenarum accepit, a quo omnes Atheniensium ad Theseum reges originem ducunt. XII, 126.

Erythea insula, unde Hercules boves abduxit. VI, 19. X, 24.

[Ἐρις. Περὶ ἔριδος oratio iniuria Isocrati tributa. V. Ἀποσπ. I.]

Euagoras (ὄνομα κύριον, εἰς ὃν τὸ ἐγκώμιον Ἰσοκράτους. Harp.). Aeacidæ (Teucridæ) eius maiores. IX, 18. Natus Salamine. IX, 21. Eius a pueritia virtus. 22—24. E Solis Cilicæ oppido, quo confugerat, in patriam redit. 27—32. Salaminis regnum suæ genti recuperat et Phœnicibus eripit. III, 28. Merita eius de civitate sua.

IX, 41—50. Graecorum multi et inter eos Conon ad eum confugiunt et ab Atheniensibus ob merita ius civitatis accipit et statua ei ponitur. IX, 51—57. Cum rex Persarum bellum ei intulisset, socio filio Pnytagora tota paene Cypro est potitus, Phoenicem vastavit, Tyrum expugnavit, Ciliciam ad defectionem compulsi regemque pacem facere coegit. IX, 57—69. Unius urbis in Cypro rex et in foedere Antalcidae cum aliis insulis Persarum regi traditus (a. Chr. n. 387.) ab eo subigi non potest IV, 141. Beatam egit vitam IX, 70. et plures reliquit liberos (mortuus esse perhibetur a. Chr. n. 374.) 72., inter eos Nicoclem. III, 42. Laudatio eius Orat. IX. Euagoras inscripta et ab Isocrate seniore est composita, v. s. Isocrat. et *Ἐπιφ.* 9., fort. a. Chr. n. 370.

Euander de Isocrate. *Ἐπιφ.* 2.

Eufoea insula, multis modis abundans, cuius situs ad maris imperium est aptissimus. IV, 108. Thebani eam vastaverunt. V, 53.

Eumolpidae Eleusiniis edicunt ut barbari homicidaeque procul sint. IV, 157.

Eumolpus, Neptuni f., cum Erechtheo de Athenarum possessione contendit, dicens Neptunum ante Minervam urbem possedissee XII, 193., et irruptionem in Atticam fecit. IV, 68.

Eunomus, Isocratis discipulus, aurea corona a civitate ornatus. XV, 93.

Eupatridae (*εὐπατρίδαι ἐκαλοῦντο οἱ αὐτὸ τὸ ἄστυ οἰκοῦν-*

τες καὶ μετέχοντες βασιλικῶν γένων καὶ τὴν τῶν ἱερῶν ἐπιμέλειαν ποιοῦμενοι. Bekk. Anecd. 257.), Alcibiadis maiores. XVI, 25.

Euripides de Socrate. *Ἐπιφ.* 11.

Europa ut altera terrae pars (IV, 179.) Asiae opposita IV, 187. V, 137. VI, 54. est tamen nunc minus fortunata quam Asia. V, 132. Contendit cum ea et triumphavit bello Troiano. X, 51. 67. item postea Atheniensium merito IV, 117. 149. XII, 47. Eius imperium Thracas, Scythas, Persas affectarunt IV, 68. cum barbaris Europae Philippus bellum gessit. V, 152. Ut urbes eius sui iuris essent, praescriptum in pace Antalcidae. IV, 176.

Eurybiades, Lacedaemoniorum dux, in bello navali cum Xerxe gesto Graecos paene perdidit. XII, 51.

Eurystheus, Argivorum rex, Herculem, Iovis filium, imperata facere coegit. IV, 60. X, 24. Nemo tamen eius potentiam laudibus ornavit. V, 144. Incursione in Atticam facta ab Atheniensibus victus et captus est. IV, 58. 59. 65. V, 34. VI, 42. XII, 194. Inimicus Heraclidarum IV, 56. contumeliosa morte periit. IV, 60. Quid post eius mortem Heraclidae fecerint. VI, 17. 18.

Euthymus, Niciae consobrinus XXI, 9., acceperat a Nicia tria talenta custodienda, ib. 2. unum est infitatus, ib. 3. Qua de caussa orat. XXI. (fere a. 402) scripta est (habita esse non videtur).

G.

Ge (Terra) peperit Erichthonium. XII, 126.

[Γερονσία και Γέροντες: ἄρχοντες ἦσαν ἐν Λακεδαιμόνι, οἱ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡλικίας μέχρι γῆρας καλῶς βεβιωκότες, τὸν ἀριθμὸν εἴκοσιν ὄντω. ἦν δὲ ἡ μέγιστη ἀρχὴ μετὰ τοὺς ἐφόρους ἢ γερονσία. Bekk. Anecd. 227. — XII, 154.]

Gigantes. Gigantomachia levior quam deorum pugna ad Pium. X, 53.

Gorgias Leontinus in Thesalia vixit sine uxore et liberis, reliquitque mille stateres. XV, 155. 156. (mortuus fere a. Chr. n. 380.). Dicere ausus est nihil esse eorum, quae videamus. X, 3. XV, 268. Contra eum or. X. scripta esse dicitur. Τρόθ. 10.

Gorgonium surripuit Philurgus. XVIII, 57.

Gylippus (ὄνομα κύριον, Λακεδαιμόνιος. Harp.) solus Syracusios ab obsidione liberavit exercitumque Atheniensium terra marique fugatum cepit (a. Chr. n. 413.). VI, 53.

H.

Hades (Orcus). Theseus cum Pirithoo in eum descendit X, 20. 39. et Orpheus ex eo mortuos reducebat. XI, 8.

Halys, fluvius Asiae, IV, 144. Quo tempore Athenienses principatum tenebant, exercitus Persici infra eum descendere non audebant. VII, 80. XII, 59.

[Ἀρμοσταί: οἱ ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ἄρχοντες καὶ φρούραρχοι ἐκπεμπόμενοι, παρὰ τὸ

ἀρμόζειν καὶ καθιστᾶν τὰς ὑπ' αὐτῶν φυλαττομένας πόλεις. Bekk. Anecd. 445. — IV, 117.]

Hecatomnos (ὄνομα κύριον. Harp.), Cariae satrapa. IV, 162.

Helena, Iovis et Ladae f., Herculi a patre praelata et pulcritudine donata est. X, 14. 16. Theseus primus eam amavit, ib. 18—38. Eius nuptias omnes illo tempore reges civitatumque principes ambiebant, 39. Pollicita est eas Venus Paridi. Ib. 41. Illa Menelai coniuge facta et rapta Graeci omnes surrexerunt, quasi patria sua vastata; et sic Graeciae libertatis effectrix evasit. Ib. 49. 67. et XII, 80. Ob formam immortalis (X, 61.), fratres suos iam mortuos et Menelaum immortalitate donavit. X, 62. Stesichoro potentiam suam ostendit. X, 64. Homero mandavit, ut de iis scriberet, qui ad Troiam militassent. X, 65. Illi et Menelao Therapnis in Laconia sacrificatur. X, 63. Scripsit eius non laudationem sed defensionem Gorgias X, 14. quamobrem Isocrates veram eius laudationem in orat. X, Helena inscripta, est aggressus. Scripta esse videtur circiter a. 392, paulo post orationem in Sophistas.

Helios (Sol) procreavit filiam Pasiphaen. X, 27.

Hellas (Graecia) antiquissimis temporibus humilis erat IV, 68. sed coloniis conditis duplo maior est reddita. XII, 44. 47. 167. Debent barbari ei servire. IV, 131. Contra eos igitur est ei bellum gerendum, qui Graeciam magnam est red-

diturus. XII, 44. Ep. I, 8. Bello Troiano tota Graecia coniuncta Agamemnone duce Troiam expugnavit. IX, 65. X, 49. XII, 76. 80. Quod Persarum rex eius copiis utitur IV, 134. eiusque res curat IV, 175. id Graeciae est dedecori IV, 180. 182., ita ut bellum cum Persis debeat suscipi. IV, 185. V, 70. Ep. I, 8. 9. Sic malis, quibus premitur, potest liberari. XV, 65. Ep. IX, 8. 15. — Multis praeterea locis ἡ Ἑλλάς nominatur, quos enumerare nihil opus est.

Hellenes (Graeci) parvam antiquitus incolebant terram bellis et inopia pressi. IV, 34. Athenienses eorum fines dilatant. IV, 37. In Aegina commune templum condiderunt. IX, 14. 15. Nomen Graecorum est nomen humanitatis et eruditionis factum IV, 50. IX, 66. XV, 293. Opponuntur barbaris III, 50. IV, 17. 67. 68. 85. 155. 158. V, 9. 80. 115. 121. 124. 125. 130. 132. 139. 140. 141. VII, 79. IX, 37. 59. 66. X, 49. 50. 52. XII, 45. 47. 60. 105. 152. 163. 213. XV, 80. XVIII, 27. Epp. II, 10. III, 5. IX, 11. Communis eorum lex de sepeliendis mortuis. XII, 170. Unius imperium non ferunt V, 107. 108. Principatum Graecorum quinam obtinere debeant. IV, 22. 57. 63—65. 99. VII, 66. VIII, 24. — Plurimis praeterea locis Ἑλλήνων mentio fit.

Hellenica regio V, 107. administratio, opposita barbarico dominatui. V, 154. res Hellenicas olim barbari non curabant. VII, 80. Hellenicae ora-

tiones XV, 46. Hellenica bella. XII, 1.

Hellenides urbes. III, 23. IV, 37. 64. 137. V, 64. 65. 68. VI, 26. VIII, 42. IX, 47. X, 35. 68. XII, 45. 59. 77. 119. 159. 163. 190. 191. 258. XV, 121. 224. 250. Ep. IX, 9.

Hellesponti urbes Sestus et Crithote. XV, 108. Hellespontum Xerxes ponte iunxit. IV, 89. Clades in Hellesponto ad Aegos flumen (a. Chr. n. 405.). IV, 119. V, 62. VII, 64. VIII, 86. XII, 99. XVIII, 59.

Helotes (ἐλλωτεύειν τὸ δουλεύειν, Ἰσοκράτης Πανηγυρικῶν (131.) ἐλλωτες γὰρ οἱ μὴ γόνου δοῦλοι Λακεδαιμονίων, ἀλλ' οἱ πρῶτοι χειρωθέντες τῶν Ἑλλοσ τὴν πόλιν οἰκούντων, ὡς ἄλλοι τε πολλοὶ μαρτυροῦσι καὶ Ἑλλάνικος ἐν τῇ α'. Harp.). IV, 131. XII, 104. A Thebanis in vicinia Lacedaemoniorum collocati sunt (Messeni sunt intellegendi, Paus. IV, 23.). VI, 28. 87. Uni ex Helotibus servisse dicuntur optimates Graeci IV, 111. (Lysandrum intellegit Sauppis.)

Hera (Iuno) de pulcritudine certans. X, 41.

Heraclidae dant Lacedaemoniis Messenam. VI, 24. Nominatur sic Philippus Macedo Ἱπποκράτης. 5.

Hercules, Iovis et Alcmenae f. X, 16. Perseo quattuor aetatibus posterior XI, 37. aequalis et cognatus Thesei X, 23. XII, 205. quocum saepe componitur. I, 8. V, 144. Labores ei ab Eurystheo sunt impositi. IV, 60. X, 24. XII, 194. Reducit Tyndareum et accipit

regnum. VI, 18. Est a Neleo eiusque filius bobus, quos ex Erythia abegerat, spoliatus. VI, 19. Expeditionem contra Troiam et Laomedontem suscepit. V, 111. IX, 16. Busiridem interemisse dicitur. XI, 36. Columnas erexit, monumentum virtutis suae et terminos Graecae terrae. V, 112. XII, 250. Excellens prudentia, sapientia, iustitia. V, 109—112. 144. Virtute immortalis est factus et inter deos receptus. I, 50. V, 132. VI, 17. Athenienses ei simul immortalitatis auctores. V, 33. Optime de Graecia est meritus. V, 76. 114. Ex eius gente orti Philippus V, 115. et Archidamus VI, 8. Ep. IX, 3. Liberi eius Eurysthei inimicitiam fugientes Atheniensibus supplices sunt facti IV, 54. 56. 58. 62. 65. V, 33. 34. X, 31. XII, 194. et post receptum in Deos Herculem in multis erant erroribus. VI, 17. Posteriores tamen Spartam condiderunt et Argos, Lacedaemonem atque Messenam occuparunt. IV, 61. VI, 21. 32.

Hephaestion, Vulcani templum. XVII, 15.

Hephaestus (Vulcanus), pater Erichthonii. XII, 126.

Hermippus de Isocrate scriptus. *Ἰσόκρ.* 2. 5.

Hesiodus, optimus vitae humanae consiliarius. II, 43. De eo disputabant Sophistae in Lyceo. XII, 18. 33. Allatus in *Ἰσόκρ.* 1.

Hesperidum mala afferre Herculi erat mandatum. X, 24.

Hippolaidas. XVII, 38.

Hippolyta una ex Amazoni-

bus amavit et secuta est Theseum. XII, 193.

Hipponicus, ditissimus et nobilissimus Atheniensium, Alcibiadis socer. XVI, 31.

Hipponicus, Demonici pater I, 2. et familiaris eius, qui orat. I. scripsit. Ibid. Virtute excellens. I, 9—11. (V. de eo *Ἰσόκρ.* 1, ubi Cyprius fuisse dicitur.)

Homericidae (*Ἰσοκράτης Ἐλένη* (65.). *Ὅμηρίδαι γένος ἐν Χίῳ, ὅπερ Ἀκουσίλαος ἐν γ', Ἑλλάνικος ἐν τῇ Ἀτλαντιάδι ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ φησὶν ὠνομάσθαι. Σέλευκος δὲ ἐν β' περὶ βίων ἀμαρτάνειν φησὶ Κράττητα νομίζοντα ἐν ταῖς ἱεροποιαῖς Ὅμηρίδας ἀπογόνους εἶναι τοῦ ποιητοῦ ὠνομάσθησαν γὰρ ἀπὸ τῶν ὀμηρῶν, ἐπεὶ αἱ γυναῖκες ποτε τῶν Χίων ἐν Διονυσίοις παραφρονήσασαι εἰς μάχην ἤλθον τοῖς ἀνδράσι καὶ δόντες ἀλλήλοις ὄμηρα νυμφίους καὶ νύμφας ἐπαύσαντο, ὧν τοὺς ἀπογόνους Ὅμηρίδας λέγουσιν.* Harp.) Eorum narratio de Homero X, 65.

Homerus ab Helena per somnum ad carmina sua componenda excitatus narratur. X, 65. Illo omnes inferiores, qui in eodem poeseos genere elaboraverunt. XII, 263. Aestumatur eius poesis magni apud Graecos, quod eos, qui barbaros expugnaverunt, praeclaris extulit laudibus. IV, 159. Sophistae de ea disserere solebant. XII, 18. 33. Persecutus est fabulose certamina et bella semideorum. II, 48. Nonnunquam deos de futuris rebus delibantes facit. XIII, 2.

Hyperbolus (Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. ἦν δὲ δημαγωγός, ὃν Θουκυδίδης ἐν τῇ ἡ' ἐξωστρακισθαι φησίν. Harp.), demagogus Atheniensium. VIII, 75.

I.

Iason, Phraeorum in Thesalia tyrannus. Magnam gloriam inde sibi comparavit, quod regi Persarum se bellum esse illaturum dixit. V, 119. 120. Eius liberis epistula VI. est missa, ubi §. 1. de Iasonis hospitio est sermo (circiter a. 359).

Idrieus (Ἰσοκράτης Φιλίππῳ (103.). δυνάστης ἦν οὗτος ἐν Καρία, υἱὸς Ἐκατόμνον, ἀδελφὸς δὲ Μανσάλου καὶ Ἀρτεμισίας. Harp.), opulentissimus Asiae satrapa, regi Persarum haud favens. V, 103.

Illyriorum maximam partem subegit Philippus. V, 21.

Ion. Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως (268.). Ἴωνος τοῦ τῆς τραγωδίας ποιητοῦ μνημονεύοι ἂν νῦν ὁ ρήτωρ, ὃς ἦν Χίος μὲν γένος, υἱὸς δὲ Ὀρθομένους, ἐπίκλησιν δὲ Ξούθου. ἔγραψε δὲ μέλη πολλὰ καὶ τραγωδίας καὶ φιλόσοφόν τι σύγγραμμα τὸν Τριαγμὸν ἐπιγραφόμενον, ὃπερ Καλλίμαχος ἀντιλέγεσθαι φησιν ὡς Ἐπιγένους· ἐν ἐνίοις δὲ καὶ πληθυντικῶς ἐπιγράφεται Τριαγμολ, καθὰ Δημήτριος ὁ Σκηψιος καὶ Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεύς. ἀναγράφουσι δὲ ἐν αὐτῷ τὰδε „Ἀρχὴ ἦδε μοι τοῦ λόγου. πάντα τρία καὶ πλέον οὐδὲν οὐδὲ ἔλασσον. τούτων τῶν τριῶν ἐνὸς ἐκάστου ἀρετὴ τριάς, σύνεσις καὶ κράτος καὶ τύχη.“ (Harp.)

Iones coloni Atheniensium, Persis infestissimi, tamen a Lacedaemoniis primum ab illis abstracti, postea his traditi sunt. IV, 122. Sunt laudandi, quod eos diris deoverunt, qui templorum a Persis crematorum ullum instaurassent. IV, 156.

Ionia. Inde erat maxima pars classis, qua ad Cyprum Persae utebantur IV, 135. Ibi exercitum esse collocandum dicit IV, 165. Samus praestans in Ionia. XV, 108.

Iphicrates de rebus gestis c. Timotheo in iudicium vocatus et absolutus est a. 354. a. Chr. XV, 129.

Isocrates (ὁ Ἀθηναῖος ἐγεννήθη μὲν ἐπὶ τῆς ὀγδοηκοστῆς καὶ ἑκτῆς Ὀλυμπιάδος (a. Chr. n. 436.) ἀρχόντος Ἀθήνησι Λυσισμάχου [Μυρρινουσίου. φ.], πέμπτῳ πρότερον ἔτει τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, δυοὶ καὶ εἴκοσι ἔτεσι νεώτερος Λυσίου [πρεσβύτερος δὲ Πλάτωνος ἑπτὰ. φ.]. Dion. et Pseudo-plutarch. Θεοδώρου [τοῦ Ἐρχιέως. φ.] τοῦ ἀύλοποιου ἐγένετο παῖς, Ἡδυντοῦς μητρὸς. Anonym. et Pseudopl. Ἀδελφοὶ δ' αὐτῷ ἐγένοντο Τελοῖππος καὶ Θεόμνηστος καὶ Θεόδωρος. Suid., sed Pseudoplut. patri tres praeterea liberos fuisse scribit, Telesippum Diomnestum atque filiolum). Pater eum ita studiose educavit, ut inter aequales et condiscipulos clarior etiam et notior esset quam postea inter cives. XV, 161. (Γενόμενος δ' ἀκουστῆς Προδίκου τε τοῦ Κεῖου καὶ Γοργίου τοῦ Δεοντίου καὶ Τελοῖου τοῦ Σν-

ρακουσίον, τῶν τότε μέγιστον ὄνομα ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ἐχόντων ἐπὶ σοφία, ὡς δὲ τινες ἱστοροῦσι, καὶ Θηραμένους τοῦ ῥήτορος, ὃν οἱ τριάκοντα ἀπέκτειναν, — a. Chr. n. 404. — δημοτικὸν εἶναι δοκοῦντα — [οὐ συλλαμβανομένου ὑπὸ τῶν τριάκοντα καὶ φυγόντος ἐπὶ τὴν βουλαίαν ἐστίαν, ἀπάντων καταπεπληγμένων, μόνος ἀνέστη βοηθήσων. ψ.]. Dion. et Pseudoplut. μαθητὴς ἐγένετο φιλοσόφου Σωκράτους. [ἐλυπήθη δὲ οὐ μετρίως ἐπὶ τῷ Σωκράτους θανάτῳ καὶ μελανιμονῶν τῇ ὕστεραία προήλθε. ψ.] Anonym. et Pseudopl. νέος δὲ ὢν ἐδόκει διοίσειν τῶν περὶ Λυσίαν τὸν ῥήτορα πρὸ αὐτοῦ γενομένων· καὶ τοῦτο μαρτυρεῖ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδρῳ (278 sq.) Σωκράτην λέγοντα ποιήσας οὕτω· νέος μὲν ἔτι, ὦ Φαίδρε, Ἰσοκράτης, ὃ μέντοι περὶ αὐτοῦ μαντεύομαι εἰπεῖν ἐθέλω· δοκεῖ γάρ μοι ἀμελῶν ἢ κατὰ τοὺς περὶ Λυσίαν εἶναι [λόγους τὰ τῆς φύσεως· ἔτι δὲ ἦθει γεννικωτέρῳ κεκρασθαι. Ὡστε οὐδὲν ἂν γένοιτο θανατοῦν, προιούσης τῆς ἡλικίας, εἰ περὶ αὐτούς τε τοὺς λόγους, οἷς νῦν ἐπιχειρεῖ, πλεόν ἢ παιδῶν διεγύηκοι τῶν πάποτε ἀφαμένων λόγων· εἴτε εἰ αὐτῷ μὴ ἀποχρησαί ταῦτα, ἐπὶ μεζῶ τις αὐτὸν ἄγοι ὀρμῇ θειοτέρα. φύσει γάρ, ὦ φίλε, ἔνεστι τις φιλοσοφία τῇ τοῦ ἀνδρὸς διανοία. Πλ.] Anonym. et Plauto.). Amissis bello Deceliaco cunctis facultatibus mederi coepit rebus suis et aliquorum esse magister. XV, 161. 162. (σχολῆς δὲ ἡγεῖτο, ὡς τι-

νές φασι, πρῶτον ἐπὶ Χίου, μαθητὰς ἔχων ἑννέα. Pseudopl.) Primi ad eum accesserunt Eunomus et Lysithides et Callipus, post hos Oneter, Anticles, Philonides, Philomelus, Charmantides, quos omnes civitas aureis coronis donavit. XV, 93—94. Fuit etiam amicus et magister Timothei. XV, 101. Ep. VIII, 8. ἀχροαταὶ δὲ αὐτοῦ ἐγένοντο εἰς ἑκατὸν, ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ Τιμόθεος ὁ Κόωνος, σὺν ᾧ καὶ πολλὰς πόλεις ἐπήλθε, συντιθεὶς τὰς πρὸς Ἀθηναίους ὑπὸ Τιμοθέου πεμπομένους ἐπιστολάς, ὅθεν ἐδώρησατο αὐτῷ τάλαντον τῶν ἀπὸ Σάμου περιγενομένων. ἐμαθήτευσε δ' αὐτῷ καὶ Θεόπομος ὁ Χίος καὶ Ἐφορος ὁ Κυμαῖος καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ τὰ τραγωδούμενα συγγράφας καὶ Θεοδέκτης ὁ Φασηλίτης ὁ τὰς τραγωδίας ὕστερον γράφας, Λεωδάμας τ' Ἀθηναῖος καὶ Λάκρिटος [Phaselita], ὡς δὲ νέος φασι καὶ Ἐπερελίδης καὶ Ἰσαῖος. [Ἔσχε δὲ μαθητὰς πολλοὺς μὲν, τοὺς δὲ εὐδοκιμηκότας καὶ ἐπιφανεῖς τούτους, Θεόπομπον, Ἐφορον, ὧν καὶ ἱστορίαι φέρονται, Ἐπερελίδην, Ἰσαῖον, Ἀνκούργον, οἵτινες εἰσι τῶν δέκα ῥητόρων τῶν κριθέντων τε καὶ ἀναγινωσκομένων, εἶτα Φίλλσκον, Ἰσοκράτην ὁμώνυμον αὐτοῦ, Θεοδέκτην, Ἀνδροτίωνα τὸν τὴν Ἀτθίδα γράψαντα, καθ' οὗ καὶ ὁ Δημοσθένης ἔγραψε, καὶ Πύθωνα τὸν Βυζάντιον, τὸν ῥήτορα Φιλίππου. Ἄν.] Pseudopl. et Anon.) Divitias inde nactus invidiam excitavit. XV, 4. 146. 154. Nam non solum privatos homines disci-

pulos habuit, sed oratores, duces, reges, omnino plures, quam omnes reliqui rhetores. XV, 30. 39. Indicat ipse se plura bona sibi comparasse quam Gorgiam ib. 158., quae tamen ab externis potissimum accepit, ut a Nicocle. XV, 39. 40. *Ἰπόθ.* 2. (Ἐλάμβανε δὲ χρήματα πάμπολλα ὑπὲρ τῆς διδασκαλίας, παρὰ μὲν τῶν πολιτῶν οὐδὲν [hoc falsum est], ὡσπερ γέρας τοῦτο κατατιθέμενος καὶ τροφεῖα καταβάλλων τῇ πατρίδι, παρὰ δὲ τῶν ξένων χιλίας δραχμῶν. Anon.) Erat ea de caussa inter mille et ducentos illos, qui trierarchiae munere fungebantur, quod cum filio Aphaeo tempore orationis XV. ter obierat. XV, 145. (Ἐνόρησε δ' ἱκανῶς, οὐ μόνον ἀργύριον εἰσπράττων τοὺς γνωρίμους, ἀλλὰ καὶ παρὰ Νικολέου τοῦ Κυπρίων βασιλέως, ὃς ἦν υἱὸς Εὐαγόρου, εἴκοσι τάλαντα λαβὼν ὑπὲρ τοῦ πρὸς αὐτὸν γραφέντος λόγου· ἐφ' οἷς φθονηθεὶς τρεῖς προεβλήθη τριηραρχεῖν. καὶ δις μὲν ἀσθένειαν σκηψάμενος διὰ τοῦ παιδὸς παρητήσατο· τὸ δὲ τρίτον ὑποστάς ἀνήλωσεν οὐκ ὀλίγα. Pseudopl.) Iam seniori ei facultatum permutatio ob trierarchiae munus a Lysimacho oblata et ea de re iudicium conflatum est. XV, 4. De aliis autem rebus nunquam erat in iudicium vocatus, XV, 27., quia neminem laesit. XV, 33. (Ἄνο δ' ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ συνέστησαν αὐτῷ ἀγῶνες· πρότερος μὲν εἰς ἀντίδοσιν προκαλεσαμένον αὐτὸν Μεγακλείδου, πρὸς δὲ οὐκ ἀπήνησε διὰ νόσον, τὸν

δὲ υἱὸν πέμπας Ἀφαρέα (a. Chr. n. 356.) ἐνίκησε. Δεύτερος δὲ Λυσιμάχου αὐτὸν προκαλεσαμένον περὶ τριηραρχίας εἰς ἀντίδοσιν· ἠττηθεὶς δὲ τὴν τριηραρχίαν ὑπέστη. Pseudopl.) Nam sophistae et alii multi ei invidebant, quia sapientiozem se illis profitebatur et plures discipulos habebat, etiam civitati Atheniensium non adulari sed illam obiurgare solebat. XII, 5. Epp. II, 22. IX, 15. Erat autem ad capessendam rempublicam omnium civium minime a natura instructus, voce et audacia carens, et ingenio praeditus, quod ad bene sentiendum et cogitandum valebat, sed ad res gerendas infirmus neque ad eloquentiam satis aptum et ad dicendum in magna hominum frequentia prorsus ineptum erat. V, 81. 82. XII, 9. 10. Epp. I, 9. VIII, 7. His igitur omnibus destitutus ad sapientiae studium deque Graeciae statu regumque et rerumpublicarum negotiis scribendum confugit. XII, 11. Orationes conscripsit Atheniensium civitati totique Graeciae utilia suadentes, ornate copioseque compositas. XII, 2. Non destitit Graecos ad concordiam et expeditionem in Asiam excitare. XII, 13. et plures de libertate Graecorum conscripsit orationes, quam omnes oratores. Ep. VIII, 7. Atheniensium maiores in Panegyrico maximis laudibus celebravit, XV, 60. 61. 76, optimeque et hac oratione et aliis de patria est meritus, ibd. 76—86. (Τίς γὰρ οὐκ ἂν γένοιτο φιλό-

πολλὸς τε καὶ φιλόδημος, ἢ τίς οὐκ ἂν ἐπιτηδεύσειε τὴν πολιτικὴν καλοκαγαθίαν, ἀναγνοὺς αὐτοῦ τὸν Πανηγυρικόν; ἐν ᾧ διεξιῶν τὰς τῶν ἀρχαίων ἀρετάς, φησὶν, ὡς οἱ τὴν Ἑλλάδα ἐλευθερώσαντες ἀπὸ τῶν βαρβάρων οὐ τὰ πολεμικὰ δεινολόμον ἦσαν ἀλλὰ καὶ τὰ ἡθῆ γενναῖοι καὶ φιλότιμοι καὶ σώφρονες· οἳ γε τῶν μὲν κοινῶν μᾶλλον ἐφρόντιζον ἢ τῶν ἰδίων, τῶν δ' ἄλλοτρίων ἤττον ἐπεθύμουν ἢ τῶν ἀδυνατων· καὶ τὴν εὐδαιμονίαν οὐ πρὸς ἀργύριον ἐκρινον ἀλλὰ πρὸς εὐδοξίαν· μέγαν οἴομενοι τοῖς παισὶ καταλείψειν πλοῦτον καὶ ἀνεπίφθονον, τὴν παρὰ τοῖς πλήθει τιμῆν. Κρείττονα δ' ἡγοῦντο τὸν εὐσχήμονα θάνατον ἢ τὸν ἀκλεῆ βίον· ἐσκόπων δ' οὐχ ὅπως οἱ νόμοι καλῶς καὶ ἀκριβῶς αὐτοῖς ἔξουσιν, ἀλλ' ὡς ἢ τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων μετριότης μηδὲν ἐκβήσεται τῶν πατρίων· οὕτω δ' εἶχεν αὐτοῖς τὰ πρὸς ἀλλήλους φιλοτίμως καὶ πολιτικῶς, ὥστε καὶ τὰς στάσεις ἐποιούντο πρὸς ἀλλήλους, πότεροι πλείω τὴν πόλιν ἀγαθὰ ποιήσουσιν, οὐχ οἷτινες τοὺς ἑτέρους ἀπολέσαντες τῶν λοιπῶν αὐτοὶ ἄρξουσιν· τῇ δ' αὐτῇ προθυμίᾳ χρώμενοι καὶ πρὸς τὴν Ἑλλάδα τῷ θεραπεύειν προσήγοντο τὰς πόλεις, καὶ τῷ πείθειν ταῖς εὐεργεσίας μᾶλλον ἢ τῷ βιάζεσθαι τοῖς ὄπλοις κατεῖχον, πιστοτέροις χρώμενοι τοῖς λόγοις ἢ νῦν τοῖς ὄρκοις, καὶ ταῖς συνθήκαις ἀξιοῦντες μᾶλλον ἐμμένειν ἢ ταῖς ἀνάγκαις· τοιαῦτα δὲ περὶ τῶν ἡτόνων ἀξιοῦντες γινώσκειν, οἷα

περὶ σφῶν αὐτῶν τοὺς κρείττους ἂν ἤξιῶσαν φρονεῖν· οὕτω δὲ παρεσκευασμένοι τὰς γνώμας, ὡς ἴδια μὲν (ἄστη) ἔχοντες τὰς ἐαντῶν πόλεις, κοινήν δὲ πατρίδα τὴν Ἑλλάδα οἰκοῦντες. Dion.) Quam orationem etiam invidi et obtrectatores imitabantur. V, 11. (Συνέδηκε μέντοι τὸν Πανηγυρικόν, οἳ μὲν ἔτεσι φασὶ δέκα, οἳ δὲ ἐπὶ τούτοις ἕτερα πέντε· καίτοι γε Γοργίου τοῦ Λεοντίνου καὶ Λυσίου τῶν ἐνθυμημάτων καὶ ἐπιχειρημάτων μικροῦ μεταβολῆ καθέστηκε καὶ μετάθεσις ὁ Πανηγυρικός Ἰσοκράτους λόγος. Διατρεῖται δ' ἂν τις οἰηθεῖται μακρὸν οὕτω χρόνον τοῦ Πανηγυρικοῦ προσεδρεύοντα τὸν δῆτορα τῇ συνθήκῃ διὰ τὸ τῆς λέξεως κατεσκευασμένον καὶ περιττὸν καὶ διὰ τὴν εἰς ἀκριβείαν τῶν ὀνομάτων ἐκλογὴν καὶ δὴ καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλα τούτων συνθήκης. Ἀλλὰ καὶ ἢ τῶν κώλων καὶ περιόδων ἐπὶ τοσοῦτον ἀκριβεία ἱκανῆ καταναλώσαι χρόνον. Μάλιστα δὲ αὐτῷ ἢ τῶν πραγμάτων εὗρεσις καὶ διοίκησις τὴν τοσαύτην ἀσχολίαν ἐνεποίησε· τὰ γὰρ κεφάλαια καὶ τὰ ἐπιχειρήματα, οἷς ὁ λόγος οἰκονομοῦμενος ἀπαρτίζεται, εἴ τις ἐπιμελῶς καὶ καθ' ἕκαστον μέρος ἐπισκέψαιτο, εὐρήσει συντελεσθῆναι πολλοῦ θεόμενα χρόνον. Photius.) Eadem patriae caritate instigatus est aetate iam proventus de Graecis reconciliandis inferendoque Persis communi Graecorum bello scribere in oratione ad Philippum missa. V, 10. et squ. 16. Ep. III, 2. Idem fecit in epistulis

ad Philippum scriptis (Epp. II et III.). Omnino non desiit bellum gerere cum Persis idoneos viros ad id hortando. V, 130. De communibus Graeciae commodis etiam epistolam ad Dionysium tyrannum misit. V, 81. et Epist. I. Nunquam operam dedit orationibus ad ostentationem compositis. Ep. VI, 5. neque oratt. forens. XV, 36. XII, 1 (cf. tamen Ἐπόθ. 16—21). Tamen a civibus suis est neglectus XII, 11. et inde, quum senio esset confectus, morosus factus et querulus XII, 8., quamquam neque gloria destitutus erat et sanitatis insignis corporis et animi particeps XII, 7., ita ut octoginta annos esset natus, quum epistolam nonam scribebat. Ep. IX, 16. Etiam epistolam quartam et sextam aetate senili scripsit. Epp. IV, 12. VI, 6. item orationem ad Philippum scriptam V, 1. 10. 149. et Euagoram IX, 73. et orationem de Permutatione anno aetatis octogesimo secundo XV, 9., voluitque hanc imaginem vitae et animi esse. XV, 7. Panathenaeici autem scribendi initium fecit annos nonaginta quattuor natus XII, 3. eumque absolvit nonaginta septem annos habens, quum triennium morbo laborasset. XII, 267. et sqq. Nam dimidio fere orationis scripto in morbum incidit periculosissimum, qui verecunde nominari nequit, cum eoque triennium confixit. XII, 267. (Ἐτελεύτα τὸν βίον ἐπὶ Χαιρώνδου ἄρχοντος, ὀλίγαις ἡμέραις ὕστερον τῆς ἐν Χαιρώνειᾳ

μάχης (a. Chr. n. 338.), δοῦν δέοντα βεβιωκῶς ἑκατὸν ἔτη, γνώμη χρησάμενος ἅμα τοῖς ἀγαθοῖς τῆς πόλεως συγκαταλύσαι τὸν ἑαυτοῦ βίον, ἀδήλου ἔτι ὄντος, πῶς χρῆσεται τῇ τύχῃ Φίλιππος παραλαβὼν τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀρχήν. Dion. Ἀποκαρτερήσας δ' ἐτελεύτησεν, ὡς μὲν Δημήτριός φησιν, ἐν νεία ἡμέρας, ὡς δὲ Ἀφαρέυς, δεκατέσσαρας. προαναγιγνούς δὲ τούτους τοὺς στίχους ἐτελεύτησεν, ἐκ τριῶν δραμάτων Εὐριπίδου.

Δαναὸς ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατήρ.

Σιδωνιὸν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπών.

Πέλοψ ὁ Ταντάλειος εἰς Πύσαν μολών.

δηλῶν ἐκ τούτων ὡς ὅτι, ὥσπερ ἐκεῖνοι, βάρβαροι ὄντες, ἐλθόντες εἰς τὴν Ἑλλάδα κατέσχον αὐτῆς, οὕτω καὶ τέταρτός τις οὗτος ἀνεφύη δεσπότης τῆς Ἑλλάδος ὁ Φίλιππος. Anon. Ἐξελθεῖν δὲ τοῦ βίου οἱ μὲν ἐναταῖον φασὶ σίτου ἀποσχόμενον, οἱ δὲ τεταρταῖον, ἅμα ταῖς ταφαῖς τῶν ἐν Χαιρώνειᾳ πεσόντων [itaque haud paucis post pugnam diebus, refelliturque hoc testimonio vulgaris de Isocratis morte narratio] Pseudopl. Ἐτάφη δὲ μετὰ τῆς συγγενείας πλησίον Κυνοσάργου ἐπὶ τοῦ λόφου ἐν ἀριστερᾷ αὐτὸς τε καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ Θεόδωρος καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ταύτης τε ἀδελφῆ, τηθῆς τοῦ ἡγήτορος, Ἀνακῶ, καὶ ὁ ποιητὸς υἱὸς Ἀφαρέυς καὶ ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ Σωκράτης, μητρὸς Ἰσακράτους ἀδελφῆς Ἀνακῶς υἱὸς ὢν, ὁ τε ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁμώνυμος

τοῦ πατρὸς Θεόδωρος καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, τοῦ ποιηθέντος αὐτῶ παῖδες Ἀφαρέως, ἣ τε γυνὴ Πλαθάνη, μήτηρ δὲ τοῦ ποιητοῦ Ἀφαρέως. — υἱὸν μὲν ὄντα μὴ γῆμαι, γηράσαντα δὲ ἑταίρα συνεῖναι (a. circiter a. Chr. n. 384.), ἣ ὄνομα ἦν Λαγίσκη, ἐξ ἧς ἔσχε θυγάτριον, ὁ γινόμενον ἐτῶν δώδεκα πρὸ γάμων ἐτελεύτησεν. Ἐπειτα Πλαθάνην τὴν Ἰακίου τοῦ ῥήτορος γυναικα ἠγάγετο τρεῖς παῖδας ἔχουσαν, ὧν τὸν Ἀφαρέα, ὡς προείρηται, ἐποίησατο· ὃς καὶ εἰκόνα αὐτοῦ χαλκῆν ἀνέθηκε πρὸς τῷ Ὀλυμπεῖω ἐπὶ κίονος καὶ ἐπέγραψεν·

Ἰσοκράτους Ἀφαρέως πατρὸς
εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε
Ζηνι, θεοῦς τε σέβων καὶ
γονέων ἀρετήν. —

Ἐπὶ μὲν οὖν τούτων τράπεζαι ἐπῆσαν ἐξ, αἱ νῦν οὐ σώζονται. Αὐτῶ δ' Ἰσοκράτει ἐπὶ τοῦ μνήματος ἐπὶν κίων τριώνκοντα πηγῶν, ἐφ' οὐ σειρῆν πηγῶν ἐπὶ συμβολικῶς, ὃς νῦν οὐ σώζεται. Ἦν δὲ καὶ αὐτοῦ τράπεζα πλησίον, ἔχουσα ποιητᾶς τε καὶ τοὺς διδασκάλους αὐτοῦ, ἐν οἷς καὶ Γοργίαν εἰς σφαῖραν ἀστρολογικὴν βλέποντα, αὐτόν τε τὸν Ἰσοκράτην παρεστῶτα. ἀνάκειται δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν Ἐλευσίνι εἰκὼν χαλκῆ ἐμπροσθεν τοῦ προστώου ὑπὸ Τιμοθέου τοῦ Κόνωνος καὶ ἐπιγέγραπται·

Τιμόθεος φίλιας τε χάριν,
ξύνεισιν τε προτιμῶν
Ἰσοκράτους εἰκὼ τήνδ' ἀνέ-
θηκε θεαῖς.

Λεωχάρους ἔργον. Pseudopl.)
Usus autem est praeter Timotheum familiaritate Cononis et

Diophanti Epist. VIII, 8. [et Hipponici. I, 2. et Ἐποδ. 1.] et Iasonis et Polyalcis. Ep. VI, 1. Habuit nepotes Apharei liberos. Ep. VIII, 1.

Isthmus ὁ κατὰ Κόρινθον τόπος. (Bekk. Anecd. 265.) Eum Peloponnesii bello Persico muro intercludebant. IV, 98. Lacedaemonii per Timotheum eo redacti, ut nullus eorum exercitus per Isthmum proficisceretur. XV, 110.

Italia. Eius imperium Athenienses affectasse dicuntur VIII, 85. Lacedaemonii ibi tyranni (h. e. Dionysii) dominationem adiuverunt VIII, 99. Erat tempore Panegyrici devastata. IV, 169.

L.

Lacedaemon ad maximas Graecarum urbium est referenda IV, 64. cum Argis et Messena antiquo tempore prima in Peloponneso. XII, 253. Fruitur gloria antiqua et magna VI, 12. cf. 90. 108. Misit ad bellum Troianum Menelaum. XII, 72. Helena a Theseo inde rapta X, 19. post eius descensum ad inferos huc rediit. X, 39. Spartani iure eam possident. VI, 16. Nam Hercules posterius, maiores eorum, qui nunc Lacedaemone regnant, eam occuparunt IV, 61. XII, 254. ipse autem Hercules a Tyndareo dono accepit. VI, 18. Reges ibi honoratissimi sunt, sed nequeunt cuiquam iniuriam facere. VIII, 142 squ. Thebani huc legatos misisse dicuntur XIV, 29.

Lacedaemonii origine Dores

quomodo in Peloponneso considerint et latissimis agris sint potiti et Messenam acceperint VI, 16. 24. XII, 45. 177. quam tempore Archidami postquam occupaverunt VI, 23. ultra quadringentos annos possident. VI, 26. Est iis ab oraculo assignata. VI, 31. Eam everterunt, quamquam de Graecis optime meritam. XII, 91. Omnino ex quo in Peloponnesum venerunt, nihil potius habuerunt, quam ut omnibus Graecis imperarent. XII, 98. 117. 228. Occupata Peloponneso factionibusque inter eos ortis plebem in servitutem redactam circa se in vicinia collocarunt atque ei exiguum agrum dederunt. XII, 177. et squ. Posteris Herculis regiam dignitatem dederunt V, 38. quos venerantur. V, 80. Ep. II, 6. A principio cum finitimis bella gerunt. V, 51. et omnes in Peloponneso civitates invaserunt. XII, 45. 228. Hinc Argivi, Messenii, Megalopolitae iis sunt infesti V, 74. neque cum Argivis et Thebanis in amicitiam possunt redire V, 39. quos ut conciliet Philippus, suadet orator V, 30. Ep. III, 2. Boetiam vastare conati sunt. V, 43. Thebanis insidias struxerunt VIII, 98. et cum iis, qui ipsis diu servierant, XIV, 30., bellum gesserunt XIV, 27. et eorum arcem occuparunt. XIV, 19. Gloria a maioribus tradita per septingentos annos salva permansit. VI, 12. Celebratae sunt pugnae eorum ad Thyream et Dipaeam VI, 99. et ad Thermopylas IV,

90. 91. V, 147. 148. VI, 99. XII, 187. 189. Omnino Asiam et Europam tropaeis implerunt. VI, 52. 54. Victi tamen sunt per Cononem ad Rhodum (Cnidum) V, 63. 64. 129. VII, 65. IX, 54. 56. 69. XIV, 40. qui iis imperium eripuit IV, 154. et ad Leuctra VIII, 58. XII, 57. et a Persis trium annorum spatio imperio maritimo privati V, 99. IX, 64. omni autem potentia a Thebanis. XII, 57 sq. Ep. I, 8. Nam media in urbe de liberis et uxoribus cum Thebanis et Peloponnesiis pugnare sunt coacti V, 48. et timent Thebanorum novam incursionem. V, 50. Incusantur, quod Graecos Persis subiecerint iisdemque durius imperaverint. IV, 122. 142. XII, 59. 103. 104. 106. Nam socios suos miseros esse et Persarum regem viribus Graecorum regnum suum firmare patiuntur IV, 125. 129. Mantinensium urbem everterunt, Cadmeam occuparunt, Olynthios et Phliasios expugnarunt, Amyntae, Dionysio, Persarum regi operam navarunt. IV, 126. Cyprii se iis dant. IV, 135. Bellum inferunt tantum non singulis diebus Graecis, cum barbaris aeterna societate inita IV, 128. Asiam regis Persarum esse concesserunt IV, 137., auctores pacis Antalcidae, cuius condiciones afferuntur VIII, 16. 68. Omnino regis amicitiam sectantur. V, 42. Post victoriam ad Aegros flumen reportatam Decemviro cuique urbi praeficiunt maxime molestos XII, 54. 55. 66. et Asiam vastant. IX, 54.

Plures Graecos indicta causa interfecerunt, quam Athenienses, ex quo urbem incolunt, in iudicium adduxerunt XII, 66. 68., et insignes civitates everterunt. XII, 70. Plataeenses de Graecia optime meritos in Thebanorum gratiam expugnarunt XII, 92. 93. XIV, 13. 26. 62. sed tamen prohibuerunt, ne Athenae everterentur. XIV, 32. Bello Peloponnesiaco, quo Isocrates sua amisit XV, 161., Deceliam muniunt VIII, 84. Post longum bellum (XVIII, 47) pace facta (XVIII, 29) Atheniensibus imperant. VII, 65. 69., qui ab iis centum talenta ad bellum contra partes populares gerendum sunt mutuati. VII, 68. Populum in Piraeo includunt. XVIII, 49. Sunt cum Atheniensibus conciliandi. IV, 188. Notatur eorum pigritia et cupiditas habendi. XI, 20. Eorum gymnasia et exercitia tamen sunt optima. XII, 217. XV, 298. In Olympiis ceterisque conventibus sunt insignes. VI, 95. Equos alunt VI, 55. negligunt tamen agriculturam et artes. XII, 46. Item eorum democratia est optima. VII, 61. Nam optime rempublicam administrant, domi sub imperio paucorum, militiae sub rege. III, 24. Regum salutis maxime consulunt. Ep. II, 6. Sunt Aegyptiorum civitatis statum ex parte imitati. XI, 17. Ab Aegyptiis enim petierunt et concoenationes et ut militum nemo sine venia magistratum peregrinaretur (καὶ γὰρ τὸ μηδένα τῶν μαχόμενων ἀνευ τῆς τῶν ἀρχόν-

των γνώμης ἀποδημεῖν. Ἰσοκράτους ἐν Βουσιρίδι (18.) περὶ Λακεδαιμονίων ταῦτα λέγοντος ζητέον, ὅτι καὶ οἱ τὰς Λακεδαιμονίων πολιτείας γεγραφοτές τὰ ὅμοια εἰρήνησιν· ὁ δὲ Ἀριστοτέλης οὐκ ἐξείηαι φησιν ἀποδημεῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις, ὅπως μὴ ἐδίξονται ἄλλων νόμων εἶναι φίλοι. τοῦ μέντοι Ἰσοκράτους τοὺς μαχόμεους μόνους λέγοντος καλῶσεσθαι ἀποδημεῖν οἱ περὶ Ἀριστοτέλην τοὺς πάντας Λακεδαιμονίους φασίν. Harp.). Eorum forma reipublicae similis est exercitui VI, 81. Non multitudine copiarum sed virtute sedes in Peloponneso occuparunt VI, 82. VII, 6. 7. Numquam victi sunt duce rege e familia Archidami. VI, 111. Operam igitur dare debent, ne quid hac gloria indigni committant. VI, 91. Quoniam virtute sua de Graecis sunt bene meriti IV, 73. VI, 52. cum Atheniensibus, quibuscum comparantur XII, 24. 112. 189. 238. XV, 77., aemulati sunt IV, 85. et cum iis, qui de Lacedaemoniorum maioribus optime erant meriti IV, 61. 65., principatum obtinuerunt IV, 16. et putaverunt principatum sibi antiquitus deberi. IV, 18. VI, 110. Atheniensium socii amicitiam Lacedaemoniorum concupiverunt XV, 318. Itaque Lac. imperium terra marique acceperunt. VII, 7. VIII, 107. XV, 57. XVII, 36. Ep. I, 8. At Graecis invisī facti V, 86 squ. 95. quippe qui eos sub Decemviris male et crudeliter tractavissent. XII, 67. 68.

prae fastu ac superbia in servitutem paene inciderunt VIII, 95—106. 116. IX, 68. XII, 158. XV, 64. et principatum amiserunt V, 40. 47. 104. VII, 7. 69. VIII, 58. XII, 52. quem vix decem annos tenuerant. XII, 56. Solent a multis temere laudari. XII, 109. 200. 216. Isocrates contra apte de iis scripsit. XII, 249. Origo omnium malorum iis fuit imperium maritimum, quod ut capesserent Alcibiades iis persuaserat. V, 59. 60. XVII, 36. Ep. I, 8. Hic enim ad eos confugit XVI, 9. et eos rationem belli gerendi docuisse dicebatur. XVI, 11. Idem antea maximas Peloponnesi urbes a Lac. societate abduxerat. XVI, 15. item postea Persas ab eis abalienavit. XVI, 20., qui navibus eos adiuturi erant. XVI, 18. Est eorum opera interfectus. XVI, 40. Archidamus rex eorum. Ep. IX, 18. De colonia Cyrenaica eorum V, 5.

Laches archon. Ἰσοκράτης. 11.

Laconica. Persae in eam escenderunt IV, 119. Eius urbs Therapnae. X, 63.

Laomedon. Contra eum Hercules expeditionem suscepit. IX, 16.

Lapithae. Theseus cum iis iunctus contra Centauros pugnavit. X, 26.

Ledam amans Juppiter oloris speciem induit. X, 59. Liberi eius. X, 16.

Leontinus Gorgias. XV, 155.

Λευκανοί (Lucani), ignobilis gens. VIII, 50.

Leuctra (Δημοσθένης ἐν τῷ

ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἔστι δὲ χωρίον Βοιωτίου περὶ Θεσπιάς. Harp.). Pugna ibi commissa a. Chr. n. 371. V, 47. VI, 10. VIII, (58.) 100. XV, 110. Ἰσοκράτης. 6. 8. 14.

[*Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον*. *Λισχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου* (18.), εἰς δ' ἐνεργάφοντο οἱ τελεωθέντες τῶν παιδῶν, οἳ ἐξῆν ἤδη τὰ πατρῶα οἰκονομεῖν, παρ' ὃ καὶ τοῦνομα γεγονέναι, διὰ τὸ τῶν λήξεων ἄρχειν· λήξεις δ' εἰσὶν οἳ τε κληροὶ καὶ αἱ οὐσῖαι, ὡς καὶ *Δείναρχος ἐν τῇ α' καθ'* Ἡγελόχου *συνηγορία ὑπὲρ ἐπικληρου*. Harp. VIII, 88.]

Libya, mater Busiridis, filia Epaphi. XI, 10.

Libya terra. Ἰσοκράτης. 11.

Lochites. De verberibus ab eo inflictis XX, 1. 5. 22. Hinc orat. XX. circiter 400. a. Chr. n. contra eum scripta et habitata est.

Lyceum (Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. ἐν τῶν παρ' Ἀθηναίους γυμνασίων ἔστι τὸ Λύκειον, ὃ Θεόπομπος μὲν ἐν τῇ κα' Πεισίστρατον ποιῆσαι, Φιλόχορος δ' ἐν τῇ δ' Περικλέους φησὶν ἐπιστατοῦντος αὐτὸ γενέσθαι. Harp.). Sophistae in eo Homerum recitant. XII, 18. 33. (Ἰσοκράτης — διατριβὴν εἶχε πρὸς τῷ Λυκείῳ τῷ γυμνασίῳ. Anon. Vit. Isocr.)

Lycia a nullo Persarum expugnata. IV, 161. Thrasylochus huc profectus mortuus est. XIX, 40.

Lycurgus, qui Spartanis leges tulit, imitatus est Atheniensium priscae administrationis formam, democratiam

aristocratiā temperatam. XII, 152. 153.

Lydia. Thibron eam vastavit. IV, 144. Persis eripi potest. IV, 163. Circa eam exercitus est a Graecis collocandus. IV, 165.

Lysander (ὄνομα κύριον. Ἀκεδαιμονίων ναύαρχος. Harp.). dux felicissimus, Timotheo tamen postponendus. XV, 128. Athenas obsidens interdixit, ne quis Atheniensibus frumenta importaret. XVIII, 61. Catalogus eius. XVIII, 16. XXI, 2. Alcibiadem sustulit. XVI, 40.

Lysias c. Isocr. comparatus. Ἔπόθ. 16—21.

Lysimachus Isocratem de permutatione in ius vocavit (Pseudopl.), quare fingit eum ille in orat. περὶ ἀντιδόσεως sibi adversarium, XV, 14 et passim.

Lysimacho cuidam a Callimacho ducentae drachmae extorquentur. XVIII, 7.

Lysithides, Isocratis discipulus, a populo aurea corona ornatus. XV, 93.

M.

Macedones. Rex eorum Amyntas IV, 126. VI, 46. et Philippus, qui optimos eorum circum se habet. V, 19. 154.

Macedonia. Eam Thessali antiquitus tenebant. V, 20. (Caranus) hic regno est potitus. V, 107. Amyntas intratium mensium spatium totam obtinuit. VI, 46. Nunc Philippus eius rex. V, 67. Periculosum est epistolam in hanc terram mittere. Ep. IV, 1.

Machaon de Isocr. Helena. Ἔπόθ. 10.

Magnetes a Philippo subacti. V, 21.

Malea. Lacedaemoniorum classis post victorias a Timotheo reportatas non audebat intra Maleam navigare. XV, 110.

Mantineia. Pugna ibi commissa. Ἔπόθ. 6.

Mantinenses. Eorem urbem Lacedaemonii pace facta everterunt a. Chr. n. 385. IV, 126., incolas in vicos migrare coegerunt. Μαντινέων διοικισμός. Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης (100.) περὶ τῶν Ἀκεδαιμονίων λέγων φησὶ „Μαντινέας διώκισαν“ καὶ Ἐφορος ἐν τῇ κ' φησιν, ὅτι εἰς ε' κόμας τῆν Μαντινέων διώκισαν πόλιν Ἀκεδαιμόνιοι. (Harp.)

Marathon. Pugna ibi commissa. IV, 91. V, 147. VIII, 38. XII, 195. XV, 306.

Massilia. Ἰσοκράτης μὲν φησιν ἐν Ἀρχιδάμῳ (84.) ὡς Φωκαεῖς φηγόντες τὴν τοῦ μεγάλου βασιλέως δεσποτεῖαν εἰς Μασσαλίαν ἀπέκησαν· ὅτι δὲ πρὸ τούτων τῶν χρόνων ἤδη ὑπὸ Φωκαέων ὤμιστο ἡ Μασσαλία, καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Μασσαλιῶν πολιτείᾳ δηλοῖ. (Harp.)

Medi. Eos Cyrus Persarum copiis vicit. IX, 37.

Megalopolitae Lacedaemonii infesti V, 74.

Megarenses sempiterna pace fruuntur et maximas Graecorum domos possident, quamquam nec terram amplam nec portus nec metalla habentes. VIII, 117. Thebani iis sunt minitati. V, 53.

Meletus cum Anyto Socratem accusavit. Ἰσοκρ. 11.

Melii. In eorum urbe expugnanda Athenienses magnos sumtus fecerunt. XV, 113. Eorum excidium (a. Chr. n. 416.) iis obicitur. IV, 100. 110. XII, 63. 89.

Melissus (ἦν ἐπὶ τῶν Ζήνωνος τοῦ Ἐλεάτου καὶ Ἐμπεδοκλέους χρόνων. οὗτος ἔγραψε περὶ τοῦ ὄντος καὶ ἀντεπολιτεύσατο δὲ Περικλεῖ· καὶ ὑπὲρ Σαμίαν στρατηγήσας ἐνανμάχησε πρὸς Σοφοκλέα τὸν τραγικόν, ὀλυμπιάδι ὀγδοηκοστῇ τετάρτῃ. Suid.). Probare studuit univ. esse unum. X, 3. XV, 268.

Melos. XIX, 21.

Memnon, Aurorae f., Troianum ad bellum missus. X, 52.

Menecrates oratio iniuria Isocrati tributa. V. Ἀποσπάσμ. 1.

Menelaus ob iustitiam et modestiam (XII, 89.) Iovis gener est factus. XII, 72. Uxor eius Helena. XII, 80. Contendit de ea cum Paride X, 51. et est ab ea immortalis factus. X, 62.

Menestheus (filius Iphicratis) de praetura cum Timotheo gesta in iudicium vocatus et absolutus est. XV, 129.

Menexenus. XVII, 9. 12. 13. 14. 21. 23. 31. 45. 49.

Messena ad primas referenda in Peloponneso civitates. XII, 253. Capta ab Hercule VI, 19. ab Heraclidis et Doriensibus VI, 61. XII, 177. Nestor inde ortus. XII, 72. Cresphontis liberi dederunt eam Lacedaemoniis. VI, 31. Quo facto hi eam expugnaverunt. VI, 16. 26. Thebani iis eripiunt Messenam VI, 11. 13. 25. 27. 38. 58. 86. Ἰσοκρ. 6, quod antea nemo conatus est. VI, 30.

Messenii cum Lacedaemoniis et Argivis agrum in Peloponneso occupatum diviserunt. XII, 42. 255. Cresphontem interfecerunt. VI, 22. Qua de causa a Lacedaemoniis sunt expugnati VI, 23. 33. et terra sua privati. VI, 70. XII, 91. Vingt tamen annos obsidionem Lacedaemoniorum sustinuerunt. VI, 57. Athenienses iis Naupactum habitandam dederunt. XII, 94. Thebani eos qui se Messenios dicebant reduxerunt. VI, 28. Semper erant Lacedaemoniis infesti. V, 74. Philippus eis auxilium laturus esse dicebatur. V, 74.

Methymna. Eius imperium Cleommi tenebat. Ep. VII, 8.

[Μέτοικοι: οἱ καταλιπόντες τὰς αὐτῶν πατρίδας καὶ Ἀθήνησιν οἰκήσαντες, οἱ καὶ ἐτέλων μετοίκιον ἐκάστον ἔτους δραχμᾶς δώδεκα. Bekk. Anecd. 281. — VIII, 21.]

Milesium se esse Cittus dicebat. XVII, 51. Περὶ τοῦ κατοικισμοῦ Μιλησίοις oratio erat Isocrati iniuria tributa. V. Ἀποσπάσμ. 1.

Miltiades, f. Cimonis, praeclarus vir. VIII, 75. XV, 307.

Minos Cretensis, f. Iovis, virtute insignis. XII, 205. Eius tempore multae turbae de Cycladibus ortae sunt. XII, 43.

Mysium agrum Draco vastavit. IV, 144.

Mytilenaei socii Atheniensium in fide manserunt. XIV, 28. Isocrates ad eorum magistratus epistolam misit iisque Agenorem commendavit (circulariter a. 350). Ep. VIII.

N.

[*Ναύκληρος*: σημαίνει μὲν καὶ τὸν τῆς νεῶς κύριον, σημαίνει δὲ τὸν ἐπιπλέοντα αὐτῇ, ἐφ' ᾧ τὰ ναῦλα λαμβάνειν, σημαίνει δὲ καὶ τὸν τὰ ἐνοίκια τῆς οἰκίας ἐκλέγοντα. Bekk. Anecd. 282. XVII, 52.]

Naupactus. Huc Messeniorum reliquiae ab Atheniensibus deductae. XII, 94.

Neleus cum filiis praeter Nestorem Herculi boves rapuit et ab eo punitus est. VI, 19.

Nemesin amans Juppiter oloribus speciem induit. X, 59.

Neoptolemus, oratio Isocrati iniuria adscripta. V. *Ἀποπάσμ.* 1.

[*Νεώσοικοι*: καταγωγή ἐπὶ τῆς θαλάττης ἀποδομημένα εἰς ὑποδοχὴν τῶν νεῶν, ὅτε μὴ θαλαττεύοιεν. τὰ νεώρια δὲ ἢ τῶν ὄλων περιβολή. Bekk. Anecd. 282. — VII, 66.]

Nereus, pater Thetidis. IX, 16.

Nestor, filius Nelei, ab Hercule Messenae regnum accepit. VI, 19. Fuit prudentissimus omnium aequalium. XII, 72. 89.

Nicias Euthynum consobrinum in ius vocat. or. XXI.

Nicocles Cyprius, Salamini-
orum rex (IX, 1.), Euagorae filius. III, 42. Patris memoriam magnifice celebrat IX, 1. Ut imperio potitus est, regiam pecuniis vacuam et negotia barbarum plena suscepit. Tam iustum autem se erga cives praebuit, ut neque exilia, neque caedes, neque publicationes bonorum eo regnante inciderent. III, 31—32. 45. Erat etiam temperans et castus III,

36. 42. 45. et liberalis erga omnes. III, 35. Isocrati, qui apud eum etiam coenavit, *Ἀποσπ.* III, multa dedit munera XV, 40. (v. s. v. Isocrates). Studebat philosophiae. IX, 78. Ad eum orat. II. est scripta a. Ch. n. circiter 376. II, 1. XV, 67. 71. Non minus eius nomen orat. III. gerit, scripta a. Ch. n. circiter 372., et Euagorae laudatio ad eum postea missa. IX, 73.

Nicomachus Batensis, arbi-
ter. XVIII, 10. 13. 14.

Nilus, Aegypti fluvius, Aegyptiis maximos usus praebet. XI, 12. Busiris eum ut agrum (h. e. Delta quod dicitur) circumflueret coegit XI, 31.

O.

Ochus. *Ἰπόθ.* 5. V. Darius Codomanus.

Oedipi filius Polynices. XII, 169.

Olympia. Conventus ibi ab omnibus celebratur. XVI, 32. Lacedaemonii ibi magni habentur. VI, 95. Vicit ibi bigis Alcmaeon XVI, 25. et Alcibiades. XVI, 33. 49.

Olympii vocantur dii datores bonorum. V, 117.

Olynthii a Lacedaemoniis ob-
sidentur IV, 126.

Onetor (*Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως* — 93. — *πρὸς τοῦτον ἂν εἶεν οἱ γεγραμμένοι Δημοσθένους περὶ τῆς ἐξούλης λόγοι.* ὅτι δὲ τῶν χορηγησάντων ἦν, *Ἡλιόδωρος περὶ τῶν Ἀθήνησι τριπόδων.* Harp.), discipulus Isocratis, a populo aurea corona ornatus.

Orchomenii. Iis tributa The-

bani antiquitus pendebant XIV, 10.

Oropii Atheniensibus agrum donaverunt. XIV, 20.

Oropum Thebani Atheniensibus eriperunt. XIV, 37.

Orpheus Busiride aetate posteriori mortuos ex Orco reduxit. XI, 7. et sqq. Deorum in primis calumniator discerptus interiit. XI, 39.

P.

Paeones Philippus Macedo subegit. V, 21.

Palladium (ἐπι Παλλάδιῳ· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους (71.). δικαστηρίῳν ἐστὶν οὕτω καλούμενον, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτεία, ἐν ᾧ δικάζουσιν ἀπουσίῳν φόνου καὶ βουλευσεως οὐκ ἐφέται. ἔσχε δὲ καὶ τὸ δικαστήριον τὴν τοῦ Παλλάδιου ἐπωνυμίαν καὶ οἱ δικασταὶ τὴν τῶν ἐφετῶν ἐντεῦθεν Ἀγαμέμνονος μετὰ τῶν Ἀργείων σὺν τῷ Παλλάδιῳ προσενοχθέντος Ἀθηναίσις ἐξ Ἰλίου, Δημοφῶν ἀρπάζει τὸ Παλλάδιον καὶ πολλοὺς τῶν διωκόντων ἀναιρεῖ. Ἀγαμέμνων δὲ δυσχεράνας δίκην τὸν ἀρπάζαντα ἀπαιτεῖ, καὶ συνίσταται τὸ κριτήριον ἐπὶ ν' μὲν Ἀθηναίων, ν' δὲ Ἀργείων, οὓς ἐφέτας ἐκάλεσαν παρὰ τὸ ἀμφοτέρωθεν ἐφεθῆναι αὐτοῖς τὰ τῆς κρίσεως. Harp.). In eo dies dicitur Cratino. XVIII, 52.

Pamphilus (?) Ath. XVIII, 5.

Panathenaea magna Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. Διτὰ Παναθηναία ἤγετο Ἀθήνησι, τὰ μὲν καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, τὰ δὲ διὰ πεντετηρίδος, ἅπερ

καὶ μεγάλα ἐκάλουν. Ἰσοκράτης Παναθηναϊκῶ — 17. — φησί· „μικρὸν δὲ πρὸ τῶν μεγάλων Παναθηναίων.“ ἤγαγε δὲ τὴν ἑορτὴν πρῶτος Ἐριχθόνιος ὁ Ἡφαίστου, καθὰ φησὶν Ἑλλάνικὸς τε καὶ Ἀνδροτίλων, ἐκάτερος ἐν α' Ἀτθίδος. πρὸ τούτου δὲ Ἀθηναία ἐκαλεῖτο, ὡς δεδήλωκεν Ἴστρος ἐν γ' τῶν Ἀττικῶν. (Harp.)

Panathenaeicus inscribitur orat. XII. Summarium eius et descriptio. XII, 24. et 39. Atheniensium res gestas et laudes continet. XII, 5. Quomodo differat a Panegyrico. XII, 35. Scribere coepit eam a. Ch. n. 342. et finivit 339.

Panegyricus inscribitur orat. IV. Summarium eius XV, 57. Ceteros sophistas copiosiores reddidit, auctorem inopiorem. V, 84. Etiam adversarii eam admirantur et imitari student. V, 11. Commem. Ep. III, 6. Edita est a. Ch. n. 380. V. s. v. Isocrates.

Παριακός, orat. Isocrati iniuria tributa. Ἀποσπάσμ. 1.

Parmenides unum esse dixit universum. XV, 268.

Parrhasius. Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως — 2. — ὅτι μὲν ζωγράφος Παρρᾶσιος, παντὶ δῆλον· Ἰόβας δὲ ἐν ἡ περὶ ζωγράφων διεξέρχεται τὰ περὶ τὸν ἄνδρα. φησί δ' αὐτὸν εἶναι υἱὸν καὶ μαθητὴν Εὐήνορος, Ἐφέσιον δὲ τὸ γένος. (Harp.)

Parum Pasius cepit. XIX, 18.

Pasinus (Ἰσοκράτης Αἰγινητικῶ — 18. — ὄνομα κύριον. Harp.) Paro est potitus.

Pasio (ὄνομα κύριον, τρα-

πεξίτης. Harp.) XVII, 4. et passim in hac oratione.

Pasiphae, Solis filia, monstri Cretensis mater. X, 27.

Patrocles ἄρχων βασιλεύς XVIII, 5.

Pedaritus (Ἰσοκράτης ἐν τῷ Ἀρχιδάμῳ (53.). τῶν ἐκ Λακεδαιμόνων ἐκπεμφθέντων ἐστὶν οὗτος, ἀρμοστής ἀνῆρ, τῶν γεγονότων καλῶν, ὡς φησι Θεόπομπος ἐν β' Ἑλληνικῶν. Harp.) Chium ab obsidione liberavit.

Peitho, una deorum, cui quotannis sacrum offerunt Athenienses. XV, 249.

Peleus, Aeaci f., mortalis Thetidem immortalem in matrimonium duxit, quibus nuptiis Dii ipsi interfuerunt. IX, 16. Pater Achillis est factus. IX, 17. Insignis in pugna cum Centauris commissa. IX, 16.

Pelopidarum infelicis generis felicissimus Menelaus fuit. X, 62.

Peloponnesiacum bellum commemor. Τρόφ. 14.

Peloponnesii. Cum Eurystheo in Atticam irruunt, ut sibi Heraclidae ab Atheniensibus tradantur. IV, 58. 65. VI, 42. VII, 75. X, 31. XII, 194. Xerxe adveniente Isthmum muro muniunt. IV, 93. Postea tamen in eodem bello Persico pericula subeunt pudore acti. IV, 97. VII, 75. Lacedaemonii eorum imperium affectarunt XII, 50. 98. quamobrem hi oderunt Lacedaemonios V, 49. et una cum Thebanis Spartam evertere student V, 47. 48. Etiam cum Atheniensibus bellum gesserunt. XII, 114. Vectigalia Lacedaemoniis nulla pendebant. XII, 69. Inter Pelopon-

nesios, Thebanos, Athenienses siti sunt Megarenses. VIII, 118.

Peloponnesus. Graeci extra et intra Peloponnesum dividuntur VI, 43. XIV, 57. Pelops huc venit et eius domini- nus est factus. X, 68. XII, 80. Deinde Heraclidae in eam cum paucis copiis venerunt et agros eius trifariam diviserunt. IV, 61. VI, 16. 82. XII, 98. 177. 204. 253. Epist. IX, 3. Lacedaemonii maximas eius urbes everterunt XII, 70., eaque sunt potiti exceptis Argis. VII, 7. XII, 46. 47. 70. 98. 166. 255. Xerxes speravit se capturum esse eam, si navales Atheniensium copiae suis accessissent IV, 94. Alcibiades maximas eius civitates a societate Lacedaemoniorum abduxit XVI, 15. Male habitata est a Lacedaemoniis. VIII, 99., a Persis vexata IV, 119. Timotheus eam circumnavigans Corcyram cepit, XV, 109., quae optime est sita inter civitates quae circa Peloponnesum sunt XV, 108. Peloponnesi urbes commemorantur VI, 75. Postea Thebani eam liberant VIII, 58. fiunt tamen mox civitatibus eius molesti. V, 53. Eius conditio omnino misera sub Thebanorum principatu. VI, 64—68. Philippus eam subactus esse dicebatur. V, 74. Profectus est huc is, qui orat. XVII. habet. XVII, 13.

Pelops (ὁ Φρύγιος, ἡ δὲ Φρυγία καὶ αὐτὴ τῆς Ἀσίας ἦν, φυγῶν τὴν ἐπιβουλὴν τοῦ Ἰλου πολεμοῦντος αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτοῦ πατέρα, ἦλθεν εἰς Πίσαν καὶ ὕστερον συμπάσης Πε-

λοποννήσου ἐκράτησεν· ἐξ οὗ καὶ Πελοπόννησος ἐκλήθη. Schol.), Tantalus f., tota Peloponneso est potitus. X, 68. XII, 80. Eius imperium tamen a nullo est laudatum. V, 144.

[Πελασταί: στρατιῶται τινες, κέλτην ἔχοντες. ὁ δὲ κέλτης εἶδος ἐστὶν ὄπλου, ὄλον ἀσπίς, ἴων οὐκ ἔχουσα, οὐδὲ βοὸς ἀλλ' αἰγὸς ἢ ὑὸς δέσματι περιτεταμένη. Bekk. Anecd. 297. — IV, 115. 141. 144. VIII, 118.]

Penelopes ἐγκώμιον iniuria Isocrati tributum. V. Ἀποσάσμ. 1.

Pericles, Anaxagorae et Damonis discipulus XV, 235. Alcibiadis tutor XVI, 28. insignis sapientia, iustitia, modestia ibd. et XV, 111. orator optimus, probus moderator reipublicae XV, 234. Suam rem familiarem nihil ampliorem, at civitatem ditissimam reddidit VIII, 126. XV, 234. 307. Urbem magnifice ornavit XV, 234. Samum cepit. XV, 111.

Perrhaebos Philippus subegit. V, 21.

Persae, antiquissimus et potentissimus populus IV, 67. cui Cyrus imperium acquisivit. IX, 37. Tempore Archidami eorum reges nondum ducentos annos imperarant. VI, 26. (IV, 178.) Potentia eorum inde repetenda, quod uni parent. III, 23. Graecis semper insidiantes et inimici IV, 155. 183. Etiam deorum sedes spoliare et comburere sunt ausi. IV, 156. Quot Persarum copiae in Thermopylis fuerint. VI, 100. Devotionibus apud Ath. ob-

stringitur, si quis civium pacem aut amicitiam Persarum expetat. IV, 157. Eorum fortitudo minime timenda. IV, 145. Eorum ignaviae causae exponuntur IV, 150 et sq. Sunt molles et enervati homines. V, 124. 125. Atheniensium principatu neque longis navibus intra Phaselidem navigarunt neque exercitu infra Halyn descenderunt. VII, 80. IV, 118. At post Atheniensium ad flumen Aegocladem maris imperium tenuerunt, in Laconicam naves appulerunt, Cythera ceperunt IV, 119. et eorum rex (Artaxerxes Mnemon) totam Asiam a Graecis accepit. V, 100. IV, 137. 178. estque tot hominum dominus, quorum numerum inire haud facile est. IV, 127. Est rerum Graecarum arbiter. IV, 120. Persae Graecas in Asia urbes partim destruunt partim arces in iis exstruunt IV, 136. 137. et utuntur Graecorum copiis ad Cyprum IV, 134. Nam rex Persarum contra Euagoram exercitum misit IV, 141. et in hoc bellum amplius quinquaginta millia insumpsit IX, 60. sed tamen nihil effecit. IX, 61. 64. Ochus rex ne traditarum quidem sibi urbium dominus est. V, 99. 100. Celeberrimi eorum viri, Abrocomas, Tithraustes, Pharnabazus Aegyptum non potuerunt expugnare. IV, 140. Ipse rex ab Aegyptiis est fugatus et derisus. V, 101. Lycia nemo Persa unquam potitus est. IV, 161.

Perseus. Iovis et Danae filius, Herculem quattuor aetatibus anteivit. XI, 37.

Persicum bellum erat clarissimum omnium IV, 68. Eius belli ratio et tempus. VI, 42. VII, 75. VIII, 87. 88. 90. XII, 49. XIV, 57. XV, 233.

Persidae. Heraclidæ soli ex iis relictæ VI, 18.

Persis i. e. Persica femina Cyrum a matre in viam abiectum sustulit. V, 66.

Pharnabazus, clarissimus Persarum dux. IV, 140.

Phaselis. Post bellum Persicum Persæ intra Phaselidem longis navibus navigare non audebant. IV, 118. VII, 80. XII, 59.

Pheraeus vir Pyro. XVII, 20.

Phidias, qui Minervæ statuam fecit. XV, 2.

Philippus, Amyntæ f., Macedoniæ rex. Argos eius patria. V, 32. Est enim ab Hercule ortus. V, 76. Hinc Graecus vocatur. V, 139. Eius pater primariis Graeciæ civitatibus amicus. V, 106. Ipse Thessalos sibi conciliavit. V, 20. Ep. II, 20. Magnetes, Perrhaebos, Paeones devicit, Illyriorum, exceptis iis, qui Adriam accolunt, et totius Thraciæ dominus est factus. V, 21. Hinc tempore orationis (V.), Philippi nomine inscriptæ, potentissimus erat in Europa V, 137. et divitias et opes tantas possidebat, quantas nemo Graecorum. V, 15. Habet Macedonum prudentissimos nec minus multos Graecos minime stultos secum V, 19. et est non solum belli (V, 139.), sed etiam philosophiæ peritus. V, 29. Obtrectatores dicunt, eum Graecorum libertati insidiari

V, 73. 74. Cum Atheniensibus bellum de Amphipoli gessit et pacem fecit. V, 7. VIII, 22. Post pugnam Chaeronensem expeditionem in Persas parabat. Ep. III, 2. 3. Isocrates non solum orationem quintam ad eum misit a. Ch. n. 346. V, 1. cuius argumentum et consilium V, 9. 16. exponitur, sed etiam epistolam secundam (a. 342.) et tertiam (a. 338.).

Philippus, Atheniensis, hospes eius, qui orat. XVII. habet. XVII, 43.

Philo Coelensis, amnestiæ beneficio absolutus. XVIII, 22.

Philomelus, Isocratis discipulus, a civibus aurea corona ornatus. XV, 93. — Amicus eius qui or. XVII. habet. XVII, 9. 45. (Videtur is non diversus esse ab Isocratis discipulo.)

Philonides, Isocratis discipulus, a civibus aurea corona ornatus. XV, 93.

Philurgus (ὄνομα κέρκιον Ἀθηναίων ἰερόσυλον. Bekk. Anecd. 315.), fur, qui Gorgonium surripuit. XVIII, 57.

Phliasii populus nullius auctoritatis VI, 91. a Lacedæmoniiis obsidentur. IV, 126. VIII, 100.

Phocæenses Persarum regis dominationem fugientes Asia relicta Massiliam condiderunt. VI, 84.

Phocenses a Thebanis bello petiti V, 50. 54. Philippus eius belli arbiter futurus V, 74.

Phocis. Bellum ibi a Thebanis geritur V, 55.

Phocylides poeta, optimus vitae humanæ consiliarius. II, 43.

Phoenices Salamine dominantes (IX, 47.) ab Euagora regno pelluntur. III, 28.

Phoenicia, unde Persarum navales copiae colligi solebant V, 102. XVI, 18. 20., bello devastata est. IV, 161. V, 102. IX, 82. Quidam e Phoenicia exul regnum Salaminis occupavit. IX, 19.

Phoenix, pater Pythodori. XVII, 4.

Phormio ad Potidaeam mille Athenienses duxit. XVI, 29.

[Φρατρία ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς, φρατέρες δὲ οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχοντες, καὶ φρατρίζειν τὸ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχειν· φρατρίαρχος δ' ἐστὶν ὁ τῆς φρατρίας ἄρχων. Harp. VIII, 88.]

Phrygia Persis eripi potest. IV, 163.

Phrynonidas, ἦν δὲ Ἀθηναῖος περιβόητος ἐπὶ πονηρία, οὐδὲν ἤττον Εὐρυβάτου. (Harp.) XVIII, 57.

Phyle. Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης — 108. — δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Οὐληίδος. Μένανδρος *Δυσκόλω*

„τῆς Ἀττικῆς νομίζει“ εἶναι τὸν τόπον

Φυλὴν, τὸ Νυμφαῖον δ' ὄθεν προέρχεται

Φυλασίων“

Φιλόχορος δ' ἐν ζ' Ἀτθίδος φροσύριον αὐτὸ φησιν εἶναι. (Harp.)

Pindarus ob unum dictum (Athenas esse Graeciae propugnaculum) ab Atheniensibus proxenus factus et decem millibus drachmarum est donatus (cf. Paus. I, 8, 4.). XV, 166.

Piraeus XVIII, 59. 61. em-

porium Graeciae. IV, 42. Themistocles natura eius perspecta eum muris circumdedit. XV, 307. Bello civili sedes partium popularium. VII, 67. 68. XVI, 13. 46. XVIII, 2. 5. 7. 17. 38. 45. 49. 50.

Pirithous, Thesei in Helena rapienda socius, ad inferos descendit, ut Proserpinam raperet. X, 20.

Pisistratus tyrannus Ath. XII, 148. Alcmaeonidae eius cognati. XVI, 25.

Plataeae a Thebanis dirutae a. Ch. n. 374 vel 373. VI, 27., qui eas praeter foedus et ius tenent. VIII, 17. V. Τπόθ. 14.

Plataeenses bello Persico Atheniensium socii XII, 93. XIV, 57. habent in sua terra monumenta maximae Atheniensium gloriae. XIV, 58. Bis sunt propter Atheniensium amicitiam expugnati (a. Ch. n. 427. et 374.) XIV, 26. a Lacedaemoniis in Thebanorum gratiam XII, 92. 93. a Thebanis pacis tempore XIV, 1. 5. 7. 8. 11. 12. Athenienses iis Scionaeorum agrum, IV, 109. et apud se ius civium concesserunt XII, 94., unde propter conubia multae cognationes inter duas civitates extiterunt. XIV, 51.

Plataicus, or. XIV, quam fingit scriptor Plataeenses coram populo Ath. habuisse. Scripta a. Ch. n. 374 vel 373.

Plato. Περὶ Πλάτωνος oratio iniuria Isocrati tributa. Ἀποσπάσμ. I. Ipse affertur. Τπόθ. 13.

Pluto in orco. IX, 15.

Pnytagoras, Euagorae filius. IX, 62.

Polemaenetus, vates, cuius hospes Thrasylus. XIX, 5. 45.

[Πολέμαρχος. ἀρχὴ τις ἦν παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλουμένη, ἔστι δὲ εἰς τῶν θ' ἀρχόντων. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ διεξελθὼν, ὅσα διοικεῖ ὁ πολέμαρχος „πρὸς ταῦτα“ φησιν, αὐτὸς τε εἰσάγει δίκας τὰς τε τοῦ ἀποστασίου καὶ κλήρων καὶ ἐπικλήρων τοῖς μετοίκους, καὶ τάλλα, ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων, ταῦτα τοῖς μετοίκους ὁ πολέμαρχος. Harp. — XVII, 12. 14.]

Polyalces (Πολύλοχος καὶ Πολυάλης ὀνόματα κύρια. Harp.), Isocratis hospes. Ep. VI, 1.

Polycrates sophista, contra quem scripta est oratio XI., Busiris inscripta, et uti nonnulli putabant etiam Helena. Τπόθ. 10. Erat defensionis Busiridis et accusationis Socratis auctor. XI, 1. 4. At eius defensio Busiridis revera est accusatio et eius accusatio Socratis laudatio. XI, 5. Vid. Τπόθ. 11.

Polydeuces (Pollux), Tyndarei filius et Helenae frater. VI, 18. X, 19.

Pontus. Inde iuvenes confluabant ad Isocratis aliorumque praeceptorum disciplinam. XV, 224. In Ponto (h. e. Panticapaei in regno Bosporano) habitabat Sopaeus. Hinc commemoratur in or. XVII, 3. 5. 19. 20. 21. 23. 35. 40. 45. 56.

Poseidon (Neptunus) taurum immisit, qui Atticam vastaret. X, 25. Pater fuit Busiridis XI, 10. 35. Cycni X, 52. Eumolpi IV, 68. XII, 193. Theseus ab eo originem duxit. X, 18. 23

Potidaeam Timotheus cepit. XV, 108. 113.

Priamus, pater Alexandri. X, 41.

[Προστάτης. οἱ τῶν μετοίκων Ἀθηνησοὶ προσεσηκότες προσιτάται ἐκαλοῦντο. ἀναγκαῖον γὰρ ἦν ἕκαστον τῶν μετοίκων πολίτην τινὰ Ἀθηναίων μέμειν προστάτην. Τπερεῖδης ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρας. μέμνηται καὶ Μένανδρος ἐν ἀρχῇ τῆς Περιουσίας. Harp. VIII, 53.]

Protagoras sophista. X, 2.

[Πρωτανεῖα. Ἰσοκράτης ἐν τῇ πρὸς Καλλίμαχον παραγραφῇ (12.). ἔστι δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς τὰ πρωτανεῖα. ἦν δὲ ἀργύριον τι ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφοτεροί, καὶ ὁ φεύγων καὶ ὁ διώκων. Harp.]

[Πρωτάνεις. τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν φ', ἢ ἄνδρες ἀπὸ μίας φυλῆς, οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα, πρωτάνεις ἐκαλοῦντο. ἐπρωτάνευον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλαις αἱ ἰ φυλαὶ κλήρω λαχοῦσαι. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Harp. VIII, 15. XVII, 34.]

Prytaneum. Viri bene de civibus meriti publice ibi aluntur. XV, 95.

Pulytionis domus, ubi Alcibiades una cum sociis mysteria fecisse dicebatur. XVI, 6.

Pyro Pheraeus. XVII, 20.

Pythagoras Samius, sacerdotum Aegyptiorum discipulus, philosophiam inde ad Graecos transtulit, apud quos eius discipuli magno sunt in honore. XI, 28.

Pythia imperavit saepe, ut

Graecae urbes primitias frugum Athenas mitterent. IV, 31. Oraculum eius de Helena expectant parentes. X, 19.

Pythodorus, Phoenicis f. cognomine Scenites (σηηνίτης· εοικεν ἐπώνυμον εἶναι. μήποτε δὲ ὡς ἀγοραῖον καλούμενον, ἐπειδὴ ἐν σηηναῖς ἐπιπράσκετο πολλὰ τῶν ἀνίων. Harp.). XVII, 4. Pasionis res curat. XVII, 33.

R.

Rhadamanthys propter virtutem celebratus. XII, 205. (Ῥαδάμανθους τοὺς τρόπους· ἠθελεῖ ἂν ἐπὶ τινος δικαίου. Bekk. Anecd. 61.)

Rhinon (Ἰσοκράτης ἐν τῇ πρὸς Καλλιμάχον παραγραφῇ· κύριον. Harp.), unus e decemviris. XVIII, 6. 8.

Rhodi cum Chiis et Byzantiis ab Ath. defecerant, unde ortum bellum sociale. VIII, 16. XV, 63. Ῥόδος. 8.

Rhodus insula IV, 163. Bellum ibi a Persis male gestum. IV, 142. Lacedaemonii ibi victi (alii ei pugnae a Cnido nomen imponunt). V, 63.

S.

Salaminiorum (in Cypro) regnum Phoenices tenebant, quibus Euagoras id eripuit. III, 28. Nicocles, rex eorum. XV, 40.

Salamis insula, pugna navali contra Persas commissa insignis. V, 147.

Salamis Cypria a Teucro condita IX, 18. ἐκβεβαρβαρωμένη IX, 20. 47. Euagoras tenuit eius regnum. IX, 71.

Samus Pythagoras vocatur XI, 28.

Samus insula in Ionia IV, 163. a Timotheo decem mensibus expugnata. XV, 108. 111. Pericles antea eam ceperat. XV, 111.

Sarpedon, Iovis filius, ad bellum Troianum missus. X, 52.

Satyros, Ponti h. e. regni Bosporani princeps XVII, 3. et passim in h. o. — Athenienses magni faciebat ibd. 57.

Scironum interitum (a. Ch. n. 421.) Atheniensibus opprobrio vertunt. IV, 100. XII, 63. Eorum terram Athenienses Plataeensibus dederunt. IV, 109.

[Σκιράφια· Δεῖναρχος ἐν τῷ κατὰ Προξένου. σκιράφια ἔλεγον τὰ κυβευτήρια, ἐπειδὴ διέττριβον ἐν Σκίρῳ οἱ κυβεύοντες, ὡς Θεόπομος ἐν τῇ ὑπόσημαίει. Harp. — VII, 48. XV, 287.]

Sciron latro, a Theseo interemptus. X, 29.

Scythae, antiquissimus et potentissimus populus IV, 67., cum Amazonibus in Atticam incurrant. IV, 68. XII, 193.

Scriphus insula. XIX, 9.

Sestum in Hellesponto Timotheus expugnavit. XV, 108. 112.

Sicilia devastata erat, quo tempore Dionysius imperio potitus est. III, 23. Dionysius, tyrannus eius (IV, 126.), omnes in Sicilia urbes, quae Graecae erant, subegit V, 65. IV, 169., adiuvantibus Lacedaemoniis VIII, 99. Athenienses infelicem contra eam susceperunt expeditionem (a. Ch. n. 415—413.). VIII, 84. 85. 86. XVI, 7. 15. Lacedaemoniis amica VI, 73. Iuvenes ex Sicilia Athe-

narum scholas frequentabant. XV, 224.

Sidonius Cadmus vocatur. X, 68.

Sinope urbs. V, 120. Graeci in Asiae ora maritima a Cnido usque ad Sinopen habitant. IV, 162.

Σινωπικὸς, oratio iniuria Isocrati tributa. Ἀποσπάσμ. I.

Siphniorum lex de adoptione. XIX, 15. Qui orationem XIX. habet, erat e nobilissimis Siphniis unus. XIX, 13. 36.

Siphnus. Reges i. e. archontes ibi. XIX, 36. Thrasyllus uxorem inde duxit. XIX, 7.

Socrates. Accusationem eius Polycrates scripsit XI, 4. Τρόφ. 11. qui perperam Alcibiadem eius discipulum fecit. XI, 5.

Soli, urbs Ciliciae. (Σόλοι· Ἰσοκράτης Ἐὐαγόρα — 27. — Σόλοι ἢ μὲν Κυπρικὴ πόλις, ἢ δὲ τῆς Κιλικίας, ὡς ἄλλοι τε ἱστοροῦσι καὶ Ἐφορος ἐν τῇ ε'. Harp.)

Solon, unus e septem sapientibus XV, 235. et primus sophista nominatus XV, 313. aequalis Pisistrati XII, 148. optimam constituit democratiam. VII, 16. XV, 231. 232.

Sopaeus Bosporanus, pater eius qui orat. XVII habet XVII, 3.

Sophistae. Contra eos scripta orat. XIII. fort. a. Ch. n. 393. Καταδρομὴ σοφιστῶν iniuria Isocrati adscripta. Ἀποσπάσμ. I.

Sophocles ab Isocr. admonitus. Ἀποσπ. III.

Sopolis, Thrasylli filius, frater Thrasylochi XIX, 9. 11. 17. 20. 38. 42. 47.

Spartae ab Heraclidis conditae IV, 61. XII, 255. nomen celebre VI, 110. ob temperantiam et obedientiam inprimis laudatur. XII, 111. Forma tamen eius civitatis minime praeferenda Atheniensi. XII, 134. Post pugnam Leuctricam (VIII, 100.) Thebani cum Peloponnesiis eam evertere cupiverunt. V, 44. — add. VI, 25.

Spartiatiae urbes in Peloponneso sitas expugnaverunt XII, 166. 204. 205. Plebem apud se perioecorum nomine duro imperio habent. XII, 178 — 181. 184. Lycurgi legibus utuntur XII, 152. et antiqua instituta maxime servant X, 63. (XII, 250.) neque internis dissidiis et caedibus et rerum novarum studiis unquam perturbantur XII, 259. quamobrem a multis laudantur. XII, 41. Inprimis eorum civitatis forma probatur XII, 109. 239. At concordia eorum aliis semper noxia fuit XII, 220. 225. neque quidquam unquam iis curae fuit quam res alienas possidere XII, 188. 241. 243. Atheniensium duces quidam mala exempla a Spartanis proposita imitati sunt. XII, 100. Hinc Spartani vix decem annos principatum Graecorum tenuerunt XII, 56. nec postea pristinam dignitatis gradum recuperare potuerunt. XII, 58. Sed clades eorum in Thermopylis accepta semper est laudata. XII, 187. Ad pugnam Salaminiam decem tantummodo triremes miserunt. XII, 50. Comparantur cum Atheniensibus XII, 47. 65. 155. 175.

176. quibus semper infesti fuerunt. XII, 114. 159. 161.

Stesichorus poeta oculis privatus ob convicium in principio carminis in Helenam coniectum. X, 64. sed cum palinodiam cecinisset, oculi ei restituti sunt ibd.

Stratocles. XVII, 35. 36. 37.

[*Sycophantae*. Leges contra eos latae. XV, 313. 314.]

[*Συγγραφεῖς*: Ἴσοκράτης Ἀρεοπαγιτικῶ (58.). εἰδισμένον ἦν παρ' Ἀθηναίοις, ὁπότε δέοι, πλῆθος τι αἰρεῖσθαι εἰς ῥητὴν ἡμέραν εἰσφέρον γνώμας εἰς τὸν δῆμον. τούτο δὲ καὶ πρὸ τῆς καταστάσεως τῶν ὕ' ἐγένετο, καθὰ Θουκυδίδης ἐν τῇ ἡ' φησὶν „ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ οἱ περὶ Πείσανδρον ἐλθόντες εὐθύς τῶν λοιπῶν εἶχοντο, καὶ πρῶτον μὲν τὸν δῆμον συλλέξαντες εἶπον γνώμην, ἢ ἀνδρας ἐλέσθαι συγγραφείας ἀτοκράτορας, τούτους δὲ συγγραψάντας γνώμην ἐξενεγκεῖν ἐς τὸν δῆμον ἐς ἡμέραν ῥητὴν, καθότι ἀριστα ἢ πόλις οἰκίησεται.“ ἦσαν δὲ οἱ μὲν πάντες συγγραφεῖς ἢ οἱ τότε αἰρεθέντες, καθὰ φησὶν Ἀνδροτίων τε καὶ Φιλόχορος, ἐκάτερος ἐν τῇ Ἀτθίδι· ὁ δὲ Θουκυδίδης τῶν ἰ' ἐμνημόνευσε μόνον τῶν προβούλων. Harp.]

Syracusae a Dionysio occupatae. V, 65. Oppugnabantur, quum Dionysius rerum summarum est potitus. Dionysius tamen patriam suam liberavit et maximam Graecarum urbium fecit III, 23.

Syracusanis Gylippus auxilio missus eorum hostes vicit. VI,

53. Dionysius Syracusanus minime insignis genere. V, 65.

Syria bello vastata tempore Panegyrici. IV, 161.

[*Συρσίτια* Lacedaemoniorum ex Aegypto petita. XI, 18.]

T.

Talaus, rex Argivorum, pater Adraستي. IV, 54.

[*Ταμίαι*: Ἰσαῖος ἐν τινὶ τῶν κληρικῶν. ἀρχὴ τις παρ' Ἀθηναίοις ἦν ὁ ταμίαι, ἢ τὸν ἀριθμὸν. παραλαμβάνουσι δ' οὗτοι τὸ τε ἄγαλμα τῆς Ἀθηνῶς καὶ τὰς Νίκας καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ τὰ χρήματα ἐναντίον τῆς βουλῆς, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. εἰσὶ δὲ τινες καὶ τῶν τριήρων ταμίαι, ὡς ὁ αὐτὸς φιλόσοφος φησὶν. ὅτι δὲ καὶ τοῖς τριηράρχοις παρεῖποντο ταμίαι, δεδήλωκεν Εὐπολις ἐν Μαρικῶ. Harp. XVII, 34.]

Tanagraei Thebanis contributi. XIV, 9.

Tantalus, Iovis filius. Eius opes nemo laudibus ornavit. V, 144. Propter improbitatem a love est summis suppliciis affectus. I, 50. Eius filius Pelops. X, 68.

Telamon, filius Aeaci, cum Hercule contra Laomedontem expeditione suscepta praeclarum se praestitit. IX, 16. Eius filii Ajax et Teucer. IX, 17.

[*Τετρακόσιοι*: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως. οἱ ὕ' πρὸ ξ' ἐτῶν κατέστησαν τῶν ἢ τυράννων παρ' Ἀθηναίοις, οἵτινες δ' μῆνας ἤρξαν τῆς πόλεως, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Harp. VIII, 108. XVI, 5.]

Teucer, Telamonis filius, Aiacis frater, belli Troiani particeps. IX, 17. Troia expugnata Salamina condit. IX, 18., ita ut eius posterius regnum Salaminos teneant IX, 19. et ipse auctor sit Nicocli generis. III, 28.

Teucidarum generis auctor Aeacus. IX, 14.

Thebae una ex amplissimis Graeciae civitatibus. IV, 64. Ibi Cadmus regnavit. X, 68. XII, 80. Bellum ab Adrasto Thebis illatum IV, 55. XII, 168. — add. XII, 170. 171. 173. 174. VI, 47. XIV, 9.

Thebani. Obiicitur iis superbia VI, 10. et ἀμαθία. XV, 248. Eorum civitas ceteris primariis Graeciae civitatibus a Philippo reconcilianda est. V, 30. Ep. III, 2. Nam Herculem, Philippi generis auctorem, maxime colunt. V, 32. Athenienses contra eos pro Adrasto bellum susceperunt IV, 58. 64. X, 31. XIV, 53. At in Panathenaico sine bello cum Thebanis rem transactam esse orator scribit. XII, 171. 174. Bello Persico proditores Graeciae XIV, 59. 61. 62. Postea Persis auxilia in Aegyptum miserunt. XII, 159. Athenienses multis malis affecerunt V, 43. et post cladem Hellesponticam soli suaserunt ut Athenae everterentur. XIV, 31. Laced. in eorum gratiam Plataeas everterunt. XII, 93. Thebani illis diutissime servierunt. XIV, 30. Sed Lac. eis insidiati sunt et eorum arcem Cadmeam occupaverunt IV, 126. VIII, 98. Itaque gravis inimicitia inter

utrosque existit. V, 39., magnaque damna et pericula Lacedaemonius inde comparata sunt. V, 44. 48. VI, 8. 9. 10. 27. VIII, 58. XII, 57. Timentur a Lac V, 50. Thespias et Plataeas praeter foedus occuparunt VIII, 17. XIV, 1. omnino Boeotos male tractaverunt VIII, 115. Euboeam vastaverunt, Byzantium triremes miserunt, Phocenses bello petiverunt. At eo bello proprias urbes amiserunt et eo redacti sunt, ut omnem salutis spem in Philippo ponerent V. 53—55. — add. V, 74. VI, 104, VII, 10. VIII, 59. 118.

Themistocles, Atheniensis, optimus civis VIII, 75. in proelio navali adversus Xerxem Graecos unus servavit XII, 51. et Atheniensibus principatum acquisivit XV, 233. Piraeum communit, urbem muris circumdedit XV, 307. A Persis magnis praemiis est cumulatus. IV, 154.

Theodectes, Isocratis discipulus. Ἰσοκράτης. 13.

Theognis. Τοῦ δὲ ποιητοῦ Θεόγνιδος μνημονεύει Ἰσοκράτης ἐν ταῖς πρὸς Νικοκλέα ὑποθήκαις (43.). οὗτος δ' ἦν Μεγαρέυς ἀπὸ τῶν πρὸς τῇ Ἀττικῇ Μεγάρων· αὐτὸς γὰρ φησιν ὁ ποιητὴς

„ἦλθον μὲν γὰρ ἔγωγε καὶ εἰς Σικελίην ποτε γαίαν.“
ὃ μὴ ἐπιστήσας Πλάτων ἐν ἁ Νόμων τῶν ἐν Σικελίᾳ Μεγάρων πολίτην ἔφασκεν [εἰς Σικελίαν], κατηκολούθησαν δὲ τῷ Πλάτωνι οὐκ ὀλίγοι. (Harp.)

Theopompus, Isocr. discipulus. Ἀποσπ. III.

Thebarnae. Ίσοκράτης Ἐλένη (63.). τόπος ἐστὶν ἐν Λακεδαιμόνι Θεράβναι, ὃν μνημονεύει καὶ Ἀλκιμᾶν ἐν ᾧ. (Harp.) Ibi Helenae sacra offerebantur.

Thermopylae (Ίσοκράτης Πανηγυρικῶ. ἐνιοὶ μὲν τὴν πόλιν ταύτην Πύλας καλοῦσι· Φιλίας δὲ φησὶν ἐν γῆς περιόδῳ Θερμοπόλας κληθῆναι, ἐπεὶ ἐκεῖ ἡ Ἀθηνᾶ θερά λουτρά τῷ Ἡρακλεῖ ἐποίησε. Harp.), pugna et interitu Lacedaemoniorum insignes. IV, 90. V, 148. VI, 99. XII, 187.

Theseus, Aegei filius dictus, revera Neptuni fuit. X, 18. Herculis cognatus et aemulus. X, 23. Virtute sua immortalem memoriam nactus. I, 8. V, 144. X, 21. Taurum a Neptuno missum interimit X, 25. Centauros vincit X, 26. monstrum in Creta trucidat Athenasque a foedo tributo liberat X, 27. Scironem et Cercyonem latrones interficit X, 29. Adrasto et Heraclidis opem fert. X, 31. XII, 169. Atheniensium rex. XII, 126. Συνοικισμός ab eo factus X, 35. Rempublicam multitudini administrandam permisit. X, 32. et squ. XII, 128. et squ. Helenam vi abduxit X, 19. 20. ad inferos descendit X, 20. 39. Amazonem Hippolytam Athenas duxit uxorem. XII, 193. — add. XII, 205.

[Θεσμοθεταί: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτσίανος. ἀρχὴ τίς ἐστὶν Ἀθηνησιν ἢ τῶν θεσμοθετῶν ἐξ τῶν ἀριθμῶν ὄντων, εἰσὶ δὲ ἐκ τῶν καλουμένων θ' ἀρχόντων. καλοῦνται ἔ οὕτως, ὅτι τῶν νόμων τὴν κίμειαν εἶχον. Θεσμοὶ δὲ

ἐκαλοῦντο οἱ νόμοι, ὡς προεῖπομεν. ὅτι δὲ τοὺς νόμους οὕτοι διώρθουν κατ' ἐνιαυτὸν ἕναστον, εἶρηκεν Ἀλαχίνης τε ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος καὶ Θεόφραστος ἐν γ' Νόμων. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ διεργεταί, ὅσα οὕτοι πράττουσιν. Harp. XV, 314. XX, 2.]

Thespiiae. Lacedaemoniorum magnus exercitus ibi erat collocatus. XIV, 13. Thebani urbem occuparunt et everterunt VIII, 17. VI, 27.

Thespienses Thebanis civitatem contribuere sunt coacti. XIV, 9.

Thessali re equestri insignes XV, 298. tria millia equitum habent et innumerabiles peltastas, tamen ad egestatem sunt redacti. VIII, 117. Ante Philippum Macedoniae imperabant V, 20. Philippi amici, V, 20. Ep. II, 20. Amphictyoniae participes. V, 74.

Thessalia opulentissima regio XV, 155., quam Thebani subigere sunt conati. V, 53.

Thetis, filia Nerei, nupsit Peleo X, 16. et Achilles mater facta est. X, 52.

Thibro (Ίσοκράτης Πανηγυρικῶ (144.). Λακεδαιμόνιος οὗτος ἦν πεμφθεὶς εἰς τὴν Ἀσίαν ἀρροσθῆς μετὰ τὰ Πελοποννησιακά. Harp.) Lydiam est depopulatus IV, 144.

Thracas, antiquissimus et potentissimus populus. IV, 67., cum Eumolpo in Atheniensium terram irruperunt. IV, 68. VI, 42. VII, 75. XII, 193. Olim Atheniensibus vicini IV, 70.

Thracia. Athenodorus et Cal-

lustratus Athenienses urbes hic condiderunt. VIII, 24. ἐπὶ Θοράκης πόλεις (Potidaea, Torone, rel.) VII, 9. XV, 108. XVI, 29. συντάξεις ἀπὸ Θοράκης XV, 113. Philippus Thraciae reges quos vult constituit. V, 21.

Thrasybulus, filius Lyci, potentissimus vir Athenis. XVIII, 23.

Thrasyllus Siphnius, pater Thrasylochi, XIX, 5. 6. 9. 42. 43. 45.

Thrasylochus, Thrasylli filius, Siphnius, qui eum, qui orationem Aegineticam (XIX) habet, adoptavit. XIX, 1 et passim.

Thyrea. Pugna inter Argivos et Lacedaemonios ibi commissa. VI, 99. Ἐπιτάφιος τοῖς ἐν Θυρέα iniuria Isocrati tributus. V. Ἀποσπάσμ. I.

Timodemus extorsit ab Euthyno triginta minas. XXI, 14.

Timotheus, Cononis f., Isocratis amicus XV, 101. Ep. VIII, 8., Atheniensibus imperium recuperavit. VII, 12. Nam plures urbes cepit quam ullus dux unquam XV, 107. i. e. viginti quattuor XV, 113. in iis Corcyram, Samum, Sestum, Crithotam, Potidaeam, Toronam, XV, 107—113. Quibus artibus id effecerit qualemque se erga socios praebuerit. XV, 114—128. Tamen magna mulcta (a. Ch. n. 354.) ei est imposita. XV, 129. Hoc unde factum sit. XV, 130—139. Oratio ὑπὲρ Τιμοθέου iniuria Isocrati tributa. V. Ἀποσπάσμ. I.

Timotheus, Clearchi f., Heraclae tyrannus. Ei commendatur Autocrator ab Isocrate epistula VII. (circiter a. 345.)

Tiribazus. Eius exercitus magnam partem e Graecis constat. IV, 135.

Tisias adversarius filii Alcibiadis, XVI, 1. 3 Charicl' XXX viro affinis ibd. 43. add. ibd. 45. 49.

Tissaphernes per Alcibiadem a Lacedaemoniis abalienatur XVI, 20. cum equitibus persequitur Graecos ex expeditione Cyri redeuntes. IV, 148.

Tithraustes, clarissimus Persarum dux. IV, 140.

Torona (Ἰσοκράτης Παναθηναϊκῶ. 63. πόλις ἐν Θοράκη, ὡς Ἐφορος ἐν ᾧ Ἰστοροει. Harp.) a Timotheo capta. XV, 108

Toronaeorum infortunium XII, 63.

[Τραπεζικὸς nominata est orat. XVII. contra mensarium Pasionem scripta.]

[Τριάκοντα, ol. Sub eis quae fuerit Atheniensium conditio VII, 65. Eorum μανία VIII, 108. πονηρία XVIII, 17. Mille et quingentos cives indicta causa interfecerunt VII, 66. 67. XX, 11. et quinque millia civium in Piraeum confugere compulerunt. Ib. Eorum sub imperio periculosius erat divitem esse quam improbum. XXI, 12.]

Triballi, ignobilis populus. VIII, 50. Omnium hominum maxime concordēs, sed aliis perniciosi. XII, 227.

Troesen. XIX, 21. 22. 23. 25. 31.

Troia, tempore Herculis potentissima Asiae civitas, ab Hercule intra paucos dies vi expugnatur. V, 111. A Graecis decem annis expugnata.

IV, 181. V, 112 IX, 18. 65. Messena, Lacedaemon, Argos praestantissimos viros ad hoc bellum miserant. XII, 71. Ipsi deorum filii eius belli participes erant. X, 52. Laudatur virtus eorum, qui Troiam expugnaverint. V, 144. X, 65 XII, 205. sed virtuti eorum, qui Persas vicerunt, postponitur. IV, 83.

Troianum bellum. IV, 54. 181. XII, 189. multarum rerum utilium causa. X, 67. Hinc Troiani mythi gratissimi IV, 158 et Troiani belli heroes hymnis et tragoediis celebrati. IX, 6. Inimicitia Graecorum et barbarorum inde exstitit XII, 42.

Tyndareos, Lacedaemoniorum rex, Helenae pater X, 19., ab Hercule in regnum reductus illi Lacedaemonem donat. VI, 18.

Tyrus, ab Euagora expugnata IV, 161. IX, 62.

X.

Xenotimus, Carcini filius. XVII, 52.

Xenotimus leges adulterat, iudicia et magistratus corrumpit. XVIII, 11.

Xerxes, rex Persarum, cum Graecis bellum gessit IV, 71. XII, 156. 161. 189. Ep. II, 7. et ipse dux contra Graecos omnes Asiae incolas congregavit. IV, 88. Quantum copiarum coegerit XII, 49. Athon perfodit, Hellespontum ponte iunxit IV, 89. Inimicissimus Graecorum V, 42.

Z.

Zeno (Eleata) eadem fieri posse et non fieri posse demonstravit. X, 3.

[*Ζεῦχος*: οὐ μόνον τὸ ἐκ δυνεῖν ἐπὶ τῶν βοῶν ἢ ἔκπουν ἐξευγμένον ζεύγος καλεῖται, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ πλειόνων. Bekk. Anecd. 260. Inscripta est περὶ τοῦ ζεύγους orat. XVI. fere a. 397. scripta.]

Zeus (Iuppiter), rex deorum III, 26. IV, 179. Est imbrium et siccitatum promus condus. XI, 13. Cognomen gerit *Σωτήρης*. IX, 57. Ad pulcritudinem humili persona suscepta accedit, ad Alcmenam Amphitryoni similis, ad Danaen in aureum imbrem mutatus, in sinum Nemesis et ad Ledam oloris figura. X, 59. Ex amore Alcmenae et Ledae liberi sunt procreati Helena et Hercules IV, 60. X, 16. 23. 38. 42. 43. 53. Ep. IX, 3. unde Menelaus eius affinis. XII, 72. Reddidit Herculem filium propter virtutem immortalem, sed Tantalum propter improbitatem gravissimis poenis affecit. I, 50. V, 132. Ex Cerere genuit Proserpinam. X, 20. Fuit pater Aeaci IX, 13. 14. (et sic auctor generis Euagorae et Nicoclis III, 42. IX, 81.) Epaphi XI, 10. 35. Minois XII, 205. Persei XI, 37. Sarpedonis. X, 52.

Zeuxidamus, pater Archidami. *Ἰπὸθ*. 6.

Zeuxis. *Ἰσοκράτης περὶ τῆς ἀντιδόσεως* (2.), *ἄριστος τῶν κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ζωγράφων*. (Harp.)

Hesychius Milesius ed. Flach.	—75
Hieronymus ed. Herding	2.40
Historia Apollonii ed. Riess	1.—
Historici Graeci minores ed. Dindorf. 2 voll.	8.25
Historicorum Rom. rell. ed. Peter	4.50
Homeri Ilias, kplt. 1 Band mit Einleitung von Sengebusch.	2.25
— ed. Hentze. 2 voll.	2.25
— Odyssea, kplt. 1 Band mit Einleitung von Sengebusch.	2.25
— carmina. I. 1 (Ilias I).	—75
— I. 2 (Ilias II).	—75
— II. 1 (Odyssea I).	—75
— II. 2 (Odyssea II).	—75
Horatius ed. Müller. Ed. maior	1.—
— Ed. minor	—75
Hygini Gromatici liber ed. Gemoll	—75
Hymni Homerici ed. Baumeister	—75
Hyperides ed. Blafs. Ed. II	1.35
Iamblichi protrepticus ed. Pistelli	—75
Iliadis carmina ed. Koehly	3.—
Incerti auctoris lib. de Constantino Magno ed. Heydenreich	—60
Josephus, Flavius, ed. Bekker. 6 voll.	12.60
— ed. Naber. Vol. I.	—75
Isaens ed. Scheide.	1.20
Isocrates edd. Benseler et Blafs. 2 voll.	2.70
Iuliani imp. op. ed. Hertlein. 2 voll.	6.75
Iurisprudent. anteiust. reliquiae ed. Huschke. Editio V	6.75
— Indices ed. Fabricius	1.80
— Suppl. Bruchstücke. Schriften röm. Juristen. Von Huschke	—75
Iustiniani inst. ed. Huschke	1.—
— Novellae ed. Zachariae. 2 voll.	10.50
Iustinus ed. Jeep. Editio maior	2.70
— Editio minor	—90
— ed. Rühl.	1.50
Iuvenalis ed. Hermann	—45
Iuvenalis, libri evangelior. IIII ed. Carolus Masold	1.80
Livius ed. Weissenborn. 6 voll.	6.—
Vol. I—III auch in Heften.	—60
— Vol. I pars I lib. I—III	—
— pars II lib. IV—VI	—
— Vol. II pars I lib. VII—X	—
— pars II lib. XXI—XXIII	—
— Vol. III pars I lib. XXIV—XXVI	—
— pars II lib. XXVII—XXX	—
— Vol. IV pars I lib. XXXI—XXXV	—
— Ferner einzeln: lib. I et II	—45
Lucian ed. Jacobs. 3 voll.	6.80
— Auch in 6 partes, à pars	1.05
Lucretius ed. Bernays	1.50
Lycophron ed. Kinkel.	1.80
Lycurgus ed. Schelbe	—60
Lydus ed. Wachsmuth	2.70
Lysias ed. Schelbe	1.20
Macrobius ed. Eysenhardt	5.40
Manethon ed. Koehly.	1.50
Martialis ed. Schneidewin.	1.50
— ed. Gilbert.	2.40
Martianus Capella ed. Eysenhardt	4.50
Maximus et Ammon. ed. Ludwich	1.80
Metatolog. script. ed. Hultsch. 2 voll	5.10
Mucius Felix ed. Baehrens	1.35
Muretus ed. Frey. Vol. I et II	2.40

Nicephori opuscula historica ed. de Boor.	3.80
Nicomachus ed. Hoche	1.80
Nonnus ed. Koehly. 2 voll.	4.50
— paraphrasis ed. Scheindler	4.50
Onosander ed. Koehly	1.20
Ovidii opera ed. Merkel et Ewald. 3 voll.	2.90
— tristia	—45
— fasti	—60
— met. delectus ed. Merkel.	—60
— metamorphoson ed. Polle.	—60
Panegyrici latini XII ed. Baehrens	8.60
Pausanias ed. Schubart. 2 voll.	8.60
Persius ed. Hermann	—80
Phaedrus ed. Müller	—80
Philodemi de musica librorum ed. Kemke	1.50
Philostratus ed. Kayser. 2 voll.	8.25
Pindarus ed. Christ	1.—
Plato ed. Hermann et Wohlrab. 6 voll.	10.50
[Auch in 15 einzelnen Heften.]	—
Plautus ed. Fleckelsen. Vol. I. II. 2.70	—
— einzelne Stücke	—45
Plini epistolae ed. Keil	1.20
— natur. historia ed. Jan. 6 voll.	13.20
Plinius et Gargillius Mart. ed. Rose	2.70
Plotinus ed. Volkman. 2 voll.	9.—
Plutarchus ed. Sintenis. 5 voll.	8.40
[Auch in 14 einzelnen Heften.]	—
— moralia ed. Hercher. Vol. I.	1.80
— moralia ed. Bernardakis. Vol. I	3.—
Poetae latini min. ed. Baehrens. 5 voll.	15.90
Poetar. roman. fragm. ed. Baehrens	4.20
Polemon ed. Hinck	1.—
Polyaenus ed. Meibor.	7.50
Polybius ed. Dindorf. 4 voll.	11.70
Pomponii Melae de chronographia libri tres rec. Frick	1.20
Porphyryon ed. Meyer	4.20
Porphyrii op. sel. ed. Nauck. Ed. II.	—
Proclus ed. Friedlein	6.75
Propertius ed. Müller	—60
Quintilian ed. Bonnell. 2 voll.	2.40
— lib. X ed. Halm.	—80
— declamationes ed. Ritter	4.80
Quintus Smyrnaeus ed. Koehly	1.50
Reum naturalium script. Graeci ed. Keller. Vol. I.	2.70
Rhetores Graeci ed. Spengel. 3 voll.	9.—
Ruhnkömli elogium Hemsterhusii ed. Frey	—45
Rutilius Namatianus ed. Müller	—75
Sallustius ed. Dietsch. Ed. IV	—45
— ed. Eufner	—45
Scholia in Sophoclis tragoedias vetera ed. Papageorgius	—
Scribonii largi compositiones ed. Helmreich.	—
Script. histor. Augustae. 2 voll.	7.50
— metrici Graeci ed. Westphal. Vol. I	2.70
Seneca ed. Haase. 3 voll.	7.80
— tragoediae ed. Peiper et Richter	4.50
Seneca rhetor ed. Kießling	4.50
Simeo Sethus ed. Langkavel	1.80
Sophocles ed. Dindorf-Meier. Ed. VI	1.—
— einzelne Stücke	—
Soranus ed. Ross	4

	M. 2.		M. 2.
Statius Vol. I Silvae ed. Baehrens	1.80	Ulpian ed. Huschke. Ed. II	.75
— Vol. II Fasc. I Achilleis ed. Kohlmann.	.75	Valerius Flaccus ed. Baehrens	1.50
— Vol. II, Fasc. II Thebais ed. Kohlmann.	4.80	— Maximus ed. Halm	3.75
Stobaei florilegium ed. Meineke.		— Jul. ed. Kuebler	.—
4 voll.	9.60	Vegetius ed. Lang. Ed. II	3.90
— eclogae ed. Meineke. 2 voll.	6.—	Velleius Paternulus ed. Haase	.60
Strabo ed. Meineke. 8 voll.	6.—	— ed. Halm	1.—
Suetonius ed. Roth.	1.50	Vergili opera ed. Ribbeck.	1.35
Tacitus ed. Halm. 2 voll.	2.40	— Bucolica et Georgica	.45
Vol. I auch in 2 Fasc.:		— Aeneis	.90
I Annales, Hb. I—VI	.75	— ed. Gütting. Vol. I. Bucolica.	
II Hb. XI—XVI	.75	Georgica	.45
— Germania, Agricola et dialogus ed. Halm.	.45	— Vol. II. Aeneis	.90
Terentius ed. Fleckeisen.	1.20	— Maronis grammaticae opera ed. Huemer	2.40
Testamentum, novum, Graece ed. Buttmann.	2.25	Xenophontis expositio ed. Hug	.75
Theophrastus ed. Spengel. 3 voll.	6.—	Xenoph. exp. ed. Hug. Ed. maior	1.20
Theodorus Prodomus ed. Hercher	.50	— ed. Dindorf	.75
Theon Smyrnaeus ed. Hiller	3.—	— historia Gr. ed. Dindorf	.90
Theophrastus ed. Wimmer. 3 voll.	6.60	— institutio Cyri ed. Hug.	
Theophrasti char. ed. Fofs	1.20	Ed. maior	1.20
Theophylacti Simocattae historiae ed. de Boor	6.—	— Ed. minor	.90
Thucydides ed. Boehme. 2 voll.	2.40	— ed. Dindorf	.90
Tibullus ed. Müller.	.30	— commentarii	.45
		— comment. ed. Gilbert. Ed. maior	1.—
		— Ed. minor	.45
		— scripta minora	.90
		Zonarus ed. Dindorf. 6 vol.	19.50

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig.

- Griechisches Schulwörterbuch. 2 Bände. gr. Lex.-8. geh.**
 I. Griechisch-Deutsch. Von G. E. Benseler. 8. Aufl. Von G. Autenrieth. 1886. geh. 6 M. 75 2.
 II. Deutsch-Griechisch. Von K. Schenkl. 4. Aufl. 1884. geh. 9 M.
- Lateinisches Schulwörterbuch. Von F. A. Heinichen. 2 Bde. 5. Aufl. Von A. Draeger. gr. Lex.-8. geh.**
 I. Lateinisch-Deutsch. 1887. 6 M. II. Deutsch-Lateinisch. 1888. 5 M.
- Wörterbuch zu den Homerischen Gedichten. Von G. Autenrieth. 5. Auflage. gr. 8. 1887. geh. 3 M.**
- Wörterbuch zu Xenophons Anabasis. Von F. Vollbrecht. 6. Aufl. gr. 8. 1886. geh. 1 M. 80 2.**
- Wörterbuch zu Xenophons Hellenica. Von K. Thiemann. 2. Aufl. gr. 8. 1888. geh. 1 M. 50 2.**
- Schulwörterbuch zu C. J. Cäsar. Von Dr. H. Ebeling. Dritte Auflage, von Dr. A. Draeger. gr. 8. 1884. geh. 1 M.**
- Wörterbuch zu den Lebensbeschreibungen des Cornelius Nepos. Von S. Saade. 9. Aufl. 8. 1887. geh. 1 M. Mit dem Texte des Nepos 1 M. 20 2.**
- Wörterbuch zu Ovids Metamorphosen. Von J. Siebelis. Vierte Auflage, von Fr. Polle. gr. 8. 1885. geh. 2 M. 70 2.**
- Wörterbuch zu den Fabeln des Phädrus. Von A. Schaubach. 3. Aufl. 8. 1888. geh. 60 2. Mit dem Texte des Phädrus 90 2.**
- Wörterbuch zu Siebelis' tirocinium poeticum. Von A. Schaubach. 7. Aufl. gr. 8. 1885. geh. 45 2.**

